

پروژہ ۴۷ اکتیویز

مندی اقرأ الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

شاننامہ پیغامبران

نوسا: ابن کثیر
وہرگیر: کاروان محمد

بۆدابه زاندىنى جۆرمه كىتىپ: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كىتاپهاى مەختەلف مەراجەه: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

ژياننامہ ی

پیغمبرہ ران

نوسہ ر:

ابن کثیر

وہ رگیر:

کاروان محمد

ابن کنیر
ژیاننامہ ی پیغمبہ ران. / ابن کنیر / ترجمہ کاروان محمد
تہران: احسان، ۱۳۸۷.

فیبا.

کردی.

۱- زندگی نامہ -- زندگی نامہ پیامبر اسلام (ص)
س ۸۵ خ / ۱۰۲ BP ۲۹۷/۱۰۰

کتابخانہ ملی ایران
۱۰۶۰۲۱

ژیاننامہ ی پیغمبہ ران

ابن کنیر
کاروان محمد
نہ شری نیحسان
۵۰۰۰ دانہ
دوہم - ۲۰۰۸
مہارہت

• نوسہر:
• وہ رگیر:
• بلاوکار:
• تیراز:
• چایی:
• چایخانہ:

نقو لاسان

- ۱ پیغمبه‌ری خوا حەزەرەتی (ئادەم) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۱ ٠ بەدیه‌بنانی ئادەم (علیه السلام)
- ۲۳ گفتوگۆی ئادەم و موسی / درود و سەلامی خوایان لی بیټ
- ۲۶ ئەو فەرموودانەى باسی دروست کردنی ئادەم دەکەن (علیه السلام)
- ۴۰ کۆچی دواى ئادەم (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۴۳ پیغمبه‌ری خوا (ئیدریس) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۴۶ پیغمبه‌ری خوا (نوح) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۴۸ باسی نوح (علیه السلام) لە قورنانی پیرۆزدا
- ۵۱ نوح بانگەواز دەکات بۆ خوا پەرستی
- ۵۹ دروست کردنی کەشتییه‌که
- ۶۵ لافاوە گەورەکه
- ۶۶ کۆتایی لافاوکه
- ۷۵ پیغمبه‌ری خوا (هود) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۸۹ پیغمبه‌ری خوا (صالح) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۱۰۱ پیغمبه‌ری خوا (ابراهیم) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۱۲۰ پیغمبه‌ری خوا حەزەرەتی (ئیسحاق) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۱۳۶ کۆشکی ئیبراهیم پیغمبه‌ر لەبەهشت دا
- ۱۳۶ سیفەتی ئیبراهیم پیغمبه‌ر (علیه السلام)
- ۱۳۶ دەربارەى تەمەن و کۆچی دواى ئیبراهیم (علیه السلام)
- ۱۳۹ (لوط) پیغمبه‌ردروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ
- ۱۵۱ پیغمبه‌ری خوا حەزەرەتی (شوعەیب) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۱۶۲ پیغمبه‌ری خوا حەزەرەتی (ئیسماعیل) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۱۶۵ پیغمبه‌ری خوا حەزەرەتی (ئیسحاق) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۱۷۰ پیغمبه‌ری خوا حەزەرەتی (یوسف) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۱۸۹ بە یەکتەر گەیشتنەوی یوسف (علیه السلام) و براکانی
- ۲۰۲ کۆچی دواى یوسف پیغمبه‌ر (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۲۰۳ پیغمبه‌ری خوا (ایوب) (دروود و سەلامی خواى لەسەر بیټ)
- ۲۱۰ ژبانی (ذو الکفل) که وا باوه کۆری (ئەیوب) بوە (سلاوی خوایان لەسەر بیټ)
- ۲۱۴ ئەو گەلانەى سەرا پا لەناوچوون

۲۱۴ أصحاب الرّس
۲۱۷ به سهرهاتی گه لی یاسین
۲۲۲ پیغه مبهری خوا (یونس) دروود و سلاوی خوا ی له سهر بیت
۲۳۱ گه ورهیی و سهرومری یونس پیغه مبهر (دروود و سلاوی خوا ی له سهر بیت)
۲۳۲ (موسا) پیغه مبهر (درودو سلاوی خوا ی له سهر بیت)
۲۶۸ گه وره پیاوانی قبط پاش موسلمان بوونی جادوگره کان
۲۸۲ تیاچوونی فرعون و سهریازمکانی
۲۹۳ بارودوخی به نی نیسرانیلیه کان پاش تیاچوونی فرعون
۲۹۸ گه ماروی شون له سهر به نی نیسرانیلیه کان و کاره پر له سهرسامیه کان
۳۰۵ چیروکی مانگا پهرستی
۳۱۴ پرسپاری موسا پیغه مبهر (علیه السلام) له خوا ی
۳۱۸ چیروکی مانگا که ی به نی نیسرانیلیه کان
۳۲۱ چیروکی موسا و خضر (سلاوی خویان له سهر بیت)
۳۲۶ چیروکی قارون له گهل موسادا (علیه السلام)
۳۳۲ باسی گه ورهیی موسا (علیه السلام) له ناو پیغه مبهر اندا (علیه السلام)
۳۴۲ پیغه مبهری خوا یوشه ع (دروود و سلاوی خوا ی له سهر بیت)
۳۵۴ خضر و نیلیاس (دروود و سلاوی خویان له سهر بیت)
۳۶۹ پیغه مبهری خوا نیلیاس (سلاوی خوا ی له سهر بیت)
۳۷۳ چیروکی ژبانی حزقیل (درود و سهلامی خوا ی له سهر بیت)
۳۷۶ پیغه مبهری خوا نیل یه سه ع (درودو سلاوی خوا ی له سهر بیت)
۳۷۸ پیغه مبهری خوا شه مویل (درودو سلاوی خوا ی له سهر بیت)
۳۸۵ پیغه مبهری خوا داوود (درودو سلاوی خوا ی له سهر بیت)
۳۹۹ پیغه مبهری خوا سوله یمان (درودو سلاوی خوا ی له سهر بیت)
۴۱۷ ماومی دوا ی سوله یمان و پیش زمکه ریا دروود و سلاوی خویان لی بیت
۴۲۶ پیغه مبهری خوا (دانیال) (درودو سلاوی خوا ی له سهر بیت)
۴۲۹ بنیاتنانهومی (بیت المقدس)
۴۳۲ عوزهیر (درودو و سلاوی خوا ی له سهر بیت)
۴۳۵ زمکه ریا و یه حیا (درودو و سلاوی خویان له سهر بیت)
۴۵۰ پیغه مبهری خوا (عیسا درودو سلاوی خوا ی له سهر بیت)

(بسم الله الرحمن الرحيم)

پیشه‌کی وەرگیر

سوپاس و ستایشی نه‌بړاوه بې‌پایان بو په‌روږدگاری میهره‌بان، په‌نا به و ده‌گرین له‌خراپه‌ی خوځان و کرده‌وه‌ی خوځان، دیاره هرکه‌سې خوی گه‌وره رېڼومایي بکات که‌س ناتوانیت گومرای بکات، نه‌وه‌ی گومرایشي بکات، که‌س رېڼویني ناکات، شایه‌تی دده‌م که جگه له (الله) هیچ په‌روږدگار و خوی‌ه‌کی ترنیه، وده‌شایه‌تی دده‌م که (محمد) (ﷺ) به‌نده و پیغه‌مبه‌ر و په‌وانه‌کراوی خوی‌ه.

زانینی چیروکی ژبانی پیغه‌مبه‌ران (علیه‌م السلام) گولزارنکی پر له‌بون و به‌رامه‌ی ناوازه‌یه و پیروزی ده‌به‌خشی به‌دل و دهر و پوخساری خوځنه‌ران و بیسه‌رانی، به تاییه‌تیش بو نه و که‌سانه‌ی ده‌یانه‌وه‌ی دلیان نورانی و دهر و نیان بې‌گه‌ردو چاویان پوښن بې و سوپاس‌گوزاری خوی گه‌وره بن، نه‌مانه نه و چیروکانه‌یه که له قورنای پیروژ و فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و پیاو چاکانه‌وه ه‌لگوژدان و چه‌وتی ولاړو له‌ویری و ناراستیان تیدانیه، دارپژواوی ده‌ست و ه‌ست و نه‌ستی مروژ نین، به‌لکو په‌روږدگارنک بوځان ده‌گیریته‌وه که خوی به‌دیهنه‌ری ه‌موومان و ه‌موو (مان)نکه و گیرانه‌وه‌کانی دروست و بنگومان و سه‌رچاوه‌ی بې‌گه‌ردی میژوویین و تاکه فیرگی‌هی حکمه‌ت و په‌ندن بو نیمه: نه‌مانه له به‌نه‌تدا به‌وه‌چی په‌وانه‌کراون بو پیغه‌مبه‌رمان محمد (ﷺ) تاکو دل و دهر و نی چه‌سپاو‌تربی له‌کارو په‌یامه‌که‌ی و دریزه‌ی ده‌ستپنکی نه‌م تایینه و هاوه‌لانی خوی بناسیت و بزانت که پیش نه‌ویش زنجیره‌ی په‌وانه‌کراوان له‌نارادا به و نه‌رک و په‌نجیان کیشاوه... نازاردراون... شه‌ید کراون... تاکو چله‌پویه‌ی نه‌م تایینه له (نيسلام) دا کامل بو، که‌دواه‌مین په‌یامی خوی‌یه بو به‌ره‌ی ناده‌میزاد له‌سه رزه‌ویدا و گونجاوی ه‌موو سه‌رده‌م و خاک و ولات و گه‌لانیکه که‌تینووی ناشتی و ته‌بایی نه‌م جیهان‌ن به‌گشتی.

به و نومیده‌وه ده‌ست به‌م پرژه‌یه ده‌که‌ین و ده‌خوازین پوله‌کانی نیمه‌ی کوردیش له‌ژبان‌نامه‌ی نه‌و سه‌روه‌رانه به‌هره‌ور بن و هاو‌نشین پیغه‌مبه‌ران بن (علیه‌م السلام) له‌به‌ر باره‌گای خوییدا له‌پانتایی به‌ه‌شت و له‌نازگی نه‌بړاوه‌ی ه‌تایی ه‌تاییدا.

نه‌م کتیبه‌ش که له‌لایه‌ن (پیشه‌وا ابن کثیره‌وه نوسراوه و (سید بن رجب) ته‌حقیقی کردووه به‌نده‌ش وهرگیراوه، ژبانی چه‌ندین پیغه‌مبه‌ری په‌وانه‌کراوی خوی گه‌وره‌ی تیدا باس کراوه، جگه له قورنای پیروژیش سوودیکی زور له‌فهرمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ری نازدارمان محمد (ﷺ) وهرگیراوه نه‌و فهرمودانه‌ی که‌هیناومانه له‌په‌راویزی خواره‌وه‌دا ناماژ به جوړی وهرگرتن و چه‌شن و پله‌و (اسناد)یان کراوه و سه‌رچاوه به‌ش و لاپه‌رکه‌شیان نووسراوه، ته‌نانه‌ت (موضع)ه‌ کانیش، ه‌مولدراوه نه‌و جوړی گیرانه‌وه‌و

ته فسیرانہی تیدا نہبی که درون له لۆژیک و ژیریەکی سروشتیەوه، وهه‌گەر پینوست به هینانیان کرابی، هیناومانه و باری سهرنجی خۆمان به رانه‌ری پوون کرگوته‌وه.

(ابن کثیر) له زۆبه‌ی ته‌فسیری نایه‌ته‌کاندا خوینەر ده‌گه‌رینیتیه‌وه بۆ ته‌فسیره‌که‌ی خۆی (تفسیر القرآن العظیم)، به‌لام ئه‌مڕۆ گه‌لێک ته‌فسیری ترمان هه‌یه‌که به‌زمانی خۆمانه و ده‌کریت خوینهری کورد سوودیان لی وه‌رگیریت، به‌تایبه‌تیش (ته‌فسیری ئاسان).

(ابو انس سید بن رجب)یش، خوای گه‌وره پاداشتی بداته‌وه هه‌ولێ زۆری له‌گه‌ل (ته‌حقیق کردن)ه‌که‌ی داوه‌و زۆر به‌باشی پاکنووسی کردوه‌و ساخی کردوه‌ته‌وه، گه‌رچی تانیستاش هه‌ندی شتی تیدایه که جیگه‌ی گومانێ تیدا ده‌بینته‌وه و په‌نگه یه‌کلاکردنه‌وه‌یشی هه‌روا ئاسان نه‌بییت.

خوای گه‌وره له‌گه‌شت لایه‌کمان وه‌ری بگریت و ببیته مایه‌ی په‌زنامه‌ندی ئه‌و په‌روه‌ردگاره میهره‌بانه له‌هه‌موو لایه‌کمان. امین.

پیشه‌وا (ابن کثیر)کی‌یه؟

ناوی ته‌واوه‌تی (اسماعیل کوپری عورمه‌ری کوپری کثیر کوپری ضو کوپری درع الحافظ عماد الدین ابو الفداء)، له‌گوندیکێ خۆر هه‌لاتی (بوصری) ده‌روبه‌ری دیمه‌شق له‌دایک بوه له‌سالی حه‌وت سه‌ده‌یه‌کدا، له‌سه‌رده‌می خۆیدا پینشه‌نگی زانیان و ئه‌و که‌سانه بوه کو قورئان و فهرمووده‌یان له‌به‌ربووه، وه‌ک راگر و کوئه‌که‌ی زاراوه‌زان و زمانه‌وان و شاره‌زایانی و اتاناسی بووه‌و ئیجازه‌ی خویندنی له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌ردوو مامۆستا که‌ی (شیخ برهان الدین الفزاری) و (کمال الدین بن قاضي شهبه) وه‌گرتوه‌و پاشان کچی (ابا الحجاج المرزی) خواستوه‌و جگه له‌وه‌ی که‌زاوای بوه هاوده‌می و هاوشینی کردوه‌و گه‌لێک زانست و زانیاری لێوه‌ی فی‌ربووه به‌تایبه‌تیش فهرمووده‌زانی (علوم الحديث).

بیستومه‌ مه‌تنی زۆریه‌ی ده‌قه‌کانی له‌به‌رکردوه‌و و فی‌ری (اسناد)ه‌کان و هۆیه‌کان بووه‌و گه‌لێک له‌گیره‌روانی فهرمووده‌و می‌ژووی ناسیوه، به‌پاده‌یه‌ک هه‌ر له‌لاویدا بوو به‌که‌سیکی زۆر شاره‌زاو ناوازه له‌و بواره‌دا.

دانراوه‌کانیشی که گه‌یشته‌وه ته‌ده‌ستمان ئه‌مانه‌ن:

- ١- الاحکام علی ابوب التسبیه، له‌ته‌مه‌نی مندالیدا نووسیویه‌تی.
- ٢- البدایه‌ النهایه.
- ٣- تفسیر القرآن العظیم
- ٤- گه‌لێک کتیبی تریشی نووسیوه و ده‌توانیت بۆ زانیاری پڕوانیته (طبقات المفسران).
- ٥- له‌پۆژی پینچ شه‌مه‌می بیست و شه‌شی شه‌عبانی سالی حه‌وت سه‌دو حه‌فتا و چواری کوچیدا، کوچی دوا‌یی کردوه له‌ته‌نیشتی پینشه‌وا (ابن تیمیه) به‌ خاک سپێردراوه، خوای گه‌وره پاداشتی به‌خیزی بداته‌وه و به‌به‌هه‌شتی به‌رینی شاد بکات.

﴿پیغمبره ری خوا حه زره تی نادم (دروود و سه لای خوی له سه ربیت)﴾

به دهیتانی نادم (علیه السلام)

خوی گه وره ده فرمویت ﴿په روه ده گارت به فریشته کانی فرموی: من ده مه ویت له زه ویدا جینشینیک دابنیم بۆ ناوه دانی و دینداری، فریشته کان ووتیان: نایا که سیک تیدا ده که یته جینشین که خراپه و تاوانی تیدا بچینیت و خوینریژی تیدا نه نجام بدات؟! له کاتیکدا ئیمه ته سبیحات و سوپاس و ستایش ده که یین و به دورت ده گرین له و شتانه ی شایسته ی تو نین، خوی گه وره له وه لامیاندای فرموی: نه وه ی ئیوه نایزانن من ده یزانم﴾^(۱)، ﴿ئینجا نادمی دروست کرد و یستی توانایی و لیها توویی نه و به فریشته کان پرون بکاته وه﴾ ناوی هه موو شتیکی پیویستی فیرکرد، له وه ودوا به فریشته کانی رانواند و پنی فرموی: نادمی ئیوه ناوی نه و شتانه ی پی بلین نه گهر راست ده کهن ﴿وتوانای ناوه دان کردنه وه ی زه ویتان هیه ؟﴾^(۲)، ﴿فریشته کان ووتیان پاک و بیگه ردی و ستایش هر شایسته ی تو یه ، ئیمه هیچ زانستیگمان نیه ته نها نه وه ده زانین که تو فیرت کردوین، به راستی تو په روه دگاریکی زاناو دانایت﴾^(۳)، ﴿نه وسا خوا فرموی نه ی نادم، نادمی تو ناگاداریان بکه به ناوه کانیان، جا کاتیک نادم هه والی ناوه کانی پیدان، خوی گه وره فرموی نه ی پیم نه وتن: به راستی من خۆم ناگادارم به نه یینی ناسمانه کان و زه و ی، ده شزانم ئیوه چی ده رده خن و چی ده شارنه وه ؟﴾^(۴).

﴿کاتیکیش به فریشته کانمان گوت: سوژده بهرن بۆ نادم (سوژده ی رین سوژده یان برد ئبلیس نه بیت که سه ریچی کرد و خۆی به گه وره زانی و چوه ریزی کافرانه وه﴾^(۵)، ﴿ئینجا وتمان به نادم خۆت و هاوسه رت له م به هه شته دا ژبان به رنه سه ر نیشه جین له هر کوی حه زده کهن بخۆن و بخۆنه وه به تیروته سه لی، به لام نزیک ی نه م دره خته مه که ون، نه گینا ده چنه ریزی سته مکارانه وه﴾^(۶).

^۱ البقرة / نایه تی (۲۰) .

^۲ البقرة / نایه تی (۳۱) .

^۳ البقرة / نایه تی (۲۲) .

^۴ البقرة / نایه تی (۳۳) .

^۵ البقرة / نایه تی (۲۴) .

^۶ البقرة / نایه تی (۲۵) .

﴿شەیتان فرسەتی لێھێنان و لەخستە ی بردن (وای لیکردن لەبەر بومی درەختەکیان خوارد) لەو شوێنە بە دەرکردنی دان، ئەوسا پێمان وتز دابەزنە خوارەو (جا لەوێ هەندیکتان دوژمنی هەندیکتان، تا ماوەیەکی دیاریکراو نیشتهجێ دەبن لە زەویداو لەناز و نیعمەتەکان سوود وەر دەگرن﴾^(۱)، ﴿پاشان ئادەم لەلایەن پەرەمەدەگاریەووە چەند وشە و نزایەکی وەرگرت (بەدڵ و بەکۆل پارایەووە خوای گەورەش) نزاکە ی وەرگرت و لێی خوش بوو، چونکە بە راستی تەنها ئەو زاتیکێ ئیجگار میهرەبان و تۆبە وەرگرە (نزاکە لەنایەتی/ ۲۳ ی سورەتی الاعراف دایە)﴾^(۲)، ﴿ئینجا وتمان هەمووتان دەبێ دابەزن (بۆ سەر زەوی) جا هەر کاتێک لەلایەن منەووە پێنوما ییتان بۆهات (شوێنی بکەون) هەرکەس شوێنی پێنوما یی من بکەوێت ئەو نەترس و بیمیان لەسەر دەبێت، نەغمەگین و دڵتەنگ دەبن﴾^(۳)، ﴿ئەوانەش کە بیناوەر بپوون و باوەریان بە نایەتەکانی ئیمە نەبوو، ئەوانە نیشتهجێی دۆزەخن و بۆ هەتا هەتایی تیایدا دەمیننەووە﴾^(۴)، هەر وەها لەچەند شوێنیکێ تری قورئانی پێرۆزدا باسی دروستکردن و بەسەرھاتی ئادەم (علیه السلام) کراوە، ئەگەر ویستت زیاتر نایەتە قورئانیەکانت لەبەردەستدا بێت لەخوارەووە ناوی سورەت و نایەتەکان دەخەینە پوو، بۆ واتای نایەتەکانیش دەتوانیت سوود لە تەفسیری ئاسان چاپی پێنجەم وەر بگرت کە لاپەرەکی بەرانبەر بە نایەتەکانی دەنوسین:

ناوی سوورەت	ژمارە ی نایەت	ژمارە ی لاپەرەکی لە تەفسیری ئاساندا
ال عمران	۵۹	۵۷
النساء	۱	۷۷
الحجرات	۱۳	۵۱۷
الاعراف	۱۸۹	۱۷۵
الاعراف	۲۵ - ۱۱	۱۵۳ - ۱۵۱
طه	۵۵	۳۱۵
الحجر	۴۴ - ۲۶	۲۶۳

^۱ البقرة / نایەتی (۳۶) .

^۲ البقرة / نایەتی (۳۷) .

^۳ البقرة / (۳۸) .

^۴ البقرة / (۳۹) .

الاسراء	٦٥ ٦١	٢٢٨
الكهف	٥٠	٢٢٩
طه	١١٥-١٢٦	٣٢١ ٣٢٠
ص	٦٧-٨٨	

بەم جۆرە لە قورئانی پیرۆزدا و لەچەند شوێنیکی جیاجیادا بە شیوازی جۆراوجۆر چیرۆک و بەسەرھاتی ئادەم پێغەمبەر (علیه السلام) ھاتووە، ھەموو شیانمان لە تەفسیرەکاندا بەدرێژی باس کردووە، بەلام جاریکی تر لێرەدا بەکورتی ناماژە بەچەمک و واتای ناوەرۆکی ئەو نایەتە پیرۆزانە دەکەینەو. لەگەڵ ھینانی ئەو فەرمايشتانی پێغەمبەر (ﷺ) کە پەيوەستن بەووە. خۆای گەورە بە فریشتەکانی فەرموو ﴿إني جاعل في الأرض خليفة﴾^(١)، ﴿وَجَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾^(٢)، بزانی خۆای گەورە دەیەوێت بە بەدیھینانی ئادەم و بەروبەرەچەکانی سەر زەوی ئاوەدان بکاتەو، کە دوابەدوای یەکتری دەبنە جینشین، ھەرەک دەفەرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ﴾^(٣)، یان دەفەرمویت: ﴿وَجَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾^(٤). بەم جۆرە خۆای گەورە لە پووی دەست بەکاربوونیو ھەوایی بەدیھینانی ئادەم و ئادەمیزادەکانی بە فریشتەکان راگەیاندا، کە لە راستیدا ھەوایی راگەیاندا بە گەورەیی کاریکی فرە مەزن، بەر لە ئەنجامدانی^(٥)، فریشتەکانیش لە پووی پرسیارکردن دەربارەیی چاکتر شارەزابوونیان بۆ ئەو بەدیھینراو تازەیی کە پەرەردگار دەیەوێت بیهینیتە بوون، وەک پرسیار کردنی بەمەبەستی پوون کردنەوێ زیاتر دەربارەیی حیکمەتی خۆایی پرسیاران لەخۆای گەورە کرد. ئەک وەک ھەندیک کەس وای بۆی چوون کە گواپە لە پووی پەخنەو بەرھەڵستیکردنەو بووین! یان ئیڕەییان بە ئادەم (علیه السلام) بردین!! . پرسییان:

^١ سوورەتی (البقرة) / نایەتی (٢٠). وایا (دەمووی لەسەر زەویدا جینشین دابینم) .

^٢ سوورەتی (الانعام) / نایەتی (١٦٥) .

^٣ سوورەتی (الانعام) / نایەتی (٦٢) .

^٤ النمل (٦٢) .

^٥ گەواتە خۆای گەورە پێژی زۆری لە مەوفا ناو. نەوتە بەر لە دروستکردنی ھەوایی کە رادەگەبەنیت .

﴿لَجَعَلُ فِيهَا مَنْ يُفِيدُ فِيهَا وَيُسْفِكُ الدَّمَاءَ﴾^(١) . وتراوه: فریشته‌کان به‌دیهینراویکی له‌و
 جوړه‌یان له‌ناو جنوکه‌کاندا پیشتربینیوه^(٢)، عبدالله ی کوری عومهریش ده‌فرمویت:
 دوو هزار سال پیښ ئادهم (علیه السلام) جنوکه‌کان له‌سهر زه‌ویدا بوون، خوین
 ریژبوون، خوای گه‌وره فریشته‌ی بو ناردن و هه‌موو جنوکه‌کانیان ده‌رکرد بو
 دورگه‌کانی که‌نار ده‌ریاکان وتراوه: ئه‌وان (فریشته‌کان) ئاده‌میان (علیه
 السلام) نیشاندراوه کاتی له

(لوح المحفوظ) دا بووه، یان خوای گه‌وره ته‌نها نیشانی (هاروت و ماروت) ی داوه
 له ریگه‌ی فریشته‌یه‌کی سه‌روو خو‌یانه‌وه که ناوی (السجل)^(٣)، وتراوه: فریشته‌کان
 بویه وا وه‌لامیان دایه‌وه، چونکه زانیویانه که زۆربه‌ی گیاندارانی سهر زه‌وی
 سه‌روشتیان خوین پرشته‌نه، به‌پیوانه له‌سهر (جنوکه‌کان) .

﴿وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ﴾^(٤)، واتا: به‌هه‌میشه‌یی تو ده‌په‌رستین و هیچ
 کامیکمان لیت یاخی نابین، نه‌گهر خواستت له به‌دیهینانی ئادهم نه‌وه‌یه که
 به‌ندایه‌تیت بکات ؟ نه‌وته ئیمه شه‌وو پوژ به‌رفه‌رمانیت ده‌که‌ین نه‌ی په‌روه‌ردگار !
 ﴿قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾^(٥)، واتا نه‌وه‌ی من ده‌ریاره‌ی به‌دیهینانی ئادهم و نه‌وه‌کانی
 ده‌یزانم ئیوه نایزانن، ئه‌وان پیغه‌مبه‌ران و په‌وانه‌کراوان و راستگویان و شه‌میدان و
 چاکه‌کارانیان لی ده‌که‌ویته‌وه .

جا خوای گه‌وره دیته‌سه‌ر باسکردنی توانای زانستی ئادهم (علیه السلام) به‌سه‌ر
 فریشته‌کاندا و ده‌فرمویت ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾^(٦)، واتا خوای گه‌وره هه‌موو
 ناوه‌کانی قیری ئادهم کرد، مه‌به‌ست له‌ناوی هه‌موو شتیکه، (ابن عباس) ده‌فرمویت:
 سه‌رحه‌م نه‌و ناوانه‌ی به‌سه‌ر زاری ئیمه‌ی مرو‌ف دا دین، وه‌ک (مرو‌ف، ناژهل، زه‌وی،

^١ سوورمتی (البقرة) / نایه‌تی (٢٠)

^٢ قتاده (خ. ل) وا ده‌فرمویت، هه‌روها (ابن عباس) یش (خ. ل)، به‌لام (الحسن) خ. ل ده‌فرمویت، خوای گه‌وره خوی نیگی نه‌و
 وه‌لامه‌ی به‌فریشته‌کان داوه .

^٣ واتا: فریشته‌ی (السجل) له‌سه‌روو (هاروت و ماروت) موهمه له‌پله‌دا، نه‌ومش له‌فه‌رمایشتیگدا هاتوووه که (ابن ابی حاتم) له
 (ابی جعفر الباقراوه گنراویمته‌وه .

^٤ البقره / ٢٠

^٥ البقره / ٢٠

^٦ البقرة / ٣٢

دهشت، دریا، شاخ، . هتد) له گه‌ل هه‌موو شتیکی تری هاوشینوهی نه‌وانه‌دا^(۱) راست نه‌ویه که خوای گه‌وره هه‌موو ناوینکی فی‌ری ئاده‌م کرد به‌فرمان و داتا‌شراوه‌کانیا‌نه‌وه به هه‌موو خه‌سله‌ته‌کانیا‌نه‌وه

پیشه‌وا (بوخاری و مسلم) به‌چه‌ند گیرینه‌وه‌یه‌ک فهرموویانه، پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمویه‌تی (باو‌پداران له پوژی دوا‌ییدا کو ده‌بنه‌وه و ده‌لین: با سکا‌لامان به‌رینه به‌رده‌م باره‌گای خوا، ئینجا دینه خزمه‌ت ئاده‌م و پیی ده‌لین: تو باوکی ئاده‌م‌یزاده‌کانی، خوای گه‌وره به ده‌ستی خو‌ی دروستی کردیت، فریشته‌کانی کړنوشی پ‌یزیان لینایت، ناوی هه‌موو شته‌کانی فی‌رکردیت ... هتد^(۲)، ﴿لَمْ غَرَضْهُمْ عَلَي الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَتَيْنِي بِأَسْمَاءٍ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

^(۳)، واتا: (خوای گه‌وره نه‌و ناوانه‌ی که فی‌ری ئاده‌می کردبوو، خستیه به‌رده‌م فریشته‌کانی و فهرمووی: ده ناوی نه‌و شتانه‌م پی بلین! نه‌گه‌ر دلنیا و گومان‌تان له ئاده‌م هه‌یه!)، حه‌سه‌نی بصری ده‌فهرمویت: کاکاتیک خوای گه‌وره ویستی ئاده‌م (علیه السلام) به‌دیبه‌ی‌تی فریشته‌کان گوتیان: (په‌روه‌دگارمان هیچ به‌دیبه‌ی‌تراویک دروست ناکات مه‌گه‌ر هه‌ر ئیمه له‌و زان‌تر ده‌بین)، له‌سه‌ر نه‌وه خوای گه‌وره به‌وه بیده‌نگی کردن که ده‌فهرمویت: ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾. فریشته‌کان گوتیان ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾^(۴) واتا: (بی‌گه‌ردی بو تو‌یه په‌روه‌دگار، ئیمه هیچ زانست و زانیاریه‌کمان نیه، مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که خو‌ت فی‌رت کردو‌یین، به‌پراستی تو زانا و کار به‌جیی).

خودا فهرمووی: (نه‌ی ئاده‌م ناوی نه‌و شتانه به فریشته‌کان بلی، کاتیک فی‌ری‌کردن خوای گه‌وره به فریشته‌کانی فهرموو، نه‌دی پیم نه‌گوتن که من نه‌ینییه‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانم، وه ده‌شزانم ئیوه چیده‌که‌ن به په‌نه‌ان و ئاشکرا)^(۵)، مه‌به‌ست له‌ویه که دیار و نادیار، په‌نه‌ان و ئاشکرا، لای خوای گه‌وره وه‌ک یه‌ک وایه،

^۱ هه‌موو زانست و زانیاریه‌ک زمانیک‌ی تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه له‌گه‌ل زاراوه‌ی سه‌ربه‌خو‌دا، نه‌وانه‌ش هه‌موو

ناون، فی‌رکردنی هه‌موو ناوه‌کان کرۆکی فی‌ربوونی هه‌موو زانستیکه / وه‌رگیر .

^۲ بخاری نه‌و فهرموده‌یه‌ی گیراومه‌وه (۷۴۱۰/۱۹/۹۷ فتح)، هه‌روه‌ها مسلم گیراویه‌ته‌وه (۲۳۲/۸۴/۱) .

^۳ البقرة (۲۱) .

^۴ البقرة / ۲۲

^۵ البقرة / ۲۴ .

ئەگەر چى لەلای مەخلوقاتەکانى دوو پىوى جىياوازن. وتراوه فرمودەى ﴿اعْلَمْ مَا تُبْذَرُونَ﴾، وەلامىكى خىواي گەورەىە بۆ فرمودەى فرىشتەکان کە بەشەر مەوه گوتيان بە خىواي گەورە ﴿أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ﴾، هەروەها ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ وەلامىکە بۆ ئەوان، لە وه بىرهىنانەوهى هەلوئىستى شەيتان کە فیزو هەواي خۆي دەر نەخستىبوو لە بەرانبەر ئادەم (عليه السلام) کاتىک خىواي گەورە فرمانى کرد بە هەموو فرىشتەکان (بە شەيتانىشەوه، کە ئەوسا ياخي نەبىوو) تاكو کړنووشى پړيز بنوئين بۆ ئادەم (عليه السلام) ﴿وَأَذِّنْ لَنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، واتا: فرمانمان بە فرىشتەکان کرد تاكو کړنووشى پړيز بۆ ئادەم بەرن، ئەوهىوو هەموويان کړنووشيان نواند، جگە لە (ابليس) کە ملى نە دا و خۆي بەگەورە نواند.

دياره ئەوه پړيز و شکۆيهكى گەورەىە کە خودا بە ئادەمى بەخشىوه، بەتايبەتیش لەکاتىکدا بە دەستى تواناي خۆي دروستى کرد، لەگيانى خۆي تىي فرۆسماند، هەروەك دەفرمويت: (کاتىک پەيکەرى ئادەم پړىک کرد، لەگيانى خۆم وه بەردا کرد، ئىدى فرىشتەکانىش کړنووشى پړيزيان بۆ نواند) ^(۱)، ليرەدا چوار شکۆمەندى بە ئادەم (عليه السلام) دراوه: بە دەستى تەوانايى خۆي پەرەردگار بەديهينا، لەگيانى خۆي وه بەريدا کرد، فرمانى بە فرىشتەکان کرد کړنووشى پړيزى بۆ بنوئين، ناوى هەموو شتەکانى فيرکرد (واتا: زانستى فيرکرد).

لەکاتى گفوتوگوو کړدنیشدا لەگەل موسى پيغەمبەر (عليه السلام) لە (ملاً الاعلى) دا موسى (عليه السلام) پيى فرموو: (تۆ، ئادەمىت باوکى هەموو مرقەکانىت، خىواي گەورە بە دەستى توانايى خۆي تۆي بەدى هينا، لەگيانى خۆي وه بەريدا کردىت، فرىشتەکانى بۆ بەکړنووش داخستىت، ناوى هەموو شتىکى فيرکردىت...)، هەر بەهەمان شيوە خەلگى لە پۆزى دواييدا دەچنە خزمەتى ئادەم و (عليه السلام) هەمان گوتە دەلینەوه، کە دواتر پشت بەخوا باسى دەکەين. لە نايەتیکى تر دا خىواي گەورە دەفرمويت: (بەديمان هينان، ئەوجا وينەمان بۆ بياردان، پاشان بە فرىشتەکانمان فرمان کرد کە کړنووشى پړيز بۆ ئادەم بنوئين، هەموويان کړنووشيان نواند جگە لە ئيبليس، ئەو نەچووه پړيزى کړنووشبەرانهوه، خىواي گەورە فرموو: بۆچى کړنووشت نەبرد

کردهوه، له بهرئوهی فرمانی خودای شکاند و کهللهرقی و سهرسهختی نواند له بهرانهر هق و دهقی فرمانی خوایی به تایبهتیش بۆ کپنووشی پریز نواندنه که بۆ ئادهم .

دیینه باسی پۆزشت هینانهوه که هیج سوودی نه بوو، بگره پۆزشته که ی له تاوانه که ی خراپتر بوو، ههروه کو خوای گهروه دهفرمویت: (کاتیک به فریشته کاشمان گوت: ئادهی سوچده بهرن بۆ ئادهم (سوژدهی پریز) هه موو سوژدهیان برد جگه له (ئیبلیس) که گوتی: چون سوژده ده بهم بۆ ئه که سه ی که له قور دروستت کردوه ؟ پاشان (بی شهزمانه) گوتی: پیم بلی ئانهوهیه که پریزت داوه به سهر مندا ؟ سویند به خوا نه گهر دوامبخهیت تا پۆزی قیامهت، نه وه بیگومان هه موو نه وه کانی گومرا و سهرگهردان ده کهم جگه له که میکیان که ده سه لاتم به سه زیاندا نیه، خوای پهروهردگار فرموی: بپۆ ئه وهی شوینی تو بکه ویت له وان، ئه وه بیگومان دۆزهخ پاداشتی هه مووانتانه که یاداشتیکی مسوگهره و جیگهی هه موواتانی تیدا ده بیته وه، بپۆ چیت له ده ست دیت درنغی مه که، هه رکهس که توانیت (له و به ده بختانه) به بانگ کردن و هاندانیان بۆ تاوانکاری، دایان به، به هو ی له شکری سوار و پیاده ی خۆته وه هیرشیان بۆ به ره و هاو به شیان بکه له مال و سامان و مندا ل و نه وه یاندا (به سامانی حه رام و مندالی زو ل و هتد) نه وه ندهش به لاین و ئومیدیان پینده سه زیان لیبشینی نه، هه رچه نده به لاین و هاندانی شه ی تان جگه له فریودان و فیل کردن و ساخته، شتیکی ترینه، به راستی به نده کانی من (ئه ی شه ی تانی نه فره تی) هیج ده سه لاتی تو یان له سه ر ناییت و هه ول و کۆششی تو کاریان تیناکات، پهروهردگاری تو (ئه ی ئیماندار) به سه بۆ پاریزگاری و پاراستنت) ^(۱) .

ههروه ها له سورهی (الکف) دا دهفرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ ^(۲)، و اتا: (ئیبلیس ۸) به خواست و ویستی خوی و به دهستی ئه نه قهست و هه ر به کهلله شیتی خوی له فرمانی خوا ده رچوو، فیزی نواند، دیاره فیلی له سروشتی خوی کرد له گه ل ئه و ماده سویتنه ره ی لینی دروست کراوه، (عاششه) له پیغه مبه ره وه (ﷺ)

^۱ الاسراء / ۶۱ - ۶۵ .

^۲ الکف / ۵۰ .

دەگیریتەوہ کہ فەرموویەتی: (فریشتەکان لە پۆشنایی دروست کراون، جنۆکەکانیش لە بلیسی ئاگر و ئادەمیش لەو دروست کراوە کە بۆتان پوون کراوەتەوہ) ^(۱).

حەسەنی بەصری دەفرمویت: ھەرگیز ئیبلیس بۆ ماوەی چاو تروکانیکیش فریشتە نەبوو، (شەر بن حشَب) یش دەفرمویت: بەلکو جنۆکە بوو، ھەر کە دەستیان دایە خراپەکاری لەسەر زەویدا، خۆی گەورە فریشتەکانی ناردە سەریان، تەفروتونایان کردن و شاربەدەری دورگەکانی کەنار دەریایان کردن، (ابلیس) لەوانەبوو کە بە (دیل)گیرا، لەگەڵ خۆیان بردیان بۆ ئاسمان و لەوێ هیشتیانەوہ، جا کاتیکی خۆی گەورە فرمانی بە فریشتەکان کرد تا کڕنووشی پڕز بۆ ئادەم بنوێنن، ئەو پازی نەبوو ملینەدا. ابن مسعود و ابن عباس و کۆمەلێک لە ھاوہلانی دەفرموون: (ئیبلیس) سەرۆکی فریشتەکان بوو لە ئاسمانی دونیادا، ناوی (عەزازیل) یان (حارث)بوو کونیەکە (ابو کردوس)بوو، لە نیۆ گروپەک فریشتەدابوو کە پێیان دەگوترا (جنۆکە) و خەزەنداری باخان بون، ئەو لە ھەموویان زیاتر شکۆمەند و زاناتر و خواپەرست تر بوو، چوار بالی ھەبوو، خۆی گەورە کردیە ئەو شەیتانە نەفرەتیە. خۆی گەورە لە سوورەتی (ص)دا دەفرمویت: (من دەمەوێت بەشەرێک لە قۆر دەروست بکەم، جا کاتیکی دروستم کرد و لەوگیانەم بەبەرداکرد (کە من خواوەنیم) فووم پێداکرد و گیان و ژیانم و پێبەخشی، ئێوەی فریشتە ھەمووتان سوژدە پڕزی بۆ بەرن، ھەموو فریشتەکان بە فرمانی خوا سوژدەیان برد، جگە لە ابلیس نەبێ کە خۆی بەگەورە زانی و چووہ پڕزی کافرانەوہ، خوا فەرمووی: ئەو ئیبلیس ئەوہ چی نەپہیشت و ناھێلیت سوژدە بەریت؟ بۆ ئەو کەسە کە بە دوو دەستی توانایی خۆم دروست کردووە، ئایا خۆت بەگەورە زانی، یان ھەر لە زووہوہ خۆت بەشت زانیوہ و خۆت بەبەرز و گەورە دیوہ؟ شەیتان گوتی من لەو چاکترم، چونکە تۆ منت لەناگر دروست کردووە و ئەوت لە قۆر بەدیھیناوە، خوا فەرمووی: مادەم وایە دەرچۆ لەبەھەشت و بەجینی بەیئە، چونکە ئیتەر تۆ نەفرەت لیکراوی و دورخراوەیت لە پەحمەتی من، بە راستی نەفرەتی منت لەسەرە تا پۆژی قیامەت، شەیتان گوتی: پەرورەدگار!، کەواتە مۆلەتەم بدە و بمہیئەوہ تا ئەو پۆژە نەوہکانی ئادەم زیندو دەکرنەوہ، خۆی گەورە گەورە فەرمووی: باشە تۆ لە مۆلەت دراوانیت، تا پۆژ و کاتی

^۱ صحیح المسلم (۲۹۹۶/۱۰/۵۳).

دیاریکراو، ئینجا شهیتان گوتی: سویند به دهسهلاتی بی سنوورت، شهرت بی ههره موویان گومراو سرگردان بکهم جگه له بهنده دلسۆزه کانت که ههلبێژاردی خۆتن، خوای گهره فرمووی: من خۆم ههق و راستیم و ههر ههق و راستیش دهلیم، سویند به زاتی خۆم ده بێت دۆزهخ پربکهم له تو و ئهوانه ی شوینی تو دهکهن^(۱).

له سووره تی (الاعراف) ی شیدا خوای گهره ده فرمویت: (به موی ئه وه ی که تو منت گومراو سرگردان کرد، ئه وه سویند بیتی منیش له ڕینگه راسته که تدا بۆیان داده منیشم تا لایان بدهم، پاشان سویند به خوا له بهره میانه وه، له پشتیان وه، له لای راستیان وه، له لای چه پیان وه بۆیان دیم (دنیا یان له لا خۆشه ویست دهکهم و گومان یان ده باره ی قیامهت لا دروست دهکهم) ده ستت ناکه ویت زۆربه یان سوپاس گو زه ران بن^(۲)

که واته شهیتان بۆ سه دا خۆی چه شاردا وه بۆ مرۆف و هه موو ڕینگهکانی و نه ملاولاکانی گرتوه، جگه له لای ئاسمان دلخۆش که سیکه سه رپیچی داخوازهکانی شهیتان دهکات و به ده به ختیش ئه و که سه یه که وه دوی دهکوی، پێشه وا احمد ده فرمویت: پێغه مبه ر (ﷺ) ده فرمویت: (شهیتان له سه ر هه موو ڕینگهکانی مرۆف بۆیان دانیشتوه)^(۳). ئه و زانایانه ی ڕاه ی قورئانیان کردوه، چه ند لیکدانه وه یه کی جیا و زیان هه یه ده باره ی ئه و فریشتانه ی فره مان یان پیکرا تا کړنووشی ڕیز بنوینن بۆ ئاده م. ئایا هه موو فریشته کان ده گێرته وه که زۆربه ی ئایه ته کان وا باس دهکن و ئه وه ش بۆچوونی جمه وری زانایانه، یان ته نها مه به ست له فریشتهکانی زه و ی بووه، هه روه ک (ابن جریر) وا ده گێرته وه ؟ له په وش ی گشتی ئایه ته کانه وه وا ده رده که و ی و فره موده پێغه مبه ریش (ﷺ) ده فرمویت: (واسجد له ملائکته)، که ئه مه شیان هه ر شیوه یه کی گشتی هه یه، خوا ده زانی ت، هه روه ها فره موده ی خوا به ﴿امط منها﴾^(۴)، و اتا: ئه ی (ئیبلیس) دابه زه خواره وه له به هه شت، یان ﴿اخرج منها﴾^(۵) و اتا: بچۆره ده روه له به هه شتدا، به لگه یه له سه ر ئه وه ی که له ئاسماندا بوه، بۆیه ده فرمویت: دابه زه ئه وه ش

^۱ ص / ۷۱ - ۸۵ .

^۲ الاعراف / ۱۶ - ۱۷ .

^۳ نسائی (خ. ل) له (المجتبی) دا گێڕاویه ته وه (۲۱/۶، ۲۲ التجاریه)، پێشه وا (احمد) یش (خ. ل) له (مسند) مکه یدا (۴/۸۳).

حلبی) هیناویه تی .

^۴ الاعراف / ۳۷ .

^۵ الاعراف / ۸ .

پاش دابه‌زینی شکوو پله‌ی معنه‌وی که‌سی‌تی یه‌که‌ی بوه : ئیتر به‌که‌ساسی و ریسوایی دابه‌زیه سهرزه‌وی .

خوای گه‌وره فهرمانی کرد به ئادهم و ژنه‌که‌ی تا له‌به‌هه‌شت دا نیشته‌جی بن، وه‌ک ده‌فهرمویت ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾^(۱) الایه، واتا ئهی ئادهم خۆت و هاوسهره‌که‌ت له‌م به‌هه‌شته‌دا ژیان به‌رنه‌سهر و له‌هه‌رکوی حه‌زده‌که‌ن بخۆن و بخۆنه‌وه به‌تیر و ته‌سه‌لی، به‌لام نزیک‌ی ئهم دره‌خته مه‌که‌ون (دره‌ختیک‌ی دیاریکراو بو تا‌قیکردنه‌وه لیان قه‌ده‌غه‌کرا) ئه‌گینه ده‌چه‌ن پرزی سته‌مکارانه‌وه. هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (الاعراف) دا ده‌فهرمویت: ﴿قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا﴾^(۲) الایه، واتا: خوای گه‌وره فهرمووی (ئهی ئیبلیس) له‌به‌هه‌شت بچۆره ده‌روه به‌سهرشوپی و ریسوایی و ده‌رکراوی، سویند به‌خوا ئهو که‌سه‌ی شوینت که‌وت له‌وان، ئهو بیگومان دۆزه‌ختان لی پر ده‌که‌م، له‌ئیه‌وه ئه‌وان . وه‌ ده‌فهرمویت الایه ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾^(۳) الایه، واتا: به‌ فریشته‌کانمان گوت: (سوژده‌ی رین به‌رن بو ئادهم، هه‌موو سوژده‌یان برد جگه‌ له‌ ئیبلیس که‌ له‌خوبایی و سه‌رسه‌خت بوو، به‌ ئاده‌ممان وت: ئهم ئیبلیس ده‌ژمنی خۆت و هاوسهره‌که‌ته، وریابن له‌به‌هه‌شت به‌رده‌رکردنتان نه‌دات به‌و هویه‌وه تووشی ناخۆشی و ده‌ربه‌ده‌ری بین .

دپه‌وشی گشتی ئهم نایه‌تانه به‌سه‌ بوئه‌وه‌ی له‌لامان پون بیت، که: به‌دییه‌نانی (حواء) پینش چوونی ئادهم بوه بو به‌هه‌شت، به‌پینی ئهو فهرموده‌یه‌ی خوای گه‌وره که ده‌فهرمویت: ﴿يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ...﴾^(۴) هه‌روه‌ها له‌ (ابن عباس) و (ابن مسعود) و کۆمه‌لی هاوه‌لی تروه‌ه هاتووه که فهرموینه: (ئیبلیس) له‌به‌هه‌شت ده‌رکرا و ئادهم تیایدا نیشته‌جی کرا، به‌ته‌نها له‌ به‌هه‌شتدا ده‌گه‌را و ژنی نه‌بوو، جاریکیان خه‌وی لیکه‌وت، که له‌خه‌و پابوو بیینی وا ژنیک له‌ ژوورسه‌ریه‌وه دانیشتووه، که خوای گه‌وره هه‌ر له‌ په‌راسووی خۆی بۆی دروست کردبوو، لیی پرسی: تو چیت ؟ گوتی: من نافرتم، لیی پرسی: بۆچی به‌دییه‌تراویت؟ گوتی: تا تو هاوژیانم بیت و سوکنا‌ییت پیم بیت، فریشته‌کان به‌سه‌رسامیه‌وه بو زانست و زانیاریه‌که‌ی پینان

^۱ البقرة / ۲۵ .

^۲ الاعراف / ۱۸ - ۱۹ .

^۳ طه / ۱۱۶ - ۱۱۹ .

^۴ الاعراف / ۱۸ - ۱۹ .

گوت: ئەو ناوی چىيە؟ ئادەم فەرموۋى: ناۋى (حواء)ە، فرىشتەكان لىيان پرسى: بۇچى (حواء)؟ فەرموۋى: چونكى لە شتىكى زىندوۋە بەدى ھىنراۋە . محمدى كورى ئىسحاق لە (ابن عباس)ەۋە دەگىرىتەۋە: (حواء) لە پەراسوۋە كورەكەى لاي چەپى ئادەم دروست كرا، لەكاتىكدا كە ئادەم لەخەودا بوو، شوپىنى پەراسوۋەكەش گوشت پىرى كەردەۋە، بۇ راستى ئەم گىرەنەۋەيەش ئەو فەرموۋەيەى خۋاى گەۋرە پىشتى پىدەبەستىن كە دەفەرموۋىت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ...﴾^(۱) الاية واتا: ئەى خەلكىنە لە خەشم و قىنى ئەو پەروەردەگارەتان بترسن و خۇتان بپارىزن، ئەو پەروەردەگارى ئىۋەى لەتاقە نەفسىك بەدىھىناۋە و پاشان ژن و پياۋىكى نۆرى لىخستونەتەۋە . ھەرۋەھا دەفەرموۋىت: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ...﴾^(۲) واتا: (خۋاى ئىۋە، ئەى ئادەمىزاد ئەو خۋايەيە كە ئىۋەى لەتاقە نەفسىكەۋە بەدى ھىناۋە و لەو كەۋتوۋنەتەۋە)

پىشت بەخۋاى گەۋرە لە داۋايدا باسى دەكەين. پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋىتەتى: (باش چاۋدىرى و مۆزىارى ژنان بكەن، چونكى ئافەت لە پەراسوۋە بەدىھىنراۋە، خوارترىن (لارترىن) بەشيش لەپەراسوۋدا بەشى سەرۋەيەتى، ئەگەر بىتەۋىت چەماۋەكەى راست بكەيتەۋە دەشكىت، وازىشى لىبەينى ھەر بەخۋارى دەمىنىتەۋە، لەبەرئەۋە باش وريادارى و مۆزگارىيان بكەن)^(۳) .

پاقەرەكارانى قوپئانى پىرۆز، پراۋ پاقەى جىياجىيان ھەيە دەربارەى ئايەتى ﴿وَلَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ...﴾^(۴) ، واقە: توخنى ئەو دارە مەكەون، تيانا ھەيە دەلىت: ئەو دارە مېۋە، جولەكەكان وا باسى دەكەن كە (گەنم)ە، وتراۋە دەنكەكانى لە پۇنەكەرە ئاسكتىر و نىان تر بوون و تامەكەيشى لە ھەنگوين خۇشتىر بوۋە، وتراۋە (خورمايە)، ھەنجىرە، (ابو العالىيە)ش دەفەرموۋىت: درەختىك بوە ھەر كەسىك لىنى بخواردايە تاۋانىكى دەكرد، تاۋانكردنىش لەناۋ بەمەشتدا ناگونجى، ئەۋەش ھىكمەتى خۋايە كە خۋاى گەۋرە جۆرى درەختەكەى بۇ دىارى نەكردوين، خۇ ئەگەر خىر و بەرژەۋەندى بۇ ئىمە تىدابوايىيە ئەۋا بە شاراۋەيى نەدەمايەۋە، ئەمەيان

^۱ النساء / ۱ .

^۲ الأعراف / ۱۸۹ .

^۳ رواه البخاري (۱۳۳۱/۶۰)، ۵۷۴، ۵۸۶ فتح الباري) ورواه مسلم في صحيحه من نفس طريق البخاري (۱۴۶۸/۱۸/۱۷) .

^۴ البقرة / ۲۵ .

کیشیه‌کی ئهو تۆنیه: به‌لام دیسانه‌وه را و بۆچوونی جیاواز له‌نیوان زانایانی ته‌فسیردا هه‌یه ده‌ریاره‌ی ئهو به‌هه‌شته‌ی که ئاده‌می تێدا بووه، ئایا له ئاسماندا بوو، یان له‌سه‌ر زه‌وی؟!

جمهوری زانایان له‌گه‌ل ئه‌وه‌دان که له‌ئاسماندا بووه که به‌به‌هه‌شتی (مه‌ئوا) ناسراوه ئه‌ویش به‌پێی پوکاری ئایه‌ته‌کان و فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾^(١)، ئهو (ئه‌لف و لامه‌ی) له‌سه‌ر (الجنه‌)یه بۆ (معلوم)کردن و په‌یمان پێدراوی بیژه‌یی نیه، به‌لکو ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ په‌یمان پێدانێکی زه‌ینی، که به‌دوا شوێنی حه‌وانه‌وه ناسراوه و مه‌به‌ست له (جنة‌ الماوی)یه، هه‌روه‌کو (موسی) پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام) له ئاده‌می پرسى: له‌سه‌ر چی ئێمه و خوشت له به‌هه‌شت به‌ده‌رکردندا؟! .

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمووت: (کاتێ له‌ پۆژی دوایدا خوای گه‌وره خه‌لکی کۆ ده‌کاته‌وه، باوه‌رداران ئهو ده‌مه‌ی به‌هه‌شتیان بۆ ده‌پرازێته‌وه دینه لای ئاده‌م و پێی ده‌لێن: ئه‌ی باوکی هه‌موومان ده‌رگای به‌هه‌شت تو بیکه‌ره‌وه، ئاده‌م وه‌لامیان ده‌داته‌وه ده‌لێت: من ده‌رگا بکه‌مه‌وه له‌کاتی‌کدا به‌هۆی تاوانی منی باوک‌تانه‌وه ئێوه‌ش له‌به‌هه‌شت ده‌رکران) ^(٢)، ئه‌م فهرمووده‌یه به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه بۆ پشتگیری له‌وه‌ی که ئهو به‌هه‌شته (جنة‌ الماوی)یه و ناكری چاوی لی پپۆشری.

هه‌ندیکێ تر ده‌لێن: ئهو به‌هه‌شته‌ی ئاده‌م و حه‌وای تێدا نیشته‌جێبوون به‌هه‌شتی نه‌مری (جنة‌ الخلد) نیه، چونکه فه‌رمانیان پێکرا که له‌ دره‌خته نه‌خۆن، هه‌روه‌ها ئاده‌م تیایدا خه‌وتبوو، پاشان ده‌رکران تیایدا، به‌لکو شه‌یتانی‌ش چووته ناویه‌وه، ئه‌م سیفه‌تانه‌ش له‌گه‌ل _جنة‌ الخلد_ دا ناگونجێن ^(٣).

گه‌لێك جیاوازی هه‌یه له‌سه‌ر هه‌ردوو لێكدانه‌وه‌که، که به‌شیوه‌یه‌کی گشتی زانایان و فهرمووده‌ ناسان و ڕاڤه‌کارانی قورئانی پێرۆز دوو به‌شن: به‌شینکیان باوه‌ریان وایه ئهو به‌هه‌شته (جنة‌ الماوی)یه و به‌شه‌که‌ی تریان باوه‌ریان وایه که ئهو به‌هه‌شته‌ی ئاده‌م و حه‌وای تێدا نیشته‌جێکرا به‌هه‌شتیکی تایبه‌تی بووه، خوای گه‌وره ته‌نها بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی ئه‌وان دروستی کردووه و خانه‌ی تاقیکردنه‌وه بووه نه‌ك

^١ البقرة / ٣٥ .

^٢ مسلم له (صحیح)که‌یدا (١/٨٤/١٩٥) ئهو فهرمووده‌ی هه‌ناوه به‌ درێژی .

^٣ بڕوانه (قصص الانبياء)ی شیخ النجار .

خانه‌ی نه‌مری . دیسان نه‌مانیش ده‌بنه‌وه به دوو به‌شی تر، به‌شیکیان پییان وایه،
 ئهو به‌هه‌شته له ناسماندایه، چونکه خوای گه‌وره کاتیک ده‌ریکردن فهرمووی ﴿هبطوا
 منها﴾، واته: دابه‌زنه خواره‌وه لهو به‌هه‌شته‌دا، به‌لام به‌شی دووه‌میان پییان وایه ئهو
 به‌هه‌شته له زه‌ویدا بووه، چونکه خوای گه‌وره فهرمانی پیکردووه تهنه‌ا له‌به‌ری ئهو
 دره‌خته نه‌خۆن و نه‌وانی تر هه‌مووی جه‌لاله، ناکریت له‌وی هه‌ندی شت جه‌لال و
 هه‌ندی شتی تر جه‌رام بیت، که‌واته ئهو شوینه دنیا‌یه، دیاره نه‌وه‌ش پاش فهرمانی
 ده‌ریکردنه‌که بوو بو ئیبلیس که کپنووشی ریز بنوینی، خوای گه‌وره خوای زانایه ناخۆ
 کامیان راسته لهو بو‌چوونانه، زۆرینه‌ی بو‌چوونه‌کان یه‌کلایی نه‌کراوه‌ته‌وه لهو
 باره‌یه‌وه نه‌گه‌ر چی باوه‌ر وایه ئهو به‌هه‌شته له‌ناسمانیشدا یه و (جنة المأوی)ش نیه .

نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل بو‌چوونی دووه‌مدان، پرسیاریکیان هه‌یه و پیویسته وه‌لامیان
 بدریته‌وه، نه‌وان نه‌لین: بیگومان خوای گه‌وره کاتیک ئیبلیسی ده‌ریکرد که کپنووشی
 ریزی نه‌واند له خزمه‌تی په‌روه‌رگارد، ئینجا فهرمانیدا به‌ چوونه ده‌ره‌وه‌ی له
 به‌هه‌شت و دابه‌زینی ئهم جو‌ره فهرمانه‌ش لهو جو‌ره فهرمانه شه‌ریانه نیه که
 بتوانی نه‌کریت، به‌لکو فهرمانی خوا‌یه و نه‌کردنی نیه، له‌به‌رئه‌وه خوای گه‌وره
 فهرمووی: ﴿قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْهُرًا﴾^(۱)، واتا به‌ پرسواییو سه‌رگه‌ردانی له به‌هه‌شت
 بجۆره ده‌ره‌وه (نه‌ی ئیبلیس)، هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی (له به‌هه‌شت دابه‌زه خواره‌وه،
 بو‌ت نیه فیزو خو‌به‌زلزانی له به‌هه‌شتدا بنوینی، ﴿اخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾^(۲)، پرۆ ده‌ره‌وه
 تو نه‌فرت لی‌کراویت، (منها) راناویکه ده‌گه‌ریته‌وه بو (به‌هه‌شت یان ناسمان یان
 په‌له‌وپایه)، جا ئیتر مه‌به‌ست هه‌رکامیان بیت، گرنگ نه‌ویه تازه شه‌یتان ناتوانی
 بگه‌ریته‌وه ئهو بار و شوینه‌ی که پیش ده‌ریکردنه‌که‌ی تییدا بوو . نه‌وه‌ش نه‌به‌شیوه‌ی
 به‌رده‌وام و نه‌به‌شیوه‌ی کاتیش . له پوکاری واتای ناشکرای نایه‌ته‌کانه‌وه ده‌رده‌که‌وی
 که شه‌یتان وه‌سوه‌سه‌ی خسته‌وه‌ته دلی ناده‌مه‌وه و گفتوگۆی له‌گه‌لدا کردووه، پیی
 گوت: ﴿مَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّيْلِي﴾^(۳) واتا: ئه‌ی ناده‌م ئایا ده‌ته‌وی دره‌ختی
 نه‌مری و مال و سامانیکی نه‌پراوت نیشان بدهم ؟ هه‌روه‌ها پیی گوت:
 (په‌روه‌رگارتان ئهم دره‌خته‌ی لی قه‌ده‌غه نه‌کردون تهنه‌ا له‌به‌رئه‌وه‌یه نه‌وه‌کو ببه‌

^۱ الأعراف / ۸ .

^۲ ص / ۷۷ .

^۳ طه / ۱۳۰ .

فریشته، یا خود بُو نه وه یه نه وه کو له نه مران بن، سویندی بُو خواردن که من ناموژکار تانم و دلسوز تانم، ئیتر فریوی دان^(۱) نه مهش پوکاری ناشکرای نهو نایه تانه یه که باسی کو یوونه وهو گفتوگۆی شه یقانه له گه ل ئادهم و هه وادا لهو به هه شته دا که تییدا بوون، زانا یان وا وه لامی نهو پرسیاره یان داوه ته وه که شه یقان بُو ی هه بووه به خیرایی و پنیواری به لایاندا گوزهر بکات و قسه یان بُو بکات، نهک له به هه شت دا بمینیته وه، له وه ده چی ههر دور به دور له درگای به هه شته وه گومانی خسته وه دلایانه وه، یان له ژیر ئاسماندا، ههر یه کیشیان هه لویت و لیکدانه وه ی خو ی هیه

له ئوبه ی کوپی که عبه و ده گیریتته وه که ئادهم له سه ره مه رگدا زۆر ئاره زووی هیشوو یه ک تر یی به هه شتی ده کرد، کو په کانی پوشتن تا کو بُو ی پهیدا بکه ن له پینگه دا چه ند فریشته یه کیان دیت، فریشته کان پرسییان نه ی کوپانی ئادهم بُو کو ی ده چن؟ گو تیان: باوکمان چه زی له هیشوو یه ک تر یی به هه شته، فریشته کان پنیان گو تن: بگه پینه وه . نه وه ی به سه: نه وانیش گه رانه وه، بینیان باوکیان گیانی کیشا وه، ئیتر شو ردیان و کفنیان کرد، جو برانیل (علیه السلام) نو یژی له سه ر کرد و فریشته کانێ تریش له داویه وه نو یژیان له سه ر کرد، ئینجا نه سه په رده ی خاکیان کرد، فریشته کان به کوپانی ئاده میان گو ت: نه مه سونه تی ئیوه یه ده بی له گه ل مردوه کانتان (واتا بهر شیوا وه مردو وه کانتان ده شو ن و نو یژیان له سه ر ده که ن و نه سه په رده ی خاکیان ده که ن) . زانا یان ده لێن: مادام گه یشتن بهر به هه شته ی ئادهم تییدا چه زی له تر ی کرد شیوا وه نه گه ر وانه بوا یه کو په کانی نه ده چوون بُو ی پهیدا بکه ن، که واته نهو به هه شته له زه وی بووه: خوا زانا تره .

ههروه ها ده لێن: نهو ئه لف و لامه ی له سه ر ووشه ی (الجنه) یه له م نایه ته دا ﴿اسکن انت و زوجک الجنة﴾^(۲) په یمان ئیک له پیشیی وه نه تا بُو ی بگه ریتته وه، له بهر نه وه په یمان پیندرا وه که شتیکی زهینییه، به لام رهوشی قسه که وا ده رده که و ی، نه گینا ئادهم له زه وی ههر له سه ر زه ویش دروست کرا، باسی نه وه ش نه کرا وه که گوا یه بهر زکرا بیته وه بُو ئاسمان، له بهر ته یشتدا بُو نه وه دروست کرا که له سه ر زه ویدا بژی، ههروه کو خوا ی گه وره بهر له دروست کردنی ئاوا ی به فریشته کان را گه یاند: که ده یه ویت له سه ر

^(۱) الاعراف / ۲۰ - ۲۲ .

^(۲) الاعراف / ۱۹ .

زهویدا نیشتہ جیہک دروست بکات ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾^(۱) دہلین: ئه وهش ههروه کو ئه و فرموده یی خوای گه وره وایه، که دهفرمویت (ئیمه تاقیمانکردنه وه ههروه کو هاوه لانی بهه شتمان تاقیکرده وه)^(۲)، له م نایه ته شدا ئه لفولامی سهر (الجنة) بو دیاریکردن (مبنى للمعلوم) نیه، په یمان پیدراوینکی بیژهریشی له پیشه وه نیه، به لکو په یمان پیدراوینکی زهینییه که بریتیه له (بیستان) هکه . گوتویانه: که باس له دابه زینی ئادم کراوه له بهه شتدا، ئه وه ناگه یه نی که دابه زینه که له ئاسمانه وه بووه، ههروه کو خوای گه وره ووشه ی (اهبط: دابه زه) ی به کارهیتاوه، بو فرمانکردن به (نوح) ی پیغه مبه ر (علیه السلام) تا له که شتی که دابه زیت، دهفرمویت:

﴿قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ﴾^(۳) الایه، له نایه تیکی تردا خوای گه وره دهفرمویت: ﴿اهْبِطْا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَسَآئِلَ﴾^(۴) له فرموده ی پیغه مبه ر (﴿﴾ و گه لی پرشته ی زمانه وانی و ئه ده پیدا (اهبط) و (هبوط) به مه بهستی دابه زینی ئاسایی به کار هیتراره، ئه وه یان ده شیت که بوتری: ئه وه بهه شته ی که ئادم و حه وای تیدابوون له بهرترین شوینی زهویدا بوویت و پر له داری بهردارو سایه و سییه ر و میوه بویت، ههروه کو خوای گه وره دهفرمویت: (ئهی ئادم له وه بهه شته دا برسیت نابیت و بینبه رگ نابیت)^(۵)، مه بهست له وه یه که دهروون و گه دهت برسی نابیت و پوکاری له شیشیت بینبه رگ و په جال نابیت، ههروه ها دهفرمویت:

(تو تینووت نابیت و گهر مات نابیت)^(۶)، و اتا: دهروون و گه دهت تینووی نابیت و له شیشیت تیشکی خور گهرمی دانا هینیت جا خوت ههردووکیان بهراورد بکه و راده ی گونجانیان بزانه، به کورتی ئه وه سیفه تانه سیفه تی شوینیکی خوشن له سه ر زهویدا، نه که ئه وه بهه شته ی که موسولمانان دوا ی ژیا نی دنیا تی دهچن. نه گهر ئه وه بهه شته، بهه شتی (مه ئوا) بوایه. ئه بوایه ئادم و حه و له بهری ئه وه داره یان نه خواردایه که لیان قه دهغه کرابوو، که واته له تۆله ی ئه وه فرمانشکاندنه دا فرموون

^۱ البقرة / ۳۰

^۲ القلم / ۱۷

^۳ هود / ۶۸

^۴ البقرة / ۶۱

^۵ طه / ۱۸

^۶ طه / ۱۸

دابه‌زنه سهر زهوی پر له‌ماندوویی و شه‌که‌تی، په‌نج و کو‌شش، نه‌زمون و تا‌قیک‌رنه‌وه، جیاوازی خه‌که‌که‌ی له‌ئاین و په‌وشت و کاروباردا؛ له مه‌به‌ست و خواستدا، له‌گوتار و کرداردا، هه‌روه‌کو خوی گه‌وره ده‌فرمویت: (بۆ ئیوه هه‌یه له زه‌ویدا شوینی نیشته‌جیب‌وونتان و پێ‌ویسته‌کانتان هه‌تا کاتی دیاریکراو) ^(۱)، واتا: تا کاتی مه‌رگتان دیت، نه‌وه‌ش نه‌وه ناسه‌لمینی که له‌ئاسماندا بووبیتن، گوتویه‌نه: نه‌وه‌ش مانای نه‌وه ناگه‌یه‌نی نکولی له‌وه بک‌ریت که ئیستا به‌هه‌شت و دۆزه‌خ هه‌نه، نایه‌ته‌کانی قورئانی پ‌روژ و فرموده‌کانی پ‌یغه‌مبه‌ریش (ﷺ) جه‌خت له‌سه‌ر بوونی نه‌و به‌هه‌شته و دۆزه‌خه ده‌که‌نه‌وه، خوی گه‌وره خوی زان‌اتره .

ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی که خوی گه‌وره ده‌فرموئ: ﴿قَالَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ ^(۲) واتا: (شه‌یتان ئاده‌م و چه‌وای فریودا به‌ ده‌رکردن‌یدان له‌و به‌هه‌شته پر له‌ناز و خو‌شیا‌نه‌ی ت‌ییدا‌بوون) بۆ سه‌ر زه‌ویه‌کی پر له‌شه‌که‌تی و مان‌دوویی، له‌پ‌گه‌ی دروست‌کردنی وه‌سوه‌سه، دنیا‌ی له‌د‌ل‌دا شیرین کردن و (ب‌ب‌به‌رگی و په‌ج‌ال‌بیان به‌سه‌ر هات و پ‌یی گوتن: نه‌و داره‌ی که خوا نه‌هی ل‌یک‌ردون بۆ نه‌وه‌یه نه‌بادا ب‌یخ‌ون و ب‌بنه دوو فریشته یان دوو که‌سی نه‌م) ^(۳) . (سو‌ین‌دیشی بۆ خواردن که نه‌و (واتا شه‌یتان) خه‌مخ‌ور و ئام‌وز‌گاری‌انه) ^(۴)، له‌نایه‌ت‌یک‌ی تر‌دا خوی گه‌وره ده‌فرمویت: (شه‌یتان وه‌سوه‌سه‌ی خسته د‌ل‌ی ئاده‌مه‌وه و پ‌یی گوت: نه‌ی ئاده‌م ده‌ته‌وئ دره‌ختی نه‌مری و سامان و مال‌یک‌ی نه‌بر‌اوه‌ت پ‌ن‌ن‌یشان ب‌ده‌م) ^(۵)، نه‌وه‌ش ق‌یل‌یک‌ی شه‌یتان بوو بۆ فریودان و ده‌ست‌خه‌پ‌و کردن‌ی ئاده‌م، نه‌گ‌ینا نه‌و ق‌سانه پ‌ن‌چه‌وانه‌ی پ‌است‌ین و دو‌ورن له‌ واقعه‌وه . مه‌به‌ست له‌و ق‌سه‌یه نه‌و دره‌خته‌ی به‌هه‌شته که پ‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرمویت: (له به‌هه‌شتدا دره‌خت‌یک هه‌یه، سو‌ار ماوه‌ی سه‌د سال له‌بن سی‌به‌ره‌که‌یدا ده‌روات ه‌یشتا سی‌به‌ره‌که‌ی ته‌واو نا‌کات، نه‌ویش دره‌ختی نه‌مریه) ^(۶) .

^۱ البقرة / ۳۶ .

^۲ البقرة / ۳۶ .

^۳ الأعراف / ۳۰ .

^۴ الأعراف / ۳۱ .

^۵ طه / ۱۲۰ .

^۶ بخاری گ‌ب‌راویه‌ته‌وه له (صحیح) مکه‌یدا (۲۳۵۱/۸/۵۹)، هه‌روه‌ها مسلم له (صحیح) مکه‌یدا (۴۸۲۶/۱/۵۱) .

(غندر) ده‌لئیت: پرسیارم له (شعبه) کرد، ئایا ئه‌وه دره‌ختی نه‌مری بووه ؟ گوتی: ئه‌وه‌ی تیدا نیه، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: (شه‌یتان فریویدان، کاتیک له‌به‌ری دره‌خته‌کیان چه‌شت، به‌رگه‌کانیان لی داکه‌وت و عیب و عاریان ده‌رکه‌وت، تا به‌په‌له به‌گه‌لای داره‌کانی به‌هه‌شت خویان پۆشته‌کرده‌وه) ^(۱) . (حه‌وا) له‌پیش ئاده‌مدا له‌به‌ری داره‌که‌ی خوارد، هه‌ر ئه‌ویش هانی ئاده‌میدا بۆ خواردنی، خوا بۆ خۆی زاناتره . بۆ د‌ل‌نیایی له‌ ده‌ست پ‌ش‌خه‌ری کردنی حه‌وا بۆ چه‌شتنی به‌ری داره‌که‌، پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) ده‌فرمویت: (لولا بنو اسرائیل لم یخنز اللحم، ولولا حواء لم تخن انثی زوجها) ^(۲)، واتا: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی ئیسرائیل بۆگه‌نیان نه‌خواردایه، که‌س نه‌یده‌خوارد، ئه‌گه‌ر حه‌واش نه‌بوایه که‌س پ‌ش‌ ده‌ستی فی‌ل‌کردنی نه‌ده‌کرد له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی خۆی) . له‌و ته‌وراته‌ی که‌ به‌ده‌ستی خاوه‌ن کت‌یبه‌کانه‌وه‌یه وایاس ده‌کات که‌ ئه‌و شته‌ی که‌ حه‌واي د‌ن‌دا بۆ خواردنی به‌ری داره‌که‌ ماریک بوو، زۆر گه‌وره‌ش بوو. پاشان حه‌وا له‌به‌ری ئه‌و داره‌ ده‌رخواردی ئاده‌میشدا، به‌م جۆره‌ یاسی کردووه ناوی (ئیبلیس) نه‌هاتووه، ئیتر له‌وه‌وه‌ چاویان کرایه‌وه‌و به‌ خویان زانی که‌ پ‌ووتن، خویان گه‌یانه‌ گه‌لای داره‌نجیر و خویان پ‌یدا‌پۆشی . (وه‌ب‌ی کوری (من‌به) ده‌لئیت: ئه‌وه‌ی عه‌وره‌تی داپۆش‌یب‌وون بریتیبوو له‌ (نور)ک، دیاره‌ ئه‌و ته‌وراته‌ و‌یرای ئه‌وه‌ی که‌ به‌هه‌له‌ وه‌رگ‌ی‌راوه‌ته‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی، هاوکات گه‌لی ده‌ستکاری ناوه‌پۆکه‌کیشی کراوه، وایزانم ئیمه‌ که‌ قورنانی راست و په‌وانمان یت پی‌ویستمان به‌ سه‌رچاوه‌ی گوماناوی نیه، قورنانی پی‌رۆز ده‌فرمویت: ﴿يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا﴾ ^(۳)، خوای گه‌وره‌ بۆ خۆی زاناتره .

پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) ده‌فرمویت: (خوای گه‌وره کاتیک ئاده‌می دروستکرد، پ‌یاویکی بال‌به‌رزی ق‌ر‌چ‌ر و پ‌ر‌بوو، جا که‌ له‌به‌ری داره‌که‌ی چه‌شت، پۆشاکه‌که‌ی لی‌داکه‌وت، ئیتر هه‌ر له‌پ‌تیه‌وه‌ عه‌وره‌تی ده‌رکه‌وت کاتیک عه‌وره‌تی خۆی به‌و جۆره‌ بیني، له‌ به‌هه‌شتدا که‌وته‌ په‌له‌قاژه. تا ق‌ر‌ی له‌ لقه‌ داریک گیرا، خوای گه‌وره بانگی کرد فرمووی: (ئه‌ی ئاده‌م ئه‌وه‌ ده‌ته‌وی له‌ ده‌ستی من پ‌ابکه‌یت؟ که‌ ئاده‌م گوینی له‌و

^۱ الأعراف / ۲۲ .

^۲ بوخاری (خ. ل) گ‌یراویه‌توه (۶۰/۱/۳۳۰) فتح، مسلم (۱۷/۱۹/۱۲۷) .

^۳ (الأعراف) / ۳۷ .

بانگه‌وازه‌ی خوای گه‌وره بوو، گوئی: په‌روەردگار که‌م. نه‌خیر پانا که‌م به‌لکو شهرم ده‌که‌م^(۱).

پیغه‌مبەر (ﷺ) ده‌فرمویت: (ئادهمی باوکتان وه‌ک دار خورمایه‌کی به‌رز و بلند، شه‌ست بال، قژی چوپر، عه‌وره‌ت داپوش‌راو بووه، جا کاتی له‌ به‌هه‌شتا ئه‌و هه‌له‌یه‌ی کرد، به‌رگه‌که‌ی لیداکه‌وت، له‌ به‌هه‌شت هاته‌ ده‌ری، لقه‌ داریکی دیت، گرتی به‌ ناوچه‌وانیه‌وه، په‌روەردگار بانگی لیکرد: ئه‌ی ئادهم ئه‌وه له‌ده‌ست من راده‌که‌ی؟ ئادهم گوئی: به‌لکو شهرمت لیده‌که‌م ئه‌ی په‌روەردگارم له‌و باره‌ی که‌ به‌سهرمندا هیناوته^(۲). (په‌روەردگاریان) بانگیکردن: ئایا من قه‌ده‌غه‌ی ئه‌و دره‌ختم لینه‌کردن و پیم نه‌گوتن که‌ به‌ راستی شه‌یتان بو ئیوه‌ دوژمنیکی ناشکرایه؟ هه‌ردووکیان گوئیان: په‌روەردگارمان ئیمه‌ سته‌ممان له‌خۆمانکرد، جا ئه‌گەر تۆش لیمان نه‌بوری و به‌زه‌ییت پیماندا نه‌یه‌ته‌وه، ئه‌وه به‌ راستی ئیمه‌ له‌ په‌نجه‌پۆیان ده‌بین!^(۳) . ئه‌وه‌ش دانپیانان و په‌شیمان بوونه‌وه‌یه به‌ره‌و ته‌وبه‌کردن، خو به‌ زه‌لیل نیشان‌دان و مل که‌چی و هانا‌بردنه‌ بو په‌روەردگار، خو به‌هه‌ژار زانینه‌ له‌ به‌ران‌به‌ر ته‌وانای بی سنووری په‌روەردگارا، له‌کاتی سه‌خه‌لتی و په‌شیویدا، جا هه‌ر که‌سیک له‌ ئاده‌میزاده‌کان به‌ راستی ته‌وبه‌ بکات، ئه‌وه چاره‌نووسی دنیاو دواپوژی خیرو چاکه‌یه (خوای گه‌وره‌ فرمووی: دابه‌زن ئیتر هه‌ندیکتان دوژمنی هه‌ندیکتان ده‌بن، مانه‌وه‌تان بو هه‌یه‌ له‌ زه‌ویدا به‌ پیوستیه‌کانتا نه‌وه‌ تا کاتیکی دیاریکراو)^(۴)، ئه‌م فرموده‌یه‌ی خوای په‌روەردگار پووی ئادهم و چه‌واشه‌یتان ده‌گرت‌ته‌وه، و تراوه‌ ماره‌که‌شیان له‌گه‌ل‌دایه‌ پیغه‌مبەر (ﷺ) فرمائی داوه‌ به‌ موسولمانان بو کوشتنی مار، وه‌ک فرموویه‌تی:

(له‌ ده‌ستیان بیه‌ی نه‌بین له‌و کاته‌وه‌ که‌ جه‌نگمان له‌گه‌ل‌دا کردون)^(۵) و اتا: له‌ده‌ست ماره‌کان، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ له‌ سووره‌تی (طه‌) دا ده‌فرمویت: ﴿قَالَ اٰمِطْ مِنْهَا جَمِیْعًا بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾^(۶) ئه‌گەر مه‌به‌ست ته‌نها له‌ ئادهم و چه‌واو شه‌یتان بوایه‌ ئه‌وا وشه‌ی (بعضکم) به‌ رشته‌ی (کو) ده‌رنه‌ده‌پرا، له‌ گه‌لی شوینی تری قورئاندا

^۱ (ابن سعد) هیناویمی له (الطبقات الکبری) دا (۹/۱ جبر) .

^۲ (طبری) له (میژووکه‌ی) باسی کردووه له‌گه‌ل (ابن سعد)، نموانی تر به‌ لاوازیان داناوه .

^۳ الأعراف / ۲۲ - ۲۳ .

^۴ الأعراف / ۲۴ .

^۵ بخاری (خ. ل) (صحيح) مکه‌یدا (۳۲۵۷/۱۴/۵۹ فتح)، هه‌روه‌ها مسلم (۲۳۳۲/۳۶/۲۹) .

^۶ طه / ۱۲۳ .

هاوشیوهی ئەم پەشتەیه مان ههیه، بۆ نموونه: ده‌فەرمویت: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْبِ إِذْ نَفِثَ فِيهِ عَمَّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لَهُمْ شَافِدِينَ﴾^(۱) ئەگەر مەبەستەکه تەنها (داود) و (سلیمان) بوایه ئەوا پێویستی نەدەکرد پشتهی (حکەم) بە (کو) بێت، بەلام لە راستیدا هەرگیز حاکم حوکم ناکات مەگەر لەنیوان دواندا نەبێت، شکاتکار و شکات لێکراو . لەبەرئەوە ئادەم شوێنکەوتە (حواء) بوو و شەیتانی شۆینکەوتە (مار) هکە بوو، بەمەش دەبنە دوولایەن که هەریەکەیان دوان و تیکرا دەبنەوه بەکو، یاخود مەبەست لەکۆی گشتی ئادەمیزادەکانە که بەفیتی شەیتان دەبنە دوژمنی یەکتەری، بەلام دووبارە کردنەوهی ووشە (اهبطوا) واتە: دابەزن، لە سوورەتی (بقرە) دا و لەئایەتی (۳۶-۳۹) ئاشکرایە . هەندێ لە زانایانی تەفسیر فەرموویانە: دابەزینی یەکه‌میان مەبەست دابەزینیانە لە بەهەشتەوه بۆ ئاسمانی دنیا، وە دابەزینی دووهمیان مەبەست لە دابەزینیانە لە ئاسمانی دنیاوه بۆ سەر زەوی. بەلام ئەوه تەفسیریکی لاوازه بە بەلگەی ئەوهی که هەر لەیه‌که‌م جاردا خوای گەوره فەرموویه‌تی ﴿وَلَقَدْ أَهْبَطْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوًّا وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾، واکا هەر لەیه‌که‌م دابەزیندا فەرمانیان پێکراوه که دابەزنە سەر زەوی، خوای گەوره خۆی دەزانێت .

راستەر ئەوهیه بڵێن: ئەوه تەنها دووبارەکردنەوهی بێژەییە (لفظی) ئەگەینە کردارەکه هەر یەك جار بوو، بەلکو لەگەڵ هەریەکە لە جاره‌کانی باسکردنی دابەزینەکه‌دا حوکمێک دێت، لە یەکه‌میاندا ئەوهیه که دوژمنایەتیتان لێدەکه‌ویته‌وه لەنیوان خۆتاندا، حوکمی دووهمیان ئەوهیه که هەر کەسیک شوینکەوتە ئەو پەيام و پێنوماییا نەبێت که خوای گوره ناردویه‌تی ئەوا سەرگەردان نابێت و بەختە‌وه‌ر دەبێت، ئەگینا ئەوهی سەرپێچی بکات ئەوه نادان و بەدبەختە، شیوازی لەم جو‌ره‌ش لە قورئاندا زۆره .

(حافظ) لە (ابن عساکر) هوه ئەویش لە (مجاهد) هوه دەگێرێته‌وه که خوای گەوره دوو فریشتە‌ی نارد تاکو ئادەم و حەوا لەبەهەشت بکەنه دەرەوه، ئیتر (جبریل) (علیه السلام) تاجەکه‌ی لەسەری داگرت و (میکائیل) ییش (علیه السلام) لاوانە‌ی سەرته‌وێڵی داگرت و لقه‌ داریکی پێوه‌کرد، ئادەمیش وایزانی که سزاکه‌ی بۆ پیش خراوه، سەری خۆی داگرت و دەیگوت: بمبوره ... بمبوره !! خوای گوره فەرمووی: ئەوه لەدەستم

^۱ الانبیاء / ۷۸ . الانبیاء / ۷۸ .

پادەكەيت ئەى ئادەم ؟! ئادەمىش گوتى: بەلكو شەرمت لىدەكەم ئەى گەرەم .
 (ئەوزاعى)ىش لە (ابن عطیە)هە دەگىرپتەوہ كە ئادەم سەد سال لە بەهەشت دا
 مایەوہ، لە گىرپانەوہیەكى تردا شەشت سال مایەوہ. حەفتا سال گریا بۆ بەهەشت،
 حەفتا سالیس گریا بۆ ئەو ھەلەییە كە كەردى، چل سالیس گریا بۆ كۆرەكەى كاتىك
 كە كوژرا . لە (ابن عباس)هە دەگىرپتەوہ كە فەرموویەتى: ئادەم دابەزىنرايە سەرزەوى
 بۆ شوپىنىك كە پىی دەگوترا (دحنا) و كەوتووتە نىوان (مەككە) و (طائف)هە .
 (حەسەن)ىش دەلىت: ئادەم لەخاكى (ھندستان) دابەزىنرا و (حەوا)ش لە (جەدە) و
 شەیتان لە (دستمیان)ى (بصرە) و (مار)ەكەش لە (اصپهان)، (سدى) دەلىت: ئادەم
 لەخاكى ھندستان دابەزىنراو بەردە پرەشەكەو چەپكى گەلای بەهەشتى لەگەل
 دابەزىنرا، كە لە ھندستان وەرچاند و بوو بە درەختىكى چاك، بەلام (ابن عمر)
 دەلىت: ئادەم لە (صفا) و (حەوا)ش لە (مروہ) دابەزىنران، (ابن ابى حاتم)ىش ھەروا
 گىرپاویەتیەوہ .

لە (ابى موسى الاشعرى)یەوہ دەگىرپتەوہ كە فەرموویەتى: (كاتى خۆى گەرە
 ئادەمى لە بەهەشت دابەزەندە زەوى ھەموو شتىكى فیركرد و بەروبومى بەهەشتىش
 باربوى كرد، جا ئەم بەروبومى كە ئىوہ لەبەردەستتاندایە لە بنەردەتا ھى بەهەشتە.
 مەگەر ئەوہ نەبىت ئەمیان تىك دەچى و دەرزى، بەلام ئەویان گوپانى بەسەردا نایات .
 لە (ابن عباس)هە دەگىرپتەوہ كە فەرموویەتى: ئادەم تەنھا ئەوێندە لە بەهەشتدا
 مایەوہ كە ھىندەى كاتى نىوان نوێژى عەسر تا خۆراواوون دەبىت . پیغەمبەر (ﷺ)
 فەرموویەتى: (باشترین پۆژىك كە خۆرى تىدا ھەلبىت، پۆژى ھەینییە لەو پۆژەدا
 ئادەم دروستكرا، ھەر لەو پۆژەدا خرایە بەهەشتەوہ، ھەر لەو پۆژەشدا لە بەهەشت وە
 دەرنرا) ^(۱) لە گىرپانەوہیەكى تردا ئەمەشى لەگەلدايە (ھەر لەو پۆژەشدا دنیا تەواو
 دەبى) . پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتى: (ئادەم و حەوا) بەبى بەرگى دابەزىنرانە خوارەوہ،
 گەلادارى بەهەشتیان لە خویان ئالاندیو، ئادەم گەرماىنى بۆ ھىنا و دانىشت و
 دەستىكرد بە گریان، بەحەواى گوت:

ئەى حەوا ... گەرما ئازارم دەدات . لەم كاتەدا (جبریل) (عليه السلام)ھەندى
 پەمووى بۆ ھىنان و فەرمانى بە حەوا كە بپرسىت و فیریشى كرد، وە فەرمانى بە

^۱ صحيح مسلم (۵/۷/۸۵۱)

ئادەم كرد كه بېچنیت و فیریشی كرد) ^(۱) ئەوێش زیاتر له قسەى هەندى له پێشینەكان دەچیت، ئەك فرمودەى پیغەمبەر (ﷺ)، هەرەكو (ابن كثر) وا دەفرمویت دەربارەى تەوبە كردنەكەى ئادەمیش (علیه السلام) خۆای گەرە دەفرمویت: ﴿قُلْنَا آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ ^(۲) واتا: ئادەم چەند وشەیهكى له پەرەردگارێهه پێگەیشیت، ئێتر خۆای گەرە تەوبەى لیوهرگرت، به راستى هەر ئەو تەوبە وەرگر و به بهزییهه . و تراوه ئەو وشەیهى كه ئادەم و حەوا گوتیان بریتیبوه لهم ئایەته: ﴿قَالَ لَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ^(۳) واتا: پەرەردگارمان ئێمه ستهممان لهئەفسى خۆمان كرد، جا ئەگەر تۆش لیمان نهبوریت و بهزیییت پیماندا نهیهتەوه ئەوا پەنجە پۆدهیین . فرمووی: ئەى پەرەردگار ! ئەگەر تەوبە بكەم و پەشیمان ببمەوه و بگهڕێمەوه، ئایا تۆش دەمگهڕێنیتەوه بۆ بههەشت؟ خۆای گەرە فرمووی: بەئى .

مجاهد دەفرمویت: وشەكانى ئادەم (علیه السلام) ئەمەبوو: (خوایه هەر تۆ خۆایت و هیچ خۆایهكى تر جگه لهخۆت نهه، پاکی و ستایش هەر بۆ تۆیه، پەرەردگار من ستهم لهئەفسى خۆم كرد، دەسا تۆش لیم ببورە، تۆ باشتترین به بهزییهكانى، خوایه هەر تۆ خۆایت و جگه لهتۆ هیچ خۆایهكى تر نهه، پاکی و ستایش هەر بۆ تۆیه، پەرەردگار من ستهم لهئەفسى خۆم كرد، دەسا تۆش تەوبەم لیوهربگرە، هەر تۆی تەوبە وەرگر و خاوهن بهزییهى . له (ابن عباس) هوه، دەگێرنهوه كه فرموویهتى: ئادەم (علیه السلام) فرمووی: ئەى پەرەردگار ئەى بەدهستى توانایى خۆت منت دروست نهکرد؟ پێى گوترا: بەئى، وهئى لهو گیانهت بهبهردا نهکردم كه خۆت بهدیت هیناوه؟ پێى گوترا: بەئى، پزیمیم و پیت فرمووم: خوا پەحمەت پێبكات، وه بهزییهى خۆت خستوه ته پێش غەزەبتهوه، پێى گوترا: بەئى، وه خۆت لهچارەت نووسیم كه ئاوا بكەم ؟ پێى گوترا: بەئى، سائەگەر تەوبە بكەم تایا تۆش دەمگهڕێنیتەوه بۆ بههەشت؟ خۆای گەرە فرمووی: بەئى . (عومەرى كورى خطاب) فرمووی: پیغەمبەر (ﷺ) فرموویهتى: (كاتێك ئادەم ئەو هەلهیهى كرد، وتی:

^۱ ابن عساکر (۲/۲۵۲) / تەهذیب

^۲ البقرة / ۳۷

^۳ الأعراف / ۲۳

په‌روه‌دگارا . . . لیت ده‌پاریمه‌وه له‌به‌ر خاتری موحه‌مه‌د لیم ببوره! خوای گه‌وره
 فهرمووی چۆن موحه‌مه‌دت ناسیوه که هیشتا دروستم نه‌کردوه؟ وتی: په‌روه‌دگارا
 ... کاتیک به‌دهستی ته‌وانایی خۆت منت دروست کرد، له‌و گیانه‌ت وه‌به‌ردا‌کردم که
 خۆت به‌دیت هی‌ناوه، نه‌و ده‌مه‌ی سه‌رمت به‌رزکرده‌وه، بینیم له‌سه‌ر قایمه‌ی عرش
 نووسرابوو ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ نیت زانیم که تۆ هیچ ناویک ناخه‌یته لای ناوی
 خۆت، مه‌گه‌ر خو‌شه‌ویست‌ترین مه‌خلو‌قت بیت، خوای گه‌وره فهرمووی: راست ده‌که‌یت
 ئاده‌م، محمد خو‌شه‌ویست‌ترین مه‌خلو‌قه، نه‌گه‌ر له‌به‌ر خاتری نه‌و داوای لی‌بوردم
 لی‌بکه‌یت، نه‌وا لیت خو‌ش ده‌بم، له‌به‌ر خاتری محمد نه‌بویه تۆم دروست نه‌ده‌کرد^(۱).

گفتوگۆی ئاده‌م و موسی / درود و سه‌لامی خوایان لی‌بیت

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: (موسا له‌ئاده‌می پرسى (۱): تۆ نه‌و که‌سه‌ی که
 به‌هۆی تا‌وانته‌وه خه‌لکت له‌ به‌هه‌شت به‌ ده‌رکردن دا و بو‌یته سه‌رمه‌شقی خراپ
 بوونیان، ئاده‌م به‌ موسای گوت: تۆ نه‌و که‌سه‌یت که خوای گه‌وره به‌ په‌یام و گفتاری
 خۆی جیای کردیته‌وه و به‌رزى کردیته‌وه، ئایا سه‌رزه‌نشیتیم ده‌که‌یت له‌سه‌ر کاریک که
 خوا له‌ چاره‌ی نووسیبووم پێش نه‌وه‌ی دروستم بکات؟ ئاوا ئاده‌م موسای بى‌ ده‌نگ
 کرد (علیه السلام). له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی تر دا هاتووه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمو‌یه‌تی: ئاده‌م
 موسای بیده‌نگ کرد، کاتیک موسا فهرمو‌ی: نه‌ی ئاده‌م تۆ نه‌و که‌سه‌ی که خوای
 گه‌وره به‌دهستی توانایی خۆی دروستی کردیت، له‌و گیانه‌ی خۆی خۆی (دروستی
 کردوه) به‌ به‌ریدا کردیت، که‌چی تۆ خه‌لکت سه‌رگه‌ردان کرد و به‌ ده‌رکردنت دان له‌
 به‌هه‌شدا؟ ئاده‌م فهرمو‌ی: تۆ نه‌و موسایه‌ی که خوای گه‌وره به‌په‌یام و گفتاری خۆی
 جیای کردیته‌وه و به‌رزى کردیته‌وه، که‌چی سه‌رزه‌نشیتیم ده‌که‌ی له‌سه‌ر کاریک که
 کردوومه و خوای گه‌وره له‌ چاره‌ی نووسیبووم پێش نه‌وه‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی
 دروست بکات؟ به‌و جو‌ره ئاده‌م موسای بیده‌نگ کرد^(۲).

له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی تر دا هاتووه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمو‌ی: ئاده‌م موسای
 بیده‌نگ کرد، کاتی موسا (علیه السلام) به‌ ئاده‌می فهرمو‌و: نه‌ی ئاده‌م تۆی باوکمان ئی‌مه‌ت
 ناؤمید کرد و له‌ به‌هه‌شت به‌ ده‌رکردنت دا‌ین؟ ئاده‌م فهرمو‌ی نه‌ی موسا . . . !

^۱ نه‌م فهرموده لاوازه، تمنها (الطبرانی) له (معجم الصغیر) دا (۸۳/۸۲/۲ ط، معسر) هی‌ناویه‌تی .

^۲ أحمد له (مسند) مکه‌یدا هی‌ناویه‌تی (۳۹۸/۲ حلی). .

خوای گه وره به گفتوگۆی خۆی جیای کردیته وه (له ناو پیغه مبه رانی تردا) به دهستی توانایی خۆی رهنگریژی تۆی کرد، ئایا سه رزه نشتیم ده کهیت له سه ر کاریک که کردوومه و چلّ سالّ پیش دروست کردنم خوای گه وره له چاره ی نووسیبووم !! ئاوا ئاده م موسای بیدهنگ کرد . له گیرانه وه یه گدا له (عومه ری کوپی خه تاب) وه پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: موسا (علیه السلام) فهرمووی: ئه ی په روه ردگارا نه و ئاده مه مان نیشان بده که خۆی و ئیمه یشی له به هه شت به ده رکردندا، خوای گه وره ش ئاده می نیشان دا (علیه السلام): موسا فهرمووی: تۆ ئاده میت؟ فهرمووی به ئی، فهرمووی: تۆ نه و که سه ی که خوای گه وره له و گیانه ی به به ردا کردیت که خۆی دروستی کردووه و فریشته کانی بۆ به کړنووشی پێژدا خستیت و ناوی هه موو شتیکی فیرکردیت؟ فهرمووی: به ئی، فهرمووی ئه ی چیت کرد ئاوا خۆت و ئیمه شت له به هه شت به ده رکردن دا؟ ئاده م (علیه السلام) فهرمووی: تۆ کییت؟ فهرمووی: من موسام، فهرمووی: تۆ نه و موسایه ی که خوا ناردیتی بۆ سه ر به نی ئیسرا ئیلیه کان؟ که خوای گه وره له ودیو په رده وه قسه ی له گه ل کردیت به بی ناوه ندیار و نیردراویک له دروست کراوه کانی خۆی؟ فهرمووی: به ئی، فهرمووی: ئه ی سه رزه نشتیم بۆ ده کهیت له سه ر کاریک که پیشتر خواجه گه وره وای له سه ر داناوم؟ ئاوا ئاده م موسای بی دنگ کرد (علیه السلام). ئاده م به موسا گه یشت، موسا (علیه السلام) له ئاده می پرسى: تۆ باوکی هه موو ئاده می زاده کانیت، خوای گه وره ش له به هه شت نیشته جیی کردیت فریشته کانیش لابه و خستیت به کړنووشی پێژدا؟! ئاده م فهرمووی ئه ی موسا ئایا له و په یامه دا که خوای گه وره بۆی ناردویت پیت رانه گه یه تراوه که من نه وم له چاره نووسرابوو؟ !، به م جوړه ئاده م موسای بیدهنگ کرد. . ئاده م موسای بی دنگ کرد، خوای گه وره خۆی زاناتره .

خه لکی و زانا یان گه لی لیکدانه وه ی جیا جیا یان هه یه ده رباره ی نه و فهرموودانه، (قه ده ریه کان) هیناویانه ته وه بۆ سه لماندنی نه و بۆ چوونه یان که هه موو شتیک پیشتر له چاره ی مروّ نووسراوه، به لām (جه بریه کان) به پیچه وانه وه، هه ندیکیش ده لێن: ئاده م بۆیه توانی موسا بیدهنگ بکات چونکه موسا له سه ر تاوانیک سه رزه نشتی ئاده می کرد، که ئاده م ته وبه ی له و تاوانه کردبوو، نه و که سه ی ته وبه ش له تاوان بکات وه که نه وه وایه که تاوانی نه کردییت . وتراوه: ئاده م (علیه السلام) بۆیه توانی موسا (علیه السلام) بیدهنگ بکات چونکه له نه و کوتره و گه وره تره، یان چونکه باوکیه تی،

یاخود چونکه هەردووکیان دوو شەریعەتی جیاوازیان ھەبوو، ھیندیکیش دەلێن: چونکه هەردووکیان لە بەرزەخ دا بوون، بەو جۆرە ھەر کەسیک گەیشتە ئەوی ئیتر ھیچ داخوازیەکی لەسەر شان نامینی.

لێکدانەووە:

ئەم فەرموودانە بە چەند گێڕانەووەیەکی بێژە جیا جیا ھاتوون و زۆربەشیان لە ھەردوو (صحیح)ی مسلم و بخاری دان، تەوہری سەرەکی گەشتوگۆکیان لەسەر لە بەھەشت دەرکردنی ئادەم و نەوہکانیەتی و زۆربە ی وەلامەکانیش ئەوہیە کە ئادەم (علیہ السلام) فەرموویەتی: من بە دەرکردنم نەداون، بەلکو ئەو کەسە بە دەرکردنی داوین کە دەرکردنی ئیمە بەستەوہ بە خواردنی بەری داریکەوہ، ئەوہشی بە شێوہیەکی پێک و پێک و پێر حیکمەت داوین کردووە بەرلەوہی کە من دروست بکات ئەویش نیشی خوای گەورە، تۆش گلەیی و سەرزەنشستی لە من دەکەیت لەکاتی کدا من تا ئەو شۆینە سنوورم ھەبوو کە پێم گوترا توخنی ئەو دارە مەکەوہ، بەلام من لەبەری دارەکەم خوارد، ئیتر دەرکردنەکەیشم بەوہوہ بەسترا بووہو ئەوہش کاری من نیە، من نەخۆم و نەئێوہم لە بەھەشت دەرئەکردووە، بەلکو ئەوہ تەوانا و یستی پەرەدگار بوو، ھەلبەت ئەویش حیکمەتی خۆی ھەیە، لەبەرئەوہ بوو کە ئادەم توانیویەتی موسا (علیہ السلام) بێدەنگ بکات، ھەر کەسیک نکولی لەو فەرموودە بکات، بە ھەلەدا چوو، چونکە بە ووردی لەلایەن (ابو ھریرە) و چەند ھاوہلێکی تری پێغەمبەرەوہ (ﷺ) ئاوا گێراویانەتەوہ. ھێشتا لەچەند پەرووہ کەوہ جینی لێکدانەوہیە:

یەکەم: موسا (علیہ السلام) سەرزەنشستی کەسیک ناکات لەسەر تاوانیک کە بکەرەکی تەوہی لەو کارە کردووە.

دووہم: ئەو نەفسیکی کوشتوہ، کە فەرمانی کوشتنی ئەو نەفسە پێنەدراوہ، ھەرەکو لەخوای گەورە پارایەوہ تا لینی ببوریت ﴿قَالَ رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغْفَرَ لَهُ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾^(۱)، واتا: پەرەدگار! من ستمم لەنەفسی خۆم کرد، تۆش لیم ببورە، خواش لینی بورد.

سێھەم: ئەگەر وەلامەکە ی ئادەم (علیہ السلام) بۆ سەرزەنشستی کردنەکە ی موسا (علیہ السلام) بە پروکاری ئەو بارەدابی کە ھەموو کەسیک پێشتر ئەوہی لەسەر نووسراوہ کە

^۱ سورەتی القصص / ۱۶.

دهبى بېكات و نېتر ئەم كەسە ھېچ خواست و دەسلەتلىكى خۇى تېيدا نې، ئەو دەكرېتە نمونەيەكى بەھېز بەدەستى ئەو كەسانەى كە بە ئارەزوى خۇيان ھەموو جۆرە كاروبارىكى خراپ و تاوان دېكەن و دەشىدەنە پال قەدەر و چارەنوس !! نېتر ھېچ بوارىك نامېنتەوہ بۇ تۆلە و سنورەكان و كەسېش تاوانبار ناكړېت بەھېچ جۆرە تاوانىك !! بە راستى ئەو لېكدانەوہيەكى ھەلە و بى سەرەوبەرەيە، چونكە بەلگە ھېنانەوہكەى ئادەم (عليه السلام) بۇ موسا (عليه السلام) بەلگە ھېنانەوہ بوو لەسەر قەدەرى موصىبەت نەك قەدەرى مەعصىيەت و تاوان، خواى گەورە بۇ خۇى باشتەر دەيزانى .

ئەو فەرموودانەى باسى دروست كردنى ئادەم دېكەن (عليه السلام)

پېغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئېت: (خواى گەورە ئادەمى دروست كرد لەو چنگە گلەى كە لەسەر اپاي زەوى ھەلېگرت، لەوہو خەلكانى سېى و سوور و پەش و نېوانى ئەو پەنگانەشيان لېكەتەوہ، ھەرەھا چاك و خراپ و پووخوش و مۆن و نېوانى ئەوانەشيان لېكەتەوہ) ^(۱) . (ابن عباس) لە (مروۋە) ئەوئەش لە (ابن مسعود) ھوہ و لەكۆمەلئ ھاوہلئ پېغەمبەرەوہ (ﷺ) دەگېرنەوہ كە: خواى گەورە جوبرائىلى ئاردە سەر زەوى تاكو قوږى زەوى بەرېت بۇ خزمەتى پەرورەدگار، كاتئ ھاتە سەرزەوى، زەوى پېى گوت: پەنا دەگرم بەخوا لەتۆ كە خاكم لئ كەم بگەيتەوہ و لەكەدارم بگەيت، نېتر جوبرائىل (عليه السلام) ھېچى نەبرد و گەرايەوہ فەرمووى: ئەى پەرورەدگار زەوى پەناى بەتۆگرت و منېش پەنامدا.

ئەوجا خواى گەورە مىكائىلى ئارد (عليه السلام) زەوى ئەوئەش پەناى بەخوادا، ئەوئەش پەنايدا و ھەرەكو جوبرائىلگەرايەوہ و ھەمان وەلامى ھېنايەوہ لە خزمەتى پەرورەدگارا، ئېنجا خواى گەورە فرېشتەى گيان كېشانى ئاردە سەرزەوى، زەوى داواى پەناى كرد، فرېشتەكەش فەرمووى: منېش ھەر پەنا بەخوا دەدەم كە بگەرېمەوہ فەرمانەكەى جېبەجئ نەكەم (واتا: ھەردەبئ جېبەجئى بگەم) نېتر نمونەى لە ھەموو شوئەكانى زەوى وەرگرت و تېگەلأوى كردن، لەخاكى سېى و سوور و پەش، لەبەرئەوہ شېوہى ئادەمیزادەكانېش جياجيايە، ئىدى بەرزى كردەوہ بۇ ئاسمان، گلەكەش تەربوو تاكو بوو بە قوږىكى بە جەرگ ^(۲)، ئېنجا خواى گەورە

^۱ سنن البېھقى (۲/۹ حېدر اباد)، (تأريخ الطبري)، (۹۲/۹۱/۱ معارف) .

^۲ قوږى بە جەرگ: طين لازب .

فهرمووی به فریشته‌کان (من ئادهمیزاد له قوڕ دروست ده‌که‌م، جا که‌پرێکم خست و له‌گیانی خۆم، واتا: ئه‌و گیانه‌ی که خۆم دروستم کردوه به به‌رداکرد. ئیوه‌ش بکه‌ون به‌که‌رنووش دا بۆی، واتا: که‌رنووشی پڕێزلینان) ^(۱).

خوای گه‌وره به‌ده‌ستی توانایی خو‌ی ئاده‌می دروست کرد، تاکو (ئیبلیس) فیزی به‌سه‌ردا نه‌کات، به‌شیوه‌ی مرو‌ة دروستی کرد ماوه‌ی (چل) سال ته‌نها جه‌سته‌یه‌کی قورین بوو، ئه‌و (چل)ساله هه‌نده‌ی ماوه‌ی پو‌ژی هه‌ینی بوو، فریشته‌کان به‌به‌رده‌وامییدا هاتووچو‌یان ده‌کرد، کاتی ده‌یانبینی ده‌ترسان، به‌تایبه‌تیش (ئیبلیس) که به‌لایدا ده‌رو‌یشت پیندا ده‌کیشا و ده‌نگی لیده‌کات، هه‌روه‌کو چو‌ن نه‌گه‌ر به‌ده‌ست بکیشیت به‌گۆزه‌و دیزه‌دا دنگه‌یه‌کی لیدی‌ت، یان زرنکه‌یه‌کی لیده‌رده‌چی، به‌و شته‌فو خاریانه‌ی له‌ قوڕ دروست ده‌کرین و وشک ده‌کرینه‌وه پینان ده‌گوتری (صلصال)، له‌به‌رئه‌وه‌ خوای گه‌وره فهرموویه‌تی ﴿مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ﴾ ^(۲)، شه‌یتان ده‌یگوت: ئه‌مه‌ بۆ مه‌به‌ستی‌ک دروست کراوه: ئیتر له‌ده‌مییه‌وه ده‌چووه ناو له‌شییه‌وه له‌کونی دواوه‌ی ده‌هاته ده‌ره‌وه، به‌ فریشته‌کانی گوت: مه‌ترسن له‌مه، په‌روه‌ردگارتان به‌تین و هه‌یزه، به‌لام ئه‌مه کلۆزه‌و ناوه‌که‌ی بۆشه، مه‌گه‌ر من زال بکات به‌سه‌ریاندا (واتا به‌سه‌ر ئاده‌میزادا) سه‌رگه‌ردانیان ده‌که‌م و له‌ناویان ده‌به‌م.

جا که کاتی ئه‌وه هات خوای گه‌وره گیانی به به‌ردا بکات به فریشته‌کانی فهرموو: که له‌گیانم به به‌رداکرد ئیوه‌ش که‌رنووشی (پڕێزلینانی) بۆ بنوینن، ئیتر که گیانی به‌به‌رداکرد و گیان گه‌یشته ناو که‌له‌ی سه‌ری (ئاده‌م (علیه السلام) پڑمی، فریشته‌کان به ئاده‌میان گوت: بلی: سوپاس بۆ خوا، خوای گه‌وره‌ش پینی فهرموو: په‌روه‌ردگارت به‌زه‌یی پیتدا بیته‌وه، کاتی گیان گه‌یشته چاوه‌کانی پوانی بۆ به‌روبو‌می دره‌خته‌کانی به‌هه‌شت، که‌گیان گه‌یشته هه‌ناوی ئاره‌زووی جولا بۆ خواردن، ئیتر خو‌ی کوتا بۆ خواردنه‌که و به‌په‌له بازیدا به‌رله‌وه‌ی گیان گه‌یشته‌بیته‌ قاچه‌کانی، بۆیه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأَرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُون﴾ ^(۳)، واتا: ئاده‌میزاد په‌له‌کردنی تیدا دروست کراوه، ئیتر (هه‌موو فریشته‌کان تیکرا به‌گه‌شتی

^۱ سورمتی (ص) / ۷۱ - ۷۲ .

^۲ سورمتی الرحمن / ۱۴، وشعی (صلصال)، واتا: هوری وشک کراوه یان هوری سورمه‌و‌مکراوه به‌ ناگر، وه‌ک گۆزه و دیزه‌و گلینه.

^۳ سورمتی الانبیاء / ۳۷

کرنووشیان نواند، تهنه ئیبلیس نهی، رازی نهبوو که له کرنووشبهران بیت^(۱) چۆنیته گێرانهوهی چیڕۆکهکه به تهواوهتی باس کراوه^(۲). ههندی لهوانه فهرموودهی پیغهمبهرن لهسهره (ﷺ) بهلام ههندیکی تریان دهست ههلبهستی جوولهکهکانه: پێشهوا (احمد) دهفهرمویت: پیغهمبهر (ﷺ) فهرموویهتی: (کاتی خوای گهره ئادهمی دروست کرد نهوهندهی خوا ویستی لهو بارهی تێدابوو هیشتیهوه، ئیبلیس بهدهوریدا دهگهرا، کاتی بینی ناوهکهی بۆش و کلۆره زانی که نهو دروست کراوه خۆی خاوهنی خۆی نابیت)، واتا: به ئاسانی فریو دهخوات.

له (ئهنهسی کوپی مالک) هوه دهفهرمویت: پیغهمبهر فهرمووی (ﷺ) (کاتی فوو کرا به ئادهمدا، گیان گهیشته سهری و پژمی، نیتر گوتی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ خوای گهرهش پێی فهرموو، ﴿يَرْحَمُكَ اللَّهُ﴾. له گێرانهوهیهکی تر دا هاتوو که خوای گهره گیانی به بهرداکرد، یهکهه شوینی لهشی کهگیانی پێدا کرا چاوهکانی و لووتی بوو، نیتر پژمی، خوای گهره پهحمهتی خۆی پێ راگیاندا و فهرمووی: پهروهردگارت بهزهیی پێتدا بیتهوه، نینجا خوا فهرمووی: ئهی ئادهم برۆ بۆلای ئهو خهڵکانه و بزانه چیت پێدهلێن؟ نهویش چوو، سلأوی لیکردن و نهوانیش وهلامیان دایهوهو فهرموویان (وعليك السلام ورحمة الله وبركاته)، خوای گهره فهرمووی: ئهی ئادهم نیتر خۆت و نهوهکانت بهم جوړه سلأو لهیهکتری دهکهن، ئادهم فهرمووی ئهی پهروهردگارم کامهیه نهوهی من؟ خوای گهره فهرمووی: یهکی لهم دوو دهستهی من ههلبێژێره ئادهم فهرمووی: دهستی راستی پهروهردگارم مهبهسته و ههردوو دهستی پهروهردگارم ههراسته، خوای گهره لهپی دهستی خۆی بۆ ئادهم کردهوه،

ههموو بهرهو وهچهو نهوهی ئادهم لهسهر دهستی بوو: پیاوی وای تێدابوو دهم و زمانیان له نور بوو، ئادهم به نوری یهکیک لهو پیاوانه سهرسامبوو، ئادهم (عیه السلام) فهرمووی: پهروهردگارا ئههه کێیه؟ خوای گهره فهرمووی: ئهوه داودی کوپته، ئادهم فهرمووی: ئهی پهروهردگارا، ئایا ئهو چهندت تهمن پێبهخشیوه؟ خوای گهره فهرمووی: شهست سال، ئادهم فهرمووی: لهتهمهنی من سهه سالی بۆ تهواو بکه، خوای گهره داواکهی جێبهجی کرد و شایهتیشی لهسهردا. که ئادهم بهتهمهندا

^۱ سورتهی الحجر / ۳۰ - ۳۱

^۲ نهو (اثره و (ابن عساکر) له (تاریخ) مکهیدا هیناویهتی (۲/ ۲۴۱، ۳۴۲ / تهذیب). ههروهما (الطبري) له

(تاریخ) مکهیدا هیناویهتی (۱/ ۹۴ / معارف).

چو، خوای گه‌وره فریشته‌ی گیان کیشانی نارد‌ه‌س‌ری، ئادهم فرمووی ئایا چلّ سالّ له ته‌مه‌نم نه‌ماوه؟ فریشته‌که پیی فرموو: ئه‌ی نه‌تبه‌خشی به داودی کوپت؟ ئادهم نکولی له‌وه کرد،

منالّ و نه‌وه‌کانیشی نکولییان کرد، ئه‌و په‌یمان‌ه‌که‌ی خوی له‌بیر چووه‌وه، له‌به‌رئ‌ه‌وه منالّ و نه‌وه‌کانیشی له‌بیریان چووه‌وه^(۱). له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا هاوشیوه‌ی‌ئ‌ه‌و فرمووده‌یه هاتووه‌که (ابوهریره) له‌پیغه‌م‌به‌ر (ﷺ) گیراویه‌ته‌وه، ب‌پ‌وانه (سنن‌الترمذی، ۴۸/۸/۳۰۷۶) و (تاریخین عساکر ۲/۳۴۷/۳۴۷ ته‌ذیب).

له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تری (ابوهریره) دا هاتووه‌که پیغه‌م‌به‌ر (ﷺ) فرمووی: (پاشان خوای گه‌وره نه‌وه‌کانی ئادهمی نیشانی ئادهمدا و فرمووی ئه‌مانه به‌رو به‌ره‌چه‌ی تۆن، که گول و که‌ر و کویر و جوړه‌ها ده‌رده‌داریان تیدا‌بوو، ئادهم (علیه‌السلام) پرس‌ی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار بوچی ئاوات به‌سه‌ر نه‌وه‌کانی مندا هیئاوه؟ خوای گه‌وره فرمووی: تا‌کو سوپاسم ب‌که‌یت له‌سه‌ر ئه‌و نیعه‌مه‌تانه‌ی پیم داو، پاشان چی‌و‌کی داودی گیراویه‌وه (علیه‌السلام).

له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی دی‌که‌دا هاتووه‌که پیغه‌م‌به‌ر (ﷺ) فرموویه‌تی خوای گه‌وره ئادهمی دروست کرد، ئه‌و ده‌مه‌ی که ویستی، خوای گه‌وره کیشای به‌لای شانی راستیدا، نه‌وه‌کانی وه‌ک دو‌پ‌دی سپی هاتنه‌ ده‌روه له‌ئادهم، ئینجا کیشای به‌لای شانی چه‌پیدا و نه‌وه‌کانی وه‌ک خه‌لۆز هاتنه‌ ده‌روه له‌ئادهم، خوای گه‌وره به‌وانه‌ی فرموو که له‌لای راستیه‌وه بوون ب‌چه‌ به‌ه‌شت و گوئی ئادهمی، به‌وانیشی فرموو که له‌لای چه‌پیه‌وه بوون ب‌چه‌ دۆزه‌خه‌وه و گوئی ئادهمی. چه‌ند گیرانه‌وه‌یه‌کی تری هاوشیوه‌ی ئهم فرموودانه هیه ده‌رباره‌ی ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی که خوای گه‌وره له‌هی ئادهم (علیه‌السلام) هه‌ل‌نگرت و به‌خشی به‌ داودی پیغه‌م‌به‌ر (علیه‌السلام). له‌گه‌لّ چۆنیه‌تی دروستکردنی نه‌وه‌کانی ئادهم (علیه‌السلام) و شیوازی سلا‌و‌کردن. له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا هاتووه، که ئادهم (علیه‌السلام) نکولی له‌وه کرد که هه‌ندی له‌ته‌مه‌نی خوی به‌ داود (علیه‌السلام) به‌خشیوه، ئیت‌ر نه‌وه‌کانی ئادهمیش فی‌ری نکولیکردن بوون، ئادهم ئه‌وه‌ی له‌بیر چووبووه‌وه مه‌ ئه‌و هه‌نده ته‌مه‌نه‌ی خوی به‌خشیوه، نه‌وه‌کانیشی هه‌ر‌فی‌ری شت له‌بیر‌چوونه‌وه بوون له‌وه‌وه، له‌و پۆژه‌وه فرمان درا به‌ نووسین و شایه‌ت دانان (له‌سه‌ر

^۱ فرموده‌که لاوازه، (ابن سعد) له (الطبقات الکبری) دا (۹/۱/۱) تحریر، هه‌روه‌ها (الذهبی) و (الدارقطنی) یش به‌ لاواز و (متروک) هیئاویه.

پهيمان و پاسپاردن) . له (ابو هريره) هره دهگيرنه وه كه پيغهمبر (ﷺ) فرمويه تي: (خوای گه وره ئاده مي دروست كرد و دريژيه كه ي شهست بال بوو، . . هتد، ئينجا فرمويه تي: هر كه سينك كه دهچيته بهه شته وه له سهر شيوه ي ئاده مه (عليه السلام). ئيتړ لهو كاته وه تانيستا خه لكي بالايان هر له كورت بوونه وه دايه) ^(۱) .

هر له گيرانه وه يه كي تري (ابو هريره) دا هاتووه پيغهمبر (ﷺ) فرمووي (دريژي ئاده م (عليه السلام) شهست بال و پانيه كه ي حوت بال بووه) ^(۲) .

له (ابن عباس) هره دهگيرنه وه كه پيغهمبر (ﷺ) فرمووي: (يه كه م كه س كه نكولي كرد ئاده م بوو، يه كه م كه س كه نكولي كرد ئاده م بوو، يه كه م كه س كه نكولي كرد ئاده م بوو، خوای گه وره ئاده مي دروست كرد كيښاي به پشتيدا، ئيتړ نهو كه سانه ي كه برياري خوا وابوه لهو بكنه وه له پشتيه وه هاتنه دهره وه، خوای گه وره همموو بن و بهرچه گاني ئاده مي نيشاني ئاده م دا كه تا رېژي دوايي له دايك دهن، ئاده م (عليه السلام) پياوړكي تيدا به ديكردن كه دهريسكايه وه (له جوانيدا)، ئاده م فرمووي نه ي پروه ردگار!! نه وه كيښه؟ خوای گه وره فرمووي: نه وه داودي كوړته، فرمووي: نه ي پروه ردگار . !! ته مه ني داود چنده؟! فرمووي: شهست ساله، فرمووي: پروه ردگار ته مه ني زياتر بكه، فرمووي نا (زياتري ناكه م) مه گهر له ته مه ني تو ه لېگرم و بيخه مه سهر ته مه ني نهو، نه وسا ته مه ني ئاده م هزار سالي بو نووسرابوو، خوای گه وره چل سالي تري بو ته مه ني زيادكرد و نه مه يشي به نووسراويك له سهر (ئاده م) مال كرد و فريشته گاني له سهر كردن به شايت، جا كاتي فريشته ي گيان كيښان هاتنه سهر ئاده م (عليه السلام) بو گيان كيښاني، ئاده م (عليه السلام) فرمووي: خو هيشتا چل سالم ماوه؟! فريشته گان پييان فرموو: نه دي تو نهو ته مه نت به خشيوه به داودي كوړت! ئاده م فرمووي: كاري وام نه كړدوه، ئيتړ خوای گه وره په يمانه نووسراوه كه ي بو ناشكرا كرد و فريشته گانيش شايتيان له سهر دا ^(۳) .

له (الحسن) هره دهگيرنه وه كه كاتيك نايه تي (الدين) هاته خواره وه، پيغهمبر (ﷺ) سي جار له سهر يه ك فرمووي (يه كه م كه س كه نكولي كرد ئاده م بوو) .

^۱ صحيح البخاري (۶۲۲۷/۱/۷۹ فتح) .

^۲ فرمودميه كي لاوازه، أحمد له (مسند) مكي دا (۵۲۵/۲ حلي) .

^۳ فرمودميه كي لاوازه، أحمد له (مسند) مكي دا هيناويه تي (۳۸/۲۹۹/۲۵۲/۱ حلي) (طبراني) ش له (تاريخ) مكي دا (۱۵۶/۱/۱۵۶/۱ معارف) هيناويه تي .

پیشوا مالک له (الموطأ) دهکیدا هیئایه‌تی که (عومری کوری خطاب) پرسیماری کرد له پیغه‌مبهر (ﷺ) دهرباره‌ی ئه‌م ئایه‌ته: که ده‌فرمویت ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾^(۱)، واتا: یادى ئه‌و کاته بکه‌روه که په‌روه‌دگارت پش‌تاو‌پشتی نه‌وی ناده‌می کو کرده‌وه له‌جیهانی په‌نهان وشاراوه‌دا په‌یمانی لیوه‌رگرتن وکردنی به‌شایه‌ت به‌سهر خویانه‌وه پیی فرموون ئایا من په‌روه‌دگاری ئیوه نیم؟! هه‌موو ووتیان نابی تو خوای ئیمه نه‌بیټ، به‌ئی شایه‌تمان داوه که تو په‌روه‌دگارمانی . . . (تاکوتایی ئایه‌ته‌که . ئیتر پیغه‌مبهر (ﷺ) فرمووی: (خوای گه‌وره ناده‌می دروست کرد (علیه السلام). پاشان خوای گه‌وره ده‌ستی راستی به‌پشتی ناده‌م دا کیشا، ئیتر له ناده‌مه‌وه به‌روبه‌رچه‌کانی هاتنه دهره‌وه، خوای گه‌وره فرمووی: ئه‌مانه بو به‌هه‌شت دروست کردووه و به‌ره‌فتاری به‌هه‌شتیه‌کانیش ره‌فتار ده‌کن، ئینجا جاریکی تر کیشایه‌وه به‌پشتیدا و به‌روبه‌رچه‌ی تری لیها‌ته دهره‌وه و فرمووی: ئه‌مانه بو دوزه‌خ دروست کردووه و به‌ره‌فتاری دوزه‌خیه‌کانیش ره‌فتا ده‌کن، پیاویک پرسى: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا ره‌فتار و کاره‌که له‌چیدایه؟! پیغه‌مبهر (ﷺ) فرمووی: (ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره که‌سیکی بو به‌هه‌شت دروست کردبى ره‌فتار و کاری وای پیده‌کات که به‌هه‌شتیانه بیټ، تاکو به‌کردارو ره‌فتاری به‌هه‌شتیانه‌وه دهریت و به‌وه‌ش خوا ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه، خو ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره که‌سیکیشى بو دوزه‌خ دروست کردبى ره‌فتار و کاری وای پیده‌کات که دوزه‌خیانه‌بیټ، تاکو به‌کردارو ره‌فتاری دوزه‌خیانه‌وه دهریت و به‌وه‌ش خوا ده‌یخاته دوزه‌خه‌وه)^(۲) .

هه‌موو فرمووده‌کان به‌لگن له‌سهر ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره هه‌موو خه‌لکی له‌پشتی ناده‌م خستوه‌ته‌وه و ده‌شبن به‌دو به‌ش، خه‌لکی راست و خه‌لکی چه‌پ، مه‌به‌ست له‌خه‌لکی چاک و خه‌لکی خراپه، خوای گه‌وره به‌چاکه‌کان ده‌فرمووی: (ئه‌مانه بو به‌هه‌شت و گوئی ناده‌می)، وه به‌خراپه‌کان ده‌فرمووی: (ئه‌مانه بو دوزه‌خ و گوئی ناده‌می)، به‌لام که خوای گه‌وره که شایه‌تی له‌زاری هه‌موویان وه‌رگرتبى و دانیان به‌وه‌دا نابى که ته‌نها خوای گه‌وره‌ی تاک و ته‌نها په‌روه‌ده‌گاریانه ئه‌ویان هیچ فرمووده‌یه‌کی پیغه‌مبهری (ﷺ) له‌سهر نیه، ته‌فسیری ئه‌و ئایه‌ته‌ی سوره‌تی

^۱ سوره‌تی الاعراف / ۱۷۲ .

^۲ سنن الترمذی / ۳۰۷۵/۸/۴۸، موطأ (۲/۱/۴۶) هه‌روه‌ها (أحمد) له (مسند) ده‌کیدا (۱۵/۱) حلبی

(الاعراف) یش چەند تیروانیئییکی لەسەرەو پیشتر باسمان کرد و فرمودە کانیشتان بە تەواوەتی لەو بارەیهووە هیناوەو هەرکەسێک دەیهوێت ئەو مەسەلەیهی لەلا یەکلایتەو، با جاریکی تر بچیتەو خزمەتی تەفسیری ئایەتەکی و مانای فرمودەکانی پیغمبەری نازدار (ﷺ)، خۆی گەرە زاناترە .

پیشەوا (أحمد) لە (مسند)ەکیدا ^(١) فرمودەیهکی پیغمبەری نازیزی هیناوە (ﷺ) کە لە (ابن عباس) هەو گیراوەتەو دەفرمویت: (خۆی گەرە پەیمانی وەرگرت لە مەرقەکان کاتێک کە لەپشتی ئادەمدابوون (عليه السلام) هیندەو راوەستانی پۆژی عەرەفە خۆی گەرە لەپشتی ئادەم هەموو ئەو مەرقەنەو دەرھینا کە (بەریاری بوو) لەئادەم بکەنەو، هەموویانی لەنیوان دوو دەستی (پیرۆزی) خۆیدا راگرتن و قسە لەگەڵدا کردن و پێی فرموون: (ئایا من پەرەردگارتان نیم؟ گوئیان: ناکریت تۆ پەرەردگارمان نەبیت، واکا هەر تۆ پەرەردگارمانی، ولەسەر ئەو راستیەش شایەتی دەدەین، نەبادا لە پۆژی قیامەتدا بلین: ئیمە لەو بێناگاین، یان بلین: خۆ باوانمان پێ ئیمە هاوێلیان بۆ خوا دانابوو، ئیمەش لەوان کەوتوینەو، واکا: دواي ئەوان هاتوین و شوین پیشینەکانمان کەوتین و ئەوان تاوانبارن نە ئیمە ئایا (ئەو خوايە) تۆ ئیمە سزا دەدەیت لەسەر کاریک کە پووچخوازان کردوویانە؟ ^(٢) . جمهوری زانیان ئەو فرمودەیان بە هەند وەرگرتووە کە پیشەوا (أحمد) هیناویەتی و (انس)ی کوری مالک لە پیغمبەرەو (ﷺ) دەگیریتەو کە فرموویەتی: (لە پۆژی قیامەتدا بە پیاویکی دۆزەخی دەگوتریت: ئەگەر پەرەزەوی شتت هەبوايە ئایا ئەو شتت دەکرە قوربانی لەپینا و پزگاربوونی خۆت لە دۆزەخ؟ ئەویش دەلیت: بەلی خۆی گەرەش دەفرمویت: من شتیکی زۆر لەو ئاساترم لیت ویستو، لەپشتی ئادەم دا پەیمانم لێوەرگرتیت کە هیچ شتێک نەکەیتە هاوێلم، تۆش رەتت کردەو، واکا: پەیمانەکەت شکاند و هاوێلت بۆ بپاردام ^(٣) .

^١ پیشەوا (أحمد) لە (مسند)ەکیدا (٣٧/١/حلی) هیناویەتی، هەروەها (طبری) لە (تاریخ)ەکیدا

(٢٤/١/معارف)دا هیناویەتی.

^٢ سورفتی الاعراف / ١٧٢ - ١٧٣

^٣ فرمودەکە بخاری (خ. ل) گیراویەتیەو (٢٣٢٤/١/٦٠/فتح) هەروەها مسلم (خ. ل) لە (صحیح)ەکیدا

(٥٢/١٠/٥٠) هیناویەتی .

(ابو جعفر الرازی) له (الربیع بن انس) نهویش له (ابی العالیه) نهویش له (ابی بن کعب) هوه. خوا له هه موویان رازی بیټ، دربارهی ئهه نایه ته پیرۆزه ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ الایه، وه نایه ته کانی دواتری ده فهرمویت: خوای گه وره هه موو ئاده میزاده کانی کوکرده وه (که ویستی وابوو له پیشتی ئادهه بکه ونه وه) تا پوژی قیامهت، هه موویانی دروست کرد، پاشان وینهی کیشان (واتا: شکل و شیوهی بو دروست کردن) وهینانیه قسه کردن و نهوانیش قسه یان کرد، ئیتر پهیمانی لیوه رگرتن، خویشیانی کرد به شایهت به سهر خوینانه وه: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ الایه. خوای گه وره فهرمووی: من ههر حهوت ئاسمانه کان و ههر حهوت زهویه کهم کردوه به شایهت به سهرتانه وه، ههروه ها ئاده می باوکیشتانم کرد کرد به شایهت به سهرتانه وه، نه بادا پوژی دواپی بلین: ئهوه مان نه زانیوه (یان پیمان نه گوتراوه، نهوا پیتا ده لیم و بزائن که) هیچ خواهیه که له من نیه و هیچ پهروه دگاری کهم که له من نیه ئیتر هیچ شتیک نه که نه هاوه لی من، منیش پیغه مبه رانی خوم ده نیرمه سهرتان و له شکاندنی ئهه پهیمانه بتاترسینن، ههروه ها په یامی خومتان بو داده به زینم، نهوانیش گوتیان: هه موومان شایهتی ده دهین که تو خواو و پهروه دگارمانی، جکه له تو پهروه دگاری دیکه مان نیه، وه هیچ خواهیه کهمان نیه، ههر ئهه پوژه دانیان به وه دا ناوه که گوپرایه لی خوای گه وره بکه ن، وه ئاده میشتی به زرکرده وه تا بو هه موویانی پوانی، ئیدی دهوله مه ند و هه ژاری تیدا بینن، شیوه جوان و ناشرینی تیدا بینن، ئیتر ئادهه (علیه السلام) فهرمووی: پهروه دگارا ... نه گهر بهنده کانت وه کو یهک بوونایه؟^(۱) خوای گه وره فهرمووی: چه زده کهم سوپاس بکریم. ئادهه (علیه السلام) پیغه مبه ره کانی وه چرای نورانی دیتن (له ناو نهوه کانی دا) و که نهوان پهیمانیکی جیاوازیان لیوه رگیراوه و په یوهندی به په یام و پیغه مبه رایه تیه وه هه بووه، نهویه که خوای گه وره فهرمویه تی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ يَا إِبْرَاهِيمُ إِسْمَاقَ بْنَ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾^(۲)، وه ده فهرمویت: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(۳)، وه ده فهرمویت ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذَرِ الْأُولَى﴾^(۴)، وه فهرمویه تی:

^۱ الاحزاب / ۷ .

^۲ الروم / ۳۰ .

^۳ النجم / ۵۶ .

﴿وَمَا وَجَدْنَا لَكَ فَرْهَمٌ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾^(۱)

کورتیه‌کی چیرۆکی ژبانی ئادهم (علیه السلام) تانییه بهم جوړه بوو، خوای گه‌وره فه‌رمانی کرد به فریشته‌کان تا کو کړنووش (پښ) بنوینن بۆ ئادهم، هه‌موو فریشته‌کان فه‌رمانی خویان به‌جی هینا، به‌لام (ابلیس) به‌هوی ئیری بردنی و دوژمنایه‌تیه‌وه دژ به‌ئادهم کړنووشی نه‌برد، ئیتر خوای گه‌وره ده‌ریکرد و له به‌زه‌یی خوی دووری خسته‌وه به ریسوایی و نه‌فهرت لیکراوی وه که شه‌یتانی نه‌فهرتی دابه‌زینرایه سه‌ر زه‌وی

له (ابو هریره) وه ده‌گنپیتیه‌وه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: (ئه‌گه‌ر ئاده‌میزاد گه‌یشته‌ نایه‌تی کړنووش و کړنووشی برد، شه‌یتان دور ده‌که‌وینته‌وه به‌ گریانیه‌وه ئه‌لی: فه‌رمان به‌ ئاده‌میزاد کرا که کړنووش به‌ری، کړنووشی برد و به‌هه‌شتی بۆ خوی پچری، فه‌رمانی به‌منیش کرا، که کړنووش به‌رم، به‌لام من یاخی بووم و پشتم هه‌لکرد و دۆزه‌خم پی بپرا)^(۲)

پاشان ئادهم نیشته‌جیی به‌هه‌شت کرا، جا ئایا نه‌و به‌هه‌شته‌ له‌ئاسمان بووینت یان له‌سه‌ر زه‌وی، ئه‌وه‌ش چه‌ند راوبۆچوونیککی جیاجیای له‌سه‌ره‌و پیشتەر ئاماره‌مان پیدان، ئیتر خوی و هه‌وای هاوسه‌ری چیان بویستایه‌ ده‌یانکرد و ده‌یانخوارد، کاتیکیش له‌به‌ری نه‌و داره‌یان خوارد که لییان قه‌ده‌غه‌ کرابوو پۆشاکه‌کیان لیداکه‌وت و خوشیان دابه‌زینرانه سه‌رزه‌وی .

زانایان رای جیاجیان هه‌یه له‌سه‌ر ماوه‌ی مانه‌وه‌ی ئادهم (علیه السلام) له‌ به‌هه‌شتدا، وتویانه‌ هینده‌ی ماوه‌ی چه‌ند پۆژیککی دنیا بووه، (ابو هریره) له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) ده‌فه‌رموینت: (ئادهم له‌دوا ساته‌کانی پۆژی هه‌ینیدا دروست کرا)، هه‌ر له‌ پۆژی هه‌ینیدا له‌ به‌هه‌شت وه‌ ده‌رنرا . جا نه‌گه‌ر هه‌مان پۆژ که تیایدا دروستکرا، له‌به‌هه‌شت وه‌ده‌رنرابی ئاوا مانای چه‌ند پۆژیککی خۆمان له‌به‌هه‌شت دا ماوه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ش قسه‌ و باسی له‌سه‌ره‌، یان ره‌نگه‌ وه‌ده‌رنانی له‌ پۆژیککی تردا بووینت وتمان که نه‌و پۆژانه به‌رانبه‌ر (شه‌ش هه‌زار سال)ی خۆمانن، که نه‌وه‌ش ماوه‌یه‌کی دووردیژه .

(ابن جریر) ده‌فه‌رمووی: ئه‌وه‌ پوون و ئاشکرایه‌ که ئادهم (علیه السلام) له‌دوا ساته‌کانی پۆژی هه‌ینیدا دروست کراوه، سه‌عاتیککی ئه‌ویش به‌رانبه‌ر به‌هه‌شتا و سی سال و چوار مانگه‌، به‌ په‌یکه‌ریکی له‌قوپ دروستکراو مایه‌وه‌ تا ماوه‌ی (چل) سال و

^۱ الاعراف / ۱۰۲. ده‌توانیت بۆ ته‌فسیری ئه‌و نایه‌مانه‌ سوود وه‌ربگری له‌ ته‌فسیری ناسان به‌زمانی کوردی.

^۲ صحیح المسلم / (۱/۲۵/۱۳۲) .

پاشان گیانی به بهرداکرا، ماوهی چل و سی سال و چوار مانگ له بههشتدا مایه وه، بهرلهوهی ودهربیری بۆ سهر زهوی، خوای گه وه خۆی باشت ده زانی.

دهگیرنه وه که کاتی ئادهم (علیه السلام) رهوانه ی سهر زهوی کرا، قاچه کانی له سهر زهوی و سهری له ناسمان بوو، خوای گه وه بالآی کورت کرده وه بۆ (شهست بال) له (ابن عباس) یشه وه هه مان گیرانه وه هاتوه، نه مه ش تیروانی نی خۆی له سهره، به لام فرموده ی تری پیغه مبه ر (ﷺ) هیه که له (ابو هریره) وه گیراوه ته وه و پیغه مبه ر (ﷺ) فرموویه تی: (خوای گه وه که ئادهمی دوست کرد در یژیه که ی شهست بال بوو، تانیستاش خه لکی بالایان هه ر کورت تر ده بیته وه) ^(۱)، ئیتر ئه م فرموده یه به سه بۆ سه لماندنی ئه وه ی که ده ریژی بالآی ئادهم (علیه السلام) له شهست بال زیاتر یان که متر نه بووه. له (ابن عباس) وه نه گیرنه وه که پیغه مبه ر (ﷺ) ده فرمویت: (خوای گه وه فرمووی: ئه ی ئادهم شوینی کم له پال عهرشه که مدا هیه، برۆ له ویدا خانویه کم بۆ دروست بکه ئیتر به ده وریدا بگه ری هه روه کو چۆن فریشته کانم به ده وری عهرشه که مدا ده گه رین، خوای گه وه فریشته ی بۆ نارد تا کو شوینه که ی پنبیلین و فیری پارانه وه یان بکه ن)، باس کرا وه که هه موو جی ههنگاو یکی ئادهم بوته شوینیکی گرنگ و پیرو ز. هه ر له وه وه ده گیرنه وه که یه که م خۆراکێ که ئادهم له سهر زه ویدا خواردویه تی ئه و حه وت ده نکه گه نه مه بووه که جبریل (علیه السلام) بۆی هیئا، ئادهم پرس ی ئه مه چییه؟ جبریل فرمووی: ئه مه به ری ئه و داره یه که لیت قه دهغه کرابوو بیخویت، به لام تو خواردت، پرس یاری لیکرد چی له مه بکه م؟ فرمووی له زه ویدا بیچینه، ئیتر دایچاند، هه ر ده نکه گه نمیک سه د هه زاری لیکه وته وه، پیگه یشت، دوورییه وه، گیره یکرد، پاکی کرد، هاری، کردیه هه ویر، ئینجا کردی به نان، پاش ماندووبوونیکی زۆر، بۆیه گوترا وه ژیا نی دنیا رهنج و ماندووبوونه، خوای گه وره ش ده فرمویت: ﴿فَلَا يَخْرُجُكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقِي﴾. یه که م به رگی دنیا یان له خوری مه ر بووه، به شه یان کردووه و ئینجا ریساو یانه، پاشان ئادهم (علیه السلام) جبه یه کی لیجنیه بۆ خۆی زری و سنگ پوشیش بۆ حه وای خیزانی، پای جیاواز هیه ده رباره ی ئه وه ی ناخۆ له به هه شت دا منالیا ن بووه یان نا؟ وترا وه ته نها له سهر زهوی مندالیا ن بووه، له لایه کی تر وه گوترا وه به ئی

^۱ تاریخ ابن عساکر / (۲/۳۴۵) تهذیب.

له بههشت دا مانیان بووه، (قابیل) و خوشکهکی له بههشت دا له دایک بوون،
خوای گهوره زاناره .

وا باس دهکن که بههموو سکک کوپک و کچیکی بووه و فرمانی وا پیکراوه
که ههموو کوپک نهو کچه ماره بکات که له گهل براکهی سکی دواپی خوئی له دایک
بووه، تنها دروست نهبووه که برایهک نهو خوشکهی ماره بکات که له گهل خویدا
له دایک بووه . له (ابن مسعود) هوه نهویش له هندی له هاوه لانی پیغه مبهروه (ﷺ)
دهگیرنهوه که ئادهم (علیه السلام) ههموو کوپکی خوئی کچی سکی دواپی نهوهی لی ماره
دهکرد، (هابیل) دهویست که خوشکی (قابیل) له خوئی ماره بکری، به لام (قابیل) له
(هابیل) گه وره تر بوو، خوشکی (هابیل) یش باشر بوو، (قابیل) ویستی که
خوشه ویستی خوئی بخاته دلی خوشکه که یهوه به سهر براکهیدا، ئادهم (علیه
السلام) فرمانی پیکرد که نهویان ماره بکات، به لام نهو قبولی نهکرد، له بهر نهو
گوپرایه لی نهکردنه یان فرمانی پیکردن که ههریه که یان قوربانیهک بکن، ئادهم
پویششت بۆ مه که به مه بهستی حه ج کردن.

کاتی ئادهم (علیه السلام) پویششت نهوانیش دهستیان کرد به نهجامدانی
قوربانیهکانیان، (هابیل) که مهردار بوو مه پکی قهلهوی کرد به قوربانی، به لام (قابیل)
چه پکه یهک کشتوکالی خراپی کرد به قوربانی، ناگرتک داکهوت و قوربانیهکی
(هابیل)ی خوارد و قوربانیهکی (قابیل)ی وه لاناو گوئی پینه دا، لیره دا (قابیل)
توپه بوو، گوئی دهتکوژم بۆ نهوهی خوشکه که م ماره نه کهیت نهویش گوئی: خوای
گهوره قوربانی له کهسانی خوپاریز وهرده گری، واتا نهوانی له خراپه خو ده بوین
خوا دهیزانی لهوانیه کوژراوه که له بکوژه که بههیز تر بوئی .

به لام نهو ئازاره بووه که ئاماده نهبووه دهست دریزی بکاته سهر براکهی و
بیکوژی ، دهگیرنهوه که قوربانی کردنه که یاندا ئادهم خوئی (علیه السلام) له لایان بووه،
(قابیل) به ئادهمی گوت: بویه قوربانی له نهو وهرگیراوه چونکه تۆ نزات بۆ کردووه،
به لام بۆ منت نهکردووه له گهل براکهیدا کهین و بهینی خوتان هیه .

شهویکیان (هابیل) دهرنگی به سهردا هات کاتیک که شوان بوو، ئادهم (علیه
السلام) (قابیل)ی نارد تا کو سوراخی بزانی، کاتیک پویششت، دۆزیه وه پینی گوت:
قوربانیهکی تۆ وهرگیراوه هی من وهرنه گیراوه! نهویش گوئی: خوای گهوره قوربانی
له پاریزکاران وهرده گری، بهوهش (قابیل) تووپه بوو نهو ئاسنهی که پیی بوو

کیشای به سهریدا و کوشتی، گوتراوه به بهردیک کوشتیوه تی که بوی فریداوه و کیشاویه تی به سهریدا له کاتیکیدا که نهو له خه و دابوو، ههروه ها گوتراوه: زور به توندی خنکاندویه تیو پاشان به گاز لیگرتن (وهک شیر) هه موو له شی و نچرونچر کردوو و به وهش مردوو، خوی گه وه زاناتره . هه ره شه ی کوشتنه که ی له قورئان دا هاتوو: ﴿لَنْ نَسُطَ إِلَيْكَ لِقُلْنَا مَا أَنَا بِبَاطِلٍ يَدِي إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾^(۱)، واتا: نه گهر تو ده ست دريژ بکهیت بو کوشتنی من، نهوا من ده ست دريژ ناکه م بو کوشتنی تو، من لهو خوی به ترسم که په رهر دگاری هه موو جیهانیانه .

نهو ده قه جوانه که له قورئاندا خوی گه وه هیناویه تی به لگه به له سه ره وهش جوانی و ترس له خواو خوپاراستن لهو تاوانانه ی که خه لکی ده یه ویت به رانه برت بیکات

له به ره وه له هه ردوو (صحیح) هکهیدا هاتوو که پیغه مبهری نازیزمان (ﷺ) فرموویه تی: نه گهر دوو موسولمان به نیازی کوشتنی یه کتری به رانه بری یهک پاره وستان نهوا بکوژ و کوژاو ده چنه دوزه خوه، و تیان نه ی پیغه مبهری خوا نهوا بکوژه که یان دیاره، {واته مافی خویه تی بجیته دوزه خ { نه ی کوژاو که یان بوچی ؟ فرمووی: ناخر نهویش سوور بوو له سه ره کوشتنی به رانه بره که ی} (۳) . ههروه ها خوی گه وه وته یه کی تری نهویشی هیناوو ده فره مویت: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِيمِي وَأَتُكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾^(۴)، واتا: من ده مهوی واز له کوشتنی تو به ینم، نه گهر چی له توش به هیژتر و زاناتم، به لکو من نارام گرتوو، نه گهر توش وهکو من نه کهیت نهوا تاوانی کوشتنی منیشت ده که ویته نه ستو له پال گناه و تاوانه کانی پیشو ورتدا . لیژدها مه به ست له وه نییه که گوایه گونا هه کانی هه موو کوژاو ی که ده چیته نه ستوی بکوژه که، وهک هه ندی کهس گومانیان وایه، به لکو کوشتنه کهش یه کی که له تاوانه گه وره کان که ده چیته پال تاوانه کانی تری بکوژه که.

له (ان مسعود) وهه گیراوه ته وه که پیغه مبهری نازدارمان (ﷺ) فرموویه تی: (هیچ که سی که نیه که به ناهه ق بکوژی و که فاله تی خوینه که ی نه که ویته نه ستوی کوره که ی ئاده م، چونکه نهو یه که م کهس بوو که کوشتنی دا هینا) (۵) .

^۱ المائد / ۲۸

^۲ صحیح البخاری / (۲/۸۷، ۶۸۷۵/فتح)، (صحیح المسلم ۲۸/۳۲، ۱۶/۵۲) .

^۳ المائد / ۲۸ .

^۴ بخاری (۲۲/۲۲)، (۱/۶۰)، (۱۵/۹۶)، ههروه ها (صحیح المسلم) ۲۷/۲۸ .

وتراوه که له شاخی (قاسیون) ی باکوری دیمه شق نه شکه و ټیک ههیه، پیی دهگوتری (نشهکوتی خوین) گوايه نهو شوینهیه که (قابیل) تیايدا (هابیل) ی برای کوشتووه، به لآم نهو قسهیه هیچ بناغهیهکی نهوتوی نیه که جیی متمانه بی، خوی گهوره خوی زاناتره .

خوی گهوره دهفرمویت: ﴿فَبِعِثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُخَبِّرَهُ كَيْفَ يُؤَارِي سُرَّةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعِزَّتْ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُؤَارِي سُرَّةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِينَ﴾^(۱)، هندی له زانایان وا دهگیرنهوه که کاتیک (قابیل) (هابیل) ی برای کوشت، ماوهی سالتیک له سهر پشستی خوی گیرای، هندیکی تر دهلین ماوهی (ده) سال تهرمی براکهی هه لگرت، نهیده زانی چی له تهرمه کهی بکات،

تا خوی گهوره (دوو قهله پرشهکی برای یه کتری) ناره بهردهم (قابیل)، دوو قهله که به شهر هاتن و یه کیکیان نهوهی تریانی کوشت و ټیر یکوژه که دابه زیه سهر زهوی و چالیکي هه لکند و تهرمی قهله کوژراوه کهی خسته ناوی و ټینجا خولی به سهردا کرد و دایپوشیه وه، کاتی (قابیل) نهو دیمه نهی بیی، به خوی گوت: نهو داماو خوم، باشه بویچی هینده نه زان بووم و به قهه نهو قهله شم پیینه کرا تاکو تهرمی براکهم داپوشم، ټیر وهکو قهله کهی کرد و تهرمی براکهی به خاک سپارد .

میژوو نووسه کان دهلین: ئاډهم تهواو دلتهنگ و پهریشان بوو، مجاهد دهفرمویت: (قابیل) ههر زوو سزای له لایه ن خواوه بو دابه زی و ههر پوژی کوشتارکه قاجی نووسا به شانیه وه ده موچاوی وهک سه لکی گوله به پوژی لیها، (خور) له کوی بوايه نهویش پووی لهوی بوو، له گهل خوره که دا پروخساری وهرده چه رخا .

پیغه مبهری نازیزمان (ﷺ) فرمویه تی: (هیچ تاوانیک نیه هینده شایسته ی نهوه بی که خوی گهوره ههر له دنیا دا سزای بدات (جگه له سزای پوژی دوا بیی شی) هینده ی تاوانی زولم و برینی په یوهندی په حم شایسته ن)^(۲) .

پیشهوا (ابو جعفر بن جریر) له میژوو هه کیدا نووسیویه تی: له هه نديکه وه بیستومه که: که (هوا) بیست سکی کردووه و چل مندالی بووه، (ابن اسحاق) دهلنیت: هه مووشیانی ناو لیناون، خوی گهوره باشت ده زانیت، وه وتراوه: سه و بیست سکی کردووه، هه موو جاریکیش کوړیک و کچیکي بووه و یه کهم مندالی ناوی

^۱ المائده / ۳۶ .

^۲ سنن ابو داود (۵۷۴/۲) .

(قابیل)بووه و خوشکه کهیشی (قیلما)بووه، دواپن کوریشی ناوی (عبدالمغیث)بووه و خوشکه کهیشی ناوی (ام المغیث)بووه، نیتر له وانه وه خه لکی زۆر بوون، به زه ویدا بلا بوونه ته وه و گه شه یان کرد ههروه کو خوای گه وره ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾^(۱) الایه، واتا: (خه لکینه ته قوای ئه و په روه ردگار ه تان بکه ن که ئیوه ی له یه ک نه فس دروست کردو وه و له ویش هاوسه ره که ی دروست کردو پاشان له و دوانه وه پیاو و ژنی زۆر که و تنه وه).

میژوونووسان وا باس ئه که ن که ئاده م (علیه السلام) مایه وه و نه مرد هه تا مندالی خو ی و مندالی مناله کانی و نه وه کانی خو ی بین ی تا ژماره یان گه یشتبو وه چوار سه د هه زار که س . . . ! خوای گه وره چاکتر ده زانی ت.

ئاده م (علیه السلام) جگه له وه ی که باوکی هه موو مرو فقه کانه هاوکات پیغه مبه ری خواش بووه، شیوه و پوخسارو بالایشی گه لی شیرین و جوان بووه، ده لێن: گوا به (حه وای) خیزانی مندالی بو نه ژیا وه له سه ره تادا، به لام ئه و گو ته یه ه یچ بناغه یه کی متمانه پیکراوی له سه ر نیه، خوای گه وره ئاده م و حه وای بو نه وه به دی هی نا تا کو ببه مایه ی زۆر بوون و بلا بوونه وه ی ئاده میزاد له سه ر زه ویدا، ههروه کو له (ابن عباس) وه که پیغه مبه ر (ﷺ) فره مووی: (ئایا ئاگادارتان بکه مه وه به وه ی که گه وره ترین فریشته (جبریل) ه و گه وره ترین پیغه مبه ر ئاده مه و گه وره ترین پۆژه کان هه یینییه و گه وره ترین مانگه کان په مه زانه و گه وره ترین شه وان قه دره و گه وره ترینی ژنان مه ریهمی کچی عمران ه). (کعب الاحبار) ده لێت: جگه له ئاده م ه یچ که سی ک له به هه شت دا ریشی نیه، به لام ئه و ریشیکی ره شی هیه که ده گاته سه ر ئاستی ناوکی، ه یچ که سی ک نییه که کونییه هه بی ت جگه له ئاده م له به هه شتدا، ئه ویش له دنیا دا نازناوی (باوکی مرو فقه کانه) و له به هه شت دا نازناوی (باوکی محمه د)، ههروه ها ده گیر نه وه که خه لکی به هه شت هه موویان به ناوی خو یانه وه بانگ ده کری ن بی جگه له ئاده م که به (باوکی محم د) بانگ ده کری ت، ئه م فره موودانه ش له هه موو پرویه که وه لاوازن . . . خوای گه وره زاناره . له (الحسن) وه گیرا وه ته وه که فره موویه تی: عه قلی ئاده م هینده ی عه قلی هه موو مناله کانی بووه، پیغه مبه ر (ﷺ) له فره مووده ی

^۱ النساء / ۱

(الاسراء) دا فرمویه تی: (به لای یوسف دا پوښتم که کهرتیک جوانی پیدراوه)، زانایان لهو باره یوه ده لښ، نهو فرموده یه مانای نهو یه که به شه که ی تری جوانیتی مړویی له ناده مدا بووه (علیه السلام)، چونکه خوای گه وره به ده سستی ته وانایی خو ی وینه ی کیشاوه و گیانی به بهر دا کردووه، دیاره نهو ی که خوا خو ی دروستی کرد بیت ده بیت باشتی بیت . له (عمر) و (ابن عمر) هوه ده گپړنه وه که کاتیک خوای گه وره به به شتی دروست کرد فریشته کان گوتیان: نه ی په روه ردگارمان، نهو به به شته بو نیمه دابنی، تو دنیات بو ناده میزاده کان دروست کردووه که تیایدا ده خون و ده خونه وه. خوای گه وره فرموی: سویند به عیزت و جهالی خوم باشتی نهو ی نهو ی که به ده سستی خوم دروستم کردووه وه نهو لیناکم که پیم گوتووه (ببه) خیرا (بووه) ^(۱).

کوچی دواپی نادم (دروود و سه لامي خوای له سهر بیت)

(شیث) واتا: دیاری خوا، نادم (علیه السلام) بویه کوره که ی خو ی به (شیث) ناو زه رد کرد، چونکه خوای گه وره کاتیک (شیث) ی پیدان که (هابیل) ی کورپان کوژرابوو، له دایک بوونی هم کوره یان لهو کاته دا وه دیاری خوای گه وره و ابو بو یان . (ابو زر) له پیغه مبه روه (ﷺ) ده گپړته وه که فرموی: (خوای گه وره سه و چوار په په پیامی خو ی دابه زاندووه، له ووش په نجا په رپان بو سهر (شیث) بووه)، (محمدی کوری اسحاق) ده گپړته وه که کاتیک نادم (علیه السلام) له سهره مرگ دابوو په یمانی به (شیث) ی کوپی پاسپارد و کاته کانی شو و پوژی ته رخان کرد بو فیرکردنی په یامه که ی بو نهو و چو نیه تی به ندایه تی کردن بو خوای گه وره، هه روه ها هه والی پوودانی لافاوه گه وره که ی پی راگه یاند (واتا لافاوی نوح) (علیه السلام).

هر نهو ده فرمویت: گوتراوه که: پشتی هه موو ناده میزاده کانی نه مړ و بن و بنه چیان ده چیت هوه سهر (شیث) و جگه له وانیه که ده چنه وه سهر نهو نهوانی تر هه موویان له ناوچوون، خوا زاناتره . پوژی هه ینی بوو که نادم (علیه السلام) کوچی دواپی کرد، فریشته کان کفن و بو و بهرامه یان له لایه ن خوای گه وره وه بو هی نابوو، له به به شته وه، دلنه وایی (شیث) ی کوپی یان دایه وه و پښه یاندا تا کو وه صیه تی خو ی به کوره که ی را بگه یه نیت، (ابن اسحاق) ده فرمویت: نیتر ماوه ی حوت شو و حوت

^۱ واتا نهوانی که هر گیز فرمائی خوا ناشکین. ښه مبه ست له فریشته کان بیت خوای گه وره زاناتره (وهر گیز).

پۆژ مانگ و خۆر گيران، (يه حيا) ده‌لێت: پياوێكى پيرم له مه‌دينه‌ بىنى كه قسه‌ى بۆ خه‌لكى ده‌كرد . پرسيم ئه‌وه كێيه ؟ گوتيان: ئه‌وه (أبي كورى كعب)ه، ئه‌و فهرمووى: ئاده‌م (عليه السلام)كاتێك له سه‌ره‌مه‌رگدا بوو، به كوربه‌كانى فهرموو: پۆله‌كانم حه‌زم له به‌روبومى به‌هه‌شته، ئه‌وانيش پۆيشتن بۆى په‌يدا بکه‌ن، له پێگه‌دا فریشته‌كانيان پێگه‌یشت كه كفن و بۆن و به‌رامه و پاكه‌رهو مه‌كته‌لیان پێبوو، فریشته‌كان پرسىاریان لێكردن: كورانى ئاده‌م ئه‌وه بۆچى ده‌گه‌ڕێن و چیتان ده‌وى؟ بۆ كۆى ده‌چن؟ گوتیان باوكمان نه‌خۆشه و ئاره‌زووى چۆته سه‌ر میوه‌و به‌روبومى به‌هه‌شت، پێیان گوتن: بگه‌ڕێنه‌وه باوكتان ته‌واو بووه، نیت‌گه‌رانه‌وه .

كاتى (حه‌وا) فریشته‌كانى بىنى ناسینیوه‌و خۆیدا به‌پال ئاده‌م، ئاده‌میش فهرمووى: له‌پێش تۆدا بۆ لای من هاتوون، فهرموو پێگه‌ چۆل بکه‌ له نیوان من و فریشته‌كانى په‌روه‌ردگارمدا، نیت‌ فریشته‌كان گیانیان كێشا، شو‌ردیان، كفنیان كرد و بۆن خوشیان كرد گۆپ و گۆپچكه‌یان بۆ هه‌لكه‌ند، نوێژیان له‌سه‌ر كرد، دواىی فهرموویان: ئه‌ی ئاده‌میزاده‌كان به‌م جۆره‌ ره‌فتار له‌گه‌ڵ مرده‌وكانتاندا بکه‌ن .

ئه‌ی ئاده‌مى باوكمان خواى گه‌وره‌ لێت خۆش بێت و به به‌هه‌شتى به‌رىنت شاد بکات، پاداشتت چه‌ند هه‌ند بکات، ئێمه به تۆ و تۆش به ئێمه شاد بکاته‌وه، به پاستى كۆلى و نا‌په‌حه‌تى و زه‌حمه‌تت بىنى به‌ده‌ست نه‌فس و شه‌یتان و دنیاوه . . . كۆپه‌ره‌وه‌رى و ماندویى و جهرگه‌رانت بىنى، خواى گه‌وره‌ له تۆى پێغه‌مبه‌ر و ئێمه‌ی ئاده‌میزاد و نه‌وه‌ی خۆت ببوریت و ئاینده‌مان شادبوون بێت به په‌روه‌ردگارى میه‌ره‌بان و به به‌زه‌یى .

پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمووت: فریشته‌كان چوار جار (الله اكبر)یان له‌سه‌ر ئاده‌م خویند، ابوبكریش چوارجار (الله اكبر)ى له‌سه‌ر (فاطمة) خویند،

صوه‌یبه‌ چوارجار (الله اكبر)ى له‌سه‌ر عمر خویند ^(١) . پای جیاواز هه‌یه ده‌رباره‌ی شوینی به‌خاك سپاردنى ئاده‌م(عليه السلام). وا باوه له‌و كێوه‌ی ئه‌سپه‌رده‌ی خاك كراوه كه‌كاتى خۆى بۆ ئه‌و كێوه‌ له به‌هه‌شته‌وه‌ دابه‌زێنرا كه له هندستانه، گوتراوه: نه‌خه‌یر له‌كێوى (ابى قبیس)ى مه‌كه‌كه‌یه، ده‌شلین كاتێك كه لافاوه سه‌رتاسه‌ریه‌كه‌ پویدا نوح پێغه‌مبه‌ر (عليه السلام)ته‌رمى ئاده‌م و هه‌واى له تابوتێكدا

^١ واتا ئه‌وانه‌ی كه‌هه‌رگیز فه‌رمانى خوا ناشكێن، په‌نگه مه‌به‌ست له فریشته‌كان بێت خواى گه‌وره زاناته‌ره (ومرگێر).

هه‌نگرت‌ه‌وه‌و له (بیت المقدس) ئه‌سپه‌رده‌ی خاکی کردنه‌وه، هه‌ندیکی تر ده‌لێن: سه‌ری ئاده‌م (عليه السلام) له شوێنی (مزگه‌وتی ابراهیم) ه (عليه السلام) وه قاچه‌کانیشی له‌ناستی به‌ردی (بیت المقدس) ه، سالیکی پاش کۆچی دوایی ئاده‌م ئیتر (حه‌وا) ش کۆچی دوایی کرد، جیاپاریی ده‌رباره‌ی ماوه‌ی ته‌مه‌نی ئاده‌م (عليه السلام) هه‌یه و زۆریه‌ی پرایه‌کان ده‌فرموون که ته‌مه‌نی له (لوح المحفوظ) دا هه‌زار ساله، ته‌ناهت له‌گه‌ڵ ئه‌و ده‌قه‌ی (ته‌ورات) یش دا زۆر له‌یه‌ک جیاواز نین ده‌رباره‌ی ته‌مه‌نه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌قه‌ی (ته‌ورات) وه‌ک خۆی مابێت و ده‌ستکاری نه‌کرابێ، چونکه ئه‌و باس له‌ته‌مه‌نی ده‌کات هێنده‌ی که له‌سه‌ر زه‌ویدا بووه که بریتیه له نۆسه‌د و سی سال، به‌قه‌مه‌ری ده‌گاته نۆسه‌د و په‌نجاو هه‌وت سال ئینجا چل و سی سالی تریشی ده‌خریته‌ سه‌ر که ماوه‌ی مانه‌وه‌یه‌تی له به‌هه‌شتدا به‌رله‌وه‌ی دابه‌زینرێته سه‌رزه‌وی، هه‌روه‌ک (ابن جریر) و هه‌ندیکی تر وایان لێک داوه‌ته‌وه، به‌مه‌ش کۆی گشتی ده‌کاته هه‌زار سال، (عطاء الخراسانی) ده‌فرمویت: کاتیکی ئاده‌م کۆچی دوایی کرد هه‌موو مه‌خلوقات هه‌وت پوژ گریان بۆی. ئیتر کاروباری سپارد به (شیث) ی کوپی (عليه السلام) که به ده‌قی فرموده‌ی پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) (شیث) یش هه‌ر پیغه‌مبه‌ر بووه و په‌نجا په‌ره‌ی په‌یامی خوای بۆ دابه‌زیوه.

که (شیث) یش (عليه السلام) کۆچی دوایی کرد کاروبار و مۆژگاری و په‌یامه‌که‌ی سپارد به (ئه‌نوش) و ئه‌ویش دوای خۆی سپاردی به (قینن) ی کوپی و ئه‌ویش به (مه‌هلایل) که فارسه‌کان به (پاشای هه‌وت هه‌ریمه‌که) ناویان بردووه یه‌که‌م که‌سیش بووه که داری بپوه‌ته‌وه‌و شاره‌کانی دروست کردووه و قه‌لا‌ی قایمی دامه‌زراندووه، هه‌ر ئه‌ویش شاری (بابل) و شاری (سوس) ی دروست کرد و قینی خۆی به (ئیبلیس) و ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی ڕشت و له وشکاییه‌کانی زه‌وی وه‌ده‌ریان نان به‌ره‌و که‌ناره‌کان و په‌نا کیوه‌کان و چه‌ند خێوو درنجیکی خراپکاری له‌به‌ره‌ی جنۆکه‌کان کوشت، تاجیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو و تاری بۆ خه‌لکی ده‌دا چل سال ده‌سه‌لات و ده‌وله‌ته‌که‌ی درێژه‌ی هه‌بووه کاتیکی کۆچی دوایی کرد کاروباری درایه ده‌ست (یه‌رد) ی کوپی و ئه‌ویش له سه‌ره‌مه‌رگدا سپاردی خۆی به (خه‌نوخ) ی^(١)، کوپی ڕاگه‌یاند، که ناوی (ادریس) وه‌ پیغه‌مبه‌ر ئیکه‌خوا بووه (عليه السلام)

^١ (ادریس) (د. خ) له ڕاستیدا ناوی (خه‌نوخ) یان (ئه‌خنوخ) بووه

﴿پنجه مبهري خوا (نیدریس) (دروود و سه لامي خواي له سه ربیتا)﴾

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِذْ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا، وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾^(۱)،
واتا: له قورئاندا باسی نیدریس بکه، چونکه ئه ویش پنجه مبهریکی راستکار و راتسگو،
بویه پیزی زورمان لیگرت و پایه دار و بهرز بلنډمان کرد له جیگه و ریگه ی تایبه تدا .

(نیدریس) (علیه السلام) ئه و پنجه مبهریه که خواجه گهوره سوپاسی له سه ر دهکات و به
نمونه ی پنجه مبهرایه تی راستگو یانه وه سفی دهکات، له راستیدا ناوی (خانوخ) یان
(نه خانوخ) بووه و له زنجیره ی پشتی پنجه مبهری خومانه (ﷺ)، سینه م که سه له
ئاده میزاده کان که خواي گهوره کردویه تی به پنجه مبه ر له دواي (ئاده م) و (شیث) (علیه
السلام). ابن اسحاق و اباس دهکات که (الدیس) (علیه السلام) یه که م که س بووه که به قه له م
نوو سیویه تی و سینه د و هشت سال له ته مه نی ئاده می بینوه، هه ندی کس گوتویه انه
پنجه مبه ر (ﷺ) له م فهرمووده دا مه به سستی له (نیدرس) ه، که ده فهرمویت: (ئه و
پنجه مبه ریک بوو، له سه ر لم ده نیووسی) . زوربه ی زانایانی رافه ی قورئان و نه حکامه کان
پنیا ن وایه که یه که م که سیک که له و بوارانه دا قسه ی کردووه ئه و بووه، هورمیسیه کان به
هورموسی ناویان بردووه و گه لیک درو و ده له سه یان خستوه ته پالی، ههروه کو چون
خستویه انه ته پال پنجه مبه رانی تر و زانایان و حه کیم و پیاوچاکان .

له فهرمووده ی (الاسراء) ی پنجه مبه ردا (ﷺ) هاتوه که پنجه مبه ر به لای نیدریس دا
رؤیشتووه له ئاسمانی چواره م دا، پرسیار کرا له (کعب) ده رباره ی واتای ئه و ئایه ته ی که
ده فهرمویت ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾، له وه لآمدا فهرمووی: خواي گهوره وهی بو نیدریس کرد
و فهرمووی: من هه موو پوژیک وه ک کرده وهی چاکی هه موو ئاده میزاده کان هی توش
(ده نووسم) و به رزی ده که مه وه و حه ز ده که م کرده وهی زیاتری هه بی . یاوه ریکی فریشته
هاته لای و پنی فهرمووی: خواي گهوره ئه وه و ئه وه ی به وهی بو ناردوم (واتا: وهی
بو ناردوم که کرده ی زیاتر بکه م)، ئه ی فریشته ی یاوه رم توش به فریشته ی گیان
کیشان بلی (مه رگم دوا بخت) تا کرده وهی زیاتر بکه م، فریشته که ش (نیدریس) ی خسته
بن بالی خو ی و له گه ل خویدا بو ئاسمان به رزیکرده وه، تا گه یشته ئاسمانی چواره م،
له ویدا فریشته ی گیان کیشانی بینو باس و خوا سه که ی نیدریسی پیرا گه یاند،
فریشته ی گیان کیشانیش فهرمووی: ئه ی نیدریس له کو بیه ؟ فریشته که ش فهرمووی:

^۱ سورته ی مریم / (۵۶ - ۵۷) .

ئەو ھەتا لەسەر پشتەمە، فریشتەى گىيان كىشان فەرمووى بە راستى من سەرم سوپماو، من لەلایەن خواو پەوانە كراوم و پىم گوتراو، كە لەئاسمانى چوارەم دا گىيانى ئىدىرىس بكنىشم، خۆم بەخۆم دەگوت جاباشە من چۆن لەئاسمانى چوارەم گىيانى بكنىشم كە ئىدىرىس لەسەر زەوىيە؟ ئىتر فریشتەكە لەوئى گىيانى كىشا (واتا لەئاسمانى چوارەم) لەبەرئەوىيە خواى گەورە فەرموويەتى (بەلندمان كەردەو، بۆ شوئىنىكى بەرز)^(١).

لە (مجاهد) ھەو دەگىرنەو، كە دەربارەى ئەو ئايەتەى پىشوو فەرموويەتى: (ئىدىرىس) (عليه السلام) بەرزكراو، تەو، و ھەروەكو (عيسى) (عليه السلام) بە زىندوويى لەئاسمانە و نەمردو، ياخود بەرزكراو، تەو، لەئاسمان گىيانى كىشاو، خواى گەورە دەزانىت چۆنە!

لە (ابن عباس) یشەو، دەگىرنەو، كە دەربارەى ئايەتەكە فەرموويەتى: بۆ ئاسمانى شەشەم بەرزكراو، تەو، ھەر لەوئى گىيانى گىشراو، بەلام ئەو فەرموودەىيە كە ھەموو زانايان لەسەر يەك دەنگن ئەوىيە كە بۆ ئاسمانى چوارەم بەرزكراو، تەو، (حسن البصرى) دەفەرموئىت: بەرزكردنەو، (ئىدىرىس) (عليه السلام) بۆ بەھەشت بوو، ھىندىكى دىكە فەرموويانە: ھەر لە سەردەمى ژيانى (يەردى كۆپى مەھلايل)ى باوكيدا بەرزكراو، تەو، خواى گەورە زانا ترە، ھىندىك پىيان وايە كە (ئىدىرىس) (عليه السلام) لەپىش (نوح) دا (عليه السلام) نەبوو، بەلكو لە سەردەمى (بنى اسرائيل) دا بوو.

پىشەوا بوخارى لە (ابن مسعود) و (ابن عباس) ھەو، و باس دەكات كە (ئىلياس) (عليه السلام) لە راستيدا ھەر (ئىدىرىس) (عليه السلام). ئەو ش لەسەر بنەماى ئەو فەرموودەىيەى پىغەمبەرى ئازىزمان (ﷺ) كە بە فەرموودەى (ئىسرائ) ناسراو، دەفەرموئىت: كاتىك پىغەمبەرمان (ﷺ) لەشەوى ئىسرائدا بەلاى (ئىدىرىس) دا پەت بوو (ئىدىرىس) (عليه السلام) بە پىغەمبەرى خۆمانى فەرموو: (مەرحەبا لەبراى چاك و پىغەمبەرى چاك، وەكو ئادەم و ئىبراھىم (عليه السلام) فەرموويان مەرحەبا لە پىغەمبەرى چاك و كۆپى چاك، جا ئەگەر لەھەمان پشتى پىغەمبەرى خۆمان بوايە ئەوا وەكو ئادەم و ئىبراھىم (عليه السلام) مەرحەبايان لە پىغەمبەرمان دەكرد)^(٢)، واتا: (كۆپى چاك) يان بەكار دەھىنا، چونكە پىغەمبەرمان (ﷺ) دەبوو، كۆپى ئەویش.

^١ سورەتى مريم / (٥٦ - ٥٧) .

^٢ ابن عساکر / لە (تارىخ) مەكەيدا (٢٨٢/١) تەھذیب) ھىناوئەتى .

ھەرچەندە ئەو ەش نابىتتە بەلگەيەك بۇ كارپىكردن، چونكە ناكرىت دەقى وتەى
 مەرحەبا و پىشوازى كردنى (ئىدرىس) یش (علیه السلام) بۇ پىغەمبەرمان (ﷺ) ھەرەكو
 دەقى مەرحەباى ئادەم و ئىبراھىم بىت لە پىشوازى پىغەمبەرمان (ﷺ)، چونكە ئادەم
 باوكى ھەموو مرقەكانە و (ئىبراھىم) یش لەدواى محمد (ﷺ) گەرەترىن پىغەمبەرى
 (ئولول عەزمە)، ئىتر نابىت دەقى پىشوازى ئەوانى دىكەش لە پىغەمبەرمان وەكو ھى ئەو
 دوو پىغەمبەرە بىت .

﴿پیغمبره‌ری خوا (نوح) (دروود و سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت)﴾

(نوح) (عليه السلام) کوږی (لامک) ی کوږی (متوشلخ) ی کوږی (خه‌نوخ) ه، وانا: (نیدریس) ی کوږی (یه‌رد) ی کوږی (مه‌لایل) ی کوږی (قهینه‌ن) ی کوږی (ئه‌نوش) ی کوږی (شیث) ی کوږی (ناده‌م) ه (عليه السلام). وهک (ابن جریر) و هه‌ندیکی تر گنډاویانه‌ته‌وه هه‌زه‌تی (نوح) (عليه السلام) سه‌د و بیست و شه‌ش سال دواي کوچی دوايی هه‌زه‌تی ناده‌م له‌دايک بووه . به‌پئی میژووی نووسراوی (اهل الکتاب) ماوه‌ی نیوان له‌دايک بوونی نوح تاکو کوچی دوايی ناده‌م سه‌د و چل و شه‌ش ساله و هه‌روهک (ابن حبان) فه‌رموویه‌تی: ده‌ چاخیان له‌ نیوانیاندايه و فه‌رمووده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌رمانی (ﷺ) گه‌یاندوته‌وه سه‌ر (ابا امامه) که فه‌رموویه‌تی: پناویک پرسیاړی له پیغه‌مبه‌ر کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئایا (ناده‌م) پیغه‌مبه‌ر بووه؟ فه‌رمووی: به‌ئی، پرسی: ماوه‌ی نیوان نه‌وو نوح چه‌ند بووه؟ فه‌رمووی: ده‌ چاخ .

ابن عباس له پیغه‌مبه‌روه (ﷺ) ده‌گیږیته‌وه که فه‌رموویه‌تی: (ماوه‌ی نیوان ناده‌م و نوح ده‌ چاخ بووه، هه‌مووشیان له‌سه‌ر نیسلام بوون)، جا نه‌گه‌ر مه‌به‌ست له (چاخ) سه‌د سال بئ هه‌روه‌کو به‌ زوړی واپاوه، ئه‌وا ماوه‌که‌ی نیوانیان ده‌کاته هه‌زال سال، به‌لام مانای ئه‌وه نیه که ماوه‌که له‌وه زیاتر نه‌بووه، چونکه ماوه‌ی تر له نیوانیاندا هه‌بووه، که خه‌لکی له‌سه‌ر ئایینی نیسلام (توحید) نه‌بوون نه‌گه‌ر چی فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) ئه‌وه‌ی یه‌کلایی کردوته‌وه که هه‌موویان له‌سه‌ر نیسلام بوون و هیچ بواړیکی بؤ ئه‌و که‌سانه، نه‌هیشته‌وه که گوتویانه گوايه (قابیل) و کوږه‌کانی ناگر په‌رست بوون، خوای گه‌وره زاناتره . ده‌شیت وشه‌ی (قرن) به‌مانای (چاخ) بیت که مه‌به‌ست له (سه‌ده) یه‌و ماوه‌که‌یشی سه‌د ساله، هه‌روه‌ها ده‌شیت به‌مانای (به‌ره) یه‌ک له خه‌لکی بیت، هه‌روه‌کو له‌م ئایه‌تانه‌دا (قرن) به‌ مانای (به‌ره‌یه‌ک له خه‌لک) هاتووه:

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾^(۱) . ﴿ثُمَّ أَثَّأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ﴾^(۲) .

﴿وَقَرُّوْنَا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا﴾^(۳) . ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ﴾^(۴) .

^۱ سورمتی الاسراء / ۱۷ .

^۲ سورمتی المؤمنون / ۳۱ .

^۳ سورمتی الفرقان / ۲۸ .

^۴ سورمتی مريم / ۹۷ .

ههروه‌ها پښغه‌مبه‌رمان (ﷺ) فهرموویه‌تی: (خیر القرون قرنی)، که مهبه‌ستی به‌ریه‌که له خه‌لکی، دیاره پښ له‌دایک بوونی (نوح) چهن‌دین به‌ره‌ی خه‌لکی له‌دایک بوون و ژیاون و مردوون و چهنده‌ها سالیان خایاندوه، به‌م پښه ده‌کریت بوتریت ماوه‌ی نیوان ئاده‌م و نوح (علیه السلام) هه‌زاران سال بووه، خوی گه‌وره زاناته‌ره .

تیکرا له‌سه‌ر نه‌وه کوکن: کاتیک خوی گه‌وره (نوح) ی ره‌وانه کرد که خه‌لکی که‌وتبوونه په‌ره‌ستنی بت و سته‌مکاران وه نقومی گو‌م‌رای و بی‌پروایی بوون، (نوح) ی وه‌ک په‌حمه‌تیک نارد بو گرو‌ی ئاده‌میزاد، یه‌که‌م پښغه‌مبه‌ر بووه که په‌وانه کراوه بو خه‌لکی سه‌ر زه‌وی هه‌روه‌کو خه‌لکی له‌ پوژ‌ی قیامه‌تدا وا بانگی ده‌که‌ن، وه‌ک (ابن جریس) باس ده‌کات گه‌لی نوح ناوی (بنوراسب) بووه . زانایان رایان جیاجیایه ده‌رباره‌ی نه‌و ته‌مه‌نه‌ی که (نوح) تیایدا کراوه به‌ پښغه‌مبه‌ری خواو په‌یامی بو هاتووه، وتراوه: له‌ته‌مه‌نی په‌نجا سالی‌دا بووه، یان له‌ته‌مه‌نی سیسه‌د و په‌نجا سالی‌دا بووه، یاخود له‌ته‌مه‌نی چوارسه‌د و هه‌شتا سالی‌دا بووه .

باسى نوح (عليه السلام) له قورئانى پيروزدا

له گەلەك شويىنى قورئاندا بە شىۋەى كورت يان درىژ چىرۆك و بەسەرھاتى (نوح) و گەلەكەى و شىۋازەكانى بانگخوازى و پروداوى لافاۋە گەرەكە باس كراۋە، لەوانەش يەك سۈرەت بەتايبەتى بەناۋى (نوح) (عليه السلام) لە قورئاندا ھەيە و لە سۈرەتەكانى تەرىشدا باس كراۋە ۋەكو سۈرەتەكانى (الاعراف، يونس، ھود، الانبياء، المؤمنون، الشعراء، العنكبوت، الصافات). خويىنەرى ئازىز ئەگەر دەرەتەيىت گىشت ئەو ئايەتەتەتە لە بەردەست دا بىت كە پەيۋەندى راستەوخۆ يان ئاراستەوخۆيان بە بەسەرھات و ژيانى (نوح) ھەيە، ئەو دەرەتەيىت سوود ۋەربىگىرەت لە (تەفسىرى ئاسان) كە بەزمانى شىرىنى كوردى بە ووردى تەفسىرى ھەموو قورئانى پىروزى تىدايە و جەنابى مامۇستا برھان محمد امين نووسىيۋەتى، خۋاى گەرە پاداشتى بەخىرى ئەنجامدەرانى ئەو پىروزە پىروزە بداتەۋە بەگىشتى. ئىمەش لىرەدا تەنھا ناۋى ئەو سۈرەتەتە و ژمارەى ئايەتەكانت بۇ دەنۋوسىن، تاكو بەو پىنيە بچىتە خزمەتى ئەو تەفسىرە پىروزە بە مەبەستى ۋەربىگىرەت زانبارى زياتر دەربارەى ھەزەرەتى (نوح) (عليه السلام). كە ئەمانەن لەم خىشتەيەدا:

ژمارەى ئايەت	ناۋى سۈرەت
(۱) بۇ كۆتايى	سۈرەتى نوح
(۱۶۳) بۇ (۱۶۵)	سۈرەتى النساء
(۸۲) بۇ (۸۷)	سۈرەتى الانعام
(۷۰)	سۈرەتى التوبە
(۹)	سۈرەتى ابراهيم
(۳)	سۈرەتى الاسراء
(۱۷)	سۈرەتى الاسراء
(۷)	سۈرەتى الاحزاب
(۱۲) بۇ (۱۴)	سۈرەتى ص
(۴۶)	سۈرەتى الذاريات
(۵۲)	سۈرەتى النجم
(۲۶)	سۈرەتى الحديد

ژمارەى ئايەت	ناۋى سۈرەت
(۵۹) بۇ (۶۴)	سۈرەتى الاعراف
(۷۱) بۇ (۷۳)	سۈرەتى يونس
(۲۵) بۇ (۴۹)	سۈرەتى ھود
(۷۶) بۇ (۷۷)	سۈرەتى الانبياء
(۲۳) بۇ (۳۰)	سۈرەتى المؤمنون
(۱۰۵) بۇ (۱۲۲)	سۈرەتى الشعراء
(۱۴) بۇ (۱۵)	سۈرەتى العنكبوت
(۷۵) بۇ (۸۲)	سۈرەتى الصافات
(۹) بۇ (۱۷)	سۈرەتى القمر
(۵) بۇ (۶)	سۈرەتى غافر
(۱۳)	سۈرەتى الشورى
(۱۲) بۇ (۱۴)	سۈرەتى ق
(۱۰)	سۈرەتى التحريم

ھەريەكە لەو ئايەتەتەى سەرەۋە لە باسەكەماندا دەربارەى ھەزەرەتى (نوح) (عليه

السلام) بەپىنى پىيۋىستى لە جىنى خۇيدا سووديان لىۋەردەگرين .

((بتا په‌رستی))

پاش چهند به‌ره‌یه‌کی چاک و خواپه‌رست، چهند شتیکی تر هاتنه ناراو، جوړه بارنک به‌سهر خه‌لکه‌که‌دا هات که ورده‌ورده ده‌ستیان کرد به بت په‌رستی، هو‌ی ئه‌وه‌ش له فەرمووده‌یه‌کی پیڼه‌مبه‌ری نازدارماندا (ﷺ) پروون کراوه‌ته‌وه که (ابن عباس) گپ‌راویه‌ته‌وه، ده‌رباره‌ی ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته پیروژه ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾^(۸)، فەرموویه‌تی: (ود) و (سواع) و (یغوث) و (یعوق) و (نسر) له راستیدا ناوی چهند که‌سینکی خواناس و پیاوچاکی گه‌لی (نوح) بوون، کاتی که کوچی دوا‌ییان کرد، شه‌یتان چووه بن کلیشه و ناو عه‌قلی خه‌لکه‌که‌وه که په‌یکه‌ریان بۆ دروست بکه‌ن و له‌ناو کوږ و دانیشتنی خو‌یاندان به‌نهمر و به‌رز ناویان به‌رن، هه‌ریه‌که له‌و په‌یکه‌رانه‌ش به‌ناوی خودی ئه‌و که‌سانه‌وه بوو، ئه‌وانیش به‌فیتی شه‌یتانیان کرد و فریویان خوارد، واشیان ده‌زانی ئه‌وه نی‌شیک‌ی باشه و به‌وه ده‌توان پیاو چاکه‌کانیان به‌نهمری له میژووی خو‌یاندان تو‌مار بکه‌ن، ئه‌وانیش وایان کرد ورده ورده ئه‌و باره در‌یژهی کینشا و گه‌یشته ئه‌و ناسته‌ی که ئه‌و په‌یکه‌رانه وه‌ک بتی پیروژ سه‌یر ده‌کران و ده‌په‌رستان له‌لایه‌ن خه‌لکیه‌وه .

(ابن عباس) ده‌فهرمو‌ی هه‌ر ئه‌و بت په‌رستییه‌ش بوو که گه‌لی (نوح) (علیه السلام) دایان میناو پاشان گواسترایه‌وه بۆ ناو عه‌ره‌به‌کانیش، له (محم‌دی کوپ‌ری قیس) وه‌ ده‌گپ‌رنه‌وه که فەرموویه‌تی: چهند گه‌لنکی موسولمان و خواناس له‌نیوان ئاده‌م و (نوح) دا هه‌بوون، بگه‌ر ئه‌وانیش چهندین پاشه‌به‌ره و شوینکه‌وته‌ی چاک و خواناس هه‌بوون، به‌لام کاتیک کوچی داوایان کرد، ئه‌وانه‌ی شوینکه‌وته‌ی ئه‌و پیاوچا‌کانه‌بوون وتیان: له‌وانه‌یه ئه‌گه‌ر وینه و په‌یکه‌ر بۆ ئه‌و پیاوچا‌که کوچکردووانه‌ی پینشوومان بکه‌ین چاک‌تر‌بی و هانده‌ریکی باشت‌ری بۆمان تا‌کو زیاتر بیر له‌ئه‌وان و خواپه‌رستی‌ه‌که‌یان بکه‌ینه‌وه و باشت‌ر شوینیان بکه‌وین، ئیتر ئه‌وان وینه‌یان کینشان و په‌یکه‌ریان بۆ کردن، ئه‌و به‌ره‌یه‌ش مردن و ئه‌وانه‌ی له‌دوای ئه‌وان هاتنه ژیا‌نه‌وه به‌ناسانی له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه فریودران، شه‌یتان وا به‌گو‌ییدا چرپاند که‌گوا‌یه به‌ره‌ی پینشو، واتا: بار و با‌پیرانی ئه‌مان ئه‌و په‌یکه‌رانه‌یان په‌رستوه و به‌هو‌ی ئه‌وانیشه‌وه بارانیان بۆ باریوه، ئیتر ئه‌م به‌ره‌یه که‌وته‌ن په‌رستنی ئه‌و په‌یکه‌ره و

^۸ سورمتی نوح / ۲۲ .

وینانەو ئەوەش بوو بە نەریتیکی پاشماوەیی کەلتوری بۆ نەوێکانی دواى خوێان و درێژەى کێشا .

لە (عروەى) کوپى (زىر)ەو دەگێرەوێکە فەرموویەتى: (ود) و (يعوق) و (نسر) کوپى ئادەم بوون، (ود) برا گەورەى ئەوانى تەربووەو لە ھەمووشیان خواپەرستەر بوو و یەکەم کەسێش بوو کە لەسەر زەویدا شەھید کراوە لەخاکێکدا کە بتى تێدا دەپەرسترا، ھەرەھا (ود) پیاویکی باش و خوشەویست بوو لەناو گەلەکەیدا، کاتێک کە مرد گەلەکەى بەدەورى گۆرەکەیدا لە (بابل) تەوافیان دەکرد و بەگەرە و پیرۆز ناویان دەبرد، کاتێک شەیتان ئەمەى لەو گەلە بیینی، خۆى خستە سەر شیوەى مرقۇئەت و ھاتە ناویان پێى گوتن: من دەزانم کەئێوە ئەو پیاوێ زۆر بەگەرە دەگرن و شیوەیشى ناناسن، ئایا ھەزدەکەن وێنەى ئەو پیاوێ پیرۆزەتان بۆ دروست بکەم تاكو لە شۆینە گشتیەکان دایبینن و چاکتر یادى بکەنەو؟ وتیان بەلى: ئێتر لە شیوەى ئەو پیاو چاکە وێنەىەكى بۆ دروست کردن (یان پەیکەرێک) ئەوانیش دایاننا و کەوتنە باس کردن بەسەرا گوتنى و باش ناوبردنى جا کەشەیتان زانى ئەو خەلکە ھێندە بە پەرۆشەو سەرگەرمى یادکردنەوێ ئەو پیاوێ، ھاتەو بۆلایان و پێى گوتن: ئایا ھەزدەکەن بۆ ھەر مائیکتان پەیکەرێكى تاییبەتى بۆ دروست بکەم بۆ ئەو پیاو، تاكو ھەریەکە لە مائەکەى خۆیدا پەریکەرێكى ئەو پیاوچاکەى ھەبێت و ھەمیشە لەبەر چاوتان بێت و یارى بکەنەو؟ وتیان: بەلى ئێتر بۆ ھەر مائیک لەمائەکانى ئەو خەلکە پەیکەرێكى دروست کرد، ئەوانیش لییان وەرگرت و دایاننا و کەوتنە یادکردن و بەرێزگرتنى پەیکەرەکە، ئێتر ئەو منالانەى کە لەو بەرەى کەوتنەو زۆربوون ھەر زیاتر توندبوون لەسەر بە گەرەگرتنى ئەو پەیکەرانە و بە تێپەرپوونى کات کەوتنە پەرستنیان، یەکەم کەسێش کە پەرستراى لەسەر زەویدا بریتیبوو لە پەیکەرى (ود) کە ناسراوە بەبتى (ود) لەناویاندا .

بە کورتى ھەر ھۆز و بەرەىک (بت)ىکى تاییبەت بە خوێان ھەبوو بۆ پەرستن، پەرستەنکەش گەلیک شیوەو شیوازی جیاجیای ھەبوو، بگرە مەسەلەکە بوو بە مەراسیمیکی تاییبەتى و بەلگە ھێنانەوێ بۆ بەرگریکردنیان لەو بیرو باوەڕیان و تا ئەمرۆش لەسەر زەویدا خەلکانێک ھەن کە بەشیوەیەک لە شیوەکان (بت) دەپەرستن و بەرگریش لەو کارە ئالۆژیکیانە یکێیان و بەلگەى بۆ دەھیننەو .

لە ھەردووک (صحیح)ى (مسلم و بخارى)دا ھاتووێ کە کاتێک (ام سلمە) و (ام حبیبە) لە خەزمەتى پێغەمبەردا (ﷺ) باسى ئەو (کەنیسە)یان کرد کە لەخاکى (حەبەشە)دا

بینیبویان و پیی دهگوترا: (کهنسهی ماریه) و وا باسیان دهکرد که زۆر جوان دروست
کراوه و وینه و کلیشهی جوان جوانیشی تیدایه، پیغهمبیریش (ﷺ) فرمووی:
(«ئەوان که پیاو چاکیکیان لی دهکرد، له سەر گۆره‌که‌ی مزگه‌وتیکیان دروست
ده‌کرد، پاشان ئەو وینانه‌شیان له سەر دروست ده‌کرد (یان له‌ناودا دروست ده‌کردن)
ئەوانیش خراپترین مه‌خلوقن به‌لای خۆی گه‌وره‌وه»)^(۹).

نوح بانگه‌واز ده‌کات بۆ خوا په‌رستی

کاتیک شه‌وه‌زه‌نگی بت په‌رستی په‌ره‌یسه‌ند و سه‌رزه‌وی گرت‌ه‌وه، خۆی گه‌وره‌ش
به‌نده‌یه‌کی خۆی کرده پیغهمبیریکی زرتگ و کار به‌جی بۆ ئەو گه‌له، ئەو پیاوه چاکه‌ش
حه‌زرتی (نوح) بووه (علیه السلام)، تاکو خه‌لکی به‌ خۆیاندا بچنه‌وه و واز له بت په‌رستی
به‌ئین و پووبکه‌نه خۆی تاق و ته‌نها و بیه‌اول.

(نوح) یه‌که‌م پیغهمبەر بووه که پوانه‌کراوه بۆ خه‌لکی سه‌رزه‌وی به‌گشتی، هه‌روه‌کو
له فرموده‌ی (الشفاعه‌ی) پیغهمبهری نازیزماندا هاتووه که ده‌فرمویت: ((له پوژی
دوایی و له‌کاتی سه‌غله‌تی و ناره‌حه‌تیدا خه‌لکه‌که په‌نا ده‌به‌ن بۆ ئاده‌م و ده‌لین: ئەی
ئاده‌م تۆ باوکی هه‌موو مروّقه‌کانیت، خۆی گه‌وره به‌ده‌ستی توانایی خۆی دروستی
کردیت و گیانی به‌ به‌ریدا کردیت فرمانی به‌ فرشته‌کان کرد که کړنووشی (پریزیان) بوّت
برد و خۆی گه‌وره له به‌هه‌شت دا نیشته‌جیی کردیت، ئایا تکامان له‌خۆی گه‌وره بۆ
ناکه‌یت که له‌م ناره‌حه‌تیه‌ پرزگارمان بکات؟ ئایا نابینی ئیمه له‌چ حالیکه‌ی په‌ریشانیداین؟
ئاده‌م ده‌فرمویت په‌روه‌ردگارم نه‌مرو زۆر توپه‌یه، توپه‌بوونیکه‌ی ئەو تۆ که نه‌پیش ئیستا
و نه‌دوای ئیستا وا توپه‌ نه‌بووه نابیت، خۆی گه‌وره (کاتی خۆی له به‌هه‌شتدا) پیی
راگه‌یاندم که توخنی دره‌خته‌که نه‌که‌وم، به‌لام من یاخی بووم، خۆم . . . خۆم! بپوئه‌ لای
که‌سیکی تر، بپوئه‌ لای (نوح)، ئیتر خه‌لکه‌که دینه‌ خزمه‌تی (نوح) و پیی ده‌لین: ئەی نوح
تۆ یه‌که‌مین پیغهمبەر بوویت که په‌وانه‌ کرایت بۆ سه‌ر زه‌وی و خۆی گه‌وره به‌ به‌نده‌یه‌کی
سوپاسگوزار ناوی بردویت، ئایا نابینی ئیمه له‌چ حالیکه‌ی په‌ریشانی داین؟ ئایا لای
خۆی گه‌وره تکامان بۆ ناکه‌یت؟ ئه‌ویش له وه‌لامیاندا ده‌فرمویت: په‌روه‌ردگارم نه‌مرو
زۆر توپه‌یه توپه‌بوونیکه‌ی ئەو تۆ که نه‌پیش ئیستا و نه‌دوای ئیستا وا توپه‌ نه‌بووه

^۹ صحیح البخاری / (۱۲۷/۱۸/۸)، (۱۲۴/فتح)، هه‌روه‌ها (صحیح المسلم ۱۶/۲/۵) . صحیح البخاری / (۱۲۷/۱۸/۸)، (۱۲۴/فتح)، هه‌روه‌ها

(صحیح المسلم ۱۶/۲/۵) .

نابیت، خۆم . خۆم!)^(۱۱)، تا کۆتایی فرموده که . کاتیک خوای گهوره (نوح)ی په‌وانه فرموو بۆ سەر ئه‌و گه‌له، (نوحیش) بانگی کردن بۆ یه‌کتا په‌رستی خوای گه‌وره و وه‌لانی هاول و بت و په‌رستراوه‌کانی تر، وه‌ نه‌وه‌ش له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه بۆ خودی (نوح) و نه‌وه‌و به‌ره‌کانی دواتریش بووه، نه‌ویش بانگه‌وازکردنی خه‌لکی بووه بۆ دوورکه‌وتنه‌وه‌ی له‌ په‌رستنی شتی تر و ته‌نها و ته‌نها خوای گه‌وره په‌رستری هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾^(۱۲). وه‌ ده‌رباره‌ی (نوح) و (ابراهیم)یش (علیه السلام) خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا التَّيْبَةَ وَالْكِتَابَ﴾^(۱۳)، واتا: هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی تر که له‌دوای (نوح) وه‌و هاتوون ده‌چنه‌وه سەر بن و به‌ره‌چه‌ی (نوح)، هه‌روه‌ها (ابراهیم)یش (علیه السلام). به‌م جو‌ره ته‌وه‌ره‌ی سهرکی په‌یامه ئاسمانیه‌کان و مه‌به‌ستی سهرکی له‌ ناردنی پیغه‌مبه‌ران بۆ سەر به‌ره‌ی ئاده‌میزاد له‌کات و شو‌نه جیا‌جیا‌کاندا بریتی بووه له‌وه‌ی که خه‌لکی بی‌نه سەر شار‌یگه‌ی خوا په‌رستی و دور بکه‌ونه‌وه له‌ په‌رستنی شتی تر، نه‌گینا چاره‌نووسیکی خراپ و ناینده‌یه‌کی ترسناکیان دیت‌پری، دروشمی سهرکی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران (ﷺ) ئه‌وه بووه که خوای گه‌وره له‌م ئایه‌ته پی‌رۆزه‌دا به‌ پوونی فرموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾^(۱۴)، واتا: له‌ناو هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کاندا پیغه‌مبه‌ری‌که‌مان ناردووه بۆ سەر خو‌یان و گه‌له‌که‌یان تا‌کو ئه‌و خه‌لکه تی‌بگه‌یه‌نن که خوای گه‌وره په‌رستن و له‌طاغوته‌کان دوور بکه‌نه‌وه . ئه‌وه‌بوو که (نوح)یش (علیه السلام) به‌خه‌لکه‌که‌ی فرموو: ﴿يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ، أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾^(۱۵).

حه‌زره‌تی (نوح) پیاویکی داناو حه‌کیم بووه له‌ هونه‌ر و شی‌وازی پوون کردنه‌وه‌ی راستی و گه‌یاندنی هه‌ق و بانگه‌وازکردنی خه‌لکی بۆ شار‌یگه‌ی خوا په‌رستی و داد په‌روه‌ری، چه‌ندین شی‌وه و شی‌واز و کاتی جیا‌جیا‌ی به‌کار ده‌هینا بۆ بانگکردنی

^{۱۱} له صحیح المسلم (۲۳۲/۸/۱)، هه‌روه‌ها له صحیح البخاریدا (۳/۶۰)، (۱۷/۰-۱۷)، (۵)دا هاتووه، مه‌به‌ست له (خۆم... خۆم)، واته

هه‌رکس په‌له‌ی حا‌لی خو‌یه‌تی له‌و رۆژه سه‌خته‌دا .

^{۱۲} سورته‌ی الصافات / ۷۷ .

^{۱۳} سورته‌ی الدخان / ۲۶ .

^{۱۴} سورته‌ی النحل / ۳۶ .

^{۱۵} سورته‌ی الاعراف / ۶۵ .

خه‌لکه‌که به‌شهو، به پۆژ، به نه‌ینی، به ئاشکرا و به‌هاندان و دلخۆش کردنیان، به ترساندنیان به هه‌په‌شهی خوایی و ... هتد، به‌لام تاریکایی بت په‌رستی به جۆریک په‌گی داکوتابوو له ناخپاندا، که گوینیان بۆ هیچ شتی‌ک نه‌ده‌گرت، له‌به‌رنه‌وه بانک خوازیه پر له‌دانایییه‌که‌ی (نوح) (علیه السلام) بیهوده بووبۆیان به‌چاک وه‌لامیان نه‌ده‌دایه‌وه و سووربوون له‌سه‌ر نادادی و که‌له په‌قیه‌که‌ی خۆیان و بگه‌ر که‌وتنه به‌ربه‌ره‌کانی کردن و دوزمنایه‌تی (نوح) و به‌که‌م باسی خۆی و نه‌وانه‌یان ده‌کرد که شوینی که‌وتبوون، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش هه‌په‌شهی نه‌وه‌یان لیکرد که به‌رد بارانی ده‌که‌ن و شاربه‌ده‌ری ده‌که‌ن نه‌گه‌ر وازنه‌هینی له‌و بانگه‌وازه تازیه، نه‌مه‌ش نه‌ک هه‌ر قسه و قسه‌لۆکی که‌سانی نه‌زان و که‌م فامیان بووبیت، به‌لکو (نوح) (علیه السلام) ده‌ستی کرد به‌گۆرانکاری له‌شیوازی بانگه‌وازیه‌که‌یدا به‌و ئومیده‌ی وه‌لامینکی باش له‌خه‌لکه‌وه وه‌ربگریت، به‌لام بۆی ده‌رکه‌وت که نه‌وه‌شیان بێسووده و نه‌وان نه‌وه‌ی ده‌یانگوت نه‌یانده‌گوته‌وه وه‌لامه‌که‌شیان نه‌مه‌ بوو، که خوای گه‌وره له‌قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلًا وَمَا تَرَاكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّ الرَّأْيِ وَمَا تُرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نُنَظِّكُمْ كَذِبِينَ﴾^(۱۵)، واتا: تۆ مه‌گه‌ر که‌سینکی هه‌روه‌کو ئیمه‌ مرو‌فینکی وا ده‌بینین نه‌وانه‌ی وه‌دوشت که‌توون که‌سانینکن که له‌ناو ئیمه‌دا هیچ بایه‌خیکیان نیه و نزمترین رایان هیه و ئیوه‌ش ویکرا چ شتی‌کتان له‌ئیمه‌ زیاتر نیه و بگه‌ر به‌نا‌راست ده‌زانین و گومانمان وایه .

به‌راستی نه‌وه قسه‌یه‌کی سه‌یره و وه‌لامینکی که‌له په‌قانه‌یه، چونکه نه‌وان سه‌رسانم به‌وه‌ی که مرو‌فینکی وه‌کو خۆیان بکریته پینغه‌مبه‌ر له‌لای خوای گه‌وره، بگه‌ر نه‌و و شوینکه‌وتوه باوه‌رداره‌کانیشیان به‌که‌م و ریسوا و نزم ناو برد و ده‌یانگوت نه‌وانه‌ی وه‌دووت که‌وتوون لاوازترین که‌سی ناو ئیمه‌ن، کاتی خۆی (ه‌رقل)یش گوتیه‌تی: (هه‌میشه لاوازه‌کان شوینکه‌وته‌ی پینغه‌مبه‌ران بوون له‌سه‌ره‌تادا)، مه‌سه‌له‌که‌ش په‌یوه‌ندی نیه به‌هیزه‌وه، به‌لکو په‌یوه‌ندی به‌ په‌وابینی هه‌ق و شوینکه‌وتنیه‌تی . (بادی الر‌ای) به‌لای نه‌وانه‌وه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که نه‌و که‌سانه‌ی شوین (نوح) که‌وتوون هه‌ر یه‌کسه‌ر به‌قسه‌ی نوحیان کردووه و هیچ پێودانینکی پێوانه‌کاری و وردبوونه‌وه‌ی عه‌ق‌لییان نه‌بووه‌و رای خۆیان ده‌رنه‌پریوه و گویشیان نه‌داوته نه‌ریستی باوبا‌پیرانی خۆیان، که بت په‌رست بوون، به‌م جۆره قسانه له‌ناو خۆیاندا سوکایه‌تیان

^{۱۵} سوورته‌ی سوهره‌ی هود / ۲۷ .

پیدا کردن، ئەوان (واتە سەرکردە و سەرەك هۆز و دەم راستەكانیان) هەستیان بەلای ئەودا نەدەچوو كە شتی هەق، پروون و ناشكرايه، پێویست بە هەلۆیستەكردن و پامان و بیر لێكردنەوه ناكات دەبێت لەگەڵ وتنیدا وەریبگیریت و نكۆلی لێ نەكەیت، هەر لەبەر ئەم خالە گرتەگەش بوو كە

پێغەمبەری ئازیزمان (ﷺ) بە نموونەی هەق خوازی باسی چۆنیەتی باوەڕهێنانی (ابوبكری صدیق)ی كردوو و دەربارەی ئەو دەفەرمووت: هیچ كەسێك نیه كە بانگم كردبێت بۆ سەر ئایینی ئیسلام هەلۆیستەیهكینەكرد بێت بەلام (ابوبكر) یەكسەر رەزامەندی دەربەری و دواى نەخست، هەر لەبەرئەوەش بوو كاتێك (ابوبكر) ویستی لە پێغەمبەرەوه (ﷺ) نووسراویكى بۆ بنووسرێت ئینجا خەلافەت وەریبگیریت، بەلام پێغەمبەر (ﷺ) ئەوەی نەنووسی و فرمووی: (خودا و موسولمانان كەسیان پێقبول نە بكرێتە خەلیفەى موسولمان ابوبكر نەبێت)، واتا هەردەبێ (ابوبكر) بێت ^(١٦). ئەوان بە (نوح)یان دەگوت: ئەوانەى شوینت كەوتوون هیچ شتیکیان لەئێمە زیاتر دەست نەكەوتوو و لەئێمەش بەرێزتر نین، مەبەستیان لەوەبوو كە ئیمانەكەیان نەبووئە مایەى دەسكەوتێكى ناشكرا !! بەلام حەزەرەتى (نوح) (عليه السلام) ئەوەى تێگەياندن كە خۆى گەرە بە چاپوونى بە ئەوان داوو بەزەیی و سۆزى خۆى بەسەردا پێزانوون و لەگێژاوهى نەزانى پزگارى كردوون ئەگەرچى ئەوان نكۆلییان لەو دەكرد .

دیاره ئەم جۆرە فرمودانەى (نوح) (عليه السلام) و تارىكى پێر لەبەزەیی و میهرەبانى بوو بۆیان تاكو شوین هەق بكەون، كپوزانەوه و پارانەوهو تەكا نەبووه، بۆ نموونە خۆى گەرە باسى ئەوه دەكات كە دوو پێغەمبەرى خۆى رەوانەكرد بۆسەر بێپروایەكى كەللە رەق و بەدەسەلات، بەلام وا فرمانی پێكردن كە بەنەرم و نیانی گفتوگۆی لەگەڵدا بكەن تا بەلكو بەخویدا بجێتەوهو بیرێك بكاتەوه و لەخۆى خۆى بترسێت، وەك دەفەرمووت ﴿قُلْ لَّا قَوْلًا لِّنَا لَمَّا لَمَلُّ يَدْكُرْ أَوْ يَخْشَى﴾ ^(١٧)، خۆى گەرە بە پێغەمبەرى خوشمان هەر وا فرمانی كردوو كە بەوپەرى حىكمەت پەيامى خوا رابگەیهێنیت و بەشیوەیهكى چاك گفتوگۆ لەگەڵ بەرانبەرەكانیدا بكات، هەر وەك ئەوه

^{١٦} صحيح المسلم (١١/١٤) .

^{١٧} سورەتى طه / ٤٤ .

خەسەلتى ھەموو ھەقخوازن و بانگەوازکارانە، دەفەرمویت: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْتَهِنِينَ﴾^(۱۸).

(نوح) (علیه السلام) بە ئەوان دەفەرمویت: (ئەدی نابینن کە من لەسەر بەرچاوپوونیم کە
لەلایەن پەروردگارمەوە بۆم پەوانەکراوە و بەزەیی و میهرەبانیشم ھەر لەووە بۆ
ھاتووە؟) کە مەبەستی لەپەیام و پیغەمبەرایەتیە، بەلام ئیوە لێی تیناگەن نایەنە سەر ئەو
رینگە راستە، ئایا منیش بەزۆر ئیوەی پیوە پابەند بکەم؟ لەکاتیکیدا ئیوە نکولی لێدەکەن،
خۆ من هیچ فێل و تەلەکو چاوبەستنیکم نە تاکو ھەلتاندریم و فریوتان بدەم، بەلکو هیچ
پاداش و کرێیەکیشم لێتان ناویت ئەیگەلەکەم، چونکە پاداشتی من لای خۆی گەورە و
پاداشتی ئەو لەھی ئیوە بۆ من باشتر و نەمرو نەپراوەترە). ھەرۆھا فەرموویەتی:

﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَزَاكُمُ قَوْمًا يَخْهَلُونَ﴾^(۱۹). وایا: من ئەوانە پەرتەواژە
ناکەم لەخۆم کە باوەریان ھێناوە ئەوانە رینگە ی خاواسییان دۆزیووتەووە بە
پەروردگاری خۆیان گەیشتون، بەلام ھەرچی ئیوە و دەتانینم کە نەووە گەلێکی
خۆگەوجکارن) ئەمەش ھەک وەلامینکە بۆ ئەوان کە لەوانیە بە (نوح)یان گوتیبێت ئەو
ھەژار و کەم دەستانە لەدەورت کۆبوونەووە لایانبەرۆ پەرتەواژەیان بکە، ئیمە لەگەڵتدا
گفتوگۆیەک دەکەین، ئەویش ئەو داخوازیە پەت کردبیتەووە پنی گوتوون: من چۆن
ئەوان پەرتەواژە دەکەم کە ئەوان لەگەڵ خوادان و منیش لەخوا دەترسم. ئەری ئیوە بیر
لەھیچ ناکەنەووە؟! ھەرۆکو کاتی خۆیشی قورەیشییەکان بەپیغەمبەری خۆمانیان گوت:
ئەو ھەژار و نابووتانە لەدەورت کۆبوونەووە، پەرتەواژەیان بکە، کە کاسانیکی وەکو
(عەمار) و (سەھەیب) و (بیلال) و (خەباب)بوون، بەلام خۆی گەرە فەرمانی بە پیغەمبەر
(ﷺ) کرد کە شتی وا نەکات. ئەوان دەیانگوت بە (نوح) خۆ ئەو کەسانە ی باوەریان پیت
ھێناوە ھیچیان دەست نەکەوتووە، وایان دەزانی باوەرھێنان دەسکەوتی ماددیشی
لەگەڵدایە، بەلام (نوح) (علیه السلام) فەرمووی:

﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾^(۲۰). وایا: پیتان نالیم من
خەزینە ی خوام لەبەر دەستایە، من نە نەھینی دەزانم و نەفریشتەشم، بەلکو ھەک ئیوە
مروقم و بەندەییەکم خۆی گەرە پەوانە ی کردووم و ئەو زانیاریانە ی خوا خۆی فێرم

^{۱۸} سورەتی النحل / ۱۲۵ .

^{۱۹} سورەتی ھود / ۲۹ .

^{۲۰} سورەتی ھود / ۳۱ .

نهکات سهر به خو هیچ نازانم و توانام به سهر هیچ دا نیه که خوی گه وره خوی توانادارم نهکات به سهریدا، ناتوانم هیچ سوودیک یان زیانیک به خویشم بگهیه نم به بی ویستی خوا، وه فهرمووی: من ناتوانم به وانهی که له گه لمدان بلیم هیچ خیریکتان له لایه ن خواوه دهست ناکه ویت له پوژی دوا پیدا، خوی گه وره بوخوی چاکتر دهیانفاسیت، نه گهر چاک بن چاکه ده درینه وه نه گهر خراپیش بن سزا وهرده گرن . گفتوگوئی نیوان (نوح) (علیه السلام) و گه له که ی زور دریزه ی کیشاو کهم به ره می هه بو، هه روه ک خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾^(۲۱)، واتا: هه زار سال په نجا کهم (نوح) له ناویاندا مایه وه، نیتر لافاو نقومیکردن، چونکه سته کار بوون . هه ر که به ره یه که له خه لکه که پرده بوون و نه چون به سالا، نیتر به مناله کانیا ن راده گه یاند که هه رگیز باوه ر به (نوح) نه که ن و شوی نی نه که ون، بگره به به ره کانیشی بکه ن، ته نانه ت باوک هه سستی ده کرد مناله که ی پیگه یشتو وه قسه وهرده گریت بانگی ده کرد لای خوی و وه سیتی بو ده کرد که هه تاما وه باوه ر به (نوح) نهکات، له به ره وه هه رچه نده چه ندين به ره یان پیگه یشتن و پیربوون و مردن، به لام باوه ر یان نه هینا هه ر بویه ش بوو ژماره ی شوینکه وتووانی (نوح) زور کهم بوون نه گهر چی ته مه نی بانگخوایی (نوح) زوریش بو، به واتایه کی تر نه و بی پروایانه ته نها که سانی بی پرواشیان لیده که وتوه، هه روه کو خوی گه وره له باسیاندا ده فهرمویت: ﴿إِنَّ تَذَرْتُمْ يَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِاجِرًا كَفَّارًا﴾^(۲۲).

قسه ی که سی یه کهم و که سی کو تایییان هه ره که قسه ی کو ن بو، هیچ شتیکی تازه یان پینه بوو، بگره هیشتا نه وان گله یی گازه نده یان له (نوح) ده کرد و پینان ده گوت: ﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾^(۲۳)،

واتا: نه ی نوح به راستی موجه له کردنت له گه ل ئیمه دا زور ده میکه دریزه ی هه به واتا: ئیمه بروات پینا که یان و نیتر چ چاره نووسیکی ترسناکت بو داناوین و چیت له دهست دیت، فهرموو به رانبه رمان بینکه نه گهر خوت به راستگوو ده زانیت. (نوح) (علیه السلام) فهرمووی: ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنَا بِمُخْزٍ﴾^(۲۴)، واتا: نه وه ی به سهرتان

^{۲۱} سورته العنکبوت ۱۴ .

^{۲۲} سورته نوح / ۳۷ .

^{۲۳} سورته هود / ۳۲ .

^{۲۴} سورته هود / ۳۳ .

دیت خوای گه وره خوی دهینیریت نه گهر بیهویت ئیشی خوای گه وره ش کهس ناتوانیت کۆسپی بخاته پئی، چونکه به ههرشتی فرمان بکات دهفرمویت (ببه) و خیرا نهو شته دهبیت، وه فرمووی: ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَلْحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْرِبَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾^{۲۵}، واتا: نامۆزگاریهکانی من چ سوودیکتان پئی ناگهیهنی که بیهویت نامۆزکاریتان بکه، نه گهر خوای گه وره خوی بیهوئی سهرگهردانان بکات، نهو پهروهردگاری ئیویه و ههر بۆلای ئهویش دهگهپینهوه، مه بهست لهویه که رینوماپی کردن بهدهست هیچ کهسیک نیه، نهوهی خوای گه وره خوی دهیزانی کی دیته سهر پئی راست و کی بهگومپایی دهمریت، ئیشهکانی خوای گه وره ش بیحیکمهت نیه . پۆزگار هات و پۆیشت، کات درهنگ بوو چه زهتی (نوح) (علیه السلام) بهو زمانه شیرین و عهقل پر لهحیکمهت و تهمنی پر له بهرکه تهیهوه بیماندوو بوون شهوو پۆژی خستبووه سهر یه که بهجۆرها شیواز بانگهوازی دهکردن بۆ رینگهی یهکتا په رستی و دوورکه و تنهوه له نادانی و سهرگهردانی و بت په رستی و خراپه کاری، بهلام نهوان گالتهیان پیده هات و ئومیدی چاکبوونیان لینه دهکرا، دیاره که (نوح) یش زۆر خهمی خواردوووه پهریشان بووه بهو ههلوسته ناله بارهی نهوان که بهگفتار و بهکردار له بهر بهرهکانی کردن و دوژمنایهتی کردنی (نوح) و شوینکه وتوانی ههق دابوون .

لهم باره ناسکه دا چه زهتی (نوح) (علیه السلام) زۆر دلای لهخوی دادهمیانی و گهلێک پیویستی بهوه دهبیت که کهسیکی به توانا و بهدهسهلات بهوپه پری میهره بانیوه دلنهوایی بکات و چاره نووسی دواساتهکانی ناکامی نهو خه لکه کهلله رهقهی پیرابگهیهنیت ئیتر خوای گه وره دلنهوایی پیغه مبه ره نازداره کهی دهکات و پینشی رادهگهیهنیت که جگه لهوانهی تانیستا برهوان هیناوه کهسی تر برهوا ناهینی و توش سپاردهی سهرشانی خۆت به تهواوهتی راگه یاند و هیچ به لگه یهکت بۆ نه هیشتنه وه که شانازی پیوه بکه و له پالیدا پاکانه بۆ باوه ر نه هینانیا بکه، نه م راگه یاندنه گه وره یهی خوای مه زن چهند نامازه یه کی تیدایه، لهوانه ش پیدانی ههوالی ناینده بهنوح و نزیک بوونه وهی دوا هه مین چاره نووسی نهو گه له و دلنهوایی کردنی (نوح) و قه درگرتنی کۆششه نه براوه کهی له بانگه وازخواییدا بۆ رینگهی یه کخواناسی و دادپهروه ری و هه قگیری، ویرای نه وهش فرمانیکی گه وره تیدایه بۆ دروستکردنی که شتی که ته نها پانتایی پروه به ری نهو

^{۲۵} سورتهی هود / ۳۲ .

کەشتیە بە وشکی دەمێنێتەو لەسەر زەویدا و ئیتر کاتی ئەو هاتوو ئیوەش گالته بەو کەسانە بکەنەو کە چەند سەدەیه کە خۆیان و باوک و باپیریان گالتهیان بە تو و باوەرداران دەکرد، بەلام ئەم جارەیان گالته پێکردنی یەكجارییه و دواساتهکانی تیاچوونی ئەوانە، پەشیمان بوونەو باوەرهێنان بۆ سوودە پەناتان بۆ دەهێنن تا بزگاریان بکەن، بەلام پۆژەکە پۆژی باوەردارانە و ئەوانی تر ناکامیان شەرمەزاری و ریسوایی و تیاچوونە ، ئیتر خوای گەورە فەرمووی:

﴿وَأَوْحِي إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ، وَاصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُخْرَقُونَ﴾^{٢٦}، واتە: سەروشمان کرد بۆ نوح و پێمان گوت کە جگە لەوانە پێشووتر باوەریان پێت هێناوە تێتر کەسی دی باوەرت پێناهێنێ و خەمیش مەخۆ لەو کارانە کە بێباوەران دەیکەن، کەشتیەك دروست بکە بە فەرمانی ئیمە و بەو شیوەیهی ئیمە لە وەحیدا پێت رادەگەیەنێ (کە چۆن بێت) دەربارە سەمەکارانیش، لەگەڵماندا مەدوێ واتا سکاڵا و تکیان بۆ مەکە چونکە ئەوان نەقۆم دەکرێن، هەرەکو لە دەرایی نەزانیدا نەقۆم ببوون . ئیتر دەرناوەکانی بزگاری بەپرووی (نوح) (علیه السلام) و باوەرداراندا کرایەو، کە مژدەتان لێبێت هیچی تر ماندوونابن، بەراستی ئەوان جگە لە هەلوێستی دژوارانە ئەندێشەیی و دەررونی کەوتنە دژایەتی کردنی راستەقینە و بە کردەوێش ئەنجامیاندا، ئەمەش دواوەمین بارە کە مەژۆ دەتوانیت خۆی لە بەرانبەردا رابگریت و وا پێویست دەکات لەمەولا هەلوێستی تر وەرگیریت و بارودۆخەکە بە لایەکی تردا بسوێی . لێرەدا (نوح) بە کێنووشەو پزودەکاتە بارەگای پەرەدگاری میهرەبان و نزا دەکات تاکو خۆی (واتا خوای گەورە) چارەنووسی ئەو گەلە یەك لایی بکاتەو، جا ئەگەر بریاری وایە کە سزایان بدات (نوح) داوا دەکات کە باوەرداران لەو سزایە پارێزراو بن، دیارە خوای گەورە نزای پێخەمبەران رەت ناکاتەو، هەرەك لە قورئانی پیرۆزدا لەو بارەیهو دەفەرمویت: ﴿وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ﴾^{٢٧}، واتا نوح بانگی لێ کردین و لێمان پارایەو، ئیمەش باشتترین وەلامدەرەوین بۆی ئیتر خۆی و شوێن کەوتوانیمان لەو کارەسات و تەنگانە گەورەیه بزگار کرد . هەرەها لەچەند سورەتێکی تری قورئاندا بەشیوەی تر باسی نزاکە (نوح) هاتوو، وەك

^{٢٦} سورەتی هود / ٣٦ - ٣٧ .

^{٢٧} سورەتی الصافات / ٧٥ .

ده فرمویئت: ((نوح)) یش پیشتر بانگی لیکردین و وه لآمی داخواریه که یمان دایه وه و خوی و شوینکه وتوانیمان لهو تنگانه گه وره یه پزگار کرد)) (۲۸)، ههروه ها فرموی: (گه له کهم به درۆم ده که نه وه، خوایه له نیوان من و نه واند ا سهرکه وتنیك نه انجام بده و تیایدا من و نه و باوه ردارانه ی له گه لمدان پزگار بکه) (۲۹)، (نوح له پهروه ردگاری خوی پارایه وه و فرموی من ژیرکه وتهم و خوت سهرکه وتوم بکه) (۳۰)، خوی گه وره ش وه لامیدایه وه و فرموی: ﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَذَلُّوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾ (۳۱)، واته: به هوی مهله و تاوانه کانیا نه وه نقوم بوون له دنیا دا له ناودا و پاشان له قیامه تدا خرا نه دۆزه خه وه و جگه له خوی گه وره ش که سی تر به هانایانه وه نایات و پشتیوانیان لیناکات له هه ردو دنیا دا .

دروست کردنی که شتییه که

کاتیك نه وان تاوان و گونا میان له سهر خویان که له که کرد، ئیتر خوی گه وره فرمانی به (نوح) کرد که شتییه که دروست بکات، که شتییه که زۆر گه وره بیئت و نمونه ی نه بوو بیئت نه له وه و پیش و نه له وه و پاش، خوا ناگاداری (نوح) یشی کرده وه که سزایه کی گه وره بو نه وه گه له سته مکاره به ریوه یه و پهت بوونه وه شی نیه، له وانه یه خه لکه که ش له کاتی بوودانی سزاو تنگانه که دا په نا و هاناکان بو بهینن، به لآم نابیئت وه لامیان بده نه وه و دآله دیان بدهن و چاره نو سیان نقوم بوونه به گشتی ههروه کو فرموی:

﴿وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ﴾ (۳۲). (نوح) و باوه رداران دهستیان کرد به جیبه جی کردنی فرمانی خوی گه وره له دروست کردنی که شتییه که دا، ههروه کو پیشو و تریش هه موو فرمانه کانی خویان جیبه جی کرده وه، لهو ده مانه دا نه وان سهرقانی دروست کردنی که شتییه که بوون، گروپ گروپ بیرویان به لایاندا تیپه ر ده بوون و به گالته جاریه وه تهو سیان لیده دان و پییان پیده که نین ﴿وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ﴾، به لآم (نوح) یش به وانی فرموی: ﴿لَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ﴾ (۳۳)، واتا: که ئیوه

^{۲۸} سورمتی الانبیاء / ۷۶ .

^{۲۹} سورمتی الشعراء / ۱۱۷ .

^{۳۰} سورمتی القمر / ۱۰ .

^{۳۱} سورمتی نوح / ۲۵ .

^{۳۲} سورمتی هود / ۲۷ .

^{۳۳} سورمتی هود / ۲۸ .

پنجه نینتان پیمان دهات و گالته تان پنده کردین، نیمه ش گالته مان پیتان دیت، و به گه و جتان ده زانین، بگره نیمه زیاتر گالته مان به عه قلتان دیت که هینده که لله رهق و نینکارن به رانبر به پیه یامی خواو نهو سزایه ی که به ریوویه بو تان ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مِنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَجْلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مَقِمْ﴾^(۳۴)، و اتا له مهولا ده زانن سزای ریسواکه ر بو کئییه و کی نهو سزایه ی به سهردا ده چه سپی !! .

نکولی و که لله رهقی نهو گه له بیسنور بووه، ته نانهت له سنووری دنیاش تیپه ری کردووه بو سنووری قیامت، چونکه نهوان له پوژی دوا بيشدا ههروه کو دنیا که لله رهقی و نکولی و سهرسهختی ده نویسن و دان به وهدا نانین که پیغه مبهریان له لایه ن خواوه بو ره وانه کراوه له دنیا دا، ههروه کو (ابی سعید) له پیغه مبهروه (ﷺ) ده گیریتته وه که فهرموویه تی: (له پوژی قیامتدا نوح و گه له که ی ده هینرین و خوی گه و ره ده فهرمویت: نه ی نوح نایا نه وه ی پیم راسپاردیت له دنیا دا گه ی اندت؟ (نوح) یش ده فهرمویت: به لی پهره ر دگارم، نینجا خوی گه و ره به گه له که ی ده فهرمویت: نایا په یامی منت پی گه یان دن (له دنیا دا)؟ ده لین: ناء هیچ پیغه مبه ریک نه هاتو ده ته سهرمان !! ده فهرمو ی: کی شایه تیت بو منی ده دات؟ نوح ده فهرمویت: موحه مه د و گه له که ی، نیتر نیمه له ویدا شایه تی ده ده ی ن که به لی په یامی خوی به باشی گه یان دو ده ته گه له که ی^(۳۵)، نه ویه که خوی گه و ره ده رباره ی گه ل و ئومه تی موحه مه د (ﷺ) ده فهرمویت:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾^(۳۶)، و اتا: ناوا نیوه مان کردو ته نه ویه کی ناوه ندخواز تا کو ببته شایه ت به سهر خه لکیه وه، پیغه مبه ریش به سهر خو تانه وه شایه ته .

میانگیری ناوه ندیاری دادپه روه رانه خه سه تی ئومه تی نیسلامه، ئه م ئومه ته ی خو مان شایه تی له سهر نه وه ده دات که پیغه مبه ره که ی خو مان راستگو و ره وانه کراوه له لایه ن خواوه و ههروه ها شایه تی له سهر پیغه مبه ریتی (نوح) یش ده دات و شایه تی له سهر نه وده ش ده دات که نوح له سهر هق بووه هه روا به و هه قخوازه یه ش فره منی راگه یان دو وه به با شترین شیوه به بی که موکو ری په یامی خوی به گه له که ی راگه یان دو وه، ته نانهت هیچ شتیکی فره مو ش نه کردو وه که به سوود بو بیت بو گه له که ی و هیچ شتیکی

^{۳۴} سورمتی هود / ۳۹ .

^{۳۵} صحیح البخاری (۳۳۹/۲/۶۰ فتح) .

^{۳۶} سورمتی البقره / ۱۴۲ .

فهرامۆش نه کردووه بۆ گهلهکهی مهترسیدار بووبی و ئهوانی لی ئاگادار نه کردیتهوه .
 نهوش سروشتی کاری ههموو پیغهمبهران بووه، تهنانهت (نوح) (علیه السلام) گهلهکهی
 خوی له مهترسی (دهجال) یش ئاگادار کردوتهوه نهگهر چی چاوهپروانی نهوه نهکراوه له
 سهردهمی نهودا بیت . (ابن عمر) دهفهرمویت: پیغهمبهر (ﷺ) لهناو خهلهکهدا ههستایه
 سههپی و ستایشی پهروهردگاری کرد و ئینجا باسی (دهجال) ی کرد و فهرمووی: (من
 ئیوه هۆشیار دهکهمهوه لههاتنی دهجال و هیچ پیغهمبهرینکیش نهبووه که گهلهکهی خوی
 لهوه هۆشیار نهکردیتهوه) (نوح) یش گهلهکهی خوی لی هۆشیار کردنهوه، بهلام من
 شتیک دهربارهی دهجال به ئیوه رادهگهیهنم که هیچ پیغهمبهرنیک پێش من به گهلهکهی
 خوی رانهگهیاندووه، دهجال یهک چاری ههیه، خوای گهوره وانیو یهک چاونه (٣٧) .
 ههندی له زانا پێشینهکان فهرموویانه: کاتیک خوای گهوره وهلامی نزاکهی (نوح) ی
 دایهوهو لی وهرگرت، ئینجا فهرمانیشی پیکرد که درهختیک بنیزیت تاکو نهو داره
 پنیگات و لهتهختهکهی کهشتی دروست بکات، نیتر دارهکهی پرواند و سهده سال
 چاوهپروانی کرد تاکو پنیگهیشته، ئینجا لهماوهی سهده سالی تردا یان چل سالی تردا
 کردی بهتهخته، وا یاس دهکریت دارهکه داری ساج یان سنهوبهر بووه، وهک لهتهورات دا
 هاتووه، (ثوری) دهفهرمویت: وا فهران بهنوح کرا که پارچه تهختهکان بهدریژی ههشتا
 بال بپریت و پشت و پرووی تهختهکان بهقیر پوپوش بکات و سنگی کهشتیهکه تیژو
 قوقزی دروست بکات تاکو بتوانیت ناوهکه بپریت .

قتاده دهفهرمویت: دریژی کهشتیهکه سیسهده بال بووه وهک له تهوراتدا بینراوه،
 ههسهنی بهصریش فهرموویهتی: شهش سهده بال و پانیهکهیشی سی سهده بال بووه،
 بهلام (ابن عباس) فهرموویهتی: ههزار و دووسهده بال دریژی و شهش سهده بال یان بووه،
 ههروهها ووتراوه: دریژهکهی دووههزار بال و پانیهکهی سهده بال بووه، ههمووشیان
 فهرموویانه: که بهرزییهکهی سی بال بووهو سی نهۆم بووه که ههریهکه لهو نهۆمانه ده
 بال بهرز بووه، نهۆمی خوارهوه بۆ ئاژهل و درندهکان بوه، نهۆمی ناوهپراست بۆ مرۆقهکان
 و نهۆمی سهروهوش بۆ بالندهکان بووه، دهراکهیشی لهسهه باری پانیهکهی بووه، که
 سههقهپاخیکی ههبووهو پاشکولیشی ههبووه، ههرچۆنیک بووبیت دروست کردنی
 کهشتیهکه بهفهرمانی و رینومایی و چاودیری پهروهردگار بووه، کهواته بهشیوهیهک بووه

^{٣٧} صحیح البخاری (٢٦/٩٢، ٧١٢٧ فتح) .

که زور چاک شیاو بووه له گهڼ بهرگه گرتنی نهو لافاوه جیهانیه گه ورهیه که ناو له زهوییه وه له ناسمانه وه باریوه، گیانداران و درنده و بالنده و مروقه کانش پښوستان به چهندين پښاویستی و سنورو پاراستن و راهینان هه بووه، به کورتی که شتییه که شارینکی ته و او بووه، به هه موو پښاویستییه کانییه وه .

ئینجا خوای گه وره فقرمووی ﴿فَارْخِنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعُ الْفُلْكَ بَاعِثْنَا وَوَحِنَا إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرِقُونَ﴾^(۳۸)، واتا: کاتیک فرمانی ئیمه ده کړیت بۆ سزادانی نهو گه له و ته نوریان کلپه درا (واتا ده ست کړا به سزادانیان به دابارینی ناو به سهریانادا و له ژیر پښانه وه فواره ی کرد) نهوسا توش له ههر گیانه وه ریک جووتیکي نړومی بکهره ناو که شتییه که ته وه له گهڼ خیزانه که تدا مه گهر نه وانه یان نه بی که سزا ده یان گریته وه، دهر باره ی ستم کارانیش له گه لم مه دوی، واتا: تکایان بۆ مه که و به زه ییت بویان نه جوئی، چونکه نه وانه ستمکاران و ده بی نقوم بین . ووشه ی (التنور) له و نایه ته دا چهن د مانایه که هله ده گریته، جمهوری زانایان له گهڼ نه وه دان که مانای (پووی زهوی) ده گریته وه، واتا پووی زهوی به گشتی والیده که یان که بۆ نه وان وهک نه وه و ابیت بکه ونه ناو ته نوری ناگره وه نه گهر چی به پروکار له ناودا ده خنکین، به لام له راستیدا چاره نووسیان بۆ ناو ناگری دوزه خه که وهک ته نور وایه، به لام (ابن عباس) ده فرمویت:

(التنور) ناوی سهرچاوه ناویکی هه میشه هه لقولاوه له هندستان، که واته خوای گه وره هه موو زهوییان لیده کات به سهرچاوه ناوی هه میشه هه لقولاوی، وهک سهرچاوه ی (التنور) ی هیندستان، (شیعه بی) ده فرمویت: نهو سهرچاوه ناوه ی که ناوی (التنور) ه له (کوفه) یه، (قتاده) ش پنی وایه له (جزیره) یه، له هه مووی زیاتر جیگای سهرسامیه که (علی کوری ابی طالب) لیکدانه وه یه کی تاییه تی بۆی هه یه و فرموویه تی: (التنور) واتا: (فلق الصبح وتنوير الفجر): ده رکه وتنی به ره به یان و پووشن بوونه وه ی سپیده، مه به سستی له ده رکه وتن و په خشان بوونی خوژه تاوه، واتا: نهی نوح سپیده زو له گهڼ خوژه لاتن و تاریک و پوونی به ره به یاندا نهو شتانه ی که پیمان گووتیت سواری که شتییه که ت بکه، کورتیه که ی نه وه یه حه زره تی نوح (علیه السلام) له وه به باشی تیگه یشتووه جیه جیی کردووه .

ناوهرؤكى كەشتيه كە

به پىنى ئايەتەكەي پىشووئر، وا فرمان به (نوح) (عليه السلام) كراوه كه لههەر جووته گياندارىك جوتىكى (نير و مى) بكاته كەشتيه كەوه، واتا نيرهيهك و ميهيهيك، به لام (اهل الكتاب) ده لىن: وا فرمانى پىكراوه كه حەوت جووت لەو گياندارانەي تىبكات كه گۆشتيان دەخوړي و يەك جووت لەوانەي كه گۆشتيان ناخوړي . دياره ئەوێ ئەوان ناگونجی له گەل وشەي (اثنین) كه له قورئانی پیرۆزدا هاتوو و به مانای (دوو) یان (یهك جووت) دیت، ئیتر له ئایەتەكەدا (اثنین) بریتی بێ له (مفعول به) یان (تاكید) بێت بۆ (زوجین)، جیاوازی هیه .

هەندىك له (ابن عباس) هوه گىراویانەتەوه كه يەكەم گياندار كه خرايه كەشتيه كەوه جوړه باندەيهيكى تووتى دەنگ خوش بووه كه ناوى (دره) يه و دواين گيانداريش گویدەريژ بووه، شەيتانیش خۆى بەكلكى گویدريژەكەوه هەلواسیبوو، زانیان دەربارەي ژمارەي ئەو كەسانەي له گەشتيه كەدابوون و پزگاریبوون رای جیاوازیان هیه به لام ئەوه شتىكى بەلگه نەویسته كه ژمارەي مرقەكان كەم بووه، هەروەكو خواي گەوره دەفەرمويت: ﴿وَمَا آتَمُّ مَعًا إِلَّا قَلِيلٌ﴾، (نوح) (عليه السلام) دەبوايه تەنها باوەرداران سوار كەشتيه كه بكات و خزم و ناسیوان مافی ئەوێان نەبووه، ئەگەر باوەردار نەبووبێت، تەنانەت (يام) ی كوپى (نوح) يش چونكه باوەردار نەبوو، نقوم بوو و خنكا .

دەربارەي ژمارەكه گەلێ راوبۆچوون هیه، (ابن عباس) فەرموویهتی كه به ژن و پیاووه هەشتا كەس بوون، به لام (كعب الاحبار) ده لىت: حەوفاو دوو كەس بوون .

گوتراوه (ده) كەس بوون، یان بریتییبوون له (نوح) و سێ كوپەكەي و چوار كوپەزاكەي بوون كه له (يام) ی كوپریبوون و باوكیان لەبەر بێ بڕوايهكەي مافی سەرکەوتنی نەبوو، خنكا دووبارە گوتراوه هەموو كەسەكان تەنها حەوت كەس بوون .

ژنەكەي نوح كه چەند كوپىكى هەبوو خنكاو له بىباوەران بوو، كوپانى نوحیش بریتییبوون له حام و سام و یافت و يام كه لەلای (اهل الكتاب) به (كەنعان) ناسراوه و نقوم بووه (عابى) كورى (نوح) يش پىش لافاوەكه كۆچى دوايى كردوو . (اهل الكتاب) پىيان وایه كه ژنەكەي نوحیش لەگەلێاندا سواری كەشتيه كه كراوه و پەنگه دواتر بىبڕوايى خۆي دەربريیبت، ياخود سزاكەي دواخراوه بۆ پۆژى قیامت، به لام خۆي پوكارى ئاشكرای ئايەتەكه دەري دەخات كەهیچ بىباوەرىك دەرێان نەبووه، چونكه خواي

گه‌وره نزاكه‌ی (نوح‌ی) به ته‌واوی وه‌رگرت كه فهرمووی ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾^(۳۹)، واتا: خوايه‌گیان ههچ كه‌سینك له بی‌باوه‌ران له‌سه‌ر زه‌ویدا مه‌هیل‌هوه و بن بریان بكه، ئیتر چۆن (نوح) ژنه‌كه‌ی خۆی سواری كه‌شتیه‌كه ده‌كات له‌كاتی‌كدا خۆی چاكتر ناسیویه‌تی كه بی‌پروابوو ؟ نه‌مه و پیرای نه‌وه‌ی كه خوا‌ی گه‌وره نوح‌ی ئاگادار كرده‌ته‌وه كه به‌ههچ جو‌ری نابیت به‌زه‌بیت به‌ههچ كه‌سی‌کی بی‌ پروادا بیت‌ه‌وه له‌كاتی دابه‌زینی سزاكه‌دا . ئینجا كاتی نه‌وه هات كه سزاكه نزیك بیت‌ه‌وه، له‌به‌رنه‌وه خوا‌ی گه‌وره نه‌ده‌بی سواری‌بوونی كه‌شتیه‌كه‌ی فیری (نوح) كرد له‌گه‌ل چهند دوعا و نزا‌یه‌کی جوان دا فهرمووی: ﴿إِذَا اسْتُرَيْتَ أَلْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ، وَقُلْ رَبِّ أَرْزُقْنِي مِثْلَ مَا رَزَقْتَنِي وَأَلْتَ خَيْرُ الْمَرْزُقِينَ﴾^(۴۰)، واتا: كاتیک خۆت و هاوه‌لانت له‌سه‌ر كه‌شتیه‌كه نیشته‌جیبوون، بلی سوپاس بو نه‌و خوا‌یه‌ی له‌ده‌ست سته‌مكاران پرزگاری كردین، وه په‌روه‌ردگارم له‌شوینیکی پی‌رۆ‌دا بمگیرسینه‌وه‌و دامبه‌زینه، به‌پراستی هه‌رتوی كه له باشت‌رین شویندا دامانده‌به‌زینی .

خوا‌ی گه‌وره فهرمانی پیکرد كه سوپاسی خوا بكات له‌سه‌ر پیدانی نه‌و ژیرییه‌ی كه‌كه‌شتی دروست بكات، و كه‌شتیه‌كه له‌سه‌ر ئاو سه‌راو‌بیت و نقوم نه‌بیت و زالی بكات و سه‌ربخات به‌سه‌ر سته‌مكاران و بی‌پروایاندا و وردبوونه‌وه‌یه‌ك بكات له به‌راوردی خۆی و چاره‌نووسی خراپ‌كاراندا، كه چۆن خوا‌ی گه‌وره به‌زه‌یی به نه‌ماندا هاتووه‌ته‌وه‌و بی‌پروایانیشی ریسواكردو له‌ناوی بردن ﴿إِذَا اسْتُرَيْتُمْ عَلَيْهِ تَفَعَّلُوا كَيْدًا وَاسْتَكْبَرُوا كَمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^(۴۱)، وه فهرمانی پیکردن كه به‌ناوی خواوه سه‌ربكه‌ونه سه‌ر كه‌شتیه‌كه و دابه‌زنه‌وه، واتا به‌ناوی خواوه و به‌پشت به‌ستن به نه‌و سه‌ربكه‌ون و هه‌میشه ناوی نه‌و خوا‌یه به‌رن ته‌نانه‌ت له‌دابه‌زینیشدا، چونكه هه‌ر نه‌و خاوه‌ن لی‌بوردن و به‌زه‌یییه و نه‌گه‌ر بیه‌وی سزاش بنیری سزای زۆر توند هه‌ر له‌لای نه‌وه و گه‌رانه‌وه‌ی سزاش له‌سه‌ر سته‌مكاران نیه نه‌گه‌ر خۆی بیه‌ویت درێژه‌ی هه‌بیت ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(۴۲) .

^{۳۹} سورعتی نوح / ۲۶ .

^{۴۰} سورعتی المؤمنون / ۲۸ .

^{۴۱} سورعتی الزخرف / ۱۲ .

^{۴۲} سورعتی هود / ۲۱ .

ئىتر خىۋاي گەۋرە دەرك و دەروازەكانى ئاسمانى والا كرد وەكو مەشكەى سەروىن باران و دادەبارى، بارانىكى درىژخايەنى چىرپىر و ترسناك تەننەت نەك زەۋى باراناۋەكەى ھەننەدەمژى بەلكو زەۋىش ھەر ئاۋى لى ھەندەقولا، كەۋاتە زەۋى بېۋوۋە چىنىكى وشك لەسەرەۋو خوارەۋە ئاۋ دايدەپۇشى و گەيشتە ئەۋ ئاستەى كە ئاۋو لافاۋەكە ھەموو زەۋى گرتەۋو گۆى زەۋى بوو بەيەك دەرياي زۆر گەۋرە. شەپۇلەكانى ھىندەى شاخ و كىۋەكان بەرزىۋون ھىچ زىندەۋەرىك نەما، ھەموويان خنكان جگە لەوانەى كە لەئاۋ كەشتىكەدا بوون، كەشتىكەش ھەر خىۋاي گەۋرە خۆى چاۋدىرى دەكرد و لەم دەريا بەرىن و بېىن و قوراپەدا دەيھىئاۋ دەيبرد، بەيئەۋەى ۋەرىگەرىت و نىقوم بىت، ھەروەكو خىۋاي گەۋرە بەم جۆرە پوۋداۋەكە لە قورئاندا باس دەكات و دەفەرەمۇيت: ﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَحَمَلْنَا عَلَى ذَاتِ الْأَوَاجِ ذُسْرًا﴾^(۳).

لافاۋە گەۋرەكە

(ابن جرير) و ھەندىكى تر ۋا باس دەكەن كە لافاۋەكە لە پۆژى سىياز دەھەمى مانگى ئاب دا دەستى پىكرد، ۋاتا سەرەتاي باران بارىنەكە، ھەندىك لە راقەكارانى قورئان فەرموويانە: ئاۋ بە بەرزايى پازدە بال لەسەرۋى بەرزترىن لوتكە شاخى سەر زەۋىيەۋە بوو، (اهل الكتاب) ىش ھەروا دەللىن، گوتراۋە ھەشتا بال بوۋە لە سەرۋو بەرزترىن لوتكە شاخى سەرزەۋىيەۋە، بەدرىژى و پانى ھەموو زەۋى گرتەۋەۋە، بەشاخ و دەشت ۋوشكانى و دەريا و لم و خۇل و دارستانىيەۋە، ئىتر زىندەۋەر لەسەر زەۋىدا نەما كە نىقوم نەبوۋىت بەگەۋرەۋە بچوكەۋە . لە (زىدى كورى ئەسەلم) ۋە دەگىرەۋە كە خەلكى ئەۋ كاتە ژمارەيان زۆر زۆر بوۋە، دەشت و دەرى زەۋى پېرېۋە لەخەلك و پەلەيەك لەزەۋىدا نەبوۋە كە خاۋەنى خۆى نەبوۋىت . لەگەل بەرزىۋونەۋەى ئاستى ئاۋدا زىاتر مەترسى خەلكى زىادى كرد و ھەۋلى خۇ دەربازكردنەيان دەدا و بەرەۋ بەرزايىيەكانى زەۋى و شاخەكان دەچوون و پاين دەكرد، بەلام لەگەل خىرايى ئەۋاندا ئاۋەكەش زىاتر لىيان نىزىك دەبوۋەۋە، ئىتر بەتكا و پارانەۋە ھانايان دەھىئا بۇ كەشتىكەى نوح، ئەۋ كەشتىيە كە ئەۋان گالتەيان بەنوح دەكرد كە خەرىكى دروستكردنى بوو لە وشكايدا .

﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ قَالَ سَآوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَخَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٤﴾ وَاثَا: ئەو دەمه‌ی كه هیشقا لافاو‌كه به‌ته‌واوی مه‌ترسی په‌یدا نه‌کردبوو، نوح بانگی كۆره‌كه‌ی خۆی كرد كه له په‌نایه‌كدا بوو كۆرم له‌گه‌لماندا سه‌ریكه‌وه واثا: باوه‌ر بیننه و سه‌ریكه‌وه له‌گه‌ل بیناوه‌ران مه‌به، كۆره‌كه‌ی گوتی: ده‌چمه سه‌ر كیۆك و له‌لافاو پزگارم ده‌بیت، باوكی فه‌رمووی: ئەم‌پۆ پزگاریوون نیه له‌و سزایه‌ی كه‌خوا دایناوه مه‌گه‌ر بۆ كه‌سێك كه‌ خۆی به‌زه‌یی پێدا‌بێته‌وه، ئیتر شه‌پۆلیكی ئاو كه‌وته نیاوانیا‌نه‌وه‌و له‌یه‌ك داب‌ران و سه‌ره‌نجام كۆره‌كه‌یشی نقوم بوو. ئەو كۆره‌ش كه‌پاش گفتوگۆ له‌گه‌ل باوكیدا شه‌پۆلی لافاو‌كه بردی و خنكا ناوی (یام)بوو كه‌ برای (سام) و (حام) و (یافث) بوو، گوتراوه ناوی (كنعان)بووه، به‌مه‌رحال ئەم كۆره‌ی بیناوه‌ر بووه‌و كاری چاكی نه‌كرد، به‌ره‌ه‌ستی باوكی ده‌كرد له‌ ئاینیه‌كه‌یدا، له‌به‌ره‌وه‌ خنكا، له‌كاتێكدا كۆری (نوح)یش بوو، به‌لام خه‌لكانیكی تر نه‌گه‌ر چی بینگانه‌ش بوون به‌لام پزگاریان بوو، كه‌واته سزا و پادا‌شتی خوا‌یی په‌یوه‌ندی به‌ باوه‌رو كردار و گفتاری خودی مرو‌ژه‌ خۆیه‌وه‌ هیه و كۆری فلا‌ن و كچی فلا‌ن حسابی بۆ نا‌كریت، پێوه‌ری هه‌لسه‌نگاندن له‌لای خوا‌ی گه‌وره‌ ته‌نها باوه‌ر و كرداری ناو دلی خۆته و (هه‌مه‌زه و هه‌باس) لای خوا‌ی گه‌وره‌ ناخوین‌ریته‌وه^(٤٥).

كۆتایی لافاو‌كه

لافاو‌كه جگه‌ له‌خه‌لكی ناو كه‌شتیه‌كه‌ هه‌موویانی له‌ناو برد، ئیتر كاتی نه‌وه‌ هاتووه كه‌ كۆتایی بێت، بۆیه خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدُ لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٤٦﴾ واثا: و‌ترا ئە‌ی زه‌وی ئاو‌ه‌كه‌ته هه‌لبه‌م‌ژه‌ره‌وه، ئە‌ی ئاسمان تۆش له‌باران بارین بوه‌سته‌و ئاو‌ه‌كه‌ دابه‌زه‌یه‌وه‌ بۆ ئاستی سه‌روشتی خۆی و كاره‌كه‌ لێره‌دا ته‌واو‌بوو، كه‌شتیه‌كه‌ش له‌سه‌ر جودی ئازامی گرت و و‌ترا: دوور‌بن له‌ به‌زه‌یی خوا ئە‌ی گه‌لیك كه‌ سته‌مكارن.

^{٤٤} سورم‌تی هود / ٤٢.

^{٤٥} هه‌روم‌كو له‌ عه‌ره‌بیدا ده‌گوت‌ری (زمید و عه‌مر) له‌ گوردیش دا گوتراوه (هه‌مه‌زه‌و هه‌باس) / و‌م‌ر‌گێ‌ر.

^{٤٦} سورم‌تی هود / ٤٢.

واتا: به زمانی تهوانایی خواوه بانگهواز بهسەر ئهو گهله لهناوچووهدا راگهیهنرا وهك نزیاههکی وهرگیراو که بگوتری دهك دوورین لهمیههر و بهزهیی خوایی ئهو گهل و خهلهکه کهللهرقهی که ملیان بو خواناسی و بهندیایهتی نهداو ستهمیان لهخودی خویمان کرد و دۆزهخیان بهخویمان رهوابینی . ههروهها لهم چهند شوینهی تریشدا خوای گهوره باسی نقوم بوونی ئهو خهلهکه دهکات و لهههمووشیاندا هۆیهکهی گهراوتهوه بو سهرکهشی و نادانی و بیرواییان بهخوای گهوره و به درۆخستنهوهی (نوح)ی پیغهمبهران و نازاردانی ستهمکارانهیان .

ژمارهی نایهت	ناوی سورهت
٦٤	سورتهی الاعراف
٧٢	سورتهی یونس
٧٧	سورتهی الانبیاء
١١٩ بۆ ١٢٢	سورتهی الشعراء
١٥	سورتهی العنكبوت
١٥ - ١٧	سورتهی القمر

بو واتای ئهم نایهتانهت بهزمانی شیرینی کوردی دهتوانیت سوود وهرگیریت له (تهفسیری ئاسان) نووسینی: مامۆستا برهان محمد امین .

له (عائشه)هوه دهگیرنهوه که پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: (ئهگهر خوای گهوره بهزهیی بهتهنها یهك كهسى لهگهلى نوح دا بهایهتایهوه، ئهوا ئهو كهسه دایکی مناله ساواکه دهبوو) . ههروهها پیغهمبهری نازیزمان (ﷺ) فهرموویهتی: (نوح) ههزا سال پهنجا کهم لهناو گهلهکهیدا مایهوه، ماوهی سهد سال داری ناشت، دارهکان گهورهبوون و پهل و پۆیان به ههمولادا هاویشت، ئینجا دارهکانی بری و کهشتی لیدروست کرد، ئهوان (بی باوهرانی گهلهکهی) بهلایدا رعت دهبوون و گالتهیان پیدهکرد و دهیانگوت: ئهوه کهشتی له وشکاییهیدا دروست دهکهیت، واتا: بو وشکایی بهکاری دههینیت؟ ئهی چون دهروات؟ ئهویش دهیفرموو: لهداها توودا دهزان! کاتیک ئاو لهزهویشهوه دهستی به ههلقولان کرد دایکی منالهکه، که مندالهکهی زور خوش دهویست بهرزی کردهوه بۆسهر شاخیک، تا ئاوهکه گهیشته سینهکی لهشی، دیسان لهئاوهکه دهريهینایهوه و گهیاندیه سهر لوتکهی شاخهکه، ئیتر لهسهر سنگی داینا، دیسان ئاوهکه زیاتر بهرزبوهوه ئیتر دایکه خوێ لهئاوهکهدا نقوم ببوو، بهلام ههردوو دهستی بهرزکردبوه و منالهکهی بهرزکردبوهوه،

ئاۋەكە زياتر بەرزىۋەھو منالەكەش خنكا، جا ئەگەر خۋاى گەورە لەو پووداۋەدا بەزەيى بەتەنھا كەسكىدا بەھاتايەتەۋە ئەۋا ئەو كەسە داىكى ئەو منالە دەبوو، واتا خۋى و منالەكەى پزگار دەكرد .

لەمەۋە تىدەگەين كە بېيارى خۋاى گەورە وابوۋە دەبىي ھەموو بېپرواكان لەناو بچن، ئىتر نازانم چۆن ھەندى كەس گومانىيان وايە كە (عوج)ى كۆپى (عەنق)^(٤٧) لەو لافاۋە پزگارى بوۋە، كەگوايە بى پېرواش بوۋە و لە سەردەمى پېش (نوح)ەۋە ژياۋە تا سەردەمى موسا، لەكاتىكدا واباۋە كە ئەو عەۋجە زۆل بوە، بەلام بالاى بە پاندەيكە درىژ بوۋە كە لە دەريا ماسى دەرھىناۋە ھەر بەدەستى خۋى، ھىندە درىژ بوۋە سىبەرەكەى بەرى خۋى گرتوۋە، دەلەين گوايە بە نوحى گوتوۋە: ئەۋە چ چىرۆكىكت بەسەردا ھاتوۋە، واتا: بەسەرت ھات بگرە گالتەى بە نوح كردوۋە! دەلەين: درىژيەكەى سىبەزار و سىسەد و سى و سى بال و سىيەكى بالىك بوۋە، بەلام ئەمە تەنھا ئەفسانەيەكى دروست كراۋە وشتى وا لەگەل عەقل و دەق دا ناگونجى، خۋاى گەورە جگە لە باۋەرداران و سەرنشېنەكانى كەشتىكە نەك ھەر بى پېرواكان بەلكو ھەموو گياندارىشى لەناو برد، خۋاى گەورە كۆپى (نوح)ىشى خنكاند چونكە بېياۋەپ بوو، ئىتر بىژيەكى بېياۋەپ و گالتەچار چۆن پزگار دەكات !؟

خۋاى گەورە نزا ۋەرگىراۋەكەى (نوح)ى لە قورئاندا بەدەق ھىناۋەتەۋە كە فەرەموۋىيەتى: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾^(٤٨)، واتا: پەرۋەردگارا داۋات لىدەكەم كە ھىچ كەسنىك لە بېپروايان لەسەر زەۋىدا مەھىلەۋە و بن بريان بكە، جگە لەمەش لە ھەردووك (صحيح)ى (مسلم و بخارى)دا ھاتوۋە كە پېغەمبەرمان ھەزەرەتى (محمد) فەرەموۋىيەتى: (كاتىك خۋاى گەورە ئادەمى دروست كرد، درىژى ئادەم شەست بال بوو، لەو كاتەۋە تا ئىستا درىژى ئادەمىزادەكان ھەر لە كەم بوۋنەۋەدا بوۋە . كەۋاتە: درىژترىن مەۋە ئادەم بوۋە (عليه السلام) ۋ ھىچ كەسنىكى تر نەبوۋە كە لەو درىژتر بوۋىت، پىم وايە ئەو ئەفسانە ھەلبەستراۋەى دەربارەى عەۋجى كۆپى عەناق لە ئارادابوۋە و ھەلبەستراۋە دەستكردى بېپروايانە . بەسەرھاتنەكەى (نوح) و لافاۋە گەورەگە لەچەند سورەتىكى قورئاننى پىرۋزدا باس كراۋە، ھەروەھا باسى گەفتوگۈى ئىۋان (نوح) و

^{٤٧} لەناو كوردەۋارىدا ۋا باۋە كە ئەگەر كەسنىك زۆر بارىك ودرىژىن پىي دەلەين: فلان كەس دەلەينى عوجى بنى عەلمەقە/ۋەرگىزىر.

^{٤٨} سورەتى نوح / ٢٦ .

كوپړه‌كې كراوه كه سهرنجام كوپړه‌كې نقوم بوو؛ پرسینه‌وه‌ی (نوح) (عليه السلام) له كوپړه‌كې و هوځاړی نقوم‌بوونه‌كې له‌خواي گه‌وره له پووي هوژانینه‌وه بووه نه‌ك له‌پووي ناږه‌زايي بوون به‌به‌شي خواي گه‌وره، وه‌ك نه‌وه وايه كه (نوح) پرسياړی كرديت له‌خواي گه‌وره كه: نه‌ی خوايه تو په‌يمان‌ت پي‌دام كه خيژانه‌كهم بزگار ب‌كه‌يت، كه‌چی كوپړه‌كهم نقوم بوو؟ خواي گه‌وره وه‌لامی دايه‌وهو فهرمووی: نه‌و كوپړه له‌كس و كاری تو نيه، نه‌گهر له‌كس و كاری تو بيت، نه‌وا ني‌مه پيمان وتوويت كه ﴿إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾^(۴۹)، واتا: نه‌وانه‌ی خيژانه‌ك‌ت نايان‌گريته‌وه كه‌پيشتر له‌گه‌لتانه‌بوون و باوه‌ريان نه‌هينا‌بوو . پاش وه‌ستانه‌وه‌ی باران و لافاوه‌كه كه خواي گه‌وره فهرمووی به‌نوح:

﴿قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِّنْ مَّكَ وَآمَمٍ سَمِعَهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ بَٰثُ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾^(۵۰)، نه‌م نايه‌ته‌ی خواي گه‌وره باس له فهرمانی خواي گه‌وره ده‌كات بوئه‌وه‌ی كه (نوح) و سهرنشینه‌كاني له‌سهر زه‌وی دابه‌زن له‌سهر شاخی جودی، كه ناسراوه به‌شاخی ﴿سَلَامٌ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ﴾^(۵۱)، واتا: به سه‌لامه‌تی دابه‌زن و پيروزان بيت نه‌و سه‌ركه‌وتنه‌تان به‌سهر سته‌مكاران و بي‌پرواياندا، له‌خوت پيروزي له‌گه‌ل نه‌و منال و به‌روبه‌ره‌چه‌و گه‌لانه‌ی كه له‌مه‌ودوا له‌تو ده‌كونه‌وه . له‌ناو هه‌موو پينغه‌مبه‌راندا (ﷺ) ته‌نها حه‌زه‌تی (نوح) نه‌و به‌خشيشه‌ی پی به‌خشی كه ببیته باوكی دووه‌می ناده‌ميزاده‌كان و مروقه‌كان له‌سهر زه‌وی، ته‌نها به‌روبه‌ره‌چه‌ی نه‌ویش له‌لايه‌ن خواوه پاريزان و هي‌شترانه‌وه، هه‌روه‌كو خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾، سه‌رجه‌م ناده‌ميزاده‌كاني بن و بنه‌چه‌يان ده‌گه‌ريته‌وه بو كوپړه‌كاني (نوح) (عليه السلام) كه بریتين له (سام) و (حام) و (يافث) . پيشه‌وا احمد فهرمووده‌یه‌کی پينغه‌مبه‌ری (ﷺ) هيناوه كه ده‌فهرمويت: (سام باوكی عه‌ره‌به، حام باوكی حه‌به‌شيه‌كانه، يافث باوكی رومه‌كانه)^(۵۲)، مه‌به‌ست له رومه به‌رايه‌كانه كه يونانيه ديرينه‌كان ده‌گريته‌وه و ده‌چنه‌وه سه‌ر رومي كوپړی (لبطي) كوپړی (يونان) ی كوپړی (يافث) ی كوپړی (نوح) (عليه السلام).

له (سعید) ی كوپړی (مسیب) وه له پينغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) ده‌گريته‌وه كه فهرمووی: (نوح سی كوپړی هه‌بووه، سام و يافث و حام، هه‌ريه‌كه له‌م سی كوپړه‌ش سی كوپړيان

^{۴۹} سوره‌تی المؤمنون / ۳۲ .

^{۵۰} سوره‌تی هود / ۷۸ .

^{۵۱} سوره‌تی الصافات / ۷۷ .

^{۵۲} مستند الامام احمد (۸/۵/حلی) وه تاريخ الطبري (۲۰۹/۱/معارف) .

دەكردەنەو و حالى دەكردن . قەتادە و ھەندىكى تر ھەرموويانە: پۇژى دەى مانگى رەجەب سواری كەشتىكەبوون و سەد و پەنجا پۇژ تيايدا مانەو و ئەو ماوہ دورو دريژە كە كەشتىكە بەسەر ھەموو جىھاندا دەگەر، كە ھەموو جىھان ببوہ يەك دەرياي قول و پان و بەرىن، پاشان ماوہى مانگىك لەسەر شاخى جودى مايەو، ھاتنە خوارەو و دابەزىنىشيان لەكەشتىكە ھاوكات بوو لەگەل پۇژى دەى مانگى موخەرەم و واتا: (عاشورا) و ئيتەر ئەو پۇژە بەپۇژووبوون .

(ابى ھەرىرە) دەفەر مويت: پىڭھەمبەر (ﷺ) بەلاى كۆمەلى يەھوديدا پەت بوو كە پۇژى موخەرەم تيايدا بەپۇژو بوون، پىڭھەمبەر (ﷺ) ھەرمووى: (ئەو پۇژووى چىيە؟ ئەوانىش وتيان: ئەمە ئەو پۇژەيە كە تيايدا خواى گەرە موسى و بەنى ئىسرائىلىيەكانى لەنقوم بوون پزگار كرد، و ھەمان پۇژ (فەرەھون) نقوم بوو، ھەمان پۇژىش بوو كە كەشتىكە لەسەر شاخى جودى گىرسايەو و ئارامى گرت، ئيتەر نوح و موسا (عليه السلام) لەو پۇژەدا بەپۇژووبوون وەك سوپاسىك بۇ خواى گەرە، لىرەدا پىڭھەمبەر (ﷺ) ھەرمووى: من زياتر لە ئىوہ نزيكترم لەموسا و زياتر مافى منە لەم پۇژەدا بەپۇژو بىم، ئىنجا پوى كردە ھاوہلەكانى و ھەرمووى (ھەر كام لەئىوہ ھىچى نەخواردو و بەپۇژووبىت . . .) ^(٥٦) تا كۆتايى ھەرموودەكە . محمدى كوپى ئىسحاق دەلىت: كاتىك خواى گەرە وىستى كۆتايى بە لافاوەكە بەيئىت، بايەكى ناردە سەرزەوى ئيتەر زەويەكەى كززان كردەو و بەرى كانياو ھەلقولۇوكانى گرت و وردە . . . بىرى ئاوەكە كەم بوو و كەشتىكە لەسەر شاخى جودى گىرسايەو لەشەوى ھەقدەى ئەو مانگەدا و تەنھا يەك شەو لەو مانگەدا پۇژىشتبوو، لەيەكەم پۇژى مانگى دەدا سەرلەوتكەى شاخەكان دەرەكەوت چل پۇژ دواى ئەو شەش (نوح) بەرى كەلۇ پۇژنەى كەشتىكەى لادا و ئىنجا قەلە پەشەكەى نارد تەبزانىت ئاو لەچ ئاستىدايە، بەلام قەلەكە نەگەرەيەو، ئيتەر كۆترىكى نارد و پاش ماوہەكە گەرەيەو بەلام ھىچ شۆينەوارىك بە قاجىيەو نەبوو، ئيتەر دەستى دريژكرد و كۆترەكەى لەكلۇ پۇژنەكەو ھىنايەو بۇ ئاو ژوورى كەشتىكە، پاش ھەوت پۇژى تر جارىكى تر كۆترەكەى بەرەلا كرد ئەم جارەش كۆترەكە نەگەرەيەو تە ئىوارەيەكى دەرەنگ (نوح) بىنى كە كۆترەكە گەلۇ زەيتونى لەدەمدايە و ئيتەر (نوح) (عليه السلام) بەو دەدا زانى كە ئاستى ئاوەكە لە ئاستى پوى زەوى دابەزىو، ھەوت پۇژى تر

^{٥٦} مسند الامام احمد (٢/٣٥٩، ٣٦٠) .

لهكه شتیه كه دا مانه وه و پاشان كۆتره كه ی بهرە لاكرد، به لآم ئەم جارەیان كۆتره كه نه گه پرایه وه، له مه وه (نوح) تیگه یشت كه زهوی تا رادهیهك دهر كه وتوه ته وه. سالی یه كه میان له كه شتیه كه دا ته واو كرد كه ده كاته سه ره تای ده ست پێكردنی لافاوه كه تا نه و كاته ی كه (نوح) كۆتره كه ی كرده دهر وه، چونه پوژی یه كه می مانگی یه كه می سالی دوو میانه وه كه زهوی دهر كه وته وه و وشكایی دیار كه وت، (نوح) یش سه ری كه شتیه كه ی لا برد، ابن اسحاق به و شیوهیه باسی كرد وه كه به هه مان شیوهش و به هه مان دهق ته وراتیش باسی كرد وه، نه و ته وراته ی كه ئیستا به دهستی (اهل الكتاب) وه یه، هه ره ها ابن ئیسحاق ده فهرمویت: له مانگی دوو می سالی دوو می چونه ناو كه شتیه كه دا و له ماوه ی بیست و شش شه ودا له كه شتیه كه دابه زین و چۆلیان كرد، (اهل الكتاب) وا باس ده كن كه خوای گه وه به (نوح) ی فهرمو: له كه شتیه كه وه ره دهر وه خۆت و هاو سه ره كه ت و كو په كان ت و ژنی كو په كان ت، له گه ل هه موو نه و نا ژه لآنه ی له گه لآن، تا كو زاوژی بكه و به سه ر زه ویدا بلا و ببه وه و گه شه بكه، ئیتر دابه زین و (نوح) یش قه سا بخانه یه کی دروست كرد بو قوربانی كردن و له هه ریه كه له و نا ژه ل و بالنده ی كه گوشتان حه لآه دانه یه کی گرت و كردنی به قوربانی بو خوای گه وه، خوای گه وه ش په یمانی پێدا كه هه رگیز لافاوی وا بو سه ر زهوی و خه لکی سه ر زهوی نه ئیتر ته وه. هه ندی له فارسه كان و هینه ده كان بپوایان به پوودا وه ی لافاوی (نوح) نه، هه ندی کی تریان باوه ریان پێی هه یه به لآم ده لێن: لافاوه كه ته نها له خاکی بابل بو وه و نه گه یوه ته نه وان، وه ئیمه ش له (كبو مرث) وه نه كه وتوینه ته وه، كه مه به ستیان له (ئاده م) ه، ئەمه قسه ی ناگر په رسته دێرینه كانه نه گینا په یامه ناسمانیه كان و سه رزاری خه لکی و میژوو و زه ویش شایه تن له سه ر پوودانی نه و لافاوه جیهانیه گه وه یه^(٥٧)

كه زهوی پاك كرده وه له كاتیك پیسی و شه خه لی چینه كانی خا كه كه ی و پاشه پوژی و چه نده ها به ره ی گیانداران و پیسی مرۆقه پیس و بیپرواكانیش، چونكه تا قه یه كه سی بیپروا له و پا كسازیه دا دهر باز نه بوو، ناوا خوای گه وه ئارامگره و ناواش نژای پیغه مبه ران وه رده گریت. خوای گه وه دهر باری (نوح) (عیه السلام) ده فهرمویت:

^{٥٧} چه ندين به لگه ی زانستی و جیۆلۆجی نوێ له بهر دستدایه سه باره ت به ورد كاریمه كانی نه و لافاوه ولێرما جیگای باس كردنیان نه و/وهرگیر.

﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾^(۵۸)، واتا (نوح) بېندهیهکی سوپاس گوزار بووه، به راستی له سهر هممو خواردن و خواردنهوهو پوښاکینکی سوپاسی خوی کردووه. سوپاس کردنهکesh هر بهدم و زمان نهبووه، بهلکو لهناخی دلیهوه بووه به کردهوش سوپاسی خوی کردووه، پیغهمبرمان محمد (ﷺ) فرمویهتی: خوی گهوره لهو کهسه رازی دهبیئت که نهگر خواردننکی خوارد سوپاسی خوی لهسهر دهکات، یان که خواردنهوهیهکی خواردنهوه سوپاسی خوی لهسهر دهکات.

(عبدالله)ی کوری عومهر دهلیت: گویم لیوو پیغهمبری خوا دهیفرموو (نوح هممو پوښک بهپوښو بووه، جگه له پوښانی جهښنی رهمهزان و قوربان)^(۵۹)، له (ابن عباس)هوه دهگیرنهوه که پیغهمبر (ﷺ) کاتیک گهیشته دۆلی (عسفان) فرمووی: نهبووهکر ئهم دۆله کوپیه؟ فرمووی: نهمه دۆلی (عسفان)، نینجا پیغهمبر (ﷺ) فرمووی: (نوح و هود و ئیبراهیم بهنیرهدا رت بوون لهسهر پشستی فهریکه وشر حهجی مالی خویان کرد)^(۶۰). کاتیک حهزدهتی نوح (علیه السلام) له سهرمه رگدابوو، کوپهکی خوی بانگ کرده ژورسهری و ناموژگاری کرد، پیغهمبرمان محمد (ﷺ) دهفرمویت: (نوح به کوپهکی خوی گوت: دهمهویت وهسینتی خومت پی رابگهیهنم، فرمانت پیدهکهم به کردنی دوو شت و فرمانت پیدهکهم به نهکردنی دوو شتی تر: فرمانت پیدهکهم که هیچ خویهک نهپهرستی جگه له (الله)، خو ئهگر هر حوت ناسمانهکه و هر حوت زهوییهکesh لهلهپی دهستیکیانت دابی و (لا إله إلا الله)ش لهلهپی دهستهکهی ترت دابیئت نهوا بیکه نهلقو بیکه ره گهردنت که (لا إله إلا الله، سبحان الله و بحمده) لهکام دهستهیانت دابیئت نهویان قورستر دهبیئت، نویژی هممو شتهکان بهنهوانیه، هر بهوانهش هممو مهخلوقاتهکان رۆزی دهدرین (نهمه دووشتهکه بوو)، وه فرمانت پیدهکهم به نهکردنی دوو شتی تر: یهکهم هاوهل بو خوا دامهنی و دووهمیشیان خوت بهزل مهزانه واتا: فیزت نهبی. پیغهمبری نازدارمان دهفرمویت: (خو بهزل زانین نهویه که گالته بههق بکهیت و خهکت لهلا کهم و بچوک بی)^(۶۱)، قورنانی پیرۆز دهفرمویت نوح پاش نهوی کرا

^{۵۸} سورهتی الاسراء / ۱.

^{۵۹} سنن ابن ماجه (۵۲۴/۱)، بهلام (الالبانی) له فرموودا لاواز مکاندا هیئاویمتی.

^{۶۰} فهریکه وشر وشه تازمیه بیگمیشوووی جالاک و نازا.

^{۶۱} الالب الفرد للبخاری (۵۴۸/۲۵۱/۲) فضل الله.

به پیغهمبەر و بەرلهوهی لافاوهکه پووبدات نۆسه د و په نجا سال له ناو گهلهکهیدا ژیاوه،
 ئینجا لافاوهکه پوویدا؛ خوای گهوره خوئی دهزانیت پاش نهوه چهند سالی تر ژیاوه .
 نهگەر نهو گیرانهوهیهی له ابن عباس باس دهکریت به تهواوهتی گهیشتبیتته دهستمان و
 سهلامهت بیت نهوا چوارسه د و ههشتا سال پینش لافاوهکه کراوه به پیغهمبەر و سیسه د و
 په نجا سالی ش دوای لافاوهکه بهردهوام بووه، کهواته تهنها تهمنی پیغهمبهرایه تیهکهی
 ههشت سه د و سی سال له ناو گهلهکهیدا بانگهوازی کردووه و خویشی نۆسه د و په نجا
 سال بووه، بهمهش تیکرای تهمنی ههزارو ههوت سه د و ههشتا سال ژیاوه . گوپی
 پیروزی شی له (مسجد الحرام) و نهمهش بۆچوونیکی راست تره لهوهی که فرموویانه
 گوایه له شاروچکهی (بقاع) که نهمرۆ به (کرك نوح) ناسراوه و لهخویشی نهویش
 مزگهوتیکی بهو ناوهوه تیدا دروست کراوه، خوای گهوره خوئی دهزانیت . خوای گهوره
 پاداشتی چاکهت بداتهوه نهی پیری سهروسیما سپی نهی نهو کهسه پاکهی کهزۆربهی
 ژیانته لهگهڵ سوپاسگوزاری و بهپۆژووبووندا بهسهر برد، نهی نهو کهسه بهپیزهی
 کهبوویتته باوکی دووهمی ئادهمیزاد و یهکهم داهینهری کهشتی، نهی نمونهی خوڤاگری
 و نزاگیرابوون و دل پاک، نهی پیری دهست پهنگین، زمان شیرین، پهفتار سهنگین، نهی
 (نوح) ی پیغهمبەر و بهنده و پهوانهکراوی پهروهردگاری جیهانیان، پیروزییت نهو ههموو
 پایهو شکۆداری و سهرفرازیهی دنیاو قیامهت، خوای گهوره باشترین پاداشتت بداتهوه
 لهگهڵ ههموو پیغهمبهرانی تر دا بهگشتی و چهزتهی محمد (ﷺ) بهتاییه تی .

﴿پېغه مېهری خوا هوډ (دروود و سه لامي خواي له سهر بېټا)﴾

ناوی هوډی کوږی شالخی کوږی ئه رفه خشنی کوږی سامی کوږی نوحه (عليه السلام)،
 ده شلنن گوايه هوډ (عابر)ی کوږی شالخه، یان هوډی کوږی عبدالله ی کوږی (رباح)ی
 (جاروډ)ی کوږی (عاد) کوږی (عوص)ی کوږی (ئیرم) کوږی (سام)ی کوږی (نوح)ه (عليه
 السلام) وهك (ابن جریر) فهرموویه تی: له هوژی (عاد) بووه. واتا (عاد) کوږی (عوص)ی
 کوږی (سام)ی کوږی (نوح) (عليه السلام) ئهم هوژه عه رب بوون و له (ئه حفاف)، واتا:
 (چیاکانی لم)ی یه من له نیوان (عمان) و (حضرموت) دا ده ژیان، که ئهم خاکه له که ناری
 ده ریا بووه و پنی ده گوترا (شه حرا) له دوئی (مغیث)، زوړ به یان له چادرگه ی شه وتوډا
 ده ژیان که کوټه که ی گه وره گه وره یان له ژیردا بوو، هه روه کو خواي گه وره ده رباره ی ئهو
 هوژو و گه له فهرموویه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ، إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ، الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي
 الْبِلَادِ﴾^(۱)، واتا: ئایا ده زانیت که په رومردگار (ئهی محمد) چی به سهر گه لی عاد هینا، ئهو
 ئیره مه ی که کوټه که پر ژبوو، به چه شنیك لهو ولاتانه دا هاوشیوه ی ئهو نه بوو.

زانایانی ته فسر فهرموویانه نمونه ی ئه وان وهك هوژ، یان وهك کوټه که کانیان بیهاوتا
 بووه و ئایه ته که مه به سستی یه کیك له وانیه، به لأم (ئیره م) شاریک نه بووه، وهك هندی که س
 پنیان وایه شاریک بووه له شام یان له یه من یان له حجاز یان له شوی نیکی تر.

وتراوه گوايه هوډ (عليه السلام) یه که م که س بووه که به زمانی عه ربی قسه ی کردووه،
 به لأم (وهب)ی کوږی (منبه) پاگه نده ی ئه وه ی کرد که باوکی ئهو یه که م که س بووه که
 به عه ربی قسه ی کردووه، هندیکی تر وتویانه (نوح) یه که م که س بووه، یان (ئاده م)،
 خواي گه وره باشر ده زانیت. ئهو عه ربانه ی که له پیش (ئیسماعیل) دا (عليه السلام) هه بوون
 پییان ده وترا (عه ربی عاریه) و چه ندین هوژوتیره ش بوون، له وانه تیره ی عاد، شمود،
 جوړه م، جه دیس، ئه میم، مه دین، عملاق، جاسم، قحطان، بنویقطن، هی تریش، به لأم
 عه ربی مومسته عه ربه ئه وانن که ده چنه وه سهر (ئیسماعیل)ی کوږی (ئیراهیم) (عليه
 السلام)، (ئیسماعیل) یه که م که س بووه که به زمانی عه ربیه کی ره وان قسه ی کردووه پاش
 ئه وه ی له تیره ی (جوړه م) وه فیږبوو، چونکه ئهو تیره یه کاتی خوئی هاتنه لای (هاجر)ی
 دایکی (ئیسماعیل) له ده وری که عبه دابه زین و نیشته جیږبوون،

^۱ سوره نبي الفجر / ۸۶.

به لَام (ئیسماعیل) (علیه السلام) به چاکی له وانه وه فیڤری زمانی عهره بی بوو، زۆر به په وانیش پینی ددوا، ههروه ها پیغه مبهری خوشمان (ﷺ) هه ره زمانی شیرینی عهره بی ددوا . (عاد) مه به ست له (عاد)ی دیرین و سه ره تاییه و نه وان یه که م که س بوون که له دوا ی لا فاوه که ده ستیان دایه بت په رستی، بته کانیشیان سی دانه بوون و ناویان (صمد، صمود، وهر) بوو . باسی (هود) (علیه السلام) و بانگه وازکردنی و چاره نووسی گه له که ی (عاد) له چه ند سوره تیگی جیا جیادا له قورئانی پیروژدا باس کراوه، ئیمه ش لیږده دا خشته یه کی ناو سوره ته کان و ژماره ی نایه ته کان ده نووسین که باسی (هود) یان تیډا ها تووه، به یریزشت ده توانیت بۆ زانینی مانا کانیان سوود وهر بگریت له (تهفسیری ئاسان) که به زمانی شیرینی کوردی تهفسیر کراوه .

ناوی سوره ت	ژماره ی نایه ت
سوره تی الذاریات	(۴۱) بۆ (۴۲)
سوره تی النجم	(۵۰) بۆ (۵۵)
سوره تی القمر	(۱۸) بۆ (۲۲)
سوره تی الحاقه	(۶) بۆ (۸)
سوره تی الفجر	(۶) بۆ (۱۴)
سوره تی یونس	(۱)، (۷۱)
سوره تی الانعام	(۸۰) – (۸۲)

ناوی سوره ت	ژماره ی نایه ت
سوره تی الاعراف	(۶۵) بۆ (۷۲)
سوره تی هود	(۵۰) بۆ (۶۰)
سوره تی المؤمنون	(۳۱) بۆ (۴۱)
سوره تی الشعراء	(۱۲۳) بۆ (۱۴۰)
سوره تی فصلت	(۱۵) بۆ (۱۶)
سوره تی الاحقاف	(۲۱) بۆ (۲۵)
سوره تی الفجر	(۶) بۆ (۸)

ههروه ها له م سوره تانه شدا باسی چه زه تی هود (علیه السلام) کراوه (براءة. ابراهيم، فرقان، عنکبوت، ص، ق)، ههروه ک ناماژهما ن پیندا گه لی هود یه که م گه لی دوا ی لا فاوه که ی نوح بوون که ده ستیان دایه بت په رستی، خوا ی گه و ره نه م گه له ی به به هیز و به توانا ناوبردوه و به بی هاوتای سه رده می خویانی دانا ون، ههروه ک ده فره مویت: ﴿وَإِذْ كَرِهَ إِبْرَاهِيمُ أَنْ يَتَّبِعَهُ أَبَاهُ وَإِذْ كَرِهَ لُوطُ أَنْ يَتَّبِعَهُ أَبَاهُ وَإِذْ كَرِهَ لُوطُ أَنْ يَتَّبِعَهُ أَبَاهُ وَإِذْ كَرِهَ لُوطُ أَنْ يَتَّبِعَهُ أَبَاهُ﴾ واته: بیرک بکه نه وه که چۆن خوا ی گه و ره ئیوه ی کرده جینشین له سه ر زه ویدا له دوا ی گه لی نوح و پرای ئه وه ی که ئیوه ی کرد به به هیزترین گه لی سه رده می خۆتان، ههروه ها خوا ی گه و ره ده فره مویت (پاش نه وان، واته: پاش گه لی نوح چه ند نه ته وه یه کی ترمان هینایه بوون) ^(۳) که مه به ست له گه لی

^۱ سوره تی الاعراف / ۶۹ .

^۲ سوره تی المؤمنون / ۳۱ .

هودة، هەرچهنده هەندىك لە زانایانى تەفسىر پێیان وایە مەبەست لە گەلى (شمود) ە، چونکە
 خواى گەوره دەفەرمویت: ﴿فَاَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمُ غَنَاءً﴾^(١)، بەلام هەندىكى تر دەلێن
 ئەو گەلى (صالح) ە، چونکە گەلى (عاد) خواى گەوره بە بايەكى زۆر بەهێز لەناوى بردن،
 وهك دەفەرمویت: ﴿وَاِذَا عَادَ فَاَهْلِكْهَا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ﴾^(٢)، لەلایەتى ترەو زانایان فەرموویانە
 کە دەشیئ هەردوو سزاكە (دەنگىكى بەرز و بايەكى بەهێز) بەیەكەو بەو هەمان گەل
 دابەزیبێت، هەروەكو بۆ خەلكى مەدین و (اصحاب الایكە) هەموو جوړە سزایەکیان
 بەسەردا بارى، دواى ئەو هێچ شتىكى تێدا نیە ئەگەر بوتربێت گەلى (عاد) لەپێش گەلى
 (شمود) ەو بوون، مەبەست لەوێە کە عاد یاخى و بت پەرست بوون لەبەرئەو خواى
 گەوره هەر لەخۆیان کەسىكى کردە پیغەمبەر بۆیان تاكو هۆشیاریان بكاتەوە بیان
 گەڕێنێتەوە بۆسەر شارپێگەى خواپەرستى، بەلام ئەوان بەدرۆیان کردەو بەكەم سەیریان
 دەکرد پیچەوانەى خواست و فرمانى ئەو دەجوولانەو، سەرئەتجام خواى گەوره بەسزار
 سەختى خوێ گرتنى . كاتێك ئەو بانگەوازی بۆدەکردن تا بێنە سەر پێگەى خواپەرستى
 پەشیمان ببێنەو لە رابوردویان بەو هەش خواى گەوره چاكەى دنیاو دواپۆزیان بەسەردا
 دەپێژى كەچى ئەوان بە پیچەوانەو گالتهیان پێدەکرد و دەیان گوت تۆ كەسىكى كەم فام
 و نەزانی، ئەویش تەنها قەسەى كەسە ساكارەكانیان نەبوو، بەلكو سەرەك هۆز و
 كار بەدەستانى گەلەكەى وایان پێدەگوت، چونکە بت پەرستى كەى خۆیان بەباشتر و
 پێوژتر دەزانی و پێمان وابوو كە پۆزى و سەرکەوتنیان بەدەست ئەو بێتانیە و پێرای
 ئەوێ كە پێیان دەگوت تۆ راست ناكەیت و لەلایەن خواو پەوانە نەكراوێت، بەلام (هودة)
 دەیفەرموو: (نا ئەى گەلەكەم من گەوج و نەزان نیم بەلكو پیغەمبەرێكم بۆ سەر ئێو
 لەلایەن خواو پەوانەكراوم و پەيامەكانى پەروردگارتان پێرا دەگەیهنم و نامۆزگاریكى
 راسپێرداوو پاكەم)^(٣)، پەيامى خوا پێویست بەو دەكات كە درۆى تێدا نەكربێت و كەم و
 زیادى پێو نەلكێت، بەزمان و بێژەیهكى پەوان و كورت و پوخت و گشتى دەربیریت و
 پیچەوانەى و درواری و هەلەشەبى تێدا نەبێت، ئەو لەگەل ئەو پەوشتە بەرزانهى كە
 تێیدا هەبوون وهك پیغەمبەرێكى بانگخوێن

^١ سورمى المؤمنون / ٤١ .

^٢ سورمى الحاقة / ٦ .

^٣ سورمى الاعراف / ٦٦ .

ھاوکات سووربووه لەسەر ئەوە کە پێنوماييان بکات بۆ شاپێی خواناسی و دوورکەوتنەویان لەلوت بەرزى و نادانى و سەرگەردانى و بت پەرسى، کەسێکى هێمن و دڵسۆز بوو داواى هیچ کرێ و پاداشت و مژەیهکى لەو خەلکە نەکردوو و بەرانبەر ئەو بانگەواز کردنەیاندا، بەلکو تەنها بەنیازی پاداشتی خواى کارى کردوو، ئەوەش سیفەتى هەموو پیغەمبەران بوو بەگشتى، هەروەکو بە گەلەکەى خۆى گوت: (ئەى گەلەکەم من داواى پاداشت لەئێوە ناکەم، بەلکو پاداشتم لای ئەو کەسە (پەروردگار) کە دروستى کردووم، ئەرى ئێوە هیچ ژیرىەکتان هەى؟^(١))، کە ناوا خراپ بێردەکە ئەوە و نازان بانگەشه بۆلای هەق و بانگەشه بۆ گومراى جیا بکە ئەوە ئەدى نازان ئەوەى پێچەوانەى ئەم بانگەوازه خواىیە پەفتار بکات، ئایندەى مەترسیداره و خۆى تووشى سزای سەخت دەکات هەروەکو گەلەکانى پێشووتر بەسەریان هات، وەکو گەلى نوح (علیه السلام).

هەر لەبەر هەمان مەبەستیش بوو کە پیاوه خواناسەکە، وەك لە سورەتى (ياسين) دا باسکراوه، فەرمووی: (وەدوى ئەو کەسە بکەن کە پێنومايتان دەکات بۆ راي راست هیچ داوايهکى لیتان نیهو پاداشتی ناوی ئەو جۆره کەسانە کە بانکتان دەکەن بۆ هەق بەراستى پێگەى پێنوماييات مەبەستە، گەر وانەبوايه منیش ئەو خودایەم نەدەپەرست کە دروستى کردووم و پاشە پۆزیش هەر بۆ لای ئەو دەگەڕێنەوه)^(٢)، کەچى گەلى هود (علیه السلام) لەو ئەمدا گوتیان: (ئەى هود تۆ هیچ شتێکى وات بۆ نەهێناوین کە هەق و ناھەق جیا بکاتەوه، لەبەر ئەوە ئێمە لەو کەسانە نین کە بەقسە بێسەر و بەرەکانى تۆ واز لە بتهکانمان بھێنین و باوەر پت پێبکەین، پێمان وایە کە هەندى لە خواکانمان تۆیان گرتوو و شیتیان کردویت لە تۆلەى ئەو قسانەت دا کە دەیانکەیت و بەخراپ ناویان دەبەیت)^(٣)، بەلام هود (علیه السلام) فەرمووی: (من خواى گەرە شایتمە و ئێوەش شایەت بن کە من بێبەرم لەو ھاوێل دانانەتان بۆ خوا، هەمووتان بکەونە سەر فىلى خۆتان دژ بە من بەخۆتان و بتهکانتانەوه و من زۆر بێخەم لەوەى کە بتوانن زیانم پێبگەیهنن)^(٤). ئەم فەرموودەیهى هود (علیه السلام) بەرەنگاربوونەویەکی ئاشکرای ئەوانە و گالتهکردنە بە

^١ سورەتى هود / ٥١ .

^٢ سورەتى یس / ٢١ بۆ ٢٢ .

^٣ سورەتى هود / ٥٣ بۆ ٥٤ .

^٤ سورەتى هود / ٥٤ بۆ ٥٥ .

بته‌کانیان و ده‌یسه‌لمینى که بته‌کانیان توانای سوود و زیان گه‌یاندن‌یان به‌کەس نیه، به‌لکو بێگیاڻ و مردوون و ئەگەر ئیوه‌ش پیتان وایه ئەو بټانه زیان به من ده‌گه‌یه‌ن، فەرموو ئەوه من به‌ناشکرا بێه‌ریبونی خۆم له‌و بټانه راده‌گه‌یه‌نم و ئەگەر راست ده‌که‌ن بایه‌ک سه‌عات سزاکه‌م دوانه‌خه‌ن، نه‌ک ئەوه بگره مه‌منوتان نیم که هینده‌ی چاو‌تروکانیک زیانم پێگه‌یه‌ن و سزام بده‌ن من له‌ئێسته به‌دواوه هه‌ر بیریش له‌و بټانه‌تان ناکه‌مه‌وه و لاشتان لیناکه‌مه‌وه، ئیوه‌ش چیتان له‌ده‌ست دیت به‌رانبه‌رم بیکه‌ن (من پشتم به‌خوا به‌ستوه، ئەویش په‌روه‌ردگاری من وئیوه‌یشه هه‌چ گیانداریکیش له‌ زه‌ویدا نیه که ئەو خوايه‌ راگیرى نه‌کردبیت، په‌روه‌ردگاری من خواه‌نى رێگه‌ی راسته)^(١)

که‌واته په‌روه‌ردگاری راسته‌قینه په‌روه‌ردگاره‌که‌ی منه، که له‌راستیدا ه‌ی ئیوه‌یشه، چونکه هه‌رگیز ئیوه ناتوان به‌نیازی زیان پێگه‌یاندنى لێى نزیک ببه‌وه، ئەو جو‌ره وه‌لامانه له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌رانى تریشه‌وه، پێشووترو دواتر دراوه به‌گوێى گه‌له‌کانیاندا، ئەوان به‌لایانه‌وه سه‌یریبو که مرۆفیکى وه‌کو خۆیان بکړتته پێغه‌مبه‌ر و هۆشیاریان بکاته‌وه (نایا لای خه‌لکى جیى سه‌رسامیه که سروشمان بۆ پیاویک له‌خۆیان ناردووه تاکو خه‌لکى ئاگادار بکاته‌وه و له‌سزای خوانه‌ناسى بیاترسینیت)^(٢) به‌لام (هود) ده‌یزانى چ شتیک به‌بیریاندا دیت، فەرمووی: (ئەوه سه‌رسامن به‌وه‌ی که په‌یامى په‌روه‌ردگارتان له‌رێگه‌ی پیاویکى ناو خۆتانه‌وه بۆ بیت و هۆشیارتان بکاته‌وه؟)^(٣)، ئەوان ده‌یانگوت: (ئێوه بپراتان وایه که مردن و بوون به‌خاک و ئیسک و پروسک تازه زیندو ده‌کړنه‌وه له‌زه‌وى دینه‌وه ده‌ره‌وه، هه‌ی هوو . . . ئەوه چ گفتیکى دووره . . . ، به‌لکو ژيان هه‌رنه‌وه‌یه که له‌دنیا دا هه‌مانه و ئیمه ده‌ژین و ده‌مرین (تازه زیندوونا‌بینه‌وه)، به‌لکو گه‌لیکى تر و نه‌وه‌یه‌کى تری دواى ئیمه دینه ژيانه‌وه، ئەو پیاوه‌ش (واتا: هود) قسه به‌ناوى خواوه هه‌لده‌به‌ستیت و هه‌رگیز ئیمه بپراوى پیناکه‌ین، هودیش گوتى: خوايه سه‌رکه‌وتووم بکه به‌سه‌ر ئەوانه‌دا که به‌درۆم ده‌که‌نه‌وه و باوه‌رم پیناکه‌ن)^(٤)، ئەوه بیروباوه‌رى (ده‌هه‌یه‌کانه) که پینان وایه کۆمه‌لێک ده‌مرن و کۆمه‌لێکى تر دینه جینگه‌یان و

^١ سورمى هود / ٥٦ .

^٢ سورمى یونس / ٢ .

^٣ سورمى الاعراف / ٦١ .

^٤ سورمى المؤمنون / ٣٥ بۆ ٣٩ .

ئەوھى كە مرد تازە زىندوو ناكړتەو، هەروەها بىروپاى هەندى له بى بىرواكانيشه .
 (هود) (عليه السلام) به هۆزهكەى گوت: (ثايا كۆشك و خانووى پتەو لەشويئە بەرزەكاندا
 دروست دەكەن و پيتان وايە ئەوەتان بەسەو ئيتەر پيويستان بە (ثاين و خوا) نيه، ئەمەتان
 لەبىردايە، چونكە لە بنەرتدا چەند هۆزىكى دەوارنشين بوون و ئىستا پىنگەيشتوون)
^(١)، دووبارە خواى گەورە باسى بيناسازى چادرگە قايمەكانى گەلى (عاد) دەكات كە بە
 (إرم) فاسراون و دەفەرمويئ ^(٢) ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ. إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ، الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي
 الْبِلَادِ﴾ ^(٣)، (إرم) هەر (عاد)ە بەرايىبەكان، كە چادرنشين بوون . ئەوانەى پييان وابوو (إرم)
 شارىكى زېر و زىو هەر جارەى دەلێن لەشوينيەكە، بە هەلەدا چووبوون و هېچ بەلگەيان
 پى نىيە، كە خواى گەورەش دەفەرمويئ: ﴿وَتَخَذُوا مَصَانِعَ﴾، وتراو: مەبەست لە
 كۆشكەكانيانە، يان دوکەلکيشە بەرزەكانى گەرماوەكانيان، يان سوولى ناوەكانيان،
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾ بەو نيازەى بە نەمرى لەو شويئانەياندا بمىننەو .

گەلەكەى هود، هەرهمان قسەى پواوى پيشينه تياچووەكانيان دەكردهو بەوپەرى
 بيشەرميەو پييان گوت: (بۆئەو هاتويە ناومانەو تاكو بەتاقى تەنها خوا بپەرسيت و
 واز لەو خواوەندانه بهيئيت كە باوبايرانمان پەرسستويان (واتە: بتهكان) ئەوا ئيمە
 بەقسەى تۆ ناكەين تۆش چيت لەدەست ديت و پەيمانى چيت پيمان داو كە بەرانبەرمان
 بكەيت، بيەك، بائەوهمان بەسەر بىت چيت لەدەست ديت بيەك ئەگەر راست دەكەيت ^(٤) .
 هەروەك پيشەر گوتبوومان: (بە لامانەو وەكو يەك وايە جا نامۆزگاريمان بكەيت، يان
 نەكەيت، ئەو قسانەى دەيكەيت لە پيشينه و كتيبە كۆنەكانى ئەوانەو داتتاشيوە (بە
 واتايەكى تر) ئەو ئايينەى ئيمەى لەسەرین ئايينى باوبايرانمانە و هەرگيز دەست
 بەردارى نابين) ^(٥)، هەردوو شىوازەكەى خویندەنەوەى ئايەتەكە ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأُولِينَ﴾
 يان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأُولِينَ﴾، واتا: پييتى (خ) بۆرى هەيئەت، يان (سەر) هەر بەلگەيە لەسەر
 كەللەپەقى و باوهر نەهينان و مەبەستيانە بلێن: (ئيمە سزانادريين)، كە ئەوان
 دەيانگوت: ﴿وَمَا لِحُنِّ بِغُلَبٍ﴾ ^(٦)، واتا: ئيمە سزا نادريين و هېچ سزاو نازاريك

^١ سورمى الشعراء / ١٢٨ بۆ ١٢٩ .

^٢ سورمى الفجر / ٦ بۆ ٨ .

^٣ سورمى الاعراف / ٧٠ .

^٤ سورمى الشعراء / ١٣٦ .

نامانگريتهوه (وهك تۆ وا گومان دهبەيت) بەلام خۆای گهوره ناگاداری پيغه مبهري کردهوه، هم وهك وهلامیكي ده مكوتهكرانه بۆ بيئاوهپان و هم وهك دلنهوايي كردنهوهی چه زهتی (هود) و فهرمودی: (له پهرودرگارتانهوه قين و سزاتان بۆ دانراوه، ئايا (هيشتان) دم بهدمهم لهگهلا دهكهن سهبارت به پرستنتان بۆ ئه و بتانهی كه خوتان و باپیرانتان ناوتان لیئاو و کردوتانن به هاوبهشی خۆای گهوره لهكاتیکدا خوا خۆی هیچ شتیکی لهو بارهیهوه بهكەس نه داوه، (سزاکه به پێوهیه) ئیوه چاوهپوان بن، منیش ههروهكو ئیوه چاوهپوان دهیم، چونکه منیش هیچ شتی دربارهی ئایندهی ئیوه چاره نووسی ئیوه نازانم مهگر خۆای گهوره خۆی پیم رابگهیهنیت^(۱)، واتا: ئیوهو پيشینه کانتان بت و پرستراوی جگه لهخوتان ناوزهدکردوه بۆ خوتان و دهیانپهرستن، نهگر هیچ بهلگهیه کیشتان لهسر راستی و دروستی ئه و کاره ناله بارهتان پتینه، جا نهگر ئیوهش هه سووربن لهسر ئه و پهرشتشه ههلهیه، ئه و من هوشیارتان بکه موه یان گویتان نهدهمی ههردوو باره کەتان بهلاوه وهكو يهك وایه . ئیدی ههقی خوتانه چاوهپوانی سزای خۆایی بن بۆ سهرتان، دیاره فرمانی خواش گهپانهوه و پهرت کردنهوهی بۆ نیه و کەس ناتوانی بهری پيیگری .

خۆای گهوره دهفهرمووی: (هود) فهرمووی: پهرودرگارا سهركهوتنم پيیبهخشه، چونکه ئهوان منیان به درۆ زانی و بریایان پینهکردم، خۆای گهوره فهرمووی: دلنیا به بهم زوانه پهشیمان دهبهوه، به قیرژه دهنگیکی بههیز لهناومان بردن (دلمان تهقاندن) و کردنمان به پووش و پهلاشی سهراو، دهبا ئهولاترچن ئه و گهلانهی ستهمکارن^(۲)، كهواته: نهگر له راستگوێانی ئه و ههپهشانهی لیمان دهكهیت بۆمان پيش بهینه، هود فهرمووی: رودانی ئه و سزایانه و زانینی کاتهکی تهنها لای خوا خۆیهتی، من ئهوه لهسه ره چیم بۆ پهوانهکراوه پیتان رابگهیهنم، به داخوه ئیوه بهگهلیکی نهزان و نادان دهبینم، جا ئه ودهمهی پهله هه ورکیان بینی که پوه و دۆل و ناوچهکانیان دهکشا، دلایان خوش بوو، گویتان: ئه و بارانی پییه بۆمان، نهخیر وانیه، بهلکو ئه وه ئه و سزایهیه که پهله تانه پيش بخری، رهشه بایهکی توند، که سزایهکی بهنازاری پییه، به فرمانی پهرودرگاری هه مووشتی کاو و ویران نهکات، ئیتر کهسیان دیار نه مان و لهناوچوون

^۱ الاعراف / ۷۱ .

^۲ سورتهی المؤمنون / ۳۹ .

جگه له خانوو و ماله چۆل و هۆلەکانیان، هەر بهو شیوهیه تۆله له گهلانی تاوانبار ده سینن (جا له ههركات و شۆینیکدا بن)^(۱). له چهند شۆینیکى ترى قورنانى پێرۆزدا باسى سزادانى هۆزى (عاد) كراوه له گهل چۆنیهتى پزگارکردنى (هود) و باوهرداران و هۆكارهكانى گه یاندنى بهو چاره نووسه ره شه. بۆ زانیاری زیاتر سوود وهربگره له (تەفسیری ئاسان) ئایهتی/۷۲، سورهتی (هود) ئایهتی/۵۸ بۆ ۶۰، سورهتی (المؤمنون) ئایهتی/۴۱، سورهتی (الشعراء) ئایهتی/۱۲۹.

سه ره تای سزاکهشیان لهو کاتهوه دهستی پێکرد که پهله هه وه رهکانیان بینی به رهو پرویان ده هات، وایانزانی بارانیان تێدايه، نه یان ده زانی ئه و پهله هه ورانه هه لگري مه رگ و کاره ساتی کوشندهن بۆیان و ئیتر جاریکی تر هه وه رهکان به چاری خۆیان نابیننه وه که باران و به ره که تیان بۆ دابه زینی، ئیتر وشکه سالی و بیبارانی و قاتی و قبری دایگرتن، هه ر بۆیه چاوه پروانی بارانیان ده کرد و واشیان زانی ئه وه بارانه بۆیان، به لام سزا باران بوو، هه ربۆیه خوای گه ره ئاوا وه لامیدانه وه کاتیك زۆر به بی شه رمانه له خزمه تی هه زره تی (هود) دا ده یانگوت: (ئه و سزایه مان بۆ پیش بیننه که هه ره شه مان به وه لیده که ییت و ده ماترسینی).

زانایانی ته فسیر لی ره دا ئه و هه و له باس ده که ن که (پیشه و محمد بن اسحاق) هیناویه تی و ده فه رموی: (که ئه وان ته نها رینی بی پروایان هه لبرارد، خوای گه وره ش بۆ ماوه ی سی سال به ته واهه تی بارانی لیگرتنه وه، تا ته واه وشه که ت و تینوو بوون، ئه و سا وا باو بووه که خه لکی ته نگانه یه کی به سه ردا ده هات ده چوو بۆ (که عبه) و له خوا ده پا راپه وه تا کو چاره سه ری بکات، ئه و سا که ش (عه مالیقه کان) له مه که که دا دا ده نیشتن، که بنه چه یان ده که ریته وه بۆ (معلیق) ی کو پری (لاوذ) ی کو پری (سام) ی کو پری (نوح) (علیه السلام)، ئه و ده مه سه ره ک هۆزه که یان ناوی (موعاویه ی کو پری بک) بوو، هۆزی (عاد) نزیکه ی (حه فتا) که سیان به نوینه رایه تی هۆزه که یان چوون بۆ مه که که و نزا کردن له ده وری (که عبه) بۆ باران بارین، له و کاته دا به لای (موعاویه) دا ره ت بوون، ئیتر لایاندايه لای ئه و و (مانگیك) له لای مانه وه، که یفیان ده کرد، مه یان ده خواره وه، دوو که چه کۆیله ش گۆرانیان بۆ ده گوتن، له به ره ئه وه ی له شۆینیکى دووره وه هاتبوون که ماوه ی یه ک مانگ رینگه یه، به لایه وه عه یب بوو ده ریان بکات، خه رجی حه فتا که سیش بۆ ماوه یه کی زۆر هه ر وا ئاسان نیه،

^۱ سورهتی الاحقاف / ۲۲ - ۲۵.

لەبەرئەووە هات ھۆنراوێھەکی ڕێك خست و بەگۆرانی بێژەکانی گوت کە بە گۆرانیەووە ئەو ھۆنراوانە بڵێن، ئەوانیش ھۆنراوەکانیان بە گۆرانیەووە بۆ نوێنەرەکان گوت کە ھۆنراوەکان ھەندەگرت بە کوردی ئاوا مانا بکڕن .

ئە ی پێی ئەگوتی؛ خاکەسار	بۆن بەلکو خوا ھەوریکمان بۆ بنیـئـری
تا خاکی (عاد) بگرتەووە	زەوی و زارمان بە تەواوی بۆ بـدیـری
نیواریان لە خۆ ھیناوە	لەم گفتارەش ھەر نەیانن
بێ باران کارەساتە و	منداڵ و سەر ھۆز دەزانن

ژێڵەکانیان چاوەڕوانن چەند	بۆژیان کرد بە نیواری
ئە ی ناترسن لە درێدە؟ (عاد)	ناسراون کە تیروشیریان بەکارە
کەچی نیووە لەم دەرگەرە بێ شەگەتی	شە و بۆژتان بێ نازارە
چ نوێنەریکن (بەد)انی ھۆزێکی وا	خۆ سلاو لە چوونەوھیان دەرگەنارە ^(١)

ئێتر نوێنەرەکان تی گەیشتن کە ئەمە دەرکردنیکی بە ئەدەبانیە و بەرەو (کەعبە) ڕویشتن بۆ نزاکردن، نزاکاری گەورەیان (قەیل)ی کوپی (عەن)بوو، ئێتر خوای گەورە سێ ڕەنگە ھەوری ناردەسەریان: سپی و سوور و ڕەش. پاشان بانگخوایێک لە ئاسمانەووە بە گوێی (قەیل)دا بانگەوازی ڕاگەیاند کە لەم سێ جۆرە ھەورە کامیان ت دەوی؟ (قەیل) دەلی: ڕەشەکەم ھەلبژارد، چونکە جۆری ڕەش لە ھەموویان زیاتر ئاوی ھەلگرتووە. بانگخوازەکە پێی گوت: ڕەنگیکت ھەلبژارد بە ژێلەمۆتان ناکات، بەخوا چاکت زانی سەرەخۆرە ھەموویانی. ئێتر تەنھا ئەو حەفتا کەسە دەریازبوون و بەیەک جارەکی لە ھەککەدا نیشتەجێبوون ، بە بابەگەرە ھەوکانی (عاد) و گەل و ھۆزە بنەرەتیەکیان ھەموویان لەناو چوون .

دەلێن خوای گەورە ھەورەکانی پالنا بۆ ئەو شوینە ی کە (قەیل) خۆی داوای کردبوو، کە نیشتەجێی ھۆزەکە بوو، لە ڕێگەدا گەیشتە دۆلی (باران دایکرد) و دەیانگوت:ئەوا هات ئەو ھەورە ی چاوەڕوانیان دەکرد،خوای گەورەش دەفەرمویت: (نەخیر، ئەو ئەو سزایە کە پەلەتان لەھاتنی دەکرد، بایەکە و سزاو ئازاریکی توندی پێیە،بە فەرمانی پەرورەدگاری ھەموو شتەکان تێک و پێک دەشکێنی وکاولیان دەکات)^(٢)

^١ ھۆنراومکەش ھەر لەلایەن وەرگیرێووە کراوتمەووە بە ھۆنراو .

^٢ سورمەتی الاحقاف / ٢٤ .

وا دهگېړنه وه که يه کهم کهس زانی نه وه هه ورې باران نيه و به لکه سزايه ، ژنيک بوو له (عاد) و ناوې (مه د) بوو، که زانی نهو بایه چ سهخت و کوشنده يه قيرژاندی و به دمه دا کهوت و بوورايه وه، که چاک بووه پييان گوت: نهی (مه د) نهو چيپوو، بۆ وات به سهرات؟ گوتی: (با) يه کم بينی^(۱) گرهي که شيوه ناگری له گه لدا بوو، چهند پياويک له پشتيه وه بوون و رايانده کيشا . نهو (با) يه کهوت شو و هه شت پوژي دوايهک و بهرده وام هاته سهریان و هيچ که سينک له (عاد) پزگاری نه بوو، جگه له نوينه ره کانيان له مه کهه، نيتر چه زره تی (هود) (عليه السلام) وه دهسته ی باوه رداران پزگاريان بوو به سهر ولاخه کانيانه وه بيوه ی بوون و بهرده وامي ش (با) يه که زهوی و ناسماني له بي برويان کرد بووه چهرمه چوله که، تاكو دواتر لاشه ورد و خاش کراوه کاني شيان به (خول و تون) (بايه که) دا يپوشي .

به لام وا باس ده کهن که نهو به سهر هات و سزايه بۆ (عاد) که کونه کان نيه، به لکو بۆ نه وانه يه که له مه کهه دا داده نيشتن، هه روه کو (ابن اسحاق) يش وا ده فرموي، چونکه نهوان تا دواي نيشته جي بوون چه زره تی (ابراهيم) (عليه السلام) خانووبه ريان له مه کهه دا نه کرد بوو، به لکو هه ر (که عبه ش) دروست نه کرابوو، نهو بوو که چه زره تی (ابراهيم) (عليه السلام) (هاجر) ی هاوسه ری و (اسماعيل) ی کوپي (عليه السلام) له وي نيشته جي کرد، هونراوه کهش که له (نه ده بي نه فاکي) دا هه يه هي سرده می دواتره و ده رباري (عاد) ی ديړين و تراوه، هونراوه کهش له قسه ی ديړينه کان ناچي و تازه دياره، به تاييه تيش که باسي نهو نه کات که هه وره که گرې: واتا بايه کی گهرم پرشکی ناگری له گه لدا بووه، به لام خو ی (عاد) ی ديړين به (با) يه کی توند له ناوچوون، واتا (با) يه کی سارد و به تين و گوژم و بهرده وام، ده رباري ماوه که يشي، خواي گه وره ده فرموي: ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَایَةَ أَيَّامٍ خُسْرًا﴾^(۲)، نه لين: پوژي يه که می هه لکردنی بايه که (هيینی) بووه داواين پوژيشی (چوارشه ممه) بووه .

خواي گه وره ده فرموي ت: (نه گه ر له وي بويتايه دت بينی چون نهو هوزه لال و پال به زهويدا ده ردرانه وه، هه روه کو ره گ و رشيالي هه لکه تراوی دارخورما)^(۳)

^۱ (با) نابينریت، به لام مه به ست له بينی هه ورې تيز ره وه له ژير کار که ری و هيزی (بالا) .

^۲ سورته الحاقه / ۷، احسوم) واته: بهرده وام و يه کلا که ره وه .

^۳ سورته الحاقه / ۷ .

خوای گه‌وره نه‌وانی و یچواندوه به ره‌گ و پيشانی خورمای هه‌لکه‌نراو، چونکه ره‌گی هه‌لکه‌نراوی له‌بیخ ده‌ره‌تووی دارخورما خړک و سه‌لکی پیوه‌نیه، (با)یه‌که‌ش کاتی پووی له‌یه‌کێک له‌وان ده‌کرد هه‌لی ده‌گرت و به‌ره‌و ئاسمان لوولی ده‌کرد و پاشان به‌گورژم له‌سه‌ر سه‌ر نه‌یدایه‌وه به‌زه‌ویدا و ملی لیده‌کرده‌وه یان به‌تاو زه‌ویه‌که‌دا ده‌یچه‌قاند، له‌به‌ره‌وه‌ لاشه‌کانیان به‌بیسه‌ر ده‌رده‌که‌وتن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ﴾^(۱)، دیاره‌ پوژی دابارینی نه‌و سزایه، به‌پوژانی نه‌گریس و شوم له‌سه‌ر نه‌وان حسابه، هه‌روه‌کو نه‌مان خو‌شیان وا ناویان بردووه، نه‌و پوژه‌ش ته‌نها یه‌ک پوژی دیاریکراوه‌ وه‌ک (هه‌ینی، چوارشه‌مه، هتد) نیه، به‌لکو چونکه هه‌موو پوژه‌کانی هه‌فته به‌شه‌وه‌کانیشیا نه‌وه (با)یه‌که له‌سه‌ریان گه‌فی مه‌رگی بووه، که‌واته هه‌موو پوژه‌کان بو‌نه‌وان هه‌ر پوژانی نه‌گریسی بووه، دیاره‌ مانگ و سال و ته‌مه‌نه‌کانیش هه‌ر له‌بنه‌ره‌تا له‌ پوژه‌کانی هه‌فته پێک دین.

خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی نه‌وان ده‌فه‌رمویت: ﴿وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ﴾^(۲)، واتا: (با)یه‌کی نه‌زو‌کمان نارد هه‌ر (عاد): (نه‌زو‌ک) مه‌به‌ست له‌وه‌یه که هه‌یج خه‌یرو بێر و سه‌ودی نیه، وه‌ک (با)ی ئاسایی که ده‌بیته‌مایه‌ی پال پیوه‌نانی هه‌وره‌ پر له‌ بارانه‌کان و پیتاندنی گه‌رم و ساردی هه‌وره‌کان و گواسته‌نه‌وی تووی هه‌لا‌له‌ی پوه‌که‌کان و هتد، بگه‌ (با)یه‌ک بووه به‌سه‌ر هه‌ر شتیدا په‌ت بووبی هه‌لپه‌روکاندوه‌و وشکی کردوه‌ته‌وه‌و تیکی شکاندوه‌و و وه‌کو خو‌له‌می‌شی لی‌کردوه‌و، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره له‌ پیناسی نه‌و (با)یه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿مَا تَدْرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرِّيمِ﴾^(۳)، واتا: به‌سه‌ر هه‌ر شتیکدا په‌ت بووبی وه‌کو خو‌ل ورد و خاشی کردوه‌و له‌ (ابن عباس)یشه‌وه ده‌فه‌رمویت، که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (من له‌گه‌ل سه‌روه‌ی سه‌بای به‌یانی خوای گه‌وره سه‌ریخستم و هو‌زی عادی‌شی به‌ په‌شه‌با له‌تاو برد)^(۴)، به‌لام فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَإِذْ كُنَّا عَادٍ إِذْ أَلْقَيْنَاهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ التُّدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(۵)،

^۱ سوره‌تی فصلت / ۱۶ .

^۲ سوره‌تی الزاریات / ۴۱ .

^۳ سوره‌تی الزاریات / ۴۲ .

^۴ بی‌شه‌وا بخاری (۱۳۵/۲۶/۱۵، فتح)، (۲۲۵/۵/۵۹، فتح)، (۲۳۴۳/۶/۶۰، فتح)، هه‌روه‌ها بی‌شه‌وا مسلم (۱۷/۴/۹) .

^۵ سوره‌تی الاحقاف / ۲۱ .

پوکاری ئەم ئایەتە وا نیشان دەدات کە ئەو (عاد)ەى مەبەستە کە (عاد)ى دێرین بوون، شیوازی پەوتى ئایەتەکش لە شیوازی پەوتى ئەو ئایەتە دەچیت کە باسى ھۆزى (ھود)ى دێرین دەکات، دەشگونجى (عاد)ى دواى بووبیت، وەك دواتر بەلگە لەو بارەىوە باس دەکەین . بەلام ئەو ھەرمودەى پەرەردگار کە دەفەرمویت: ﴿قُلْنَا رَأَوُہٗ غَارًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هٰذَا غَارُ مُمْطَرُنَا﴾^(۱)، ئەو دەگەىنئى کاتى (عاد) نیشانە و دیاردەى ئەو ھەورەیان بینى، وایان گومان برد کە ھەورە بارین پێژە کەچى ھەورە سزادەریو، بەپیت و بەرەکتیان زانى، کەچى تۆلە و ئازار بوو، ئۆمىدى خیریان پێى ھەبوو، کەچى ئەو شەرى بۆ ھینابوون، خۆى گەورە دەفەرمویت: (نەخێر، ئەو ئەو سزایەى کە پەلەتان لەھاتنى دەکرد)^(۲).

پاشان خۆى گەورە بە ئایەتى دواتر تەفسیری ھەمان ئایەت دەکات و دەفەرموێ: (بایەکە ئازاریکی بەئیشى تێدایە)، دەشیت ئەو بایە سارد و بەتینەى کە ھەشت پۆژ و ھەوت شەو بە بەردەوامى بە سەریاندا دەھات و سەرئەجام کەسیان پزگاریان نەبوو، تەنانتە بۆیان دەخراپە ناو نەشکەوت شاخ و دۆلەکانیشەو و کەرت و پەرتى دەکردن و خانوو کۆشکە تۆکمەکانیشى بەسەردا دەبوخاندن، چونکە ئەوان زۆر شانازیان بە تۆکمەى خانووکانیان و ھیزی ماسولکەى خۆیانەو دەکرد، تەنانتە دەیانگوت :

﴿مَنْ اَشَدُّ بِاُفْوَةٍ﴾. واتا: کى لە ئێمە بەھیزترە ؟ خۆى گەورەش ئاواى بەسەرھێنان، تا بزائن ﴿اِنَّ اللّٰهَ الَّذِیْ خَلَقَ ﴿۱۰۸﴾ اَوَّلَهُمْ قُوَّةً﴾ ئەو خۆیە بەدى ھیناون زۆر زۆر لەئەوان بەھیزترە ئەگەر ئەوان شانازی بە ھیز و زۆکی^(۳) خۆیانەو دەکەن، ئەوا خۆى گەورە بە (با)یەکی نەزۆک لەناویان دەبات . دوور نێە کە ئەو (با)یە لەبەشى کۆتایی سزاکەدا ھەلى کردبیت و ئەوانەى کە لەدواى ماونەتەو و گومانیان کردبیت کە ئەو ھەورەى پز بەرەکتە و بەدەم ئەوانەو دیت کە ماونەتەو، بەلام ئەویش ھەر سزایەکی کوشندەتر و جەرگپرتبوو، دەشییت ھەردوو بارى سزاکە پێکەو لەیەك کاتدا بووبیت، ھەروەکو کاتى خۆى خۆى گەورە خەلکی مەدیەنى بە (باى سارد) و (ئاگر) لەناو برد، ئەمەش توندترین

^۱ سورەتى الاحقاف / ۲۴ .

^۲ سورەتى فصلت / ۱۶ .

^۳ زۆک: فرەزا، بەرھور، بەسک وزا، ئەو کەسەى منالی زۆرى لیدە کەوتەو .

جۆرى سزاكەيە دوو شتى تىدا بەكار بهيئەرت (باي سارد) و (ناگر): تەنھا خوا خۆي دەزانىت چۆن چۆن بوو ! .

له (ابن عمر) دەگيرنەوھە كە پىغەمبەرى ئازىزمان (ﷺ) فرموى: (ئەو بايەى خواي گەرە ناردىە سەر عاد، جى موسىلەيەكى لى نەپەراند، يان وەك شوينەوارىكى كەمى موسىلە لەسەر دەست، بى شوينەوارى كردن، بەرەو ئاسمان لولى كردن و كردنى بە تەپوتۆزىكى تاريك و لىل، كاتى شارنشىنەكانى (عاد) ئەويان لە ئاسماندا بينى، وايانزانى ھەورىكى رەشى باراناويە و گوتيان: ﴿هَذَا عَارِضٌ مُّطَرًا﴾، نىتر خەلكە وردو خاشكراوھەكى لادىكان لە ئاسمانەوھە ھەلپزانە سەر خەلكى شارەكان و تەفروتوانا و ژىرخاكيان كردن ھەردوولايان تىداچوون)، ئەگەر چى ئەم فرمودەيە جىگەى تىرپامانە لە پوى ساخى و پاست و دروستىەكەيەو، ئاخۆ فرمودەى پىغەمبەرمانە (ﷺ) يان نا !، خواي گەرە باشتەر دەزانى .

له (عائشە) ھە دەگيرنەوھە كە پىغەمبەر (ﷺ) كاتىك (با) ھەلى دەكرد دەيفرموو: (خوايە من داوات لى دەكەم لە خىرى ئەو بايە و ئەوئى تىدايە پىمان بېخەشە و پەنات پى دەگرم لەشەر و خراپەى ئەو بايەو ئەوئى تىدايە . ھتد). ھەرەھا عائشە دەفرمويت: كاتىك ھەر لە ئاسماندا دەردەكەوت پىغەمبەرى خوا (ﷺ) رەنگى دەگۆرا، ئارامى لىنەلدەگىرا، دەچووە دەردەو دەھاتەو ژوورەو، نىتر كە باران دايدەكرد دەسەرەوت و شادمان دەبوو، عائشە ھەستى بەو كەرد و ھۆى ئەو پىشوى و ترسەى لىپرسى، پىغەمبەرىش لە وەلامدا فرموى: (ئەى عائشە جا بەلكو لەو جۆرە ھەرەبى كە ھۆزى عاد كاتى بينيان پەلە ھەورىك بەرەوشىو و دۆلەكانيان دىت گوتيان: ئەو ھەورىكە و بارانى بۆ ھىناوين) كەچى سزا و ناپەھەتى بوو بۆيان و تىداچوون .

ھەر لە (عائشە) ھە دەفرمويت: ھەرگىز نەمدىوھە پىغەمبەرى خوا ئەوئەندە پىبەكەنىت كە مەلأشوى دەربەكەوت، بەلكو ھەمىشە زەردەخەنەى دەكرد، بەلام كاتىك ھەورى دەبينى يان با ھەلیدەكرد لە پوخسارىدا شوينەوارى دەردەكەوت، عائشە لى پىرسى: كە خەلكى ھەرە دەبينن دلشاد دەبن و بە ئۆمىدى بەرەكەتى بارانن، بەلام لەو كاتانەدا پەشوى و بىزارى لە پوخسارى پىرۆزتا دەبينم، ئەو بۆچى؟! پىغەمبەر (ﷺ) فرموى: (ئەى عائشە كى دلنىام دەكات كە ئەو سزايەك نى، ئەو ھەتا ھۆزى ھود بە (با) لەناوچوون خەلكەكە كە سزاكەيان بينى دەيانگوت: ئەو ھەورىكى باراناويە بۆمان) .

بەم جۆرە ئەو بەسەرھاتەى لە سورەتى (الاحقاف)دايە دەربارەى (عاد)ى دوايىيە و
باسەکانى تری لە ھەموو شوینەکانى دیکەدا لە قورئاندا باسى (عاد)ى دیرینە، واتا:
(عاد)ى يەكەمینە، خواى گەورە زانائە .

باسى (حەج کردنەكە)ى (ھود)یشمان کرد لەباسى حەج کردنى (نوح)دا (عليه السلام)لە
(على كوپى ابى طالب)ھوہ باس كراوہ كە گۆرە پیرۆزەكەى (ھود) لە (يەمەن)ە، ھەندىكى
تر دەفەرموون لە (دیمەشق)ە، لە مزگەوتەكەى خويىدا لەدیوارى پيشەویدا شوینىك
ھەيە، ھەندى كەس گومانیان وایە كە گۆپى حەزەرەتى (ھود) (عليه السلام)لەویدايە ...
خواى گەورە خۆى دەزانیت .

﴿پینگه‌مبه‌ری خوا صالح (دروود و سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیټ)﴾

واته پینگه‌مبه‌ری گه‌لی (شمود)، که هۆزیکى ناسراون و به‌ناوى باپیره‌یانه‌وه ناو‌نراون که (شمود) برای (جدیس) و هه‌ردووکیان کوپى (عاشرى کوپى (إرم)ى کوپى (سام)ى کوپى (نوح)ن(عليه السلام)، له عه‌ره‌بى عاربیه‌ن، لهو شیوه به‌رداویه‌ی نیوان حیجان و ته‌بوک دا ده‌ژيان، پینگه‌مبه‌رمان (ﷺ) له‌گه‌ل کۆمه‌لى موسولمان به ته‌بوک دا پۆیش‌تووه، ئەم هۆزه‌ش له‌دواى (عاد)بوون و بت په‌رست بوون .

خوای گه‌وره به‌نده‌یه‌کى کرده پینگه‌مبه‌ر و په‌وانه‌ی فه‌رموو بۆ سه‌ریان که ناوى (صالح)ى کوپى (عوبه‌ید)ى کوپى (ماسح)ى کوپى (عوبه‌ید)ى کوپى (حادر)ى کوپى (شمود)ى کوپى (عاشر)ه کوپى (إرم)ى کوپى (نوح)ه (عليه السلام)بانگیکردن بۆ یه‌ك خوايى په‌رستى و وازه‌ینان له‌بت و هاوه‌له‌کان، هه‌ندیکیان باوه‌ریان پته‌ینا، به‌لام زۆربه‌یان باوه‌ریان نه‌هینا، که‌وتنه هه‌ره‌شه لی‌کردن و نازاردانى، بگه‌ ده‌یانوو‌یست بیکوژن ته‌نانه‌ت نه‌و وش‌تیه‌یان کوش‌ت که خوای گه‌وره بۆ به‌لگه‌ی پینگه‌مبه‌رایه‌تى (صالح) بۆى نارد‌بوون، ئیتر خوای گه‌وره‌ش به‌سزای خۆى گرتنى و له‌ناوى بردن .

بۆ زانینى ئەو ئایه‌تانه‌ی که باسى چه‌زه‌تى (صالح) و گه‌له‌که‌ی و مو‌عجیزه‌که‌ی و چاره‌نۆسه‌که‌ی دوايیان ده‌که‌ن به‌ ووردی ته‌فسیری ئەم ئایه‌تانه بخوینه‌وه که له‌خواره‌وه ناوى سوره‌ته‌کان و ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانمان نووسیه‌وه:

ناوى سوره‌ت	ژماره‌ی ئایه‌ت	ناوى سوره‌ت	ژماره‌ی ئایه‌ت
سوره‌تى الاعراف	(٧٣) بۆ (٧٩)	سوره‌تى الشعراء	(١٤١) بۆ (١٥٩)
سوره‌تى هود	(٦١) بۆ (٦٨)	سوره‌تى النمل	(٤٥) بۆ (٥٣)
سوره‌تى الحجر	(٨٠) بۆ (٨٤)	سوره‌تى فصلت	(١٧) بۆ (١٨)
سوره‌تى الإسراء	(٥٩)	سوره‌تى القمر	(٢٣) بۆ (٣٢)

له‌ گه‌لیك شۆینی قورئانى پێرۆزدا خوای گه‌وره ناوى (عاد) و (شمود)ى پێکه‌وه هیناوه، وه‌ك له‌ سوره‌تى (براءة: ابراهيم، الفرقان، ص، ق، النجم، الفجر) . ده‌لێن ئەم دوو گه‌ل و هۆزه (اهل الكتاب) هه‌یج شتیك ده‌رباره‌یان نازانن، ته‌نانه‌ت له‌ (تورات)یش دا باسیان نه‌کراوه. به‌لام له‌ قورئاندا نه‌و بۆچوونه په‌ت ده‌کاته‌وه ته‌نانه‌ت به‌ (موسا)ش راگه‌یه‌نراوه، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره له‌سه‌ر زمانى (موسى) له‌ قورئاندا ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَقْفَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾ (الاية^۱)، پوکاری نایه‌تکه و انیشان ددهات که چه‌زده‌تی (موسا) (علیه‌السلام) به‌و جوړه له‌گه‌ل گه‌له‌که‌ی خو‌ی دواوه، سه‌بارت به‌وه‌شیان که گوايه نه‌و دوو گه‌له (عاد، ثمود) له‌بته‌چه‌دا له‌عه‌رب بن یان نا، نه‌وه‌یان به‌ته‌واوه‌تی نه‌زانراوه، نه‌گه‌ر چی هه‌وال و زانیاری ده‌رباره‌یان له‌سه‌رده‌می (موسی) دا (علیه‌السلام) با‌وبووه و زانراوه .

هو‌زی (صالح) (علیه‌السلام) عه‌رب بوون، له‌دوا‌ی (عاد) ژیاون، ته‌نانه‌ت خو‌شیان نه‌یاند‌ه‌زانی کی له‌پیش خو‌یانه‌وه بووه، به‌لام که‌له‌که‌ی خو‌ی و بی‌باوه‌ر بوون، هه‌ربو‌یه چه‌زده‌تی (صالح) (علیه‌السلام) به‌گه‌له‌که‌ی خو‌ی فه‌رموو: ﴿وَإِذْ كُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَجَفَّوْنَ مِنْ سُھُلِهَا قُصُورًا وَتَنْحِفُونَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَقْتُلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (۲)، واتا: بیریکه‌نه‌وه که چو‌ن خوا‌ی گه‌وره نی‌وه‌ی کرده میراتگری (عاد) له‌م زه‌ویه‌دا که له‌ده‌شته‌کاندا کو‌شک و ته‌لار دروست ده‌کن و شاخه‌کانیشتان هه‌ل‌کو‌لی‌وه‌و خان‌ووتان تی‌دا دروست کردون، ده‌یر له‌به‌خششه‌کانی خوا بکه‌نه‌وه و سو‌پاسی بکه‌ن و خراپه و نادانی له‌سه‌ر زه‌ویدا بلا‌و مه‌که‌نه‌وه . مه‌به‌ست له‌ویه که سو‌پاسی خوا‌ی گه‌وره بکه‌ن که نه‌و ژیری و زرنگیه‌ی پی‌داون هاوه‌لی بو دامه‌نین و به‌ته‌نها نه‌و خوا‌یه بی‌ه‌ستن به‌کرده‌وه‌ش ده‌ربخه‌ن که نی‌وه سو‌پاس گو‌زارن، ده‌ستم دامین‌تان له‌فه‌رمانی خوا لاه‌ده‌ن و هاوه‌لی بو بریار مه‌ده‌ن نه‌گینا چاره‌نووسی‌کی خراپ دیته ری‌تان . له‌به‌ر پو‌شنایی شی‌وازی بانگ‌خوا‌زیه‌که‌ی و نه‌و پرگه و ده‌سته‌واژه‌ناسکانه‌ی به‌کاری‌ی هی‌ناون و له‌قورئانی پی‌رو‌زدا بو پی‌غه‌مبه‌ری نازی‌زمان خه‌لات کراون، ده‌رده‌که‌وی‌ت که چه‌زده‌تی (صالح) جگه له‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ری خوا بووه، مرو‌قی‌کی زو‌ر به‌به‌زه‌یی و به‌سو‌ز و نه‌رم و نیان و به‌نه‌ده‌ب و مه‌ند و به‌حیکمه‌ت بووه .

چه‌زده‌تی صالح (علیه‌السلام) نام‌وژگاری گه‌له‌که‌ی ده‌کرد و فه‌رمو‌وی: (نه‌وه‌تا هه‌روا به‌به‌نی‌وه‌یی لی‌ره‌دا نه‌ژین، له‌ناو باخچه‌ی جوان و کانی‌اوه‌کان و کشتوکال و خورما پی‌گه‌یوه‌کانتان‌دا، له‌شاخه‌کان خان‌وبه‌ره بو خو‌تان هه‌ل‌ده‌کو‌لن ده‌یسا خوا بی‌ه‌ستن و گو‌پراه‌لی بکه‌ن، گو‌پراه‌لی زنده‌په‌وان مه‌که‌ن که نه‌وان خراپه له‌سه‌ر زه‌ویدا بلا‌و

^۱ سوره‌تی ابراهیم / ۸ بو ۹ .

^۲ سوره‌تی الاعراف / ۷۳ بو ۷۴ .

ئەكەنەو چاك نابن^(۱)، ھەرۈھە پىنى فرمىون: (گەلەكەم خوا بېرستىن جگە لە ئو ھىچ پەرۈردگارنىكى تر نىيە، ھەر ئو خوايە لەزەويەو داپىرشتىن و ئاۋەدانى پىدان، واتا: خۇتان زەوى ئاۋەدان بىكەنەو)^(۲)، (پەشىمان بىنەو و تەوبە بىكەن)^(۳)، چونكە (پەرۈردگارنى من نىزىكە و وەلام دەداتەو)^(۴). كەچى ئەوان زۆر بېشەرمانە وەلاميان دايەو و پىيان گوت: (ئەى صالح دەمىكە ئىمە پىتمان وتوۋە كە تىكمان بىگرە) و بەقەلى خۇتدا بچۆرەو و ئەم جۆرە قسانە واز لىيىنە، مەلى واز لەنايىنى باو و باپىرائتان بىنن وتەنھاخوا بېرستىن، باشە تۆدەتەوئىت (ئەوشتانە نەپەرستىن كە بار و باپىرائمان پەرستويانن، لەبەرئەو دوودلىن لەو قسانەى دەيانكەيت)^(۵).

بەلام ھىشتا ھەر بەنەرمى وەلامىدەدانەو و دەيفەرموۋ چ گومانىكتان لە قەسى كەسىكدا ھەيە كە بانگتان دەكات بۇ رىگەى ھەق و راست؟! ئىۋە چ بيانويەكتان بەدەستەويە بۆلای خوا؟ كاتىك داوام لىدەكەن كە بانگتان نەكەم بۇ ئو رىيازە بەرزەو گونىرايەلى خوا، من ناتوانم وا بىكەم، چونكە بانگەواز كىردنتان نەركى سەرشانى مە . . . لەبەرئەو تا خۇاى گەورە خۇى كىشەى نىۋانمان يەك لا دەكاتەو مەن ھەر بەردەوام دەم. ھەرۈھە پىيان گوت: ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَرِينَ﴾^(۶)، واتا: تۆ جادووت لىكراۋە، نازانى چى لە نزاكانت دا دەلىنى، ئەگىنە چۆن بەئىمە دەلىنى دەيىت تەنھا يەك خوا بېرستىن و لەپەرستىنى شتى تر دوور بىكەنەو، ياخود واتا: (خۇت جادوگەرەيت)، واتا: راستە تۆ مروقى، بەلام مروقىكى جادوگەرەيت، ھەرۈكو دەيانگوت: ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾^(۷) يان (ئەگەر راست ئەكەيت نىشانەيەكمان بۆيىنە)^(۸). بەو جۆرە داوايان لىكرد كە شتىكى دەرئاسا (خوارق العادات) يان بۇ بەيىنى: تا بەلگەبى لەسەر راستى پىغەمبەرەيتى (صالح) (عليه السلام)، خۇاى گەورەش و شتىكى كرد بە بەلگەى ئو پىغەمبەرە و فرموى:

^۱ سۈرەتى الشعراۋ / ۱۴۹ – ۱۵۲ .

^۲ سۈرەتى ھود / ۶۲ .

^۳ سۈرەتى ھود / ۶۲ .

^۴ سۈرەتى الشعراۋ / ۱۴۹ – ۱۵۲ .

^۵ سۈرەتى ھود / ۶۳ .

^۶ سۈرەتى الشعراۋ / ۱۵۳ .

^۷ سۈرەتى الشعراۋ / ۱۵۴ .

^۸ سۈرەتى الشعراۋ / ۱۵۵ تا ۱۵۶ .

﴿قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ، وَلَا تَمْسُوهَا بَرْءٌ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(۱) ،
 واتا: (ئەوە وشتىكە پۇژىك نۆرى ئەوە بۇ ئاۋ خواردنەوە پۇژىكىش نۆرى ئىۋەيە، كە
 ھەردو كاتەكە دىارىكراۋە، ھەرگىز بەخراب توخنى مەكەن، ئەگىنا سزاي گەرەتان
 دىتە رى)، ھەرۋەھا خۋاي گەرە لەئايەتى (۷۲)ى سۈرەتى (الاعراف) و ئايەتى (۵۹)ى
 سۈرەتى (الاسراء)دا باسى ئەو وشتەرى كىردوۋە . پاقەكارانى قورئان وا باس دەكەن كە
 پۇژىك گەلى (ثمود) لەيانەى خۇيان كۇببۈنەوە، لەو كاتەدا ھەزەرەتى (صالح) (عليه
 السلام)بەلاياندا رابورد و بانگىكردن بۇ خواپەرستى و يادى خستەنەوە ھەرمانى پىكردن
 بۇ بەرھەرمانى خۋاي گەرە: بەلام ئەوان لە ۋەلامدا پىيان گوت: دە تۇ وشتىك لەو بەردە
 ھەر بىن، وشتەكە فلان و فېسارە سېفەتى تىدابى، بەرز و تووك دىزى و ئاۋاۋ ئاۋابى .
 !! ھەزەرەتى (صالح) (عليه السلام)ھەرۋەى: ئەگەر خۋاي گەرە داۋاكەم بىنئىتە دى و
 چۇنتان داۋاكىردوۋە، بەو پىيە وشتىك لەو بەردە بىتە ھەرەو، ئايا باۋەر دەھىنن و
 موسولمان دەبن ؟ گوتيان بەلى، لەسەرئەوە پىك ھاتن و پەيمانان دا .

ئىنجا ھەزەرەتى صالح (عليه السلام)چوۋە جى نوپۇزەكەى خۇى و ئەۋەندەى بۇى
 دانرابوۋ نوپۇزەكەى كرد، ئىنجا دەستى كرد بە پارانەوە لەخۋاي گەرە تاكو داۋاكەيان
 بىنئىتەجى، ئىنجا خۋاي گەرە نزاكەى ۋەرگرت و ھەرمانى بە بەردەكە كرد كە لەت بىت و
 وشتىكى لەو جۇرە لى بىتە ھەرەو كە داۋايان كىردبوو . كە ئەۋەيان بىنى واقيان ۋرما .
 . سەرسام بوون لەو موعجزە گەرەيە و لەو بىانۋېرە لەو بەلگە ئاشكرايەى ۋەك خۇرى
 پوناك دەدرەۋشاىەو، بۇيە ھەندىكىان باۋەرپان ھىنا، بەلام زۇرەيان لەسەر سەرگەردانى
 و گومرايىو بى بىروايى خۇيان مانەوە پەيمانەكەيان شكاند، ھەرۋەكو خۋاي گەرە
 دەفەرۋموى: ﴿فَظْلَمُوا بِهَا﴾، سەرۋكى ئەۋانەى كە باۋەرپان ھىنا ناۋى (جندع كۆرى ەمروى
 كۆرى محلاتى كۆرى لەبىدى كۆرى جەۋاس)بوو، پىشتىرىش ھەر ئەو لەكەسانى
 سەرگەرەى (ثمود)بوو، ئەۋانى تىرىش دلىان بەلاى ئىسلامدا لىى دەدا، بەلام زەۋئابى
 كۆرى ەمروى كۆرى لەبىدو ھىبابى بەتوان و رەبابى كۆرى صەعرى كۆرى جولمس
 پىگىرۋوون (جندع) ھات (شەھابى كۆرى خەلىفە)ى بانگ كرد بۇ باۋەر ھىنان كە ئامۇزاي
 خۇى بوو، سەرەك ھۇزىش بوو، وىستى موسولمان بىى، بەلام ھەمان كۆمەلى پىشۋو

^۱ سۈرەتى الشعراۋ / ۱۵۵ تا ۱۵۶ .

په شیمانیان کردووه . حه زره تی صالح (عليه السلام) فەمووی: ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ﴾^(١)، واتا: ئەمه وشتری خوايه، بۆ پێژ لیگرتنی وشتره که، ههروهکو چۆن دهوتریت (بيت الله)، بۆ بهرێزگرتنی ئەو خانووه پێرۆزه . هه موویان له سه ر ئەوه پێک که و تن که وشتره که له ناویاندا هه ر وا بمینێ و له کام زه وی حه زی لیبوو به وه پێت، سه رچاوه ی ناو خوارده نه وه شیان (پیر) پێک بوو، وا پێک که و تن پۆژێک ناوی بیره که بۆ وشتره که بێ و پۆژیکیش بۆ ئەوان بیت، ئەوان ئەگه ر ئەمڕۆ ئیشیان به ناو هه بوايه و نۆره یان نه بوايه، ئەبوايه ئیشه کانیان دوا بخستایه بۆ سه به ینی، ئەگه ر چی و تراوه پری شیره که ی به شی هه موویانی کردووه

خوا ی گه مره ده فەرمو ی: ﴿إِنَّا مُرِلُوا النَّاقَةَ فَتَنَّا لَهُمْ﴾^(٢)، واتا: ئێمه ئەو وشتره مان بۆ تاقیکردنه وه ی ئەوان نارد، ناخۆ باوه ر ئەهینن یان نا؟! خوا ی گه مره ده زانی ت، به لām تو (ئە ی صالح): ﴿فَارْتَقِبْهُمْ﴾: چاوه روان به تا بزانی ت چیا ن به سه ردی ت! هه روه ها ئا رام بگه ره له به رانه ر ئازاردانی ئەوان بو ت. هه وایی ئەو چاره نو سه ت پێده گات که دی ته پێیان.

کاتی نۆره ئاوه که له ناویاندا درێژه ی کێشا، ئیتر زاناکانیان کۆبوونه وه و به ریا ریاندا که وشتره که بکوژن، تا کو له ده سه تی به سه ی نه وه و ئاوه که ش ته نها بۆ خو یان بیت، خوا ی گه مره له و باره یه وه ده فەرمو ی: (وشتره که یان کوشت، له فه رمانی په ره ردگاری شیان یا خیبوون و گو تیان: ئە ی صالح په یمان ی چ سه زایه کت پێداوین به سه رمان بی نه!)^(٣)، ئەوه یان که کوشتنی وشتره که ی گر ته ئە سه تو ی خو ی (قه داری کو پری سالفی کو پری جندع) ی سه رکر ده یان بوو که پیاو یکی سو ری شین باو ی به ئەک بوو، وا باو بوو که به زۆلی له (سالف) ی باوکی که و تۆ ته وه، ئەگینا له راستیدا کو پری پیاو یکی تره که ناو ی (صبیان) بووه، به پای گشتی هه مو لایه کیان کوشتنی وشتره که یان به ئەو سپارد، له به رئه وه ش بوو که کوشتنه که درا وه ته پال هه موویان .

(ابن جریر) و هه ندی له ڕا قه کارانی قورئانی پیرۆز ده لێن: له ناو (ثمود) دا دوو ژن هه بوون که ناویان (صدوق) و (عنیزه) بوو یه که میان ئافره تیکی زۆر جوان بوو، کاتی که می رده که ی باوه ری هی نا به صالح ئیتر وازی له می رده که ی هی نا، به (مصرع) ی ئامۆزای خو ی گو ت: خو مت پێشکه ش ده که م ئەگه ر وشتره که بکوژیت، دووه می شیان ژنی

^١ سوره تی هود / ٦٤ .

^٢ سوره تی القمر / ٢٧ .

^٣ سوره تی الاعراف / ٧٧ .

(نۆاب)ى كۆپى (عەمرو)ى سەرگىردەبوو، چوار كىچى ھەبوو، بە (قدار)ى گوت: لەو چوار كىچە كامىيانت دەوى دەتدەمى بە مەرجى و شترەكە بكوژىت، بەم جۆرە ئەو دوو لاو ھە بوون بە (نۆ)كەسى تەواو، بەم جۆرە لە قورئانى پىرۇزدا باس كراو ە .

﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ بَعْثٌ رَّهْطٍ يُفِيدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُضِلُّونَ﴾^(۱)، ئەمانە ھەوليان ئەدا كە پشتىوانى تەواو بۆ خۇيان مسۆگەر بكن لەناو ھۆزەكەياندا ئەوانىش بەدەميانەو ھاتن و پشتىوانى خۇيان دەربىرى، ئىتر بلأوبوونەو ھە لە ھەموو لايەكەو ھە چاويان دەگىزرا بۆ دۆزىنەو ھە و شترەكە، كە دەرەكەوت (مصرع)ى كۆپى (مەرج)ى كۆپى (مەحيا) تىرىكى تىگرت و ئىسكى قاچى پىنكا، ئىتر ژنان بەگورانى و پىاھەلدانەو ھاتن، تا ھانىيان بەدەن بۆ كوشتنى و شترەكە، (قەدارى كۆپى سالف)گوروتىنى دايە خۇى و بە شمشىرەكەى قورگى ھەلپىرى، و شترەكە كەوت بە زەويدا و نىخەيەكى گەورەو ترسناكى لىھات جارىكى تر پەلامارىدا و سەرى لىكردەو ھە، ئىتر رايكردە سەر كىيوىكى بەرز و سى جار ھاواری كرد دەگىزەنەو و شترەكە وتوئەتى: ئەى پەرورەدگارەكەم كوا دايكم؟ ئىتر جۆتەو ھە ناو بەردەكە و ديارنەماو ھە، دووبارە دەلین: شوئىنى كەوتوون و دۆزىويانەتەو ھە و كوشتويانە، خواى گەورە لەم بارەيەو ھە دەفەرموئىت: ﴿إِذْ أُنَبِّئُ أَشْقَاهَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةُ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾^(۲) ھەرەھا دەفەرموئى: ﴿فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ فَكَيْفَ كَانَ غَدَابِي وَنُذِرٌ﴾^(۳)، ھە دەفەرموئىت: ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوها فَلَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهمْ فَذَمَّهمْ فَسَواها وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾^(۴) .

پىغەمبەر (ﷺ) و تارى دەفەرمو، باسى و شترەكەى كرد و پاشان ناوئىشى برد، فەرموئى: ﴿إِذْ أُنَبِّئُ أَشْقَاهَا﴾، و اتا پىاويكى بەجەرگ و سەرۆك خىلىكىيان ھەلپىزارد كە خەلكى گوييان بۆ فەرمانەكانى دەرگرت، تاكو و شترەكە بكوژىت، پىاويك بوو ھەكو (ابى ذمعة) وابوو^(۵) . پىغەمبەر (ﷺ) بە (ەلى) فەرموئى: پىت بلىم شەقاو ھەترىن كەس كىيە؟ وتى: بەلى، فەرموئى: دوو كەسن: يەكەميان پىاو ھە سوور باو ھەكى (شمود) ھە كە و شترەكەى

^۱ سۇرەتى النمل / ۴۸ .

^۲ سۇرەتى الشمس / ۱۲ - ۱۳ .

^۳ سۇرەتى القمر / ۳۹ - ۴۰ .

^۴ سۇرەتى الشمس / ۱۴ - ۱۵ .

^۵ صحيح البخارى (۴۹۴۲/۹۱/۶۵) .

گوشت و دووهمیشیان ئەوێه کە تۆ شەهید دەکات و پێشی بەخوێنی تۆ تەردەبێ، ابن حاتم گێڕاویەتییهوه .

خوای گەوره دەفەرموێت: ﴿لَقَرُوا النّاقَةَ وَغَوَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ آتِنَا بِمَاعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾^(۱)، ئەم کار و گفتارەیان لەچەند سەریکەوه بێباوەریەکی ئاشکرایە، لەوانەش: فەرمانی خوا و پێغەمبەرەکیان شکاند بە کوشتنی ئەو و شترەکی کە یەکیک بوو لە نیشانەکانی خوای گەوره بۆی ناردن، پەلەیان کرد لەوێ کە خوای گەوره ئەو سزایەیان بدات کە لەسەر زاری حەزەرەتی صالح پەیمانی پێداون، ئەوەش مەرجی خوایی تێداوە بۆ سزادانیان لە دوو پووهوه: پووی یەکەم مەرجێکی پابەندە کە فەرموویەتی ﴿وَلَا تُسْرِفُوا بِسُوءِ فِعَالِكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾^(۲)، لەگەڵ ئایەتی ﴿يَوْمَ عَظِيمٍ﴾^(۳) و ﴿الْيَمِّ﴾^(۴)، لە پووی دووهمیشەوه: پەلەیان کرد لەوێ کە سزاکەیان بۆ پێش بخێ، هەروەها پێغەمبەریان بەدرۆ دەزانی لەکاتیکی بەلگەیی تەواو و راست و دروستیشی بۆ هێنابوون، بەلکو ئەوان خۆیان پێگەیی ئینکاری و سەرکەشی و ناهەقیان گرتەبەر، بەمەش سزای خۆیانیان بۆ خۆیان حەلال کرد، خوای گەوره فەرمووی: ﴿لَقَرُوا فَقَالَ تَمَتُّوا فِي ذَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَذٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ﴾^(۵).

دەگێڕنەوه کاتی ویستیان و شترەکی بکوژن، یەکەم کەس کە دەست پێشخەری کرد (قەداری کوپی سالف)بوو،خەستی بە زەویدا، پاشان ئەوانی تر بە شمشیر تێیکەوتن،کاتیکی بەچەکی ئەوێ بیینی،لەدەستیان رایکرد،لەبەرئەوه حەزەرەتی(صالح)(علیه السلام)پێی فەرموون: ﴿تَمَتُّوا فِي ذَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾، واتا: تا سێ پوژی تریش لە مالهەکانتاندا بەمێنەوهو پابوین، مەبەست لە (سێ) پوژی داهااتووه، ئەک ئەو پوژی تیایدا بوون، دیسان بۆئەوەش هەر گالتهیان پێدەهات، بگرە دەمو ئیوارە پیلانیان دانا بۆ کوشتنی حەزەرەتی صالح و گوتیان: ﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَهُ وَأَهْلَهُ﴾^(۶) ئاوا: سۆیندیان خوارد بەخوا، کە دەبێت صالح و خێزانەکی لە مالهەکی خۆیدا خانەکوژ

^۱ سورهتی الاعراف / ۷۷ .

^۲ سورهتی هود / ۶۴ .

^۳ سورهتی الشعراو / ۱۵۶ .

^۴ سورهتی الاعراف / ۷۳ .

^۵ سورهتی هود / ۶۵ .

^۶ سورهتی النمل / ۴۹ .

بکەن و پاشان ئىنكارى بکەن كە ئەوان شتى وايان نەكردوو، ئەگەر كەسىك داواى خويىنى تۆلەى كرد، بۇيە گوتيان: (پاشان دەلتىن بەخويىن گرەكەى ئاگامان لە تياچوونى ئەو نىيە، ئىمە لەراست گۆيانىن) ^(١)، خواى گەورە دەفەرمويىت: (فيليان كرد، چۆن فيلىك! فيلمان ليكردن، چۆن فيلىك! ئەوان هەستيان پىنەكرد، بېوانە سەرەنجامى فيل و تەلەكەيان چىبوو، ئىمە ئەوان و ھۆز و تىرەيانمان بەگشتى ويران كردن، ئەوئەش ماله كاولەكانيانە بەھۆى ستمەيانەو، ئەمانە بەلگە و نيشانەن بۆ كەسانىك كە بزەنن ئەوانەشمان پزگار كرد كە باوەرداربوون و تەقواكاربوون) ^(٢).

سەرەتا خواى گەورە ئەو چەند كەسەى بەردباران كرد كە نەخشەيان دانابوو بۆ كوشتنى حەزەتى صالح، لەپيش ئەوانى تردا، پۆزى پىنج شەممە بوو بە پۆزى يەكەمى چاوەپوانيان ئەو پۆزە پوخساريان زەرد ھەلگەرابوو، كاتى پۆزگار گەيشتە ئىوارە ھەموويان بە گالته پىكردن گوتيان: ئەوا پۆزى يەكەمى نزيكبوونەوئەى سزاكە تەواو بوو، چوونە پۆزى ھەينىيەو كە دووم پۆزى نزيك بوونەوئەى سزاكەيان بوو، پەنگى پوخساريان سوور ھەلگەرا، كە ئىوارە داھات ديسان گوتيان: ئەوا پۆزى دووھميش بەسەرچوو، ئيتەر پىيان نايە پۆزى شەممەو، كە پۆزى چالاكى كاروكاسىبيە و پۆزى سىھەميان بوو، پوخساريان رەش ھەلگەرابوو، ھەر كە ئىوارە ھات، بەھەمان شىوازى پۆزانی دى، گوتيان ئەو ماوھەكە تىپەرى. ! كەچى ھىچ پووى نەدا. سەرلەبەيانى پۆزى يەك شەممە دانىشتبوون و چاوەپوانى سزاكەيان دەكرد، نەياندەزانى چۆن و لەكوئەو سزاكەيان بۆ دىت و چىيان بەسەر دىت، لەگەل ھەلاتنى خۆردا دەنگىكى زۆر بەھىز و تىژ لەئاسمانەو ھاتە سەريان و زەوى ژىر پىشيان كەوتە جولە و لەرزىن، زىنۆقيان چوو، زراويان تەقى، مېشكيان تەقى، گيانيان دەرچوو، جم و جۆليان نەما، ھىچ دەنگىگ سەداى نەما، راستىھەكان دەرکەوتن، ھەموويان بوون بە لاشە و تەرمى بىنگيانى ناو خانووەكانيان، كەس پزگارى نەبوو، جگە لە جارىيەكى قاج بەستراو كە ناوى (كەلبەى كچى سەلەق) بوو، پىيان دەگوت: (ذريعة)، زۆر دژايەتى حەزەتى صالحى دەكرد، ھەر كە سزاكەى بەدىكرد، قاجەكانى بەرەلە كرد و دەستى بە راكردن كرد، چۆن راكردنىك! خۆى گەياندە ئاوەدانىھەكى عەرەبەكان و ھەوائى كارەساتەكەى پى راگەياندن، ناوى بۆ دەگىزان كاتىك ئاوەكەى خواردەوئە ئەويش مرد، شوئەوار و شارەكەيان واى

^١ سورەتى النمل / ٥٠ - ٥٣ .

لښهات که ده تگوت هر هېچ کاتیک ناوهدانی تیدانه بووه، وهک به زمانى حال گوتراى (شود بږويان به په روهردگارى خوږيان نه هينا دهک نه ولا ترچن شود) ^(۱).

کاتى پښه مېرى نازيزمان (ﷺ) به (حجر) دا تپېرى، فېرمووى: (داواى به لگه و سزاسه کهن، گېلى صالح داوايان کرد، واته: داوايان کرد و شترىک له بهرديک بښته دهره وه له دۆله دا هاتووچوى دهکرد، هښتا فېزيان نواند بهرانبهر فېرمانى خوا و وشتره که شتيان کوشت، نه و وشتره که پوژىک نورهى ناو خوارنده وې بوو، پوژى دوايېش شيرى ددهانى که به شى هموويانى دهکرد، نيتر خواى گه وره له ناسمان و زه وييه وه سزاي بۇ ناردن، هموويانى له ناوېرد، جگه له پياويک نه بښت که له کاته دا له که عېدا بوو، پرسيان له پښه مېر (ﷺ) نه و پياوه کښو؟ فېرمووى نه بوړغال بوو، هر که له مالى خوا هاته دهره وه، هه مان سزاي گه له کهى گرتيه وه و کوشتى) ^(۲).

له گېرانه وېه کى تر دا هاتوه که پښه مېر (ﷺ) به لاي گوږى (ابى بوغال) دا تپېرى، فېرمووى: نه زانن نه مه گوږى کښه؟ گوتيان خوا و پښه مېر کهى ده زانن، فېرمووى نه وه گوږى نه بى روغاله که پياويکى شود بوو، کاتى خواى گه وره سزايدان، نه م پياوه له مالى خوادبوو، له بهر نه وه پاريزراوېوو، هر که هاته دهره وه، هه مان سزاي گه له کهى به سر نه وېش هات، نيتر له شوينه دا به خاك سپنېردرا، چله دارىکى زېرېش له گه ليدا خرايه گوږه که يه وه، نيتر خه لکه که که و تنه کيلا نه وهى شوينه که به شمشيره کانيان و له چله زېرېنه که گېران، تا دوزيانه وه و دهر يان هينا، نه بو بوغال ناويکى ترېشى هه بووه که (ابو ثقيف) بووه. حه زره تى صالح (عليه السلام) پاش تياچوونى گه له کهى چووه سر تهرم و شوينه واره کاو له که يان و فېرمووى:

﴿قَوْلِي عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُجِبُونَ الْنَاصِحِينَ﴾ ^(۳)، واته: نهى گه لو، نه من په يامى په روهردگارم پېراگه ياندن و ناموزگارم کردن، وهى نيوه ناموزگارانتان خوش ناوى. به لى، حه زره تى صالح (عليه السلام) به وپېرى هه وله وه به نارام و خوگرېيه کى زوره وه په يامى حق و راستى پېراگه ياندن، فيلى لينه کردن، به لام نه وان گالته يان ليده هات، تاكو خواى گه وره سزايدان، هر به هه مان جوړ پښه مېرى خوېشمان

^۱ سوره تى هود / ۶۸.

^۲ مسند الامام احمد (۳/۲۹۶/حلبى)، المغنى فى الجعفاو (۲/۶۳۲، ۱۵۹۸).

^۳ سوره تى الاعراف / ۷۹.

حزرتی محمد (ﷺ) له گه ل خه لکی (قهلیب) ی^(۱)، (به در) قسه ی کرد، پاش تیپه پوونی سی پوژ به سهر مردنه که یاندا و پیغه مبه ر (ﷺ) به سواری ولاخه که یه وه بوو، فهرمووی: نه ی خه لکی قهلیب، نایا به راستی نه وه تان دی که په روه ردگارتان په یمانی پیدابوون، من نه وم ده ست که وت که خوی گه وره به راستی په یمانی پیدابووم، شتی تری پیگوتن، فهرمووی: (خراپترین خزم و هوژی پیغه مبه ران نیوه بوون بو پیغه مبه ری خو تان، نیوه به درو تان ده زانیم و خه لکی تر به راستیان ده زانیم، نیوه شاره به درتاتان ده کردم و خه لکی تر دالده یان ده دام، نیوه ده تان کو شتم و خه لکی تر سه رکه وتویان ده کردم، خراپترین خزم و تیره ی پیغه مبه ران بو پیغه مبه رکه یان نیوه بوون .

عومر فهرمووی: نه ی پیغه مبه ری خوا نایا قسه بو که سانیک نه که ی که مردوون و لاشه کانیان بوگه نی کردووه وشک و ره ق هه لاتوون؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: سویند به و که سه ی گیانی منی به ده سته نیوه له نه وان با شتر لیم نابیستن، به لام توانای وه لام دانه وه یان نیه . ده لین: دوی نه وه نیتر حزرتی صالح (علیه السلام) پویششت بو که عبه و له وی ژیا هه تا کوچی دوی کرد . له (ابن عباس) وه ده گپرنه وه که فهرمووی ته تی: کاتیک له یرنگه ی حه ج دا پیغه مبه ری نازیزمان (ﷺ) به دۆلی عه سفان دا پیپه ری، به (ابو بکر) ی فهرموو: نه ی (نه بی بکر) نه مه چ دۆلیکه ؟ (ابوبکر فهرمووی: دۆلی عه سفانه، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: (هود و صالح به م دۆله دا هاتوون بو حه ج، به سواری وشتری لوی کوپان ریشاندار، عابایان به سهر شانه وه بووه و بورده ی چنراویان پیوه بووه، هاتوون بو حه جی مالی خوا) (۲) .

له (ابن عمر) وه ده گپرنه وه که فهرمووی ته تی: کاتیک پیغه مبه ر (ﷺ) له ته بوک دابه زی له دۆلی (حجر) ی لای کوته ماله کانی (ثمود)، خه لکی له و بیرانه ناویان خواره وه که گه لی (ثمود) کاتی خو ی لییان ده خواره وه، نیتر ده ستیان کرد به هویر شیلان و جه وه نده پر ناوکردن، به لام پیغه مبه ر (ﷺ) فرمانی پی کردن که جه وه نده ناوه کان بریژن و هویره که ش بدن به وشتره کان ئینجا پویششت تا گه یشتنه نه و بیره ی که کاتی خو ی وشتره که ی صالح ناوی لیده خواره وه، لیړه شدا پیغه مبه ر (ﷺ) فرمانی پیکردن که نه چنه ناو پارده و شوینه واره کاوله کانی (ثمود) وه، ئینجا فهرمووی: (ده ترسم

^۱ قلیب: بئر قدیم: بیریکی کون و دبرین .

^۲ مسند الامام أحمد ۱/۲۳۲/حلبی .

ئەوھى بەسەر ئەواندا ھات بەسەر ئىۋەش بىت، لەبەرئەوھ مەچنە لايان) ^(۱)، (عبداللەھى كۆپرى عومەر دەگىرىتتەوھ كە پىڭەمبەر (ﷺ) لەدۆلى جىردا فەرموۋى: (مەچنە لاي ئەو سىزادراۋانە، مەگەر بەگىرئەوھ، جا ئەگەر گىرىانتان نايەت مەچن، نەبادا ئەوھى بەسەر ئەواندا ھات بەسەر ئىۋەش دا بىت) ^(۲) .

لە (عامرى كۆپرى سەد)ەوھ دەگىرىنەوھ كە لەجەنگى تەبوكدا موسولمانان زۆر بە پەلەبوون تا بچنە سەر شوئىنەوار و كاۋلگەكانى خەلكى (حج)، ئەو ھەوالەش بە پىڭەمبەر گەشىتتەوھ (ﷺ)، ئىتر پىڭەمبەر (ﷺ) بانگىدا و فەرموۋى: (الصلاة جامعة)، عامر دەلىت: ھاتم بۇ خزمەتى پىڭەمبەر (ﷺ) كە دەستى بە وشتەرەكەى خۇيەوھ بوو. فەرموۋى مەچنە سەر شوئىنەۋارى گەلىك كەخۋاى گەرە قىن و خەشمى لىگىرتوون و سىزىداون، پىاۋىك وتى ئەى پىڭەمبەرى خوا بۇ ئەوھ دەچىن بۇ سەرسامى خۇمان دەرپرېن بەرانبەر تەۋاناي خۋاى گەرە، پىڭەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: ((ئاي ھەۋالى شتى لەوھ سەرسامىرتان پىنراگەيەنم؟ پىاۋىك لە خۇتان ھەۋالى پابردوو و داھاتووتان پىندەلىت (ۋاتا پىڭەمبەر خۇى) (...)) .

ۋا باس كراۋە كە خەلكى سەردەمى صالح (عليه السلام) تەمەنيان درىژ بوو، خانوويان دروست دەكرد، خانوۋەكە لەكۆنىدا دەروخا، ھىشتا ھىچ كام لە ئەندامانى ئەو خىزانە نەمردبوون، ئىتر خانوۋەكيان لەشاخ بۇ ھەل دەكەندرا . كاتىك ھۆز و گەلەكەى داۋايان لە حەزرىتى صالح (عليه السلام) كرد كە بەلگە و نىشانەيان بۇ بنوئىنى، خۋاى گەرە وشتەرەكەى لە بەرد بۇ دەرھىنان، خۋاى گەرە ئاگادارى كردنەوھ كە ئەگەر ئەو وشتەرە نازار بدەن سىزا دەچىژن، ھەرۋەھا ئاگادارىشى كردبوونەوھ كە ئەوان وشتەرەكەش دەكوژن و ئەو كارەشيان ئەبىتتە مايەى تىياچوونى خۇيان، تەنانتە سىفەتەكانى ئەو پىاۋەشى بۇ باس كردبوو كە وشتەرەكە دەكوژىت، بەم رەنگە كە پىاۋىكى سۈورى شىن باۋە، ئىتر بەھەموو مامانەكانيان راگەياند، ھەر كاتىك مندالىكى لەو شىۋەيە لەدايك بوو، بىكوژن .

ماۋەيەكى زۆر بەسەر ئەو بارودۇخەدا تىپەپرى چەندىن بەرەى خەلكى ژيان و مردن، يەكىك لەسەر ھۆزەكانيان كچىكى سەرھۆزى ناۋدارى بۇ كۆپەكەى خواست، ئەو منالەى لەو دوانەكەوتەوھ (قەدارى كۆپرى سالف)بوو: كە وشتەر كۆژەكە بوو، مامانەكان نەيانتۋانى

^۱ بخارى ۱۵/۶۵۱ - ۲/۴۷۰۲/فتح، صحيح مسلم ۱/۵۳۱/۳۹۸۱ .

^۲ مسند الامام أحمد ۶۶/۲ (حلبى) .

كە ئەو منالە بكوژن، چونكە دايك و باوكى ناودار و سەرھۆز و دەست پۈشتوو بوون، كوپە زۆر بەخىرايى گەرە بوو، يەك ھەفتە تەمەنى ئەو بەرانبەر يەك مانگ تەمەنى خەلكى ئاسايى بوو، تا واى ليھات بوو بە سەرەك ھۆزيان، خەلكى بە فەرمانى ئەو دەجولانەو، يەكەم كەس بوو كە خۆى بەخت كرد بۆ كوشتنى وشتەرەك، پاشان ھەشت كەسى ترى ھاوپايەى خۆى ھاتنە پالى، ئيتىر بوون بە نۆ كەس، ھەر ئەو نۆ كەسە بەنيازبوون كە دواتر ھەزەرەتى (صالح) یش شەھىد بكن .

كاتى ھەوالى كوشتنى وشتەرەك گەيشتەو بە ھەزەرەتى (صالح) (عليه السلام): ئيتىر بە گريانەو ھاتە ناويان، ئەوانيش دەھاتنە لاي و پۈزشتيان دەھىنايەو و داواى ليپوردنيان ليدهكرد و دەيانگوت: ئەو كارى پياوانى ئيمە نىيە و ئەو منال و مەزنانەمان شتى وايانكردووه!!.

﴿پێغه مبه‌ری خوا (ابراهیم) (دروود و سه‌لامی خواى له‌سه‌ر بیټ)﴾

ناوی ئیبراهیم کوپى ناحور کوپى ساروخ کوپى راغو کوپى فالغ کوپى عابر کوپى شالح کوپى ئه‌رفخشد کوپى سام کوپى نوحه‌ (عليه السلام). به‌و پێیه‌ى له‌ نووسراوى (اهل الكتاب) دا هه‌یه‌، له‌ کتییى (المبتدا) دا هاتوو هه‌ که‌ دایکى ئیبراهیم ناوی (ئهميله)، به‌لام (الکلبى) ده‌لێت: دایکى ئیبراهیم (عليه السلام) ناوی (بونای کچی کربتای کوپى کرثیه و ده‌چێته‌وه‌ سه‌ر ئه‌رفه‌خشه‌نى کوپى سام کوپى نوح (عليه السلام).

له‌ (ابن عساکر) وه‌ ده‌گێڕنه‌وه‌ که‌ نازناوی (ئیبراهیم) بریتیبوو له‌ (ابا الضیفان). کاتى تارخ ته‌مه‌نى هه‌فتاو پینچ سال بوو که‌ خواى گه‌وره‌ ابراهیمی پێه‌خشی، له‌گه‌ل ناحور و هاران، پاشان هارانیش بوو به‌باوکى (لوط) (عليه السلام). به‌م جوړه‌ ئیبراهیم کوپى ناوه‌نجى تارخ بووه‌، هاران هه‌ر له‌سه‌رده‌مى ژيانى باوکیدا هه‌ر له‌و خاکه‌دا کوچى دواى کرد که‌ تیايدا له‌دایک بوو، واته‌: (بابل) ی خاکی کلدانیه‌کان، ئه‌وه‌ى لای میژوو نووسه‌کان باوه‌ به‌و جوړه‌یه‌، له‌ (ابن عباس) وه‌ فه‌رمویه‌تى: ئیبراهیم له‌ (غوطه‌) ی دیمه‌شق و له‌گوندی (به‌رزه‌) له‌دایک بووه‌، له‌ په‌نا کێوى (قاسیون)، به‌لام راستیه‌که‌یان ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ (بابل) له‌دایک بوو، به‌لام له‌و شوینه‌ى دووه‌میان نویژى کردوو کاتى هات تا (لوط) له‌وى دامه‌زێنى. ئیبراهیم ساره‌ خاتوونى ماره‌ کرد، که‌ منائى لێ نه‌بوو. تارخ له‌گه‌ل ئیبراهیمی کوپى و ساره‌ى ژنى ئیبراهیم و (لوط) ی کوپى هارانی برازای خاکی کلدانیان به‌جێهێشت و پوویان کرده‌ خاکی که‌نعانیه‌کان، له‌ (هه‌ران) نیشته‌جیبوون و له‌ ته‌مه‌نى دروسه‌د و په‌نجا سالى دا تارخ له‌وى کوچى دواى کرد، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نى که‌ ئیبراهیم له‌ (بابل) له‌دایک بوو نه‌ک له‌ (هه‌ران). که‌وتنه‌ پى به‌ره‌و خاکی که‌نعانیه‌کان، واته‌: ولاتى (بيت المقدس) و له‌ (هه‌ران) ی کلدانیه‌کان دا مانه‌وه‌، هاوکات خاکی شام جزیره‌ش بوو، خه‌لکه‌که‌ى هه‌وت ئه‌ستیره‌که‌یان ده‌په‌رست، به‌ جوړه‌ها شیوه‌ و کردار و گفتار له‌به‌رئه‌وه‌ له‌سه‌ر هه‌ریه‌که‌ له‌ هه‌وت ده‌رگاکه‌ى دیمه‌شق په‌یکه‌رى یه‌کێک له‌ هه‌وت ئه‌ستیره‌کان هه‌بوو، ئه‌وان جه‌ژنیان بو ئه‌ستیره‌کان داناوو و قوربانیشیان بو ده‌کرد. خه‌لکی هه‌ران تیکرا بى بېرواوت په‌رست بوون، بگه‌ر خه‌لکی سه‌ر زه‌وى هه‌ر هه‌مووى بېروابوون، جگه‌ له‌ ئیبراهیم و ساره‌ و لوط، خواى گه‌وره‌ به‌هۆى ئیبراهیمه‌وه‌ تاریکایى بېروایى له‌سه‌ر زه‌ویدا په‌وانده‌وه‌، هه‌ر به‌منائى هۆشیاری پێداو له‌ گه‌وره‌بیشدا کردى به‌ (خلیل)، هه‌روه‌کو خواى گه‌وره‌ ده‌رباره‌ى پێدانی روشد به‌ ئیبراهیم له‌ منائیدا

دەفەرموئەت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾^(۱)، ھەروەھا خۆای گەورە لە سورەتی (العنكبوت) دا لەناوەتی ژمارە (۱۶) تا (۲۷) باسی ھەزرەتی (ابراھیم) دەکات. کاتێک خۆای گەورە ئیبراھیمی کرد بە پیغمبەر، یەکەم جار بانگی باوکی کرد بۆسەر ئاینی تاکپەرستی و وازھێنان لە بت پەرستی، لە قورئانی پیرۆزدا بە وردی باسی گفتوگۆی نێوان ھەزرەتی ئیبراھیم و نازەری باوکی کراوە، لە سورەتی (مریم) ئایەتی (۴۱) تا (۴۸)، باس لەو ھەنگامەکان کرد کە چۆن ئیبراھیم بەوپەڕی ژیری و ھیکمەت و ھەرم و نیاھەو لەگەڵ باوکیدا داواو تێی گەیاندووە کە ئەو بت و ئەستێرانە توانای بیستن و بینینیان نیە، نێر چۆن بۆ پەرستن دەست ئەدەن، بەلکو بەدیھێنەری ئەستێرەکان و زەوی خۆی زانست و زانیاری بە ئیبراھیم بەخشیووە، ئەگەر چی ئەو لەباوکی مەناڵتریشە، پێی گوت: (بابە زانیاریەکەم لەخواوە پێدراوە کە بە تۆ ئەدراوە، لەبەرئەو شۆینم بکەوێ دەتەبەھەو سەر پێیەکی راست)^(۲) کە بۆ ھەردوو دنیات بە سوودە.

جا کە ئیبراھیم (علیہ السلام) ویستی ئەم پەیامە بە باوکی رابگەیەنێت، باوکی ئەک ھەر لێی وەرئەگرت، بەلکو ھەرەشەیشی لێکرد و پێی گوت: ئیبراھیم تۆ دەتەوی لەسەر خواکانی خۆمان لاماندەیت، ئەگەر واز لەو قسانەت ئەھێنی ئەوا بەرد بارانت دەکەین، لە کوپیتی خۆم دەرت دەکەم، بەلام ئیبراھیم لە وەلامدا پێی گوت ﴿سَلَامٌ عَلَيْكَ﴾، واتا: سەلاوت لێبێ، دڵنیا بە لەمنەو ھیچ ناخۆشی و ئازاریکت پێ ناگات، داوا ی لێخۆشبووێت لە پەروردگارم بۆ دەکەم، بەراستی ئەو منی زۆر خۆش دەوێت، ئینجا ئیبراھیم فەرمووی: وا من لێتان دوور دەکەومەو کەنارگیر دەبم لەئێوەی گوێمرا و لەو شتانەی کە لەجیاتی خوا دەیانپەرستن، من تەنھا ھانا بۆ ئەو دەبەم و ئۆمێدەوارم ناوێم و پەنجەرۆم ئەکات، نزا و پەرستشم لێ وەرگیرێت.

ئیبراھیم (علیہ السلام) ھەروەکو پەیمانیدا لە نزاکانیدا بۆ باوکی پاراێھەو، بەلام ئەوەش تا ئەو کاتە بەردەوام بوو کە ئیبراھیم زانی باوکی دوژمنی خواوە و ھەرگیز باوەرناھێنی نێر خۆی لەباوکی داگری و خۆی بێبەری کرد.

ابو ھریرە دەگێڕێتەوێ کە پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: (ئیبراھیم لە پۆژی قیامەتدا نازەری باوکی دەبینی، کە خۆل و تەپۆتۆز پوختساری داپۆشیو، ئیبراھیم بە باوکی

^۱ سورەتی الانبیاء / ۵۱.

^۲ سورەتی مریم / ۴۳.

دەلێت: ئەى پێم نەگوتى بەقسەم بکە و یاخى مەبە؟! باوکى دەلێت: دەباشە ئەمڕۆ لێت یاخى نيم، ئینجا ئیبراهیم پوو دەکاتە پەرەردگار و دەفەرموێت: تۆ گفتت پێدام کە لە پۆزى قیامەت دا پرسیوام نەکەیت؟! ئەى ئەمە چ پرسیوايیەکە بەسەر باوکمتدا هێناوە؟، خۆای گەرە دەفەرموێت: (من بهههشتم حەرام کردووە لەسەر بێپروایان) ^(١). لە سورەتى (الانعام ئایەتى ٧٤) دا جارىکى تر ناوى (ئازەر) هاتوو، ئەوەش بەلکەیه لەسەر ئەوەى کە باوکى ئیبراهیم ناوى (ئازەر) بوو، بەلام زۆربەى پەرەزناسان پێیان وایە ناوى باوکى ئیبراهیم (تارح) بوو، بەلام (اهل الکتاب) دەلێن: ناوى (تارح) بوو، وتراوە (ئازەر) ناوى بتيك بوو کە باوکى پەرستویهتى، (ابن جریر) دەفەرموێت: ناوى ئازەر بوو لەوانەیه دوو ناوى هەبوویت، یان یەکیک لەو ناوانە نازناو بوو، خۆای گەرە باشتەر ئەزانى.

لە سورەتى (الانعام دا ئایەتى ٧٥ تا ٨٣) خۆای گەرە باسى ئەستێرەپەرستى و خۆرپەرستى گەلى ئیبراهیم دەکات، هەرەها باسى ئەو دەفەرموێت کە چۆن حەزەرەتى ئیبراهیم (عليه السلام) بە شێوێهەکی پڕ حیکمەت و زانیاری دەکەوێتە گفتوگۆیەکی ژیرانە لەگەڵیاندا، تێیان دەگەیهنێت کە خۆر و ئەستێرە و هەسارەکان بۆ پەرەستن ناشین، نابى بکرینە هاوێلى خودا، چونکە ئەوانە خۆیان دروست کراون و بەفەرمانى خۆای گەرە، جارىک پوناك و جارىک تارىکن، جارىک هەلدىن و جارىک ئاوا دەبن، ساتیک گەشن و ساتیک پەشن، نابى پەرەردگار دیار نەمان و ئاوابوونى بەسەرداييت، هەرەکو خۆای گەرە دەفەرموێت: (لە نیشانەکانى خۆای گەرە شەو و پۆژ و خۆر و مانگن، کەرنووش مەبەن بۆ خۆر یان مانگ، بەلکو کەرنووش بەرن بۆ ئەو خوايەى ئەوانى دروست کردووە) ^(٢).

ئىبراهیم (عليه السلام) بەشێوێهەکی زۆر ژیرانە بەلگەى دەهینایەوه، بەشێوێهەى ئەوان هات گوتى: ئەو پەرەردگارى منە (کاتیک خۆر هەلات)، ئەو لەهەموویان گەرەترە، کاتیک ئاوابوو بە گەلەکەى گوت: من لەگەل ئیوێدانیم لەو شتانەى کە دەیانپەرستن و کردوتان بە هاوێلى بۆ خوا، من پووى پوو خسارم دەکەمە ئەوەى کە ئاسمانەکان و زەوى بەدیھیناوە، هەرگیز من لە هاوێلى دانەرەن نيم، گەلەکەى زۆریان لەگەل گوت: ئەویش فەرموى ئایا ئیوێ لەسەر خواپەرستى لەگەلمدا دەدوین کە ئەو خوايە پێنومایى کردوم بۆ سەر پێى راست، واتا: من هەرگیز گوینادەمە ئەو بتانەى ئیوێ دەیان پەرستن، ئەوانە هیچ

^١ صحيح البخارى (٤٠/٨/٣٣٥/فتح).

^٢ سورەتى فصلت / ٣٧.

سوودیکیان نیه، هیچیش نابیستن و عه‌قلیان نیه، به‌لکو نه‌وانه‌ش هه‌روه‌کو نه‌ستیره‌کان. پی مل و ژیر ده‌سه‌لاتی خوان، یاخود خو‌تان نه‌و بتانه‌تان داتاشیوه. به‌رواله‌ت نه‌م گفتوگو و ناموزگاریانه‌ی حه‌زهرتی ئیبراهیم بو خه‌لکی (حه‌ران) بووه، چونکه نه‌وان نه‌ستیره‌ پهرست و بت پهرست بوون. بابلییه‌کان بت پهرست بوون، ئیبراهیم (علیه السلام) ژور ناگاداری کردنه‌وه که واز له‌و پهرستنه‌ه‌له‌یه به‌نین، بی‌سوود بوو، تا‌کو بته‌کانی شکاندن، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره له‌ سوهرتی (العنکبوت نایه‌تی ۲۵) دا له‌گه‌ل سوهرتی (الانبیاء نایه‌تی ۵۱ تا ۷۰) دا باسی فهرمووه له‌گه‌ل سوهرتی (الشعراء نایه‌تی ۶۹ تا ۸۲) و سوهرتی (الصافات نایه‌تی ۸۲ تا ۹۸)، که له‌جیی خویدا له‌م باسه‌دا واته‌کانیان باس ده‌که‌ین.

خوای گه‌وره باسی نه‌وه نه‌کات که حه‌زهرتی ئیبراهیم (علیه السلام) نکولی کردوه له‌ بت پهرستیه‌که‌ی گه‌له‌که‌ی و بته‌کانی نه‌وانی ژور به‌که‌م و سوک سه‌یرکردوه و به‌وانیشی گوتوه: ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾^(۱)، واته: نه‌و بت و په‌یکه‌را‌نه چن که ئیوه به‌ ده‌وریاندا ده‌گه‌رین، نه‌وانیش ده‌یانگوت: ﴿قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ﴾^(۲)، واتا: بینیومانن که با‌وباپیرانمان نه‌وانه‌یان پهرستوون، به‌و پییه، نه‌مان ره‌ویه‌ی پیشینه‌کانیان زیندوکردو‌ته‌وه و درێژه‌یان به‌بروای نه‌وان داوه، ئیتر حه‌زهرتی ئیبراهیم به‌ راشکاوی پیی ده‌گوتن: (به‌راستی ئیوه و با‌روبا‌پیرانیشتان له‌ گوم‌راییه‌کی ناشکرادان)^(۳)، دواجار به‌ راشکاوی پییان ده‌لئت: (ده‌زانن ئیوه چی ده‌پهرستن، خو‌تان و با‌پیرانی پیشینتان: هه‌موویان دو‌ژمنی من، جگه له‌ په‌روم‌دگاری جیهانیان)^(۴). نه‌وان هیشتا گالته‌یان به‌ حه‌زهرتی ئیبراهیم ده‌هات و وایانده‌زانی شو‌خییان له‌گه‌ل ده‌کات، یان هه‌ر به‌ئه‌نقه‌س و خویان نیشان ده‌دا، پییان ده‌گوت: ﴿قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ آتَتْ مِنَ الْآلَعِينِ﴾^(۵)، واته: ئایا نه‌وه‌ی تو ده‌ییلی هه‌قه و به‌راسته؟ یان گالته‌مان پی‌ده‌که‌یت و له‌گالته‌جییانیت؟ چون به‌خوت ره‌وا ده‌بینی سوکایه‌تی به‌ خواکانمان و با‌وباپیرانمان بکه‌یت؟

^۱ سوهرتی الانبیاء / ۵۲.

^۲ سوهرتی الانبیاء / ۵۳.

^۳ سوهرتی الانبیاء / ۵۴.

^۴ سوهرتی الشعراء / ۷۵ تا ۷۷.

^۵ سوهرتی الانبیاء / ۵۵.

ئەرى ئەو بەراستە؟ ئەویش فەرمووی: (بەلى)، پەرۋەردگارتان پەرۋەردگارى ئاسمانەكان و زەويىيە، ھەر ئەویش بەدى ھىناون، من لەسەر ئەو شايەتى دەدەم كەوابو ھەر ئەو شايستەى پەرستەنە و نابى ھاۋەلى بۇ بىر يار بەدەين منىش دان بەۋەدا دەنىم و شايەتى لەسەر دەدەم

ھەزرىتى ئىبراھىم (عليه السلام) سۆيىندى خوارىد كە دەبىت بىتەكانيان تىك بشكىنى، دەلىن: ئەو سۆيىند و بىر يارە تەنھا لەدلى خۇيدا بىر يارى داۋە و نەيھىشتەۋە كەس پىيى بزانىت، يان بىيىسىت، بەلام ھەندىكى تر لەۋانەش (ابن مسعود) دەفەرموئىت: ھەندى لەو خەلكە بىت پەرستە گويان لىبوۋە، سالانە جەڭنىكان ھەبوۋە، ھەمويان چوونەتە دەرەۋى شارەكەيان، باۋكى ئىبراھىم، ئىبراھىمى كۆپى بانگ كەرد تا نامادەى ئەو جەڭنە بىت، بەلام ئىبراھىم (عليه السلام) فەرموۋى: نەخۆشم و ناتوانم، ھەرۋەكو خۇاى گەرە دەفەرموۋى: (تەماشاي ئەستىزەكانى كەرد و گوتى: من نەخۆشم) ^(۱) . كاتىك ئەۋان شارىان چۆل كەرد و بۇ جەڭن كەردن چوونەۋە دەرەۋە، ئىبراھىم لەشاردا مابوۋە، ﴿لَرَأَى إِلَهِهِمْ﴾ بە خىرايى و بە نەينى خۇى گەياندە بىتەكانيان كە لە بىت خانەيەكى گەرەدا دايانناۋون، جۆرەھا خۇپاك و قوربانىيان لەپىش دەمى بىتەكان پىز كەردبو، ئىبراھىم كاتى ئەم دىمەنەى بىنى، گالتەى بە عەقلىان دەھات، ھەربۇيە بە گالتەپىكەردىكەرە بە بىتەكانى گوت: (ئەرە بۇ خوارىد نەخۇن؟ چىيە بۇ قەسە ناكەن؟) ئىتر بەدەستى راستى پىاي كىشان و بەتەرەكەى دەستى وردو خاشى كەردن، ھەرۋەكو خۇاى گەرە دەفەرموئىت: ﴿فَجَعَلَهُمْ جَذًا﴾، وقاتا: وردوپەردى كەردن، تەنھا بىتە گەرەكەيانى ھىشتەۋە، دەلىن: گوايە تەرەكەى خستەۋەتە سەر دەستى بىتە گەرەكە پاشان شكاندى بىتەكانى تر، تاكو بەعەقلى خۇيان وا لىكى بەدەنەۋە كە ئەمە كارى بىتە گەرەكەيە، چونكە پىيناخۆشە ئەو بىتە وردىلانەش ھەرۋەكو ئەو گەرەيە بىرستىن .

كە لەجەڭنەكەيان گەرەنەۋە، ئەو كارەساتەيان بىنى، گوتيان: ﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ^(۲) ئەۋە كى ئاۋاى لە خاۋاكانمان كەردوۋە، بە راستى ئەۋەى ئەو كارەساتەى كەردوۋە لە ستەمكارانە . !! جا ئەگەر يەك تۆز ژىر بوۋنايە، وايان نەدەگوت،

^۱ سۇرەتى الصافات / ۸۸ تا ۸۹ .

^۲ سۇرەتى الانبياء / ۵۹ .

چونكه ئەگەر ئەوان خۆى راستەقەينە بن، نەك ھەر دەبوو پارىزگارى خۆيان بکردايە، دەباوایە خەلكەكەشيان بپاراستايە ! (وتيان گويمان ليېووه كەگەنجيك ناوى خواكانمانى بەخراب ھىناو، بەو گەنجەش دەلین: ئىبراھىم) ^(۱)، (گوتيان: بچن بېھنن لەپیش چاوى ئەو خەلكە دايبينن، بابيبنن و بيناسن) ^(۲)، واتا: با سەرگەرە و سەرکردەكانمان تىكرای خەلكى ئەو ئىبراھىمە بناسن و گوئيان لە قسەكانى يىت، ئاخۆ چۆن دژايەتى بتهكانيان دەكات و ھەر ئەو خەلكە خۆشيان بریار بدن لەسەر چۆنيەتى سزادان و تۆلە لیسەندنەوى، ديارە ئەووش گەرەترين ئامانجى ھەزرەتى ئىبراھىم بوو، كەخەلكەكە ھەمووى كۆبكړیتەو و ھەزرەتى ئىبراھىمیش بە ھەلى بزانیت تاكو بەتەواوۋەتى دەربارەى بتهكانيان قسەيان بۆ بكات و بروايان راست بكاتەو، ھەرەكو چۆن كاتى خۆى ھەزرەتى موسا (عليه السلام) بە فیرەوونى گوت: (با پوژى خۆپازاندنەو، پوژى كۆبوونەو و گفتوگومان يىت كاتيك كە لە چىشتەنگاودا خەلكى كۆدەبنەو) ^(۳) .

خەلكەكە كۆبوونەو، ھەزرەتى ئىبراھىميان ھىنا، پىيان گوت: (ئايا تۆ ئاوات بەسەر خواكانمان ھىناو ئەى ئىبراھىم، فەرمووى: بەلكو ئەم گەرەيەيان (واتە: بته گەرەكە) واى ليكردوون، دەپرسياريشيان ليېكەن، ئەگەر توانای قسە كردنيان ھەيە) ^(۴)، ھەزرەتى ئىبراھىم (عليه السلام) مەبەستى ئەو بوو وايان ليېكات بە خۆياندا بچنەو و ھەست بەو بەكەن كە بتهكانيان وەكو ھەموو شتىكى ترى بىنگيان، بىنەست و گيانن و توانای ھىچيان نيە، ئيتەر بە خۆياندا چوونەو، بەلام بە جورىكى تر، ئەو دەبوو كەوتنە لۆمە و سەرزەنشتى كردنى خۆيان، ھەر لەناو خۆياندا بە يەكتريان دەگوت: ئىو ستمكارن كە ئەو بتانەتان بە تەنھا و بەبى پاسەوان لەم شارەدا بەجىھىشتووه، بەسەرى خۆيان كىشا، بەلام ھەزرەتى ئىبراھىم فەرمووى: نەخیر ئىو ستمكارن كە ئەوانە دەپەرستن . گەلەكە ئىنجا گەرەنەو سەر ھەمان قەوانى پىشوويان و بە ئىبراھىميان گوت: ئەتۆ بۆ خۆت چاك دەزانیت كە ئەمانە قسەناكەن، ئيتەر بۆچى بە ئىمە دەلێى: دەى پرسىاريان لى بكن ئاخۆ كى شكاندونى ؟!، لیرەدا ھەزرەتى ئىبراھىم فەرمووى:

^۱ سۆرەتى الانبياء / ۶۰ .

^۲ سۆرەتى الانبياء / ۵۷ .

^۳ سۆرەتى ھە / ۵۹ .

^۴ سۆرەتى الانبياء / ۶۲ - ۶۳ .

﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ ، أَفَ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١﴾
 واتە: ئایا ئێوه جگە لەخوا شتی دیكە دەپەرستن، كه توانایان نیه هیچ سوودیكتان پێ
 بگهیهنن، یان هیچ زیانیكتان لێبدهن، ئۆف له خۆتان و ئەو شتانەی جگە لەخوا
 دەیانپەرستن، ئەرێ ئێوه بۆ تۆزێ ژیرنابن؟ بە سەرسامییەوه هەموویان لێی چوونە
 پیشەوه، دیسان فەرمووی: ئایا ئەو شتانه دەپەرستن كه له بەرد و تەختە خۆتان داتان
 تاشیوه بە ویستی خۆتان؟ خۆی گەرە ئێوهی بەدی هیناوه، لەگەڵ ئەوهی دەیکەن،
 یاخود ئێوه بەدییهنەر نین، بە هەردوو واتەكه هەر ئەوه دەردەخات كه ئەو بتانە
 دەستکردن، ئیتر چۆن دروست کراو دروستراویکی تر دەپەرستی؟ بەندایەتی و پەرستنی
 راستەقینە ئەوهیه كه دروستکراو دروستکارەکی خۆی بپەرستی ئەو پەرستراوەش
 خۆی تاك و تەنها و بێهاوێلە . کاتیك له پێگەی گەفتوگۆوه شکستیان خوارد، ناسایی
 وەكو هەموو كەسیکی تێکشکاوی ژیری و لۆژیک پەنایان برده بەر بەکارهینانی هیژ، بەو
 نیازەیی كه لەناوی بەرن و خواکانی خۆیان سەرخەن . سەرەتا بڕیارباندان خانوویەکی
 خوشگرتووی بۆ دروست بکەن و پاشان له پێگەی مەنجهنیقهوه بەدەست و قاچی
 بەستراوهوه فڕی بدهنه ناوی تا کۆل و کۆی دادەمریت، خۆی گەرە هەنگاوی
 نەخشەکیان له قورئاندا باس دەکات و دەفەرموێت: ﴿قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْفَوْهُ فِي الْجَحِيمِ ،
 فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ﴾ ^(٢) پاشان گوتیان: ﴿قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 فَاعِلِينَ﴾ ^(٣) ، واتا: بیسووتێنن و خواکانتان سەربخەن، ئەگەر راست دەکەن لەویدا كه
 خواکانی خۆتان خوش دەوێ و رقتان له ئیبراهیمە . دەستیان کرد بە کۆکردنەوهی دار و
 چیلکه، بەوپەڕی توانایانەوه، ماوهیهکی دیاریکراویان دانا بۆ دار کۆکردنەوه، تەنانەت
 ئەگەر ژنیك نەخۆش بوايه ئاگادار دەکرایهوه، كه هەر پاش چاک بوونهوهکهی دەبێت
 کۆلیك دار بهیئیت بۆ ئەو شوێنەیی كه کردبویان بەجێی ناگرکردنەوهکه، زەوییهکهی
 تەخت و لووس بوو، ئەملاو ئەولاکانی بە قوڕ و بەرد گیرابوو، دیوار کرابوو، ناگرەکه
 کرایهوه، بلیسەیی گڕوکێپەیی گەیشته ئاسمان بە رادەیهك ناگرەکه گەرە بوو كه هەرگیز
 پیشتەر هاوشیوهی ئەو نەبووه، ئینجا دەست و قاچی ئیبراهیمیان بەست و خستیانه ناو

^١ سورهتی الانبیاء / ٦٦ – ٦٧ .

^٢ سورهتی الصافات / ٩٧ تا ٩٨ .

^٣ سورهتی الانبیاء / ٦٨ .

مهنجه نيقه وه، كه (مهنجه نيق) بریتیبوو له شتیکی وهكو دارلاسیك، به لام زور گه وه بووه و به كار هینراوه بۆ هه لدان و توورفریدانی به ردی زل، یه كه م كه سیش كه نهو مهنجه نيقه ی داهینا و دروستی كرد، پیاویکی كورد بوو، ناوی (هینن) بوو .

دهگیرنه وه كه خوای گه وه نهو پیاوه ی به زه ویدا پوچواند و پوژ له دوا ی پوژ نازار و سزاكه ی سهخت تر ده بی هه تا پوژی دوا یی، چه زه ته ی ئیبراهیم له کاتی گرتنی و قول بهست کردنی و خستنه ناو مهنجه نيقه كه وه بهردهوام دهیفرمووی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمُلْكُ لَا شَرِيكَ لَكَ﴾ . کاتیکیش به دهست و پیبه ستراوی له ناو مهنجه نيقه که یان هاویشته، فرمووی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾، به کار هینانی مهنجه نيق بۆ فریدانی چه زه ته ی ئیبراهیم (علیه السلام) بۆ ناو ناگره كه، به لگه یه له سه ر نه وه ی كه ناگره كه زور گه وه و به تین بووه و كه س نه یویراوه توخنی بکه ویت، پیغه مبه ری خویشمان چه زه ته ی محمد (ﷺ) کاتیک خه لکی بیروا گه له کومه که یان لی کرد و پلانیان دانا بۆ گرتنی و کوشتنی پیغه مبه ر و موسولمانان، پیغه مبه ر (ﷺ) فرمووی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ هه وه كو له قورنانی پیروژدا باسی نهو ساته ده کات و ده فرمویت: کاتی به پیغه مبه ر و موسولمانان راگه یه ترا كه ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَاءَكُمْ فَأَخَشَوْهُمْ فَبَزَّادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾^(۱)، له (ابو هریره) وه دهگیرنه وه كه فرمووی: پیغه مبه ری نازیرمان (ﷺ) فرمووی: کاتی ئیبراهیم فریدرایه ناگره كه وه گوتی: خواجه تۆ له ناسماندا تاك و ته نهایت، منیش له سه ر زه ویدا تاكه كه سینم كه تۆ ده په رستم) . به لام نهو فیل و ته له كانه نرخ ی باله میشووله یه کیان نیه له به رانبه ر توانا و ده سه لاتی بیسنووری په ره ردگاردا، خوای گه وه فرمانی كرد به ناگره كه كه سارد بی و بیزیان بی به رانبه ر به چه زه ته ی ئیبراهیم (علیه السلام) . هه وه كو خوای گه وه ده فرمویت: ﴿قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ . (ابن عباس و ابو العالیه) فرموویانه نه گه ر خوای گه وه به ناگره كه ی نه فرموویایه (سارد و سه لامه ت به) نهوا چه زه ته ی ئیبراهیم له ناگره كه دا زور زور سه رمای ده بوو، به لام سارد بوونه وه ی ناگره كه تا نهو ساته بوو كه چه زه ته ی ئیبراهیم نه سه رمای بیته و نه گه رما .

^۱ سوره ته ی نال عمران / ۱۷۳ .

له (ابو هريره) هوه دهگيرنهوه، كه فهرموويه تي: باشتري ن قسه كه باوكى ئيبراهيم وتبيني، ئهو وتهيه تي كه له كاتى فريدانى ئيبراهيمى كوريدا بو ناو ئاگره كه، گوتى: باشتري خوا خواى تويه ئهى ئيبراهيم . (ابن عساکر) يش له (عكرمه) هوه دهگيرنهوه كه دايكى ئيبراهيم (عليه السلام) ته ماشايه كى كوربه كى كرد و بانگي كرد: كوربه كم دهمه ويت بيم بولات له خوا داوا بكه تا لهو ئاگره بيم پاريزيت كه له دهورته، ئيبراهيم وتى به ئلى باش له خواى گه وره پارايه وه و ئيت دايكى به بى مه ترسى چوو بولاي، كه گه يشته لاي ئيبراهيم باوه شى پيدا كرد و ماچى كرد و هاته وه دهروه . له (مونھالی) كورپى عه مره وه دهگيرنه وه كه فهرموويه تي حه زره تي ئيبراهيم چل يان په نجا پوژ له ئاگره كه دا مايه وه، پاشان كه هاته وه دهروه فهرموويه تي: له هه موو ژياندا شه و پوژى وا خو شم نه ديوه كه له ناو ئاگره كه دا به سه رم ده برد، ده خوازم هه موو ژيانم وه كو ئهو ژيانى ناو ئاگره كه بوايه .

بيباوه ران ويستيان سه ركه ون، به لام تيكشكان، ويستيان به رزبينه وه، به لام نه ويكرانه وه، ويستيان زال بن، به لام پرسواكران، خواى گه وره ده فهرمويت: (ويستيان فيلى ليكه ن، به لام نه وانمان وا ليكرد كه ببه رهنجه پوترين كه س)^(١)، ئهم سزايانه يان ته نها له دنيا دا، خو له قيامه تدا ئاگرى دوزه خ له سه ر نه وان سارد و سه لامه ت نابى، به لكو ﴿إِنَّا سَاءَ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾^(٢)، واتا: دوزه خ خراپترين شوينى نيشته جيبيوونى بيروايانه، (سه عيدي كورپى موسه ييه ب) ئه ويش له (ام شريك) هوه دهگيرنه وه كه پيغه مبه ر فهرمانى كرد وه به كوشتنى قوم قوموكه و فهرموويه تي: فووى له ئاگره كه ئيبراهيم ده كرد و خو شى ده كرد، بينراوه كه (عائشه) قوم قوموكه كوشته وه .

له گيرانه وه يه كى تر دا كه پيشه وا احمد له ئيسماعيليه وه ئه ويش له ايوبه وه، ئه ويش له نافع وه كه ژنيك چوو بو مالى پيغه مبه ر (ﷺ)، عائشه له ماله وه بوو، پميك به پروتى چه قينرا بوو، ژنه كه پرسى ئهم رمه چييه عائشه فهرمووى: قوم قوموكه ئى پى ده كوژين، پاشان فهرمووى: پيغه مبه ر (ﷺ) فهرموويه تي: (كاتى ئيبراهيم فريدرايه ئاگره كه وه، هه موو گيانداران له هه ولى كوژاندنه وه ئى ئاگره كه دا بوون، جگه له قوم قوموكه، كه به ته نها فووى له ئاگره كه ده كرد)^(٣) . پاشايه كى سته مكار و كه لله ره ق و به ده سه لات هه بوو، داواى

^١ سوره تى الانبيا و / ٧٠ .

^٢ سوره تى الفرقان / ٦٦ .

^٣ صحيح البخارى (١/٦٠/٣٣٥٩/فتح)، صحيح المسلم (٧/٤١/استانبول) .

خوايه‌تی ده‌کرد، له‌گه‌ل حه‌زه‌تی ئیبراهیم دا که‌وته کیشمه‌کیشم و وتووێژ، تا سه‌رنجام حه‌زه‌تی ئیبراهیم (عليه السلام) ده‌مکوت و بێبه‌لگه‌ی کرد، میژوو نووسه‌کان ده‌لێن: ئه‌و پیاوه‌ خاوه‌ناسه‌ پاشای بابل بووه‌ که‌ ناوی (نه‌مرودی کوپی که‌نعانی کوپی کوش کوپی سام کوپی نوح بووه‌) ^(١)، به‌لام هه‌ندیکی تر گوتویه‌انه‌ ناوی (نه‌مرودی کوپی فالح کوپی عابر کوپی صالح کوپی ئه‌رفه‌خشذ کوپی سام کوپی نوح) بووه‌، له‌ناو ئه‌م هه‌نده‌شیاندا هه‌ر (مجاهد) هه‌یه‌، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ پاشایه‌کی سه‌ره‌زه‌وی بووه‌ که‌ حوکمه‌رانی هه‌موو کۆی زه‌وی کردووه‌، چوار که‌س حوکمه‌رانی هه‌موو زه‌وییان کردووه‌، ئه‌و چوار که‌سه‌ش دوانیان موسولمان و دوانیان ییباوه‌ر بوون، دوو موسولمانه‌که‌ (ذوالقرنین) و (سلیمان) بوون، دوو بێپرواکه‌ش (نه‌مرود) و (به‌خته‌نه‌س) بوون، وا ده‌گێڕنه‌وه‌ ده‌سه‌لاتی پاشایه‌تی نه‌مرود چوارسه‌د سالی خایاندوه‌، تا توانیویه‌تی سته‌م و ده‌ست درێژی و زه‌ه‌رو زه‌نگ و نادادی کردووه‌.

کاتی‌ک حه‌زه‌تی ئیبراهیم (عليه السلام) بانگی کردووه‌ بۆ سه‌ر ڕیگه‌ی خواپه‌رستی، نه‌مرود زیاتر هه‌لشاخاوه‌ و فیز گرتویه‌تی، حه‌زه‌تی ئیبراهیم که‌وته‌وه‌ته‌ گفتوگۆ له‌گه‌لیدا، به‌لام ئه‌و سته‌مکاره‌ داوای خوايه‌تی ده‌کرد، ده‌گێڕنه‌وه‌ کاتی‌ک حه‌زه‌تی ئیبراهیم پێی فهرموو: ﴿رَبِّ الَّذِي يَحْيِي وَيُمِيتُ﴾، واته‌: (په‌روه‌ردگاری من ئه‌و خوايه‌یه‌ که‌ مردوان زیندوو ده‌کاته‌وه‌ و زیندوان ده‌مرێنی)، که‌چی ئه‌و گوتی: منیش واده‌که‌م: ئه‌گه‌ر دوو که‌س بپاری کوشته‌نیان بۆ بده‌م، یه‌کیکیان ده‌کوژم و ئه‌وه‌ی تریان ناکوژم، که‌واته‌ مردووم زیندوو کردۆته‌وه‌، بۆیه‌ گوتی: (منیش مردوو زیندوو ده‌که‌مه‌وه‌ و زیندوش ده‌مرێم)، له‌وانه‌یه‌ ئه‌م گفتوگۆیه‌ تائێره‌ هه‌ر خۆیان بووبن، واته‌ پاشاکه‌ و حه‌زه‌تی ئیبراهیم (عليه السلام)، به‌لام به‌لگه‌ هێنانه‌وه‌ گه‌وره‌که‌یان له‌وه‌ده‌چی که‌ خه‌لکی تریش ناماده‌ی بووبن، کاتی‌ک حه‌زه‌تی ئیبراهیم (عليه السلام) به‌ ته‌واوه‌تی پاشاکه‌ی ده‌مکوت و بێقه‌سه‌کرد، که‌ فهرمووی: (خوای گه‌وره‌ خۆر له‌خۆر هه‌لاته‌وه‌وه‌ ده‌ردی‌نی، ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت تۆ له‌ خۆر ئاواوه‌ خۆر هه‌ل‌بێنه‌) ^(٢)، ئه‌مه‌یان هێنانه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کی گه‌ردوونی ئاشکرایه‌ و کاریکه‌ ته‌نها له‌توانای خوادایه‌ و هه‌یچ جو‌ره‌ فیل و فریودانیکی تیدا ناگرێ، دیاره‌ پاشا ناتوانی زالی بێ به‌سه‌ر می‌شووله‌یه‌کیشدا، (دوایی بۆت ده‌رده‌که‌وێت مه‌به‌ست

^١ مجاهد وای فهرمووه‌.

^٢ سو‌ره‌تی البقره / ٢٥٨.

لەو مېشۋولەيە چيە !! ئىتر لىرەدا درۆو بى دەسەلاتى پاشا ئاشكرا دەيىت، بۆيە لە دەم گەرمى خۆي دەكەويىت و قسەي نامىنى، خۋاي گەورە دەفەرموى: ﴿قُلْهُتْ أَلْذِي كَفَرَّ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾^(۱)، واتا: دەمكوت ما ئەو كەسەي بېباومېرى دەنۋاند، خواش پىننومايى گەلانى سىتەمكار ناكات . (السدى) وا باس دەكات كە ئەم گەفتوگۆيە ئەو پۆزە لەگەل ئىبراھىم دا كرا، كە تازە و ھەمان پۆز لەناگرەكە ھاتبۈو دەروە .

(نەمرود) گەنجىنەي خۆراكى پېرېو، خەلكى ھەژار و برسى بوون، كۆمەل كۆمەل نوپنەريان دەنارد بۆ لای نەمرود، تاكو خۆراكيان پىندات، ھەزەرتى ئىبراھىمىش (عەيە السلام) لەگەل دەستەيەك كەسى تردا وەك نوپنەر چوون بۆ ديوانى پاشا بۆ وەرگرتنى دانەويىلە و خۆراك، تا ئەو كاتەش نەمرود ھەزەرتى ئىبراھىمى نەدەناسى، تاكو ئەو پۆزە كەوتنە گەفتوگۆ لەگەل يەكتريدا، لەبەرئەو نەمرود وەكو خەلكانى تر خۆراكى نەدا بە ھەزەرتى ئىبراھىم، بگرە ھەر ھىچى پىنەدا، كاتى گەپايەو بۆ لای كەس و كارەكەي لەپەناوە لايدايە لای كۆمەلە گەلەك و فەردەكانى پېركرد لە گەل و گوتى: بەو كەسەكانم سەرقال دەكەم تا باسەكەيان بۆ پوون دەكەمەو، كاتى ھاتن بۆ پىنشۋانى لىكردنى بارەكەي دانا و سەرى خستە سەر ئانىشكى و خەوت: سارەي خىزانى ھات دوو بارەكەي كەردەو، بىنى پېن لەخۆراكى چاك، كە ھەزەرتى ئىبراھىم ھەستا و ئەمانەي بىنى، پەرسى ئەو خۆراكەتان لەكوى بوو؟ ژنەكەي گوتى: لەو كەسەو پىمان گەيشتووە كە بەتۆدا بۆي ناردىن!! ئىنجا ھەزەرتى ئىبراھىم زانى ئەو پۆزەيە لەلایەن خواوہيە . (زەيدى كۆپى ئەسلىم) دەفەرمويىت: خۋاي گەورە پاشايەكى موسولمانى نارد بۆ سەر نەمرود، كە فەرمانى پىكرد خوا بۆ بپەرسى، بەلام ئەو نكۆلى لىكرد و پەسەندى نەكرد، جارى دوووم و سىپەمىش ھەر بانگى كرد بۆ خواناسى، بەلام ھەر وەلامى نەدايەو، سەرئىجام پىي گوت: جەنگ دەكەين، تۆ ھىزى خۆت كۆبەرەو و منىش ھىزى خۆم كۆدەكەمەو، نەمرود ھىز و سوپاي خۆي كۆ كەردەو، كاتەكەش كاتى خۆرەلاتنى گزنگى بەيانى بوو، خۋاي گەورە سوپايەكى بېشومارى لەمىش و مېشۋولە ناردە سەرسوپاي نەمرود، مېشۋولەكان ھىندە زۆر و پىروپىر بوون، بەرى خۆريان گرت و سوپاكەي نەمرود ھەتاويان لىنەدرا، مېشۋولەكان كەوتنە گيانى سوپاكە، خويىنى لەشيان مژىن، گۆشتيان داڤزاندىن و تەنھا ئىسك و پروسكيان مايەو. يەكەك لەو مېشۋولانە چووە ناو قولايى لووت و

مەلشووې پاشاۋە، ماۋەيەكى زۆر ئازارېدا، پاشاكە لەتاو ئازار و خوروخۆي لووتى بە پارچە ئاسنىك زوو زوو دەيكيشا بەسەرى خۆيدا، تاكو سەرنجام بەو دەرەدە مرد .

حەزرىتى ئىبراھىم (عليه السلام) خۆي و ژنە نەزكەكەي و لوط ي كوپى ھارانى كوپى ئازەرى برازاي كۆچيان كرد، لىرەۋە خۋاي گەرە منالى بە حەزرىتى ئىبراھىمى بەخشى و بەرەۋەرەچەي چاكى لىكەۋتوۋە، ھەموو پىغەمبەرانى سەرزەۋى لە بنەپەت دا دەچنەۋە بۇ سەر ۋەچەي حەزرىتى ئىبراھىم، ئەۋەش پىزىكى تايبەتەيە كە خۋاي گەرە پىي بەخشىۋە. چونكە ئەو لەپىناۋ خواپەرستى و سەرسەختى ئاينى خۋادا خزم و گەل و ولات و كەس و كارى خۆي بەجى ھىشت و پوۋى كرده خاكى شام. كە خۋاي گەرە دەفەرموۋىت (بۇ ئەو خاكەي كە پىرۆزمان كرد بۇ ھەموو جىھانيان) ^(۱)، بەلام (ابن عباس) دەفەرموۋىت: ئەو خاكە (مەككە)يە، نەك شام، ھەرەكو لە قورئانى پىرۆزدا خۋاي گەرە فەرموۋىتەي: (يەكەم مزگەۋتىك (مالىك) كە بۇ خەلكى دروستكرا، ئەۋەبوو كە لە (بەككە) ^(۲) دابوو، پىرۆزمان كرد و كردمانە مايەي رىنومايى خەلكى) ^(۳)، بەلام (كعب الاحبار) پىشى وايە ئەو خاكە پىرۆزە خاكى حەپانە .

پىشتەر باسمان كرد كە بەپىي گىپراۋەكانى (اھل الكتاۋ) حەزرىتى ئىبراھىم لە بابل لەگەل (لوط)ى برازاي و (ناھورى)ى براى و سارەي خىزانى و (ماكا)ى ژنى (ناھورى)ى برايدا كۆچيان كرد بۇ خاكى (حەپان)، (تارخ)ى باوكى ئىبراھىمىش لەۋى مردوۋە، (السدى) دەلىت: حەزرىتى ئىبراھىم و لوط بەرەو شام چوون، حەزرىتى ئىبراھىم چاۋى بە (سارە) كەۋتوۋە كە كچى پاشاي حەپان بوۋە، كە تەشەريان لە ئاينەكەي داۋە، لەبەرئەۋە حەزرىتى ئىبراھىم خواستى و بوو بە خىزانى، بەلام ئەۋەيان زىاتر باۋە كە (سارە) ئامۇزاي خۆي بوۋە، واتە: كچى ھەپانى مامىبوۋە، كە (حەپان) بە ئاۋىەۋەيە .

لە (ابى سەيد)ۋە دەگىرنەۋە كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋىتەي: (ھىچ وشەيەكى نەفەرموۋە كە پىچەۋانەي ئاينى خۋابىت، ھەموۋيانى تەۋاۋ بوۋە كە فەرموۋى (من نەخۆشم)، (بە گەرەكەيان ئەۋانى ترى شكاندوۋە)، كاتىكىش بە پىاۋانى پاشا ستەمكارەكەي گوت: (سارە خوشكەم)، چونكە لەو كاتەدا تەنھا حەزرىتى ئىبراھىم و

^۱ سورەتى الانبىاۋ / ۷۱ .

^۲ بەككە: واتا: شارى مەككە .

^۳ سورەتى ال عمران / ۹۶ .

سارەى خېزانى باوەردار بوون، کەواتە لەناىنى خوادا خوشك و برابوون، لەمەوه تێدەگەين کە ھەرسى فەرموودەكەى لەجىنى خۆيدابوون. کاتىك ھەزەرتى ئىبراھىم و ساراي ھاوسەرى کە نموونەى چاکی و جوانى بوو چوونە ولاتیکەوه، ھەر پیاویک ژنەكەى جوانبوايه، پاشاي ولات لىي دەستاند و دەستدرىژى دەکردە سەر، لەبەرئەوه ھەزەرتى ئىبراھىم لای پياوانى پاشا وای نیشان دا کە سارا خوشکىھەتى، وە کاتىك پياوانى پاشا ساراخانیان برد بۆلای پاشا، سارا خاتوون لەناخی دلاییهوه لەخوا پاراپاوه و فەرمووی: (خوايه خۆت دەزانى کە من باوەرم ھىناوہ بە تۆ و بە پىڤەمبەرەكەت، ەورەتم بپارىزە و كەسى يېپروا زال مەكە بەسەرمدا)، ئەم نزا گەورەيهى وەرگىرا، لای خواى بەخشندە و پاراستى، ھەتا گەراپاوه بۆلای ھەزەرتى ئىبراھىم (عليه السلام)، کە پرسىارى لىکرد؟ خەبەر و باس چىيە؟ ساراخان فەرمووی: (خواى گەورە فيلى سەتمەكارانى بۆ خۆيان گەراندەوه و پاراستى). لەبەر ئەو پاکی و دەروونە خاويئەى ھەندى لە زانایان سى ژن لە ژنانى جىھانیان لەناستى پىڤەمبەراندە داناون، ئەوانىش بریتىن لە: (سارە خاتوون، دایكى ھەزەرتى موسى، مەريەمى دایكى ھەزەرتى عيسا)، بەلام جەمھورى زانایان ئەو ژنانە بە (پراستگۆيان) لەقەلەم دەدەن، چونکە ھەر زوو پىشتىوانى خۆيان بۆ پراستى پىڤەمبەرەن (عليه السلام) دەبڕیوه، ھەزەرتى ئىبراھىم (عليه السلام) ساراخانى زۆر خوش دەويست لەبەر سى ھۆ: وەك خۆى باوەردار بوو، خزمىبوو، زۆر جوان بوو، تەنانەت واپاوه دەلین: جواترین ژن لەدواى ھەزەرتى (ھەوا) ئەو بووہ تا سەردەمى خۆى. ھەندى لە مێژوونووسەکان دەلین: فیرعەونى (مصر) براى ئەو پاشا سەتمەکارە بووہ کە ناوى (سەنان)ى كوپى ەلوان بووہ، نازناویشى (ضحاک)بووہ و ئەو (فرعون)ى لەسەر (مصر) داناوہ بە پاشايەتى. پاشان ھەزەرتى ئىبراھىم (عليه السلام) گەراوہتەوہ بۆ خاکی (تەيمەن) واتا: ولاتى (مصر) کە خاکی پىرۆزى جارانى بووہ، لەگەل خۆيدا ناژەل و کوێلە و سامانىكى زۆرى ھىناوہتەوہ، لەوانەش (ھاجرە خان)ى قىببى، ئىنجا ھەزەرتى (لوط) (عليه السلام) بەخۆى و سامانەكەيهوہ بە پەزامەندى ھەزەرتى ئىبراھىم پىويکردە خاکی (غور) کە بە (غورزغن) ناسراوہ، لەشارى (سەدوم) ^(١) نىشتەجىبوو، کە بەدایكى شاو دىھاتەکانى ئەو دەقەرە دەناسرا لەو سەردەمەدا، خەلکى ئەو ولات و شارە بى پىروا و

^١ سەددوم: شارىكى كۆنى فەلەستىنە. کە کەوتوہتە سەر کەنارى دەريای مردوو، لە راستیدا گوندىكى گەلى

لوگنابووہ و خواى گەورە بەھۆى خرابى خەلکەكەيهوہ ناگىبارانى کردوون.

شەرىپىگىز و بىشەرم و بىناموس بوون، پەلامارى ھەزرىتى (لوط)يان دا، بەدىليان گرت، مال و سامان و ئارزۇلەكانيان تالان كرد، كاتىك ئەم ھەوالە بە ھەزرىتى ئىبراھىم گەيشتەو، سىيسەد و ھەژدە كەسى ئارەسەريان، ھەزرىتى (لوط)يان پزگار كرد، مال و سامانەكەيان بۇ ستاندهو، ژمارەيكى زۆريان لەدوژمن كوشت، پايوان نان تا باكورى ديمەشق و ەسكەر، پاشان بەسەرگەوتوويى گەراوۋەتەو بۇ ولتەكەى خۇى و پاشاكانى دەوروبەرى ولاتى (بيت المقدس) بەخۇشى بوويىت يان بەناخۇشى مل كەچ بوون بۇ دەسلاتى ھەزرىتى ئىبراھىم (عليه السلام). كاتى ھاجەرەخانى ھاسەرى دووھى ھەزرىتى ئىبراھىم كوپىكى بوو بەناوى (ئىسماعيل) ئيتىر سارە خاتوون غىرى زياترى پەيداگرد بەرانبەرى و داواى لە ھەزرىتى ئىبراھىم كرد كە دوورى بخاتەو ھەلەبەرچاوى نەبيىت، لەبەرئەو ھاجەرە و مندالەكەى بردن بۇ شويىنكى دور، كە ئەمپۇ ئەو شويىنە شارى مەككەىە .وا باس دەكەن كە ئەوساكە منالەكەى شيرەخۆر و ساوابو، بەتەنھا بيابانىكى چۆل و تۆزاوى و وشك و بىئار بەجىنى ھىشتن بە جەوۋەندەك ئاو و ھەندى خورما، كە مالوايى لىكردن، ھاجەرەخان دامىنى پۇشاكەكەى ھەزرىتى ئىبراھىمى گرت و گوتى: ئەى ئىبراھىم بۇ كۆى دەچىت؟ئەى خۇراكەكەمان بەشمان ناكات؟بەلام ئىبراھىم (عليه السلام)وۋەلامىنەدایەو، پاش چەند جارىك ھاوار و پرسىيار لىكردن، ھەر وەلامى نەدایەو، ئىنجا وتى: ئايا خوا فەرمانى پىكردويت كە ئاوا بەكىت ؟ ھەزرىتى ئىبراھىم فەرمووى: بەلى: ھاجەرەخان دلې بەو وەلامە خۇش بوو. گوتى: دەكەواتە خواى گەورە لىمان بىئانگا نابیىت . (ابن عباس) دەفەرمويت: يەكەم ژنىك كەپشتىنى بەستى ھاجەرەى دايكى ئىسماعيل بوو، كە بۇ رىز لىئان لەسارە خاتوون پىشتىنى خزمەتگوزارى بەست .

پاش وەلامە كورتەكە ھەزرىتى ئىبراھىم (عليه السلام)گەيشتە ئەودىو تەپۆلكە لەمكەو كە ھاجەرەخان نەيدەبىنى، پرويكرە جىشوينى كەعبەى ئىستا و دەستەكانى بەرزكردەو لەخواى گەورە پاراپەو و فەرمووى: ﴿رَبَّنَا اِلٰى اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ نَبِيِّكَ الْمَحْرَمِ رَبَّنَا لِيقْبِلُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾^(۱)، واتا: پەروردگار! من ھەندى لە بەرچە و خىزانى خۆم لەو دۆلە رەقەن و بى كشتوكالەدا نىشتەجى كردو، بەلاى مالى رىز لىگراوۋەتەو، پەروردگار! بۆئەو كە نوپۇز بەكەن، تۇش لای خىر و ئاودانىان لىبەكەرەو و پۇزى و بەروبىيان بۆينىرە،

^۱ سۇرەتى ابراھىم / ۳۷ .

تاكو سوپاس و ستايشت بكن . دايكى ئىسماعيل له ئاو و خورماكهى دهخوارد و شيرى
 به مندانلهكهى دىدا، تا ئاو و خورماكه تىواوبون، ئيتىر خوى و كوپهكهى تىنويان بو .
 منالعهكهى تىپاوتلى دىكرد و قاچى دىكوتا به زىهيدا له تىنواندا، دايكهكهى
 منالعهكهى دانا و بهنيوه پاكردن خوى گىيانه سىر تىپولكهى (صفا) سا بهلكو ئاويك،
 دىنگىك، كه سىك بهدى بكات كه فرىاي بكهوتى به ناؤمىدى گىيانه لاي كوپهكهى
 ودىسان گىيانهوه دابهزىه ئاو دۆلعهكهوه و بهوپىرى وردىيهوه دىگىرا، هىتا دۆلعهكهى
 بىرى و گىيسته سىر تىپولكهى (مروه) چوه سىر لوتكهكهى و سىرى ئىملاولاي كرد، سا
 بهلكو تىپاييهكه، كانىيهكه، ئاوه دانىكه بهدى بكات، ئىم كارهى حىوت چار دىوباره
 كردهوه، كه له چارى حىوتىدا گىيسته سىر تىپولكهى (مروه) گوىى له دىنگىك بو،
 بهخوى گوت: بىدهنگ به ! دىسانهوه گوىى لهو دىنگه بو، ئيتىر گوتى: گويم لىته، ئايا هىچ
 خوراك و ئاويكت لهلا دىست دىكهوى ؟ ئىوهش فرىشتهيهكه بو كه بهبال، يان به پاژنىه
 پى كىشاوييهتى به زىهيهكهدا هىتا ئاو هلقولاوه، ئيتىر هاجىره خان گىيانهوه، بهلام
 دىترسا كه ئاوهكه ووشك بىت، بوىه حىزى بۆكرد، ئيتىر ئاوهكه وىستا . (ابن عباس)
 دىفهرموتى: پىغه مېر (ﷺ) فرموى: (پىرهمتى خوا له دايكى ئىسماعيل بىت ئىگىر
 وازى له زىمزم بىنيان، يان حىزى بۆ نىكر دايه ئىستا زىمزم كانىيهكى له بىر روىشتىو
 دىبوو)، فرىشتهكه به هاجىرى فرموى: مىترسه تىياناچن، بهلكو ئىره دىكرىته مالى خوا،
 كه ئىم مىندانله تۆ و باوكى دىروستى دىكهن، خواى گىورهش خۆشه وىستانى خوى رىنج
 بهبا ناكات . ئىوساكه جىگى مژگهوتى كه عىبه، گىردۆلعهكه بو لافاو له ملاءوه هلى
 دىرېبوو، هاجىره خان و منالعهكهى بهو جۆره له دىورى ئاوهكه مانىوه، هىتا كۆمىلىك
 له مۆزى جورهم به رىگىيهكى مېر دىله بى روىكهدا روىان كرده ئىو ئاوه، بالندىان
 بىنى كه دىاربوو له دىورى ئاو كۆبىوونىوه، گوتىان: ئىم بالندانه به دىواى ئاودا دىگىرىن
 سىره، خۆ ئىمه چىندىن چار به ئىرهدا هاتووين ئاوى لىنه بووه يىك دىو كه سىيان نارد
 تابزانن چ باسه ! كاتى گىرانهوه هىوالى بوونى ئاويان هىنيانوه، ئيتىر هىمويان روىان
 كرده سىر ئاوهكه . دايكى ئىسماعيل لاي ئاوهكه بو پىيان گوت: ئايا رىگىمان دىدهت
 لىرهدا لادىن و لاي تۆ نىشتهجى بىن؟ فرموى: بهلى، به مېرجى ئاوهكه به دىست
 خۆمىره بىت ! گوتىان باشه .

(ابن عباس) دەفەرموئیت: پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: (دايىكى ئىسماعىل تىكەلەيوان بوو، چونكى ئۇنىكى ھۆگر بوو)، پىكەو گوزەرانىان كىرد، ساواكانىيان پىربوون ئىسماعىلى كۆپى لەناوياندا گەورە بوو، فىزى زمانى عەرەبى بوو، كۆپىكى رىك و پىك و باشى لىدەرچوو، كاتىك بۇيان دەرگەوت كە كۆپىكى باشە كچىكىيان پىدا و بوون بەخىزم .

پۆزگار ھات و چوو، ھاجەرەخان كۆچى دوايى كىرد، ھەزەرەتى ئىبراھىم ھات بۇ سەردانىيان، مالىكەيانى دۆزىيەو، بەلام ئىسماعىلى كۆپى نەيىنى لە ئىكەكى ھەوالى پرسى كە ئىسماعىل لەكۆيىيە ؟ ئىكەكىشى گوتى: چۆتە دەرەو ھە بۇ كاروكاسپى، پاشان پرسىيارى بار و گوزەرانى لىكرىد، ئىكەكى وتى: ئىمە مەوئىن، لەھەزارى و نەدارىيەكى سەخت دا دەرئىن، زۆر كەوزايەو، ھەزەرەتى ئىبراھىم فەرمووى: كە مىردەكەت ھاتەو سەلوى منى پىراگەيەنە و بلى: با لاشىپانى دەرگاگەكى بگۆپى . كاتى ئىسماعىل ھاتەو مالىەو، ھەروەكو ھەستى بەشتىك كىردىت لە ئىكەكى پرسى: كەس ھاتۆتە مالىمان؟ ئىكەكى وتى: پىياويكى پىرى ئاوا وئاوا . ھاتە مالىمان و ھەوالى تۆى پرسى، منىش ھەوالى تۆم پىراگەياندا . پاشان پرسىيارى زىيان و گوزەرانى لىكرىد، منىش پىم گوت كە ھال و گوزەرانىمان ناخۆشە و زۆر ھەزارىن! ئىسماعىل فەرمووى:ئەى ھىچى پانەسپاردىت؟ گوتى: بەلى، زۆر سەلامى لى دەرگىت و گوتى بلى: لاشىپانى دەرگاگەكى بگۆپى ! ھەزەرەتى ئىسماعىل فەرمووى: ئەو باوكە و فەرمانى پىكرىدوم كە واز لەتۆ بەيىم و دەستت لىنەلېگىرم، ئىتر ئەو ئىنەى وازى لىنەىنا و ئىنكى تىرى لەھەمان ھۆز ھىنا، ماوہىيەكى زۆرى پىچوو، ھەزەرەتى ئىبراھىم جارىكى تر ھاتەو بۇ سەردانى مالى كۆپەكەى، ئەو جارەشيان ھەر ئىسماعىل لەمالەو نەبوو، لە ئىكەكى پرسى ئىسماعىل لەكۆيىيە ؟ گوتى: چووتە دەرەو ئىش و كاسپى دەكات و پرسىيارى زىيانى و گوزەرانى لىكرىد، لە وەلامدا ئىكەكى گوتى: ئىمە زۆر باش و تىرىن سوپاس بۇ خوا، پرسىيارى كىرد خواردنتان چىيە؟ گوتى: گوشت، فەرمووى: ئەى خواردنەو تان چىيە ؟ گوتى: ئاوا، ھەزەرەتى ئىبراھىم نزاى كىرد و فەرمووى: (خوایە بەرەكەت بخەيتە ئاوا و گوشتەو بۇيان) پىغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: ئەو پۆزە دانەوئىلەيان نەبوو، خو ئىگەر دانەوئىلەيان ھەبوايە، ئەوا نزاى پىت و فەرى لەوہش دا بۇ دەرگىد، پاشان فەرمووى: ھىچ كەسى نىيە لە مەككەدا لەسەر ئەو دوو شتە (ئاوا + گوشت) پەكى بکەوئىت، ئىنجا فەرمووى: ئىگەر مىردەكەت ھاتەو سەلامى منى پىبگەيەنە و پىنى بلى: با لاشىپانى دەرگاگەكى قايم

بكات، كاتيك ئىسماعىل گەپرايەو، برىسارى كرد: كەس ھاتە مائمان؟ ژنەكەى گوتى: بەلى، پىاويكى پىرى خوین شىرىن و قسەخوش ھات، منىش بەگەرمى پىشوازىم كرد، پاشان ھەوالى تۆى پرسى و منىش ھەوال و باسى تۆم پىپراگەيانند. ئىنجا ھەوالى باروگوزەرانى پرسىن، پىم گوت: زۆرباشىن، گوتى: ئەى ھىچى رانەسپاردىت؟ گوتى: بەلى، سەلامى لىدەكرىت و وتى: پىنى بلى با لاشىپانى دەرگاگەى قايم بكات، ئىسماعىل فەرمووى: ئەو بەوكمە و فەرمانى پىكردووم كە دەست لەتۆ ھەلنەگرم و لەگەلتا بژىم .

ئەم جارەش رۆىشتەو و پاش ماوئەيەكى تر ھاتەو، ئەم جارەيان بىنى وا ئىسماعىلى كۆپى لەژىر دەوارىكدە لەنزىك زمزم خەرىكى تىرتىژ كەردنە، زۆر بەگەرمى پىشوازى لەباوكى كرد و پاشان فەرمووى: كۆپى خۆم ئەى ئىسماعىل ! خەوای گەورە فەرمانى شتىكى پىكردووم، خەزەرتى ئىسماعىل فەرمووى: بابەگيان خەو فەرمانى چى پىكردووت بىكە! فەرمووى: ئەى تۆش يارمەتىم دەدەيت؟ فەرمووى: يارمەتیت دەدەم! فەرمووى: خەوای گەورە فەرمانى پىكردووم كە ئا لىرەدا (ئامارەيەكى بۆ تەپۆلكەيەك لم و گلى بەرزكرد) مالىك دروست بكەم . ئىتر دەستيان بە دروست كەردنى كرد، ئىبراھىم بەنايى دەكرد و ئىسماعىلىش بەردى كۆدەكردەو بۆى دەمىنا، تا بناغەيان دەرشت و بەردەوام دەيانفەرموو: (خەوایە!! پەرەردگارمان! لىمان وەرېگرە تۆ بىسەر و زانای) ^(۱)، ھەر بەردەوام بوون تاكو ھەر چوار دىواری ئەملاولاكانىيان دەرشت و پەيتا پەيتا ئەو نزاىيان دەفەرموو . خەوای گەورە لە سورەتى (الصافات) ئايەتى (۹۹ تاكو ۱۱۳)دا بەوردى باسى ئەو دەفەرمووت كە خەزەرتى ئىبراھىم (عليه السلام) لەخەوای گەورە پارايەو تاكو منالى چاكى پى بەخشى، ئىنجا كاتى ئەو ھات كە تاقىكردنەوئەيەكى قورسى بكرىت، ھەر وەكو چۆن لەبەر خاترى رەزامەندى خەوای گەورە ئامادەبوو بخرىتە مەنجنەئىقى ئاگرەو، دەبى ئامادەش بى بەدەستى خۆى كۆپە تاقانەكەى بكات بە قوربانى . خەزەرتى ئىبراھىم تەمەنى ھەشتا و ھەشت سال بوو كە خەوای گەورە خەزەرتى ئىسماعىلى پىبەخشى، ئەوئەبوو ھاجەر و ئىسماعىلى لەو چۆل و بىابانە بە تەنھا بەجىھىشت، تاكو فىربىن پشت بەخوا ببەستن: ئەوسا خەوای گەورەش دەروازەى سۆز و بەزەبى لىكردنەو و بەجۆرىك پۆزىدان كە خۆشيان نەياندەزانى لەكوپوئە ئەم خىر و بەرەكەت و ئاوەيان بۆ رەوانە كراو! كاتيك خەوای گەورە بەخەو خەزەرتى ئىبراھىمى

^۱ سورەتى البقرە / ۱۲۷ .

ئاگادار كردهوه كه ئەبى كۆرە تاقانە و نۆبەرەكەى بىكاته قوربانى، لەلایەن خۆیەوه ئامادەى دەربەرى، بەلام ھات پرس و پراویژى بە كۆرەكەيشى كرد و ئەیویست بى پرس و پرا بىكوژیتەوه ! (كۆرى شیرینم لەخەودا پىم پراگەيەنراوه كه تۆ بکەمە قوربانى، جا تۆش وردبەرەوه و لىكى بدەرەوه) ^(۱)، كۆرەكەش بى سى و دووکردن ھەر كەزانی فرمانەكە لەخواوھە، بە باوكى فرمەو: (بابەگيان خوا چۆن فرمانى پىكردویت، وا بکە، پشت بەخوا من ئارام گەردەم) ^(۲)، ديارە ئەم وەلامە ئەوپەرى گوێپرايەلى كردنە بۆ فرمانى خوا و پراگەردنى دلى دايك و باوكەكە، ئىتر لەماوھەكەى زۆر كەمدا خۆيان يەكلا كردهوه بۆ بەجى ھىنانى فرمانى خواى گەرە .

ھەزەرەتى ئىبراھىم كۆرەى بەدەمداخست نەبادا چاوى بە پووختسارى بگەوێت و پەشيمان بێتەوھو فرمانى خوا بشكێت، ھەزەرەتى ئىبراھىم ناوى خوا و (الله اكبر)ى كرد كۆرەكەش شاھتەمانى كۆتايى ھىنا بۆ پىنشوازی كردن لەمەرگ لە پىناو خوادا، خواى گەرە فرمانى بە چەقۆكەى دەستى ئىبراھىم كرد كه كار نەكات وھىچ نەبەرت، دەلێن: گوايە خواى گەرە ئەلقەيەكەى مسى خستۆتە نىوان چەقۆكە و مى ئىسماعىلەوھ، خواى گەرە خۆى دەزانیت . لەم كاتەدا بانگ درا بە گوێى ھەزەرەتى ئىبراھىم دا و لەلایەن خواوھ پى و ترا كە (ئەى ئىبراھىم خەونەكەكەت ھىنايە دى) ، واتە: فرمانەكەت بەجى ھىنا مەبەستى تاقىكردنەوھ گەرەكەت پىكا گوێپرايەلى و ملكەچى خۆت و كۆرەكەت بۆ فرمانى خوا دەرگەوت، ھەرەكو چۆن گيانى خۆت بەخت كرد بۆ چوونە ناو ئاگرەكە، مالى خۆشت بەخت كردوھ بۆ ميان، كۆرەكەيشت ئامادەبوو بۆئەوھى بى بە قوربانى بۆ خواى مېھرەبان (بە راستى ئەوھ تاقىكردنەوھەكەى زۆر ئاشكرا بوو) ^(۳) .

خواى گەرە لەجياتى ئەوھ شتىكى تری بۆ نارد تا بىكاته قوربانى، جەمھورى زانايان دەفرمەوون: خواى گەرە بەرانیكى چاو گەرە و پەشى شاخ زلى بۆكرد بەدیارى تاكو بىكاته قوربانى، ئەوھش بەتەواوھتى يەكلانەبووھتەوھ ئاخۆ بەران بوو، يان گيسك بوو، يان بەرخ، بەلام لە (ابن عباس)ەوھ دەگێرنەوھ كە (ابن سعید ابن جبیر)یش فرمەوویەتى: خورپەكەى سوورى ھەبووھ، ھەرەھا (ابن عباس) دەفرموى: ھىشتا ھەر

^۱ سورەتى الصافات / ۱۰۲ .

^۲ سورەتى الصافات / (۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷) .

^۳ سورەتى الصافات / ۱۱۲ - ۱۱۳ .

دهیباراند، وه نهو بهرانه بووه که کاتی خۆی کوپه‌که‌ی ئاڤهم کردی به قوربانی و خوای
گه‌وره‌ش لێی وه‌رگرت، له‌ فرموده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ری نازیزماندا (ﷺ) هه‌ر به‌ (به‌ران)
ناوی هاتووه‌ .

خوای گه‌وره‌ش پاداشتی نهو دوو سه‌روه‌ر و پا‌به‌ر و پێغه‌مبه‌ره‌ گه‌ورانه‌ بداتوه‌
له‌سه‌ر گوێزپایه‌لی کردنیان بۆ فه‌رمانی په‌روه‌ردگار .

پیغه مبهری خوا چه زه‌تی (ئیسحاق) (دروود و سه‌لامی خوای له سه‌ریبت)

خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَبَشِّرْنَا هَاسِقًا نَّبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ، وَتَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ﴾^(۱).

واتا: مژده‌مان دا به چه‌زه‌تی ئیبراهیم که ئیسحاقی ده‌بیئت، ده‌شبیته یه‌کێک له پیغه‌مبه‌ره چاکه‌کان، پیزۆرباییمان له خوێ و ئیسحاق کرد، هه‌روه‌ها له‌به‌ره‌و وه‌چه‌شیان چاکه‌کار و خراپه‌کاریان به‌ ئاشکرا تیدا هه‌له‌که‌وی، مژده‌که له‌لایه‌ن فریشته‌کانه‌وه گه‌یانترایه چه‌زه‌تی ئیبراهیم و ساره‌ی هاوسه‌ری، له‌و کاته‌دا که به‌ لایاندا تپه‌په‌رین که ده‌چوون بۆ (مه‌دائن) ی گه‌لی (لوط) (علیه‌السلام) تا‌کو به‌ هوێ خراپه‌کاریه‌کانیا نه‌وه له‌ناویان به‌رن. خوای گه‌وره له‌ سو‌ره‌تی (هود نایه‌تی ۶۹ تا ۷۳) باسی نه‌و فریشته‌نه ده‌کات که چوون بۆ ماڵی چه‌زه‌تی ئیبراهیم، واتا نایه‌ته‌کان به‌م جو‌زه‌یه: (په‌وانه‌کراوی ئیمه به‌ مژده‌وه چوون بۆ لای ئیبراهیم، سه‌لۆیان لیکرد، سه‌له‌وه‌که‌ی وه‌لام دانه‌وه گوێزه‌که‌یه‌کی بۆ سه‌ره‌برین (وای زانی میوان) کاتێ بی‌نی نه‌وان ده‌ست نابهن بۆ خواردنه‌که تو‌زی سه‌له‌مییه‌وه و ترسا، فریشته‌کان پێیان گو‌ت: مه‌ترسه، ئیمه په‌وانه‌کراوین بۆ گه‌لی (لوط)، واتا: بۆ (له‌ناوبردنیان) ژنه‌که‌ی ئیبراهیم به‌سه‌ر میوانه‌کانه‌وه هه‌لو‌یستابوو، که نه‌م هه‌واله‌ی بیست، زه‌رده‌خه‌نه گرتی له‌ خو‌شیاندا، فریشته‌کانیش مژده‌ی نه‌وه‌یان پێدا که کو‌ریکیان ده‌بی ناوی ئیسحاق ده‌بی، له‌و‌یشه‌وه یه‌عقوب ده‌که‌ویته‌وه، ژنه‌که‌ی ئیبراهیم له‌ خو‌شیاندا کیشای به‌ پوو‌خساری خویدا و گو‌تی: نه‌یه‌رۆ تازه‌ من به‌م ته‌مه‌نه مندالم ده‌بی؟! خو‌ نه‌وه پیاوه‌که‌شم هه‌ر پیره ! به‌ راستی نه‌وه سه‌یره ! فریشته‌کان پێیان گو‌ت: چو‌ن سه‌یرت له‌نیشی خوا دی‌ت په‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خو له‌سه‌رتان نه‌ی خه‌لکی خودایی، خو‌ خوای گه‌وره بۆ خو‌ی سوپاسکراو و به‌توانایه . . . وا باس ده‌که‌ن که فریشته‌کان سی‌ دانه بوون (جبریل، میکائیل، ئیسرافیل)

هه‌روه‌ها چه‌زه‌تی ئیبراهیمیش هه‌ر سه‌رسام بوو به‌م هه‌وال و مژده‌ خو‌شه‌ بو‌یه
 فه‌رمووی ﴿أَشْرَعُونِي عَلَيَّ أَنْ نَسِيَ الْكِبَرُ فِيمَ بُشِّرُونِ، قَالُوا: بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تُكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ﴾^(۲) واتا:
 نه‌ی فریشته‌که نایا مژده‌ ده‌ده‌یت له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که من پیرم،

^۱ سو‌ره‌تی الع‌ج‌ر ۵۴ - ۵۵ .

^۲ سو‌ره‌تی الع‌ج‌ر / ۵۴ - ۵۵ .

باشه مژده‌ی چیم دده‌نی؟^۱ فرموویان: به راستی مژده‌مان پیداویت که دلنیا به خوای گه‌وره کوپنکت دده‌تای له‌به‌رنه‌وه له نائومیدان مه‌به، نیت‌ر مژده‌یان پیدا (بغلام علیم) که منالیک‌ی زاناتان دهبیت. خوای گه‌وره وا باسی ئیسحاق ده‌کات که که‌سینکی زانا و خوږاگر دهبی، وه راستگو دهبی، له نایه‌تی دواتردا خوای گه‌وره باسی نه‌وه ده‌فهرمویت که پاش ئیسحاق یه‌عقوب له‌و ده‌که‌وینته‌وه، که‌واته: نه‌وه‌ی که بریار بوو بکری به قوربانی چه‌زرتی ئیسماعیل بووه، هه‌روه‌کو محمدی کوپی که‌عبی قرظی و هه‌ندیکی تر فرموویانه: هه‌رگیز ناگونجی که ئیسحاق نه‌وه بووبیت که بریاربوو بکری به قوربانی، چونکه خوای گه‌وره مژده‌ی له‌دایک بوونی داوه به‌دایکی و باوکی و له‌لایه‌کی تریشه‌وه مژده‌ی پیداون که (یه‌عقوب) له ئیسحاق ده‌که‌وینته‌وه که کرابی به قوربانی ؟

له (ابی ذر الغفاری) یه‌وه ده‌گیرنه‌وه که فرمووی: له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پرسیمار کرد، یه‌که‌م جار کام مزگه‌وت دروست کراوه له‌سه‌ر زه‌ویدا ؟ فرمووی: (مزگه‌وتی چه‌رام، پرسیم نه‌ی پاشان ؟ فرمووی: مزگه‌وتی نه‌قصا، پرسیم ماوه‌ی نیوان چه‌ند سال بووه ؟ فرمووی: چل سال، پاشان پرسیم نه‌ی دوا‌ی نه‌و ؟ فرمووی: له‌کۆی کاتی نوێژ هات له‌وی نوێژ بکه هه‌موو نه‌وانی تر مزگه‌وتن)^(۱).

(اهل الکتاب) پینان وایه که چه‌زرتی یه‌عقوب (علیه السلام) مزگه‌وتی نه‌قصای دروست کردووه، که به مزگه‌وتی (ئیلیای بیت المقدس) ناسراوه، دیاره که نازناوی (یه‌عقوب) یش بریتیبوو له (ئیسرائیل)، نه‌وه‌ی له فرمووده‌ی پیغه‌مبه‌رماندا (ﷺ) هاتووه نه‌وه‌یه که چه‌زرتی سوله‌یمان (بیت المقدس)ی دروست کردووه، وا ده‌رده‌که‌وی چه‌زرتی سلیمان تازه‌ی کردووه‌ته‌وه، که به پشتیوانی خوای گه‌وره له ژبانی چه‌زرتی سوله‌یمان دا به وردی باسی ده‌که‌ین. خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی دیاری کردنی شوینی مزگه‌وتی که‌عبه ده‌فهرمویت: ﴿وَإِذْ بَوَّعْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ وَأَذِّنْ لِلنَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾^(۲)، واتا: شوینی دروست کردنی مالی خوامان بو ئیبراهیم ده‌ست نیشان کرد، پیمان راگه‌یاند که هاوه‌لم بو دانه‌نین له هیچ شتی، ماله‌که‌م پاک بکه‌نه‌وه بو نه‌وانه‌ی که به مه‌به‌ستی ته‌واف و نوێژکردن و کړنووشی دینه‌و ماله، خه‌لکی بانگ بکه بو چه‌ج کردن.

^۱ متفق علیه، بخاری (۳۳۶۶)، مسلم (۱۱۶۱).

^۲ سوره‌ی الحج / ۲۶ - ۲۷.

ههروههاله سوره تی (آل عمران نایه تی ۹۶-۹۷) و سوره تی (البقره نایه تی ۱۲۴-۱۲۹) خوای گه وره باسی مزگه وتی که عبه ی کردوه، وه وا باسی کردوه که حه زره تی ئیبراهیم (علیه السلام) ده بیته باوک و باوکه گه وره ی زنجیره یه که له پیغه مبه ران و په یامداران، هه ره ئه ویش خانوو یان مزگه وتی که عبه دروست ده کات که یه که مزگه وتی گشتیه بو هه موو خه لکی باوه ردار، هه ره خوا خویشی پینومایی کرد و شوینی مزگه وته که ی پینیشان دا . پینشووتر نامارژه مان به وه کرد که له (علی کوپی ابی گالب) وه ده گپرنه وه که فهرموویه تی خوای گه وره له ربی وه حیه وه شوینی که عبه ی به حه زره تی ئیبراهیم نیشان داوه، هه روه ها شوینی که عبه له ناستی (بیت المعمور) که له ئاسماندایه، به راده یه که نه گهر (بیت المعمور) به پینکی بکه وینته خواره وه بو سه ر زه وی، ئه وا پینک ده که وینته سه ر که عبه، هه موو مزگه وته کانی تر له هه ره حه وت ئاسمانه که دا له گهل که عبه دا هاوشوینن، شوینی که عبه له گهل دروست کردنی زه وی و ئاسمانه کاندایه یکراره، هه ره وه کو له فهرمووده ی پیغه مبه رماندا (ﷺ) هاتوه که ده فهرموویت: (ئه م شاره خوای گه وره پیروز و حهرامی کردوه له و پوژوه که ئاسمانه کان و زه وی دروست کردوه، له به رئه وه به حهرام کردن له لایه ن خواوه حهرام کراره، واتا: پینزی لینگیراره و حهرام کراره تیایدا کوشتار و گونا هکردن) ^(۱) . هیچ به لگه یه کی ته وا و راست نیه ده رباره ی ئه وه ی که پینش حه زره تی ئیبراهیم (علیه السلام) که سینی تر که عبه ی دروست کردبی، به لکو له لای هه موو پیغه مبه ران هه ره له ئاده مه وه تا حه زره تی محمد که عبه و شوینی که عبه به پینز و پیروز گیراره، پینشووتر باس مان کرد که حه زره تی ئاده م (علیه السلام) قوببه یه کی له و شوینه دا دروست کردوه، قریشته کانیش به ئاده میان فهرمووه: که پینش تو ئیمه ته واف که عبه مان کردوه وه له سه رده می حه زره تی (نوح) یشدا (علیه السلام) که شتی که (۴۰) پوژ به ده وری که عبه دا سوپاره ته وه، به لام ئه وه هه والانه هه موویان له (بنی ئیسرائیل) ده کانه وه وه رگیراون و پینویست ناکات نه به درویان بکه ینه وه و نه باوه ریشیان پینیکه ین، به لام ئه وه ی که نایه تی قورئان یان فهرمووده ی (صحیح) به رپه چی بداته وه ئه وا به رپه رچدانه وه که راسته، خوای گه وره به ده قی قورئانی پیروز فهرموویه تی: ﴿إِنْ أُولَٰئِیْ رُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِیْ بِکَ مَبْرَکًا وَهُدًیً لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ ^(۲)، واتا: یه که مزگه وت و مال که بو پیروزی و پینومایی سه رجه م خه لکی

^۱ متفق علیه . بخاری (۱۸۳۴) : مسلم (۳۲۸۹) .

^۲ سوره تی اول عمران / ۹۶ .

دروست کړا ئه وېږو له (بهککه) دروست کړا، واتا: مهککه، يان شوینى که عبه ﷺ آيات
 يات^(۱) واتا: بهلگه و نيشانه ي ناشکرای تيدايه که حزره تي ئيراهيم دروستي
 کردوه، ئه و باوکى گوره ي زنجيره ي پيغه مېرانه، بگره باسى ئه و شوينه ش يان ئه و
 بېرده ش کړاوه که حزره تي ئيراهيم چووه ته سېرى له ديوار دانانه کېدا و ب (مقام
 ابراهيم) له قورناندا باس کړاوه که کاتي خو ي حزره تي ئيسماعيلى کوپى بوى هيناوه،
 کاتي خو ي ئه م بېرده به ديوارى که عبه وېو، تاكو سېر ده مې حزره تي عومېرى کوپى
 خطاب (ﷺ)، نيتړ توژيک بېر ده که ي دواکيشا تاكو نوژيکېران سېرقال نه بن پيوه ي يا پى
 له ته و افکاران نه گړى .

بينگومان حزره تي عومېر يه کيکه له و که سانه ي که خوا ي گوره هېندى له
 داخوازيه کاني قبول کرد، بى نمونه: کاتي خو ي به پيغه مېرى فرموو: خوژگه (مقام
 ابراهيم) مان بگردايه ته جى نوژ، خوا ي گوره دواکه ي په سېند کرد فرموو ﷺ واخذوا
 من مقام ابراهيم مصلی^(۲)، ته نانه ت شوين پي پيړوزى حزره تي ئيراهيم هر به
 بېر ده که وه ماېو تا سېر ده تا کاني هاتنى ئيسلام، ته نانه ت حزره تي (على کوپى ابى
 طالب) هوژراوه يه کى به سېر جى پييه کاني حزره تي ئيراهيم دا فرمووه که به سېر
 بېر ده که وه بوون^(۳) .

حزره تي ئيراهيم و ئيسماعيلى کوپى بناغه يان دېرشت، هېروکو خوا ي گوره
 ده فرمويت: ﷺ وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمَاعِیلُ^(۴)، بېر ده وام هېردووکيان له خوا
 ده پارانه وه و به دم بينا دروست کردنه وه و نزايان ده کرد و ده يان فرموو ﷺ رَبَّنَا ثَقِیلْ مَنَا اِنَّکَ
 اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ، واتا: په روه ردگارا ! ليمان وېر بگره، به راسى تر بيسېر و زاناي، واتا:
 بيسېرى و نزا و دواکاني ئيمه ييت و زاناي بنيات نانه بوون، هېروها ده يان فرموو: ﷺ رَبَّنَا
 وَحَمَلْنَا مُسْلِمَیْنِ لَکَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا اُمَّةٌ مُّسْلِمٌ لَّکَ وَارِنَا مَسَکِنًا وَثَبَّ عَلَیْنَا اِنَّکَ اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ، واتا:
 په روه ردگارا ! بمانکېره دوو که سى موسولمان و باوېردارى خو ت، له بېرو بېر ده چه شمان

^۱ سوره تي آل عمران / ۹۷ .

^۲ سوره تي البقره / ۱۲۵ .

^۳ هوژراوه که له نوسخه ي عمره ييه کېدا هېه، لاپېره / ۱۶۲ باسى حزره تي ئيسحاق و ئيراهيم .

^۴ سوره تي البقره / ۱۲۷ - ۱۲۸ .

نەوھەیکى باوەردار و موسولمان بخەرەو، بەندایەتى و پارانەوھەمان لیۆمربگرە و پیمان
پەوابیینە، وە لیمان ببورە، بە راستى ھەر تۆتەویە وەرگر و بەبەزەیی .

جا ئیبراھیمیک کە ھىندە بە سۆز و دلسۆز و لەخۆ خۆبوردووبى بۆ بەجیھىنانى
فەرمانى خواى، ھەقى خۆیەتى بنیاتنەرى مژگەوتیک بى کە ببیتە گەرەترین و
پیرۆزترین مژگەوتى سەر زەوى بۆ ھەموو باوەرداران و خۆیشى ببیتە باوکە گەرەى
زنجیرەیک لە پیغەمبەران و سەرورەران و دواھەمینیشیان ئازارى پیغەمبەران ھەزەرەتى
محمد (ﷺ)، مژگەوتەکەى جیى خۆیەتى شایستەى ئەوھى کە ھاوشا وینى مژگەوتى
(بیت المعمور)ى ئاسمان بى کە ھەموو پۆژى ھەفتا ھەزار فریشتە نوێژى تیدا دەکەن و
ئیتەر ئەوانە تا پۆژى دواى جاریکى تر نایەنەو بۆ ئەو مژگەوتە . لە تەفسیرەکەماندا بە
ووردی باسى چۆنیەتى دروستکردنى مژگەوتى کەعبەمان کردووە، لە تەفسیری سورەتى
(البقرە) دا . (السدی) دەفەرموین: کاتیک خواى گەرە فەرمانى کرد بە ھەزەرەتى ئیبراھیم
کە مژگەوتى کەعبە دروست بکات لەگەڵ ئیسماعیلی کوپیدا، نەیان دەزانى شونى
مژگەوتەکە کوپى، ھەتا خواى گەرە (با)یەکی ئارد کە ناوى (خەجوج) بوو، دوو بانى
ھەبوو، سەرى بایەکە لە شینۆى سەرى مار دا بوو، بایەکە چوار لای زەویەکەى لەجیى
ئىستای کەعبەدا گسک دا و پاکی کردووە، ئەوانیش بە شۆینە پاکراوھەدا دەستیان کرد
بە خەندەیک لیدان و بناغە دانان، ھەرەك خواى گەرە فەرمو: ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ
الْبَيْتِ﴾^(٢)، گەیشتە دانانى گۆشەکان، ھەزەرەتى ئیبراھیم فەرمووى بە ئیسماعیلی کوپى:
بڕۆ بەردیکى باشم بۆ بیئە کە لەم شۆینەدا دایبنیم، فەرمووى: باوکە تەواو شەکەت و
ماندوو بووم، باوکى فەرمووى قەیناکا تۆ بڕۆ، بەلام ھەزەرەتى جبریل (علیه السلام) لە
ھندستانەو بەردیکى ھینا، کە ناسراو بە (بەردە پەشە)، کە لە بنەپەتدا بەردیکى
یاقوتى سپى و شووشە شینۆ بوو و کاتى خۆى ئادەم (علیه السلام) لەسەر ئەو بەردەو لە
بەھەشتەو دابەزیو بۆ سەر زەوى، واتا: بە سواری ئەو بەردە، بەلام بەھۆى گوناھى
خەلکەو پەنگى پەش ھەلگەراو، ھەزەرەتى ئیسماعیل بەردیکى ھینا، بەلام کاتیک ئەو
بەردەى لەسەر سیلەکە^(٣) بینى، پرسى: بابەگیان ! ئەو کى ئەو بەردەى بۆ ھینای ؟

^١ واتە تەفسیری ابن کبیر .

^٢ سورەتى الحج / ٢٦ .

^٣ سیلە: گۆشە: سووج

فەرمووی: كەسەك بۆي ھېنام كە لە تۆ چالاكتەرە ! بەدەم نزاو پاراڤەووە خەريكى بنيات نان بوون ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾^(۱).

(ابن ابى حاتم)^(۲) دەفەرموئە: (ذا القرنين) ئەوسا كە پادشای ھەرەگەورەى سەر زەوى بوو، كە بەلای ھەزەرەتى ئىبراھىم و ئىسماعىل دا تىپەرى كە خەريكى بنياتنانى مەزگەوتى كەعبە بوون، پرسیار لێكردن: كى فەرمانى پى کردوون بەم كارەتان ؟ ھەزەرەتى ئىبراھىم (عليه السلام) فەرمووی: خوا فەرمانى پێكردووين، فەرمووی: بەچى دڵنایام كە خوا فەرمانى پێكردووت ؟ لێرەدا پێنج بەران شاھەتیاں بۆ دا، كە ئەو فەرمانى خوايە، ئیتر ئەویش پىروای كرد، (الازقي) وا باس دەكات كە (ذا القرنين) لەگەڵ ھەزەرەتى ئىبراھىم دا بەدەورى مالى كەعبەدا گەراو و تەوافى كردووە . ماوہىيەكى زۆر بەسەر ئەو دروست كردنەدا تىپەرى كە سەر لەنۆى قورەيشىيەكان تازەيان كردووە، بەلام بناغەكەيان بچوك كردووە لەلای باكوریەو بە پووکاری شامدا، لە ھەردوو (صحیح)كەدا^(۳) ھاتووە كە پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (ئایا نەترانیووە كە قەومەكەى تۆ كاتێك كەعبەيان بنياتنایەو، بناغەكانى ھەزەرەتى ئىبراھىمیان دواتر كێشا، واتا: بچووكیان كردووە .

(ابن الزبير) لە پۆزگارى خۆیدا تازەى كردۆتەو، كاتێك ھەجاج لەسالى ھفتا و سێدا كوشتى بۆ عبدالملكى كۆپى مەروانى نووسی: كە ئەوسا خەلیفە بوو، وایان زانیبوو كە (ابن الزبير) سەربەخۆ ئەوێ كردووە، لەبەرئەو فەرمانى كرد كە وەكو خۆى لێبكەیتەو، دیسان دیوارەكەى لای شامیان ھەلۆەشاندەووە بەردەكەيان دەرھینایەو و پاشان دیوارەكەيان بەربەست كرد و بەردەكانیان كردووە ناو كەعبەو و بەوێش دەرگای لای خۆرھەلاتى بەرز بوو و دەرگای لای خۆراواشیان بە تەواوەتى گرت، ھەرەكو تانیستاش بەو جۆرە ماوہتەو، ئیتر كاتێك ھەوالیان زانى كە (ابن زبير) سەربەخۆ ئەوێ نەكردبوو، بەلكو لەسەر بناغەى فەرموودەيەكى پێغەمبەر (ﷺ) ئەوێ كەردبوو، كە عانیشە فەرموودەكەى گێراوہتەو زۆر زۆر پەشیمان بوونەو لە كارەكانیان، دووبارە لە سەردەمى (مەھدی كۆپى منصور)دا ، پێشەوا (مالك) پايوژى پێكرد ناخۆ بپاری چۆنە كە دیسانەو دیوارەكە وەكو سەردەمى (ابن زبير) لێبكەنەو،

^۱ سورەتى البقرە / ۱۲۷ .

^۲ ابن ابى حاتم گێراوہتەو (۱۲۳۱) لە قسەكانى عولەبای ئەحمەرە

^۳ متفق عليه، بخارى/ ۱۵۸۳-۳۳۶۸، مسلم / ۳۲۲۰ - ۳۲۳۱ .

به لأم (مهدي) فرموي: من دترسم مهليك و خليفه كان له دواي ئيمهوه كه دين بيهكه نه گهمهوياري و هرهيهكه يان به جورئك دهستكاري بكن، له بهرنهوه با هرهوهكو خوئ بئت . ئه و فرموده يه ي پيغه مبه رمان (ﷺ) دهرباره ي كه عبه و ديواره كه ي بهم جوړه يه: ئايا نه تزانيوه كه قهومه كه ي تو كاتيك كه عبه يان دروستكرده وه دهستكاري بناغه كه ي حه زره تي ئيراهيميان كرد و كه ميان كرده وه، گوتم: ئه ي پيغه مبه ري خوا: ئه ي ناخه يته وه همان شوئي بناغه كه ي ئيراهيم ؟ فرموي: ئه گهر قهومه كه ت نه و كافر نه بوونايه وام ليده كرده وه و گنجينه ي كه عبه شم له ربي خوا دا خه رج ده كرد و ده رگا كه يشم ريكي زه وي داده به زاند و به رده كه شم ده كرد ديوى ناوه وه . (ابن الزبير) له سهر بنچينه ي ئه و فرموده يه ي پيغه مبه ر (ﷺ) هاتبو دهستكاري كه عبه ي كرد، به لأم (عبدالملك) وايزاني سهر به خو واي كرد وه و كوشتي، دواتر بوئ دهركه وت و په شيماني دواييش بيسوود بو.

خوای گه وړه ده فرموي: ﴿وَإِذْ أُنْزِلَ إِلَيْهِ أَمْرُ رَبِّهِ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾^(۱)، واتا: حه زره تي ئيراهيم به چهند دهسه واژه يه كه په وړه ردگاري خوئ پارايه وه، خوای گه وړه ش نزاكاني لي وهرگرت و فرموي: ئه و ا من بو خه لكى تو م كرد به پيشه و ا ، ئيراهيم فرموي: ده باشه له وانه ش كه لي م ده كه و نه وه، خوای گه وړه فرموي: به لي: ئه و انيش، به لأم په يمانى سته مكاران ناگريته وه .

ئوه بوو خوای گه وړه ئيسحاقى پيښه خشى كه پاشان په يمان و وهى بو نارد و كردى به پيغه مبه ر (ﷺ)، هره وها له ويش حه زره تي يه عقوب كه و ته وه كه ئه و يش هر كرا به پيغه مبه ر (ﷺ)، وه دوو جار پاداشت درايه وه له دنيا و له دواوژيشدا له ريزى ئاده ميزاد ده ژميردرئت، تا ده گات به داود، سليمان، ئه يوب، يوسف، موسا، هارون، زه كريا، يه حيا، عيسا، ئيلياس، ئيسماعيل، ئيليه سه ع، يونس، لوط، جگه له و پياو چاك و پيغه مبه رانه ي كه باوكى ئه مان بوون يان له وان كه و تونه ته وه، يا خود برايان بوون، هه مو ئه مانه به ريه كى پاك و به رز و پيروز و سهره ربوون، كه له بنه رده تا ده چنه وه سهر حه زره تي ئيراهيم (عليه السلام)، ئه وانه ش له سوره تي (العنكبوت نايي/ ۲۷ و سوره تي (الانعام نايه تي/ ۸۴-۸۷ داس كراون، له لايه كى تره وه خوای گه وړه ده فرموي:

^۱ سوره تي البقره / ۱۲۴ .

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُقْتَدِرٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾^(۱)،
 تهنات هه كتيبيك و په ياميك له ناسمانه وه هاتيبت بؤ هر پيغه مبهريك له
 پيغه مبهري دواي نيراهيم له بنه رتدا نو پيغه مبهريانه ده چنه وه سر هرزه تي
 نيراهيم (عليه السلام). بهم پنيه له هاجره خاتون (نيسماعيل) ي ليكه و ته وه كه بوته بايره
 گه وري سهروري پيغه مبهريان هرزه تي محمد (ﷺ)، وه له (ساراخان) يش (نيسحاق) ي
 ليكه و ته وه كه بوته باوه گه وري هرزه تي يعقوب (عليه السلام). و اقا: (نيسرائيل) و نه و يش
 زه نجريه يكي گه وري پيغه مبهري ليكه و ته وه كه كه س ژماره يان نازاني جگه له خواي
 گه وري، دوا ه مين پيغه مبهريان هرزه تي (عيسا) يه (عليه السلام).

له هرزه تي (نيسماعيل) وه هرزه تي محمد (ﷺ) كه و ته وه كه ده فرموي: (له
 بوژي دواييدا خواي گه وري پله و پايه يكم پي ده به خشي كه هه موو خلكه خوژگم
 پنيخوان، تهنات نيراهيم يش)^(۲)، له فرموده يه وه درده كه وي كه له دواي
 پيغه مبهري خومان هرزه تي محمد (ﷺ)، هرزه تي نيراهيم باشري و به ريز ترين كه سه
 له لاي خواي گه وري. بوخاري^(۳) ده فرموي: (پيغه مبهري (ﷺ)، په ناي حسن و حسيني
 ده دايه خواي گه وري له ده ست شهيتان و ده يفرموو: باوانتان نيسماعيل و نيسحاق (عليه
 السلام)، په نايان به خوا ددا و ده يانفرموو په نا بهو ناوانه ي خوا ده گرين كه هه موو وشه
 پاك و بيگه رده كان، له هه موو شهيتانيك، وه له هه موو پياويكي پيس) (اهل السنن) يش
 هه مان فرموده يان گنراوه ته وه. هرزه تي نيراهيم (عليه السلام) فرموي: هه و كو له
 قورناني پيرو زدا هاتوه: (په ورو دگار كه كم ! نيشانم بده چون چوني مردو زيندو
 ده كه يته وه ؟ خواي گه وري فرموي: بوچي باوهرت نه هيناوه ؟ فرموي: به لي باوهرم
 هه يه، به لام هرزه كه كم چاكر دنيا بام، خواي گه وري فرموي: كهوت بالنده بينه جوان
 سهرنجيان بده، پاشان سهرين بپره (توك و خوين و گوشتيان پيگه وه بشيله تا ده بنه
 هه ويريك). نه و جا هر لوتكه شاخيك هه نديك له هه ويره دابني، نينجا بانگيان بكه و وه
 زور به گورجي دينه وه لاي خوت، دنيا به و فيربه، بزانه كه خواي گه وري به توانا و كار

^۱ سوره تي الحديد / ۲۶ .

^۲ صحيح مسلم / ۱۹۰۱، أبو داود / ۱۴۷۸

^۳ صحيح، أبو داود / ۴۷۳۷، الترمذي / ۲۰۶۰، ابن ماجه / ۳۵۲۵، النسائي الكبرى / ۱۰۸۴۴ .

به جيّ (يه) ^(۱)، ڀاڦه کارانی قورئانی پڙوڙيش گهلی لیکدانهوهی جیاجیان هیه بؤ ئهه
 نایهه ته پڙوڙه . به کورتی: خوی گهوره وهلامی داخوارییههکی دایهوه، فرمانی پڙکرد
 چوار بالنده بگریټ که زوږبهی ڀاڦهکان پښیان وایه ههیهکه لهو بالنده جوړیکی
 جیابوون لهوانی تر، پاشان فرمانی پڙکرد، که توك و خوښیان ناوښته بکات و بیانکاته
 یهک ههویر، دواپی بیانکاته چوار بهش و لهسهر ههر شاخیک بهشینکی دابنی، نهوهی
 کرد، به فرمانی خوی گهوره بانگی کرد، لهگهل بانگ کردنهکهیدا پارچهکانی ههر
 دانهیهک بهرهو تهواوکهرهکیان فرین، ههموو پارچه پهپڙک، بگره ههموو توکیکی بالندهکه
 چووهوه بؤلای تهواوکهری توك و پهپی ههمان بالنده، بهم جوږه پښکاتهکانی ههیهکیان
 بالنده بنهپهتهکیان لی دروست بووهوه، ههزرتی ئیبراهیمیش (علیه السلام) سهرنجی له
 شوښنهواری توانای پهروهردگاری ددها، که ههموو کاریکی (کن فیکون)ه، بالندهکانیش
 بهپی، ورده . . ورده بهسهر زهویدا بهرهو پروی هاتن، چونکه بهپی هاتنیان بهسهر
 زهویدا دیارتر و خاوتر و بهرچاوتره و چاکتر ههستی پی دهگریټ، تهنانهت و باس
 دهگریټ که ههزرتی ئیبراهیم (علیه السلام) بهبالندهکانی فهرموو: با ههر یهکیان بیټ و
 سهری خوی بخاته ناودهستی ههزرتی ئیبراهیم، بالندهکان وایان کرد، ورده . . ورده
 پارچه تهواوکهرهکانیشیان هاتنهوه لای خوی، کهواته جگه له (الله) هیچ خواهیهکی تر نیه
 ئیبراهیم (علیه السلام) زور چاک دهیزانی که خوی گهوره گهلک به توانایه له
 زیندووکردنهوهی مردودا، نهوهش بهوپهری بڼگومانیهوه باوهپی ههبوو، بهلام ههزی کرد
 که بهچاوی خوی نهوه ببینی، تاکو (علم الیقین)هوه بگاته (عین الیقین) ^(۲) خوی گهورهش
 بهوپهپی دنئیایییهوه خواستهکهی بؤ هینایه دی.

ههروهه خوی گهوره دهفهرمویت: (ئهی خاوهن کتیبهکان ئیوه بؤ له ئیبراهیم
 دهوین؟ ههیهکهتان وا دادهنن که لهسهر ناینی خوږهتی خو تهورات و ئینجیل لهدواي
 نهو پهوانه کراون نهوه بؤ ژیریتان ناخهه کار و تاکهی بیر ناکههوه؟ نهوه ئیوهن
 موجداهله لهسهر نهو باس و خواسانه دهکن که زانیاریتان دهربارهی ههبوو، که واپوو
 بؤچی دم لهو شتانهوه ددهن که هیچ زانیاریتان دهربارهی نیه؟

^۱ سورته البقره ۲۶۰

^۲ بؤ نمونه: تو دنئیایت که (۱+۳) دهکاته (لا، نهمش علم الیقین)ه، بهلام نهکمر به بهرچاوی خوتهوه (۳) شت و (۱) شتی
 تر کؤیکهتهوه و ههمان نامانجی کرداری پښووت دهست بکهوټ بهمهیان دهگوتری (عین الیقین) / وهگریر .

دیاره خوا ئه و شتانه ده زانیت، ئیوه نایزانن . ئیبراهیم نه جوله که بووه و نه گاوهر به لکو مل که چ و فرمانبردار و موسولمان بووه و له دهسته ی هاوه لدانه ران نه بووه نزیکترین کهس له ئیبراهیمه وه ئه و که سانه که له سه رده می خویدا شوینی که وتیون، ههروه ها ئه م پیغه مبه ره ش (واتا حه زه تی محمد) (ﷺ) و ئه وانه ی باوه ریان هیناوه به پیغه مبه رایه تی موسا و عیسا و ئیبراهیم و محمد و هه موو پیغه مبه ران به گشتی، بئگومان خوا یاوه ری باوه ردا نه ^(۱)، به م جوړه خوا ی گه وه پا کانه ی حه زه تی ئیبراهیم راده گه یه نی، که ئه و زاته نه گاوهر و نه جوله که یه، بگه نه قامی و که م ئه قلی ئه وان نیشان ده دات، چونکه کتبی گاوهر و جوله که کان دوا ی ئیبراهیم دابه زیون، وه ده فره رمویت: ﴿وَمَا اَنْزَلْنَا مِنَ الْغَيْثِ اِلَّا مِنْ بَعْدِیْ﴾، ئیتر پاشان خوا ی گه وه ده فره رمویت: ئه ری باشه ئیوه (عه قلتان نیه) ؟ خوا ی پهروه ردگار ده ری ده خات که ئیبراهیم (علیه السلام) له سه ر ئاینیکی (حه نیف) ه، واتا: پر له دئسوژی، به لکو لادان له ریگه ی راست به ره و گاوریتی و جوله کایه تی به دهستی نه نقهس، کاری حه زه تی ئیبراهیم نه بووه، جا که سیکیش به ئاره زو ئاینی ئیبراهیم ده ستکاری بکات ئه گه ر خوی گه مره بکات، ئه گینا ئیمه حه زه تی ئیبراهیمیشمان له دنیا دا دهسته بژیر کردوه و له دوا پوژیشدا له ریزی چاکه کارانیشدا یه، کاتیک خوا ی گه وه فره مووی ئه ی ئیبراهیم موسولمان به، فره مووی: باوه رم هینا به پهروه ردگاری بونه وه رییان ^(۲) سه ره رای ئه مانه خوا ی گه وه به ره و به خشیش و سهروه ری که تایبه تی داوه به حه زه تی ئیبراهیم (علیه السلام) که نهیداوه به پیغه مبه رانی تر، ههروه ده فره رمویت: (ئه ی محمد) (ﷺ) پینان بلی به راستی من پهروه ردگارم هیدا یه ت و پینه ویی کردووم بو ریگه و ریباری راست و دروست، ئاینیک که راگری ژیا نی خه لکه، ئه ویش ئاینی ئیبراهیمه و دووره له هه موو لادان و نارینکییه ک، خویشی هه رگیز له گه ل هاوه لدانه راندا نه بووه، ئه ی محمد بلی: به راستی نویت و هج و دروشمه کانی (سه رجه م چاکه و به ندایه تیشم ههروه ها ژیا ن و مردنم تایبه ته به خوا ی پهروه ردگاری جیهانیانه وه) ^(۳)

^۱ سوره تی ال عمران / ۶۵-۶۸ .

^۲ بو چاکتر شارمه زابوون ده رباره ی حه زه تی ئیبراهیم له قورئاندا: بروانه سوره تی البقره (ئایه تی ۱۳۰-۱۴) له

ته فسیری ئاساندا لایه ره (۲۰) .

^۳ سوره تی الانعام / ۱۶۱ - ۱۶۲ .

دووباره خوای گهوره له سوره تی (النحل نایه تی ۱۲۰-۱۲۲) دا باسی هه ندیک له ره وشت و سیفته به رزه کانی حه زه تی ئیبراهیم ده کات، که که سیک بۆ خوا مل که چ و خوا په رست بووه و دوور بووه له هاوه لدانان و هه میشه سوپاسگوزاری خوا بووه له سه ر نیعمه ته کانی، هر بۆیه خوای گهوره پینومایی کرد بۆ سه ر پئی راست و خوای گه وره ش له دنیا دا چاکه ی دینیت پئی و له دوا پوژیشدا له چاکه کارانه، که واته هه ردوو دنیای هر چاکه و چاکه کارییه (بوخاری) ده یاته وه سه ر گپرانه وه یه کی (ابن عباس) که فه رموویه تی: پیغه مبه ر (ﷺ) هر کات له مالی کدا وینه ی بدیایه نه ده چوو ه ئه و ماله وه تا کو وینه که یان لانه بردایه، ئیبراهیم و ئیسماعیلی بینوه که بتیان به ده سه ته وه بووه (واتا: وینه ی به و جوړه یان بۆ ئه و دوو پیغه مبه ره دروست کردوو، به خوا ئه وانه هه رگیز سویندیشیان به بت نه خواردوو) ^(۱)، له گپرانه وه یه کی تری (بوخاری) دا ها تووه که پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: (خوا بیان کوژی! خو ئه وانه ده زانن که گه وره مان واته: ابراهیم، هه رگیز سویندی به و بتانه نه خواردوو).

خوای گهوره له سوره تی (النساء نایه تی/ ۱۲۵) دیسان باسی سه ره ری ئیبراهیم پیغه مبه ر ده کات و ده فه رمویتی ﷺ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، واتا: کئی ئاینیکی باشت له ئاینی ئه و که سه ی گرتو ته به ر که و به راستی خو ی دا وه ته ده ست خودا و پووی له ئه و خودایه کردوو، ئه و که سه چاکه کاره و شوین پیشه نگه که ی خو ی که تووه که ئیبراهیمه و که سیک زۆر دلسۆز و بۆ خوا ژیا و بووه، له به ره وه ش بووه که خوای گهوره کردوویه تیه هه لبراردی خو ی له نیو پیغه مبه راندا . له و نایه ته دا خوای گهوره، شوین که وتنی په یامی ئیبراهیم به و پیده دات و به ئاینیکی ساخ و دروستی له قه له م ده دات و خیری هه ردوو دنیای تیا دا کو بو ته وه، له سوره تی (النجم، نایه تی ۲۷) دا مه دخی ئیبراهیم ده کات و ده فه رمویتی: (وابراهيم الذي وفي)، ئه و ئیبراهیمه ی وه فادارانه ره فتار و گفتاری به جی هینا و هر ئه و سیفته ته شی خوای گهوره به گهوره بۆی پوانی و کردی به (خلیل)ی خو ی، که سیکیش ده کریته (خلیل) که زۆر زۆر خوشه ویست بیت، هه ره کو شاعیریک ده لیت: (قَدْ تَخَلَّتْ مَسْلَكُ الزَّوْجِ مِنْبُذًا سُمِّيَ الْخَلِيلَ خَلِيلًا) به م جوړه پیغه مبه ری خوشه ویستمان سه رداری پیغه مبه ران (محمد) (ﷺ) ئه و سه ره ری و (خلیل)یه ی پیبه خشراوه،

^۱ صحیح البخاری (۳۳۵۲)، أبو داود (۲۰۲۷).

ههروهكو (ابن مسعود) دهگيرتهوه كه پيغه مېهر (ﷺ) فرمووی: (خه لكينه ! خواي گه وړه مني كردو ته خه ليلي خوی، ههروهكو ئيبراهيميشي كردو ته خه ليلي خوی) ^(۱) له دواهمين وتاريشيدا پيغه مېهرمان (ﷺ) فرمووی: (خه لكينه ! نه گهر بكرايه منيش كه سينك له خه لكاني سهرزه وي بكم به خه ليلي خۆم، نهوا ابوبكرم هه لده بژارد، به لام خويشم خه ليلي خواي گه وړه) ^(۲). ههر له گيرانه وه يه كي تردا پيشهوا بوخاري هيناويه تي، كاتيگ كه (موغاذ) گه يشته يه مهن، له نويزي به يانيدا كه پيشنويزي بوكردين نه م نايه ته ي خويند (واتخذ الله ابراهيم خيلا)، يه كيگ له خه لكى نهوي پاش ته واوبووني نويزه كه، به (موغاذ) ي گوت: چاوي دا يكي ئيبراهيمت پروون كرده وه. له گيرانه وه يه كي (ابن عباس) دا هاتوه كه كومه ليك له هاوه لاني پيغه مېهر (ﷺ) دانيشتبوون و خو به خۆ قسه و باسيان ده كرد، نهويش لهو كاته هاته دهر وه و چوو بولايان و گوئي ليبوو، ده يانگوت: سهره ! كه خواي گه وړه له نيو دروستكراوه كاني خويدا خه ليلي بو خوي هه لېژاردوه ! نه وه تا ئيبراهيمي كردو ته خه ليلي خوی. يه كيگ ده يگوت: بوچي سهرسام بين له كاتيگدا خوا خوي له گهل موسادا قسه ي له نيوان خوياندا كردوه، نهوي دي ده يگوت: خو عيساش (روح الله) يه و له گهل خوادا دواوه، تا قميكي تريان ده يگوت: نادم هه لېژردراوي خوايه، له م كاته دا پيغه مېهرمان (ﷺ) هاته لايان و سلوي ليكردن و فرمووی: گويم له قسه و باوس و سهرساميه كانتان بوو، راسته (ئيبراهيم) خه ليلي خوايه، موساش خدا قسه ي له گهلدا كردوه، نهويش راسته. عيساش (روح الله) يه و خوا قسه ي له گهلدا كردوه، نادميش خواي گه وړه هه لېژاردوه نهويشيان راسته، دهمنيش خو شهويشتي خام، بي خو نواندن، من يه كه م كه سم كه ده سكي ده رگاي به هه شت ده له رينمه وه و خواش ده رگاكه ده كاته وه، ده چينه ژوره وه و هه ژاره باوه پرداره كانم له گهلدايه، من به ريز تريني يه كه م تا دواهمين تانم هه تا پوژي دوايي، بي خو نواندن) ^(۳). ههر له (ابن عباس) وه ده گيرنه وه، كه پيغه مېهر (ﷺ) فرمووی: نايان نكولي له وه ده كه ن كه (خه ليلي) به ئيبراهيم بېريت ؟ (كلام) به موسا و خهون راستي به

^۱ متفق عليه، بخاري (۳۶۵۸)، مسلم (۱۱۸۸).

^۲ متفق عليه، بخاري (۱۴۶۶)، مسلم (۱۶۱۶۲).

^۳ صحيح البخاري (۴۳۴۸).

محمد(ﷺ)^(۱). (حاتەم) دەلەيت: لە باوكەوه ئەویش لە موخەمەدى كۆپى خالىدى سەلماوه، ئەویش لە وهلىدى كۆپى ئىسحاقى كۆپى بەشارەوه دەگىرنەوه كە كاتىك خاوى گەوره ئىبراهيمى كرده خەلىلى خۆى، خۆشپىك كەوتە دلى ئىبراهيمەوه، كە تەنات لە دووريشەوه دەنگى ترپەى دلى ئىبراهيم دەبسترا: هەروەكو چۆن دەنگى فرتەى بالى بالدار لە هەوادا ديت .

عەبيدى كۆپى عومەير دەلەيت: ئىبراهيم زۆر ميوانداری خەلكى دەكرد، پۆژىكيان هاتە دەرەوه بەدواى كەسىندا دەگەرا تا بىباتەوه لەگەل خۆيدا و بىكاتە ميوانى خۆى، بەلام كەسى دەست نەكەوت، وبەناچارى گەرايه مالهوه، بەبى ميوان، بىنى وا پياويك لە مالهەياندا راوهستاوه، لىنى پرسى: ئەى بەندەى خوا چۆن بى پرس چۆتە مالى منەوه ؟ ووتى: بە پرسى پەرەردگارەكەى چومە ژوورەوه، فەرمووى: ئەدى تۆ كىيت ؟ فەرمووى: ئەمن فرىشتەى گيانگىشانم، گواى گەوره ناردوومى تاكو مژدەيهكى خوش بە يەكك لە بەندەكانى پابگەيەنم، چونكە خاوى گەوره ئەوى كردۆتە خەلىلى خۆى ! فەرمووى: ئەو كەسە كىيە؟ بەخوا هەر پىم بلەيت، ئەگەر لەوسەرى دنياش بىت دەچمە لاى و واز لە دراوسىيەتى ئەو ناهينم، تاكو مەرگ لىكمان جيا دەكاتەوه ! فەرمووى: ئەو كەسە تۆى ! فەرمووى: من ؟! فەرمووى: بەلى تۆ، فەرمووى: بەچى خوا گەوره كردوومى بە خەلىلى خۆى ؟ فەرمووى: تۆ بەخشندەى بەرانبەر خەلكى بەبى هېچ بەرانبەرك (ابن ابى حاتم گىراويه تيهوه) . لە گەلەك شوينى ترى قورئاندا خاوى گەوره باسى سەخاوت و دەهەندەيى ئەوى كردووه و مەدحى كردووه، وەك دەلەيت: لە (۳۵) شوين لە قورئاندا باس كراوه و لەوانەش (۱۵) جار تەنها لە سورەتى (البقرە)دايه، ئىبراهيم يەككە لە پىنج پىغەمبەرە مەزەندەكان كە دەقى قورئانى پىرۆز باسيان دەكات، لە سورەتى (الاحزاب) و (شورا)دا، وەك خاوى گەوره دەفەرمووت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾^(۲)، واتە: (ئىمه پەيمانمان لە پىغەمبەران وەرگرت، هەروەها لە تۆش (ئەى محمد)، وە لە نوح و ئىبراهيم و موسا و عيساى كۆپى مەريەم، بەلى پەيمانىكى توند و تۆكمەمان لى وەرگرتن)، هەروەها لە سورەتى (شورا)ش

^۱ صحيح: الحاكم (۱/۴۶۹)، النسائي - الكبرى (۱/۱۱۵۳۹) .

^۲ سورەتى الاحزاب / ۷ .

دا ناوی ئهو پېنج پېغمبهره هاتووه ^(۱) . ئیبراهیم له دواى محمد (ﷺ) یه کهمین پېغمبهرى (نولول عزم)ه، کهکاتى خۆى له شهو پهویدا پېغمبهرمان (ﷺ) له ناسمانى ههوتهم دا بینوییهتى که پشتى داوه به (بيت المعمور)هوه ئهو (بيت)ه پوژانه (ههفتا هزار) فریشته دهچنه ناویهوه و نیتر ئهو کۆمهله جارێكى تر ناگهړینهوه ههمان (بيت)، واته: تا پوژى قیامت بهو شیوهیه بهردهوام دهیئت ئهگەر چى فرموده ی تر دهفرمویت که ههزهرهتى ئیبراهیم له ناسمانى شهشهم دایه و ههزهرهتى موسا له ناسمانى ههوتهمدایه، خواى گهوره زاناتره .

پیشهوا احمد له (ابو هريره)هوه هیناوییهتى که پېغمبهر (ﷺ) فرموویهتى (به پریز و کهریم، کوپى کهریمی کوپى کهریمی یوسفی کوپى یه عقوبیى کوپى ئیسحاقى کوپى ئیبراهیمی خه لیلی خودایه) ^(۲)، ئهم فرمودهیهش دهریدهخات که ئیبراهیمی پېغمبهر له موسای پېغمبهر پایه بڵند تره، که فرمودهکه دهفرمویت: (وَآخِرُ الثَّالِثَةِ لِيَوْمٍ يُرْغَبُ إِلَى الْخَلْقِ كُلِّهِمْ حَتَّى إِبْرَاهِيمَ) .

له فرمودهیهکی پېغمبهرماندا (ﷺ) هاتووه که فرمویهتى: (من گه ورهترین مندالی ئادهم له پوژى قیامتدا بى خۆنواند)، پاشان باسى ئهوه دهکات که خه لکه که پهنا ده به نه بهر نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا تا کو تکایان بو بکهن لای خواى گهوره، به لām هیچ کام له وانه ناتوانن تکا بکهن تا نۆره دهگاته سه ر محمد (ﷺ) ئینجا ئهو دهفرمویت: (من تکا دهکهم من)، پیشهوا (بخارى)یش ^(۳)، هه ر بهو شیوهیه گېراویه تهوه ^(۴)، له جینگه ی تریش دا به پینگه ی تر موسلم و نه سائی فرموده که یان هیناوه . پیشهوا بخارى ^(۵) له (ئهو هريره)هوه دهگېرنه وه گوترا ئه ی پېغمبهرى خوا کى لای خوا به پریزترین که سه ؟ فرمووی: ته قواترین که س، گوتیان له و پوه وه ناپرسین، ئینجا فرمووی: به پریزترین که س یوسف پېغمبهره، که کوپى پېغمبهرى کوپى پېغمبهرى کوپى (خلیل الله)یه، گوتیان له ویشه وه ناپرسین، فرمووی: گه ر له سه ر

^۱ سوره تى الشورى / ۱۳ .

^۲ متفق علیه: البخارى (۲۳۹۰)، مسلم (۲۳۷۸)، المسند (۳۳۲/۳) .

^۳ صحيح البخارى (۳۳۴۰) .

^۴ صحيح المسلم (۴۷۹) .

^۵ صحيح البخارى (۳۳۵۳) .

توخمی عه‌ره‌به‌کان لیم ده‌پرسن: نه‌وا باشت‌رینیان له نه‌فامیدا هه‌مان که‌سیانه له ئیسلامدا گهر موسولمان بیت . فه‌رموودی (ان الک‌ریم ابن الک‌ریم ...) الحدیث . ه‌چ‌ه‌ند شین‌واز و ر‌شته‌یه‌کی تر هاتوو، له ه‌چ‌ه‌ند گ‌یرانه‌وه‌یه‌کی جیا‌جیادا، به‌لام هه‌موویان هه‌مان هه‌مان و واتایان هه‌یه، که سه‌روه‌ری و که‌ریمی پ‌شتا‌و‌پ‌شت نه‌گه‌یه‌نیت‌ه‌وه به ئی‌براهیم پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ)، پ‌یشه‌وا (احمد) فه‌رمووده‌یه‌کی تری هیناوه که ده‌چ‌یت‌ه‌وه سه‌ر (ابن عباس) و ده‌فه‌رمووت: پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (خه‌لکی له پ‌وژ‌ی دواییدا زیندو ده‌کر‌ینه‌وه‌و کو‌ ده‌کر‌ینه‌وه، پ‌ن‌په‌تی و پرووت و بی‌ه‌رگ، جا یه‌که‌م که‌س‌یک که به‌رگی له‌به‌ر ده‌کر‌یت و دادا‌پ‌و‌شر‌یت ئی‌براهیمه (علیه السلام)، پ‌اشان پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویند ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ يُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (سوره‌تی الانبیاء/ ۱۰۴)، وه ئه‌مه‌ش ه‌یچ له سه‌روه‌ری پی‌غه‌م‌به‌رمان محمد) که‌م ناکاته‌وه، چونکه نه‌و سه‌رداری هه‌موو پی‌غه‌م‌به‌رمان و مرو‌ف‌ایه‌تیه به گ‌شتی . پ‌یشه‌وا احمد فه‌رمووده‌یه‌کی تری هیناوه که ده‌گاته‌وه به (نه‌نه‌سی کو‌پی مالک) که ده‌ل‌یت: پ‌یا‌و‌یک به پی‌غه‌م‌به‌ری گو‌ت: ئه‌ی (خیر البریه)، واتا: ئه‌ی باشت‌رین مه‌خلوقی خوا، به‌لام پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) له وه‌لام‌دا فه‌رمووی: (ئه‌وه‌یان ئی‌براهیمه)، ده‌ل‌ین: فه‌رمووده‌یه‌کی پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) ل‌یره‌دا ده‌چ‌یت‌ه‌وه ئه‌و لایه‌نه‌وه، که پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) له بروی ر‌یزه‌وه بو‌ با‌یره‌ گه‌وره‌ی (واتا: ابراهیم) وای فه‌رمووه، واتا: نیشان‌ه‌ی بی‌ فیزیه‌تی، هه‌روه‌کو فه‌رموویه‌تی: (به گه‌وره‌ترم دامه‌ن‌ین به‌سه‌ر موسادا، چونکه خه‌لکی له پ‌وژ‌ی دواییدا هه‌وره تریشقه ده‌یانگ‌ر‌یت‌ه‌وه، پ‌اش نه‌وه من یه‌که‌م که‌س ده‌بم که چاک ده‌بمه‌وه، موسا ده‌بینم به‌لای عه‌رشه‌وه‌یه، ئیتر نازانم ئایا پ‌یش من چاک بو‌ته‌وه یان هه‌وره تریشقه‌که‌ی کی‌وی (طوری بو‌ بری خراوه) ^(۱) . خو ئه‌گهر ئی‌براهیم پی‌غه‌م‌به‌ر له پ‌ین‌چ پی‌غه‌م‌به‌ره گه‌وره‌کان بیت، نه‌وا نه‌و نزایه‌ی له (ته‌حیات)ی نو‌یز‌دا له سه‌ر ئی‌براهیم ده‌که‌ین واجبه له سه‌ر (محمد)ی بکه‌ین، هه‌روه‌کو له ^(۲) (صحیح)ه‌که‌دا هاتوو ^(۳) . ئه‌وه‌بوو (که‌عبی کو‌پی عه‌جره) و هه‌ندیکی تریش ده‌گ‌یر‌نه‌وه‌و ده‌ل‌ین: ئه‌ی پی‌غه‌م‌به‌ری خوا ده‌زان‌ین چ‌و‌ن سل‌و‌ت لی ده‌کر‌یت، ئه‌ی چ‌و‌ن سه‌لا‌وات له سه‌ر ل‌یده‌در‌یت ؟ پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: : بَلِّغْ (اللهم صلي علي محمد وعلي آل محمد كما صليت علي نبيهم وعلي آل إبراهيم، وبارك علي محمد وعلي آل محمد كما باركت علي إبراهيم وعلي آل إبراهيم انك حديد مجيد) .

^۱ متفق عليه: البخاری (۳۴۱۴)، مسلم (۶۱۰۳-۶۱۰۴) .

^۲ متفق عليه: البخاری (۳۳۷۰)، مسلم (۹۰۷) .

ئىبراھىم پىنغەمبەر (عليه السلام) ھەموو سىفەتەكانى مرقى باوەردارى تىدابوو بە .
(اصل) و (فرع) ھو، تەنەت ھەرگىز لەبەر شتى گەورە شتى بچووكى فراموش
نەكردوو و ئەرکەكانى بە گەورە و بچووكەو جىبەجى كردوو، ھەر بۆيە خواى گەورە
دەفرمويت: ﴿وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ﴾ (سورەتى النجم/ ۲۷) .

عبدالرزاق ^(۱) دەفرمويت: پىي راگەياندين كە (ابن طاوس) ئەويش لەباوكى،
ئەويش لە (ابن عباس) ھو دەربارەى ئەم ئايەتە ﴿وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ﴾
(سورەتى البقرە ئايەتى/ ۱۲۴) دا دەفرمويت خواى گەورە ئىبراھىمى تاقي كردوو بە
پىدانی پاكو خاوينى كە پىنج لەوانە لە سەردان و پىنجەكەى تر لە لەشدان، ئەوانەى
سەر برىتين لەسەرتاشين و بەر سەمىل كردن و ئاو لە دەم پادان و سىواك كردن و ئاو
لەلوت وەردان، پىنجەكەى لەشيش ئەمانەن: نىنوك كردن، بەرتاشين، خەتەنەكردن،
ھەلکەندنى بن بال، خو پاك كردنەوئى دواى چوونە سەرنائ، بە ئاو .

(ابن كثر) دەليت: لە ھەردوو (صحيح) كەدا ^(۲) ھاتوو كە (ابو ھريرە) لە
پىنغەمبەرەو (ﷺ) دەگىرنەو، كە فرموي: (فطره پىنج شتە خەتەنەكردن، تاشينى بەر
و كورت كردنەوئى سەمىل و نىنوك كردن و بن بال كردن)، لە گىرەنەوئى كى تردا كە
دەچىتەو سەر (عائشە)، پىنغەمبەر (ﷺ) فرمويەتى: (دە شت لە فطرەتن: كورت
كردنەوئى سەمىل، وە ھىشتنەوئى پىش، وە سىواك كردن، و ئا لە لووت پادان و نىنوك
كردن، و شۆردن و بن بال كردن و بەرتاشين، بە ئاو تارەت گرتن، كەواتە ئەو پىنغەمبەرە
سەرورە (ئىبراھىم) نەك ھەر تەنھا دلسۆز بوو بۆ خواى گەورە، بەلكو دلسۆز بوو بۆ
يەك بەيەكى ئەندامەكانى لەش خويشى و پاك و خاوينى خوئى فراموش نەكردوو،
لەبەرئەو شايستەيەتى كە خواى گەورە لە مەدح و وەسفى ئەودا فرمويەتى: ﴿وَإِبْرَاهِيمَ
الَّذِي وَفَّى﴾ (سورەتى النجم / ۲۷) .

^۱ صحيح الى ابن عباس: عبدالرزاق (۱۶) فى التفسير .

^۲ متفق عليه: البخارى (۵۸۸۹)، مسلم (۵۹۶) .

كۆشكى ئىبراهيم پىغەمبەر لەبەھەشت دا

ابو ھریرەدە فەرمویت: پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (لەبەھەشت دا كۆشكىكى لەمروارى دروستكراوى دلفىن ھەيە، خواى گەورە ئامادەى كردوھ بۇ نىشتە جى بوونى خەلىلى خوى ئىبراهيم)^(۱)

سيفەتى ئىبراهيم پىغەمبەر (درودى خواى ئەسەرى)

پىنشەوا (احمد)^(۲) فەرموودەيەكى لە (ابن عباس) ە وە ھىناو، كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (پىغەمبەران نىشانم دران، موسا وەكو پىاوانى شەنۆنە ھاتەبەر چاوم، عىساى كوپى مەريەم شىوھى لە عوروھى كوپى مەسعود دەچوو، ئىبراهيم لەياوھرى خۇتان – واتە محمد – دەچوو، جبرىل لەدحىە دەچوو. ھەروھە پىنشەوا (احمد) لەگىرانەوھەيەكى تردا كە (ابن عباس) دەفەرمویت: پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (عيسا كوپى مەريەم و موسا و ئىبراهيم دى، عيسا سور باويكى سنگ پان بوو، بەلام موسا كەسيكى كەلەگەت و بەخۆوھ بوو، گوتيان: ئەي ئىبراهيم ؟ فەرمووی: بىروانتە ياوھرى خۇتان و اتا: محمد (ﷺ))

دەربارەى تەمەن و كۆچى دوايى ئىبراهيم (عليه السلام)

(ابن جرير) لەمىژوھەكەيدا دەلالت: لەسەردەمى نەمرودى كوپى كەنعان دا لەدايك بوو، كەبە (زوحاك) ناسراوھو گوايە ھەزار سالّ ھوكمى پاشايەتى كردوھ، پاشايەكى يەگجار ستمكارو بى دادو خوین رىژ بوو. ھەندىكى دەلالت: سەربە كوپرانى (راسب) ە كەخواى گەورە (نوح) ى بۇ پەوانەكردن و ئەويش لەو سەردەمەدا پاشاى ھەموو دنيا بوو. ھىندىكى دىكە دەلالت: ئەستىرەيەك دەركەوت، كەشەوقەكەى ھىندە بەتىن بوو، تيشكى خۆر و مانگى شارەدوھ، خەلكى ئەوسەردەمە زۆر ترسان، بەتايبەتیش نەمرود، ئىتر كاھن و ئەستىرە ناسەكانى كۆكردەوھو لىنى پرسىن تاكو ئەوھى بۇ لىك بدەنەوھ، ئەوانىش گوتيان، لەكەسانى ژىردەسەلاتى خۆت مندالىك لەدايك دەبىت كە مال و سامانى تۆو دەسەلاتى تۆ لەسەردەستى ئەو كۆتايى پى دىت، ئىتر فرمانى كرد كە پىاوان نەچنەلاى ژنەكانيان و ھەر مندالىكىش لەئەمرو بەدواوھ – ئەگەر كوپىت – دەكوژىت، ئىبراهيم پىغەمبەر ١) لەو كاتەدا لەدايك بوو و خواى گەورە پاراستويەتى و چاودىرى كردوھ، تابوو بە لاويكى پىگەيشتوو، لە (سوس) لەدايك بوو، دەلالت: نەخىر لە (بابل)، ديسان

^۱ ضعيف: كشف الأسرار (۳۳۶)

^۲ صحيح: المسند (۳: ۳۳۴)

گوتراوه له (سواد)ی ناحیهی (کوپی)له دایک بووه، به لام له (ابن عباس)هوه و اباس دهکرت که فهرموویهتی له (به رزه)ی خوره لاتی دیمه شق له دایک بووه، پاش نهوهی خوی گه روه له سه ر دهستی نهو (نه مرود)ی له ناو برد ئیتر کوچی کرد بۆ (حه ران) و له ویوه بۆ (شام) و له ولاتی (ئیلیا) دا نیشته جی بووه، (ئسماعیل) و (ئیسحاق)ی بووه (ساره)ی خیزانی له گوندی (حه برون)ی خاکی که نعان له پیش خویدا کوچی دواپی کردوه له ته مه نی (۱۲۷) سالی دا، وه کو (اهل الکتاب) باسی ده که ن، ئیبراهیم زور بوی په روش بوو، بوی گریا، له (عفرون)ی کوپی (صخر) نه شکوه و تۆکه یه کی کپی به (۴۰۰) مسقال و تهرمی ساراخانی تی دا نه سپه رده ی خاک کرد .

گوتراوه: ئیبراهیم ژنی بۆ ئیسحاقی کوپی هی نا، که که چه که ناوی: (رفقای کچی بتوئیلی کوپی تارح بوو، ئیتر خوی و ژن و منداله شیره خوره که ی به سواری و شتر په وانه کردن).
گوتراوه: ئیبراهیم (علیه السلام) ژنیکی تری هی نا و چه ند که مندالیکی لئی بوو، نهوانیش (زه مران و یه قشان و مادان و مه دیه ن و وشیاق و وه شوح) بوون، هه رکه سه و به جوړیک باسی کوچی دواپی ئیبراهیم پیغه مبه ریان کردوه، هه ندیک ده لئین: له نا کاو کوچی دواپی کردوه، هه روه کو چون داود و سوله یمانیش هه رله نا کاو کوچی دواپیان کردوه، هه ندیکی تر ده لئین: نه خوش که و تووه و پاشان له ته مه نی (۱۷۵) سالی دا کوچی دواپی کردوه، دیسان ده لئین نه خیر ته مه نی (۹۰) سال بووه، هه رله هه مان نه شکوه و تۆکه، لای سارای هاوسه ری نه سپه رده ی خاک کرا له لایه ن ئیسماعیل و ئیسحاقی کوپی هوه، (ابن الکلبی) ده لئیت: ته مه نی (۲۰۰) سال بووه .

(ابو هریره) ده گپرت هوه که پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: (ئیبراهیم له ته مه نی (۱۲۰) سالی دا خه ته نه کراوه و پاشان (۸۰) سالی تر ژیاوه)^(۱). (ابو هریره) ده فهرمویت: (ئیبراهیم یه که م که س بووه که شه روالی له پی کردوه، یه که م که س بووه که سنووری قرؤ سمیلی دیاری کردوه، و یه که م که س بووه که خه ته نه کراوه، له ته مه نی ۱۲۰ سالی دا و پاشان (۸۰) سالی تر ژیاوه، یه که م که سیش بووه که میوانداری خه لکی بکات، میوان دوست بیت، یه که م که سه که پی بوو بیت .

^۱ صحیح الأسناد: ابن حبان (۱۶۲۴)، ابن عساکر - تاریخ دیمشق ۶۱ / ۱۹۸ - ۱۹۹ له هه مان فهرمووده گپرت هوه ی

تریشی هه یه .

لهگێڕانهوهیهکی تری پێشخوا (مالک) دا هاتوووه که کاتیک ئیبراهیم پیر بووهو پێشی
 سپی بووه، فهرموویهتی: ئهی پهروهردگارم ئههه چیه؟ خوای گهوره فهرمووی ئهوه وبقاره
 بو تو، فهرمووی: ئهی خوايه وبقارم زيادبکه . ههندی دهلین: گوپی ئیبراهیم و ئیسحاق
 و یهعقوبی کوپیشی لهو چوارلاییهدايه که کاتی خۆی سولهیمان پێغهمبهر (عليه السلام)
 دروستی کردوه لهشاری (حبرون) کهئه مړوبهشاری (الخليل) ناسراوهو ئهم زانیاریانهش
 پشتاوپشت بهم جوړه هاتوه، بهلام تانیستاش بهتهواوتهی دلدنیانین، بهلام پیویسته
 خاوین پابگیرین، لهسهر بهردیک لهبهردهکانی سهر گوپی ئیبراهیم پێغهمبهر (عليه السلام)
 بهعهربهی هونراوهیهک نووسراوه، که پهنگه ئهم کوردی کراوهی خوارهوه لیوهی نزیک بی
 خوايه ! ههرجی کهسی دهگرم، ئاواتی ئهوبی شوماره⁽¹⁾

بهلام خو دهبی ههه بمری چی لهپیی مهرگا ریباره
 دواهه ناسهت لی دیته پیش، پوژی مهرگه، فیل ناگری
 پاشینه مهحاله مانی، کهپیشینهی بازاری ژینی ههنگری
 هیچ نابی بهیاوهی تو، کاتیک دهتخهه ناوگوپی
 مهگهر کردهوهو گفتارت، ئاراسته ی رینگهت بگوپی
 ئهههه خوارهوهش دهقی عهههیه کهیه تی :

الهي جهولاً امله يموت من جاء اجله
 ومن دنامن ختفهم تغن عنه حيله
 وكيف يقني آخر من مات عنه اوله
 والمرأ لا يصحبه في القبر الا غمله

یه کهم مندالی ئیبراهیم بریتی بوو له ئیسماعیل کهلههاجههری قبطیه، پاشان له
 (ساره)ش ئیسحاقی بوو، (عليه السلام) وهک دهلین: ساره ئاموژای خۆی بووه، پاشان
 (قنطورا)ی کچی (یقطن)ی کهنعانی مارهکرد، لهمیش شهش مندالی بوو، ناویان مهدهین و
 زهمران و سرج و یهقشان و نهشق بووه، بهلام مندالی شهشهمی بهرلهناو لینانی کۆچی
 دواپی کردوه، دواتر (ههجون)ی کچی (امین)ی مارهکردوهو و پینچ مندالی لپی بووه:
 کیسان و سورج و ئهمیم و لوکان و نافس، ئهم باسهش له کتیبی (التعريف والاعلام)ی
 نهبو قاسمی سوهیلی داهااتوووه .

¹ وههگێڕ هونراوه کهی بههونراوهی دامشتوتهوه .

﴿لوط﴾ پېغەمبەردىن دوسەلامى خۇاى لەسەرىيىت

يەككە لەپوۋوداۋە گىرگانەنى لەماۋەى ژيانى ئىبراھىم دا (عليه السلام) پوۋى دا، بەسەرھاتى گەلى لوط بوۋ، كەچۆن ئەۋگەلە دوچارى سزاۋ ناپەرھەتى ھاتن، (لوط)كۆپى (ھارپان)ى كۆپى (تارخ)ە. واتا، (لوط)نامۇزاي ئىبراھىم بوۋە، چونكە ئىبراھىم و ھارپان و ناحور، براى يەكتىرى بوۋن، گوتراۋە ئەم (ھارپان)ە (ھارپان)ى دامەزئاندە، گەرچى ئەۋە بۇچوۋنىكى لاۋازە، خۇاى گەرە چاكتىر دەيزانىت .

(لوط)بەفرمانى (ئىبراھىم خەلىل)ى مامى پۇيشت بۇ شارى (سەدوم)لەخاكى (غوروزەغەر)دانىشتەجى بوۋ، كەۋەكو دايكى شوئىنەكانى تراۋابوۋ، خاك و زەۋى و زارو دىماتىكى زۆرى بەدەمەۋە بوۋ، كۆمەلە خەللىك لەۋىدا دەژيان كەخراپترىن كەس بوۋن، بى بېروابون، خراپكاربون، رېگرو جەردە بوۋن، لەيانەكانىاندا خەرىكى بەدكارى و بى شەرمى بون، فرمانيان بەچاكە نەدەكردو خراپەيان دەكرد، بەدكارى و خراپەكارى وايان داھىئا كە ھەرگىز لەبەرەكانى پىشۋى خۇيانەۋە نەبوۋە نەكراۋە، ئەۋىش نىربازى بوۋ.

خۇاى گەرە (لوط)ى بۇ ناردن (عليه السلام)ۋەك پېغەمبەرىك، تاكو ھۇشياريان بىكاتەۋە دەست بەردارى ئەۋكارە دزىۋو چەپەل و ھەرامەبىن، بەلام ئەۋان دزىژەيان بە بەدكارى خۇيان داۋ بايەخيان بەرئىۋىنى و فرمانەكانى (لوط) (عليه السلام)نەدا، لەبەرئەۋە سزاي سەختى خاۋىيان بەخۇيان گەياند، تاكو بىنە پەندونمۇنە بۇ ھەمۋو گەلانى سەرزەۋى بۇھەتا ھەتايىيە . . . ، پوۋداۋ بەسەرھاتەكەشيان لەچەند سۈرەتتىكى قورئانى پىرۋۇدا ھاتوۋە، ھەرۋەكو لەم خشتەيەدا ناۋى سۈرەت و ئايەتەكان دەنۋوسىن كە دەتۋانىت سوۋد ۋەرىگىرت لەتەفسىرە كوردىەكان بۇ واتاكانيان، ئىمەش لەجىنى خۇياندا لەم باسەدا واتاكانيان بەپىنى پىۋىست دەھىنن :

ناۋى سۈرەت	ژمارى نايەت	ناۋى سۈرەت	ژمارى نايەت
سۈرەتى الاعراف	۸۰-۸۴	سۈرەتى النمل	۵۴-۵۸
سۈرەتى ھود	۶۹-۸۳	سۈرەتى عنكبوت	۲۸-۳۵
سۈرەتى الحجر	۵۱-۷۷	سۈرەتى الصافات	۱۳۳-۱۳۸
سۈرەتى الشعراء	۱۶۰-۱۷۵	سۈرەتى الذاريات	۲۱-۲۷
سۈرەتى القمر	۳۳-۴۰		

جگە لەمانەش لەگەل باسى ھۆزى (عاد و ثەمود و نوح)ىش دا باس كراۋن .

کاتیک (لوط) (علیه السلام) بانگی کردن بۆ یه کتانیسی خوای په رو دگارو دورکه وتنه وه یان له خراپکاری و تاوانباری، نهوان نه که هه رباوه پریان پینه هینا و پشتیان تیکرد، به لکو تنه یه که سیش باوه پری پی نه هینا، و پرای نه وهش سوور بوون له سه دریزه دانیان به به دکاریه کانیان و نوقمی گومپایی و سه رگه ردانی ببوون، له سه رو نه وهیشه وه بیریان له وه کرده وه که (لوط) پیغه مبه ر (علیه السلام) تاوانباربکه و پاشان خوئی و نهوانه ی پیشتر باوه پریان هینا بوو شاربه ده ریان بکه، به لی نهوان (لوط) یان به چاکه کاری تاوانبار کرد، سه روبنی هه موو قسه کانیان هه ره هه مان قسه ی بی بپوایی تر بوو، که له هه موو کات و شوینیکدا هه ر ده یانگوت: باوبا پیرانمان له سه رکامه نایین بوو بیتن، نیمه ش هه ر نه وهین و لانه دین، نهوان گوتیان: ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَظْهَرُونَ﴾ (سورته ی: النمل) نایته ی (۵۶)، و اتا: داروده سته ی لوط له تاوایی و گوندی خو تان شار به ده ربکه و وه ده ریان بنین، چونکه نهوانه خه لکانیکی پاکژ و پاکژکارن .!! نهوان دانویان له گه ل چاکه کارو داوین پاکان و ده رو نپاکان نه ده کولا، له به رنه وه له وه پری (مه دح) دا (زه م) یان ده کرد، به رانه ر به و قسه ره ق و که له ره قیه یان، خوای گه وه نه و شوینکه وته کانی به پاکژی و داوین پاکی پاراست، جگه له ژنه که ی، بگره خوای گه وه نهوانی له و شارو دیهاتانه ده ر به ده رو په راگه نده کرد، سه زایه کی نه وتوی بۆ ناردن که هه رگیز بیریان به لای جوړه سه زای وادا ده چوو، خوای گه وه ده ریاچه یه کی بوگه نی کرده لا فوو به سه ریاندا کشاندی، که وتنه ژیر شه پوله پر که جلیت و لیته که یه وه، له بنه په تیشدا ناگریکی داگریساو بوو بویان، چونکه تابلی ی ناوه که گه رم و پر له لیتو خوئی بوو، گه لی گپوی و ترشاوو بوگه ن بوو، نهوان و پرای نیربازی و بی ناموسی و داوین پیسی جه رده و پیرشیییوون، ته نانه ت خیا نه ت و ناپاکیان به رانه ر هاوپی خوشیان ده کرد، یانه ی رابواردنیان هه بوو، نهوان به گفتارو کردار تاپه نا گوئیان بۆ نوقمی فه سادو به دکاری و فیل و نادانی بوون، ده گپرنه وه ته نانه ت له ناو کوپو کوپوونه و یاندا به ناشکرا تریان لی ده داو پییان شه رم و شوره یی نه بوو، له وهش بی شه رمانه تر نه وه بوو که له بو نو نا هه نگه کانیاندا به ناشکرا و له پیش چاوی یه کتری (وه که هه ندیک ده لین) سواری یه کتری ده بوون و هیه قدریکیان بۆ ناموزگاریه کانی که س دانه دنا، ناژه لیانه و خوارتر له وانیش ده ژیان، نهوانه ی نیستیان، ده سه به رداری خراپه کاریه کانیان نه ده بوون، له کرده و ی رابوردو و پیشینانیشیان په شیمان نه بوون، به نیاز نه بوون له داها تووشدا بگورین، له به رنه وه

خوای گهوره گرتنی به سزا . . . چون سزایه ک . . . !! زۆری پەردەو بی شەرمانه دهیانگوت نهی (لوط): ﴿إِنَّا بَعْدَآبِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (سوره تی: العنكبوت/۲۹)، واتا: نهو نازارو سزا خواییه مان به سەر بیته، نه گەر راست ده کهیت)، نه مهش نهو په پری بی نه ده بی نواندنه له بهرانبهر خواو پیغه مبه ره کهیدا، به لام دیاره نهو که سهی حهیاو ناموسی نه بی، دزوو پێگر و خائنه و نهوسا زۆر ئاساییه که هیندره بی شهرم و شووریش بی ! نه گینا چون ناوا بی باکانه پرووده که نه نهو که سهی که به (داوین پاک) تاوانباریان کردوه و پینی ده لێن: کوا نهو سزاو نازاره ی که ئیمه ی پنی ده ترسینی ؟ لیژهدا هیچ دهروازه یه کی پوون نه مایه وه که ئومیدی چاکبوون و گوپانیان لی بکری، بۆیه (لوط) پیغه مبه ره (علیه السلام) له خوای گهوره پارایه وه، تاکو سهری بخت به سەر نهو خه لکه بی شهم و نه ده به دا، خوای گه ورهش ده ریای بق و قینی هاته هه ژان و داوای پیغه مبه ره که ی وه رگرت و ده سته یه ک له فریشته کانی په وانه ی سه رزه وی کرد، که سه ره تا چوونه لای ئیبراهیم پیغه مبه ره مژده یان پیندا که خوای گه وره مندالیک زان و دانای پی ده به خشیت، هه روه ها هه وائی نه وه شیان به ئیبراهیم راگه یاند که خوای گه وره چ کاریکی ترسناکی پی راسپاردون دژی به دکارانی گه لی (لوط) (علیه السلام)، ﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ، قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ، لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَابَةً مِّن طِينٍ ، مُّسَمَّوَةٌ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (سوره تی: الذاریات) نایه تی (۳۱-۳۴) .

واتا: ئیبراهیم پرسى له فریشته کانی: بۆچ کاریک په وانه کراون، نهی نێردراوانی خوا ، گوتیان: ئیمه په وانه کراوینه سه ر گه ل و خه لکانیکى تاوانبار، تاکو به ردبارانیان بکه ین به و کوته کوپانه ی که په روه رده گارت دایرشتوون بۆ زنده بۆیان و له سنوور ده رچووان: هه روه ها خوای گه وره له سوره تی (العنكبوت) نایه تی (۳۱-۳۲) ده فهرمویت: کاتیک په وانه کراوانی ئیمه به مژده وه چوونه لای ئیبراهیم، پینیان گوت: ئیمه خه لکی نهو گونده - نهو شاره - له ناوده یه ی، به راستی خه لکی نهوی زۆرسته مکاران، ئیبراهیم فهرمووی: ئاخو (لوط) یان له ناودایه، گوتیان: ئیمه ده زانین کی تی تیدایه، نهو و شۆینکه وتوانی و خیزانی پزگار ده که ی، جگه له ژنه که ی، چونکه نهویان به رتیاچووان ده که ویت - وبی به واو سته مکاره . جا کاتیک ئیبراهیم ترس و بیمه که ی شکاو مژده ی مندالیکى زانای پی درا، که وته موحاده له وه به شیوه ی تکا بۆ کردن و پارانه وه بۆ گه لی (لوط)، وه ک خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿بِحَادَّتَا فِي قَوْمٍ لُّوطٍ﴾ (سوره تی: هود نایه تی/۷۴)، تاکو به خویندا بچه وه و په شیمان بینه وه واز له به دکاری

بهینن، بهراستی ئیبراهیم پیغه‌مبەر (علیه السلام) به‌ئارام و نەرم و نیاں بوو و زۆر تەوبە‌کار و خواپەرست بوو، وەکو قورئان دە‌فرمویت:

(إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ)، بە‌لام خۆی گە‌وره‌ فرمووی بە ئیبراهیم ﷺ: ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ﴾ سورەتی (مۆد) (ئایەتی/٧٦)، وایا: (ئە‌ی ئیبراهیم واز لە‌مە‌یان بێنە، چونکە فرمانی پەرە‌ردگارت لە‌سە‌ری دراو و یە‌کلایی بوو، ئە‌ی ئیبراهیم ئە‌ی ئێوان ئە‌و سزایە‌یان پێ بگات کە گە‌رانە‌وه‌ی نیە)، دیارە سزاکە مسۆگەر و ناگە‌ڕێتە‌وه‌ و ئە‌وه‌یان بە‌خۆیان پە‌وا دیو، فرمانە‌کە‌ش خۆیە‌ک دە‌ریک‌دووە کە‌رە‌تک‌ردنە‌وه‌ی فرمانی نییە، وە دە‌ربە‌ستیش نییە، حوکمی ئە‌ویش بە‌دادا چوونی ناوێت، (سە‌عیدی کۆ‌ری جوبە‌ی) ^(١) و (السید) ^(٢) و (قە‌تادە) ^(٣) و (محمە‌دی کۆ‌ری (ئیسحاق) ^(٤) دە‌لێن: ئیبراهیم (علیه السلام) بە‌فریشتە‌کانی گوتوو: ئایا دێ‌ات و شارێک کاول دە‌کە‌ن کە‌سی سە‌د کە‌سی باوەر داری تێ‌دا یە ؟ گوتیان: نا گوتی: دە‌با دوو سە‌د و باوەر‌داری یە ؟، گوتیان: نا، گوتی: با‌چ‌ل باوەر‌داری یە ؟ گوتیان: نا، گوتی: با‌چ‌وارە باوەر‌داری یە ؟ گوتیان: نا، (ابن اسحاق) دە‌لێت: ئیبراهیم بە‌رە‌ده‌وام (علیه السلام) بە‌رە‌ده‌وام بوو، تا لە کۆ‌تاییدا فرمووی: دە‌باتە‌نە‌ یە‌ک کە‌سی باوەر‌داریان تێ‌دا یە ؟ گوتیان: نا، ئینجا فرموو: ﴿إِنَّ فِيهَا لُوطًا، قَالَ لَخُنَّ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا﴾ سورەتی (العنکبوت: ئایەتی/٣٢)، وایا: ئاخ‌ر (لو‌ط) یان لە‌ناو‌دا یە، گوتیان، ئێ‌مه با‌ش‌تر دە‌زانین ئە‌و گوندە کێی تێ‌دا یە . خۆی گە‌وره دە‌فرمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ لُوطًا بِسَيِّئِهِمْ وَضَقَّ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ سورەتی (مۆد: ئایەتی/٧٧)، پ‌ا‌فە‌کارانی قورئان فرمویانە: کاتێک فریشتە‌کان - کە جوبرائیل و میکائیل و ئیسرافیل بوون - ئیبراهیمیان بە‌جێ هێشت، چوونە ناو خاکی (سە‌دوم) وە‌ه‌لە‌سەر شی‌وه‌ی چە‌ند لاوێکی تازە پێگە‌یشتووی جواندا، وە‌ک تاقی‌کردنە‌وه‌یی خۆیی بۆیان و بە‌لگە بە‌ست‌کردنی ئە‌و گە‌له، ئێ‌تر چوونە میوانداری م‌الێ (لو‌ط) (علیه السلام)، کاتە کە‌یشی ئێ‌واره‌یە‌کی دە‌مه‌و خۆ‌رئا‌وا بوو، ترسا ئە‌گەر ئە‌و داو‌ه‌تیا نە‌کات، خە‌لکی ترپە‌نگە داو‌ه‌تیا ن بکە‌ن و وایزان ئە‌مانیش م‌و‌ق‌ن، لە‌بەر ئە‌وه‌ (لو‌ط) (علیه السلام) گە‌لێک خە‌ممی خوارد و ترسا ئە‌م گە‌له بە‌دکارە بێ

^١ ضعیف الیه: رواه ابن جریر فی تفسیرہ (٧ / ١٢ / ٧٩)

^٢ حسن الیه: رواه کابن جریر (٧ / ١٢ / ٧٩)

^٣ صحیح الیه: رواه ابن جریر (٧ / ١٢ / ٧٩)

^٤ ضعیف الیه: رواه ابن جریر (٧ / ١٢ / ٧٩)

شهرمییان به رانبر بکن، له بهرنهوه نهو پۆژه به پۆژی تاقیکردنهوه سهختوگرانهکه ناسراوه به لای (لوط)هوه، ههروهکو، (ابن عباس)^(۱) و (مجاهد)^(۲) و (قتاده)^(۳) و (محمد بن اسحاق)^(۴) له مانای (یوم عصب)ی نایهتهکهدا فرموویانه واتا: نهو پۆژهی که تاقیکردنهوهکهی ناوی زۆر توندو سهخته، چونکه دهیزانی نهوشهوه چهنده بهناپههتی دهتوانیت بهرگری له میوانهکانی بکات، ههروهکو زانیویهتی چ کارهساتیکیان بهسهر خهڵیدا هیناوه که پرویان له ناو نهو گهله کردوه، فریشتهکان کردیانه مهرج بهسهر (لوط)هوه که ناییت کهسی تر داوهت بکات له گهڵ نهواندا .

(قهتاده)^(۵) دهلیت: فریشتهکان چوونه لای کاتیك نهو لهزهوی و زارهکهی خۆیدا کاری دهکرد، بوونه میوانی، نهوان شهرمیان لیّ دهکرد، له بهر نهوه (لوط)عصب (السلام) له پیشیانوه دهپۆشت و پهخنهی له قسهکانیان دهکردو بهروو باسی تر دهیبردن، سابه لکو نهبنه میوانی نهو پوونه که نهو ئاواپیهو به لایهکی تردا لابهن، تهنا نهت پیتی گوت: به خوا هیچ کهسیك لهم سهرزهویهدا نیه به قهدهر نه مانه (واته خه لکی شارهکه) به دکاریت، هیچ شاریک دانیشتوانه کهی هیندهی خه لکی ئهم شاره به دکارنن و پیس نین، پاشان تۆزیکێ تر پۆشتن، دیسانهوه هه مان پرستی دوباره کردوه، ههتا چوار جاری دوپات کردوه، دهلین: فرمانی خوا وابوه که فریشتهکان نابی دهست به کاول کردنی شارهکه بکن، ههتا پینگه مبه ره کهیان جهخت لهسهر نهو خراپکاریهی گهله کهی نهکاتهوه .

(السدي) دهلیت: فریشتهکان له لای ئیبراهیم به پری که وتن و پووهو (لوط) کهوتنه پری، بۆ نیوه پۆ گهیشتنه شارهکه، کاتیك گهیشتنه پووباری (سدوم) کهچه کهی (لوط)یان بینی که خه ریکی ئاوهینان بوو بۆ مالی خویان، (لوط) دووکچی هه بوو، کهچه گه وره کهی ناوی (ریثا) بوو بچووک کهیشی ناوی (زه غرتا) بوو، به کهچه کهیان گوت: ئایا مالتیک هیه ببینه میوانی ؟ کهچه که گوتی: له شوینی خۆتان بمیننهوه هه تا کو دیمه وه لاتان، مه چن به ملاولادا، له و کاته دا باوکی هات، کهچه که به باوکی گوت: بابا به چهند گهنجیک

^۱ ضعیف: ابن جریر فی التفسیر (۷ / ۱۲ / ۸۲) .

^۲ ابن جریر فی التفسیر (۷ / ۱۲ / ۸۲) .

^۳ صحیح: ابن جریر فی التفسیر (۷ / ۱۲ / ۸۲) .

^۴ ضعیف: ابن جریر فی التفسیر (۷ / ۱۲ / ۸۲) .

^۵ ضعیف: رواه ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۸۱) .

لهدمروازهی شاردران، ههرگیز پوخساری هیچ گهلیکم نه دیوه پاک بیت وهکو نهوان نه بادا ئهه خه لکه (گه له کهت) به خراپ پووه پوویان ببنه وه، به لام گه له کهی به (لوط) یان گوتبوو، که ههرگیز نابی میوانداری پیاوان بکات، نیت فریشته کان گوتیان: وازمان لی بیته، ده چین ده بین به میوانی مالتیک که پیاوی تیدا بی (فریشته کان ئاوا وه لامی که که کهی (لوط) یان دایه وه)، به لام (لوط) پیغه ممبر (علیه السلام) به بی نه وهی به نیلنت جگه له خیزانی خوی هیچ که سیک بزانت، هینانی بو ماله وه، به لام ژنی (لوط) ههر زوو خه لکه کهی تیگه یاند که له مالی (لوط) دا (علیه السلام) چهند پیاویکی گهنج و شیوه جوان وا میوان، که ههرگیز له نمونهی جوانی نهوان نییه، نیت خه لکه که بی شهرمانه هه لیان کوتایه سهر مالی (لوط) (علیه السلام).

دیاره جگه لهو کاره یان گه لیک رهفتار و ئاکاری ناشیرینی تریان هه بووه، ههر وهکو خوی گه وه ده فرمویت: ﴿وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَفْعَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ سوره تی (هود) نایه تی (۷۸)، واتا: پیشووتریش نهوان کرده وهی به دو خراپیان ده کرد. ﴿قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ نِسَائِي مِمَّنْ أَهَرْنَ﴾ (هود/۷۸) رینوماییان ده کات که ژنه کان یان داپوشن، که وهکو کچی (لوط) وان، چونکه له پووی شهر عیه وه، پیغه ممبر له پلهی باوک دایه بو گه له کهی، ههر وهکو له فرموده ی پیغه ممبر دا (ﷺ) هاتووه ^(۱) خوی گهرهش ده فرمویت: ﴿الَّتِي أُولِي بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجَهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ (الأحزاب/۶) واته: پیغه ممبر له پیشتره بو باوهرداران تاخودی خویان، ژنه کانیشی دایکی نهوانن، واتا: دایکی باوهردارانن. له هندی وتی یاوه ران و پیشینه باشه کاندای پیغه ممبر وهکو باوک وایه بو خه لکی، نه وهش وهک نهو وتهی (لوط) وایه که فرمووی: ﴿الَّذِينَ الذُّكْرَانِ مِنَ الْعَالَمِينَ ، وَذُرُوعٌ مَّا خَلَقَ لَكُمْ رُبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ (الشعراء/۱۶۵) به هه مان دهق چهن دین یاوه ری تر هینا وایه تاده گات به محمد کوپی نیسحاق ^(۲). نهو هشیان راسته، چونکه بوچوونی دووم له (اهل الکتاب) وهرگیراوه دیاره نهوانیش هه لیان زوره، که هه ندیک له وانه له گه ل پلهو شکوو سروشتی فریشته دانا گونجین، بو نمونه: له هه له یه کی گهره دان کاتیک ده لین: فریشته کان دوودانه بوون و نانی ئیواره یان له لای (لوط) پیغه ممبر خواردوه، (بیگومان فریشته کان به یادی خوا ده ژین و خوراک ناخون). ﴿وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا

^۱ حسن: رواه احمد (۲/ ۲۴۷). ابو داود (۸) النسائي (۲۸/۱)

^۲ ابن جریر (۷/ الجزء ۸۴/۸۵/۱۲)

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ زَاهِدٌ
(هود/۷۸) وَاثَا:

لهخوا بترسن و لای میوانهکانم پرسوام مهکن، ئه‌ری ئه‌وه پیاویکی مه‌ردتان
تیدانیه ؟ ئهم فهرموده‌یه‌ی (لوط) (علیه السلام) داخوایه له‌وه‌ی که‌کاری به‌دو ناشایسته
نه‌کن به‌رانبهر به‌فریشته‌کان و بی ئه‌ده‌بی نه‌کن به‌رانبهر میوانه‌کانی، هاوکات
شایه‌تیدانی (لوط) له‌سهر ئه‌و گه‌له، که هه‌موویان تیکرا بی شهرم و به‌دکارن،
ته‌نانه‌ت که‌سیکیان تیدانیه که مه‌ردو به‌ئه‌ده‌ب بی، به‌ئکو سه‌رجه‌میان به‌هینو
به‌دکارن، ناحالی و بی بېروا بی بارن، دیاره فریشته‌کان چاوه‌پوانی ئه‌و جوړه
هه‌لویست و گفتاره‌ی (لوط)یان ده‌کرد، تاببی به‌به‌لگه به‌سهر گه‌له‌که‌یه‌وه، به‌لام گه‌له
بی شه‌مه‌که‌ی. زوربی ئه‌ده‌بانه‌گو‌تیاں ﴿قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا
نُرِيدُ﴾ (هود/۷۹)، وَاثَا، ئه‌ی لوط ابو خۆت ده‌زانیت که چ هه‌قی‌کمان به‌سهر که‌چکه‌انتاوه
(واته ژنانی خو‌یان، که‌وه‌ک کچی لوط وان) نیه، بو خۆت چاک ده‌زانیت ئیمه چیمان
ده‌وی و چیشمان مه‌به‌سته، به‌پاستی ئه‌وه‌ش ناشیرینترین قسه‌و وه‌لامه، به‌رانبهر به
پینگه‌مبه‌ریکی خوا، ئه‌وان نه‌یانده‌زانی که‌چ پاشه‌پوژیکی ترسناک و چ سزایه‌کی
پرسواکه‌ر به‌دوای ئهم وه‌لامه خراپه‌ی ئه‌واندا دیت. ئیتر (لوط) پینگه‌مبه‌ر فهرمودی:
﴿قَالَ لَوْ أَنِّي لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ زَوْجِي شَدِيدٌ﴾ (هود/۸۰)، وَاثَا: ئه‌گه‌ر هینو ده‌سه‌لاتیکم
هه‌بوايه، ئه‌و پینگه‌یه‌کی توندم ده‌گرته به‌ر بو سزادانتان له‌به‌رانبهر ئه‌و هه‌لویست و
وه‌لامه ناله‌باره‌تان، چونکه ئیوه سزاو نازارتان به‌خۆ په‌وا دیوه. پینگه‌مبه‌رمان
(محمد) (ﷺ) ده‌فهرمویت: (په‌حمه‌تی خوا له‌سهر لوط بی‌ت، که‌په‌نای برده به‌رداخوای
هین، وَاثَا خوای گه‌وره)، ئیتر دوا‌ی ئه‌وه خوای گه‌وره هه‌رپینگه‌مبه‌ریکی نارد بی‌ت
خاوه‌ن که‌س و سامانیکی باش بووه له‌ناو گه‌له‌که‌یدا^(۱).

﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ . . . ﴿الْآيَةُ (حجر: ۶۷ - ۷۱)، (لوط) فرمانی به‌گه‌له‌که‌ی کرد،
که‌له‌ژنه‌کانی خو‌یان نزیک ببنه‌وه، هوشیاریکردنه‌وه له‌و کارو هه‌لویسته به‌دو
دزیوانه‌یان، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌وان هه‌رسوور بوون له‌سهر په‌وه‌ی قیزه‌وه‌نی
خو‌یان، ته‌نانه‌ت هه‌ر جارێک له‌باره‌ی پیزی میوانه‌کانی بو‌یان بدوايه، ئه‌وان خراپتر و
توندرتر ده‌بوون بو‌ تواندن بی شهرمی به‌رانبه‌ریان، ئه‌وان چو‌زانن سبه‌ی به‌یانی

^۱ صحیح: رواه الترمذی (۳۱۶)، احمد (۳۳۲/۲)، بخاری فی ادب المفرد.

چیسان به سهر دیت و کام سزای به کومه لیان بؤ داده به زیت، له بهر نه وه خوای گه وره سویند به ژبانی (محمد) پیغه مبر ﷺ ده خوات و ده فره مویت: ﴿لَعَنَكَ اللَّهُمَّ لَمَّا سَكَرْتَهُمْ يَغْمَهُونَ﴾ (الحجر/۷۲). هه روه ها خوای په روه ردگار ده فره موی: ﴿وَلَقَدْ أَلْزَمَهُمْ بَطْشَتَا فَمَارُوا بِالْأَثَرِ ، وَلَقَدْ زَلُّوا عَنْ صَبِيهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُرُّوا عَذَابِي وَذُرِّ ، وَلَقَدْ صَحَّ لَهُمْ بُكَرَةٌ عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ﴾ (النمر/۳۶ - ۳۸).

رافه کارانی قورنان و هه ندیک که سی تر گوتوویانه: (لوط) پیغه مبر ل بهرگری له میوانه کانی ده کردو نهیده هیشت که له که ی هه لکوتنه سهریان، خوای له پاش دهرگا که وه ستابوو، به لام خه لکه که هه ولیان دها دهرگا که بکه نه وه، یان بیشکینین و بچه ژوره وه، ته نانهت لوگ له پشستی دهرگا که وه ناموزگاری ده کردن و تکای لی ده کردن، به لام کاروباره کان هه دروارانه دهرده که وتن و زیاتر سوور بوون له سهر هاتنه ژوره وه، ئیتر که لوط بهندی نارام و خوگری پسا، له وزهیدا نه ماو به ناچاری نهو نزایه ی کردو له خوا پارایه وه که فریای بکه ویت، لی ردها فریشته کان خویان ناشکرا کردو گوتیان: ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ (هود: ۸۱) واتا: ئیمه له لایه ن په روه ردگار ته وه په وانه کراوین، دلنیاشت ده که یین که هه رگیز نه وانه ناتوانن بکه نه تو، (یان ده ستیان بگاته تو).

وا ده گیرنه وه که (جبریل) سه لامی خوای له سهر بیت، بویان هاته دهره وه و زۆر به نه رمی باله کانی کیشا به پرخسارو چروچاویاندا، ئیتر چاویان کویر بوو، ته نانهت هه شوینه واری چاویشیان نه ما، له بهر نه وه کویرانه به ده ست کوتان و گاگۆلکه په راکه نده بوون، که چی له و باره شدا ده یانگوت تو بلی ی سبه یینی نه یه ته وه و ئیمه ش بیکه یین به روژی خومان . به لام خو خوای گه وره سبه یینی داناوه بؤ له ناو بردنی نه وان، وه که له نایه ته کان یینیشووترا (النمر - ۳۷) نامارهی پیدراوه فریشته کان به (لوط) یان راگه یاند که له بهشی کوتایی شه ودا خوای و نه ندامانی خیزانه که ی کوچ بکه ن و نهو شاره به جی به یلن و هیچ کامیکیان به و لایه دا لانه که نه وه و که ستان مه میننه وه، ﴿وَلَا يُلْقَتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾ (هود: ۸۱)، واتا، هه رکات گویتان له ده نگی سزاکه بوو، فرمانیان وا پیکرد که خوای له دوا ی هه موویان بپوات، جگه له ژنه که ی ، (الأمزاتک) که هه لاویردراوه له (فاسر باملک) وه که نه وه ی تیی بگه یه نیت که ژنه که یشی نهو سزایه ده یگیرنه وه، گه رچی نایه ته که خویندنه وه ی تریش هه لده گریت، به لام (رفع) هه که ی له هه موویان زیاتر دروسته، خوا ده یزانیت.

(سوهه یلی) ده لیت: ژنه که ی (لوط) ناوی (واله) بوو، وه ناوی ژنه که ی (نوح) یش بریتی بوو له (والغه)، فریشته کان مژده ی تیاچوونی نهوبی شهرمانه یان به (لوط) راگه یاند، که چۆن خوی گه وره کردنی به په ندو نمونه بۆ گه لانی دوی خو یان، ﴿إِنْ مَزَعْنَاهُمْ الصُّحُفَ أَلَيَسَ الصُّحُفُ بِقَرِيبٍ﴾ (مود: ۸۱)، کاتیک (لوط) خیزانه که ی ده کرد له شار، واتا تنها دوو که که ی یه کهس له گه لیاندانه بوو، نه لاین گوايه ژنه که یشی له گه لیاندانه درچوو، خوی گه وره باشت دهیزانیت، هه رکه ولاتیان به جیه نشت و پوژبووه و خو درکه وت، هه ر له گه ل خور درکه وتندا نهوسزایه ی خوی گه وره بوی ناماده کرد بوون، دابه زیه سهریان، سزایه که ره تکرده وه ی نیهو بهری ناگیریت . (اهل الکتاب) ده لاین، فریشته کان فرمانیان کرد به (لوط) تا کو بجیته سه ر لوتکه شاخیکی دورو له ویوه بجیت بۆ گوندیکی (یان شاروچکه یه کی) نزیک له شاره که یانه وه، پنیان گوت: تو برۆ، نیمه ش چاودیری و چاوه ریت ده که ی، پاشان سزاکه جی به جی ده که ی، واباس ده که ن چوه ته گوندی (صوع) که خه لکی پیی ده لاین: گوندی (غور زغ)، نیت له گه ل خوره لاتندا، سزای توندو سه ختی خویان بۆ دابه زی، وه کو قورشان ده فرمویت: ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْظُورٍ، مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ (مود: ۸۲)، واتا: کاتیک فرمانمان دا، وشاره مان هه له و گیرکرد، پاشان به ردبارانی شمان کردن، به جوړه به ردیکی له قوړ و لیته سواخ و سازدراوی وشکه لاتوو، که به تاییه تی له لایه ن خواوه بویان دروستکرا بوو، نه و جوړه سزایانه ش له سته مکاران دورنیه . ده لاین: (جبرئیل) سه لامی خوی له سه ر بی به سه ر باله کانی خوی به رده کانی هه لکه ندووه و حه وت شاره که ی به سه ردا کاول و به ردباران کردوون و وه ده لاین: دانیشتوانه که یان (چوارسه د) کهس بوون، یان (چوار هه زار) کهس بوون، نیت به خو یان و ناژه له کانیان و زهوی وزاری ده و روبه ری شاره کانیانه وه، هه ره موویان تابه رزاییه کی زور له ناسماندا بلندکرانه وه، به راده یه که فریشته کان گو ییان له حه په ی سه گه کانیان و ده نگی که له شیره کانیان بوو، نینجا خوی گه وره هه له و گیرو ناوه ژووی کردنه وه و نه مدیوی کردن به نه و دیوو، به رزاییه کانی کردن به نزمایی و به پیچه وانه یشه وه، (موجاهد)^(۱) ده لیت: یه کهم شتیک که به سه ریاندانه تیك پوخا، کو شک و باله خاته به رزه کانیان بوون: ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ

^۱ حسن: ابن جریر (۷/ الجزء ۱۳/ ۹۷)

سَجَلٍ، لَیْزِهِدَا (سَجَل) وشهیهکی فارسی یه به عمره بی کراوه، واتا زۆر تۆکمه و بههینو قایم، (منضود) واتا: به دوا یه کدا هه لَیْزَاو له ئاسمانه وه بۆ زهوی، (مُسَمَّة): واتا: ناو داربوون، چونکه هه ریه که له و بهردانه ناوی ئه وه که سه یان له سه رنو و سه رابوو که ده بیّت به سه ریا به ربیته وه .^(۱) ته نانه ت ناوی ئه وه که سانه ش له سه ر بهرده کان دیاری کرابوو که له و کاته دا له شار نه بوون، یان له گه شت و سه فهدا بوون، یان له شوینی تایبه تی دابوون، گوتراوه: که ژنه که ی (لوط) یش هه مان چاره نووسی ئه وه که له ی هه بووه، به لّام هیندیکی تر ده ئین: له گه لّ (لوط) و دوو که کهیدا له شار ده رچوون، به لّام کاتیک دهنگی سزا که ی بیستوه، که چۆن شاره که دراوه ته وه به زه ویدا به هه لگه پراوه یی، ئیتر ژنه که ی (لوط) لای کردوه ته وه به لای شاره که داو گوتویه تی: ناخ بۆ که له که م و ئیتر به ردیکیش دراوه به سه ری ئه ویش داو کوشتویه تی و چووته ناو باز نه ی چاره نووسی که له که یه وه، که په رۆش بوو بۆ یان، به پینی دهقی ئایه تی قورئانی په رۆز، دووژن له ژئانی دوو پیغه مبه ر (۱) باوه ریان به میرده کان یان نه هینا وه، ئه ویش ئایه تی (۱۰) ی سوره تی (التحریم) وه دووژنه که ش، بریتین له ژنی (نوح) و ژنی (لوط)، ئه گینا هه رگیز ئه وه دووژنه خه یانه تیان نه کردوه له میرده کان یان له پرووی ئابرو و ناموسه وه، به لکو مه به ست له وه یه که نه ها توونه ته سه ر ئایینی میرده کان یان، (ابن عباس)^(۲) و هه ندی له پیشینه باشه کان فره موویانه :

هه رگیز ژنی هه یچ کام له پیغه مبه ران به دکارو داوین پیس نه بووه، ئه وه ی وایزانیّت که وتۆته هه له یه کی گه وره وه، هه رگیز له گه لّ شان و شکوی پیغه مبه راندا (علیه السلام) نه و باره دزیوانه ناگونجی، هه موو که سیکی ش ئازاده له هه لّ بژاردنی بیرو باوه پّدا، باژنی پیغه مبه ریش بی، جائه گه ر بی بروایی هه لّ بژارد، ئه و سزا که یشی وه هاو بپروا کانی خوی ئه بیّت و له بهر خاتری میرده که ی فره موّش ناکریت، نه که هه ر ئه وه به لکو خوای گه وره پازی نابیّت هه یچ جوّره بوختان و ده مه له به ستیک بۆژنه کانی پیغه مبه ران دروست بکریت، خو ئه گه ر ئه وه هه له به ستانه لای خه لکی سانا و ساکار بن، ئه و لای خوای گه وره که لیک گه وره و و سزای توندیان بۆ ئاماده کراوه و بۆ نمونه: کاتیک له پوداوی (إفک) دا بی بروایان ویستیان سووکایه تی به خیزانی پیغه مبه رمان

^۱ مه رج نیه ناومکان له سه ر بهرده کان بهوشیوه نوسینه بی که له ناو ئیمه ی مروّفا دا باود .

^۲ صحیح: الی ابن عباس، رواه ابن جریر (۱۴ / الجزء ۲۸ / ۱۷۰)

(محمد) ﷺ بكن، هاتن سەربەخۇ بۇھتانىكى گەرەيان بۇ (عائشە) ى ژنى پىغەمبەر ﷺ ھەلبەست، بەلام خواى گەرە لەسەر و حەوت ئاسمانە و دەمكوتى بۇ بېوايانى كردو پاكانەى (عائشە) ى دايكى موسلمانانى راگەياند . سەبارەت بەواتاى ئەو ئايەتەى كە دەفەرموئىت: ﴿مُسْوَمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَعِيدَةٌ﴾ (هود: ۸۳)، ھەندى لەزانايان لەو پوانگەيە وە پىيان وايە كە مرقى (نېرباز) دەبىت لەسەر شاخىكى بەرزە وە فرى بدىرتە خوارە وە پاشان بەرد باران بگرىت، لەوانەش پىشەوا شافى و ئەحمەدى كوپى حەنبەل، بەنگەى (پىشەوا) ىش ئەم فەرموودەيەى پىغەمبەرە ﷺ (كەلە (ابن عباس) وە گىراو يەتە وە، (ھەركەسىكتان بىنى كەكارو پەفتارى گەلى لوطى دەكرد ئەو بگرو لىكراو بكوژن)، فرىدانه خوارە وەى تاوانبارىش لەسەر لوتكەى شاخىكە وە، رافەى (ابو حنىفە) يە .

بەلى خواى گەرە گەلى (لوط) ى لەئا و برد، بەسزايەكى پر لەرسوايى و ناپەحەت و بى ھاوتا، شوئىنى شارو دىھاتەكانىشى كردن بە دەريايەكى بۇگەن كەتەسوودى بۇ زەوى زار ھەبىت و نەبۇ گياندارانى ناو ئاوەكە، سزاي خوا ئاوا توندە بەرانبەر بەكەسانى سەركەش و تاوانبار و ياخى، كە پىغەمبەرانيان بەدرو دەكردە وە دژيان دەوستانە وە ھەريە و جۆرەش باوەرداران و خواناسان پزگار دەكات . خواى گەرە باسى سزاو كاتەكەيان دەكات و دەفەرموئىت ﴿فَاخَذَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ، فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَابِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (الحجر: ۲۳ - ۷۷) .

ھەر وەھا باسى چۆنەتەى پزگار كردنى موسلمانان و باوەرداران دەكات لەو ئازارە سەخت و پر لە رسوايىيەى دنيا و چارەنووسى خراپى بەدكاران لەدواپۆژدا، وەك دەفەرموئىت: ﴿فَاخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ، وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (الذاريات: ۲۵ - ۲۷) . واتا: ئەوانەمان پزگار كرد كە باوەردار بوون لەئاو ئەو گەلەدا، كەتەنھا يەك مائمان بىنى باوەردارىبوون - ئەويش مائى لوط، بوو - ئيتەر سزايەكمان دان كەببى بەبەلگە و پەند بۇ ئەوانەى وە ك ئەوانن، تاكو لەخواو سزاي سەخت بترسن و خويان لەبەدكارى لا بدەن .

ديارە كارى نېربازى، لەگەل نىردا بى يان لەگەل (مى)، حەلالى خۆت بىت يان حەرام، ھەر حەرام و بەدوور نازانىت كە خواى گەرە بەجۆرىك لەجۆرەكان سزاي وەك سزاي گەلى (لوط) يان بدات، ياخود ھەلى بگرىت بۇ قيامەت و لەوى لەگەل ئەو

گەلە پيسەدا كۆيان بكاتهوه . هەندى كەس كە موسلمانيشە دەيهوئيت بەلگە بۆئەو
تاوانە گەورەيه بهيئيتەوه، ئەوانەش ئەگەرچى بەپراستى سەربەگەلى (لوط) ﷺ نىن،
بەلام زۆرىش لەوانەوه دوورنىن، هەروەكو شاعرىك دەئيت:

فان لم تكونوا قوم لوط بعينهم

فما قوم لوط منكم ببعيد !

بەپيئى ئەو هەوالانەى لەم سەردەمەدا لەگەنالە جۆراوجۆرەكانەوه بلأو
دەكرێنەوه، ياخود ئەو سزايانەى لەسەر خەلكى دادەنرێت لەدادگاكاندا لەسەر كارى
نيربازى، (پەنا بەخوا) لەجيهاندا كەم نيهو بەكوئى هەموويان زياتر لەئەو گەلەيان لى
دروست ئەكرى كەخوای گەورە بەردباران و پيسواى كردن . بەلام جۆرى سزا
دنياييهكە پەنگە جياوازييت، بلأوبوونەوهى جۆرەها نەخۆشى سيكسى و ترسناك و
نەزۆكى خەلكى و كەم بوونەوهى بەرەكەت لەسەر زەوى و كورت بوونەوهى تەمەنى
خەلكى و شەكەتى و ماندوووبونى بەردەوامى خەلكى و ئاژاوهى ناو خيزانهكان و
جەنگەكانى ناو ولاتان و كوشتارو دزى و جۆرەها شتى تر ئاسوودەيى و دل
ئاراميان لەدلى خەلكى دا نەهيشتوووه ئەم شتانەش ناپەرەحتيهكى كەم نين ئەگەرچى
ناگەن بەبەردباران و ئاوەژوو كردنەوهى زەوى بەسەرياندا .

﴿پینگەمبەری خوا حەزەرەتی شووعەیب دروود و سەلامی خواى لەسەر بێت﴾

(شووعەیب) (عليه السلام) ئەو پینگەمبەرەى كە پەوانە كرا بۆ سەر گەلى مەدينە، لە چەندین شوێنى قورئانى پەرۆزدا ناوی خۆى و گەلەكەى و چارەنووسى گەلەكەى هاتووە، جا یان سەر بەخۆ، یاخود لەگەڵ باسى گەل و ھۆزەكانى تردا لەو سورەت و ئایەتانەش دا كە بە درێژى باسى هاتووە، ئەمانەن:

ژمارەى ئایەت	ناوی سورەت
۸۵ - ۹۳	سورەتى الاعراف
۸۴ - ۹۵	سورەتى ھود
۱۷۶ - ۱۹۱	سورەتى الشعراء

خوێنەرى بەرێز بۆ زانینی ڕافە و تەفسیری ئەو ئایەتانە دەتوانیت سوود وەرگیریت لە تەفسیرە کوردیەکان، ئێمەش بەپێی پێویست لەم چیرۆكەى ژبانی (شووعەیب)ى پینگەمبەردا (ﷺ) ڕافەو مانایان دەخەینەڕوو: دانیشتوانى شارى (مەدينە) گەلىكى عەرەب بوون، شارەكەيان ناوى (مەدينە)بوو، كە يەكێك بوو لەو گوندانەى سەر بە خاكى (مەعان) بوو لە دەرووشتى (شام)، كە ئەمڕۆ ناحیەى كە سەر بە وولاتى (حیجاز)ە و نزیکە لەو دەریاچەى كە ناسراوە بە دەریاچەى (گەلى لوط) (عليه السلام)، ماوێهەكى كەم دوای گەلى (لوط) ئەمان پەیدا بوون و لەو ناوچانەدا نیشتهجێبوون، ئەو ھۆزەى لە (مەدينە)دا دەژيان ناسراون بە كورانى (مەدينە)ى كورى (مەديان)ى كورى ئىبراھیم پینگەمبەر (عليه السلام)، (شووعەیب) پینگەمبەرى ئەمان بوو و ناوى (شووعەیب)ى كورى (میکيل)ى كورى (یەشجن)ە، ھەروەكو (ابن ئیسحاق) باسى کردووە، وە دەلیت: بەزمانى سریانى پێى دەگوترى (یەترو)، ئەمەش قسەى تر ھەلدەگرت، لەلایەكى ترەو گوتراوە: (شووعەیب) كورى (یەشخر)ى كورى (لاوى) كورى (یەعقوب)ە، یان (شووعەیب) كورى (نوھ)ى كورى (عیفا ثابت)ى كورى (مەدينە)ى كورى (ئىبراھیم)ە، ھەروەھا دەربارەى بن و بنەچەى (شووعەیب) (عليه السلام) بۆچوونى تریش ھەیه .

(ابن عساكر) دەلیت: گوتراوە نەنگى (شووعەیب) (عليه السلام)، یان دایكى كچى (لوط)ە (عليه السلام)، وە لەو كەسانەى كە بڕواى بە ئىبراھیم ھێناو و شوێنى كەتووە و لەگەڵیدا كۆچى کردووە بۆ دیمەشق، (وھەب)ى كورى (منبە) دەلیت: شووعەیب و مولغەم لەو كەسانە بوون كە پۆزى ئاگرەكەى ئىبراھیم باوھریان ھێناو دوایى ھەر لەگەڵ ئىبراھیم

دا (عليه السلام) بهر و شام کوچیان کرد و هردوو کچه‌کهی (لوط) (عليه السلام) یان خواست، نه‌مه‌ش (ابن قتیبه) باسی کردووه، خوا ده‌یزانی.

(ابو عمر) ی کوپی (عبد البر)^(۱) فرموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ری هیناوه (ﷺ) که فرموویه‌تی: (نعم الحي عزرة، مبغي عليهم، منصورون رهط شعيب واخтан موسي)، جا نه‌گه‌ر نه‌و فرموده‌یه‌ی راست بیت و بجیته‌وه سهر گفتی شیرینی پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ)، که‌واته به‌لگه‌یه له‌سهر که (شوعه‌یب) زاوای (موسا) بووه (عليه السلام)، وه له هۆزکی عهره‌بی عاربهن، که پییان ده‌گوترا هۆزی (عه‌نزه)، نه‌ک نه‌و (عنزه) هیه‌ی که کوپی (اسد) ی کوپی (ربیع) ی کوپی (نزار) ی کوپی (مه‌عد) ی کوپی (عدنان) ه، به‌لکو نه‌مانه به ماوه‌یه‌کی زۆر دوور له دوا ی نه‌و هۆزه ژیاون، خوا ده‌یزانی‌ت له فرموده‌یه‌کی (ابی ذر) دا (ت) هاتووه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموویه‌تی: (چوار پیغه‌مبه‌ر له عهره‌بن، هود و صالح، شوعه‌یب و پیغه‌مبه‌ره‌کهی تو، نه‌ی ئابا ذه ر)، هه‌ندی له پیشینه‌کان نازناوی (خطیب) یان به‌سهر شوعه‌یب دا بریوه، چونکه زۆر زمان په‌وا بووه‌و گه‌لێک شاره‌زایی ووتاریژی بووه له هۆزهی گه‌یاندنی په‌یامی خوابییدا.

(ابن نيسحاق) فرموده‌یه‌کی هیناوه که ده‌چیه‌وه سهر (ابن عباس) که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌رکات باسی شوعه‌یبی بکردایه، ده‌یفه‌رموو: (نه‌و ووتارخوینی پیغه‌مبه‌رانه) (ت). خه‌لکی مه‌دین بی بروا و جه‌رده و خه‌لگ ترسین و دره‌خت په‌رست بوون، به تایبه‌تی داری (ایک) یان ده‌په‌رستی، که به‌رگێکی په‌قی تیوه ئالوی هیه، خراپترین که‌س بوون له کیشانه و پیوانه‌دا و هه‌میشه به کیشانه‌ی زۆر له خه‌لکیان ده‌سه‌ند و به کیشانه‌ی که‌م ده‌یانفرۆشته‌وه ئیتر خوای گه‌وره که‌سێکی له‌خوایان کرده پیغه‌مبه‌ریان، نه‌ویش (شوعه‌یب) بوو (عليه السلام) تاکو واز له بت په‌رستی و ته‌رازووبازی و جه‌رده‌یی به‌ینن و ئارامی ژیانی خه‌لکی نه‌شیوینن، سهرنجام هه‌ندی‌ک له گه‌له‌که بریایان پیکرد و زۆربه‌شیان به‌بی بروایی و که‌له‌ په‌قی مانه‌وه، هه‌تاکو خوای گه‌وره ئازار و سزایدان، وه‌ک ده‌فه‌رموینت:

^۱ ضعیف: الاستعاب (۶۴۴/۲)، الطبرانی: مسند (۶۳۴)، مجمع الهمی (۵۱/۱۰)، اصابة ابن الحجر (۳۳۷۲).

^۲ بيشتر (تحریر) مکه‌یمان باس کردووه.

^۳ ضعیف السند، الحاكم (۵۶۸/۲)، ابن جریر (۱۹۸/۱).

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَمَرُوا آلَهُمْ بِالْإِسْلَامِ قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ بَرْكَاتٌ...﴾ (الاعراف/۸۵)، واته: بۆ سەر گهلی مه دینیش، برای خویان شوعه ییمان کرده پیغه مبهریان، پیی گوتن: گهله کهم خوا بهیستن، جگه لهو چ پهروهردگاریکی تر نییه، نهوا له لایهن پهروهردگاری خوئانهوه ناگاداریتان پیگه یشت که کامه ر راسته و کامه یان لاره . نایه ته که به لگه یه کی ته واره له سهر نه وهی که شوعه یب پییان پاده گه یه نی له پهروهردگاره وهیه، ههر بۆ راستی نه وهش خوی گه وره موعجیزه ی داوه به شوعه یب (علیه السلام) نه گهرچی به ته واره تی چۆنیه تی وجۆریه تی نهو موعجزه یه مان پینه گه یشتوه، به لام نامانجی سهره کی له ناردنی نه ودا نه وه بوو که خوا بهیستن و واز له ته رازووبازی بینن، وهک قورئان ده فهرمویت: ﴿قَاوُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَمْثَلُكُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ (الاعراف/۸۵)، نه م نایه ته به ناشکرا باس له وه دهکات که فهرمانی خوی پی راگه یاندون تاکو داد په روه ر بن و واز له سته م و جهرده یی بینن، نه گینا دوو چاری سزای سهخت ده بنه وه، چونکه ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه وه تان باشتره که باوه ر بهینن، ﴿وَلَا تُقَدِّمُوا بَيْنَهُمَا نِصْبًا وَلَا تَكُونُوا بَيْنَهُمْ ذِي نِصْبٍ﴾ له سهر ری خه لکی دامه نیشن بۆ پوون کردنه وه و گومرگ و سهرانه خسته سهر نهو خه لکه ی که په یمانتان پیداون لییان بسهن و بوونه ته مایای ترس خسته دلی ری بوارانه وه، و به ترس ریگه کانتان گرتوون . (السدی) له ته فسرده که یدا ده لیت: نه وان مزه ی پارو مالیان لهو ری بوارانه ده سهند که بهو ریگایانه دا هاتووچو و کاروانیان ده کرد .

(ابن اسحاق) له (ابن عباس) وه هیناویه تی که فهرمویه تی نه وان گه لیکی سته مکاربوون، له سهر ریگاگان داده نیشن بۆ نرخ شکاندنی کهل و په لی خه لکی و له بن ده ست ده رهینانیا ن به نرخ کی زۆر کهم، نه وان یه کهم که سن که نهو جوړه نه یته خراپه یان داهینا . پیغه مبه ره که یان (شوعه یب) (علیه السلام) زۆر ناموزگاری ده کردن تاکو واز لهو فیل بازیه بهینن و فیل له خویان و خه لکیش نه کهن، وه بیرى ده هینانه وه که نیوه گه لیک به خشیشی خوییتان پیدراوه، نیوه کهم بوون و خوی گه وره زۆری کردن و به هره و سامانی زۆریشی به سهر دارپشتن، وهکو ده فهرمویت: ﴿وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَذَّبْتُمْ وَالظُّرُوفُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ (الاعراف/۸۶)، خو نه گهر وانه کهن نه وسا ببینن چاره نوی خراپکاران چۆن بووه و چۆن ده بی .

پیی فەرموون: ﴿وَيَا قَوْمِ أُولُوا الْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَغْتَرُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ، يَقِئُ اللَّهُ خَيْرَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ﴾ (هود/۸۵-۸۶). واتا: گەلەكەم: دادپەرور بن لە كێشانه و پێوانەدا، شتی خەلكی بەكەم و كورت مەگرن، خراپكارانە بەسەر زەویدا بلازمەبنەوه، ئەوی دی كه خوا پیی داوێ بۆ ئێوه باشتەر، گەر باوهرداربن، ئەمەن ناتوانم بێتانیاریزم ئەگەر خوای گەوره سزاتان بۆ بنێریت .

(ابن عباس) ^(۱) و (حسن البصری) ^(۲) فەرموویانە: مانای (یقیت الله غیر) ئەوێه كه ئەو بۆزی و قازانجە بۆ ئێوه باشتەر كه به حەلالی دەستتان دەكهویت، وهك لهو باج و سەرانهیهی به زۆر له خەلكی و رێبوارانی دەكێشنەوه، (ابن جریر)یش فەرموویهتی: واتا: ئەو قازانجە كه مەمی به هاوسەنگە كێشانه و پێوانە كردن دەستتان دەكهویت بۆتان باشتەر له كێشانهوهی پاره و پول به فیل و تەلەكه كردن، وهك (ابن عباس) گێراویهتیوه، ئەوهش هاوشێوهی فەرموودهی پەرەردگاره كه دەفەرموویت:

﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْثُ وَالْخَيْثُ وَلَوْ أَغْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَيْثِ﴾ (المائدە/۱۰۰). واتا: پیس و پاك وهك یهك نین، گەرچی زۆری پیسهكه سەرسامت دهكات . مەبەست لهوێه كه كه مێكی حەلال باشتەر له زۆریكی حەرام، چونكه حەلال پێرۆزه گەرچی كه مێش بێت، حەرامیش چهپەلە گەرچی زۆریش بێت . وهك خوای گەوره دەفەرموویت: ﴿يَخْفَىٰ اللَّهُ الرُّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ﴾، هەرۆها پێغه مەهرمان محمد (ﷺ) فەرموویهتی: (رێبا و زێده سەندن گەرچی زۆریش بێت چاره نووسی هەر كه مێیه)، پێشهوا (احمد) گێراویهتەوه ^(۳).

له فەرموودهیهكی دیکەدا پێغه مەهر (ﷺ) دەفەرموویت: (ئەگەر دوو كەس لەسەر كڕین و فروشتن پێك هاتن و دانەبەران و راستگو بوون له ئاشكراکردنی شتە كراو و فروشتنەكەدا، واتا عەیبەكانیان دەرخواست ئەوا مامەلەكەیان پێرۆزی تێدەكهویت، بەلام ئەگەر عەیب و ناتەواوێهەكانیان لێك شاردهوهو دروێان لەگەڵ یەكتەدا كرد، ئەوا بەرهكەتی كڕین و فروشتنەكەیان هەڵدەگیرێ و دەپۆكێتەوه) ^(۴).

^۱ ضعیف الیه: رواه ابن جریر .

^۲ حسن: رواه ابن ابی حاتم (۱۱۱۳) .

^۳ صحیح احمد (۳۹۵/۱) .

^۴ متفق علیه: البخاری (۲۰۷۹)، مسلم (۲۸۳۱) .

ھەر لەبەر ئەوەش بوو کە (شوعەیب) ی پێغەمبەر (علیه السلام) بە گەلەکە ی فەرموو: ﴿بَقِيْتُ اللَّهُ خَيْرَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (ھود/۸۶)، بەلام ئەوان گوتیان: ﴿قَالُوا إِنَّا شَغِبْنَا أَسْلَافَكَ ثُمَّ لَكَ أَنْ تَزُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِكَ مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ (ھود/۸۷)، واتا: ئە ی شوعەیب! ئەو ئەو کەسە ی کە نوێژی بۆ ئەکەیت ئاوات فەرمان پێدەکات کە واز لەو پەرستنه بهێنێن کە باووباپیرانمان پێشتر پەرستویانە، یان دەست بخەیتە کاری کڕین و فرۆشتنمانەو و نەمێنێ بەو جوړە بین کە خوێمان دەمانەوێت، خو تو کەسیکی بە ئارام و دانا و پێگە یشتووی؟ ئەو جوړە قەسیان بە گالته پیکردنەو پێدەگوت، بە گالته جارێو پێیان دەگوت: ئە ی شوعەیب تو دەست دەخەیتە کاری پوژانەمان و پەرستن و ئاینیشمانەو و دەتەوێت ئێمەش جگە لە خوای تو هیچی تر نەپەرستین و ئاینی باووباپیرانمان واز لێ بهێنێن و بەو جوړەش بازگانی و کڕین و فرۆش بکەین کە تو لێی پازی بیت؟ نێتر واز لە مامەلەکانی تر بهێنێن گەرچی لە نیوان خوێماندا پێکەوتبێن و ھەردوو لامان پازیبێن! ^(۱) پازی بوون دوولایەن کڕیار + فرۆشیار لەسەر مامەلیەکی حەرام مانای حەلال کردنی حەرامەکە نیە. ابن عباس ^(۲)، میمون وابن مھران ^(۳) و ابن جریج ^(۴) و زید ابن اسلم پێیان وایە کە ئەو قەسانەیان لە پووی گالته پیکردنەو کردووە

(شوعەیب) ی پێغەمبەر (علیه السلام) فەرمووی ﴿يَا قَوْمِ ارْأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَيَّ بِنَةٌ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أَرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أَرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ (ھود/۸۸)، واتا: ئە ی گەلەکەم ئە ی نا بینن خوای گەورە منی خستووەتە سەر پێی زانیاری، واتا: زانینی ھەق و ناھەق، وە پۆزی تەواوی پێداوم، پۆزی ماددی و مەعنەوی، نامەوێت من شتێک بکەم کە بەئێوەم گوتبێ مەیکەن، ئەمن جگە لەوہی کە چاکسازیم مەبەستە ھێندە ی بتوانم چی ترم مەبەست نیە، پەشتیوانیشم تەنھا خودایە، ھەر بەو پشت دەبەستم و بۆلای ئەویش تەوبە و پەشیمانیم دەبەمەو، کەواتە ئەو ویستوویەتی تێیان بگەییەنێت کە نایەوی فیل و تەلەکیان لێ بکات، چۆن پێغەمبەرە فەرمان بە چاکە دەکەن و خوێان نایکەن؟ ئەو تەواو خوای گەورە دەفەرمویت:

^۱ ضعیف، رواه ابن ابی حاتم (۱۱۴۰).

^۲ صحیح، رواه ابن ابی حاتم (۱۱۴۱).

^۳ ضعیف، رواه ابن جریر (۷/الجزء ۱۰۳/۱۲).

^۴ صحیح، رواه ابن جریر (۷/الجزء ۱۰۳/۱۲)، (۱۱۶۲).

﴿اَلَمْ يَرَوْا النَّاسَ بِالْبَرِّ وَتَنَزَّلُ الْمُسْكُمُ وَالْتَمَّ تَلْوَنَ الْكِتَابِ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ (البقره/ ۴۴)، واتا: نه‌دی خوتان فرمان به خه‌لکی ده‌کن که چاکه بکن، کهچی خوتانتان له‌بیر چوته‌وه، له‌کاتینکدا په‌یامی خواتان له‌برده‌مدایه و ده‌یخویننه‌وه، واتا/ هه‌موو په‌یامه ناسمانیه‌کان دژی نه‌وهن، نه‌دی نه‌قلتان نیه ؟ هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌رموویه‌تی (که‌سیک ده‌هینریت له‌پوژی دوا‌ییدا، فریتی ده‌دریته ناو‌ئاگره‌وه، هه‌رچی هه‌ناو و پرخوله‌کانی هه‌یه هه‌لده‌پرژینه ده‌روه‌ی گه‌ده‌ی، نه‌وجا نه‌و که‌سه خوی به‌ده‌وری ورگ و هه‌ناوه هه‌ل‌پژاوه‌که‌یدا و ده‌ده‌سوپی، هه‌روه‌کو چو‌ن گویدریژ به‌ده‌وری هاوساره‌که‌ی خویدا (یان ناخو‌په‌که‌یدا) هه‌لده‌سوپی خه‌لکی دوزه‌خ لیتی کو‌ ده‌بنه‌وه و ده‌یناسنه‌وه، پیتی ده‌لین: نه‌ی فلان که‌س بوچی وات به‌سه‌ره‌اتووه . نه‌ی تو‌ فرمانت به‌چاکه‌کردن و لادان له‌خرابه‌پانه‌ده‌گه‌یاند. نه‌ویش ده‌لی: به‌لی، به‌لام نه‌وه‌ی چاکه‌بوو که به‌خه‌لکیم ده‌گوت، بو‌خوم وام نه‌ده‌کرد، هه‌روه‌ها به‌خه‌لکیم ده‌گوت خراپه مه‌کن بو‌خوم ده‌مکرد^(۱) . نه‌و جو‌ره‌په‌فتار و سیفه‌تانه زور دوورن له‌پیغه‌مبه‌رانه‌وه (ﷺ)، جا کاتیک (شوعه‌یب) پیغه‌مبه‌ری (علیه السلام) نه‌و هه‌موو ریگه نه‌رم و هاندانه‌ی نیشاندان و سه‌رنجامه‌که‌یشی هر بی‌سوود بوو، نیتر که‌وته نیشاندانی مه‌ترسیه‌کان و ترس وه به‌رنانیان، پووی تیکردن و پیتی گوتن: ﴿وَمَا قَوْمٌ لَا يَخْرُجُ مِنْكُمْ شِقَاقِي اَنْ يَصِيْبَكُمْ بِمَا اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمٌ لَّوِطٌ مِنْكُمْ بِعِدْبٍ﴾ (هود/ ۸۹)، واتا: نه‌ی گه‌له‌که‌م من گونا‌هو تاوانی خوم به‌ملی نیوه‌دا ناده‌م، من په‌یام و راسپارده‌ی په‌روه‌ردگارم پی‌پراگه‌یاندوون، نه‌گه‌ر گو‌پرایه‌لی خوی گه‌وره نه‌کن نه‌وا دوور نیه نه‌و سزایانه‌تان به‌سه‌ری‌یت که‌هات به‌سه‌ری گه‌لی نوح و هود و صالح، خو‌پووداوی گه‌لی (لوط) یش زور کو‌ن نیه، بگره‌نزیکه لی‌تانه‌وه ، نزیکی گه‌لی (لوط) له‌پووی شو‌ین و کاتیشه‌ویه له‌وان. به‌لام گو‌تراوه له‌په‌فتاری که‌له‌په‌قی و یاخیبووندا له‌نه‌وانه‌وه نزیک بوون، نیتر شوعه‌یب پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) هاندان و ترسناکی تیکه‌ل کرد و هه‌رمووی: ﴿وَاسْتَغْفِرُواْ لَكُمْ ثُمَّ تُوْبُواْ اِلَيْهِ اِنْ رَبِّيْ رَحِيْمٌ زِدْوَ﴾ (هود/ ۹)، واتا: په‌شیمان ببنه‌وه و پوو بکه‌نه‌وه په‌روه‌ردگار که‌تان و ته‌وبه بکن، په‌روه‌ردگاری من ته‌وبه‌وه‌رگر و به‌به‌زه‌یییه، به‌لام نه‌وان هر سو‌وریوون له‌سه‌ر بی‌یاوه‌ری خو‌یان و هه‌رجاره‌ی جو‌ره بی‌انوویه‌کیان ده‌هینایه‌وه، نه‌وان گو‌ییان بو‌وتاری شوعه‌یب

^۱ متفق علیه: البخاری (۲۲۶۷)، مسلم (۷۴۰۸) .

پېغەمبەر(عليه السلام) نە دەگرت، ديارە ھەركەسى بە دلگوى بۇ وتارىك نەگرت لىشى تى ناگات، يان لىشى تىبگات خوى لى كەر دەكات، لە بەرئەو ھەر وەكو ئەو وایە ھىچى نەبىستى و نەبای دى بى و نەباران، بۆيە گەلە كەللە رەق و سەرشتەكەى زۆر گالتە جارىانە پىيان گوت: ﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْمُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أُنْتِ عَلَيْنَا بِفَزِيرٍ﴾ (هود/۹۱)، واتا: ئەى شوعەيب ئىمە زۆرەى ئەو شتانە تىناگەىن كە پىمان دەلىى، دواى ئەو تۆ لەناو ئىمەدا كەسىكى لاواز و بى دەسلەتى واتا: ھەرەشەيان لىكرد لە (ابن عباس) ^(۱) و (سعيد ابن جبیر) ^(۲) و (الثوري) ^(۳) يەو دەگىرنەو كە شوعەيب (عليه السلام) چاوى كز بوو، بەھوى گريانى لەخوا ترسانىو دەگىرنەو كە پىغەمبەرمان (ﷺ) ^(۴) (لە خۆشەويستى خوادا ھىندە گرياوە تا چاوەكانى لەدەست داو و نايبنابوو، خواى گەرە سەر لەنوى بينايى پىبەخشیو تەو، خواى گەرە فەرموویەتى ئەى شوعەيب بۆچى دەگریەى، ئایا لە ترسى ناگرى دۆزەخ یان لە پەرۆشیت بۆ بەهەشت؟ لە وەلامدا فەرمووی: بەلكو لەتاو خۆشەويستى تۆ، خو ئەگەر بمەویت بۆ تۆ بېروانم، ناتوانم، چونكە چاوەكانم لاوازن، ئەى چى بكەم؟ نىتر خواى گەرە وەحى بۆ نارد و فەرمووی: پىرۆزت بىت كە بەمن دەگەيت . ئەوان ھىندە دواكەوتىبون، كە ھەموو عەقل و كاروبارىكيان بە لىكدانەو پىوانەى خىلەكى بوو، بۆيە پىيان گوت: ﴿وَلَوْلَا رَهْمُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أُنْتِ عَلَيْنَا بِفَزِيرٍ﴾ (هود/۹۱)، واتا: ئەگەر لەبەر خاترى خىل و ھۆزەكەت نەبوايە بەردبارانمان دەكردیت، خو تۆ لە ئىمە زالتى نیت، كاتى خوى قورەيشیەكانیش بە پىغەمبەرى خومانیان دەگوت: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْثَرِ مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ وَإِلَى آدَانَا وَقُرْ وَمِنْ بَيْنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ﴾ (فصلت/۵)، واتا: دلمان پەردەى بەسەر ھەلکشاو بەرانبەر ئەو شتانەى كە تۆ ئىمەى بۆ بانگەواز دەكەيت، گوچكەكەمان ناواخنى تىدايە، لە نىوان ئىمە و تۆدا پەردەيەك ھەيە، ديارە ئەم جۆرە قسەيان گالتە پىكردنە، ياخود بەھانە ھىنانەو ھەيە بۆ ئەو ھى گوىى بۆ نەگرن و بەقسەى نەكەن .

^۱ ضعيف الاسناد: ابن ابى حاتم (۱۱۶۰)، حاكم (۵۶۸/۲) .

^۲ ضعيف الاسناد: ابن ابى حاتم (۱۱۶۱)، ابن جرير (۷/الجزو ۱۰۵/۱۲) .

^۳ صحيح اليه: ابن ابى حاتم (۱۱۶۲) .

^۴ منكر: الميزان (۲۳۹/۱)، تاريخ ديمشق (۳۵/۶)، (۷۲/۶) .

ئەمەش سىفەتى ھەموو كەسىكە كە بىھەيت نىرخى گوتارى بەرانبەرەكەى كەم
 بىكاتەو و گویى لى نەگرت، شوعەیب فەرمووی: ﴿يَا قَوْمِ ارْهَظْ أَعْرَافَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ (ھود/۹۱-۹۲)،
 واتا: ئەى گەلەكەم ئایا ئىوہ خىل و ھۆزەكەى منتان بەلاوہ گرنگ ترە لە خوا ؟ ئایا ئىوہ
 لە سزا و تۆلەى ھۆزەكەم دەترسن، بەلام لە سزای خوای گەورە ناترسن ؟ ئەى لەبەرئەوہ
 چاوصۆشى ناكەن كە من پىغەمبەرى خوام ؟ بەلام لەبەر خاترى ھۆزەكەم چارپۆشىم
 لیدەكەن ؟ ﴿وَاتَّخَذُوا رِزْقَهُمْ ظَهْرِيًّا﴾، واتا: لایەنى پەيوەنددارتان بە خواوہ خستەوہ پەشت
 خۆتانەوہ و وا دەزانن كەس نازانیت كام راز و نیاز لە دلتانایە ؟ ﴿إِنْ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾،
 خوا خوای گەورە و پەرورەدگارەكەم زۆر چاك دەزانیت ئىوہ چى دەكەن، لەو گالتە جاپى
 و بى گویى و سەرکەشیانەى دەكەن . ﴿يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَابِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ
 عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ (ھود/۹۳)، واتا: گەلەكەم لە جىنى خۆتاندا
 بمىننەوہ و كارى خۆتان بكەن، منیش ھەر سوورم لەسەر كارى بانگخوایى خۆم، بەم
 نزیكانە دەزانن كىمان سزای سەختى خوای بۆ دیت و ریسوا دەبیت و كى درۆزنە، ئەوا
 منیش وەكو ئىوہ و لەگەلتان چاوەپوان دەبم، تاكە خوای گەورە یەكلاى دەكاتەوہ، دیارە
 ئەمەش دواھەمین ناگادارى و ھۆشیار كردنەوہى گەلەكەیتى و پەرە لە گازەندە و
 ھەرەشە، چونكە ئەوان سوورن لەسەر خراپكارى خویان، (عذاب یخزى)، واتا سزایەكى
 ریسواكەرانە، ئەمەش بۆ دنیاىە، (عذاب مقیم)، واتا: سزایەكى ئامادە و بەردەوام،
 ئەوھیان بۆ پۆژى دواىیە . ئەمەش وەك ئەو نمونەىە وایە كە خوای گەورە لە سوورەتى
 (الاعراف) و ئایەتى (۸۷-۸۹) باسى فەرمووە، كە بى پرۆایان داوايانكرد ئەوانەى
 باوەریان ھىناوہ و لەگەل شوعەیب دان، بگەڕىنەوہ و پاشگەز ببەنەوہ، بەلام شوعەیب
 (عليه السلام) دلتىای كردن كە باوەردارانى راستەقىنە ھەرگیز و ھەرگیز پەشىمان
 نابنەوہ، ھەر كەسىك بە راستى رێى خواپەرستى گرتەبەر، تازە دانەبەزىتەوہ چەسپ بوو،
 بە ھىچ كەسىك لەق ناكەرت و دەستى كەسى پىناگات، لەبەرئەوہ وێرا لەگەل
 (شوعەیب) دا (عليه السلام) فەرموویان: ﴿قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانا اللَّهُ
 مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا افْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
 قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ (الاعراف/۸۹)، واتا: ئەوہ دەچنە ریزی ئەو كەسانەوہ كە درۆ
 بەدەم خواوہ ھەلەدەستەن، ئەگەر جارىكى تر ئىمە بگەڕىنەوہ ناو ئىوہى بپروا، دواى
 ئەوہ خوا ئىمەى لەدەست ئەو مىللەتە خراپە پزگار كرد، ھەرگیز ناگەڕىنەوہ مەگەر

په‌روه‌دگارمان خو‌ی خواستی واییت که نه‌وپه‌ری زانایه به‌رانبه‌ری هه‌موو شته‌کان و ئیمه‌ش به ته‌واوه‌تی پشتمان به نه‌و به‌ستووه . پاش نه‌وه پارانه‌وه له خودای گه‌وره تاکو سه‌رکه‌وتوو‌یان بکات به‌سه‌ر نه‌و بی‌پروایاندا و هی‌لی جیاکه‌ره‌وه‌یان له نیواندا دابنی، گو‌تیا‌ن: ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ (الاعراف/۸۹)، به‌م جو‌ره شو‌عه‌یب (علیه السلام) نزای لی‌کردن، دیاره خوای گه‌وره‌ش نزای پی‌غه‌مبه‌رانی خو‌ی په‌ت ناکاته‌وه، نه‌وان سو‌وربوون له‌سه‌ر باوه‌ری دی‌زینی با‌وو‌با‌پیرانیان، ته‌نانه‌ت ریش سپی و سه‌ره‌ک هه‌زه گه‌وره‌کانیان به خه‌لکی بن ده‌ستی خو‌یان راده‌گیاندا و پی‌یان ده‌گو‌تن نه‌گه‌ر ئی‌وه شو‌ین شو‌عه‌یب بکه‌ون، نه‌وا په‌نجه‌رو ده‌بن ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ شَيْئاً إِنَّكُمْ لَخَاسِرُونَ﴾ (الاعراف/۹۰)، پاش نه‌و هه‌موو ئاگادارکرده‌وه و راسپارده گه‌ورانه‌ی که خوای گه‌وره ناردی بو نه‌و گه‌له، نه‌وان هی‌شتا می‌ش می‌وانیان نه‌بوو، گو‌ی‌یان که‌په‌بوو له ناستی بی‌ستنی راستی، نه‌مان مشه‌خو‌ریکی چلیس و گرو‌پیکی جه‌رده و پی‌پرو ته‌رازوو خو‌ار و پرو‌لاریوون، دلیان تو‌زق‌الی‌ک پرو‌ناکی برو‌ایی تی‌دا نه‌بوو، له‌به‌ر نه‌وه کاتی نه‌وه‌یان هات که خوای گه‌وره به سزا و تو‌له‌ی سه‌خت و کوشنده بیانگرت، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره خو‌ی ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَاَخَذْنَهُمُ الرُّجُقَ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَالِبِينَ﴾ (الاعراف/۷۸)، واتا: زه‌وی له‌رزه و داتله‌کانی‌کی توند دایگرتن و له ماله‌کانی خو‌یاندا بو‌ونه کو‌مه‌لی‌ک ته‌رم و لاشه‌ی بی‌گیان که‌واته زه‌وی له‌رزه‌یه‌کی تو‌وندو کوشنده و له‌ناو زه‌نوقی بردن و کو‌شک و خانوو مال و بت و سامان و سه‌ریان له چاو‌ترو‌کانی‌کدا له‌ده‌ست دا، ته‌نانه‌ت گیانداره‌کانیشیان وه‌ک به‌رودار په‌ق هه‌لاتن، لاشه‌یان بی‌گیان که‌وتن، جا له‌به‌ره‌وه‌ی جو‌ره‌ها سیفه‌تی ناشیرینیان تی‌دابوو، خوای گه‌وره‌ش به جو‌ره‌ها سزا سزای دان، سه‌ره‌تا راتله‌کاندن‌ی‌کی گه‌وره زمانی شکاندن و له‌په‌ل و پوی خستی، زیره‌یه‌کی به‌هیز گو‌ی‌چکه‌ی ته‌قاندن و بی‌ده‌نگی کردن، پاشان هه‌رو‌ریکی نارده‌سه‌ریان که له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ته‌له‌زمی گه‌ردونی و پارچه‌ی بلی‌سه ئاگرین و تشیکی ترسناکی به‌سه‌ردا رشتن .

به‌لام له سو‌ره‌تی (هود) دا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: (نه‌وانمان به زیره‌ک و ده‌نگی‌کی به‌رز و به‌هیز له‌ناوبردن و له ماله‌کانی خو‌یاندا کردمانن به لاشه‌ی بی‌گیان، نه‌مه‌ش وه‌ک وه‌لامی‌کی خوایی‌به بو گالته جاربه‌کانیان که وایان ده‌زانی په‌روه‌دگاری شو‌عه‌یب بی‌ده‌سه‌لاته و ده‌ستی به نه‌وان راناگات، کاتلا خو‌شی نه‌و قسه و باسه ناشیرین و

قیزه‌وانانه‌ی نه‌وان می‌شک و دلی شوعه‌یب و باوه‌دارانیان نازار ده‌دا، که‌واته جوړی سزاکه پر به پیستی خوږه‌تی .

له سوره‌تی (الشعراء) دا خوی گه‌وره وا باسیان ده‌کات که نه‌وان به سزای (پوژۍ هه‌وره‌که) له‌ناوچوون، نه‌وش زور نریکه له وه‌لامی داخوایه‌که‌ی خوږانه‌وه، که به شوعه‌یبیان ده‌گوت: ﴿فَأَسْقُطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ، قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ، ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظَّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (الشعراء/۱۸۷-۱۸۹)، واکا: نه‌گهر راست ده‌که‌یت هه‌وریکۍ ترسناک له ناسمانه‌وه بی‌نهره سهرمان، گوتی: په‌روه‌ردگارم بو خوی ده‌زانیت ئیوه چی ده‌کن و چی ده‌لین، به دروایان ده‌خسته‌وه، بویه سزای پوژۍ هه‌ور و سیبه‌ره‌که دایگرتن، به راستی نه‌و پوژه سزایه‌کی گه‌وره و نارپه‌ه‌تیان بو هات .

نه‌وان قسه و باسیان زور نارپک و نه‌شیابوون، ساتیک ده‌یانگوت نه‌ی شوعه‌یب نه‌توش هه‌ر وه‌کو ئیمه مروفت، ساتیکۍ تر ده‌یانگوت نه‌گهر راست ده‌که‌یت هه‌وریکمان له ناسمان بو بین، ناخر هم دوو جوړه قسه‌یه ته‌واو له یه‌کتره‌وه دوون، ئینجا ده‌یانگوت تو جادوگهریت، راست ناکه‌یت، به‌لام سهرنجام دلنیا‌بوون کی راسته و کی دروژنه ! به‌لام کاتیک به خوږیان زانی که بریاری سزایان له‌لایه‌ن خواوه درابوو، فه‌رمانی خواش گه‌رانه‌وه‌ی نییه . چهند که‌سینکی که‌م پییان وابوو که (أصحاب الايكة) و (خه‌نکی مه‌دیه‌ن) دوو میلله‌تی جیا‌وازیوون، به‌لام نه‌و که‌سان به‌لگه‌ی ته‌واویان نیه، به‌لکو هه‌ردوکیان هه‌ر یه‌ک گهل و میلله‌ت بوون و (شوعه‌یب) (علیه السلام) بو سهر هه‌ردوکیان په‌وانه کرابوو، وه هه‌ردوکیان به‌هه‌مان گروپه سزا له‌ناوچوون، وه‌کو نایه‌ته قورئانیه‌کان وا ناماژه‌یان فه‌رموو، خوی گه‌وره ده‌زانیت . فه‌رمووده‌یه‌کی (غریب) یش هیه، که له (جامع التحصیل) (الترمذی) دا له ژماره (۱۷۴) دا هاتوو، که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی (گه‌لی مه‌دیه‌ن و هاوه‌لانی دارستان دوو گهل بوون خوی گه‌وره شوعه‌یبی بو په‌وانه کردن تا رینوما‌ییان بکات بو خوا په‌رستی)، نه‌وه فه‌رمووده‌یه‌کی زور لاواز و بگره (منکره) و له‌وه ده‌چیت ده‌ست هه‌لبه‌ستی جوله‌که‌کان بیت . هه‌ردوکیان هه‌مان فیل و ته‌له‌که‌یان هه‌بووه له ترازو‌بازی و کیشانه و پیوانه و بی‌پرواییدا و پیکه‌وه به سزای هه‌موو جوړ له‌ناوچوون، قورئانی پیرویش هه‌ر جاره و به‌پینی په‌وتی گنرانه‌وه‌ی به‌سهر هاته‌که‌یان شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کانی سزاکه‌یان باس ده‌کات . سه‌بارت به جوړه سزای پوژۍ سیبه‌ر و هه‌وره‌که وا باس کراوه که گه‌رمایه‌کی زور توندوتیژ و گرپه‌بایه‌کی به نازار

دايگرتوون، بۆماوهی (حهوت) پۇڭ، لەو ماوهیەدا نە ئاو و نە سیبەر و نە ژێر زەمینهکان بە فریایان نەهاتوون و بەلکو بە تەواوەتی گپرە بایەکە وشکی کردوون، ئیتەر پوویان کردووە دەشت و دەر: هەریک سیبەری بۆکردوون، تاکو هەموویان هاتوون و لە ژێر هەورەکەدا کۆبوونەوه، کە بەتەواوەتی هەموویان هاتوونە ژێر هەورەکە، ئیتەر خۆای گەورە تەلەزمی گەردوونی و تیشک و پریشکی گراوی بەسەردا باراندوون و زەویشی راوەشاندووە پاشانم بە دەنگ و قیژەیهکی گەورە لە ئاسمانەوه لەناوی بردوون، بە لەناوبردنی کە دەتگوت جی مال و شاریان هەرگیز ئاوەدانیشی تیدا نەبوو. وەکو خۆای گەورە دەفەرمویت ﴿فَاصْحَرُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ، الَّذِينَ كَذَبُوا شُعْيَا كَانُوا لَمْ يَفْنَوْا فِيهَا، كَانُوا لَمْ الْخَاسِرِينَ﴾ (الاعراف/ ۹۱-۹۲)، واتا: لە خانە و مالی خۆیاندا بوون بە لاشەیی بی جوولە و بیگیان، ئەوانەیی شووعییان بە درۆ دەخستەوه، واما لیکردن کە وەك ئەوه وابوو هەر کەسیش لەو خانوو و مالانەدا نەژیابی، ئەوانەیی شووعییان بە درۆ دەخستەوه هەر ئەوان پەنجەپۆ بوون، بەلام خۆای گەورە شووعیب و باوەرداران پزگار کرد: وەك خۆای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعْيَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾ (مرد/ ۹۴)، واتا: لە خانە و مالی خۆیاندا بوون بە لاشەیی بیجوولە و بیگیان، ئەوانەیی شووعییان بە درۆ دەخستەوه، واما لیکردن کە وەك ئەوه وابوو هەر کەسیش لەو خانوو مالانەدا نەژیابی، ئەوانەیی شووعییان بو درۆ دەخستەوه هەر ئەوان پەنجەپۆ بوون. بەلێ هەمیشە بیپروایان پەنجە پون، گەرچی دنیا ش هی ئەوان بی، چونکە دنیا دەسکەوتی هەموو پەنجەکیانە، بەلام دنیا شیان لە دەست دەچیت و دەپوات، کەواتە پەنجەپۆن، لای باوەرداران دنیا کینگەیی دواپۆژە، کینگە بابروات، بەروبوومی کۆتایی گرنگە، ئەو بەرەهەمی هەرگیز نابریتەوه و کەم ناکات، پاش تیاچوونیان، (شووعیب) ی پیغەمبەر (علیه السلام) چوووە سەر تەرم و شوینەوارە کاو لەکانیان و پیی گوتن: ﴿قَتَلُوا عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ (الاعراف/ ۹۳)، واتا: ئەی گەل، من پەیامی پەروردگاری خۆم پی راگیانندن، وە نامۆزگاریم کردن و ئیدی چون خەم بۆ گەلیکی بیپروا دەخۆم ؟ لە (ابن عباس) هەو دەگێرنەوه کە شووعیب لەدوای (یوسف) ی پیغەمبەر بوو (علیه السلام)، (وہب ابن منبہ) یش دەلێت: شووعیب لە (مەککە) کۆچی دوایی کردووە و گۆپی خۆی و باوەردارانیشی هەر لەوێ بە خۆراوای کەعبەوہ لە نیوان (دار الندوہ) و (دار بنی سہم) هەو، سەلامی خۆای لەسەر بیت.

﴿پېغه مېبەرى خوا خەزرتى (ئىسماعىل) (دروود و سەلامى خىواي لەسەر بىت)﴾

وھىكو باسماڭ كىرد، ئىبراھىم خەلىل (علیہ السلام) چەند كۆرىكى ھەبۈۋە، بەناۋىبانگىرتىيان دۈۋ كۆپە بەناۋىبانگەكەيەتى كە بوۈن بە پېغه مېبەر و باۋكى پېغه مېبەرانى دۋاى خۇيان (علیہ السلام)، يەكەمىيان ئىسماعىلى پېغه مېبەرە (علیہ السلام) كە زۆرىنەى بۇچۈۋنەكان لەسەر ئەۋەن كە ئەۋىيان ئەۋە بوۋە كە بىريار بوۋ بىكات بە قوربانى (الذبيح) ناسراۋە و دايكىشى ناۋى ھاجەرەى قىبطى مىصرىيە، ئەۋ كەسانەى دەلّىن گۋايە (ئىسحاق) (علیہ السلام) ئەۋەيە كە خەرىك بوۋ بىكرىت بە قوربانى، ئەۋە بە ھەلەدا چۈۋە وان نىيە، بەلّكو ئەۋ جۆرە بۇچۈۋنەكانە لەۋ (بەنى ئىسرائىل) يانەۋە ۋەرگىراۋە كە دەستكارى دەقى تەۋرات و ئىنجىليان كىردۈۋە و گۆپىۋىاننە سەر ئارەزۋى خۇيان، ئىبراھىم (علیہ السلام) فەرمانى لە پەرۋەردگارەۋە پىكرا كە كۆپە تاقانەكەى بىكات بە قوربانى، ئەۋىش ناۋى ئىسماعىل بوۋە بە دەقى بەلگەكان، تەنەت لە كىتئىبى ئىسرائىلىيەكانىش دا ھاتۈۋە كە كاتىك ئىسماعىل لەدايك بوۋە كە ئىبراھىمى باۋكى (علیہ السلام) لە تەمەنى ھەشتا و شەش سالىدا بوۋە و پاش سەد سالى تر ئىنجا (ئىسحاق) (علیہ السلام) لەدايك بوۋە، لەبەرئەۋە ئىسماعىل نۆبەرە كۆپى بوۋە لەگەل ھاجەرەى دايكىدا كۆچيان كىرد، كاتىك شىرەخۆر بوۋە و باۋكى بىردۈۋى دۆلى (فاران) دايانۈن كە زىجىرە شاخى دەۋرى (مەككە) يە و جگە لە ئاۋ و خۇپاكىكى كەم ھىچيان نەبوۋ، تاكو پىشت بە خوا بېسەتن، تاكو خىۋاى گەرەش لای پەحمەتى لىكردنەۋە و بەرەكەتى خۇى بەسەردا رىشتن و تا ئەمپۇش ئەۋ خىر و بەرەكەتە ھەر ھەيە، كى دەزانىت چى بەسەر ھات و پوۋداۋىكى گىرگە لە پىشتى ئەم دايك و مندالە ساۋايەۋە ھەيە ؟ مەگەر خىۋاى گەرە ھەر خۇى بزانىت .

بەلى ئىسماعىل (علیہ السلام) دەبىتە مندالىك كە خىۋاى گەرە بە دانا و خۇپاگر و راستگۇ و نۆيژكار ۋەصفى دەكات، خىۋاى گەرە لە چەندىن ئايەتى قورئانى پىرۈزدا باسى (ئىسماعىل) پېغه مېبەر (علیہ السلام) دەكات بە تاك و بە كۆ، لە خوارەۋە ناۋى ئەۋ سۈرەت و ژمارەى ئەۋ ئايەتەنە دەنۈسەن كە باسى (ئىسماعىل) پېغه مېبەر (علیہ السلام) دەكەن، بەپىي پىۋىست لە جىي خۇياندا تەفسىر و واتاكانيان دەخەينە پوۋ، بەرپىزت دەتۋانىت بۇ تەفسىرەكەيان سوۋد ۋەربىگىرت لە تەفسىرە كوردىيەكان بەتايىبەتى تەفسىرى ئاسان .

ناوی سورت	ژماره‌ی نایه‌ت
سورته‌ی الصافات	۱۰۱ - ۱۲۰
سورته‌ی مریم	۵۴ - ۵۵
سورته‌ی ص	۴۵ - ۴۸
سورته‌ی الانبیاء	۸۵ - ۸۶
سورته‌ی النساء	۱۶۳
سورته‌ی البقرة	۱۴۰، ۱۳۶

خوای گه‌وره هه‌موو سیفته جوانه‌کانی له ئیسماعیلی پیغه‌مبه‌ردا (علیه السلام) کۆکردۆته‌وه و کردوویه‌تی به پیغه‌مبه‌ر و پاکنه‌ی کردووه له هه‌موو نه‌و شته خراپانه‌ی که بی‌پروایان داویانه‌ته پالی و فه‌رمانی پیکردۆبه تاکو خه‌لکی بانگ بکات بۆ خواپه‌رستی و زانیان و پشتناسان پێیان وایه که (ئیسماعیل) (علیه السلام) یه‌که‌م که‌س بووه که سواری نه‌سپ کێوی بووه پێش نه‌و نه‌سپ و مالی نه‌کرا‌بوو، پیغه‌مبه‌رمان محمد (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (نه‌سپ رابگرن، چونکه نه‌و میراتی ئیسماعیلی باوکتانه) ^(۱)

گوتراوه پێشته نه‌سپه‌کان کێوی بوون، به‌لام ئیسماعیل بانگی کردن و نه‌وانیش هاتن به‌ده‌م داواکه‌یه‌وه و مالی‌بوون، هه‌ر نه‌و یه‌که‌م که‌س بووه که به‌زمانیکی راست و دروست و پاراوی عه‌ره‌بی بۆ یه‌که‌م جار داواوه، گه‌رچی خۆیشی له عه‌ره‌بی عاره‌به‌وه فێربوو که له مه‌که‌که له ده‌ورووبه‌ری ناوه‌که‌دا هۆزی جوهره‌م و عه‌مالیقه‌کان و یه‌مه‌نی و گه‌له‌ کۆنه‌کان هاوژیا‌نیان بوون له‌سه‌ر ناوی زه‌مه‌زم . له فه‌رمووده‌یه‌که‌دا له (علی کو‌ری حسین) نه‌ویش له‌باوانیه‌وه ده‌گیرێته‌وه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: (یه‌که‌م که‌س که زمانی به عه‌ره‌بییه‌کی ره‌وان پێزابێت، ئیسماعیل بووه، کاتی‌ک له ته‌مه‌نی چوارده سالی‌دا بووه) ^(۲) . کاتی‌ک ته‌مه‌نی گه‌یشته ده‌می ژن هی‌نان، کچی‌کی له عه‌مالیقه‌کان خواست، به‌لام باوکی فه‌رمانی پیکرد ته‌لاق‌ی بدات، (نه‌مه‌وی) ده‌لێت: (نه‌و ژنه‌ی ناوی عه‌ماره‌ی کچی سه‌عدی کو‌ری ئوسامه‌ی کو‌ری نه‌کیلی عه‌مالیقی) بوو ناوی (سه‌یده‌ی کچی مضاضی کو‌ری عه‌مرۆی جوهره‌ومی) بووه، ده‌لێن: گوايه نه‌وه‌یان سیه‌ه‌م ژنی بووه، له‌م ژنه‌ی دوا‌زده کو‌ری بووه، که ناویان (نابت، قیذر، نی‌زیل، می‌شا، مسمع، ماش، دوصه‌ن،

^۱ اسناده ضعیف .

^۲ حسن الاسناد، الحافظ فی الفتح (۱/۴۶۴)، ابن عباس (۴۸) فیض القدیر (۳/۹۲)، الشیخ ناصر الالبانی فی الجامع (۲۵۸۱) .

ئەر، يطور، نبش، طيما، قيذما) بووه، وهك (ابن اسحاق) و (اهل الكتاب) هاردهنگ لهو ناوانه دا (اهل الكتاب) پينيان وايه نهوانه دوازده گه وره ي مژده دهرن به نهوان، به لام دهست ههلبه ستي خويانه و راست ناكهن .

(اسماعيل) (عليه السلام) وهك پيغه مبه ر هوانه كرا بو سهر نهو گه له كه پيگ هاتبوون له خيله كاني جورهم و عه ماليقه و خه لكي يه مهن، له سهرمه رگيشدا وهسيه تي به جيتهشت بو (ئيسحاق) ي براي (عليه السلام) له بهرچه ي نهو يش (روم) كهوته وه، كه پينيان دهگوتن (بنو الاصر) به هو ي هه بووني زهردييه كي جوان له پهنگي (عيسى) ي كو پي (ئيسحاق) دا له بوچوونيكي تر دا نهو يش (يونان) ي ليكهوته وه .

(ئيسماعيل) ي (عليه السلام) له گه ل دا يكي دا له لاي بهرده په شه كه نه سپهرده ي خاك كراون، له ته مهن ي سه د و سي و حوت سائي دا كوچي دو ايي كرد، له (عومري كو پي عبدالعزيز) وه ده گي رنه وه كه (ئيسماعيل) (عليه السلام) سكالاي گهر ماي شاري مهككي له لاي خواي گه وره كرد وه، خواي گه وره ش وه جي بو كرد وه كه ده رگايه كي بو ده كاته وه به ره و به ههشت له و جي گه يه ي كه تيايدا نه سپهرده ي خاك نه كر يت، به چه شني كه بو ن و بهرامه كه ي تا پوژي قيامه ت به رده وام بي ت، هه موو عه ره به كان ده چنه وه سهر دوو كو په كه ي (ئيسماعيل) (عليه السلام) كه (نابت) و (قيذارن)، نيستاش ده چينه سهر با سي ژياني (ئيسحاق) ي پيغه مبه ر (عليه السلام) كه براي (ئيسماعيل) ه (عليه السلام).

﴿ پیغه مبهری خوا حه زره تی نیسحاق ﴾ (دروود و سه لامي خوی له سهر بیټ)

پیشتر باسمان کرد که ابراهیم (علیه السلام) ته مهنی (سه د سال) بوو که خوی گه وره نیسماعیلی پیغه خشی، چوارده سال دوی نه ویش (نیسحاق) له دایک بوو، کاتیک مژده ی نهو له دایک بوونه ی نیسحاق درا به باوکی، دایکی ته مهنی نه وود سال بوو! خوی گه وره له م باره یوه ده فرمویت: ﴿وَبَشِّرْنَاهُ بِاسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ. وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى اسْحَاقَ وَمَنْ ذُرِّيَّتِهِمَا عَمَسَ وَظَالَامَ لِنَفْسِهِ مِيقَاتٍ﴾ (الصافات/۱۱۲-۱۱۳)، واتا: مژده مان دا به ابراهیم که نیسحاق ده بیټ، وده شبیته پیغه مبهریک له چاکه کان، پیروزباییمان له ئیبراهیم و نیسحاق کرد و نه ووی له وانیش ده که ویتوه چاکه کارن و تیاشیاندا هیه که به ناشکرا ستم له خودی خوی ده کات، واتا بیروایه .

(اهل الکتاب) وا باس ده کن که (نیسحاق) (علیه السلام) هات (ره فقای کچی به تاوییل) ی ماره کرد ته مهنی خوی (چل) سال بوو، باوکیشی هیشتا له ژياندا مابوو، (رفقا) نه زوک بوو، نزی بؤ کرد و خوی گه وره منالی دوانه ی پی به خشی، یه که میان ناوی (عیصو) که عه ربه کان به (العیص) ناوی ده بن و باوکی (روم) ه، دووه میشیان راسته وخور دوی نهو له دایک بوو، واتا: (بعقب) له بهر نه ووه ناویان نا (یه عقوب) و (بنو ئیسرائیل) ه کان ده چنه ووه سهر نهو، چونکه کوپی نوبه ری بووه، به لام (رفقا) ی دایکی (یه عقوب) ی زیاتر خوشی ده ویست، چونکه منال بجکوله ی بوو . ده گیرنه ووه که (نیسحاق) به سالدا چوو، چاره کانی کز بوون، نارمزوی له خواردنیک بوو که (عیص) بوی دروست بکات، (عیص) راوچیگی شاره زابوو، نهو پویششت، له ملاوه وش (رفقا) ی دایکی به (یه عقوب) ی کوپی گوت بېړ دوو کاری زور جوا سه ربړه و بیکه بهو خوراکه ی که باوکت حه زی لیڼه کات، نیتر سازی کرد و بهرگه کانی (عیص) ی برای له بهر کرد و چهرمی توکنی دوو کاره که ی به قول و قورگی خو یه ووه چه سپ کرد، چونکه (عیص) توکن بوو، نیتر خواردنه که ی بؤ برد، باوکی پرسى تو کیت؟، وتی: من کوپه که ی خوتم (نیسحاق) (علیه السلام) له بهر خو یه ووه ده یغه رموو: ده نگه که ت دهنگی یه عقوبه و بهرگو له ش و لاریشت (عیص) ه . کاتیک تیری خوارد، له خوی گه وره پارایه ووه تاکو خوی گه وره له هه موو براکانیدا زیاتر ریژی خوی به سه ردا بریژی و بیکاته گه وره ی گه لان و پوزی و مندالی زوری پیبدات . پاش ماوه یه ک (عیص) له راو هاته ووه و خواردنه که ی ناماده کرد و هیئای له پیش ده می باوکی داینا، باوکی گوتی: نه مه چییه پوله ؟ گوتی: نه ووه نهو خوراکه یه که نارمزوت لیبوو، گوتی:

ئەي پېش كەمىك نەتھىنا؟ خواردم و نراشم بۆكردىت، گوتى: نە بەخوا . ئىتر زانى كە
ئەو براكەي بوو ئەو پېش دەستىيەى كردو، لىرەدا زۆر دلى لەخۆى دام، تەنانت
دەلن: گوايە گوتويەتى دەبى براكەم بكوژم پاش مردنى باوكم، داواى كرد كە باوكى
نزايەكى تر بۆ ئەم بكات، تاكو بەرەو وەچەى ئەم توندترین كەسى سەر زەوى بن و مال
سامانىشيان زۆربىت .

كاتىك دايكى گوپى لەم قسە و باسە بوو، بە (يەعقوب)ى كۆپى گوت: كە لەوناووە
دورر بکەوئتەو و پروات بۆلاى (لابان)ى خالى كە لەخاكى حەران دا دەژيا، تاكو قين و
رقى براكەى دەپووكئتەو، هەر لەوئش كچىكى خالى بخوازئت، هەر دايكەكە ئەم
قسانەى بە (ئىسحاق) گوت:، تاكو ئاوا فرمان بە يەعقوب بكات و نامۆزگارى بكات،
باوكىشى پىي راگەياند و ئىتر (يەعقوب) (عليه السلام) پۆيشت، تا ئىوارەى بەسەر هات، ئىتر
خەو دايگرت بەردىكى كرد بە سەرىن و خەوى لىكەوت، لەویدا خەونىكى دىت: لە
خەوياپەيزەيەكى هەلواسراوى دىت: كە لە ئاسمانەو بۆ زەوى شۆر بېووە، فرىشتەكان
بە سەريا دەپۆيشتنە سەرەو و دادەبەزىنە خوارەو، خوى گەرە لەگەل يەعقوب دا
كەوتە گفتوگو، پىي فرموو: من پىروزی خۆمت بەسەردا دەپۆزم، بەرو وەچەت زیاد
دەكەم، ئەم خاك و زەمىنەش بە تو و بەرەكانى تو دەبەخشم، كە بەيانى لەخەو رابوو،
تەواو دلى بەو خەونەى خۆش بوو، پەيمانیدا و لەسەر خۆى نەزى كرد كە ئەگەر بە
بېوہىي بگاتەو لای كەس و كارى خۆى، ئەوا لەو شوینەدا مالىكى خوا دروست دەكات
و وە هەرلاشتى كە خودا پىي ببەخشىت دەيەكى دەكات بەخىر، بەردەكەى بە پۆن چەرر
كرد و تاكو دوايى بىناسىتەو، شوینەكەش ناسرا بە (بىت ئىل)، واتا: (مالى خوا) كە
ئىستا (بىت المقدس)ى لىدروست كراو و كاتى خۆى (يەعقوب)ى پىغەمبەر (عليه
السلام) بنىاتى ناوہ گوتراو: كاتىك (يەعقوب) (عليه السلام) چوو بۆ مالى خالى كە لەخاكى
(حران) دەژيان، خالى كە ناوى (لابان)بوو دورر كچى هەبوو، كچە گەرەكەى ناوى
(ليا)بوو، بچوكەكەى ناوى (راحىل)بوو، كە ئەمیان چاكتر و جواتر بوو لە خوشكە
گەرەكەى، (يەعقوب) (عليه السلام) داواى لە خالى كرد كە كچە بچوكەكەى پىیدات،
خالىشى ديارى نەكرد، بەلام پەيمانى دايە كە كچىكى بداتى بەو مەرچەى ماوہى حەوت
سال شوانى مەرەكانى بىت: كاتىك ماوہى حەوت سالەكەى تەواو كرد، خواردنىكى
نايابى نامادە كرد و ئاھەنگىكى شايى سازدا، بەلام خالى (ليا)ى پىیدا، هەرچەندە ئەو

جوانه‌ش نه‌بوو، وټپرای ئه‌وه چاویشی کړز بوو، (یه‌عقوب) (علیه السلام) به‌خالی فرموو: من (راحیل) م مه‌به‌سته، خالی گوتی: ناخر ئیمه نه‌ریتمان وانیه که کچی بچوک پیش کچی گه‌وره بده‌ین به‌شوو، که‌چی دواتر (راحیل) نه‌زوک دهرچوو، (یه‌عقوب) (علیه السلام) ئه‌م مندالانه‌ی له (لیا) لیکه‌وته‌وه: پږییل، شه‌معون، لاوی، یه‌هوذا، پاشان قه‌ده‌ری خوایی وابوو که (راحیل) یش بوو به‌ هاوسه‌ری، ئه‌وه‌بوو مندالی نه‌ده‌بوو، له‌خوای گه‌وره پاراپه‌وه تا‌کو منداتلی پیببه‌خشیت، خوای گه‌وره‌ش نزا‌که‌ی وهرگرت و مندالیک‌ی نمونه‌یی زور نایاب و به‌ ریز و پیرۆزی پیببه‌خش‌ی که‌ ناوی نا (یوسف) (علیه السلام)، ئه‌م هه‌موو پرووداوانه پرویاند، ئه‌وان هیشتا له‌خاکی (حهران) دا ده‌ژیان و هیشتا (یه‌عقوب) (علیه السلام) هه‌ر شوانی مه‌ره‌کانی خالی بوو، ته‌نانه‌ت تا ماوه‌ی (۲۰) سال له‌وی مایه‌وه، نیت‌ر داوای له‌خالی کرد که‌ رینگه‌ بدات تا‌کو (یه‌عقوب) (علیه السلام) بگه‌ریته‌وه لای که‌س و کاری خو‌ی، خالی پینی گوت: من به‌هوی تو‌وه خیر و بیریک‌ی زورم به‌سه‌ردا پږاوه، له‌مال و مالاتی من چیت ده‌ویت بیبه‌ بو‌ خوت، ئه‌ویش فرموی: ئه‌مسال هه‌ر مه‌ر و بزنی‌ک به‌چکه‌ی به‌له‌کیان بوو بو‌ منی دابنی، خالی‌شی گوتی: به‌سه‌رچاو، ته‌نانه‌ت ئه‌و ساله‌ مه‌ر و بزنه‌کانی هینده‌ی پانتایی سی‌ پږه‌ ری‌ زیادیان کرد، به‌مه‌ش (یه‌عقوب) (علیه السلام) بوو به‌ خاوه‌نی زینده‌مالیک‌ی زور و گه‌لنک خزمه‌تکار و به‌رده‌ستیشی هه‌بوو.

خوای گه‌وره‌ سروشی کرد بو‌ (یه‌عقوب) تا‌کو بگه‌ریته‌وه بو‌ ناو که‌س و کار و ولاتی خو‌ی و گفتی پندا که‌ پشتیوانی بکات و بیپاریزی، ئه‌ویش ئه‌مه‌ی به‌گه‌ل و هۆزه‌که‌ی راگه‌یاند، ئه‌وانیش بریاریاندا که‌ گو‌پرایه‌لی بکه‌ن، به‌لام (عیص) ی برای به‌خوی و چواره‌ سواره‌وه پرو به‌رووی هات‌بون بو‌ به‌ره‌نگار‌بوونه‌وه‌ی، (یه‌عقوب) یش (علیه السلام) زور له‌وه ترسا که‌ جه‌نگ دروست ببی، له‌به‌ر ئه‌وه زور له‌خوا پاراپه‌وه و په‌یماندا که‌و ئه‌گه‌ر به‌ ناشتی بیته‌ پیشه‌وه ئه‌وا (۵۵۰) سه‌ر مه‌ر و ره‌شه‌ ولأخی پیشکه‌ش بکات، له‌ هه‌موو جو‌ره‌کان، فره‌مانیشی به‌ شوان و به‌رده‌سته‌کانی کرد که‌ هه‌ر یه‌که‌ له‌و جو‌رانه‌ به‌جیا له‌ ره‌وه‌یه‌کدا به‌ره‌وپیری (عیصی) به‌رن که‌ ماوه‌یه‌کی دووری له‌ نیوانیاندا هه‌بیت، کاتیک (عیص) یه‌که‌م ره‌وه‌ی بینی پرس‌ی تو‌ کینیت و ئه‌مانه‌ هی چیه‌ پیته‌؟ ئه‌ویش ده‌یگوت: من شوان و به‌رده‌ستی یه‌عقوبم و ئه‌مانه‌ش خه‌لات و دیاری ئه‌وه بو‌ به‌ریز و گه‌وره‌مان (عیص)، به‌م جو‌ره‌ نو‌ ره‌وه‌ی هه‌مه‌ جو‌ر و دوا‌به‌دوا به‌ره‌و (عیص) رۆیشتن له‌ماوه‌ی جیا‌جیادا، (یه‌عقوب) (علیه السلام) خو‌یشی له‌دوای دواوه‌ به‌خوی و دوو

ژن و یازده کوردهکە یەوە لە گەل خزمەتکارانی بەشەو دەبۆیشتن و بەرنۆزا خۆیان دەشاردەو، بەربەیانى پۆژى دووهم بوو کە فریشتە یەك لە شیوەى مرۆفیکدا ھاتە لای یەعقوب (علیه السلام). ئەویش وای زانی کە سێکە و ھاتووە بۆ جەنگ: بۆیە ئەویش بۆی دا بە زى و فریشتە کەى ماندوو کرد، بەلام یەعقوبیش تووشى شەلین بوو، بەربەیان فریشتە کە پێی فەرموو: تۆ ناوت چییە ؟ فەرموو: یەعقوب، پێی فەرموو: لە ئەمڕۆ بەداوایە بە تۆ دەگوتریت (ئیسرائیل)، (یەعقوب) (علیه السلام) فەرموو: ئەى تۆ کىیت و ناوت چییە ؟ ئیتر فریشتە کە بۆیشت، ئینجا (یەعقوب) (علیه السلام) زانی کە ئەو یەكێك بوو لە فریشتەکان، لێرەدا چاوەکانى کردووە بىنى ئەوا (عیص) ی براى بەخۆى و چوارسەد کەسەو و ستاو، (یەعقوب) (علیه السلام) بەرەو پوویان بۆیشت و ھوت جار کەرنووشى پۆزى بۆ براکەى برد، ئەم جۆرە کەرنووشە لەو سەردەمەدا مانای سلا و کردنیکی پر لە پۆز بوو، ھەر وەکو چۆن فریشتەکانیش کەرنووشى پۆزیان بۆ (ئادەم) (U)، وە براکانى یوسف و باوکیشیان ھەر کەرنووشى پۆزیان بۆ (یوسف) (علیه السلام) دەربەرى .

ئیتەر (عیص) ی براى کە چاوى بە (یەعقوب) کەوت ھاتە پێشەو و باوشى پێدا کرد و ماچى کرد و لەخۆشیاندا گریا، پاشان کە (عیص) چاوى کردووە ئەم ھەموو ژن و منداڵەى بە دەورى براکە یەوە بىنى، گوتى: ئەمانەت لەکوێ بوون؟ فەرموو: ئەمانە خواى گەورە پێى داوم، ئەوانیش کەرنووشى پۆزیان بۆ (عیص) دەربەرى، ئیتەر (یەعقوب) (علیه السلام) پاش ئینکار یەكێ زۆر توانى قەناعەت بە براکەى بکات تاكو ئەو دیاریانەى لى وەر بگرت، ھەموویان پێکەو بەرەو قەرەباڤى و میگەل و ئازەل و خەلکە زۆرەو بەرەو وولاتى خۆیان پوھو شاخی (ساعیر) کەوتنە پى، کاتیک گەیشتنە (ساحور) خانوویەکیان بۆ خۆى دروست کرد لەگەل ئەوایەك بۆ ئازەلەکانى، ئینجا گەیشتنە (ئۆر شەلیم) کە بە گوندی (شەخیم) ناسرابوو، پێش گوندە کە لایاندا و (یەعقوب) کێنگەى (شەخیم) ی کوپى (جەمورى) کوپى بەسەد (کاوپ)، ئیتەر نزرگە یەكێ تیدا دروست کرد و پاشان سەرپرگە و قەسابخانە یەكێ ئازەلێشى تیدا دروست کرد کە ناوی نا (ئیل)، واتا: خانەى خواى ئیسرائیل، مەبەست لەمالی خوا، لەو قەسابخانەیدا ئازەل دەکران بە قوربانى، ئەو شۆینە ئیستا (بیت المقدس) کە سولەیمانى کوپى داود (علیه السلام) دواتر تازەى کردووە و لە بنەرەتیشدا ئەو جینگە یەكە کە بۆ یەكەم جار (یەعقوب) (علیه السلام) بەردەکەى کردە سەرین و خەوى لیکەوت، ئەو بوو بەردەکەى بە پۆن چەور کرد تاكو بیناسیەتەو،

ئاوا خۇاى گەۋرە خواستەكەى ھىنايەدى و جىنى بەردە چەرەكەش كرا بە
 مژگەۋتىكى پىرۆز . (راحىل) زگىبوو، كاتىك مىندالەكەى بوو، كوپ بوو، ناۋى لىنا
 (بىيامىن) كە دايكى زۆر بەگران مىندالەكەى لىبەۋە و سەرنجام دايكەكە بەسەر مىندالەۋە
 مرد، (يەعقوب)ى باۋكى مىنالەكە، (راحىل)ى دايكى مىنالەكە لە (افراڭ)ى (بىت لحم)
 بەخاك سپارد، پاشان بەبەرد گۆرەكەى ھەلبەست و تائىستاش شۆينەۋارەكەى ماۋە و
 پىنى دەگوتىرى (گۆرى راحىل)، كۆرەكانى (يەعقوب) (عليه السلام) دوازەدە كوپ بوون .
 (يەعقوب) (عليه السلام) ھاتە خزمەت (ئىسحاق)ى باۋكى و لەگەل ئەۋەدا لە گوندى
 (حەبرون) نىشتەجى بوو، كە لە خاكى (كەنعان)دا بوو، كاتى خۇيشى (ئىبراھىم) (عليه
 السلام) لەۋىدا دەژيا، ئىتر لە تەمەنى سەد و ھەشتا سالىدا (ئىسحاق)ى باۋكىيان (عليه
 السلام) بە نەخۇشى كۆچى دوايى كرد و (عيسى) و (يەعقوب)ى كۆپى لەلاى گۆرەكەى
 (ئىبراھىم)ى باۋكى لەو ئەشكەۋتەدا كە كرىبوۋى ئەسپەردەى خاكىيان كرد، لەباسى
 ژيانى (ئىبراھىم) پىغەمبەردا (عليه السلام) دەربارەى ئەو ئەشكەۋتە دواۋىن كە ھەزەرەتى
 (ئىبراھىم) (عليه السلام) كرىبوۋى .

﴿پنځه مبهري خوا جه زړه تي يوسف (د روود و سهلامي خواي له سه ربنا)﴾

گه ليك شتي گرنګ له ماوهي ژيانې (ئيسرائيل) پنځه مبهريدا پويانداوه، له وانهش له دايك بووني (يوسف) ي كورې (راحيل) (عليه السلام)، به سه رها توو ژيانې هم سه روه رش هينده پيروزه كه خواي گه وړه سه راپاي يهك سوره تي ته ووي به ناوي (يوسف) هوه ناروده بو پنځه مبهري نازيزمان (ﷺ) ته ناهت به باشتري چيړوك (احسن القصص) ناوي بر دوه .

هروه كو خواي گه وړه له سه رها تي سوره تي (يوسف) دا ده فرموي: ﴿الرَّكَاتِ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ لَحْنُ نَقْصٍ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾، واتا: (الر) گه ليك واتا و ليك دانه ووي هيه، هر وه كو چند سوره تيكي تريش هيه به چند پيتيک دست پيښه كن، بو زانياري زياتر پروانه ته فسیره كورديه كان، هروه ها (ابن كثير) يش له ليك دانه ووي سه رها تي سوره تي (البقره) دا همدې ليك دانه ووي كرده، ئينجا خواي گه وړه ده فرموي: نه مانه نايه ته كاني نهو كتي بهن كه ناشكرا خوينه (واتا: قورنان) و پيښه راست و ناراستي پوون كرده وه، ئيمه قورنان يكي عه ربې زمانمان بو دابه زاندين، بهلكو ژيري هر لهو قورنانه دا باشتري چيړوك بو باس ده كين، هروه كو چون نهو قورنانه مان به وه حي بو نارديت گه رچي پيشت لهو قورنان و به سه رها تانه بينا گابوي.

به كورتي: ليړه دا خواي گه وړه باسي گه وري و پيړزي قورنان دهكات كه به زمان يكي ره واني عه ربې له ژور ناسمانه كانه وه به بهر زرين فريشته دا ره وانه كراوه بو سر پيړز ترين دروست كراوي خواي گه وړه له پيړز ترين خاكي سر زويډا، هروه ها له چند شوي نكي تر دا خواي گه وړه باسي نه ووي فرمووه كه قورنان چنده گه وړه و پيړزه و گه ليك چيړوك و پووداوي رابوردو باس دهكات و باشتري په يام و پي نيشانده به بو مروء له بهر نه وه هر كه سينك به ره نگاري به ستي ت نهوا له پوژي دواييدا تا وانه كاني له كولي خويه تي و نهو سزايه شي دريژهي هيه، هروه كو له نايه تي (۹۹) ي سوره تي (طه) دا ده فرموي: ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَخِلُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بَازًا خَالِدًا فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا﴾، واتا: هر كهس جكه له قورنانه شوين په يام و بهرنامه ي تر بكه وي، نهوا دوچاري نهو سزايه ده بيت هوه . له فرموده يه كيشدا پنځه مبهري (ﷺ) ده فرموي: (هر كه سينك بيه وي پيښومايي له شتيكي تري جكه له قورنان- ئيسلام- وهر گري ت نهوا خواي گه وړه

گومرانی دهکات) (٢٤)، ههروهه پێشهوا (حمد) (٢٥) هیناویهتی که عومهری کوپی خهتاب کتیبیکی هینایه خزمهتی پێغه‌مبەر (ﷺ) که هه‌ندیک شتی (اهل الکتاب)ی تێدابوو بۆ پێغه‌مبهری خوێندهوه (ﷺ)، ده‌لێت: پێغه‌مبەر توو‌په‌ بو، فهرمووی: (ئه‌وه‌ خۆت به‌ خوێندهوه‌ی ئه‌وه‌وه‌ خه‌ریک کردووه‌ ئه‌ی کوپی خه‌تاب ؟ سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، په‌یامیکم بۆ هیناون که سپی و بێگه‌رده‌ شتیک نیه که ئیوه‌ ده‌رباره‌ی بێرسن و تیایدا نه‌بی‌ت له‌ به‌ جوړیک ئه‌و راستان پی‌ رابگه‌یه‌نی‌ت و ئیوه‌ به‌ درۆی بکه‌نه‌وه‌، یان پێتان ب‌لێت فلا‌نه‌ شت ب‌یسووده‌ و ئیوه‌ وانه‌یبینن، دووباره‌ سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، ئه‌گه‌ر موسا له‌ژياندا بوایه‌ ده‌بوایه‌ هه‌ر شوین من بکه‌وتایه‌) (٢٦) هه‌روه‌ها گه‌لێک فهرمووده‌ی تری له‌م باره‌یه‌وه‌ هه‌یه‌، هه‌موویان جه‌خت له‌وه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ که په‌یامی قورئان دوا‌هه‌مین په‌یامی ئاسمانیه‌ و ده‌بی‌ت مرۆف ته‌نها پابه‌ندی ئه‌و بی‌ت ئه‌گه‌ر ده‌یه‌وینت به‌خته‌وه‌ری هه‌ردوو دنیا بی‌ت. ئیتر لێزه‌دا ده‌چینه‌ خزمه‌تی چیرۆکی (یوسف) پێغه‌مبەر (علیه السلام) و له‌ قورئانی پیرۆز و فهرمووده‌کاندا باس کراوه‌، خ‌وای گه‌وره‌ له‌ سوهره‌تی (یوسف) نایه‌تی (٤-٦) دا ده‌فهرموینت: (یوسف به‌ باوکی گوت: باوکه‌ من خه‌وێکم دیوه‌، له‌ خه‌مدا یازده‌ هه‌ساره‌ و خۆز و مانگ ک‌رنووشیان بۆ بردم، باوکی گوتی: ئه‌م خه‌وه‌ت بۆ براکانت نه‌گێڕیته‌وه‌، چونکه‌ فیل و ته‌له‌که‌ت لێده‌که‌ن، شه‌یتانی‌ش دوژمنیکی ئاشکرای مرۆفه‌، خ‌وای گه‌وره‌ پ‌ر‌زی لێناویت و فیری لێکدانه‌وه‌ی پ‌و‌وداو (خه‌ونی) کردویت و ته‌واوی ئه‌و نیعه‌تانه‌ی خ‌وی به‌سه‌ر تۆ و خ‌او‌خ‌یزانی یه‌عقوب دا ده‌پ‌ر‌یژی، هه‌روه‌کو پ‌ی‌ش‌تر به‌سه‌ر باوانتیدا پرشت له‌ ئیبراهیم و ئیسه‌حاقه‌وه‌، په‌روه‌ردگارت زانا و کار به‌ج‌یی‌ه‌)، پ‌ی‌ش‌تر باس‌مان کرد که (یه‌عقوب) (علیه السلام) یازده‌ کوپی هه‌بوو، ناوه‌کانیشیانمان باس کرد، ئه‌وجا هه‌ر یه‌که‌ له‌وانه‌ گه‌لێکیان لێکه‌وته‌وه‌ و هه‌مووشیان سه‌ر به‌ (به‌نی ئیسرائیل)ن، هه‌ندی له‌ زانیان فهرموویانه‌ له‌ناو ئه‌وانه‌دا ته‌نها (یوسف) (علیه السلام) کراوه‌ به‌ پ‌ی‌غه‌مبەر و براکانی دیکه‌ی وه‌ حیان بۆ نه‌هاتووه‌، پ‌و‌وداوی چیرۆکی (یوسف)یش له‌ قورئاندا به‌ پ‌و‌وکار ئه‌و راستیه‌ ده‌رده‌خات، به‌لام هه‌ندیکی تر فهرموویانه‌ (اسباط)، واته‌: گه‌له‌کانی (به‌نی ئیسرائیل) به‌ گشتی که‌ چه‌ند پ‌ی‌غه‌مبەرێکیان بۆ په‌وانه‌ کراوه‌، خ‌وای گه‌وره‌ زاناتره‌ .

^{٢٤} المسند (٩١/١)، ضعیف: الترمذی (٢٩٠٦)، الدارمی (٣٣٣-٣٣٣) .

^{٢٥} حسن بطریقه: المسند (٢٨٧/٣) فيه مجالدين سعيد ضعيف .

^{٢٦} حسن: المسند (٣٦٥/٤) .

پوون و ئاشكرايه كه (يوسف) (عليه السلام) پيغهمبهرى خوايه، به لام سه بارهت به پيغهمبهرايهتى براكانى هيچ به لگيهكى نهو تو له بهردهستدا نيه، تهنا ته براكانيشى نه يانزانيوه كه دهكرنت به پيغهمبهر، سا مهگهر دوايى زانيبييتيان .

سه بارهت به فرمودهى پيغهمبهرمان (ﷺ) نهو فرمودهيه ههيه كه پيشهوا احمد^(٣٧) هيناويهتى كه پيغهمبهرمان (ﷺ) فرمويهتى: (كهريمى كوپى كهريمى كوپى كهريمى كوپى كهريم، يوسف كوپى يه عقوب كوپى ئيسحاق كوپى ئيبراهيم)، رافهكارانى قورئان و كهسانى تر فرمويانه: يوسف مندا لا بوو كه له خويدا بينى يازده ههساره و خوړ و مانگ، واتا: براكانى و دايكى و باوكى كپنووشى ريزيان بو برد، كه له خهو رابوو خهونهكهى بو باوكى گپرايهوه ئهويش زانى كه يوسف (عليه السلام) چ پله و پايهيهكى بهرزى پندهدرنت، به جورك كه خهلكى و باوكى و دايكى پنيويستيان به نهو دهبيت، له بهرنهوه به يوسفى كوپى راگهياند كه نهو خهونه ههر به نهينى بهنييتتهوه و لاي براكانى باسى نهكات نهبادا ئيرهيه پيهرن و چاليكى بو ههلكهن، ههروهكو پيغهمبهرمان فرمويهتى: (بو بهدست هينانى پنيويستهكانتان همول بدن و پشت به شاردنهويان ببهستن، چونكه ههمو خاوهن نيعمهتيك چاوى لهسهره، واتا: چاوى ههسودان^(٣٨) .

پرسيار كرا له پيغهمبهر (ﷺ) چ كهسيك له ههمووان زياتر بهريزه ؟ فرموى: (يوسف پيغهمبهرى خوايه و كوپى پيغهمبهرى خوايه و كوپى پيغهمبهرى خوايه و كوپى خليل الله)يه، (ابن جرير)^(٣٩) و (ابن ابى حاتم)^(٤٠) له تهفسيرهكهياندا و (ابو يعلى)^(٤١) و (بهزار)يش له مهسندهكانياندا فرمودهيهكيان هيناوه كه پياويك له يههوديهكان كهناوى (بوستانهى يههودى)بوو هاته خزمهتى پيغهمبهر و گوتى: نهى محمد نهو ههسارانهى كپنووشيان برد بو يوسف ناويان چى بوو ؟ پيغهمبهر (ﷺ) بيدهنگ وهستا وهلامى نهدايهوه، ليژهدا (جبريل) (عليه السلام)دابهبزى و ناوهكانى به پيغهمبهر راگهياند، نهو جا پيغهمبهر ناردى بهدواى كابراى يههوديدا و فرموى: نهگهر ناوهكانت پيبلنم موسولمان دهبيت ؟ گوتى: بهلى، فرموى:

^{٣٧} ساخ كردنهوى فرمودهكه له زياننامهى ئيبراهيم پيغهمبهردا (U) باس گراوه .

^{٣٨} ضعيف: رواه الطبراني في الكبير ١٨٢/ح/٩٤/٢٠، ابن حبان (٣٨/١)، البيهقي (٦٦٥٥)، ابن ابى حاتم (٢٢٥٨)، الابلباني (٤٥٣).

^{٣٩} ضعيف: ابن جرير (٧/الجزء ١٥١/١٢) تفسير ابن جرير (١١٣٣٢) .

^{٤٠} الحافظ ابن حجر في المطالب (٤٠٥) .

^{٤١} كشف الاستار (٢/٢٢٢٢٠)، الحاكم (٣٩٦/٤) .

(جەريان و طارق و دەييال و ذوالكتفان و قابس و وثاب و عەمودان و فەيلەق و مصبح و ضروح و ذوالفرع و الضياء والنور)، يەھودىيەكە گوتى: ئەرى بەخو ئەو ناوەكانيان بوو .

﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْمُتَلَكِّينَ إِذْ قَالُوا وَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ (يوسف/۷-۱۰)، واتا: چىرۆكى يوسف و براكانى گەلىك نيشانەى گەورە گەورى تىدايە بۆ كەسانىك لەو بارانەو پەرسىار بىكەن، براكانى خۆبەخۆ گوتيان يوسف و براكەى لەلای باوكم لە ئىمە خوشەويست ترن و ئىمە بەرەيهكى ترين و باوكمان لەم بارەيهو گومراو بىئاگايە، لەكاتىكدا ئىمە زياتر شايسەستەى خوشەويستين تا يوسف و بنيامين، گوتيان يوسف بكوژن يان لەچاوى باوكم ونى بىكەن و پەوانەى خاكىكى ترى بىكەن و دواى ئەو نيتەر ئىووش خۆتان بىكەنە گەلىكى باش (لەلای باوكتان) يەكىيان گوتى: يوسف مەكوژن، بەلكو لە پەنارپىيەكى كاوانچىكان دايبنن، بەلكو ئەوان هەلى بگرنەو بۆ خويان ئەگەر دەتانەوى بەرانبەر يوسف شتىك بىكەن ئاوا بىكەن.

(مجاهد) دەفەرموئە: (شەمعون)بوو كە گوتى: مەيكوژن، بەلام (السدى) دەفەرموئە: (يەهوذا)بوو واىگوت، بەلام (قەتادە و محمد كورى ئيسحاق) فەرموويانە: ئا (پۆبيل)ى برا گەورەيان واى گوت، نيتەر پاش راويژ لە نىوانيان لەسەر ئەو پىك هاتن (بابە بۆچى يوسف بە ئىمە ناسپىرەيت، خۆ ئىمە ئاموزگارى چاكەى دەكەين، سبەينى لەگەلماندا بىنيرە بۆ دەشت و دەر پىكەوە يارى دەكەين و پارىزگارى دەكەين، باوكيان گوتى: من دەترسم لەگەلتاندا بىنيرم و ئىووش لىنى بى ئاگابن و گورگ بىخوات، گوتيان: جا ئەگەر ئەو گورگ بىخوات ماناى دەمىكە ئىمەشى خواردوو و هەموومان زياتمان پىدەگات، زۆر لە باوكيان پارانەو، تا يوسفى لەگەل ناردن، هەر ئەوئەندە لەچاوى باوكيان وون بوون كەوتنە سوكاىەتى پىكردن و قسە پىگوتن، نيتەر برىارياندا بىخەنە ناو بەردى دۆلچەى بىرە ئاويكەو هەر كە كرديانە ناويهو، خواى گەورە وەحى بۆ نارد و پىنى فەرموو: كە لەو ناپەحەتە پرزگارت دەبىت و فىلى براكانىشت ئاشكرا دەبىت و پۆژىكىش دىت ئەو برايانەت پىويستيان بە تۆ دەبىت، بەلام جارى ئەوان لەو نايەندەيه بىئاگان، بەلام (مجاهد) ^(٤٢) و (قەتادە) ^(٤٣) دەلین: واتا: ئەوان

^{٤٢} صحيح إليه: رواه ابن جرير (٧/الجزء ١٢/١٦١).

^{٤٣} صحيح إليه: رواه ابن جرير (٧/الجزء ١٢/١٦١).

بېناگان له مړه ې که خواى گه وره بهو جوړه وهى بوناردووه، هرچې (ابن عباس) یش (۴۴) ده فرمویت (وهم لا یسعون)، واتا: کاتیک تو هموالی هم تاوانه یان پی ده لیت که نه وان هیشتا تو یان نه ناسیوه ته وه .

هر که یوسفیان لهو جییه شاردووه، کراسه که شیان لیسه ند و به خوین هندیکیان سوور کرد ئیتر دهمو خه و تنان هاتنه وه لای باوکیان به گریانووه تا کو سته مه که یان بپوشن و بیانوو نه خه نه پو، گوتیان: بابو ئیمه پینشپرکیتمان ده کرد و یوسفمان له لای بهرگه کانمان دانابوو، به لام چونکه زور دورکه و تپوینه وه هتا گه راینه وه گورگ خوار دبووی، رهنگه باوهریشمان پیته که یت و به دروژنمان بزانت، که چی هر خوت بوویت پرگت نه ددها له گه لماندا بینیریت چونکه ده ترسایت گورگ بیخوات، (وجاءوا علي قميصه بدم كذب)، واتا: خوینیکی دروینه یان به سمر بهرگه کانی دارشت، به لام نه و یان بیر نه بوو که کراسه که ش به چهند شوینی بدرینن وه کو جیگه ی که لبه ی گورگ، به لای دروش بیرچوونه وه یه، کاتیک سیناریوکه یان لای باوکیان نمایش کرد نه یان توانی دلی باوکیان به لای خو یاندا به ژینن، چونکه نه هر له بنه رته دا به دوژمنایه تی نیوان نه وانی ده زانی و ده شیرانی که براکانی چنده نیریه ی به یوسف و بنیامین ده بن .

له بهرته وه (یه عقوب) ی باوکیان (علیه السلام) فرمووی به لکو نه وه خوتان نه و گنجه له تان ناو ته وه و فیتی خوتانه، ئیتر زور به جوانی نارامی گرت و گوتی: خواى گه وره ناگادار و پشتیوانه سه باره ت به مړه ې که نیوه باسی لیوه ده کن، وه ده زانت که نیوه درو ده کن .

(اهل الكتاب) ده لین: (پوبیل) ی برا گه وره یان ناماژه ی پندان که یوسف بخه نه ناو د لچه که وه، لیى بېناگابوون و فروشتیان بهو کاروانیانیه ی له ویوه هاتن، کاتیک دهمو و نیواره (پوبیل) هاته وه تا کو له د لچه که دا یوسف دهر بهینیته وه، به لام نه یدوژیه وه، ئیتر که و ته هاوار و گریان و کراسه که ی له بهر خو ی دادې، نه وانی دیکه ش نه و کراسه یان هینا و کاریکیان به سهریا سمر برې و خویناویان کرد، (یه عقوب) (علیه السلام) به وه خه لته و باوهرې کرد و چهن دین پوژ گریا، به لام هر نه و بوچوونه گه لیک هه لیه تی دایه .

(یوسف) (علیه السلام) خرایه د لچه ی بیره که وه، تیایدا دانیش ت و چاوه روانی سوز و به زه یی په رومردگاری ده کرد تا کو دهر یازی بکات، ئیتر کاروانیک له ویوه هاتن، (اهل الكتاب)

“ موضوع: رواه ابن ابی حاتم (۱۱۳۸۱) که (کنانه) ی کوری (جبله) له (سند) مکمیدا ناوی هاتووه و نه و پیاووش به دروژن

تاوانبار کراوه .

دهلّین: بارهکیان بسته و سنهوهر و قهزوان بوو له شامهوه بهرو (میصر) دهرپوشتن، چند کهسیکیان نارد تا لهو بیره ناویان بو هلبگوانن، که دۆلچهکیان داهیش، یوسف خوی پیوه ههلواسی، که هینایانه دهرهوه پیاوئیکیان بیینی هاواری کرد: مژدهبی . . مژدهبی (ئهوه مندالیکه) وایزانی لهگهل پیپی خویانه، بهلام خو خوا دهزانیت که براکانی چ فیلئیکیان کردوه و نهوانه ی دوزیویشیانهتهوه چهنده دلخوشن، نه شتانه نهخشه ی کارجوانی خودا تیک نادهن، نهوا چووزانن که نهو دیله دوزراوه ناسکهلهیه دهبیته مایه ی چ خیر و بیرئیکی گهره بو خهئکی (میصر) و چون گهرهترین کیشهیان له داهاتوودا بو چارهسهر دهکات که براکانی زانیان نهو کاروانیانه یوسفیان هه لگرتوهتهوه، وه دوايان كهوتن و پئیان گوتن که نهو منداله هی ئیمهیه ولیعان بهجی ماوه به پارهیهکی کهم به نهوانیان فروشت (دراهم معدوده)، (ابن مسعود) ^(٤٥) و (ابن عباس) ^(٤٦)، (نوف البکالی) ^(٤٧) و (السدي) ^(٤٨) و (قتاده) ^(٤٩) و (عطية العوفي) ^(٥٠) دهلّین: براکانی یوسفیان فروشت به بیست پهنجایی و دوو . . دوو له نیوان خویاندا بهشیان کرد، بهلام (مجاهد) ^(٥١) دهلّیت: به بیست و دوو پهنجایی فروشتیان، (عکرمه) و (محمدی کوپی ئیسحاق) ^(٥٢) دهلّین: به چل پهنجایی فروشتیان، خوی گهره باشت دهزانیت .

﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْرَمِي مِثْلَهُ﴾ (یوسف ۲-)، واتا —نهو کهسه ی بو دواجار له میسر یوسفی کری، بهژنهکه ی خوی گوت، چاک ریزی نهو منداله بگره و چاودیری بکه (لهوانه یه سوودمان پی بگهیه نیت، یان دهیکهین به کوپی خومان)، گوتراوه نهو کهسه ی که کریویه تی (عهزیز) میسر بووه، واتا وهزیری نگهجنهکان بووه، (ابن اسحاق) دهلّیت: نهو وهزیره ناوی (ئیطفیری کوپی پوحهیب) بووه، پاشای میصریش لهو سه رده مه دا

^{٤٥} منقطع: رواه ابن جریر (١٧٢-١٧٣/٧) .

^{٤٦} ضعیف إليه: رواه ابن جریر (٧/الجزء ١٦١) .

^{٤٧} صحیح إليه: رواه ابن جریر (٧/الجزء ١٦١) .

^{٤٨} فيه ضعیف إليه: رواه ابن جریر (٧/الجزء ١٦١) .

^{٤٩} صحیح إليه: رواه ابن جریر (٧/الجزء ١٦١) .

^{٥٠} فيه ضعیف إليه: رواه ابن جریر (٧/الجزء ١٦١) .

^{٥١} صحیح إليه: رواه ابن جریر (٧/الجزء ١٦١) .

^{٥٢} ضعیف إليه: رواه ابن جریر (٧/الجزء ١٦١) .

(په یانی کوږی ولید) بووه که پیاوړکی عه مالیکه یی بووه، و تراوه ژنه که ی وزیر ناوی (پراعیل) ه کچی (پرمایل) بوه، هی تریش وتوانه ناوی (زوله یخا) بوه، به لام وادیاره (زوله یخا) نازناوی بوه، و تراوه: ناوی (فه کای کچی یهنوس) بوه، هه روه کو شهله بی له نیین هشامی رفاعیه وه ده گیرته وه .

(محمدي کوږی نیسحاق)^(۱۵۳) ده لیت: نهو که سه ی بؤ یه که م جار یوسفی کږی له براکانی و هیئای بؤ میصر ناوی (مالک) ی کوږی (زه عری کوږی (نوهیت) ی کوږی (عه فقا) ی کوږی (میدیان) ی کوږی (ابراهیم) ه، خوی گه وره باشت دهنانیت .

(ابو اسحاق)^(۱۵۴) ده لیت: نهویش له ابی عوبه یده وه نهویش له (ابن مسعود) وه: باشتین سوارچاک له ناو خه لکیدا سی که سن: عه زیزی میسر، که به ژنه که ی خوی گوت: پږزی نه م مندا له بگره، نهو کچه ی که دهر باره ی موسا (علیه السلام) به باوکی گوت: ﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾^(۱۵۵)، وه نهو بکری صدیق که عومهری کوږی خه تابی کرده خه لیفه ی دوی خوی . و تراوه: یوسف (علیه السلام) به بیست دینار فروش راوه: یان به رانه بر کیشی خوی (میسک) یان ناو ریشم، یان ... یان ... به لام خوی گه وره خوی دهنانیت .

بهو جوړه هر له مندالیه وه خوی گه وره، چند به هر وه نیعمه تیکی تایبه تی به (یوسف) (علیه السلام) به خشیوه، نهو هتا وه زیرک و ژنه که ی دهنه مایه ی به خیو کردن و چاودیری کردنی له مالی خویاندا، توانایه کی باشی پندراوه که له و ته و تار به چاکی تی بگات و لیکی بداته وه، به هر ی لیکن دانه وه ی خونی پی به خشیوه، له گهل گهلک شتی تردا که پاشان بومان دهر ده کویت . ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (یوسف - ۲۱)، و اتا: خوی گه وره زاله به سه رکارو خواستی خویدا ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوریه ی خه لکی بهو نازانن، نیجا خوی گه وره دهر رمویت: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَتْهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (یوسف - ۲۲)، و اتا: کاتیک پیگه یشت حوکم و زانیاریمان پی به خش، ناوا پاداشتی چا که کاران دهر دینه وه .

^{۱۵۳} ضعیف جداً، رواه ابن جریر (۷ / ۱۳ / ۱۷۵) .

^{۱۵۴} صحیح عنه؛ رواه ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۷۶)، حاکم (۳ / ۹۰)، ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۷۵)، حاکم (۲ / ۳۲۵)، الطبرانی فی الکبیر

(۸۸۳۹)، الطبرانی (۸۸۳۰) .

^{۱۵۵} سورمتی (القصص، نایه تی ک (۲۶)، و اتا: باوکه به کړی بگره بؤ کار کردن. چونکه باشتین کسه که به هیز و نه مینه.

ئەم ئايەتە بەرزە نیشانەيە لەسەر ئەوێ کە ھەموو پروداوەکان تائیرە کەرپوبانداو، ھیشتا یوسف مندال بو، بەلام زۆربەى زانایان دەلێن (حد الرشید) بریتى لەتەمەنى (چل) سالى و زۆربەى پیغمبەران (عليه السلام) لەوسنورە وەحیان بۆ ھاتوو، پافەکان پراو بۆچوونی جیاوازیان ھەيە دەربارەى ئەوتەمەنەى کە یوسف تیایدا پیگەیشتو، (مالك) ^(٥٦) و (ربیعە) ^(٥٧) و (زەیدی کوپى ئەسلەم) ^(٥٨) و (الشعبی) ^(٥٩) دەلێت: ھەرکە ھاوتەمەنى بالق بونی ئاسایی بو، (سعدی کوپى جوبەیر) ^(٦٠) دەلێت: ھەژدە سال بو، (ضحاک) ^(٦١) دەلێت: بیست سال بو، (عکرمە) ^(٦٢) دەلێت: بیست و پینج سال بو، (سودەى) ^(٦٣) دەلێت: سى سال بو ھەرودھا (ابن عباس) و (مجاھد) ^(٦٤) و (قتادە) ^(٦٥) دەلێت: سى و سێسال بو، (الحسن) ^(٦٦) دەلێت: چل سال بو، خۆی گەرەش لەھەموویان زاناترە و دەفەرموێت: ﴿عَلَىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ﴾ (الأحقاق - ١٥)، واتا: تاكو بەتەواوەتى پیگەیشت و تەمەنى گەیشتە چل سال .

پاشان خۆی گەرە، لەسورەتى (یوسف) ئایەتى (٢٢ - ٢٩) ٨باسى ئەو بارە تاقیکردنەو سەختە دەفەرموێت کە چۆن ژنەکەى وەزیر بەو ھەموو دەست پۆیشتەنى خۆیەو داواى شتیک لەیوسف دەکات کەزۆر دوورە لەپرزو شکۆى یوسفەو س. خ، لەکاتیکیدا ئەوژنە لەوپەرى جوانى و دەسەلات و لاویتى و دەولەمەندى دابو، دەرگاكانى لەسەر یوسف و خۆى داخستو و داواى کارى خراپى لەیوسف کردو . (ابن اسحاق) دەلێت: ژنەکەى وەزیر خوشکەزای (پەیان) بو کەپاشای (میسر) بو. وپراى ئەمانەش (یوسف) (عليه السلام) خۆیشى تابلێى جوان و پووشیرین و لاوبو، بەلام لەباوبا پیریانەو پیغمبەربون،

^{٥٦} صحيح الى مالك: رواه ابن ابى حاتم (١١٤٤٧)

^{٥٧} حسن اليه: نفس المصدر (١١٤٤٦)

^{٥٨} ضعيف اليه: نفس المصدر

^{٥٩} ضعيف اليه: نفس المصدر (١١٤٤٨)

^{٦٠} ضعيف اليه: نفس المصدر (١١٤٥٠)

^{٦١} ضعيف اليه: ابن جرير (٧ / ١٢ / ١٧٧)

^{٦٢} فيه ضعف اليه، رواه ابن ابى حاتم في تفسيره (١١٤٤٥)

^{٦٣} حسن اليه: ابن ابى حاتم (١١٤٤٩)

^{٦٤} صحيح اليه :

^{٦٥} (ابن ابى حاتم) باس کردو بەلام ھيچ (اسناد) يکی بۆ نەھيئاو .

^{٦٦} کەسانى متمانەدار: ابن ابى حاتم (١١٤٤٤)

له‌به‌رئوه‌ی خوای گه‌وره‌ی کاری تایبه‌تی پئی هه‌یه‌و ده‌یپارێزێت له‌و ناپاکی و داوین
پیسسییه‌ی که‌ژنی وه‌زیری ولات ده‌یه‌وێت تیوه‌ی بگلینی

به‌لێ (یوسف) (علیه‌السلام) گه‌وره‌ی چه‌وت که‌سه‌ پارێزکاره‌کانه‌ که‌ناویان له‌فه‌رموده‌ی
پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتوه‌ که‌ له‌خوای گه‌وره‌و وه‌ری گرتوه‌و ده‌فه‌رموێت: ^(٦٧) (چه‌وت که‌س
خوای گه‌وره‌ ده‌یانخاته‌ ژێر سینه‌یه‌ی خۆیه‌وه‌ له‌پوژێکدا جگه‌ له‌لای خودا له‌هیچ شوینی
سینه‌یه‌ نامینی، پێشه‌وایه‌کی دادپه‌روه‌ر، که‌سێک چاره‌کانی پر فرمێسک بێت له‌یادی خودا،
که‌سێک دلی وابه‌سته‌ی مزگه‌وته‌کان بێت که‌لیوه‌ی ده‌رده‌چی تابوی ده‌گه‌ڕێته‌وه‌، نه‌ودوو
که‌سه‌ی له‌به‌ر خاتری خودا یه‌که‌تریان خوش ده‌وی و له‌سه‌ر نه‌و خوشه‌ویستییه‌ کۆده‌بنه‌وه
یان لێک جیا ده‌بنه‌وه‌، نه‌و که‌سه‌ی به‌ده‌ستی راستی خێر ده‌کات و ناهێنی ده‌ستی چه‌پی پئی
بزانیت، نه‌و لاوه‌ی له‌خوا په‌رستیدا گه‌شه‌ی کردبیت، نه‌و پیاوه‌ی ژنیکی جوانی ده‌ست
پوڤشتوو بۆ خراپه‌کاری بانگی بکات، به‌لام نه‌و په‌تی بکاته‌وه‌و بلیت: من له‌خوا
ده‌ترسم)، پاش داواکاریه‌که‌ی ژنه‌ وه‌زیر، یوسف (علیه‌السلام) فه‌رموی: ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي﴾
په‌نا به‌خوا، پیاوه‌که‌ی تۆ په‌روه‌رده‌ی منی کردوه‌و زۆر پێزی لی گرتووم - (احسن مثنوی)
نێتر من چۆن ناپاکی به‌رانبه‌ر ده‌که‌م و به‌دنه‌م ده‌بم ؟ ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ﴾ هه‌رگیز نه‌و
سته‌مکارانی خوش ناوێت، یان خوای گه‌وره‌ سته‌مکاران سه‌رکه‌وتووناکات .

به‌لێ چه‌ندین قسه‌ی جۆراو جۆری (اهل الکتاب) له‌م بارانه‌وه‌ کراوه‌و گوتراوه‌، به‌لام
راسته‌یه‌که‌یان نه‌وه‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ خۆی له‌قورئاندا پوونی کردوه‌ته‌وه‌و ده‌ری ده‌خات که
هه‌رخۆی (یوسف) ی پاراستوه‌و پاک گرتویه‌تی و له‌خراپه‌ لایداوه‌ و شایه‌تی بۆ ده‌دات
که‌له‌به‌رزه‌ دلسۆزه‌کانه‌، وه‌کو فه‌رمویه‌تی: ﴿كَذَلِكَ نَصْرِفُ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾
(یوسف - ٢٤)، ژنی وه‌زیر ده‌رگاکانی داخستبوو، به‌لام یوسف (ا) به‌وه‌ی نه‌زانیبوو، پای کرد
به‌ره‌وده‌رگاکه‌، ژنه‌که‌ش به‌دوایدا پرایکرد (و‌استبقا الباب): به‌ره‌و ده‌رگا که‌ پێشبرکێیان کرد
(و‌ألفيا): بێنیان (سیدا): گه‌وره‌ی ژنه‌که‌، واتا می‌رده‌که‌ی (لدي الباب): له‌ده‌رگاکه‌دا ﴿قالت ماجرا﴾
من اراد باه‌لك سوء الا ان یسجن او عذاب الیم﴾ واتا: ژنه‌که‌ گوتی به‌می‌رده‌که‌ی سزای نه‌و که‌سه‌ جیه
که‌ بیه‌وێت به‌رانبه‌ر ژن و مندالت خراپه‌ بکات، مه‌گه‌ر به‌ندکردن یان سزایه‌کی توند نه‌بیت ؟
لی‌رده‌دا ژنه‌که‌ پێش ده‌ستی کردو سکاڵای درۆینه‌ی کرد،

^{٦٧} متفق علیه: النجاري (٦٦٠)، مسلم (٢٣٣٧)

نهدادا (یوسف) (علیه السلام) پیش بکهویت و شکات بکات . ثم تاوانه گه‌وره‌ی دایه پال یوسف (علیه السلام)، تیتَر (یوسف) یش (علیه السلام) به‌ناچاری و به‌شمرمه فهرمووی: ئه‌و منی خستوته پهری دلی خو‌یه‌وه وازم لی ناهینتی . ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا﴾، واتا: یه‌کیتک له‌که‌سه نزیکه‌کانی یان خیزانی ژنه‌که هاته قسه‌و شایه‌تی داو پشتیوانی راستگویی خوی بۆ یوسف - س. خ ده‌ریزی (ابن عباس)^(۶۸) ده‌فهرمویت: (منداَلِیک له‌ییشکه‌دا بوو هاته قسه‌و شایه‌تی پاکانه‌ی (یوسف) ی کرد . (ابو هریره)^(۶۹) و (هلال) ی کوری (یساف)^(۷۰) و (حسن البصری)^(۷۱) و (سعیدی کوری)^(۷۲) و (ضحاك)^(۷۳) و (ابن جریر) یش هدلی بژاره‌وه که له (ابن عباس) وه^(۷۴) ده‌گن‌یخته‌وه که ئه‌و که‌سه‌ی شایه‌تیه‌که‌ی داوه‌ پیاوینکی خزمی ژنه‌که بوه، نه‌وانه‌ی ده‌لین پیاوینک بوه شایه‌تیه‌که‌ی داوه‌ نه‌مانه‌ن: (ابن عباس)^(۷۵) و (عکرمه)^(۷۶) و (مجاهد)^(۷۷) و (حسن)^(۷۸) و (قتاده)^(۷۹) و (السدی)^(۸۰) و (محمد ابن اسحاق)^(۸۱) و (زهیدی کوری نه‌سلم)^(۸۲) گو‌تراوه ئه‌و شایه‌ته‌ شایه‌تی به‌و جو‌ره‌ داوه‌ که‌خوا‌ی گه‌وره له‌ قورنانی پی‌وژدا بۆ پی‌غه‌مبه‌ری ئازیزهان (ﷺ) باسی کردوه‌و فهرمویه‌تی: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَّقْتَ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِنْ ذُبِرَ فَكَذَبْتَ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قَدْ مِنْ ذُبِرَ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنْ إِنْ كَيْدُكَ عَظِيمٌ﴾ (یوسف / ۲۶ - ۲۸) .

^{۶۸} فیه ضعف: ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۹۳)

^{۶۹} ضعیف: ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۹۳)

^{۷۰} فیه ضعف: ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۹۴)

^{۷۱} ابن ابی حاتم باسی کردوه‌و (سند) مکه‌ی نه‌میناوه .

^{۷۲} صحیح الیه غین جریر (۷ / ۱۲ / ۱۹۳)

^{۷۳} ضعیف ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۹۳)

^{۷۴} رواه ابن جریر: (۷ / ۱۲ / ۱۹۳) الحاکم (۴ / ۴۹۷)

^{۷۵} پی‌شتر باسمان کردوه

^{۷۶} صحیح الیه: ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۹۴)

^{۷۷} صحیح الیه: ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۹۴)

^{۷۸} صحیح الیه: ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۹۴) ، ابن ابی حاتم (۱۵۰۸)

^{۷۹} صحیح الیه: ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۹۴) (ابن ابی حاتم (۱۵۰۷)

^{۸۰} فیه ضعف: ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۹۴)

^{۸۱} فیه ضعف: ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۱۹۴)

^{۸۲} اسناد ضعیف: ابن ابی حاتم (۱۵۱۰)

واتا: ئەگەر كراسەكەى يوسف لەپىشەووە ھەندرابى ئەوا ژنەكە راست دەكات و يوسف لەدروژنانە - بەلام ئەگەر كراسەكەى لەدواوە ھەندرابوو يان شوپنەواری دیار بو - ئەوا ژنەكە درۆدەكات و يوسف لەپاستگۆيانە، كاتىك تەماشای كرد كراسەكەى لەدواوە درابوو، گوتى بەژنەكە: ئەمە لەفیل و تەلەكەى ئىوھى ژنە، بەپاستى فیلەكانتان گەورەن، ئایا تۆ خۆتى پەلامارى يوسف داو، كەچى ھىشتا تاوانبارىشى دەكەیت، ئنجا پووى كردە يوسف و گوتى: ﴿يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ (يوسف - ۲۹)، واتا: ئەى يوسف ئەم پووداوە بپۆشە و لاى كەس باسى مەكە، چونكە مروۆ كەتاوانى كردو پاشان لەنىوان خۆى و خوادا تەوبەيەكى راستەقىنەى كرد. ئەوا خواى گەورە لىبوردەيە، خەلكى (مىصر) یش گەرچى بت پەرست بوون، بەلام بېروايان وابووە كە تەنھا خواى گەورە لەتاوان دەبوریت و ھەر ئەويش ھىچ ھاوھەلىكى نىە، خۆ ئەو جۆرە كارانەش شورەيى مروۆ ناھىلین، بەتايبەتیش لەخیزان و تیرەى وەزىرو پاشاياندا، بەژنەكەيشى گوت: داواى لىبوردن بكە، تۆ ھەلەيت، ژنانى شارو كچانى خانەوادەى وەزىران كەوتنە تەشەر لىدان لەژنى وەزىر و گالتهيان پى دەكرد كە چۆن بەوكارە دزیو ھەستاو لەگەل غولامى خۆیدا، وە بەو جۆرە شەيدای بو، لەكاتىكدا لەئاستى ئەودا نىە، بۆيە گوتيان: ئىمە ژنى وەزىر لە گومرايەيەكى گەورەدا دەبينن، كاتىك ژنى عەزىز بەوھى زانى، ويستى ئالۆزى دەنگ و باسەكە كەم بكاتەو، بيانويەك دروست بكات كەئەگەر ھەرژنىكى تریش بىت لەجياتى ئەو، ھەر ھەمان كارى دەكرد، چونكە يوسف جوانىكى بى ھاوتايە و كەسىكى ئاسايى نىە، ھات داوھەتىكى فراوانى بۆ ژنان ساز كرد لەمالى خۆیدا، خۆراكى واى ھىنايە پىشەووە كە چەقۆى پىويست بىت، وەكو ميوە، ھەريەكەشيان چەقۆيەكى لەبن دەست دابوو. (يوسف) یشى گۆرېبوو بەجوانترين بەرگەو كەلەھەرەتى لاويدا بو، ئىتر فرمانى بەيوسف (عليه السلام) كرد كەلەو بارە و بەو بەرگ و بالاجوانەو سەرنك لەميوانەكان بدات، وەك مانگى چواردەى دەرکەوت، ﴿قُلْنَا زَايِلَةٌ أَكْبَرَتْهُ﴾ واتا: كاتىك ديتيان بەشېوھەيەكى خۆنەكردانە كەوتنە بەگەورە ناوبردن بەسەرا گوتن و لىوردبوونەوھى: دەيانگوت ھەرگىز باوەر ناكەين ئەو مروۆ بى، بگرە ئەو فرىشتەيە، بەوجۆرە ھىندە سەرقالى تەماشاكردنى بون، تەننەت بەچەقۆكانى دەستيان، دەستى خۆيان دەبېرى، بەلام بەخۆيان نەدەزانى و ھەستيان نەدەكرد، ھەرەكو خواى گەورە دەفەرمووت: ﴿وَقُلْنَ خَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ واتا:

ژنه‌کان گوتیان: نه‌خیر . . هرگیز نه‌وه مروؤ نیه، نه‌وه فریشته‌یه‌کی به‌ریزه له‌فهرمایشتی (الاسرار)^(۸۲) ی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتوه که فرمویه‌تی: (به‌لای یوسف دا رۆیشتم، که‌نه‌و نیوه‌ی جوانی پی درابوو)، واتا: یه‌که‌م جوان له‌سه‌رزه‌ویدا (ئاده‌م) بوه (علیه‌السلام) دوا‌ی نه‌و (یوسف) (علیه‌السلام) له‌به‌رئه‌وه به‌هه‌شتیه‌کان به‌همان جوانی و بالای ئاده‌مه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه، هه‌روه‌ها یه‌کم ژنی جوان له‌سه‌ر زه‌وی دا (دایکه‌ حه‌وا) بووه، پاشان (ساره‌ی ژنی ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام).

(ابن مسعود)^(۸۳) ده‌فرمویت: پروی یوسف وه‌کو هه‌وره بروسکه پووناک، هه‌ر کات بۆ کاریکی پی‌ویست ژنیک به‌اتایه‌ته خزمه‌تی نه‌وا یوسف (علیه‌السلام) ده‌موچاوی خۆی داده‌پۆشی، ته‌نانه‌ت به‌زۆری ده‌موچاوا داپۆشرا‌بوو، هه‌ربۆیه ژنه‌کانی شار به‌ژنی عه‌زیزان گوتبوو: چۆن ژنه وه‌زیر حه‌ز له غولامیک ده‌کات؟! چونکه نه‌یان‌بینی‌بوو، به‌لام کاتیک به‌فرمانی ژنه‌وه‌زیر، پوو‌پۆشه‌که‌ی له‌سه‌ر لادا‌و نیشانی ژنه‌کانی دا، هه‌موویان ده‌ست و په‌نجه‌ی خۆیان کۆله‌وار کرد، ژنی وه‌زیر نه‌مجا که‌وته مه‌دح کردنی داوین پاکی یوسف و گوتی: ﴿قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِي فَاسْتَعْصَمَ﴾ (یوسف: ۲۲)، واتا: نه‌مه‌یه نه‌و که‌سه‌ی که‌ئیه‌و لۆمه‌و سه‌رزه‌نشستی منی له‌سه‌ر ده‌که‌ن، من دلم پیا‌یدا‌چوو‌بو، به‌لام نه‌و به‌به‌ره‌چی دامه‌وه . ئیتر بریاری دا به‌ندی بکات، (یوسف) (علیه‌السلام) لی‌رده‌ا پروی کرده به‌روه‌ردگاری پاریه‌وه و فرمووی: ﴿قَالَ رَبُّ الْمَخْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرَفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَضْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (یوسف: ۲۳)، واتا: نه‌گه‌ر خۆم ده‌که‌یه‌ته سه‌ره‌پشک نه‌وا به‌ندی‌خانه‌م پی خۆشته‌ له‌وه‌ی که وه‌لامی داخو‌ازی وابده‌مه‌وه – که‌نه‌و ژنه ده‌یه‌وی تووشم بکات – خۆنه‌گه‌ر تو نه‌و به‌لایه‌م له‌کۆل نه‌که‌یه‌ته‌وه، نه‌وا گیرۆده‌ی داوی نه‌و ژنه خراپ‌کارانه ده‌بم و ده‌چه‌ه‌ریزی نه‌زانانه‌وه . ، به‌کورتی لی‌رده‌ا یوسف (علیه‌السلام) بی‌ده‌سه‌لاتی خۆی نیشان ده‌دات و داوای یارمه‌تی له‌خوا‌ی گه‌وره ده‌کات تا‌کو فریای بکه‌ویت، خوا‌ی گه‌وره‌ش نزا‌که‌ی وه‌رگرت، وه‌ک ده‌فرمویت: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ واتا: خوا‌ی گه‌وره وه‌لامی نزا‌که‌ی دایه‌وه‌و له‌فرت و فی‌لی نه‌و ژنه لای‌دان به‌پاستی نه‌و خوا‌یه بی‌سه‌رو زانایه، به‌دانیایه‌وه هه‌رکه‌سه‌یک نه‌گه‌ر به‌لای ئاوا یه‌خه‌ی پی بگریت و نه‌و که‌سه‌ش به‌پاستی

^{۸۲} له‌کۆتایی ژبانی ئاده‌مدا (علیه‌السلام) نه‌م فرموده‌یه ساخ کراوته‌وه .

^{۸۳} فيه الضعف، رواه الطبراني في الكبير (۸۵۵۷)

له پوره دنگاري مېهره بان بېارېته وه، پزگاري دهكات ودهيخاته پريزي هوت كه سه كه ي ژير سيښهري تايبه تي له پژي دواييدا . خوي گوره له سوره تي (يوسف)، له نايه تي (۳۴ - ۴۱) دا باسي شتيكي نوي له ژياني (يوسف) (عليه السلام) پوون دهكات وه، نه ویش بهم جوړه: كاتيك عزيزي ميصرو ژنه كه ي بويان دهر كهوت كه (يوسف) (عليه السلام) پاك و داوین پاكه، به لام قسه و باسه كه شي به ناو خه لكدا بلا و بوته وه، وایان به باش زانی كه نه گهر بؤ ماوه يه كي كه مېش يیت پيوسته (يوسف) (عليه السلام) بخريته بهنديخانه وه، له بهر نه وه سته مكارانه له بهنديخانه يان قايم كرد، هه نبت نه وه شيان خوي گوره له چاره ي نووسيپو، له لايه كي تره وه هه ربه دهستي خويان له وخيزانه يان دورخسته وه كه بار يكي دهر ووني نارېحه تي بؤ يوسف دروست كرد بوو، هه روه كو پيشه وا شافعي ده فرمويت: له بهر تاكي خوي باش وایه دهر نه كه ويټ، خوي گوره ده فرمويټ: ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٌ﴾ (يوسف: ۳۶)، واتا هاوكات له گهل نهو دوو كوري لاو خرانه بهنديخانه وه، گوتراوه: يه كيان مه ي گير، يان مه ي گوشي پاشابوه و ناوي (نبوا) بوو نهوي تريان نانه وا يان كارمهندي چيشته خانه ي پاشابوه و ناوي (مجلث) بوو، به چهند شتيك تاوانبار كرابون، له بهر نه وه خرانه بهنديخانه وه، كه (يوسف) يان ناسي (عليه السلام) به گفتارو كرداري جوان و خواپه رسته كه ي ناشنابون، كردiane جيگه ي متمانه ي خويان، هه ريه كه لهو دووانه خه ونكي گوجاويان به خويانه وه دي، رافه كاران ده لنين: هه ردوكيان له يه كه شه ودا خه ونيان دي مه ي گوشه كه له خه ويا سي گورزه گوشي بيني كه بهر چنه تري يه كي پر له هيشووي پيوه بوو، هيناي و گوشي و كرده ناو پيكي پاشاوه، نانه واكesh سي بهر چنه ناني له سه ر سه ربوو، بالنده كان ده هاتن له بهر چنه ي سه ره وه ياندا نانيان ده خوارد، دولاوه كه، داوايان كرد كه (يوسف) ماناي خه ونه كانيان بؤ ليك بداته وه، پييان گوت: ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُنْجِيْنَ﴾، واتا: نيمه تؤ به كه سينك له چا كه كاران ده زانين، ليره دا (يوسف) راستگو يانه به بي خو هه لكيشان متمانه ي پيدان كه خوي گوره تواناي نهوي پي داوه كه خه ون رافه بكات، ته نانه ت تيگه ياندين كه نهو ده زانين چ خواردنيكيان بؤ ديت، بهر له وي هيشته بو شيان هاتبيت، ﴿قَالَ لَا يَأْكُلُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِي إِلَّا تِلْكَمَا بَارِئِلَ قِيلَ أَنْ يَأْكُلُمَا﴾ (يوسف- ۳۷) . و تراوه: مه به ست له وه يه كه فرمويه تي: خه ونه كانتان هه رچونيك بيت وه كو خوي بوتان ليك ده ده مه وه و چونيشتان پي ده لنيم، ناوا ده بيت . و تراوه: مه به ست له وه يه كه بهر له وي خواردنه كه تان بؤ بيت من پيتان ده لنيم تامه كه ي شيرينه، يان ترشه يان . . هتد، هه روه كو چون (عيسا) (عليه السلام) به گه له كه ي ده فرموو: ﴿وَأَنْتُمْ بِنَا تُكُلُونَ وَنَا نُدْجِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ﴾

(ال عمران/۴۹)، وَاَتَا پِيتَان دَهْلِيمَ كَه چى دَهخُون و چيشتان له ماله كانتاندا خه زن كردوه، وه پيى گوتن كه خواى گه وره تهو به مهربه ي پى به خشيوه و چونكه كه سيكى خواپه رسته و دوره له بت په رستيو له باوك و باپيرانيشيه وه هه رئاوا پاك و خواناس بون و هه رگيز ناكريت نيمه جگه له خوا شتى تر بپه رستين، نه وه ش گه وره ييه كه كه خواى گه وره به نيمه ي به خشيوه و خه لكيش ده بيت نه وه مان لى و هه رگرن كه له نه ژادى هه مووماندا هه يه، به لام زوربه ي خه لكى له به رانبهر نهو به خشيشه گه وره يه سوپاسگوزار نين، پاشان بانگى كردن بو ريگه ي خوا په رستى گو دووركه و تنه وه له بت په رستى و نهو داخوازيه ي نهوان هه يانبوو سه باره ت به ماناي خه ونه كه يان بچووكى كردوه به به راورد له گه ل گه وره يى يه كتا په رستى و خواناسيدا، كه پراوپرى هه ردو دنيايه فه رموى: ﴿يَا صَاحِبِ السَّحْنِ أَلْزَيْتَابُ مُتَّفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ﴾ (يوسف: ۳۹-۴۰) وَاَتَا: نهى هاوه له كه ي به بنديخانه م، ثايا فره په روه ردگارى هه مه جوړ باشته ر، يان خواى تاك و توله گر؟ نيوه هه رچى شتيك جگه لهو په روه ردگار به رستن چهند ناوگه ليكه خوتان و باوانتان داتانتاشيون و خواى گه وره هيج ده سه لاتيكى بو نه وانه دانه به زانده و بريارو حوكمدارى هه بو خوايه .

ليړه دا يوسف (عليه السلام) دهيه ويټ مه سه له ي به بنديخانه و بگره ژيانى دنياش به گشتى نه يټته نامانجى يه كه مى نهو خه لكه، به لكو ژيى راس ته قينه له دواى ژيانى دنياوه ده ست پيډه كات و نه ویش به نده به يه ك خوا په رستى يه وه، نهو خودايه هه رخوى فرمانى داوه كه جگه له نهو هيج په روه ردگار يكي ديكه نه په رستريت و نه وه ش راس ته شه قامى سه رفرازى يه و ثاينى راس ته قينه يه، به لام زوربه ي خه لكى نهو راس تيه نازانن، يان خويان لى هه له ده كه ن. نه و دوو كه سه ي له گه ليډا به ندر كرابوون، سه ر ه تا دنيا بون له وه ي كه يوسف (عليه السلام) پياويكى شايس ته و راس تگويه، كه واته بوته جيگه ي متمان ه يان، هه ربويه له زوربه ي كاروباره كانياندا، ته نانه ت له ليك دانه وه ي خه ونه كانيشياندا هه ر پاويز به نه و ده كه ن، (يوسف) (عليه السلام) ده ژانيت نه و باره زور شياوه بو نه وه ي په يامى خواپه رستيان پى رابگه يه نيټ . چونكه لهو بارانده مروځ زور گويز پرايه لى دلسوزه كانيه تى، پاش نهو ژا راس ته كردن و بوونكردنه وه و پابه رايه تى كردن و ريښ شانده مه زنه، نينجا ديته سه ر جى به جيكردى داخوازيه كانيان و به بى گري و پنيچ و په نا زور به راشكاوى ماناي خه ونه كانيان پى ده ليت و ده فه رمويټ: ﴿يَا صَاحِبِ السَّحْنِ أَمَا أَخَذُكَمَا فَبَيْتِي رَبُّهُ خُفْرًا﴾ (يوسف-۴۱)، وَاَتَا: نهى جووته هاوه له كه ي به بنديخانه يه كيكتان مه ي

دهگوشیت بۆ گهوره‌که‌ی، وتراوه: نه‌وه مانای خه‌ونی نه‌وه‌یان بوو که پیشتیش (مه‌ی گوش) یان مه‌ی گیزی پاشا بووه. ﴿وَأَمَّا الْآخِرُ فَيَمْلَأُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾ (یوسف- ۴۱)، واتا: به‌لام نه‌وی ترتان له‌دار ده‌به‌ستری و بالنده‌کان له‌سه‌ری ده‌خون، گوتراوه: نه‌وه‌شیان مانای خه‌ونی نه‌وه‌یان بوو که پیشتیر نانه‌وابووه: ﴿قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ (یوسف - ۴۱)، واتا: به‌جوړه کاره‌که پروی داو هیچ گوړانی به‌سه‌ردانه‌هات، هه‌روه‌کو له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌رماندا (ﷺ) هاتوه که (خه‌ون به‌قاچی بالداریکه‌وه‌یه، نه‌گمر لیک نه‌دریته‌وه، به‌لام نه‌گمر لیکدایه‌وه به‌رده‌بیته‌وه - واتا پرووده‌دات) ^(۸۵)

﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَاءَ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ قَلْبَتْ فِي السَّجْنِ بَضْعَ سِنِينَ﴾ (یوسف: ۴۲)، واتا: یوسف به‌وه‌یانی گوت که پینی وابوو پزگاری ده‌بیته له‌دوو که‌سه‌که‌لای گه‌وره‌که‌ت منت بیته‌وه یاد و باسی بکه که به‌بی تاوان گیراوم، به‌لام شه‌یتان نه‌وه‌ی له‌بیر کا‌برا برده‌وه، له‌به‌ره‌وه یوسف چند سالیکی تر له به‌ندیخانه‌دا مایه‌وه. وتراوه که یوسف (علیه السلام) به‌مه‌ی گیره‌که‌ی گوت، به‌لام نه‌ویش پاش پزگار بونی له‌بیری نه‌ما‌بوو، که‌واته گرتنه به‌ری هوکار بۆ خو‌پزگار کردن هیچ له‌وه که‌م ناکاته‌وه‌که مرو‌ف پشت به‌خوای گه‌وره به‌سیت، سه‌بارت به‌وه‌ی که‌شه‌یتان له‌بیری مه‌یگیره‌که‌ی برده‌وه که‌لای پاشا، یان گه‌وره‌که‌ی باسی بی‌تاوانی یوسف (علیه السلام) بکات (ابن مسعود) ^(۸۶) و (مجاهد) ^(۸۷) ده‌لین به‌مه‌ی گیره‌که‌ی وتووه، هه‌روه‌ها جاریکی تر (مجاهد) ^(۸۸) و (ابن اسحاق) ^(۸۹) پینان وایه، یوسف (علیه السلام) (بضع) سال له‌به‌ندیخانه‌دا مایه‌وه، واتا (۳- ۹) سال یاخود (۳- ۷) یان (۳- ۵) یان هه‌رژماره‌که‌له (۱۰) که‌متر بی. هه‌رکه‌سینک بلای پاناوه‌که‌ی نه‌م پرسته‌یه ﴿فَأَنَسَاءَ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ﴾ ده‌گه‌رپته‌وه، بۆ یوسف (علیه السلام)، نه‌وا به‌مه‌له‌دا چوووه، گهرچی له (ابن عباس) ^(۹۰) و (عکرمه) ^(۹۱) وه به‌لاوازی هاتوو. پاش ماوه‌یه‌ک، (په‌یان) ی کوپی (ولید) که ^(۹۲) پاشای

^{۸۵} اسنادمکانی لاوازه، رواه احمد (۴ / ۱۰)، ترمذی (۲۳۷۸)، ابوداود (۵۰۲۰) (ابن ماجه (۳۹۱۴)، الفتح (۱۲ / ۴۵۵)، الحاکم (۴ / ۳۹۱).

^{۸۶} صحیح بطریقه: رواه ابن حاتم (۱۱۶۳۱)، رواه ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۲۲۱)

^{۸۷} رواه ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۲۲۱)

^{۸۸} فیه ضعف: رواه ابن ابی حاتم (۱۱۶۴۱)

^{۸۹} ضعیف الیه: ابن جریر (۷ / ۱۲ / ۲۲۴)

^{۹۰} ضعیف: رواه ابن ابی حاتم (۱۱۶۴۳)

^{۹۱} ضعیف: البطر (۷ / ۱۲ / ۲۲۳)

(میصر) بوو، خهونیکى دى، نوو خهونهش بو یوسف (علیه السلام) بهخیر گهرا چونکه بوه هوئى بزگار بونی له بهندیخانه و کردنى بهخه زنده داری گهنجینه ی ولات .

(اهل الكتاب) دهلیت: پاشا له خهویا بینى که له کهنارى روبارىکه، له روباره که وه حهوت مانگای قهله و هاتنه دهره وه و دهستیان کرد به له وه پر خواردن له باخیکى نزیک روباره که پاشان حهوت مانگای له پر لاواز له ههمان روبار هاتنه دهره وه و پویان کرده لای حهوت که ی پیشوو، په لاماریان دان و خواردیانن، لیژده له خه واپه پری و سهرسام بوو، خهوت وه، دیسان له خه ویدا حهوت گوله جوئى سه وزی بینى و حهوتی تریش چرچ و قریوک و سیس، که حهوت گه شه که یان خوارد، پاشا به سهرسامی یه وه له خه واپوو، کاتیک به یانی خهونه که ی بو دهست و پیوه ندهکانی باس کرد که س نه یزانی مانای خهونه که لیک بداته وه، به لکو بی پیچ و په نا به پاشایان گوت: ﴿قَالُوا أَضَلَّتْ أَخْلَامُ وَمَا نَحْنُ بِتَابِلِ الْأَخْلَامِ بِغَالِمِينَ﴾ (یوسف: ۴۴)، واتا: نه وانه ورنه خهون و هیچ لیکدانه وه یه کیان نیه، راستیه که ی نیمه زانانین دهر باره ی لیکدانه وه ی مانای خهون لیژده مه ی گیره که (یوسف) ی وه بیر هاته وه دیاره نه وه ش حیکمه تی خوایی له پشته وه یه، کاتیک وه بیرى هاته وه که بینى نهجومه ن و دهست و پیوه ندو وه زیر و پیوانی دهری پاشا دهسته وسانن له ناستی لیکدانه وه ی مانای خهونه که ی پاشادا . ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾، واتا: نه ویه یان له دوانه که ی ناو بهندیخانه که بزگاری ببوو، یوسفی هاته وه بیر، پاش چهند سالتیک - به سهر بزگار بوونیدا، نیر پووی کرده کوږه که و پیئى گوتن:

﴿أَنَا أَنبِئُكُمْ بِتَابِلِهِ فَارْهَنُوا﴾ واتا: من مانای خهونه که تان پیئى ده لیم، ده ی بمنیرن - به دوی یوسفدا که له بهندیخانه یه، چو بولای و پیئى گوت: ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سَبَلَاتٍ خُضِرٍ وَأَخْرَجَ يَابِسَاتٍ لَعَنَى الرُّجْعُ إِلَى النَّاسِ لَعْلَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (یوسف: ۴۶) واتا: یوسف ! نه ی هاوږی راستگو که م، مانای نیم خهونه مان پیئى بلئى که حهوت مانگای قهله و له لایه ن حهوتی لاوازه وه بخورین، له گهل حهوت گوله گهنمی سه وزو نه وانی دیکه ی و شک، تاکو بجمه وه ناو خه لکه که و پییان بلیم .

(اهل الكتاب) پییان وایه کاتیک مه ی گیره که باسی یوسفی بو پاشا کرد، پاشا مه ی گیره که ی بانگ کرد بو دیوانی پاشایه تی و نوو له ویدا یه سهرهاتی خوئى و یوسفی بو پاشا باس کردو خهونه که یشی بو پاشا لیکدایه وه، به لام نه مه هه لیه کی ناشکرای (اهل الكتاب) ه:

^{۹۹} رهمانی کوږی وه لیدی کوږی (ثروان) ی کوږی (ابن اراشه) ی کوږی (فاران) ی کوږی (عمروى کوږی (علاق) ی کوږی (لاوذی کوږی (سام) ی کوږی (نوح) ه .

راستیه‌کە‌ی بە‌و جو‌ره‌یه‌ که‌ خ‌و‌ای‌ گ‌ه‌وره‌ له‌ق‌ور‌ئ‌انی‌ پ‌یر‌ۆ‌ز‌دا‌ با‌سی‌ ف‌ه‌رم‌و‌وه‌، بە‌ئ‌کو‌ ی‌وس‌ف‌ خ‌ۆ‌ی‌ س‌. خ‌ بە‌و‌پ‌ه‌ری‌ ه‌ه‌و‌ل‌ه‌وه‌ له‌چ‌وار‌چ‌ۆ‌یه‌ی‌ ئ‌ه‌و‌ ز‌ان‌س‌ت‌ه‌ی‌ خ‌وا‌ پ‌ی‌ی‌ د‌اب‌و‌، بە‌ب‌ی‌ م‌ه‌رج‌ و‌ بە‌ب‌ی‌ د‌او‌اک‌اری‌ پ‌ز‌گ‌ار‌ک‌رد‌نی‌ له‌ب‌ه‌ند‌ی‌خ‌انه‌، ه‌ی‌ن‌ای‌انه‌ د‌ی‌وان‌ی‌ پ‌اش‌ا‌و‌ خ‌ه‌و‌نه‌ک‌ه‌ی‌ ب‌ۆ‌ ل‌ی‌ک‌ د‌ای‌ه‌وه‌، که‌م‌ان‌ای‌ ئ‌ه‌وه‌ی‌ د‌ه‌گ‌ه‌ی‌اند‌ ح‌ه‌وت‌ س‌ا‌لی‌ د‌اه‌ات‌و‌و‌ پ‌ر‌ له‌ ه‌ه‌رز‌انی‌ و‌ و‌ بار‌ان‌ بار‌ین‌ د‌ه‌ب‌یت‌ و‌ ح‌ه‌وت‌ س‌ا‌لی‌ د‌و‌ای‌ ئ‌ه‌و‌ ح‌ه‌وت‌ه‌ش‌ و‌ش‌که‌ س‌ا‌لی‌ گ‌ران‌ی‌ د‌ه‌ب‌یت‌ ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ﴾ و‌ا‌تا: پ‌اش‌ ئ‌ه‌وه‌ س‌ا‌ل‌ی‌ک‌ د‌ی‌ت‌ که‌ خ‌ه‌ئ‌کی‌ له‌خ‌ۆ‌ش‌ به‌خ‌تی‌ و‌ ف‌ره‌بار‌انی‌ دا‌ د‌ه‌ژ‌ین‌ و‌ ﴿وَفِيهِ يَفْضَرُونَ﴾، و‌ا‌تا: له‌و‌س‌ا‌ل‌ه‌دا‌ د‌ه‌ک‌ه‌و‌نه‌ گ‌ه‌ل‌ه‌ک‌رد‌ن‌ و‌ گ‌وش‌ینی‌ م‌ی‌وه‌ک‌انی‌ان‌، و‌ه‌کو‌ ق‌ام‌یش‌ی‌ ش‌ه‌ک‌رو‌ ت‌ری‌ و‌ ز‌ه‌ ی‌تون‌ و‌ ک‌ون‌ج‌ی‌ و‌ ... ه‌ت‌د‌ ل‌ی‌ره‌دا‌ ی‌وس‌ف‌ (ع‌ل‌یه‌ الس‌لام) به‌و‌رد‌ی‌ ه‌ه‌رد‌و‌ بار‌ود‌خ‌ه‌ک‌ه‌ی‌ ب‌ۆ‌ با‌س‌ ک‌رد‌ن‌ و‌ پ‌ر‌ت‌ن‌و‌م‌ای‌ی‌ ک‌رد‌ن‌ که‌ چ‌ۆ‌ن‌ له‌م‌ ح‌ه‌وت‌ س‌ا‌ل‌ه‌دا‌ م‌ش‌و‌ری‌ ح‌ه‌وت‌ س‌ا‌ل‌ه‌ک‌ه‌ی‌ د‌وات‌ر‌ ب‌خ‌ۆ‌ن‌ و‌ گ‌ه‌ن‌م‌ و‌دان‌ه‌ و‌ی‌ل‌ه‌ پ‌ه‌ز‌م‌ه‌ند‌ه‌ ب‌ک‌ه‌ن‌ و‌ ه‌ه‌ر‌به‌گ‌ول‌ه‌وه‌ د‌ای‌ب‌ن‌ین‌ تا‌کو‌ ت‌ی‌ک‌ نه‌چ‌ی‌ و‌ م‌ی‌رو‌و‌ ل‌ینی‌ نه‌دا‌و‌ ش‌ی‌ نه‌ک‌ات‌ و‌ ب‌ر‌ی‌کی‌ د‌ی‌اری‌ ک‌را‌وی‌ ل‌ی‌ د‌اب‌چ‌ین‌ . ج‌ا‌ ک‌ات‌یک‌ پ‌اش‌ا‌ ئ‌ه‌م‌ ش‌اره‌ز‌ای‌ی‌ و‌ ز‌یره‌ک‌یه‌ی‌ له‌ی‌وس‌ف‌ دا‌ (ع‌ل‌یه‌ الس‌لام) به‌دی‌ ک‌رد‌، ن‌ارد‌ی‌ به‌ش‌و‌ین‌یدا‌ تا‌کو‌ ب‌یک‌اته‌ ی‌ه‌ک‌یک‌ له‌پ‌یا‌وان‌ی‌ ن‌ز‌یک‌ له‌خ‌ۆ‌ی‌ و‌ پ‌را‌و‌ی‌ژ‌ی‌ پ‌ی‌ ب‌ک‌ات‌، ک‌ات‌یک‌ ه‌ات‌ن‌ به‌د‌و‌ای‌ دا‌ ب‌ۆ‌ ئ‌ه‌و‌ م‌ه‌به‌سته‌، ئ‌ه‌و‌ ح‌ه‌زی‌ نه‌ک‌رد‌ به‌ند‌ی‌خ‌انه‌ به‌ج‌ی‌ به‌ئ‌ی‌ت‌ ه‌ه‌تا‌ به‌ته‌وا‌وه‌تی‌ پ‌و‌ون‌ نه‌ب‌یت‌ه‌وه‌ که‌ ب‌ی‌ تا‌وان‌ و‌ ئ‌ه‌وان‌ به‌نا‌ه‌ق‌ ئ‌ه‌م‌ چ‌ه‌ند‌ س‌ا‌ل‌ه‌ له‌ب‌ه‌ند‌ی‌خ‌انه‌یان‌ ق‌ای‌م‌ ک‌رد‌وه‌، به‌ک‌ور‌تی‌ د‌ه‌ی‌وی‌ست‌ ب‌ۆ‌ ه‌م‌و‌و‌ ل‌ای‌ه‌ک‌ ئ‌اش‌ک‌را‌ ب‌یت‌ که‌ ئ‌ه‌و‌ تا‌وان‌ه‌ی‌ ب‌ۆ‌ی‌ ه‌ه‌ل‌ به‌س‌ترا‌وه‌، و‌ان‌ ی‌یه‌و‌ ئ‌ه‌م‌ د‌و‌وره‌ له‌و‌ ش‌ت‌انه‌وه‌ و‌ دا‌و‌ین‌ پ‌اک‌ه‌ .

ی‌وس‌ف‌ (ع‌ل‌یه‌ الس‌لام) به‌ن‌ی‌ر‌ا‌وه‌ک‌ه‌ی‌ گ‌وت‌: ﴿ارْجِعْ إِلَيَّ رَبِّكَ﴾ ب‌گ‌ه‌ر‌ی‌ره‌وه‌ ب‌ۆ‌ ل‌ای‌ پ‌اد‌ش‌ات‌ و‌ و‌ا‌تا‌ م‌ن‌ ه‌ه‌رو‌ا‌ س‌ه‌ر‌ به‌خ‌ۆ‌ له‌یه‌ند‌ی‌خ‌انه‌ ن‌ای‌ه‌مه‌ د‌ه‌ره‌وه‌ ﴿فَسَأَلَهُ مَا بَالَ السُّورَةِ اللَّاتِي فَطُنَّ أَتَدِينُهُنْ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ﴾ و‌ا‌تا: له‌پ‌اش‌ا‌ ب‌پ‌رس‌ه‌ که‌چ‌ۆ‌ن‌ ئ‌ه‌و‌ ژ‌ئ‌انه‌ د‌ه‌ست‌ی‌ خ‌ۆ‌یان‌ ب‌ری‌ و‌ به‌چ‌ ه‌ۆ‌یه‌ک‌ بو‌و‌، ی‌ان‌ چ‌ۆ‌ن‌ ز‌ۆ‌ری‌ان‌ له‌م‌ن‌ ک‌رد‌ که‌ب‌چ‌م‌ ب‌ۆ‌ نا‌وی‌ان‌ ؟ خ‌ۆ‌ پ‌اش‌ا‌ خ‌ۆ‌ی‌ د‌ل‌ن‌ی‌ای‌ه‌ له‌وه‌ی‌ که‌م‌ن‌ دا‌و‌ین‌ پ‌اک‌م‌، ج‌اک‌ات‌یک‌ پ‌رس‌ی‌اری‌ان‌ له‌و‌ژ‌ئ‌انه‌ ک‌رد‌ دان‌یان‌ به‌را‌ست‌یه‌که‌دا‌نا‌و‌ دا‌و‌ین‌ پ‌اک‌ی‌ و‌ س‌ه‌رو‌ه‌ری‌ ی‌وس‌ف‌یان‌ با‌س‌ ک‌رد‌ گ‌وت‌یان‌ ﴿قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾، ح‌اش‌ا‌ له‌و‌ به‌خ‌وا‌ ه‌ه‌ر‌گ‌یز‌ خ‌را‌پ‌ه‌کار‌ی‌مان‌ له‌ ی‌وس‌ف‌ نه‌دی‌وه‌ و‌ ته‌ن‌ان‌ت‌ (ق‌الت‌ ا‌مر‌اه‌ الع‌ز‌یز‌ن‌ ژ‌نه‌ک‌ه‌ی‌ پ‌اش‌ا‌ گ‌وت‌ی‌ ﴿إِنَّ حَضَرَ الْحَقِّ﴾ ن‌ی‌ستا‌ ه‌ه‌مو‌و‌ ش‌ت‌ی‌ ئ‌اش‌ک‌را‌ بو‌و‌، ر‌است‌ی‌ د‌ه‌ر‌که‌وت‌، که‌را‌ست‌یش‌ د‌ه‌ر‌که‌وت‌ د‌ه‌ب‌ی‌ ش‌و‌ینی‌ ب‌که‌و‌یت‌ ﴿أَنَا رَاوِدُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمَادِينِ﴾، و‌ا‌تا: م‌ن‌ نه‌ف‌سی‌ ئ‌ه‌وم‌ دن‌ه‌ د‌ه‌دا‌، ئ‌ه‌و‌ ر‌است‌ه‌ و‌ له‌را‌ست‌گ‌ۆ‌ی‌انه‌، چ‌ون‌که‌ به‌ب‌ی‌ تا‌وان‌ و‌ به‌نا‌ه‌ق‌ چ‌ه‌ند‌ س‌ا‌ل‌ خ‌را‌پ‌ه‌ به‌ند‌ی‌خ‌انه‌وه‌ و‌ نا‌پ‌اک‌ی‌ خ‌را‌پ‌ه‌ پ‌الی‌، ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ﴾، و‌ا‌تا: ئ‌ه‌مه‌ش‌ ب‌ۆ‌ئ‌ه‌وه‌ی‌ ئ‌ه‌و‌ ب‌ز‌انی‌ که‌م‌ن‌ ژ‌یر‌

به ژیر ناپاکی و خه یانه تم له نه و نه کردووه، خوای گورهش له گهل فیلی خه یانه تکاران نییه،
 گوتراوه: نه وه دهقی قسه ی (یوسف) بوه (علیه السلام) که ویستویه تی نه وه ب و پاشا ساخ و
 یه کلایی بکاته وه که هرگیز یوسف (علیه السلام) نیازی خراب نه بوه و نه یویستوه ژیر به ژیر فیلی
 و خه یانه ت له گوره ی خو ی بکات، له لایه کی تره وه گوتراوه: نه وه دهقی قسه ی زلیخان ژنی
 پاشابوه، و اتا: دان به وه دا ده نیم که هرگیز من ژیر به ژیر خه یانه تم له میړده که نه کردووه،
 که مینک و نهم داوه، به لام هرگیز نیش به دکار و بی شرمیم له گهل دانه کردووه، نه مهش
 پاووچوونی زوره ی پینشه وایانی دوا یی و نه وانی دیکهش، به لام (ابن جریر) و (ابن ابی
 حاتم) خ. ل ته نها مه به سستی یه که میان یاس کردوه . ﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ
 رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، و اتا: من پاکانه بو دهرونی خو م ناکهم، به پاستی دهر وون فرمان
 به خراپه کاری دهکات، سامه گهر دهر وونیک که په روه ردگارم به زه یی پایدا بیتوه و لاییدات،
 وه په روه ردگاری منیش لیږدوه و به به زه ییه . گوتراوه: نه مه دهقی قسه ی یوسف بوه (علیه
 السلام)، وه گوتراوه: نه مه دهقی قسه ی زلیخا بوه، که نه مه شیان گونجاوتره، خوای گوره خو ی
 با شتر ده زانی .

نیر که پاشا د دنیا بو له وه ی که شکو و شرمی نه و پاریزراوه و هیچ که سینک ده ست
 درېژی نه کردوه ته سر ناموسی ژنه که ی، به لکو نه وانه قسه و بوختانی خه لکی بون، نیر
 ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ اِثْرِي بِه اَسْتَخْلِفْهُ نَفْسِي﴾ و اتا: یوسف بو به یتن، ده یکه مه ده سته پیاوی هه لیژاردی
 نزیک له خو م و ده سه لات داری ده ولت، هر که قسه و گفتوگوی له گهل دا کردو به ته واده تی لایه نی
 راسته قینه ی پودا وه که ی زانی پیی گوت: ﴿إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ و اتا: تو له نه مړوه له لای
 نیمه خاوه ن ده سه لات و نه مینداریت، وه که نه وه وایه پیی بلای: ده ی فهرمو و چیت ده و ی
 بیکه بو پرگار کردنی نه م گه له له و قهیرانه ی به رتوه یه: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ
 عَلِيمٌ﴾ و اتا: گه نجینه کانی ولتم پیی بسپیړه من ده زانم چون ده یانپاریزم و به نه مانه ته وه
 راگیریان ده که م، دیاره پاشا بو ی دهر که وتووه که که سینکی پاریزه رو لیژانه له بواری
 ده ولت داریو نابوریدا، هاوکات نه م نایه ته به لگه یه له سر نه وه ی که دروسته مړو ق خو ی
 داوای به رپر سیاریتی و پله ی ده سه لات بکات به مهر چنک شیاوترین که سی نه و جینگه و
 پایه بیت زانای نه و بواره بیت و به نه مانه ته وه و به چالا کانه کاره کانی راپه رتی . (اهل الکتاب)
 پییان وایه که فرعون ی میصر یوسفی زور زور به رز کرده وه و کردی به ده سه لات داری هه مو و
 زه و ی و زاره کانی میصر، مو ستیله که ی په نجه ی خو ی کرده په نجه ی نه و، به رگی نا وریشمی

بۆ له بهر كرد؛ گهردانهی زېږی كړده گهردنی، له كه ژاوهی دوه می دواى خوښه سواری ولاخی
 كرد، كه سېكى دانابو كه له جياتى پاشا له پېشه وه ده پوښت و ده گوت: تۆ گهره
 ده سه لاتدارى، (يوسف) یش (عليه السلام) ده يفرموو: من له تۆ گهره تر نیم مه گهر ته نها به كورسى
 وتراوه: نه وسا ته مه نى يوسف (عليه السلام) سى سال بو، ژنيكى گهره ى خاوه ن شكوى
 هینا، (تعلبي) ده لیت: پاشا (قه طفیر) ى له سهركارى وه زاروت و خه زینه دارى لا بردو (يوسف) ى
 له جیگه ى نه ودانا، واباس ده كړت كاتيك پاشا كوچى دوايى كړوه زلینحای ژنى شووى
 به نه و كړدوه ته وه كه وهك كچ وابوه، چونكه میړده كه ى به مه به سستی مندا ل بون نه ده چوه لای
 ژنه كانى، له بهر نه وه له (يوسف) (عليه السلام) دوو مندالى بو، كه ناویان (نه فرایم) و (مه نسا) بوه و
 سهره نجام (يوسف) و متمانه ى ته واوى خه لكه كه ى بوخوى مسوگر كړدو بوو به پاشایان،
 پاشایه كى دادپه روه و دلسوز، به جوړى كه هه موو خه لكه كه خوښان ده ویست و لیى پازى
 بوون . وا ده گېر نه وه كه: كاتيك يوسف (عليه السلام) بانگ كړا بۆ دیوانى پاشایه تی ته مه نى سى
 سال بو، پاشا به حه فتا جوړه زمان قسه ى له گه لدا كړدوه و نه ویش به هه موو زمانه كانى
 به روه وانى وه لامى داوه ته وه، پاشا به وه زور سهرسام بوه، چونكه هینشتا ته مه نى يوسف كه م
 بوه به به راورد له گه ل فیږیونى نه و زمانانه، خواى گهره باشت ده زانیت .
 ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 يوسف (٥٦ - ٥٧)، واتا: پاش نه و ناره حه تیه ى له به نديخانه چه شتى، تواناو ده سه لاتيكى
 گهره مان به يوسف به خشى، به چه شنى كه پرووى بكردايه ته هه شوینيكى سهر زهوى قه درو
 پېزو شكويه كى تايبه تی هه بو، ناوا خواى گهره پاداشتى بېواداران ده داته وه، نه مه وېږاى
 پاداشتى دواپوژيان كه تايبه ته به بېواداران و خو پاريزان . گه ليك قسه و باسى سهرزاره كى
 ده ربه ربه ى (يوسف) پېغه مېهر و پشستاو پشت گوتراوه، له وانه ش گوايه: كاتيك (قه طفیر) (زليخا)
 ماره دهكات، ده مریت، نيتړ يوسف ده كړتته پاشا و ژنه كه یشى بۆ خو ى ماره ده كاته وه، (ابن
 اسحاق) یش خ ده لیت: (وليدى كوپى رهيان) كه پاشا ى هره گهره ى (ميصر) بوه له سهر
 ده ستى يوسف (عليه السلام) موسو لمان ب وه، خواى گهره ده زانیت، بېگومان ب ه سهر هاتى
 (يوسف) (عليه السلام) گه ليك قسه و شتى نارپاتيشى تيكه ل كراوه به چه ندين شينوه گوتراوه و
 نوسراوه، به لام راستر له هه وموويان نه وه يه كه خواى گهره له قورئانى پېرؤزدا باسى
 فهرمووه .

بە يەكتەر گەيشتنەۋەي يوسىف (عليه السلام) و براكانى

خوای گەۋرە لە ئايەتى ژمارە (۵۸-۶۲)ى سورەتى يوسىف باسى چىرۆكى بە يەكتەر گەيشتنەۋەي يوسىف (عليه السلام) و براكانى دەكات .

پاش ئەۋەي سەرەتاي ھەوت سالى بىبارانى و گرانى دەستى پىكىرد، براكانى يوسىف (عليه السلام) بە كاروانى پوويانكرد وولاتى مىصر، بەمەبەستى ۋەرگرتن و كېرىنى دانەۋىلەو خۆڭ و ئازوقە، لەو كاتەشدا يوسىف (عليه السلام) پاشاى (مىصر) بوو، كە چۈنە لاي، ئەو براكانى خۆى ناسىيەۋە، بەلام براكانى ئەويان نەناسىيەۋە، بگرە ھەر بە خەيالىشىياندا نەدەھات و نەياندەزانى كە براكەيان بەو پلە و شكۆبەرزە گەيشتۈۋە، لەبەرئەۋە نكۆليان دەكرد كەپاشا يوسىف برايان بىت . (اهل الكتاب) پىنيان وايە كە كاتىك چۈنە لاي يوسىف (عليه السلام) كېرنوشى پىزيان بۆ برد، بەلام يوسىف (عليه السلام) ئەۋانى ناسىيەۋە، بەلام دەيوست براكانى نەيناسنەۋە، لەبەرئەۋە بە تۈپەيى و بە رەقى لەگەلياندا دەدوا، پىنى گوتن: ئىۋە سىخوين و ھاتوۋە خىر و بىرى ئەم وولاتە بۆ خۆتان بەرن، ئەۋانىش گوتيان: نەخۋازە لا ... بەلكو ئىمە ھاتوۋىن خۆڭ و ئازوقە بەرىنەۋە بۆ خەلكى وولاتى خۆمان كە گىرۋەي گر انى ووشكە سالى ھاتوۋە، ھەمووشمان كۆپى يەك باوكىن كە كەنەنەيىيە، لە راستىدا دوازە برا بوۋىن، بەلام يەككىمان لىپزىشت و برا بچوۋكەمان لاي باوكمانە، يوسىف (عليه السلام) فەرموۋى ھەر دەبىت بەكار وبارتان بزانم و سى پۆز بەندى كردن پاشان (شەمعون)ى لاي خۆى بە بارمتە ھىشتەۋە ۋە تاكو برا بچوۋكەيان بەيىن، ئەمەش قەسى زۇر ھەل دەگرىت .

خوای گەۋرە دەفەرموۋىت: ﴿وَلَمَّا جَوَّهَرُ بَجَهَارِهِمْ قَالَ الثَّوْنِي بَاخْ لَكُمْ مِنْ أَيْكُمُ﴾ واتا كاتىك ئازوقەيان پىدان كە وا باو بوۋە ھەر كەسە و بارى ووشترىك ۋەر بگرىت و نابى لەۋە زياتر بدر ىت بەھىچ كەسىك، لىرەدا يوسىف فەرموۋى بە براكانى دەبىت براكەي ترقان كە لە باوكتانەۋە براتانە بۆم بەيىن، ئەۋەش پاش ئەۋە پىرسىارى لىكردن دەربارەي بارى گوزەرانىان و ژمارەيان، ئەۋانىش لە ۋەلامدا گوتيان: ئىمە دواترە براين، يەككىيان وون بوو پۆيشت يان بى سەر و شوئە، بەلام براكەي ئەۋ لەگەل باوكم دادەنىشى و لە ژياندايە.. يوسىف (عليه السلام) پىنى پاگەياندن كە ئەگەر سالى داھاتو ھاتنەۋە بۆ ئازوقە ۋەر گر تن دەبىت ئەۋ برايەش لەگەل خۆتاندا بەيىن بۆ لام، ﴿أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُولِي الْأَكْمِلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ واتە: ئەدى نابىنن كە من چۆن پىشۋازىم لىتان كىدوۋە ۋ ھاوكارىم كىدوۋن لە پىدانى ئازوقەدا،

من ناوا پړنزی میوانی خوږ دهگرم، تاكو براكه‌يان بهنن، شه‌ميان هاندان بو، به‌لام يوسف (عليه السلام) پړنگه‌ی دووه‌ميشی گرتنه‌بهر و ویستی بیاترسینتی و هه‌ره‌شهی لی‌کردن به‌وه که پیتی فهرموون: ﴿فَإِنْ لَمْ تُثَابِرْ بِهِ فَلَآ كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُون﴾، واتا: شه‌گهر براکه‌تان له‌گه‌ل خو‌تانداندا نه‌مینن بۆلام که گه‌رانه‌وه نه‌وا هیچ نازووقه‌یه‌کتان لای من نیه و ناتانده‌می و بگره‌هر نزیکیشم مه‌که‌ونه‌وه، واتا: هه‌تا نه‌یه‌مینن له‌گه‌ل خو‌تانداندا مه‌یه‌نه‌وه بۆ لای من و به‌ته‌مای نازووقه‌ مه‌بن، به‌ پینچه‌وانه‌وه شه‌گهر براکه‌تان پینیت نه‌وا یه‌که‌م که‌س نی‌وه به‌ری ده‌که‌م ﴿قَالُوا سَوَادُ غَنَّةٍ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ گوتیان: ئیمه‌ شه‌وپه‌ری هه‌ول له‌گه‌ل باوکیدا ده‌دین تاكو پړنگه‌ی بدات تا له‌گه‌لماندا ره‌وانه‌یلا بکات، ناسانه به‌لامانه‌وه و ده‌توانین هینانی شه‌و مسوگهر بکه‌ین . نینجا يوسف (عليه السلام) فهرمانی کرد به‌ به‌رده‌سته‌کانی که شه‌و شتانه‌یان بۆ بخه‌نه‌وه ناو باره‌کانیان که له‌جیاتی نازووقه‌ هینابویان، واته شه‌و شته‌ی که له‌جیاتی پاره بۆ نالوگو‌پ هینابویان، به‌بی شه‌وه‌ی شه‌وان به‌ خو‌یان بزائن . ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْفُقُونَهَا إِذَا أُلْقُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، واتا: بۆ شه‌وه‌ی شه‌وان بیناسنه‌وه که شه‌و شتی خو‌یانه بۆیان گه‌راوه‌ته‌وه یاخود له‌گه‌ل خو‌یان هیناویانه‌ته‌وه، کاتیک ده‌گه‌رینه‌وه ناو که‌س و کاریان به‌لکو به‌وه‌ی گه‌راندنه‌وه‌ی شه‌و شتانه‌ سه‌ره‌له‌نو‌ی جاریکی تر بگه‌رینه‌وه بۆ میصر و براکه‌شیان له‌گه‌ل خو‌یانداندا به‌رن .

گوتراوه: بۆیه شه‌و شتانه‌یان بۆ کردونه‌ته‌وه ناو باره‌که‌یانه‌وه تاكو کاتیک چوونه‌وه وولاتی خو‌یان ناچاربن بگه‌رینه‌وه و شه‌و شتانه‌ بگه‌رینه‌وه و به‌ هۆیه‌وه براکه‌یشیان به‌رن، هه‌روه‌ها ووتراوه: يوسف (عليه السلام) شه‌وه‌ ده‌ترسا شه‌م برایانه‌ی جاریکی تر نه‌یه‌نه‌وه بۆ (میصر)، له‌به‌ره‌شه‌وه شه‌و شتانه‌ی کرده‌ ناو باره‌که‌یانه‌وه تاكو ناچاربن له‌به‌ره‌شه‌وه هه‌ر ده‌بی بگه‌رینه‌وه، هه‌روه‌ها ووتراوه‌پینی جوان نه‌بووه کری له‌ براکانی وه‌ریگری له‌جیاتی نازووقه‌که، سه‌باره‌ت به‌و که‌ل و په‌ل و شت و مه‌کانه‌ی پیتی دانه‌وه و کردیه ناو باره‌که‌یانه‌وه، راهه‌کارانی قورخانی پی‌و‌ز را و بۆچوونی جیاجیایان هه‌یه و له‌مه‌ودوا باسی ده‌که‌ین . لای (اهل الکتاب) بریتی‌بووه له‌ چهند پریاسکه‌یه‌کی پاره، خو‌ای گه‌وره باسی هه‌لو‌یست و کاری براکانی ده‌کات کاتیک گه‌رانه‌وه بۆ وولاتی خو‌یان و ده‌نگ و باسه‌که‌یان له‌ باوکیان گه‌یاند و گوتیان: ﴿مَنْعَ مِنَ الْكَيْلِ﴾ واتا: قه‌ده‌غه‌ کراوه له‌مه‌ولا نازووقه‌ وه‌ریگرین هه‌تا براکه‌مان بنیامین له‌گه‌لماندا نه‌نی‌ری ﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ که باره‌کانیان کرده‌وه بینیان که‌لوپه‌له‌کانی خو‌یان له‌گه‌ل خو‌یانداندا هیناوه‌ته‌وه، به‌ باوکیان گوت: بابه چی بکه‌ین ؟ شه‌وه‌تا که‌ل و په‌له‌که‌مان وه‌ک خو‌ی

خراوه ته وه باره كانمانه وه و هیناو مانه ته وه، كه واته نه مسالیش ده چینره بو نازووقه ی تر ﴿وَكَيْفَ أَهْلُنَا﴾ نازووقه بو كه س و كارمان ده مینین، له خووشی نه وه شدا ﴿وَنَحْفُطُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ﴾ براكه شمان باشر ده پاریزین و دیار ه به هوی نه وه وه باریکی و شتر زیاتر نازووقه وهرده گرین، ﴿ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ﴾ واتا: له بهرانبهر بردنی براکهیان له گهل خویندا نه وه شتینکی گونجاوه كه باریکی زیاتر وهریگرن .

(یه عقوب) (علیه السلام) خوشه ویستی یوسفیشی دابوو به (بنیامین) ی برای، چونكه بونی نه وی لیده هات و دلی پیی پروون ده بوه وه و بگره له جیاتی نه ویش داینا بوو، له بهر نه وه ده ترسا ككه نه گهر نه میشیان بداته ده ست و بی سهر و شوینی بكن نه وا به ته واوه تی چرای ناواتی ده كوژیته وه. له بهر نه وه هه موویانی كو کرده وه و پینی گوتن له گهل تاندا ناینیرم هه تا هه مووتان په یامم نه ده نی كه بیپاریزین و به سه لامه تی بوم بهیننه وه، نه وانیش هه موویان به یهك دهنگ په یمانیاندا، خوی گهر ه نه خشه ی ووردی داناوه بو كاروباره كانی و هه موو شتینکی له وپه ری ووردی و نه اندازه گری دایه .

خو نه گهر كه س و كاری (یه عقوب) (علیه السلام) پیویستیان به نازووقه نه بوايه، رهنگه (یه عقوب) (علیه السلام) بنیامینی كوپری به نه وان نه سپاردایه، به لام قه ده ری خویای حوكمی خوی هه یه، خوی گهره خوی ده زانیت چ كاری به و كار هیه، نه وه بوو (یه عقوب) (علیه السلام) به كوپره كانی خوی فهرموو: ﴿قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتِيَ بِهٖ اِلَّا اَنْ يَّحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَيَّ مَا تَقُولُ رَبِّكَ﴾ واتا: له گهل تاندا ناینیرم هه تا په یمان به خوا نه ده ن كه بوم ده میننه وه به هه مووتان ده یپاریزین، جا كه په یمانیان دایه له كوژاییدا فهر مووی: خوی گهره وه کیله به سهر نه و قسانه وه كه كردمان و نه و ناگاداره .

ئینجا (یه عقوب) (علیه السلام) فرمانی كرد به كوپره كانی كه هه موویان پیکه وه له یهك ده روازه ی شاروه نه چنه ناو شاره كه وه، به لكو له ده روازه یه کی جیا جیا وه بچنه ناو شاره وه، ووتراره بوئه وه ناوا فرمانی پیکردوون تاكو نه بن به چاوه وه، چونكه نه وان زور شیوه جوان بوون و هه مووشیان برابوون، نه وه ش راوبوژچوونی (ابن عباس) ^(۹۳) و (مجاهد) ^(۹۴) و (محمدی كوپری كه عب) ^(۹۵) و (قتاده) ^(۹۶) و (السدي) ^(۹۷) و (ضحاک) ^(۹۸) هه روه ها ووتراره: مه بهستی

^{۹۳} ضعیف جدا: ابن جریر (۱۳/۸).

^{۹۴} ضعیف الیه: ابن ابی حاتم (۱۱۷۶۷).

^{۹۵} ضعیف الیه: ابن جریر (۱۳/۸).

(یہ یعقوب) (علیہ السلام) لہودا ٹوہبوو کہ ہریہ کیان لہ ریگہ یہ کہوہ برؤنہ ناو شاره کہوہ تاکو
 هوال و دہنگ و باسی یوسف بزائن، ٹہگر مابیت، ٹہمہ شیان راوبؤ چوونی (ئیراہیمی
 نہ خہ عی) یہ (ﷺ)، لہودہ چیت بؤچوونی کؤمہ لی یہ کم راست تر بیت، ہرہ کو خوی
 گہورہ لہ سہر زمانی یہ یعقوب (علیہ السلام) دہ فہرمویت: ﴿وَمَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، وہ خوا
 گہورہ دہ فہرمویت: ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ
 يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِلَهُ لَدُوْهُ عِلْمٌ لِّمَا عَلَّمَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ واتا: کاتیک لہو شوینانہوہ چوونہ
 شاره کہوہ کہ باوکیان فہرمانی پیکردبوون ہیچ سوودیکی نہبوو بؤ ٹہوان مہگر داخوازہ کی
 یہ عقوبیان ہینایہ دی، ٹہو دہیزانی کاتیک فیرمانہ کرد، بہ لام زوربہی خہ لکی بہوہ نازان،
 واتا: سوڈیکی بہرچاویان نہدی لہودا کہ ہوالی یوسفیان دہست بکہویت .

(اہل الکتاب) پییان وایہ کہ (یہ یعقوب) (علیہ السلام) بہ کورہ کانیدا دیاریان نارد بؤ پاشای
 (میسر) کہ بریتیبوو لہ بستہ و بادہم و سنہوہر و قہزوان و ہنگوین، پاشاش پارہی جاری
 پیشووی لیوہرگرتن و دیاریہ کانی رہت کردہوہ .

خوی گہورہ باسی ٹہو بارہ دہکات کہ یوسف (علیہ السلام) لہ گہل بنیامینی برایدا بہیہ کہ
 دہگن و خوی پیڈہناسینیت و بہدریژی بہ سہرہاتہ کہ پروون دہکاتہوہ لہ نایہ تی (۶۹-۷۹) ی
 سورہ تی (یوسف) دا، ہرہوہا باسی ٹہوہ دہ فہرمویت: کہ چؤن بہ نہینی (یوسف) (علیہ
 السلام) لہ گہل بنیامینی برایدا دہکہویتہ گوتار و ہوال و دہنگو باسی خوی و باوکی دہ پرسیت
 و پیشی دہلیت کہ ٹہو شتہ بہہینی و لہ نئونانیدا بیاریزی و کہس پییان نہ زانیت،
 دلنہواییشی کرد ٹینجا یوسف (علیہ السلام) ہولیدا بؤٹہوہی کہ نہخشہیہک دابنی کہ (بنیامین)
 لای خوی گل بداتہوہ و ٹہوان رہوانہ بکاتہوہ، لہبہرٹہوہ فہرمانی کرد بہ گہنجہ
 بہر دہستہ کانی کہ جامی ناوخورہی پاشا کہ خہ لکی بؤ پیوانہ کردنیش وک (رہ) بہ کاریان
 دہینا بؤ دابہش کردنی خوراک بہ نہینی بیخہنہ ناو بار و کھل و پہلی بینامینہوہ، پاشان
 بہوان بلی کہ ٹیوہ رہی پاشاتان دزیوہ، دہبی زور بہ خیرایی کؤل بار دہکانتان بکہنہوہ بہ
 وردی بیشکینریت، بانگخوازہ کہ کھوتہ ہرہشہ لیکردنیان، ٹہوانیش گوتیان: ﴿قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ
 عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمْ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ﴾، واتا: بہخوا خوشتان دہزان کہ ٹیمہ بؤ دزی و

^{۹۶} ضعیف الیہ: ابن جریر (۱۳/۱۳/۸) .

^{۹۷} ضعیف الیہ: ابن جریر (۱۳/۱۳/۸) .

^{۹۸} ضعیف الیہ: ابن جریر (۱۳/۱۳/۸) .

خراپکاری سهرزهوی نه هاتووینه ئیره و ئیمه دزنین، ﴿قَالُوا فَمَا جَزَاءُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾، قَالُوا جَزَاءُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ لَهْوَ جَزَاءُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾، واتا: سزا ئهو كه سه چي بيت نه گهر درو بكات، يان نه گهر نيوه درو بكن؟ گوتيان ئهو ربه يه تان له باري ههركه سيكماندا دۆزیه وه، ئه وه خۆیه تی، ئاوا سزای سته مكارانه ددهین .

﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ رِغَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ رِغَاءِ أَخِيهِ﴾، واته: دهستی کرد به پشکینیی ده فرو باره کانیان پینشا هی ئه وان گهرا پاشان هی بنیامین، تاکو گومانیان بو دروست نه بیت، به لام دوایی له ناو ده فرو باری بنیامین دا ربه که ی دۆزیه وه ده ریته نا ﴿كَذَلِكَ كُنَّا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِأَخِيهِ أَنْ يَدِينَهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾، واتا: ئاوا نه خشه ی فیلیکی به جیامان به یوسف فیترکرد، وانه بویه به پیی ده ستوری پاشا نهیده توانی براهی گل بداته وه، واتا: نه گهر دان پیا نانی براهی نه بویه به وهی که له باری ههركه سیكدا بدۆزیه ته وه ده بیت ئهو كه سه گل بدریته وه، نه وهش سزاکه یه تی، نه وا خوای گه وره پله ی زانستی هه ندی کس که خوای گه وره ده یه ویت بهرز ده کاته وه و له سه رو هه موو خاوه ن زانستی که وه زانایه کی تر هیه، به و جوړه خوای گه وره ئهو جوړه زانسته ی به یوسف به خشی (علیه السلام) که براهانیان هه ر گیز ده رکیان به وه نه کردبوو، جاری نه وهش سه ره تایاکه بو ئهو بوداوانه ی دواتر پروو ددهن، دیاره یه عقوبی باوکی (علیه السلام) یان نوینه ری ئهو كه س و کاره ی دین بولای پاشا و له کوپه گیراو و بارمه که یان ده پرسنه وه . هه ر که ربه که یان له باری بنیامین دا دۆزیه وه، براهانی گوتیان نه گهر ئهو دزیبیتی نه وا وه براهی (واتا: یوسف) دزه، گوتراوه: که گوايه یوسف بتی باوه گه وره ی بردووه و شکاندویه تی، واتا: باوکی دایکی، گوتراوه: پوری له نیو بهرگه کانیدا شار دوویه تیه وه بیته وه ی ئهو به خو ی بزانی، چونکه منال بووه، پاشان ده ری هینا وه ته وه و ناشکرای کردووه نه مه یشی بو نه وه کردووه که به و بیانوه یوسف لای ئهو بمینیتیه وه، چونکه زوری خو ش ده ویست . هه روه ها گوتراوه: یوسف به مندالی خو پاکی له مالی خو یان ده برد و دهیدا به هه ژاران، گه لیک قسه ی تریش له ملالوا وه گوتراون، ﴿فَأَسْرَاهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ﴾، واتا: یوسف (علیه السلام) (بنیامین) ی ده ست به سه ر کرد و لای خو ی هینستیه وه دوا ی نه وه ی به نه وانی گوت: ﴿أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾، واتا: نیوه شه رهن گیزن . . کوینده رین ؟ خوا بو خو ی چاکتر ده زانی ت له وه ی که نیوه ده یلین، براهانی شی پیکه وه له گه لیدا چوونه به ندیخانه وه و ده ستیان کرد به تکا بو کر دن و پارانه وه له پاشا و گوتیان: ﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَخَدْنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِيَّاهُ مِنْ رِجْدِنَا مَتَاعًا عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا نَطْلُمُونَ﴾

یوسف (۷۸-۷۹)، واتا: ئەي گەرە و خاوەن شەق، ئەم کۆپە باوکیکی پیری هەیه، لەبری ئەو یەکیک لە ئیمە بگرە و با ئەو بپرواتهووە لای باوکی، بەراستی بەپزیزتان چاکەکار ن (دەخوایین داواکەمان وەرێگریت)، یوسف فەرمووی: پەنا بەخوا ئەگەر کەسێکی تر بگرین جگە لەو کەسەي کە شتە دزراوەکەمان لە بارەکیدە دۆزیووتەو، جا خۆ ئەگەر وا بکەین واتا: لەجیاتى تاوانبارێک بپتوانێک سزا بدەین، کەواتە ئیمە ستمەکارین .

(اهل الكتاب) دەلێن: لێرەدا یوسف (علیه السلام) خۆی بە براکانی ناساند، بەلام ئەو هەنەیه، چونکە پروداوی تر بەدوایدا هات . کاتێک براکانی ناویمیدبون هاتنە دەرەو و کەوتنە قەسەي خۆبەخۆ لە نێوان خۆیاندا، (رۆبیل) ی برا گەرەیان گوتی: ﴿فَلَمَّا اسْتِأْذَنُوا مِنْهُ خَلَعُوا نَجِيًّا قَالَ كَيْفَ هُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾، واتا: ئەدى نازانن کە باوکتان پەیمانی لێوەگرتوون و سویندى داوون بە خوا کە (بنیامین) بەبیوھى بگەرێننەو بۆ لای، وا دیارە ئێو پەیمانتان شکاند، هەرەکو چۆن لە بردنە دەرەو یوسفی برایشیدا کاتی خۆی پەیمانتان شکاند، بە راستى من رووم نایات ئاوا بچمەو بەر دیوانى باوكم، لەبەر ئەو من لێرە دەمینمەو، تا باوكم دیت یان خواي گەرە خۆی باشتەین حوکمدەرە بەسەر فەرمانەکانیدا، بەلام ئێو ﴿ارْجِعُوا إِلَيَّ أَبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ﴾، واتا: بگەرێنەو بۆلای باوکتان و پێی بلێن کۆرەکەت دزی کردووە و گیراو، وەك پوکاری پوداوێکە وا دیارە ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ، وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِمْرُ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾، واتا: بلێن ئیمە باوەرمان نەکرد تاكو ئەو ی بە چاوی خۆمان دیمان، خۆ ئیمەش نازانین لە پەنھاندا بەسەرھاتەكە چۆن چۆنییە، هەرەها بۆ باوكم باسی بکەن کە بەسەرھاتی ئەو دزیە هەموو شاری میصری گرتۆتەو هەموو کەس بەو دەنگ و باسەي زانیو، پێی بلێ ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ ئیمە راست دەکەین لەم گیرانەو یەداو فیل و درۆی تیدا نییە .

﴿بَلْ سَأَلْتُ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَمْرًا فَصَرَّ جَبِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَيَّ مَا تَصِفُونَ﴾ واتا: باوکیان باوەری پێنەکردن و فەرمووی: ئەو دەست هەلبەستی خودی خۆ تانە ئەگینا دزی کردن پەوشت و پەفتاری بنیامین نییە . (ابن اسحاق)^(۹۹) و هەندیکى تر پێیان وایە کە زۆر نکولی و سووربوونیان لەسەر بەسەرھاتی بنیامین کێشەي (یوسف) یشی لەسەر زەق ترکردنەو، وەك هەندى لە پیشینان گوتیانە: یەعقوب (علیه السلام) گەلیک قەسەي پێگوتن و لێیان تۆرەبوو،

^{۹۹} ھەبە ضەف: رواه ابن جریر .

تاکو به ئومیدیکی گه شهوه گوتی: ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ واتا: سا به لکو خوی گه وره هه موویانم بۆ بنیختهوه، واتا: رۆبیل و یوسف وه بنیامین ﴿إِنَّهُ مُرُّ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ﴾، واتا: نهو پهروهردگار خوی زانایه بهوهی که من چهنده په پوژی کوپه کانم و هه ره نهویش کار به جییه و توانای به سه ره هه موو کردار و په فقاړیکدا هه یه، ﴿وَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ په خنه ی توندی له کوپه کانی گرت و به دهم بیزاری و هه ناسه ساردییه وه گوتی ﴿وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يَوْسُفَ﴾ داخه کهم بۆ یوسف، که واته سه ره له نو ی به به به تازه که زامی کونیشی کولایه وه ﴿وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾، واتا: دوو چاره کانی سپی داهاتن به هو ی گریان و خه می زوره وه ﴿فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ رقی خوی خواردبوه و زور له دلی له خوی دامابوو، بۆ دوری خوی و کوپه بیسه ره و شوینه کانی، کوپه کانی هاتنه لای باوکیان و سه ره له نو ی دلنیا یان کرده وه و گوتیان: ﴿قَالُوا تَاللَّهِ تَفُتًا تَذَكَّرُ يَوْسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حُرًّا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾، واتا: بروت و هینده یری یوسف بکهیت به خوا هه موو له شت لیک هه لده وه شیت و که نفعت و بییه ز ده بیت، باش وایه به زه ییه کت به خوتدا بیته وه، به لأم (یه عقوب) (علیه السلام) فه رمووی: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تُعْلَمُونَ﴾ واتا: من سکا لای حالی خوم تنه لای خودا ده کهم نه که له لای نیوه یان خه لکانی تر، خوی گه وره شتیکی پی را گه یاندووم که به نیوه ی نه گوتووه، واتا: خوی گه وره ده روی پزگاریم لیده کاته وه و نه بیت نهو خه ونه ی یوسف بیته دی، که له خه ویدا من و نیوه ش کرپنوشی پیزمان بۆ بردووه، من دلنیا م که نهوان ماون، یوسف ماوه، له م بپوا به هیزه ییه وه به کوپه کانی گوت: پۆله کانم هه ستن بپو ن بگه رین به دوای یوسف و برا کهیدا، له په حمه تی خوا نا ئومید مه بن، چونکه نه وانه له په حمه تی خوا نا ئومیدن که بی پروان .

خوی گه وره له سوره تی (یوسف) دا له نایه تی (۸۸-۹۳) باسی نه وه نه فه رمویتی که چو ن بۆ جاری سیه م برا کانی یوسف چو ونه وه بۆ وولاتی (میصر) و نه م جاره یان برسیتی و هه ژاری ته و او په کی خستبوون، چوون بۆ نازووقه هینان، به لأم ده ست مایه که یان زور قه لب و که م بوو، ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾، واتا: نه ی خاوه ن شکو خومان و که س و کارمان په کمانه له بهر گرانی و بیبارانی و هه ژاری ﴿مَتَا وَأَهْلًا الضَّرُّ وَجِئًا بِيضَاعٍ مُزَاجًا﴾، واتا: شتیکی که مان هینا وه که نازووقه ی پی بکرین، گوترا وه پاره یه کی قه لب و خرا پیان پی بوه، گوترا وه شتیکی یه کجار که میان پی بوه له ده نکه سه نه و بهر و قه زوان و شتی له و با به تانه، (ابن عباس)

^(۱۰۰) دهگيرپتهوه كه شتهكانيان بریتیبون له وشكه بهروبوی قریوک و گوش، براکانی به سكالآوه گوتیان ﴿فَارْزُبْنَا الْكَيْلَ وَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَخْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾، واتا: ئەمانەمان لیۆمربگره و بۆمان بگۆرەوهوه به نازووقه، خیرمان پینبکه، خوی گهره پاداشتی خیرکاران دەداتەوه، وتراوه: ئەوش خیره پیمان دهکیت ئەگەر ئەمانەمان لی وەرېگریت بهرانبەر بهو نازووقهیهی دەماندهیت، (السدي) ^(۱۰۱) وا دهلیت، بهلام (ابن جریج) ^(۱۰۲) دهلیت: ئەوه خیره پیمان دهکیت که براکهمان بهرەلا بکهیت، (سوفیانی کوپی عینییه) ^(۱۰۳) دروست نهبووه خیر بکړیت به پیغهمبرمان محمد (ﷺ) بهم ئایهتەش بهلگه دهینایهوه، ابن جریج گیراویهتهوه کاتیک (یوسف) (علیه السلام) حالی براکانی بهو جوړه نارهحهته بینی سۆزی جولآو بهزهی پیناندا هاتهوه، نیت کاتی ئەوه هاتبوو که خوی ناشکرا بکات، بۆیه پوی کرده براکانی و پنی گوتن: (هل علمتم ما فعلتم بيوسف واخيه اذ انتم جاهلون ؟)، واتا: ئایا له بیرتان ماوه چیتان بهسەر یوسف و براکهیدا هینا، کاتیک که ئیوه نەزان بوون ؟ بهوپهیری سەرسامییهوه له یهکریان هەلپوانی، چەند جاریک چووبوونه لای، بهلام نهیانناسیبوهوه، بۆیه به سەرسامییهوه گوتیان: ﴿قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ رَسُولُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ﴾ به راست ئایا خۆت یوسفیت ؟ ﴿قَالَ أَنَا رَسُولُ فَهَذَا أَخِي﴾ فرمووی: من یوسفم و ئەوش واتا: (بنیامین) براکهمه ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ خوی گهره چاکهی گهرهی بهرانبەرمان کردوه، که ئارامی و خوڤاگری بهخشی بهخۆمان و باکمان وپرای ئەو ههموو خراپهکارییهی ئیوه کردتان بهرانبەرمان .

به راستی باوکیشمان زۆر به بهزهی بوو بۆمان و خوی له خراپه پاراست و ئارامی گرت و دیاره خوی گهرهش پاداشتی چاکهکاران وون ناکات، ئەوانیش گوتیان ﴿قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آفَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ﴾، واتا: بهخوا چاک خوی گهره ئیوهی بهسەر ئیمەدا شکۆمەند کرد به راستی ئیمەش زۆر هەله بووین، نیستاش بهبی دەسهلاتی و داماوێ لهبەر دەستی خۆتدا وهستاوین ﴿قَالَ لَا تَغْرِبْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ من ئەمپۆ تۆلهی خۆمان له ئیوه ناکههوه، بگره لیان دەبوورم، بهلکو خوی گهرهش لیان ببوری .

^{۱۰۰} صحیح جەدا: ابن جریج (۵۱-۵۰/۱۳/۸)، ابن ابی حاتم (۱۱۹۱۹)، عبدالرزاق (۱۳۴۰) .

^{۱۰۱} ضعیف الاسناد: ابن جریج (۵۳/۱۳/۸) .

^{۱۰۲} ضعیف الاسناد: ابن جریج (۵۴/۱۳/۸) .

^{۱۰۳} ضعیف الاسناد: ابن جریج (۵۱/۱۳/۸) .

هر نه وه که له ههمو بهزه ییدارنک به بهزه ی تره، نینجا کراسه که ی خوی پیدان، تا کو بیگه یه ننه دهستی باوکیان، تا کو به چاوه کانیدا بیهینن و به ویستی خوا بینایی چاوانی چاک ببیته وه، پاشان فرهانی پیکردن که ههمو یان مال و مندالیان بین بۆ وولاتی میصر، که نهو سهرده مه شاری ههرزانی و خیر و بیربوو، پاش چه ندين سال لیک داپران و دور که و تنه وه .

(عبدالرزاق) ^(۱۰۴) له (ابن عباس) وه ده باره ی نایه تی ﴿وَلَمَّا فُتِلَتِ الْعِرَّةُ﴾ ده لیت: هر که ربه کانی ده رهیناو باره کانیان کرده وه نه رمه بایه که هه لیکرد و بۆنی کراسه که ی یوسفی گه یانده لوتی یه عقوب (علیه السلام)، نیتر فره مووی: ﴿إِنِّي لَأَجِدُ رِجْ يَوْسُفَ لَوْلَا أَن تَفْذَرُون﴾، و اتا: من بۆنمی یوسف ده که م، نه گهر نه مکه ن به کیوداو نه لیتن: پیربووه و ده بزکی ننی وه ده لیت: له دوری سی پۆزه رپوه بۆنی کراسه که ی یوسفی کردوه . (حسنی بصری) ^(۱۰۵) و (ابن جریج المکی) ده لیت: دوری نیوان یوسف و یه عقوب (علیه السلام) هینده ی هه شتا فره سه خ بووه، وه ماوه ی هه شتا سال له یه کتری داپراون، به لام کو په کانی هه ستیان به و بۆنه نه کردوه و به باوکیان گوت: ﴿قَالُوا تَاللّٰهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ﴾، و اتا: به خوا هه شتا هر له سه ر پاو بوچوونی دیرینی خوتیت خوی گه وره ده فره مویت: ﴿قُلْنَا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلٰی رَءْجِهِ فَرْتَدَّ بُصْرًا﴾، و اتا: هر که مژده ی پیدراو کراسه که ی یوسفی هینا به چاوه پیرزه کانیدا سه ره له نوی بینایی به چاوه کانیدا هاته وه و یه کسه ر کوتایی به کویربوونه که ی هات . هر له و کاته شدا به کو په کانی گوت: ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَكْبَرُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، و اتا: نه ی کو په کانم ! نه دی من پیم نه گوتن خوی گه وره شتیکی به من فیرکردوه که نیوه نایزان، منی فیرکردوه که یوسف و ههمو کو په کانم پی شاد ده کاته وه، چاوم پیان پوون ده بیته وه، نینجا کو په کانی له پروی شه رمه زاری و تکاوه گوتیان: ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾، و اتا: بابه ! داوا بکه له خوی گه وره تا کو لیمان ببوریت به راستی نیمه هه له کارو تاوانبارین، جا چونکه به راستی له و کاره یان په شیمان ببوونه وه، نه ویش فره مووی: ﴿قَالَ سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، و اتا: داوا ی لیبوردنتان له خودا بۆ ده که م، هر نه ویشه که لیبورده و به به زه ییبه، گوتراوه که (یه عقوب) (علیه السلام) بریاریدا که له داهاتوودا داوا ی لیبوردنیا ن له خودا بۆ بکات، مه به سستی نه وه بووه که سبه یینی له کاتی سه بای به یانیدا نزاو داوا ی لیبوردنیا ن بۆ

^{۱۰۴} سنده صحیح: رواه عبدالرزاق (۱۲۴)، ابن جریر (۵۸/۱۳/۸ - ۵۹) .

^{۱۰۵} متفق علیه: البخاري (۱۱۴۵)، مسلم (۱۷۶۹) .

بکات، چونکه به زوری نژای نه وانه وهردهگیری که به یانیان زوو له خوا ده پارینه وه، وهک خوی گه وره ده فرمویت: ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾ سوره تی (ال عمران)، له فرموده ی پیغمبری نازیزماندا (ﷺ) هاتوو که فرموویه تی: (په وهرده گارمان هه موو شهویک دیته ئاسمانی زهوی و ده فرمویت: کی تهوبه دهکات، تهوبه ی لی وهرده گرم، کی داوای چی دهکات با داوا بکات دهیده می، کی داوای لیبوردن دهکات لی دهبورم)، ههروه ها له فرموده ی پیغمبردا (ﷺ) هاتوو که (یه عقوب له شهوی ههینیدا داوای له خوی گه وره کرد تا کو له کوپه کانی ببوریت)، (ابن جریر) ^(۱۰۶) فرموده یه کی له (ابن عباس) وهه هیئاوه که پیغمبر (ﷺ) فرموویه تی: (سوف استغفر لکم ربی، واتا: بوهستن تا شهوی ههینی دیت، نه وهش قسه ی یه عقوبی برامه که به کوپه کانی خوی گوت) .

پاش لیك دابرا نیکی دور و دریز خوشه ویستان به یه کتری شاد بونه وه، و تراوه ماوه ی دابرا نه که یان (ههشتا سال) یان (ههشتا و سی سال) ^(۱۰۷) بووه، یاخود (ههشتا و پینج سال بووه)، وهک (قتاده) ^(۱۰۸) ده لیت: (محمدی کوپی ئیسحاق) ^(۱۰۹) ده لیت: ههژده سال بووه، به لام (اهل الکتاب) ده لیت (چل سال) بووه، پووکاری پووداوه کهش تا راده یه که راستی ماوه که به نزیکه یی دیاری دهکات، چونکه که ژنه که ی عهزیزی میصر دلی چوو هه سر یوسف (علیه السلام) (یوسف) (علیه السلام) له و کاته دا له هه ره تی لاویدا بووه، واتا: هه قده سال بووه، نیت خرایه به ندیخانه وه و ماوه ی نزیکه ی حوت سال له به ندیخانه دابوو، که هاته دهر وه له حوت سالی خیروبیری و هه زانی دابوو، ئینجا حوت سالی تر گرانی و ووشکه سالی هات به سه ر وولاتدا، سالی یه که م بوو که براکانی هاتن بو میصر بو نازوو قه، له سالی دووه مدا (بنیامین) ی برایان بو هیئا، له سالی سیهه مدا خوی پیناساندن و پی گوتن که خاوو خیزانیان هه موو بین بو (میصر) به گشتی، ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوَتُهُ﴾، واتا: کاتیک چوونه لای یوسف پوونا کایی به دلی باوانیدا هات، و تراوه ی سه ره تا له چادر که کانی دهوری شاردا بون و پاشان ووترا ﴿ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِينَ﴾، واتا: وهرنه ناو شار وهه (یان میصر وهه) به پشتیوانی خوا،

^{۱۰۶} تفسیر ابن جریر (۶۵/۱۳/۸) .

^{۱۰۷} صحیح إلیه، رواه ابن جریر (۷۰/۱۳/۸) .

^{۱۰۸} حسن إلیه، رواه ابن ابی حاتم (۱۱۹۹۹) .

^{۱۰۹} ضعیف الاسناد: ابن جریر (۲۱۳/۱۲/۷) .

پاریزراو دهن، ههوهكو (السدی) ^(۱۱۰) وادهلئیت، خوئهگەر مه بهست له وه بیئت، واتا: فهرموون له (میسر) دا نیشته جێن و پشت به خوا پاریزراو دهن، هههراسته .

(اهل الكتاب) پێیان وایه كه (یهعقوب) (علیه السلام) کاتیک گه یشته خاکی (جاش) كه به خاکی (بهلبیس) ناسراوه، یوسف (علیه السلام) هات به روپوویان بۆ پیشوازی لیكدردنیان، لهو کاته دا (یهعقوب) یش (علیه السلام) (یههوذا) ی کورێ ناردبوو كه مژده ی هاتنی به یوسف بگهیهنئیت، گوايه پاشا (واتا پاشای میصر) خاکی جاشری پیشكesh به ئهوان كرد تاكو خویان و ئاژه لیان تیایدا نیشته جی بن .

ههندی له رافه کارانی قورئانی پیروژ پێیان وایه كه کاتیک یهعقوب (علیه السلام) نزیک بووه (یوسف) یش پویشته بۆ پیشوازی لیكدردنیان، ئیترا پاشا و سهربازه کانیشت بۆ ریز لیگرتن له یوسف (علیه السلام) سواری وولاخ بوون و چون بۆ پیشوازی کردن لهو پیغه مبه ره گه وهریه، كه نزا بۆ پاشا کردوه، خوای گه و ره ساله کانی تری وشكه سالی و گرانی له سهه میصر لابرد به به ره که تی هاتنی یهعقوب (علیه السلام) بۆ ئه و وولاته، خوای گه و ره خوای باشترا ده زانیئت .

له (ابن مسعود) هوه ^(۱۱۱) ده گێر نه وه كه (سیو شهش) كهس پیشوازی له (یهعقوب) (علیه السلام) کردوه، یاخود (ههشتاو سی) ^(۱۱۲) كهس بوون، له گێرانه وه یه کی تردا (سیسه د و نه وه) ^(۱۱۳) كهس بوون، وتراوه له گهل (موسا) دا (علیه السلام) ده رچوون و ژماره یان له (شهش سه د ههزار) كهس زیاتر بووه. ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ﴾. واتا: دایکی و باوکی به رز کردوه ته وه و له سهه کورسی وه زارته دایناون، وتراوه پیشتر دایکی كوچی دوا یی کردوه وه نه وه ی له گهل باوکی بۆ ریزلێنان له سهه ته ختی وه زارته دایناوه پوری بووه، كه له جینی دایکه، به لام (ابن جریر) و هه ندیکێ تر فهرموویانه: ئایه ته قورئانیه كه به سه بۆ به لگهی نه وه ی كه تا ئه و کاته ش دایکی هههرا بیئت، خوای گه و ره ده زانیئت، پاشان ﴿وَعَزَّوْا لَهُ سُدًّا﴾. واتا: دایک و باوکه كه و یازده برا که یشی پێکه وه کړنو شیان برد بۆ (یوسف) (علیه السلام) كه تاكو ئایینی ئیمه کړنو ش بردن حه رام نه بوو، لیژه دا (یوسف) (علیه السلام) به باوکی فهرموو: ﴿وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا﴾. واتا: ئه مه یه مانای ئه و خه ونه ی كه به مندالی دیتم و توش

^{۱۱۰} ضعیف الاسناد: رواه ابن جریر (۲۰۰/۱۲/۷) .

^{۱۱۱} ضعیف إلیه: رواه ابن جریر (۷۲/۱۲/۸)، ابن ابی حاتم (۱۱۹۵۷) .

^{۱۱۲} ضعیف إلیه: رواه ابن جریر (۷۲/۱۲/۸) .

^{۱۱۳} فیه ضعیف إلیه: رواه ابن جریر (۷۲/۱۲/۸) .

فرمودت لای براکانت باسی مهکه، نهو هتا خوای گه وره خونه که ی هیئایه دی و چاکه ی زوری له گه لدا کردم، هه ره و له به ندیخانه پرگاری کردم وئیوه ی له خاکی دوری لادیکنه وه بۆ هیئانه ناوشار پاش نه وه ی شهیتان دوزمنایه تیو ناکوکی خسبووه نیوان من و براکانه وه و ئاوامان به سهر هات که به سهرمان هات، به راستی خوای گه وره به به زه یییه به رانبر به ههر که سیئ که بیهوئیت و هه ره و زاناو کار به جییه .

(اهل الكتاب) ده لئین: که (یوسف) (علیه السلام) به هوی ئه و خۆراک و گه نجینه زۆره ی له به رده ستی دابوو، هه موو شتیکی له خه لکی (میص) کبری، ته نانه ت مروقه کانیشی کپوو بوون به (کوئله)، پاشان هه موویانی ئازادکرد و زه وی پیدان که ئیشی تیدا بکه ن به پینچ یه ک، واتا: چوار به ش بۆ خویان و به شیک بۆ پاشا، ئه م نه ریته ش له (میص) دابوو به باو له دای (یوسف) (علیه السلام)، (التعلی) ده لئیت: یوسف (علیه السلام) له و وشکه سانییه کاندان هه رگیز تیری نه ده خوارد، نه بادا که سانی برسبو هه ژاری له بیر بجیته وه، به لکو پۆژانه ته نها نیوه ژه می نیوه پۆی ده خوارد، پاشان پاشاکانی تریش چاویان له ئه و ده کرد، هه روه ها عومهری کوپی خطابیش (ﷺ) له وشکه سانییه که ی (الرماده) دا هه رگیز تیری نه ده خوارد .

جا کاتیک یوسف (علیه السلام) بیینی که خوای گه وره هه موو جوړه نازو به خشیشیکی پیداو، سوپاسی په روه ردگاری کردو بۆی ده رکوت که خانه ی دنیا ته واوده بی و ده بیئت به جینی به یلئین، له به ره وه هه رچه ند تیروپر و خاوه ن سامان و مال بین سه رنجام ده ست به تال بیمایه ییت، ئیتر له خوای گه وره پارایه وه تا کو بیمرینتیت له سه ر ئایینی نیسلام وشادی بکات به کاروانی خواناسان و چاکه کاران، هه روه کو له نزاکردندا ده گوتريت: (په روه ردگارا به موسولمانی بمانژنه و به موسولمانی بمانژنه) ^(١١٤)، له وانه یه (یوسف) ی پیغه مبه ریش (علیه السلام) له کاتی سه ره مه رگدا ئه و نزایه ی کردبی، هه روه کو چۆن پیغه مبه ری خۆمان (ﷺ) له سه ره مه رگدا فه رمووی (اللهم فی الرفیق الاعلی) ^(١١٥) سیجار نه وه ی فه رموو، پاشان گیانی پیرۆزی سپارد (علیه السلام) له په یامی نه واندان دروست بووه مروقه داوای مه رگ بکات له خوای گه وره، (یوسف) (علیه السلام) یه که م پیغه مبه ره که داوای مه رگی کردبی به لام له ئایینی ئیمه دان دروست نیه، مه ریه می دایکی عیسا ش (علیه السلام) مه رگی به ئاوات ده خواست که فه رمووی: ﴿قَالَ يَا لَيْتَنِي مَتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا﴾ (مریم/ ٢٣)، هه روه ها ئه و که سانه ی که نارچه تی و فیتنه بیان

^{١١٤} صحیح: رواه احمد (٤٢٤)، بخاری فی الادب المفرد/ ٦٩٩ وصححه الالبانی .

^{١١٥} متفق علیه: البخاری (٤٤٣١)، مسلم (٦٢٤٧) .

ھاتۇتە رېئو مەرگيان بەباشتر زانیوھ لەژیان داوای مەرگيان لەخوا کردووھ، لەوانەش (علی کۆری ابی طالب) (ﷺ) لەکاتی فیتنەکەدا، ھەروەھا پێشەوا (بخاری) .

(ابن اسحاق) لە (اهل الکتاب) ھوھ دەگیرنەوھ کە یەعقوب (علیه السلام) لەمیسر لەدەورووبەری (یوسف) دا (علیه السلام) دا ماوھێ حەقدە سال ژیاوھ و پاشان کۆچی دوایی کردووھ، وەسیەتی کردووھ یۆ (یوسف) (علیه السلام) کە لەھەمان ئەشکەوت لەلای کۆری ئیبراھیم و ئیسحاق (علیه السلام) بەخاکی بسپێرێت، ئیتەر ئەویش وەسیەتەکە ی بەجی ھینا و بردیوھ یۆ وولاتی (شام) .

(اهل الکتاب) پێیان وایە کە کاتیک (یەعقوب) (علیه السلام) چۆ یۆ (میسر) تەمەنی (سەدو سی سال) بووھ و ماوھێ حەقدە سال لەوێ ژیاوھ لەگەڵ ئەوھشدا دەلێن تەمەنی (سەدو چل) سال بووھ و دیارە ئەوھش ھەلە یەکی گەورە یە، چونکە خوای گەورە خوێ دەفەرموێت: ﴿وَأَمَّ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (البقره: ۱۳۳)، واتا: ئایا ئێوھ لەو کاتەدا لەوێبوون کە یەعقوب گیانی دەسپارد و بە کۆرەکانی گوت: داوای مردنی من کی دەپەرستن ؟ ئەوانیش گوتیان: خوای تۆو باو و باپیرانت (لەئیبراھیم و ئیسماعیل و ئیسحاق) دەپەرستین کە یەك خوایە و ئیمە بپرومان بە ئەو ھیناوھ .

گوتراوھ: وەسیەتی بەوھ بۆکردن کە لەئیسلامدا ھە یە، بەلام (اهل الکتاب) دەلێن: یەك بەیەك وەسیەتی بۆ ھەموو کۆرەکانی کردووھ و گەلێك مژدە ی پێداون، لەوانەش بە (یەھوذا) ی کۆری پاگە یاندووھ کە لەبەر و بەرھەچی تۆ پێغەمبەرێکی زۆر پاک و پیرۆز دەکەوێتەوھ، ئەویس (عیسا) ی کۆری مەریەم (علیه السلام)، ووتراوھ کاتیک (یەعقوب) (علیه السلام) کۆچی دوایی کرد خەلکی میصر حەفتا پۆژ بۆی گریان، (یوسف) (علیه السلام) فەرمانی بەپزیشکان کردو بەتەواوھتی چاودیریان کرد و چل پۆژ لەلای مایەوھ و ئینجا (یوسف) (علیه السلام) یارمەتی لەپاشای (میسر) خواست و لەگەڵ تەرمی پیرۆزی باوکیدا پۆیشت، پاشان مۆلەتیداو گەورە پیاوانی (میسر) یش لەگەڵیدا پۆیشتن، تا گەیشتنە (حەبرون) و لەو ئەشکەوتە ئەسپەردە ی خاکیان کرد کە کاتی خوێ (ئیبراھیمی خلیل) (علیه السلام) لە (عەفرونی کۆری صەخەری حەیتی) کەریبووی، حەوت پۆژ پەرسەیان بۆگرت، پاشان گەرانەوھ (میسر) و براکانی یوسف (علیه السلام) ھەموویان سەرەخۆشیان لە یوسف کرد، ئیتەر لەوێدا ژیان .

کۆچی دوايي يوسف پينغه مېر (دروډ و سهلامی خواي له سهر بښت)

يوسف (عليه السلام) کۆچی دوايي کرد، وهسيه تي کرد که لای گۆږي باواني نه سپېرده ي
خاک بکړي، نيت کفنيان کرد و خستيانه تابوته وه و له (ميصر) هښتiane وه تاكو (موسا)
(عليه السلام) هات و بردی له شوينه به خاکی نه سپارده کرد که وهسيه تي کردبوو، ووتراوه
(يوسف) (عليه السلام) له ته مېني (سهد و ده) ساليډا کۆچی دوايي کردووه، هه روهک (ابن جرير)
فرمويي تي: (مبارك) ي کورې (فضالة) ش^(۱۱۶) له هه سېنه وه ده گېږنه وه که (يوسف) (عليه
السلام) له ته مېني هه څده ساليډا خرايه بيرکې وه، ماوه ي هه شتا سال له باوکي وون بوو، پاشان
بيست و سې ساليتر ژياو له ته مېني سه دوبيست ساليډا کۆچی دوايي کردووه، هه نديک
گوتويانه: وهسيه تي خوی بو (يه هوذا) ي برای کردووه سهلامی خواي ليبيت .

^{۱۱۶} صحيح ابن جرير (۷۱/۱۳/۸)، ابن أبي حاتم (۱۲۰۰۱) .

﴿پېغه مبهري خوا (ايوب) (دروډو سهلامى خواى له سه ربښت)﴾

(ابن اسحاق)^(۱) دهفهرمويت: (ئەيوب) (عليه السلام) پياوړى پېغمبر و، په ناوې ته وایي (ايوب) یې کوږی (موص) یې کوږی (راح) یې کوږی (عيص) یې کوږی (اسحاق) یې کوږی (ابراهيم الخليل) ه، که سانی تریش جگه له نهو فهرمويانه: ناوې (ايوب) یې کوږی (موص) یې کوږی (ره عویل) یې کوږی (عيص) یې کوږی (اسحاق) یې کوږی (يعقوب) ه، هی تریش هه بون که بۆچوونی تریان هیه ده ربارهی ناو و شه جهرهی (ايوب) (عليه السلام)، (ابن عساکر)^(۲) و اباس دهکات که دایکی کچی (لوط) بوه (عليه السلام)، و تراوه: باو کیشی له وکه سانهیه که پوړی ټاگره که پروای به (ئبراهيم) (عليه السلام) هی ناوه و موسلمان بوه، کاتیک بینوییه تی ټاگره که (ابراهيم) ناسوتینى، پای یه که میان باوتره، چونکه (ايوب) (عليه السلام) بن و بنه چهی ده چینه وه سر (ابراهيم) (عليه السلام) هه روکو خواى گه وره دهفهرمويت: ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نُخْرِى الْمُحْسِنِينَ﴾ (الانعام: ۸۴)، و اقا: له بهرو بهر چهی نهو - و اقا ئبراهيم - نه مانه که وتنه وه که بریتین له داودو سوله یمان و ئەيوب و يوسف و موسا و هارون، ناو پاداشتی چاکه کاران ده دینه وه .

زۆریه ی پابو چونه کان له گهل نهو دهان که نهو پاناوه (نهو) ده گه پښتوه بۆ (ابراهيم) (عليه السلام) نهک (نوح)، که یه کیکه لهو پېغه مبه رانه ی به دهقی قورنان ناوې هاتوه که وه چی بۆ دابه زیوه، و هکو خواى گه وره دهفهرمويت: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ... وَعِيسَى وَإِيُوبَ﴾ (النساء: ۱۶۳) نهو یان پاسته که ده گه پښتوه سر (عيص) یې کوږی (اسحاق) و اباس دهکن که ژنه کهیشی ناوې (لایا) یې کچی (يعقوب) ه، یان (ره حمه ی کچی نه فرایم) ه، و تراوه ناوې (لایا) یې کچی (منسام) یې کوږی (يعقوب) ه، نه مهشیان باوتره، هه رله بهر نه وه شه لیږه دا باس مان کردو وه خواى گه وره دهفهرمويت: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي الصُّرُ... وَذَكَرَى لِلْعَابِدِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۳ - ۸۴)، و اقا: هه روها نه یو بییش کاتیک بانگی له په روه رد گاری خو ی کردو گوئی: به راستی من نیس و زیانم پی گه یشتوه، توش له هه مو به زه ییداره کان خاوهن به زه تری، له بهر نه وه نیمهش وه لامان دایه وه و زیان و نیسه که یمان له سر لابر دو خو ی و خیزان مان خسته وه ناو به زه یی خو مان و کرد مانه مایه ی یادو باسی خوا په رستان، هه روها خواى گه وره له سوره تی (ص نایه تی ۴۱-۴۴) دا باسی هه مان نیس و نازاری ئەيوب

^۱ ضعیف ألسناد، رواه ابن جریر ۱/ ۱۷ / ۶۵ .

^۲ تاریخ دمشق ۱/ ۸۵ .

دهكات . (ابن عساكر)^(۱) له پړنگه ی (الكلبي) یه وه ده لښ: كه په كه م پښه بهر (ئیدریس) بوه، پاشان (نوح) ئینجا بهم شتویه بوه (ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب، یوسف، لوط، هود، صالح، شعیب، موسی، هارون، الیاس، الیسع، عرفی کوپړی سویه لښی کوپړی نه فراثیمی کوپړی یوسفی کوپړی یه عقوب، یونس، ایوب کوپړی رازح کوپړی ثاموص کوپړی لیفرز کوپړی عیص کوپړی ئیسحاق کوپړی ئیبراهیم، نه م پرزکردنه ش سهرنج و وردبونه وهی زیاتر هه لښه گری، چونكه هود و صالح به ناویانگتن به وهی كه له دواى (نوح) و پیش (ابراهیم) بون . خواى گه وره زاناتره .

زانایانی نه فسیر و میژوو زانایانی بواره کانی تر ده لښ: (ایوب) (علیه السلام) پیاوړیكى ده وله مهنډوبه وه له هه موو جوړه نیعمه ته کانداهه موو كه س زیاتری هه بوه، له چاخی خویدا، وهكو هه بونی ناژل و كوړله و چوارپی و زهوی و زاری فراوان و زوری خاکی خوړان هی نهوبوه . (ابن عساكر)^(۲) ده گپړته وه كه هه موو خاکی خوړان هی نهوبوه، مندال و بهر بهرچه په کی زوری لی كه وتوه ته وه، كه خاوه نی هه موو شته كان بنه چه یان ده چپته وه سهر (ایوب) (علیه السلام)، خواى گه وره به چه ندین جوړه دهر دو نه خوښی لاشه یی تاقیکړده وه، ته نانه ت جگه له دل و زمانى هیچ نه ندایكى له شی به ساغی نه مایه وه، به لام به (دل و زمان) یشی له یادی خواى گه وره نه كه وت و بهر ده وام ناوی خوا له دل و زامانیدا ده گوترايه وه، گه لیک نارامگرو پاڼی بوه به به شی خوا، شهو و پوژ سوپاسگوزاری خواى گه وره بوه، نه خوښیه كه ی دریژه ی کیشا و به ته واوه تی په کی خست، تاكو خه لکی لی دوركه وتنه وه و پریشکانیش وایان پی باش بوو كه له شار بکړیته دهر وه و له خه لکی دوور بخړیته وه، له بهر نه وه بردیان بو كه ناری شار، كه سی به دهر وه نه ما، بیجگه له ژنه كه ی، كه چاودیری ده كړدو به وه فابوو بهرانبهر بهو چاكانه ی كه پیشتر (نه یوب) (علیه السلام) بهرانبهری كړد بوی . ژنه كه ی به وردی چاودیری ده كړد و تیماری ده كړد، مال و سامانی نه ما، هه ژارو دهر دو داركه وت، ته نانه ت ژنه كه ی پوژانه ده چو له ناوشار خزمه تی خه لکی ده كړدو نه و پاره یی به وه په یادی ده كړد دهیدا به خوړاك و پیویستی و پیشكه ش به (ایوب) ی ده كړد، (علیه السلام)، ژنه كه یشی نمونه ی نارامگر بو له گه لیدا كه وپراى نه مانى مال و مندال و سامانیش هیشتا وه فادارانه ده ست بهر داری میړده نه خوښ و زامداره كه ی

^۱ ضعیف: تاریخ ۱۰ / ۱۵۸ .

^۲ هه مان سهرچاوه .

نه‌دبو، خوای گه‌وره له‌ئه‌ویش خو‌ش بی‌ت و پا‌دا‌شتی بدا‌ته‌وه له (الص‌حیح)^(١) دا‌ها‌تو‌وه که پی‌غه‌م‌بر‌مان (ﷺ) فه‌رمو‌یه‌تی: (ئه‌وه‌که‌سه‌ی خرا‌پ‌ترین و گرا‌تر‌ین نا‌په‌حه‌تی به‌سه‌ردی‌ت پی‌غه‌م‌بر‌ان، پا‌شان چا‌که‌کاران، پا‌شان به‌و‌جو‌ره به‌دو‌ای یه‌ک‌تری دا، مرو‌فه به‌پینی ب‌ری ئایینه‌که‌ی تا‌قی ده‌کر‌یت‌ه‌وه جا‌ئه‌گه‌ر با‌وه‌په‌که‌ی به‌هیز بو‌ نه‌وا به‌شتی گرا‌تر تا‌قی ده‌کر‌یت‌ه‌وه). به‌ئێ له‌مه‌مو‌وباره‌کان‌دا (ایوب) (علیه‌السلام) هه‌ر پا‌زی بو‌ به‌به‌شی خو‌ای گه‌وره . . . ئارا‌می ده‌گرت، یا‌دی خو‌ای ده‌کرد، سو‌پاس‌گو‌زا‌ری‌بو، ته‌نا‌نه‌ت ئارا‌م‌گری (ئه‌یوب) س. خ به‌ن‌مونه ده‌هین‌ریت‌ه‌وه له‌گه‌ل هه‌بونی به‌لا‌و نا‌په‌حه‌تی زو‌ریش‌دا .

له (وه‌ب کو‌پی م‌بنه)^(٢) له‌گه‌ل هه‌ندی له‌زا‌نایانی (بنی اس‌رائیل) که چی‌رو‌کی تا‌قی‌کرد‌نه‌وه به‌لا‌ی (ایوب) (علیه‌السلام) دو‌رو در‌یژه، سه‌ند‌نه‌وه‌ی سا‌مان و ما‌له‌که‌ی و من‌دا‌له‌کانی و دو‌چار‌بوونی خو‌یشی به‌نه‌خو‌شی کو‌ش‌نده، خو‌ای گه‌وره با‌ش‌تر ده‌زان‌یت .

له (م‌جا‌ه‌د) ه‌وه ده‌گ‌یر‌نه‌وه که گو‌تو‌یه‌تی: (ایوب) (علیه‌السلام) یه‌که‌م که‌سه که ئا‌وله‌ی گرت‌وه، زانا‌یانی پ‌ای جیا‌جیا‌یان هه‌یه ده‌رباره‌ی ما‌وه‌ی تو‌ش بو‌نه‌که‌ی، (وه‌ب) پینی وایه که ما‌وه‌ی (سی) سا‌نی خایاند‌وه له‌وه‌ش زی‌ات‌ر و که‌م‌تر نه‌بو‌ه، به‌لام (انس) (علیه‌السلام) ده‌ئیت: ه‌وت سا‌ل و چه‌ند مان‌گی‌کی خایاند‌وه، فر‌ید‌را‌وه‌ته زی‌لدانی که‌نا‌ر شا‌ره‌وه، کرم له‌شی دا‌گرت‌وه، پا‌شان خو‌ای گه‌وره ده‌روی به‌خیری لی‌ک‌رد‌وه‌ته‌وه پا‌دا‌شتی چه‌ندانه لی‌ک‌رد‌وه بو‌ی و چا‌کی ک‌رد‌وه‌ته‌وه، پا‌ش ئه‌وه‌ی که سو‌پاس‌ی‌کی زو‌ری خو‌ای ک‌رد‌وه‌وه ئارا‌می گرت‌وه . (حمید)^(٣) ده‌ئیت: ما‌وه‌ی هه‌ژده‌سا‌ل ده‌رده‌دار و زه‌لیل بو‌ه، (الس‌دی)^(٤) ده‌ئیت: گو‌شتی له‌شی دا‌ئه‌وه‌ریه سه‌ر زه‌وی و سه‌ره‌ن‌جام ته‌نها ئیس‌ک و ده‌ما‌ره‌کانی به‌له‌شی‌ه‌وه مایه‌وه، ژنه‌که‌ی خو‌له‌می‌شی ئه‌هینا‌و له‌ژیریدا سدا‌یده‌خست، کاتیک نه‌خو‌شی‌ه‌که‌ی در‌یژه‌ی کیشا ژنه‌که‌ی پینی گو‌ت: ئه‌ی ئه‌یوب به‌ل‌کو دا‌وا له‌په‌روه‌ر‌دا‌گه‌ر بکه‌یت یه‌کلاییت بکا‌ته‌وه ده‌روی به‌خیرت لی‌ بکا‌ته‌وه، به‌لام ئه‌یوب (علیه‌السلام) فه‌رمو‌وی من ه‌فتا سا‌ل به‌بی‌ ده‌ردو نه‌خو‌شی ژیا‌وم ئه‌ی به‌که‌می نا‌زان‌یت که‌له‌سه‌ر‌ئهم باره‌ش ه‌فتا سا‌ل بو‌ خوا‌و له‌به‌ر ئه‌و ئارا‌م بگرم ؟ ژنه‌که‌ی له‌م قسه‌یه سه‌رسام ما . . ! کاتیک خزمه‌ت‌کاری خه‌ل‌کی ده‌کردو به‌ک‌ری یه‌که‌ی خزمه‌تی ئه‌یوبی

^١ حسن: رواه احمد (١/ ١٧٢)، ترمذی (٣٣٩٨)، النسائي (٧٤٨١)، ابن ماجه (٤٠٣٣-٤٠٣٤)، بخاري (٥١٠)، نسائي (٧٤٨٢).

^٢ حسن اليه: رواه ابن جرير (١٧/ ١٥٧).

^٣ تاريخ دمشق (١/ ١٧٣).

^٤ لم اقف عليه .

دەکرد (عليه السلام). لەلایەکی ترهوه خەلکەکه ئەوهی بیناسیبايه که ئەوه ژنی ئەیوبە، بەکرتیان نەدەگرت و ئیشیان پێ نەدەدا، چونکە دەترسان بەهۆی تێکەڵاویون و لێنزیکبونەوهی له (ئەیوب) هوه ئەوانیش هەمان دەردو نەخۆشی بگرن، نێتر کار گەیشته ئەو ناسته که ژنەکهی هیچ ئیشیکێ دەست نەدەگەوت، تا سەرەنجام پوژنیکیان یەکیک له پرچەکانی خۆی بپری بو، فرۆشتبووی بەکچی گەوره پیاوانی ناوداری شارو بەپارەکهی خواردنیکێ باشی کڕیبوو بۆ (ایوب) (عليه السلام) س، (ئەيوب پیغەمبەر) (عليه السلام) به سەرسامی یهوه پرسى: ئەمەت لەکوێ هیناوه ؟ ژنەکهی فەرمووی: خزمەتکاری خەلکم کردووه، و اتا دەری نەپری که پرچی خۆی بپروه .

بۆ پوژی دوايي، دیسان ژنەکهی رویشت تاكو خزمەتکاری خەلکی بکات، بەلام کەس نەیگرت بەکری، بەناچاری پرچەکهی تریشی بپری و فرۆشتی و دای بە خۆراك و هینای بۆ (ئەيوب) (عليه السلام)، بەلام ئەم جارە (ایوب) سویندی خوار ئەو خواردنە ناخوات هەتاكو دُنیا نەبیت ناخۆ ژنەکهی لەکوێ و چۆن هیناویەتی . . . ! نێتر ژنەکهی لەچکی لەسەرسەری لا بردو (ایوب) یش ٧ زانی که پرچەکانی بپروه و فرۆشتویەتی، نێتر لێرەدا (ایوب) (عليه السلام) پر بەدل لەخوای گەوره پارایهوه فەرمووی: ﴿إِنِّي مُسِيءٌ ظَلْمًا وَأَنْتَ أَزْهَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الانبیاء: ٨٣) و اتا: من زیان و ئیشم پێ گەیشتووه تۆش لەهەموو خاوهن بەزەیهک بەبەزەیی تریت ! . (ابن ابی حاتم) ^(١) دەبیاتەوه سەر (عبدالله) ی کوپی (عبید) ی کوپی (عومەیر) که دەلێت: (ایوب) (عليه السلام) دوو برای هەبوه، پوژنیکیان هاتن بۆ سەردانی، بەلام لەبەر بۆن و بەرامەری ناخۆش نەخۆشیەکهی (ایوب) (عليه السلام) نەیان توانی لینی نزیک ببنەوه، لەدورهوه راوهستان، یەکیان بەئەوی تریانی گوت: خوا دەزانیت کە ئەيوب هیچ خێرو بێرنیکی نیه، بۆیه بەم دەردەدی بردوه، (ایوب) (عليه السلام) بەم وتەیه زۆر پەڕێشان بو بەجۆرنیک که هەرگیز بەهیچ شتێک هینده پەڕێشان نەبوه پێشتر، بۆیه لێرەدا (ایوب) (عليه السلام) فەرمووی: (خوایه گیان تۆ باشتر لەمن دەزانیت، ئەگەر تەنها یەک شەو من تێر بویتم، لەکاتی کدا شوینی برسێهەم شک بردبێ بیدەرەوه بەچاومدا) لەناسمانەوه پشتمگیری لێکراو دوبراکەیشی بیستیان، پاشان فەرمووی: (خوایه گیان تۆ باش لەمن دەزانیت، ئەگەر هەرگیز دووکرسم هەبووینت لەکاتی کدا زانیبتم که هەژارنیک هەیهو بۆم نەتاردیبت، ئەگەر وانیە بیدەرەوه بەچاومدا)،

^١ صحیح الیه: ابن ابی حاتم (١٣٦٩٥)

ديسان پښتگيری راستی قسه که ی لیکراو هر دوو براکه یشی بیستیان، پاشان
 فرمووی: (خوایه بۆ خاتری عیزه تی خوټ) ټینجا که وت به کړنو و شداو فرمووی: (خوایه
 بۆ خاتری عیزه تی خوټ سهرم به رزنه که مه وه هه تا چاکم ده که یته وه) به لئی سهری به رز
 نه کړده وه هه تا خوی گه وره چاکی کړده وه .

(ابن ابی حاتم و ابن جریر)^(۱) دهیبه نه وه سهر (انس) ی کوړی (مالک) که پیغه مبه رمان (ﷺ)
 فرمووی: پیغه مبه ری خوا نه یوب ماوه ی هه ژده سال دهرده داریوو، کهس و کاری دوو
 نزیکی لئی دور که وتنه وه، ته نها دوو برای نه بیت که جارو بار سهر دانیان ده کړد، پوژیکیان
 یه کیان به وی تریانی گوت: نه زانیت بویه نه یوب وای به سهر هاتوه، چونکه تاوانیکی
 کړده که هیچ که سیک تاوانی وای نه کړدوه ؟ براکه ی پنی گوت: نه و تاوانه ی نه یوب
 چی بو ؟ گوتی: ماوه ی هه ژده ساله خوی گه وره به زه یی پنیدا نه هاتوه ته وه و چاکی
 نه کړده ته وه، جا کاتیک چوونه لای نه یوب، نه وه یان هیچ خوی پی نه گراو نه و قسه یه ی
 لای نه یوب (علیه السلام) باس کړد، نه یوب (علیه السلام) فرمووی: نازانم مه به ست چیه ؟
 نه وه نه بیت که خوی گه وره خوی باشر ده زانیت ؟ جاریکیان به لای دوو پیاو دا رت
 بووم، که هه ردوکیان لیک پاسابون و ناوی خواشیان ده هیئا . من گویم نه دانی و چووم بۆ
 ماله وه، نه وه دهر نه خست بویان و پیم نه گوتن که ده بیت ته نها له شتی هق و راست دا
 ناوی خوا ببریت، کاتیک نه یوب ده یو یست بچیت بو سهر ناو له کاتی نه خو شیه که یدا،
 ده بویه ژنه که ی دهستی بگرتایه و بیبردایه و بیگه راندا یه ته وه شوینی خوی، پوژیک
 ژنه که ی توژی درهنگ به ده میه وه هات، تا کو خوی گه وره وه چی نارد بۆ نه یوب و
 فرمووی: (ارکض برجلک هذا مغسل بارد و شراب)^(۲) ژنه که ی درهنگ گه راپیه وه، به ملاولادا چاوی
 ده گپرا بۆ نه یوب، به لام خوی گه وره نه یوبی چاک کړد بوه وه،

بگره زور له جاری جارانش جواتر بو، کاتیک ژنه که ی نه یوبی به و شیوه یه دیت،
 گوتی: خوی گه وره لیت پیوژیکات، نه ی پیغه مبه ری خوا نه و گپوډه یه بینی ؟ سویند
 به خوا پیاو ینکم بینی که له توده چوو به لام نه و له ش ساغ بو ؟ نه یوب فرمووی: منم .
 نه وه خو م، فرمووی: دوو خهرمانی هه بوو، خهرمانیک بۆ گه م و خهرمانیک بۆ جو،
 خوی گه وره دوو په له هه وری نارد سهر دوو خهرمانه که، یه که میان چوه سهر خهرمانی

^۱ سنده صحیح: ابن ابی حاتم (۱۳۶۹۸)، ابن جریر (۱۳ / ۳۳ / ۱۶۷)

^۲ سوره تی اص (انایه تی ۱۴۱)، و اتا: له چی خو تا قاچت بکیشه به زه ویدا ناوی ده ست شورو ساردو خواردنه و مت بۆ
 همل ده قولیت .

گه‌نمه‌که‌و پاره‌ی به‌سهر‌دا‌رشت، تا‌کو پری کرد، دوو‌میان چو‌ه سهر خهرمانی جو‌یه‌که‌و پاره‌ی به‌سهر‌دا رشت تا‌کو پری کرد - نه‌مه ده‌قی گن‌پرا‌نه‌وه‌ی (ابن جریر) (ابن حبان)^(۱) یش به‌ته‌وا‌وه‌تی گن‌پرا‌ویه‌ته‌وه له (صحیح) ه که‌یدا نه‌وه‌ش زی‌اتر به‌لای (غریب رفعه) دا ده‌روات و پنده‌چن‌ت که (موقوف) بی‌ت . (ابن ابی حاتم)^(۲) ده‌ی‌با‌ته‌وه سهر (ابن عباس) و ده‌ی‌گن‌پرت‌ته‌وه که‌خو‌ای گه‌وره خش‌لی به‌ه‌شتی کرده‌به‌ری (نه‌یوب) (علیه السلام)، نه‌تر (ایوب) چو‌وله‌ولا‌وه دان‌یش‌ت، کاتیک ژنه‌که‌ی گه‌رایه‌وه، (ایوب) ی نه‌ناسیه‌وه، بو‌یه له‌نه‌وی پرس‌ی: نه‌ی به‌نده‌ی خوا نه‌و پیا‌وه گیر‌وده‌و در‌ده‌داره‌ی لی‌رده‌ا بو‌و چی به‌سهر هات ؟ ره‌نگه سه‌گ و گورگ خو‌ارد‌بی‌تیان ! ما‌وه‌ی نزیکه‌ی کاتر‌می‌ریک گفتو‌گو‌و قسه‌و‌باسیان بو، تا‌کو پیا‌وه‌که‌ گوتی دامار بو‌ نامناسی‌ته‌وه من (نه‌یوب) م، ژنه‌که‌ی گوتی: نه‌ی به‌نده‌ی خوا گان‌ته‌م پی‌ ده‌که‌یت ؟ دی‌سان (نه‌یوب) (علیه السلام) فهر‌مو‌وی منم، من، من نه‌یوبم، خو‌ای گه‌وره چاکی کرده‌مه‌وه (ابن عباس)^(۳) ده‌لی‌ت: خو‌ای گه‌وره مال و من‌داله‌کانی بو‌ زین‌دو کرده‌وه. به‌خو‌یان و خیزانه‌کانیا‌نه‌وه، به‌لام (ره‌ب کو‌پی من‌به) ده‌لی‌ت: خو‌ای گه‌وره وه‌حی نارد بو‌ نه‌یوب و پی‌ی فهر‌مو‌و که‌ مال و من‌اله‌کان‌ت پی‌ ده‌به‌خش‌مه‌وه، هین‌ده‌ی نه‌وان‌یش زی‌اتر‌ت ده‌ده‌می، ده‌ی توش هه‌سته به‌و نا‌وه خوت بشو، چاره‌سه‌ری تو‌ له‌ونا‌وه‌دایه، قور‌بانی بکه‌ بو‌ ها‌وه‌له‌کان‌ت و دا‌وای لی‌خوش‌بون‌یان بو‌ بکه، چون‌که نه‌وانه له‌من یا‌خی بون له‌سه‌رتو. (ابن ابی حاتم) گن‌پرا‌ویه‌ته‌وه: ههر (ابن ابی حاتم) فهر‌موده‌یه‌کی هین‌ا‌وه که‌ بردویه‌تی‌وه سهر ابو‌ هریره که‌ پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) فهر‌مو‌ی: (کاتیک) خو‌ای گه‌وره شی‌فای بو‌ نه‌یوب نارد (علیه السلام) کولله‌ی زب‌یرنی به‌سهر دا‌باراند، نه‌ویش کولله‌کانی ده‌گرت و ده‌ی‌خستنه ژن‌ر کراسه‌که‌یه‌وه (واتا بن بالی)، پی‌ی گوترا: نه‌ی نه‌یوب نایا تیر نه‌بو‌یت ؟ فهر‌مو‌ی: نه‌ی په‌روه‌ردگار کی له‌ ره‌حه‌تی تو‌ تیر ده‌بی‌ت پی‌ش‌ه‌وا (احمد)^(۴) یش هه‌ربه‌و جو‌ره هین‌ا‌ویه‌تی له‌گه‌ل (ابن حبان)^(۵) دا. پی‌ش‌ه‌وا (احمد) دو‌وه‌فهر‌مو‌وده‌ی ها‌وشی‌وه‌ی تری نه‌م فهر‌مو‌وده‌یه‌ی هین‌ا‌وه که‌ هه‌ردوکیان ده‌چنه‌وه سه‌رگن‌پرا‌نه‌وه‌ی ابو‌ هریره‌له (مسند) ه که‌یدا (۲ / ۲۴۳)، (۳۱۴)، وه (بخاری / ۲۰۷۳) .

^۱ سنده صحیح: ابن حبان (۲۸۹۸) .

^۲ ضعیف الیه: ابن ابی حاتم (۱۳۶۹۹) .

^۳ ابن جریر (۱۰ / ۱۷ / ۷۲) .

^۴ صحیح: احمد (۲ / ۳۴) .

^۵ صحیح: ابن حبان (۱۶۲۰) .

خوای گهوره ده‌فهرمویت: (ارکض برجلک) واتا: ئه‌ی ئه‌یوب قاجت بکوته به‌زه‌ویدا، ئه‌ویش فرمائی خوای وه‌کو خۆی به‌جی هینا، ئیتر خوای گه‌وره کانیوکی ساردو سازگارو فینکی بۆ هه‌لقولاندو فرمائی پی کرد که خۆی پی بشوات و لئی بخواتوه، چونکه به‌وه شیقای بۆ دیت و ئازارو ئیش و نه‌خۆشی له‌ه‌شی دا نامینی و به‌دیاری نادیاره‌وه، پاشانیش خوای گه‌وره مال و سامانی به‌سه‌ردا هه‌ل‌پشت و جی نشینی پيدا له‌منداله‌کانی خۆی، یان منداله‌کانی بۆ زیندو کرده‌وه، خوا ده‌یزانیّت، ﴿وَأَنبَأَ أَهْلَهُ مِمَّنْ هُمْ أَهْلُهُمْ﴾، وتراوه: نه‌خیر خوای گه‌وره پاداشتی ئه‌وه‌ی داوه‌ته‌وه که مناله‌کانی لی سه‌ندۆته‌وه، مندالی تری پی به‌خشیه‌وه، له‌قیامه‌تیشدا هه‌موویانی پیکه‌وه ده‌داته‌وه. ﴿رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ واته: ئه‌وه‌ش په‌حمه‌تی به‌زه‌یی ئیمه بۆ به‌رانبه‌ر که‌ئازاره‌که‌مان له‌سه‌ر لا‌بردو چاکمان مرده‌وه، ﴿فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضِرٍّ وَأَنبَأَ أَهْلَهُ مِمَّنْ هُمْ أَهْلُهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذَكَرَى لِلْعَابِدِينَ﴾ کردمانه‌ مایه‌ی یادو باس و خواس و نمونه‌ی خواناسان، به‌هۆی ئه‌و ئازارو ده‌رده تونده‌ی که‌ئه‌ومان پی تاقی کرده‌وه، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو مال و سامان و مندالانه‌ی پیمان به‌خششی و لی‌مان سه‌نده‌وه و پیمان دایه‌وه به‌زیادیشه‌وه، به‌لام ئه‌ویش سوپاسگوزاری خوابو، ئارامی گرت، بۆیه پاداشتی چاکه‌مان دایه‌وه و پزگارمان کرد، سه‌ره‌زاری هه‌ردودنیامان کرد. هه‌ندی کس له‌ پوانگه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌وه فه‌رمویانه‌ ژنی (ئه‌یوب) (علیه‌السلام) ناوی (په‌حمه‌) بو، (ضحاک) له‌ (ابن عباس) وه‌ ده‌گێڕێته‌وه که: خوای گه‌وره لاویتی گه‌راندۆته‌وه بۆ ژنه‌که‌ی (ایوب) و ته‌مه‌نی درێژ کردوه. به‌راده‌یه‌ک که‌دواتر (بیست و شه‌ش) کوپی تری له‌ (ایوب) بو، (علیه‌السلام)، (ئه‌یوب) یش (علیه‌السلام) پاش ئه‌وه ماوه‌ی حه‌فتا سال له‌خاکی پۆم دا ژیاوه و له‌سه‌ر ئایینی ئیبراهیم (علیه‌السلام) به‌رده‌وام بوون و پاشان ورده ... ورده خه‌لکی له‌و ئاینه‌ لایاندوه. خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿رَحْمَةً يَدُكَ ضِلْعًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّ وَجَدْنَا صَابِرًا نَعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ سوره‌تی (ص)، ئایه‌تی ژماره (٤٤)، ئه‌م ئایه‌ته‌ مۆله‌ت پیدانی خوای گه‌وره‌یه به‌ (ایوب) (علیه‌السلام) تا‌کو ئه‌و کاره‌ نه‌نجام بدات که سویندی له‌سه‌ر خواردبو، چونکه (ایوب) (علیه‌السلام) بریاری دابو، وه‌سویندی خواردبو، که (سه‌د) قامچی له‌ژنه‌که‌ی خۆی بدات، وتراوه چونکه بی پرس و پای ئه‌و پرچه‌کانی خۆی فروشته‌وه، یان چونکه جاریکیان شه‌یتان له‌شیوه‌ی پزیشک داهاتوه تا‌کو چاره‌سه‌ر بۆ (ایوب) دابنێ، ئیتر ژنه‌که‌ی هاتوه بۆلای (ایوب) (علیه‌السلام) و پینی راگه‌یانده‌وه که پزیشکیک هاتوه بۆ لات، به‌لام کاتیک (ایوب) (علیه‌السلام) چاوی پینی ده‌که‌ویت ده‌زانیّت که‌ئه‌وه شه‌یتانه، لێره‌دا (ایوب) (علیه‌السلام) سویند ده‌خوات له‌تۆله‌ی ئه‌وه‌دا سه‌د قامچی

لهژنهکەى بدات، جاکاتیک خۆى گه‌وره شىفای نارد بۆ (ایوب) پښگى به‌جى هینانى سویندهکەى بۆ ناسان کرد، به‌وهى که سهد لکى جامانهکەى، که‌وهک عه‌گاله وابوه به‌یه‌که‌وه بگریت و به‌یه‌ک جار بیکیشى به‌ژنه‌که‌یدا، نه‌وه‌ش بۆى برى نه‌وه ده‌که‌ویت که سهد قامچى لى دابیت و سویندهکەى له‌سه‌رلاده‌چیت و ژنه‌که‌یشى له‌و تۆله‌یه پاک ده‌بیت‌وه، لی‌زه‌وه زانایان به‌پیتى کارناسانى نهم نایه‌ته نه‌وه‌یان خواستوه که ده‌کریت (سهد) قامچى بکریت به‌یه‌ک جار، واتا سهد قامچى به‌یه‌که‌وه بیه‌ستیت و به‌یه‌ک جار بیده‌ى له‌هر تاوانباریک وه‌ک نه‌وه وایه (سهد قامچى) لى درابى، هه‌روه‌ها زانایان گه‌لێک حوکم و لیکدانه‌وه‌و شتى تریان له‌مانای نه‌و نایه‌ت و هه‌لوێسته وه‌ هه‌لگواستوه . (ابن جریس) و هه‌ندیکى ترو ژماره‌یه‌ک زانایانى میژوو وا باس ده‌که‌ن که کاتیک (ایوب) (علیه السلام) کوچى دواى کرد، ته‌مه‌نى نه‌وه‌و سى سال بوه، وتراوه: نه‌خیر له‌وه‌ش زیاتر بوه . فرموده‌یه‌ک هه‌یه که (لیث) له (مجاهد) وه‌ه واتاکه‌ى هیناوه به‌م جوړه: (خۆى گه‌وره پوژى دواى نمونه‌ى سوله‌یمان (علیه السلام) دینیت‌وه به‌سه‌ر ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا، وه‌نومه‌ى یوسف (علیه السلام) به‌سه‌ر جوانه‌کاندا، وه‌به‌(ئیه‌وب) (علیه السلام) به‌سه‌ر نه‌وانه‌ى که گیرۆه‌ى به‌لاو ناره‌حه‌تى بون) (ابن عساکر)^(١) نه‌و مانایه‌ى گیراوه‌ته‌وه، (ایوب) (علیه السلام) وه‌سه‌یه‌تى خۆى بۆ (بش)ى کوپى به‌جى هینشت، که‌مه‌ندى که‌س پێیان وایه نه‌و (ذو الکفل) بوه، خۆى گه‌وره ده‌زانیت، نهم کوپه‌یشى پێغه‌مبه‌ریک بوه، وه‌ک باس ده‌که‌ن، وه‌ته‌مه‌نى حه‌فتاو پینج سال بوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ى هه‌ندى که‌س پێیان وایه (ذو الکفل) کوپى (ایوب) بوه (علیه السلام)، لی‌زه‌دا ژيانه‌کەى باس ده‌که‌ین .

﴿ژيانى (ذو الکفل) که‌وا باوه‌ گه‌وره‌ى نه‌یوب بوه (سلاوى خوايان له‌سه‌ر بیت)﴾

خۆى گه‌وره له‌سوره‌تى (الانبیاء) دا پاش چیرۆکى ژيانى (ایوب) (علیه السلام) ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (٨٥ - ٨٦)، واتا: هه‌ریه‌که له‌ئیسماعیل و ئیدریس و ذو‌الکفل نارام‌گربون و خستمانه‌ ناو په‌حمه‌تى خۆمانه‌وه، نه‌وانه له‌پیاوچاکان بون، هه‌روه‌ها له‌سوره‌تى (ص) نایه‌تى (٤٥ - ٨٨) دا خۆى گه‌وره باسى چه‌ند پێغه‌مبه‌ریک ده‌کات (علیه السلام)، پاشان باسى (اسماعیل و الیسع و ذالکفل) ده‌کات و به‌خیرخواز و چاکه‌کار ناویان ده‌بات . نه‌وه‌ى که‌له‌قورئاندا هاتوه

^١ ضعیف الیه: تاریخ دمشق (١٠ / ٨٢)

دەربارەى (ذوالکفل) ھەمیشە بەکەسىكى چاڭ و سوپاسکراو ناوى براوه لەگەڵ پىڤەمبەرانىش دا (عليه السلام) ناوى ھاتو، واباو ھە پىڤەمبەر بوو: (عليه السلام) خواى گەورە زاناترە، بەلام ھەندىكى تر لە زاناو مێژوونوسان بە پىڤەمبەريان نەزانىو، بەلکو کەسىكى خواناس و چاکەکارو دادپەرور بو، ھەرەکو (ابن جریر) لێرەدا رادەوھەستىت. (ابن جریر)^(۱) دەبیاتوھ سەر (مجاھد) کە دەفرمویت: (ذو الکفل) پىڤەمبەر نەبو، بەلکو پیاویكى باش و دادپەرور بوو لەنیوان پۆلەکانى گەلەکەى دا بەوھەناسراوھ کە داد پەرور بوو کەفالتى کردون،^(۲) لەبەر ئەوھ بە (ذالکفل) ناسراو، لەگێرانیوھىەكى تردا (ابن جریر) دەبیاتوھ سەر (مجاھد) کە فرمویەتى: کاتیک (ئیل یەسەع) (عليه السلام) پیربو، بەسالآچوو، خۆزگە کەسیک خۆى بکردایە بەجینشینی من بۆ راپەراندنى کاروبارەکان لەدواى من، بەلام ھەتا خۆم لەژاندام بمبینایە، ناخۆ چۆنە و چۆن کاروبار رادەپەڕى؟! خەلکەکەى کۆکردوھو فرمووی: کى لە ئیوھ سى سیفەتى تیدا بى دەیکەمە جى نشینی خۆم، مەرجهکان ئەمانەن: بەپۆژ بەپۆژوویت، بەشەو ھەستىت بۆشەو نوژن کردن و خواپەرستى و ھەرگیز توپە بوونیش نەزانیت ؟ پیاویک چاوپر لەفرمىسک ھەستاو فرمووی: من، فرموى: ئایا تۆ بەپۆژ بەپۆژوویت و شەو نوژن دەکەیت و توپەش نابیت ؟ فرمووی: بەلى، ئیتەر ئەو پۆژە قبولى نەکردو بلاوھیان لىکرد، پۆژى دواتر دیسان (ئیل یەسەع) (عليه السلام) ھەمان کارى کردوھو ھەمان پرسىارى لەخەلکەکرد، ھەموو خەلکەکە بى دەنگ وەستان و کەس نەبوو وەلام بداتوھ، دیسان ھەمان پیاوى دوینى ھەستایە سەرپى و فرمووی: من، ئیتەر لێرەدا (ئیل یەسەع) (عليه السلام) کردى بەجى نشینی خۆى .

شەیتان کەبەمەى زانى بەدەستو پێوھەندەکانى خۆى راگەیاندا کە بەھەموویان لەھەولى فریودانى ئەو پیاوھەداین و پى گوتن ئەو پیاوھ بۆمن دابنن . ئیتەر شەیتان لەسەر شێوھى پیاویكى پىرو ھەژارو بەش خوراو دا ھات بۆلاى (ذو الکفل) کە شەو پۆژ نەدەخەوت، کەمىک نەبیت، لەکاتى ئەو تۆزە خەوھەدا ھات بۆلاى ھات بۆلاى ولەدەرگای دا، (ذو الکفل) فرموى: کىیە ؟ شەیتان گوتى: پیاویكى پىرى سەلمىکراو، (ذو الکفل) ھەستاو دەرگاگەى لىکردوھ، پیاوھ پىرەکە بەسەرھاتى درۆینەى خۆى بۆ دەگێرایوھ و گوتى: دوژمنایەتى لەنیوان من و ھۆزەکەمدا ھەبو ئەوان سەمم لى دەکەن و ئاواو ئاوا

^۱ صحیح الیہ: ابن جریر ۱/ ۱۷ / ۷۵ .

^۲ صحیح الی مجاھد: ابن جریر ۱/ ۱۷ / ۷۴ ، ابن ابى حاتم (۱۳۷۰) .

زولمیان لی کردوم، قسهکانی دریزهی کیشا تاکو کاتی خوتنه کهیش نه ما ، پیی گوت:
 نهگه دانیشتم بۆ کاروباری خه لکی وهره بۆلام و سکا لای خۆت بکه، منیش ههقی خۆت
 لهئهوان بۆ دهسینمهوه، ئیتر شهیتان پۆیشت، (ذا الکفل) لهناو کۆر و ئهنجومهنی
 کاروباردا دانیشتبوو، چاوی دهگیرا بۆ کابرای پیر، به لکو هاتبیت و دوایش ههر لهناو
 کۆرۆ ئهنجومه نه کهیدا چاوی دهگیرا، ههر دیسان نهیبینی، که کاتی ئیشهکانی تهواو بوو،
 چوو بۆ مالهوه تاکو سهرخهویکی کورت بشکینی، ههر کهسهری نایهوه، دیسان
 لهدهرگایدا، (ذاکفل) فهرمووی: کینیه ؟ گوتی: پیریکی ستهملیکراوه، دهرگاکی لی
 کردهوه و فهرمووی: نهی پیم نهگوتی: ههرکه دانیشتم بۆ کاروبار پاپهپاندن وهره بۆلام ؟
 شهیتان گوتی: که لهکهه زۆر فیل بازن، دهزانن که نهوکاته تۆ دانیشتی بۆ هوکمپانی و
 بریاردان و دادگایی، لهوکاته دا پیم ده لین خو مان ههقی خۆت دهدهینی، به لام ههرکه تۆ
 ههلسایت دیسان ئهوان نکولی لهوه دهکهن، فهرمووی: برۆ ههرکات دانیشتم لهناو کۆردا بۆ
 کاروبار پاپهپاندن ئهوسا وهره بۆلام، دیسان هیندهی قسه لهگه ل کرد تاکو خهوه که ی لی
 زپاند، ئینجا (ذا الکفل) ههستا پۆیشت بۆ شوینی هوکمپانی و دادوسکالا، که لیک
 چاوهروانی پیاوه پیره که ی کرد، به لام ههردیار نهبوو، ئیتر وه نه وزو بی خهوی پهریشانی
 کرد، بهوانه ی دهووبهری گوت، نه هیلن کهس توخنی ئهم ده رگایه بکهویت، ده مهویت
 تۆزیک بکهوم، چونکه تهواو پهریشانم، دیسان شهیتان له شیوه ی پیاوه پیره که دا هاتهوه،
 پیاوی بهردهرگا که پیی گوت: بۆ دواوه ... بۆ دواوه ... پیره پیاوه که گوتی: دوینی خۆم
 چووم بۆلای و سکا لای خۆم لا کردهوه، دهچمهوه بۆ وه لامه کهم، پیاوه که گوتی:

نا ... بهخوا فرمانی پی داوین که رینگه به کهس نه دهین توخنی بکهویت، که پیاوه
 پیره که نا ئومید بوو، کونه درزیکی دۆزیه وه و خۆی پیدا کردو لهو یوه چوه ژووره وه و
 له دیوی ناوه وه له ده رگا که ی ده دا، (ذا الکفل) ههستا و به پیاوی بهردهرگا که ی فهرموو: نهی
 من پیم نهگوتی با کهس نهیه ته ژووره وه، پیاوه کهش گوتی: بهخوا له پینش مندا خۆی
 کردوه به ژووردا، له لای منه وه نه هاتوه، بزانه له کو ی وه له پینش مندا خۆی کردوه
 به ژووردا، له لای منه وه نه هاتوه، بزانه له کو ی وه هاتوه ته ژوره وه ؟ (ذا الکفل) ههستا
 ته ماشای ده رگا که ی کرد، بهوشیوه یی که دا یخستبوو، بهوشیوه یه دا خرابوه وه، که چی
 پیاوه پیره کهش له ژوره وه بوو. ناسیه وه زانی که شهیتانه، پیی گوت: نه وه تۆی نهی
 دوژمنی خوا ؟ گوتی: به لی، تۆ له هه موو باره کاندای پیت لی گرتم، نهی چی بکهم ؟

هه‌رده‌بێ توپه‌ت بکه‌م! له‌مه‌وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ نازناوی (ذو الکفل) ی لێ نا چونکه‌ هه‌رکات کارێکی گرتبێته‌ نه‌ستوی خ‌وی لێی پرسێوه‌ته‌وه‌ و فه‌رامۆشی نه‌کردوه‌ .

(ابن ابی حاتم) هاوشێوه‌ی ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی له‌ (ابن عباس)^(١) ده‌وه‌ هه‌یناوه‌، لای (عبدالله ی کوپی حارث)^(٢) و (محم‌دی کوپی قیس)^(٣) و هه‌ندیکی تر هه‌ربه‌هه‌مان گه‌ی‌رانه‌وه‌ هاتوه‌ . (ابن ابی حاتم)^(٤) له‌ (ابی موسای نه‌شعه‌ری) یه‌وه‌ ده‌گه‌ی‌رته‌وه‌ که‌له‌سه‌ر دوانگه‌ فه‌رمویه‌تی: (ذو الکفل) په‌یغه‌مبه‌ر نه‌بو، به‌لکو پیاو چاکێک هه‌بو، پۆژانه‌ سه‌د نوێژی ده‌کرد، پاش ئه‌و (ذو الکفل) که‌فیلی کردنی ئه‌وسه‌د نوێژه‌ پۆژانه‌یه‌ی گرتنه‌ نه‌ستوی خ‌وی و نه‌وده‌یکرد، له‌به‌رئه‌وه‌ به‌ (ذو الکفل) ناوی ده‌رکرد، (ابن جریر)^(٥) یش هه‌روا گه‌ی‌راویه‌تی‌وه‌. په‌یغه‌وا (احمد)^(٦) فه‌رموده‌یه‌کی هه‌یناوه‌ که‌ په‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (کفل) ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر به‌روبه‌ره‌چه‌ی کوپانی ئیسرائیل، لوگونا‌ه‌کردن خ‌وی نه‌ده‌پاراست ژنه‌که‌ی خ‌وی داوای قه‌رزێ لێکرد، نه‌ویش شه‌ست دیناری پێدا، به‌ومه‌رجه‌ی که‌بۆی بگه‌ی‌ننیته‌وه‌، که‌په‌کی که‌وت، ژنه‌که‌ی گه‌ی‌را، نه‌ویش پێی گوت بۆچی ده‌گه‌یت، ئایا رقم لیت بوه‌ ؟ ژنه‌که‌ی گوتی: نا ... به‌لام ئه‌مه‌ کارێکه‌ هه‌رگیز کاری وام نه‌کردوه‌ ئه‌ینجا دا به‌زیه‌ خ‌واره‌وه‌و پێی گوت: بڕۆ پاره‌کانیش بۆ خ‌وت بێت، به‌لام ناچاری وای لێکردوم، فه‌رمووی: کارێک ده‌که‌یت که‌هه‌رگیز کاری وات نه‌کردوه‌. ئه‌ینجا گوتی: سویند به‌خوا نابیت (کفل) ئه‌یتر له‌خوا باخی بێت، هه‌مان شه‌و (کفل) کوچی دوا‌یی کرد، له‌سه‌ر ده‌رگا‌که‌ی نوسرا‌بو، خ‌وای گه‌وره‌ له‌کفل خ‌ۆش بو. ^(٧) ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر فه‌رموده‌که‌ش راست بێت ئه‌وا ناوی پیاوه‌که‌ به‌ (الکفل) هاتوه‌ نه‌ک به‌ (ذو الکفل)، وادیاره‌ ئه‌وه‌یان پیاوێکی تهره‌و ئه‌وه‌یان نه‌یه‌ که‌ له‌قورئاندا ناوی هاتوه‌ . خ‌وای گه‌وره‌ باشت‌ر ده‌زانیت .

^١ ضعیف الیه: ابن ابی حاتم (١٣٧:٣)

^٢ فیہ ضعف: ابن جریر (١٠ / ١٧ / ٧٣)

^٣ ضعیف الیه: ابن جریر (١٠ / ١٧ / ٧٥)

^٤ لة‌تفه‌سیری ابن ابی نعمدیوه‌ و لیسناده‌ کفی سقره‌وه‌ لاوازه‌ .

^٥ ضعیف الیه: ابن جریر (١٠ / ١٧ / ٧٥)

^٦ ضعیف المسند: (٢١ / ٢٣)، الترمذی (٢٤٩٦)

^٧ ضعیف: رواه البخاری فی التأریخ ٤١ / ٦٦٦ ترجمه‌ رقم (١٩٧٨)

﴿نه و گه لانه ی سه را پا له ناوچوون﴾

وادیاره زۆربه ی نه و گه لانه ی که وردو بچوکیان پیکه وه له ناوچوون کهم نه بوون، هه مووشیان پیش دابه زینی تهورات بون، به به لگه ی نایه ته قورنانه کان وه که خوی گه وه ده فره مویت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾ (قصص-۴۳)، هه وه ها (ابن جریر) و (ابن ابی حاتم)^(۱) و (بزار) فره مووده یه کیان له (ابی سعید الخدری) یه وه هیناوه که ده لیت: خوی گه وه هیه گه لیک له ناو نه برده به سزایه کی ناسمانی یان زه مینی پاش دابه زینی تهورات جگه له و گه له ی که خوی گه وه کردنی یه سه ر شیوه ی مه یمون، نه وه نیه خوی گه وه ده فره مویت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾، (البزار)^(۲) فره مووده که ی به رز کردۆته وه، نه مهش به لگه یه له سه ر نه وه ی که نه و گه لانه ی به گشتی له ناوچوون له پیش هاتنی (موسا) دابون (علیه السلام) له وانهش (أصحاب الرّس، قوم یس هتد .

أصحاب الرّس

وشه ی (رس) واتا: داپوشین، یان خسته ژیر خاک .

خوی گه وه ده فره مویت: ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا، وَكَلَّا صِرْنَا لَهُ الْآثَالَ وَكَلَّا تَرْنَا تَبِيرًا﴾ (الفرقان: ۳۸-۳۹)، هه وه ها خوی گه وه له سوره تی (ق) یش دا له نایه تی (۱۲) دا له گه ل چه ند گه لیک تر دا ناوی (أصحاب الرس) ی هیناوه، هه ردو نایه ته که نه وه ده سه لمینیت که نه و گه لانه ی به گشتی تیاچوون، هاوکات به لگه یه له سه ر به رپه رچ دانه وه ی (ابن جریر) یش که پپی وایه (أصحاب الرس) هه نه و (أصحاب الأخدود) یه که خوی گه وه له سوره تی (البروج) دا ناوی برده، چونکه به لای (ابن اسحاق) و هه ندیک دیکه وه دوا ی هاتنی (مه سیح) (علیه السلام) به وه، دیاره نه وه شیان قسه و باسی تر ده خوازیت و جیگه ی سه رنجه . (ابن جریر)^(۳) له (ابن عباس) وه ده گپریته وه که فره مویه تی (أصحاب الرس) دانیش توانی شارۆچکه یه کی (ثمود) بون، (ابن عساکر) یش له باسی دروستکردنی دیمه شق داو له میژوه کهیدا باسی کردوه و که (أصحاب الرس) گه لیک بون، خوی گه وه پیغه مبه ریک ی بو ناردن که ناوی

^۱ صحیح: الی ابی سعید: رواه ابن جریر ۱۱/ ۲۰ / ۱۸۰، ابن ابی حاتم (۱۶۹۲۸)

^۲ کشف الاستار (۳۲۴۸).

^۳ ضعیف الیه: رواه ابن جریر ۱۱/ ۱۹ / ۱۳ اوسنده ضعیف و منقطع .

(حنظله کوپی صفوان) بو، به لّام نهوان بر وایان پی نه هیئاو شهیدیشیان کرد، نیت (عاد) ی کوپی (عوص) ی کوپی (نیرهم) ی کوپی (سام) ی کوپی (نوح) (علیه السلام) به خوی و کوپه که یه وه شو (رہس) یان به جی هیشت و له (احقاف) گیرسانه وه مانه وه، خوی گورهش (اصحاب الرس) ی تہفروتونا کردن و نهوانی مانه وه له یه مہن دا نیشتہ جی بون، تہنانت به سہر زہوی دا بلاوبونه وه، (جہبرون) ی کوپی (سعد) ی کوپی (عاد) ی کوپی (نیرهم) ی کوپی (سام) ی کوپی (نوح) (علیه السلام) پرووی کرده دیمہ شق و شاریکی دروست کردو ناوی نا (شاری جہبرون) که نهو شاره له قورنانی پیروژدا به (نیرهم) ی نهستونگدار ناسراوه (ارم ذات العماد) که هیچ شوینیک نیه له سہر زہوی دا نهستونگی بهردی هیندهی شاری دیمہ شق تیدابی، پاشان خوی گوره (ہود) ی نارد (علیه السلام) بو سہر نه وهی (عاد) که له (احقاف) دائه نیشت، دیسا باوہریان پی نه هیئاو خوی گوره نهو گہلہیشی له ناویرد، نه مہش به سہ بو نه وهی بزائین که (اصحاب الرس) به چندین ماوه چاخی دورو دریژ له پیش گہلی (عاد) دا ژیاون، خوی گوره زاناتره (ابن ابی حاتم)^(۱) دہیباته وه سہر (ابن عباس) که فہرموی (رس) بیریکه له (ناذریجان): به لّام (الثوری)^(۲) دہیباته وه سہر قسہی (عکرمہ) که فہرمویہ تی: (رس) نهو بیرہیہ که خہلکه که پیغہ مہرہ کی خویان تیدا ژنر خاک کرد، (ابن جریر)^(۳) له (عکرمہ) وه دہگیریتہ وه و دہلّیت: (اصحاب الرس) نهو که سانه بون که له شاروچکھی (فہلیج)^(۴) ی سہر به یه مامہ داده نیشتن، واتا گہلی (یس)، نهوانی له سورہ تی (یاسین) دا باسیان کراوه و خوی گورهش له ناوی بردون به دہنگ و قیرہیہ کی تیر: وکو خوی گوره دہفہرمویت :

﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَحَافَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا مُمْ خَامِدُونَ﴾ (یس: ۲۹)، وہ باسہ که شیان له قورناندا له دوی نه مانه وه هاتوه، خوئہ گہر نه مان نه بن وک له پروکاردا وادیارہ، خوئہ مانیش ہر خوی گوره له ناوی بردون، نه مانہش ہه مووی بوچونن و (ابن جریر) باسی کردون، له لایہ کی ترہوہ (ابوبکر محمد) ی کوپی (حسن النقاش) دہلّیت: (اصحاب الرس) بیریکی گوره و پر ناویان ہه بو، کہ بہشی تیروکردنی خویان و زہوی و زارہ کانیانی دہکرد، پاشایہ کی

^۱ ضعیف: رواہ ابن ابی حاتم (۱۵۱۷۳) .

^۲ رجالہ ثقات: ابن جریر رواہ (۱۱ / ۱۹ / ۱۴) .

^۳ ضعیف الیہ: رواہ ابن جریر (۱۱ / ۱۹ / ۱۴) اسندہ ضعیف

^۴ قتادہ: صحیح الیہ: رواہ ابن جریر (۱۱ / ۱۹ / ۱۴) اسندہ صحیح، وکذلک ابن ابی حاتم (۱۵۱۷۶)

دادپەرور و باشیشیان هەبو، کاتیك پاشاکەیان مرد، زۆر بۆی پەرۆش بون، پاش چەند پوژنك شەیتان خۆی خستە سەرشێوەی پاشاکەیان و بەخەلكەكەى گوت: من نەمردوم، بەلكو چوبومە دنیای نادیارەوہ تاكو بزەم پاش مردنم چۆن كارو پەفتار دەكەن، ئەوانیش زۆر زۆر شادمان بون بەو، شەیتانیشت فرمانی پى كردن كە دەبێت هەمیشە لەودىو پەردەوہ قسەیان لەگەل بكات، هەروەها پى گوتن: كەمن هەر دەژیم و هەرگیز نامرم، زۆربەى خەلكەكەش باوەریان بەوقسەى كردو گیرۆدەى بون، تا كار گەیشتە ئەو ناستەى كە ببەرست، بەلى پەرستیان، خۆى گەرە پىڤەمبەرىكى بۆ پەوانەكردن تاكو تىيان بگە یەنى و پروایان راست بكاتەو، فیریان بكات كە ئەو كەسەى ئەودىو پەردەكە شەیتانەو فریویان دەدات و نابێت شەیتان ببەرستیت، بەلكو بەتەنها پەروردگارى تاك و بى هاوەل شیاوى پەرستنه .

(سوهەیلی) دەلیت: خۆى گەرە لەرنگەى خەونەوہ پەيامى خۆى بۆ ئەو پىڤەمبەرە دەنارد (عليه السلام) كەناوى (حنظلهى كبرى صفوان بوو)، بەلام خەلكەكە بەرەنگارى بونەوہو شەهیدیان كردو فریاندایە بیرە كەیانەوہ، ئیتر بیرەكەوشكى كرد، بى ناوى و تینویتى پەكى خست، دارو درەختیان وشك بو، بەروبومیان پرا، مال و خانەیان تىك پرا، پەیوەندى كۆمەلایەتیان پچرا وەكو كیویلە پەرتەوازەبون، تاسەرەنجام هەمویان لەناوچون و جى مال و حالیان بو بەكەلاوہى ترسناك و جنۆكە و دپندەیان تیدا دەژیا، تەنها چرپەى جنۆكە و نەپەى شىرو قیژەى كەمتیار لەمال و كەلاوہ چۆلكراوہكانیاندا دەببسترا، بەلام ئەوہیان كە (ابن جریر) دەبیاتەوہ سەر(كەعبى قەرزى) كە پىڤەمبەر (ﷺ) فەرمویتى: (انّ اول الناس يدخل الجنة يوم القيامة العبد الاسود)^(١)، واتا: یەكەم كەس كەلەپوژى دواى دادەچیتە بەهەشتەوہ پیاوہ پەشەكەى . كەكاتى خۆى خۆى گەرە پیاویكى كردە پىڤەمبەر بەسەر گەلیكەوہ، بەلام كەس باوهرى پى نەكردو شوینى نەكەوت، جگە لەپیاویكى پەش نەبیت دواتر خەلكەكە كەوتنە دژایەتى كردنى پىڤەمبەرەكو بیركیان بۆ هەلكەندو فریاندایە ناویەوہو پاشان زارى بیرەكەیان بەتاشە بەردىك گرت، دەلیت: ئەو پیاوہ پەشە دەچوو كۆلەدارى دەهیناو لەشارۆچكەكە دەیفروشت و بەپارەكەى خوراكى دەكرى و دەهینا بۆ ئەو پىڤەمبەرە(عليه السلام)، بەردەكەى لادەبرد، خواردنەكەى بۆ شوپ دەكرەوہو پاشان وەكو خۆى بەردەكەى لەسەر

^١ مرسل ضعیف: رواه ابن جریر ١١١/ ١٩/ ١٤/ اوسنده ضعیف .

داده نایه وه ئه مهش دریزه ی کیشا تاهینده ی که خوا ویستی له سه ر بو، پوژیک وهك هه مو پوژانی تر، پیاوه که چوو بۆ کۆله دار، کۆله که ی به ست و له ولاوه داینا، وه نه وزگرتی، ئانیشکی بۆداناو لیی خهوت، خوای گه وره ماوه ی (خهوت سال) خهوی لی خست، پاشان هه ستاو کۆله که ی خسته سه رشانه که ی تری و پویشت، دیسان خه و برديه وه و خوای گه وره ش ماوه ی خهوت سالی تر خهوی لی خست، ئه م جاره ش هه ستا، راست بو وه و کۆله که ی هه لگرت، ته نها وایده زانی چه ند ساتیک خهوی پیداکه وتوه، چه وه بۆ شارۆچکه که و داره کانی فروشت و خواردنی پی کپی و به ره و بیره که پویشت، به لام پیغه مبه ره که ی نه دۆزیه وه، دیار بو که پیشت خه لکه که به وه یان زانیبوو، بۆیه چوو بوون ده ریان هی نا بو وه و با وه ریان پی هی نا بوو، ده ئیت: پیغه مبه ره که ش هه والی ئه و پیاوه ره شه ی له خه لکی ده پرسى که ناخۆ چی به سه ر هاتوه ؟ یان چی کردوه ؟ ئه وانیش ده یانگوت: نازانین، تا کو پیغه مبه ره که س. ح کۆچی دوا یی کردو پاشان پیاوه که ش له خه و رابوو. هه رچه نده ئه م به سه رهاته بارى سه رنجی وردی ده ویت و زیاتر له قسه ی (محمدی کوپی که عبی قرظنی) ده چیت، خوا ده یزانی، پاشان (ابن جریس) هه ر خۆیشی به ر په رچی ئه وه ده داته وه و ده فره موی. ناشیت ئه م گه له به (اصحاب الرس) ی قورئانی پیروژ نا وه د بکه یین، چونکه خوای گه وره و اباسی (اصحاب الرس) ده فره مویت که له ناوچون، به لام وادیاره نه مان با وه ریان به پیغه مبه ره که یان هی نا وه، سامه گه ر به موی چه ند پودا ویکه وه پۆله ی ئه وانه ی که له ناوچوون با وه ریان هی نا بۆ، خوا ده یزانی، پاشان ئه وه ش هه ر لا وازه که و بزانی (اصحاب الاخدود)ن، چونکه خوای گه وره په یمانی سزای دا وه بۆ ئه وان له قیامه تدا ئه گه ر ته و به نه که ن، باسی تیاچونیانی نه کردوه، به لام به ناشکرا خوای گه وره باسی تیاچونی (اصحاب الرس) ی کردوه، خوای گه وره زاناته ره.

به سه رهاتی گه لی یاسین

مه به ست له و گه له یه که له سو ره تی (یاسین) ۱ ئایه تی (۱۲ - ۲۹) خوای گه وره به ناوی (اصحاب القریه) وهك نمونه باسیان ده کات، له لای زۆربه ی زانیانی پینشین و پاشین و اباهه ئه و گونده، یان ئه و شارۆچکه یه (ئه نطاکیه) یه، له وانه ش (ابن اسحاق) له (ابن عباس) و (کعب الاحبار) و (وهب کوپی منبه) وه ده گیریته وه، ئه مه وێرای گیرانه وه ی بوره یده و عه کره مه و قه تاده و زوهری و هه ندیکى تر.

(ابن اسحاق) لهو گيترانه وهيهيدا كه هينايه تي ده ليت: نهو شاروچكه يه پاشايه كي بت پرستيان هه بو كه ناوي (ئه نطيوخس) ي كورپي (ئه نطيوخس) بو، خواي گهره سي كه سي ره وانه كرده سهر ي كه په يامي تاكپه رستي خواي پي رابگه يه نن، تاكو ده ست به رداري بت پرستي ببين، نهو سي كه سه ش ناويان (صادق - مصدوق، شه لوم) بو، به لام پاشا كه برواي پي نه هينان و به دروي ده كرده وه، به پيني بوكاري ناشكراي نايه ته كه نهو سي كه سه له لايه ن خواي گهره وه ره وانه كران و به لام (قتاده) پيني وايه كه (عيسا) پيغه مبه ر (عليه السلام) نهوسي كه سه ي ناره لاي پاشا كه وه گه له كه ي تاكو باوه ر بينن، (ابن جرير) يش له وه هبي كورپي سوله يمان نه ويش له شوعه يبي جه بانييه وه ده گيترته وه كه نهوسي ره وانه كراوه ناويان (شه معون، يوحننا، پولس) بو، گونده كه ش ناوي (ئه نطاكيه) بو، به لام نه ليكدانه وه يه هه له يه، چونكه خه لك ي (ئه نطاكيه) هه ركه (عيسا) (عليه السلام) سي كه سي هه واري نارد بولايان يه كسه ر باوه ريان هينا لهو كاته دا و نكولييان نه كرد، به لكو يه كه م شاره كه باوه ريان به (مه سيح) (عليه السلام) هينا له ناو چوار شاره باوه رداره كه دا كه نه مانه بون (ئه نطاكيه، قودس، نيسكه ندره يه، روميه) پاشان (قسطنطينيه) ش باوه رپي هيناو خواي گهره ش له ناوي نه بردن، به لام نهو گه له ي كه له سورته ي ياسين دا به (اصحاب القرية) ناويان هاتوه له ناو چون و خواي گهره له ناوي بردن، هه روه كو خواي گهره له كو تايي گيترانه وه ي چيروكه كه ياندا باسي له ناو بردنه كه يان ده فهرمويت، پاش نه وه ي ره وانه كراوه كه يشيان كوشت، وه كو ده فهرمويت (ان كانت الا صيمة واحدة فاذا هم خامدون)، وادياره نهوسي كه سه ره وانه كران بو دانيشته وه ديرينه كان ي (ئه نطاكيه) و نه وانش باوه ريان پي نه كردون خواي گهره ش له ناوي بردون، پاشان سهر له نو ي جاركي تر (ئه نطاكيه) دروست كراوه ته وه و ناوه دانكراوه ته وه، نه وه ش دروسته بلين نهو خه لكه له سه رده مي هه زه تي مه سيح دا (عليه السلام) باوه ريان هيناوه و خواش له ناوي نه بردون، خواي گهره خو ي زاناتره . به لام نه وريان نه گهر بلين: نهو به سه ره اته ي له سورته ي (يس) دا هاتوه هه مان باسي (اصحاب المسيح) ه، نه وريان لاوازه و پي تي ناچيت . چونكه بوكاري ناشكراي نايه ته كه وانشان نه دات كه نهوسي كه سه له لايه ن خواي گهره وه ره وانه كران نهك نيرواي (مه سيح) (عليه السلام) بويتن

(واضرب لهم مثلاً) واتا: ئەي محمد نمونەي ئەمە بۆ گەلەكەي خۆت باس بکە، کە
چۆن (اصحاب القرية) دانیشتوانی شارەكە (اذجاءها المرسلون اذ ارسلنا اليهم اثنتين، فكتة بوهما
فعزنا بنالث) رەوانەكراوی خویان بۆ ناردرا، سەرەتا دووگەس بون و بەدرۆیان کردنەو،
بەكەسی سێهەمیش پشت ئەستورمان کردن، (فقالوا انا اليكم مرسلون) ئەوجا هەرسێکیان
بەخەلەكەیان گوت: ئێمە بۆلای ئێو رەوانە کراوین - تاكو پهيامی تاکپەرستی خوای
گەرەتان پێ پابگەین، بەلام خەلکی شارەكە بەرپەرچیان دانەو و باوهریان پێ
نەکردن، بگرە هەرەكو چۆن گەلەبێ پرواکانی پێشتر بە پیغەمبەرەکانیان دەگوت: خۆ
ئێو ش هەر وەكو ئێمە مرووفن و هیچتان لەئێمە زیاتر نیە، چۆن دەبێت مرووف پیغەمبەر
بێت؟! لێرەدا خوای گەرە بە پیغەمبەری نازیزمان محمد (ﷺ) دەفەرموێت: ئەو نمونە
یەیان بۆ باس بکە، تاكو گەلەكەي تۆش قەسەي كۆنی ئەوان نەكەنەو، هەرەها ئەوان
تووشی سزاو تۆلە و تیاچون بونەو، واتا: ئەگەر گەلەكەي تۆش پشتیوانیت لی نەكەن و
بپوات پێ نەهێنن ئەوا دورنیه كە تووشی سزاو تۆلەي سەختی پەرەردگار ببنەو،
ئەوسێ كەسە دُنیا یان کردنەو كە ئێمە لەلایەن خواوە رەوانەكراوین و ئەگەر راست
نەكەین ئەوا خوای گەرە ئێمەش سزا دەدات ' لەبەرئەو ئەوا ئێمە پێتان رادەگەین و
ئەركی سەرشارنی خۆمان جێبەجێ دەكەین (وما علينا الا البلاغ المبین) ئەوێ لەسەرمانە
تەنها پێراگەیان دنیکی پوون و ئاشكراو بەلگە دارانیه و هیدایەت بەدەست ئێمەنیە،
ئەوان گوتیان (انا تطيرنا بكم) ئێمە پەشبینی لەئێو دەدا بەدی دەكەین - تاقیكردنەوێ
خۆمانمان كردووە - (لئن لم تنتهوا لرجمكم ولیمسنكم منا عذاب الیم)، جائەگەر واز لەو
پراگەیانندن و بانگەوازانە هێنن ئەوا بەردبارانتان دەكەین و بگرە سزایەكی توندتان
دەدەین، و تراو و ئەمە تەنها هەرەشەیهكی سەرزارەكی بوە بۆ ترساندنیان، بەلام لەلایەكی
ترەو و تراو: نەخێر بەزارو بەكردار نازار و هەرەشەیان لێكردون و بگرە پێیان
پراگەیاندون كەئەگەر وازنەهێنن دەتانكوژین. (قالوا طائركم معكم) گوتیان: نەخێر
نەگزیسی بەخودی خۆتانەوێو لەخۆتاندا، (أإن ذكرتم) باشە بۆچی كەمن ناوتان دەبەم
بۆئەوێ بێنە سەر پێی راست، كەچی ئێو هەرەشەي سوکایەتی پێكردن و كوشتنم لی
دەكەن (بل أنتم قوم مسرفون) بەلكو ئێو خۆتان گەلێكی زیدەپەرون و نەهەق وەردەگرن و
نەهەقتان دەوێ. (ابن جریر) دەفەرموێت: یەكەمیان بەجێ ترە، واتا: هەق وەرناگرن.
﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ واتا:

لهوپه پری شاره وه و پیاویک هات بو پشتیوانی له سهر خستنی داوی نیژدراوه کان و ده رخستنی بیرو بروای خوئی بهو په یامبه رانه، ده یگوت: هو گهل شوین نهو په یامبه رانه بکه ون، شوین نهوان بکه ون که به بی به رانه بهر بانگتان ده که ن بو سهر ری پاست، ریگهی خوا پرستی و دورکه وتنه وه له بت پرستی، نه وه ری ری خوا پرستی هه لېژ ټریت قازانچ ده کات له دنیاو دواړو ژدا، (اَی اِذَا لَفِی ضَلَالٍ مُّبِیْنٍ) ته نانه ت منیش نه گهر شوین نهوان نه که وم و خوا پرستی نه که م نهوا مانای وایه له گومراییه کی ناشکر ادا م، پاشان هر نهوپیاوه وهک نمونه هیناوه و هاندانی گه له که بو باوه ر هینان پروی کرده په یامبه ره کانی (علیه السلام) و گوتی (اَی اِمنتُ بریکم فاسمعون) من بروام به په روه ردگاری نیوه هیناوه، گویم لی بگرن، گوتراوه: نهوه مانای نهویه که نهوپیاوه به په یامبه ره کانی گوتوه: گوئی له قسه یه ی من بگرن که باوه ره یانانی منه به په روه ردگار، وه شایه تیم بو بدن له دواړو ژدا لای نهو خوا یه ی که نیوه ی به هق ناردوه به وه ی که من ده ست بهرداری بت پرستی بوم و هاتومه ته سهر شاریگهی خوا پرستی، وتراوه: قسه که ی کابرا بو نهوه بوه که پروی کرده ته گه له که و گوتویه تی نه ی گه له که م نیوه شایه ت بن که من به ناشکرا باوه به خوا ده هیتم و نایشارمه وه و ناترسم له هیچ که سیك، گوتراوه: له سهر نه م هه لویسته ی هر له ویدا خه لکه که کابرایان گرن و شهیدیان کرد، واتراوه به ردبارانه کردن کوشتیان، یان به گاز لیگرتن، یان به پی له قه هه لیان کوتاوه ته سهری و شهیدیان کرده، (ابن اسحاق) ده بیاتوه سهر (ابن مسعود) که فهرمویه تی: به پی چوونه سهر له شی کابرا که و کوتاویانه ته وه هتا هه ناویان دهر هیناوه یان سنگیان تیک شکانده.

له (الثوری) یه وه، نه ویش له (عاصم الاحوال)، نه ویش له (ابی مجلن) ده گپرنه وه که نهوپیاوه ناوی (حبیب کوپی مهری) بوه، وتراوه دارتاش بوه، یان جولابوه، یان پینه چی بوه، یان هه لپاچ بوه، وتراوه: له نه شکه وتیکدا خوا پرستی ده کرد، خوانه یزانیّت، له (ابن عباس) هوه ده گپرنه وه که (حبیب) ی دارتاش زور قسه له پرو بوه، زور راستگو یوه، له بهر نه وه گه له که ی شهیدیان کرد، خوی گهره ده فرمویّت: (قَالَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ): واتا: کاتیک پیاهه کیان کوشت له لایه ن خواوه پی گوترا (بروره به هه شته وه)، جاکاتیک چوه ناو به هه شت و نهو هه موو خوشی و رازاوه یی و دلشادیه ی له به هه شت دا به دی کرد، هیشتا خه می گه له که ی ده خوارد و ده یگوت: (قَالَ يَالَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ)، واتا: خوژ که گه له که م به وه بزائن که په روه ردگاری خوم لیم خوش بوه و پزی

لیناوم، (ابن عباس) دہفہرموئیت: ئہم پیاوہ تاکو لەژیاندا بو بەگەلەکە ی دەگوت: (یا قوم اتبعوا المرسلین)، کاتیک کۆچی دوايشی کرد دەیگوت: (بالت قومي يعلمون بما غفر لي ربي وجعلني من المکرمين) (ابن ابی حاتم) گێڕاویەتەو، (قتادە)ش دەلئیت: مروؤی باوەردار لەهەموو باریکدا ئامۆژگاری خەلکەو هەرگیز فیل ناکات، هەرکە پێزی باوەرە کە ی گرت خوای گەورەش پێزی لی دەگرت - وەکو ئەو پیاوہ - کە دەخوایێت گەلەکە ی بەوہ بزائن کەچەندەلای خۆی بە پێزە، تاکو ئەوانیش وازلە گومرایی بەئین و وەکو ئەو باوەر بەئین .

(قتادە) دەلئیت: بەخوای پاش ئەو ی ئەو گەلە پیاوہ باوەر دارەکیان بەوبی وێژدانیە شەهید کرد، ئیتر خوای گەورەش بەیەک دەنگ و هاواری یەکیک لەفریشتەکانی هەموایانی کپ وبی دەنگ کردو لەناوی بردن، هەروەکو خوای گەورە دہفہرموئیت: ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صِحَّةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ﴾ یان ﴿وَمَا أَرْزَأْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ ، واتە: ئیمە پێویستمان بەوہ نەبوو کە سەرباز و فریشتە ی خویمان دابەزێنینە سەر زەوی بۆ تۆلە سەندنەوہ لەو گەلە ی کە ئەو پیاوہ باوەردارەیان بەناھەقی کوشت ، هەرگیز فریشتەشمان دانەبەزاندووہ بۆ لەناو بردن ، ئەمەش ئەو مانایەش دەگرتەوہ کە (ابن اسحاق) ^(١) لەھەندی یاوەرەوہ دەبیاتەوہ سەر (ابن مسعود) ، (مجاھد) ^(٢) و (قتادە)ش ^(٣) دەلئیت: واتا: مەبەست لەوہیە کەدوای کوشتنی ئەو پیاوہ ئیتر خوای گەورە هیچ پەیام و پەیامبەریکی تری نەناردە سەریان ، واتا: لەناو بردن ، (ابن جریر)یش دەلئیت: بۆچوونی یەکەم پەرەواترە ، (ابن کثیر)یش دەلئیت: منیش ئەوہیانم بەلاوہ بەھێزترە .

رافەکارانی قورئان فەرموویانە: خوای گەورە (جبریل) ی نارد (علیہ السلام) کە دەستی گرت بەئەملاولای دەروازە ی شارەکەوہ یەک قیژە ی گەورە ی بەسەردا کردن ، ئیتر بەو قیژە یە هەموویان لەناوچوون ، ئەمانەش کەباس کراون بەلگەن لەسەرئەوہ ی کە ئەو شارە (ئەنطاکیە) نەبوو، چونکە ئەمان لەناوچوون بەھۆی بێپرواییانەوہ، بەلام خەلکی (ئەنطاکیە) یەکەم کەس بوون کە باوەریان بەو حەواریانە کرد کە (عیسا) (علیہ السلام) ناردنی بۆلایان ، هەروہا وتراوہ: (ئەنطاکیە) یەکەم شارە کە بپروایان بە (مەسیح) (علیہ السلام) هینابی .

^١ ضعیف: رواہ ابن جریر ١٧/٢٣/١٢١ .

^٢ صحیح إلیہ: ابن جریر ١٧/٢٣/١٢١ .

^٣ محسن: ابن جریر ١٧/٢٣/١٢١ .

﴿پیغمبهری خوا یونس دروود و سلاوی خوی له سه ریئت﴾

خوای گه وره له چه ند شوینیکدا له قورنانی پیروژدا باسی (یونس) پیغمبهری
 فرمووه (علیه السلام)، جگه له وهی که یهک سوره تی تاییه تی به ناوی (یونس) له قورناند
 ههیه، ئەمەش ناوی ئەو سوره تانهیه که باسی (یونس) پیغمبهریان تیدا کراوه (علیه
 السلام) که به رانبهریان ژماره ی نایه ته کانیش نووسراوه .

ژماره ی نایه ت	ناوی سوره ت
٩٨	سوره تی یونس
٨٨ - ٨٧	سوره تی الانبیاء
١٤٨ - ١٣٩	سوره تی الصافات
٥٠ - ٤٨	سوره تی القلم

زانایانی بواری قورنانی پیروژ فرموویانه: خوای گه وره (یونس) ی نارد بو سهر گه لی
 (نهینهوا) که له (موصل) داده نیشتن بانگیکردن بو خوا په رستی و باوه پداری، به لام
 وه لامیان نه دایه وهو سووربوون له سهر به دبروایی خویان، جا ئەم بارهش درێژه ی کیشا،
 (یونس) (علیه السلام) خو ی لیشاردن وهو له ناویان خو ی وون کردو به جیتی هیشتن، پاش
 ئەوه ی پیتی راگه یاندن که سی پوژی تر خوای گه وره سزایان بو ده نیتریز (ابن مسعود)^(١) و
 (مجاهد)^(٢) و (سعید کوپی جوبه یی)^(٣) و (قتاده)^(٤) و هه ندیکی تر فرموویانه: کاتیک
 یونس (علیه السلام) به جیتی هیشتن، خوای گه ورهش دلی خه لکه که ی نه رم کرد و باوه پریان
 هینا، ته وه بیان کرد و په شیمان بوونه وه، ته نانه ت هه موو دایک و به چکه یه کیش له یه کتری
 دابرا و خو یان ته رخا ن کرد بو پارانه وه له خوای گه وره، گریان هاوار هاواریان پیکه وت،
 به پیاوو ژن و مندال و کوپو کچ و ساخ و نه خوشه وه، که وتنه لالانه وه و تکا کردن له خوای
 گه وره، ته نانه ت وشتر و مانگا و مه رو مالآت که وتنه باره بار، به لی ئەو ساتانه زور گه وره
 کاریگه ربون، له به ره وه ده رباری سوژو به زه یی په روه ردگاریان هه ژاندو به زه یی جولا،
 لی ره وه خوای گه وره بریاریدا به لا بردنی ئەو سزایه ی که پیشتر ویستی په روه ردگار و ابو و

^١ صحیح إلیه: رواه ابن ابی حاتم (١٥٩٧)، ابن جریر (١٧٢/١١/٧) .

^٢ رواه ابن جریر (١٧٢/١١/٧) .

^٣ فی سنده ضعیف: رواه ابن ابی حاتم (١٦٠٣)، ابن جریر (١٧٢/١١/٧) .

^٤ صحیح إلیه: ابن جریر (١٧٢/١١/٧)، ابن ابی حاتم (١٦٠٥) .

به سهریان بهیښی، بویه سزاګهش له سهر سهریانه وه وک پارچه تاریکایو ته می شوګار به سهریاندا رابوردو پړویه وه، خوای ګوره ده فرمویت: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قُرَيْشٌ آمَنَتْ فَتَقَعُوا إِعَانَهَا إِلَى قَوْمِ يُونُسَ لَمَا آمَنُوا كَثُفًا عَنْهُمْ عَذَابُ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَقْتَنَاهُمْ إِلَى حِينٍ﴾ (یونس: ۹۸) واکا: هیچ ګوندو شاریکي نه بوو که خوای ګوره بریاری سزادانی دابن و کهچی پاشان خوای ګوره سزاګه دواخستبون باوه پهنانی کوتایان فهریایان که وتبیت، بیجګه له ګهلی یونس که سزا پر له پړسواپیه که دنیامان له سهر لبردن و دریزه مان دا به ژانیان تا ماوه یه کی تریش. سهارت به سودی نه و باوه پهنانی ګهلی یونس (علیه السلام) له کوتاییدا زانیانی ته فسیری قورنای پیروز بوجوونی جیاجیایان هیه، هندیکیان کوتوویانه: نایا نه و باوه پهنانی سودی هیه بؤ پوژی دویان یان ته نه به زه یه کی خوایی بوه بؤ دنیایان؟ لیږدا پافه کاران زوړیه یان فرموویانه: به لی خوای ګوره زاناکره.

به لګه یان نه ویه که خوای ګوره فرموویته: ﴿لَا اَمْنًا﴾، کاتیک باوه پریان هینا، که واکه وازیان له بیباوه پری هیناوه به یه کجاره کی موسولمان بون، سزاش بؤ موسولمانان نیه. وه خوای ګوره له سوره تی (الصافات) نایه تی (۱۴۷) دا ده فرمویت: ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾، واکا: یونس مان پړوانه کرد بؤ سهر خه لکانیک که ژماره یان سده هزار کهس و یان زیاتربوون، نه وانیش باوه پریان پهنیاناو نیمهش دریزه مان به ژانیان دا و هیشتمانه وه بؤ کاتیک تریش. دیاره نه هیشتمانه ویه دریزه له ګهلی نه ودا که واکات سزای پوژی دواپیشیان له سهر لبریت، خوای ګوره زاناکره.

وتراوه ژماره ی خه لکه که سده هزار کهس بووه، به لآم له دیاری کردنی زیاده کهیدا پای جیاواز هیه، لای (مکحول) نه و زیاده یه ی سهر و سده هزاره که بریتیه له (ده هزار)، له لایه کی تره وه (ترمذی)^(۱) و (ابن جریر)^(۲) و ابن اب حاتم^(۳) و هیناویانه که (نوبه ی کوپری که عب) پرسپاری له پیغه مبر کرد (ﷺ) دهریاری نه و نایه ته ی که ده فرمویت: ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾ سوره تی (الصافات/۱۴۷)، که ناخو نه و زیاده یه چنده بووه؟ ده لیت بیست هزار بووه، به لآم له زنجیره ی گیرانه ویه کهیدا (عمن سمع) هاتوه واکا: پچرانی تیدایه و نه و پیاوه نه زانراوه، که واکه فرموده کهش یه کلای

^۱ ضعیف: الترمذی (۳۲۳۹).

^۲ ضعیف: ابن جریر (۱۳/۲۳/۱۰۴).

^۳ ضعیف: ابن ابی حاتم (۱۸۳۹۷).

نه‌کراوه‌تموه . له (ابن عباس)موه ^(۱) نهو زیاده‌یه (سی هزار)کەس بووه، دیسان هەر له‌گیرانه‌مویه‌کی (ابن عباس)دا هاتوووه که (سی هزار) و (بضع) یەک بووه، یان (بضع) یەک و (چل هزار) بووه، (سعیدی کوپی جوبه‌یر)یش ^(۲) ده‌فهرمویت: زیاده‌که (حه‌فتا هزار)کەس بووه، له‌لایه‌کی تره‌وه زانایانی ته‌فسیر پای جیاجیایان هه‌یه ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی ناخۆ خوای گه‌وره چ کات (یونس)ی کرده پیغه‌مبه‌ریان؟ ناخۆ پێش نه‌وه‌بووه که نه‌هه‌نگه‌که قوتی بدات ؟ یان دوایی بوه ؟ یاخود په‌وانه کراوه بو‌سه‌ر دوو گه‌ل له‌دوو کاتی جیاجیادا ؟ هەر سی باره‌که به‌سی گیرانه‌وه له‌ته‌فسیره‌که‌ماندا ^(۳) باس‌مان کردوو، به‌کورتی کاتیک (یونس)ی پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) به‌توره‌یی‌یه‌وه گه‌له‌کی به‌جیه‌یشت، پای‌کرد سواری که‌شتیه‌که بوو، که‌بوو به‌هۆی قورس کردنی توانای که‌شتیه‌که‌و له‌نگه‌ره‌که‌ی تیکدا، وه‌ک زانایانی ته‌فسیر فرموویانه: خه‌ریک بوو که‌شتیه‌که نقوم بیت، ئیتر خه‌لکی ناو که‌شتیه‌که پاوێژیان کردو بریاریاندا که تیروپشک بکه‌ن، جا بۆ هه‌رکه‌سێک ده‌رچوو نه‌وا نه‌و که‌سه فرێده‌ده‌نه ده‌ریاکه‌وه، کاتیک یه‌که‌م جار تیروپشکیان ناوی (یونس) (علیه السلام) ده‌رچوو، پێیان باش نه‌بوو، نه‌یان‌ه‌یشت خۆی فرێداته ناوه‌که‌وه، دیسان دووباره تیروپشکیان کرده‌وه، ئه‌م جاره‌ش هەر به‌ناوی نه‌وه‌وه ده‌رچوو، خۆی ئاماده‌کرد تا‌کو به‌رگه‌کانی دابه‌ک‌نیت و خۆی فرێدات نه‌یان‌ه‌یشت سه‌رله‌نوێ بۆ جاری سی‌هه‌م تیروپشکی تازه‌یان کرده‌وه ئه‌م جاره‌ش هەر به‌ناوی نه‌وه‌وه ده‌رچوو، دیاره خوای گه‌وره‌ش ئیشی به‌وه هه‌یه، هه‌روه‌کو له‌ قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ، إِذْ أَتَى إِلَى الْفُلِّ الْمَشْخُونِ، فَسَاهَمَ لَكَانَ مِنَ الْمُدْخَضِينَ، فَانْقَمَتِ الْخُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ (الصافات/۱۳۹-۱۴۲)، دیاره نه‌و پووداوه‌ش کاتیک بوو که بۆ سی‌هه‌م جار تیروپشکه‌که کراو هەر سی‌جاره‌که ناوی نه‌و ده‌رچوو، ئیتر هه‌ل‌درایه ده‌ریاکه‌وه، خوای گه‌وره‌ش هاوکات نه‌هه‌نگی‌کی گه‌وره‌ی له‌ده‌ریای سه‌وزه‌وه په‌وانه‌کردبوو تا‌کو (یونس) (علیه السلام) قوت بدات، خوای گه‌وره وا فرمائی به‌و نه‌هه‌نگه‌که‌که‌بوو که‌گۆشت و ئیسقانی نه‌و له‌و نه‌هه‌نگه‌که‌هه‌رامه‌و نابیت ئازاری بدات . به‌ئێ نه‌هه‌نگه‌که قوتی داوه که له‌ئێ گه‌وره‌تر بووه، جا‌کاتیک (یونس) (علیه السلام) گه‌یشته ناو جه‌رگی زگی نه‌هه‌نگه‌که وایدانا

^۱ ضعیف إليه: ابن جریر (۱۳/۲۳/۱۴) .

^۲ ضعیف: ابن جریر (۱۳/۲۳/۱۴) .

^۳ واتا: تفسیر القرآن العظیم‌ای (ابن کثیر) .

که مردووه، به لّام کاتیک ویستی قاچ و دهستی بچولینن، بینی ده توانیت قاچ و دهسته کانی بچولینن، نیتربوی دهرکهوت که نه مردووه و ماوه، له بهرئه وه هر له ناو زگی نه ههنگه که دا کپنوشی بۆ خوی گه وره برده فهرمووی: په روهردگارا شوینیکم کردوته جیکرپنوش و مزگهوت که هرگیز هیچ که سیك له م شوینه دا توی نه په رستووه (واتا: پینش من). دووباره دهرباره ی مانه وه که ی له زگی نه ههنگه که دا راویوچوونی جیاجیا هیه، (مجاهد) له (الشعبی) وه^(۱) ده گیریتوه که کاتی چیشته نگا قوتیداوه و کاتی خهوتنان دایناوه ته وه، (قتاده) ش^(۲) ده فهرمویت: سی پوژ ماوه ته وه، (جه عفری صادق) یش ده فهرمویت: حهوت پوژ ماوه ته وه، به لّام (سه عیدی کوپی ابی حسن)^(۳) و (ابو مالک)^(۴) ده لّین: ماوه ی (چل پوژ) له زگی نه ههنگه که دا ماوه ته وه، خوی گه وره زاناتره.

مه بهست له وهیه که کاتیک نه ههنگه که به ناو قولایی و شه پۆلی دهریادا ده پویش (یونس) (علیه السلام) گوئی له دهنگی زیکرو ته سیباحتی نه ههنگه کان و بگره دهنگی زیکری ده نکوله زیخه کانی بنی دهریاش ده بوو، که هه موویان به زمانی خویمان ته سیباحتی خویمان ده کرد، له م کاته دا هاودهنگ له گه ل ئهواندا (یونس) یش (علیه السلام) به زمانی حال یان به زمانی ئاسایی خوی کهوته زیکرو یادی خوی گه وره.

هه روه کو له قورنانی پیروژدا خوی گه وره له و بارهیه وه ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا الثُّورُ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخَيِّبُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الانبياء: ۸۷ - ۸۸)، واتا: کاتیک یونس به تورپییه وه گه له که ی خوی به جیهیشت، وای ده زمانی ده ستمان پیی پاناگات (یاخود فریای ناکه وین و تیا ده چی) ئیدی له ناو تاریکاییه کاندایانگی له په روهردگاری خوی کرد و فهرمووی: هیچ په روهردگاریک نیه جگه له تو که شایسته ی گه وره یی بیت، نه من له سته مکارانم،

ئیمهش به ده میه وه هاتین وه له و ناره حه تیه پزگارمان کرد، هر ناوه هاش باوه پداران پزگار ده که ی، دهرباره ی (الظلمات) له و ئایه ته دا هه ندیک له زانایان فهرموویانه مه بهست له تاریکی ناو زگی نه ههنگه که تاریکی ناو دهریا که تاریکی شه وه نه و زانایانهش

^۱ ضعیف: رواه أحمد في الزهد (۴۵)

^۲ السبوطی له سه ر بناغه ی ابن ابی حاتم پشت راستی کردوته وه.

^۳ صحیح ایبه: ابن جریر (۱۷/۱۷۹).

^۴ صحیح ایبه: ابن جریر (۱۷/۲۳/۱۰۱).

نه‌مانن (ابن مسعود)^(۱)، (ابن عباس)^(۲)، (عمری کوری میمون)^(۳)، (سعیدی کوری جوبه‌یر)^(۴)، (محمد کوری که‌عب)^(۵)، (الحسن)^(۶)، (ق‌تاده)^(۷)، (الضحاك)^(۸)، به‌لام له‌لایه‌کی تریش‌هوه (سالم کوری ابی‌المجدد)^(۹) ده‌فرموی‌ت: تاریکیه‌کان دوان بون و به‌تاریکی ده‌ریاکه‌وه بوون به‌سی تاریکی، ده‌ریاره‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ش که‌خوای گه‌وره ده‌فرموی‌ت: ﴿قُلُوا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لَلْبَثْ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾. واتا: نه‌گه‌ر یونس له‌وانه نه‌بوایه که ته‌سبیحاتی خوای ده‌کرد ئه‌وا هه‌تا پوژنی قیامه‌ت له‌زگی ئه‌و نه‌هه‌نگه‌دا ده‌مایه‌وه، دیاره (یونس) (علیه‌السلام) دانی به‌هه‌له و تاوانی خویدا ناوه، په‌شیمان بو‌ته‌وه، ته‌ویه‌ی کردووه، سکا‌لای لای خوای گه‌وره کردووه، ته‌سبیحاتی کردووه، پاراوه‌ته‌وه له‌به‌رنه‌وه خوای گه‌وره‌ش وه‌لامی داوه‌ته‌وه و پزگاری کردووه، ئه‌وه‌ش به‌هینانه‌وه‌ی نمونه‌ی پشتیوانی کردنی ئه‌و فرموده‌یه‌ی له‌گه‌لدایه که له‌(سعید کوری جوبه‌یره‌وه)^(۱۰) ده‌گیرنه‌وه، له‌لایه‌کی تری دیکه‌وه ووتراوه خوای گه‌وره ده‌فرموی (فلولا ان کان)، چونکه (کان)ی تینیدایه، که‌واته (یونس) (علیه‌السلام) پیشت‌ته‌سبیحاتی خوای گه‌وره‌ی کردووه و پیاویکی پاک بووه و یادی خوای کردووه، بۆیه له‌و کاته‌وه ته‌نگانه‌یه‌ش دا خوای گه‌وره‌فریای گه‌وتووه و پزگاری کردووه، ئه‌م لی‌کدانه‌وه‌یه‌ش له‌ (الضحاك) وه^(۱۱) گیراوه‌ته‌وه و دیسان له‌لایه‌ن (ابن عباس)^(۱۲) و (ابو‌العالیه)^(۱۳) و (وه‌بی کوری منبه)^(۱۴) و (سعیدی کوری

^۱ صحیح‌ایه: رواه الحاكم (۲/۳۸۳)، ابن جریر (۱۸/۱۷/۱).

^۲ ضعیف‌ایه: ابن جریر (۱۸/۱۷/۱).

^۳ ضعیف‌ایه: ابن جریر (۱۸/۱۷/۱).

^۴ صحیح‌ایه: رواه ابن ابی‌شبهه فی المصنف (۷/۴۶).

^۵ ضعیف‌ایه: ابن جریر (۱۸/۱۷/۱).

^۶ صحیح‌الی‌الحسن: رواه البيهقي فی الاسماء والصفات (۱۰۷۹).

^۷ صحیح‌ایه: ابن جریر (۱۸/۱۷/۱).

^۸ ضعیف‌ایه: ابن جریر نفس‌المصدر ص ۷۸.

^۹ صحیح‌ایه: ابن جریر (۱۸/۱۷/۱).

^{۱۰} ضعیف‌ایه: ابن جریر (۱۱/۲۳/۱۲).

^{۱۱} صحیح‌ایه: ابن جریر (۱۱/۲۳/۱۲).

^{۱۲} حسن‌ایه: ابن جریر (۱۱/۲۳/۱۲).

^{۱۳} ضعیف‌ایه: ابن جریر (۱۱/۲۳/۱۲).

^{۱۴} صحیح‌ایه: رواه عبدالرزاق (۳۵۵۷).

جوبهیره^(۱) و (ضحاک)^(۲) و (السدی)^(۳) و (عطاء کوپی سائب)^(۴) و (حسن البصری)^(۵) و (قتاده) هوه^(۶) صحیح إله: ابن جریر^(۷) له چهند که سه وه گنپراوه ته وه و ابن جریر هه لیبژارد وه بو راستی نه مهش نه وه فرموده وه نه هینینه وه که پیشه وا (احمد)^(۸) و هندی که سی تر گنپراویانه ته وه له (ابن عباس) هوه پنی فرموو: (من چهند ووشه یه کت فیرده کهم، سنوری خوی گه وه بیاریزه، خوی گه وه ده تپاریزیت، سنوری خوی گه وه بیاریزه، ده بینین که خوی گه وه به ناراسته ی تو کاروباره پیش دینی، له کاتی خوشا خوات له بیریت، نهویش له کاتی ناخویشی و ته نگانه دا فریات ده که ویت و توی له بیر ده بیت)

(ابن جریر)^(۸) له تهفسیره کهیدا گنپراویه ته وه، وه (به زار) یش له مه سنه ده کهیدا هیناویه تی ده بیه نه وه سهر (ابو هریره) که ده فرمویت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمووی: (کاتیک خوی گه وه ویستی یونس له زگی نه ههنگه که دا دیل بکات، خوی گه وه وه حی بو نه ههنگه که کرد که یونس بگریته ناو زگی و زیان به گوشت و نیسکی نه گه یه نی و نه یشکینی، جا که به ته واوه تی قوتیدایه ناو گه ده یه وه نیت نه ههنگه که به ره و قولایی بنی ده ریا که دابه زی، یونس ههستی به دهنگه دهنگ کرد، له خو ی پرسى نه وه چییه؟ خوی گه وه وه حی بو کرد بو ناو زگی نه ههنگه که وه فرمووی: نه وه دهنگی ته سبیحاتی گیاندارانی ده ریا یه، نینجا یونس ده ستیکرد به ته سبیحات به پرا ده یه که فریشته کان گوئیان له دهنگی یونس بو، فرموویان نه ی په روه ردگارمان نیغه گویمان له دهنگیکی لاوازو نزم هیه له خاکیکی نامودا، خوی گه وه فرمووی: نه وه دهنگی بهنده ی خوم یونسه . که لیم یاخیبوو، منیش له بنی ده ریا دا له زگی نه ههنگا گیرده م کردوه، فریشته کان گوئیان: نه ی پیاوه چاکه ی که هه موو پوژو هه موو شه ویک کرده وه یه کی چاکی نه ی بولای خوت بلند ده کرایه وه؟ خوی گه وه فرمووی: به نی، نیت هه موو فریشته کان

^۱ حسن إله: ابن جریر (۱۳/۲۳/۱۰) .

^۲ ضعیف إله: ابن جریر (۱۰/۱۷/۸) .

^۳ حسن إله: ابن جریر (۱۰/۱۷/۸) .

^۴ لم اقف علیه .

^۵ حسن إله: رواه الحاكم (۲/۵۸۴ - ۵۸۵) .

^۶ صحیح إله: ابن جریر (۱۳/۲۳/۹۹) .

^۷ صحیح: المسند (۱/۳۰۷) .

^۸ منکر: ابن جریر (۱۰/۱۷/۸)، البزار، کشف الاستار (۲۵۵۴) .

تکایان بۆکرد، خوای گهوره فرمانی به نهههنگه که کرد که بیته قهراغی ده ریاو ده می بکاته وه یونس دابنی، ههروه کو خوای گهورهش له قورئاندا ده فرمویت: (وهو سقیم الصافات/ ۱۴۵) هه وهش به (اسناد) و (مهتن) وه دهقی فرموده که به به بیژهی (ابن جریر).

(ابن ابی حاتم)^(۱) له تهفسیره کهیدا فرموده که هه کی هیناوه که بردویه ته وه سر (انسى کوپرى مالك) که نه ویش بردویه ته وه سر هه ندی کهس که پیغه مبهى (ﷺ) فرمووی: (کاتیک یونس پیغه مبهى (عليه السلام) بهم چند وشه به پارایه وه فرمووی: (لا اله الا انت سبحانک انى كنت من الظالمين)، نیت نزاکی وهرگیرا و عهرشی پهروه دگاریش هاته سۆز، فریشته کان فرموویان: پهروه دگارا دهنگیکی لاوازو کز له خاکیکی نامۆدا ده بیستین، خوای گهوره فرمووی، نایانه و دهنگه ناناسنه وه؟ فرموویان: نهی پهروه دگارا نه وه دهنگی کییه؟ خوای گهوره فرمووی: دهنگی بهندهی خۆم (یونس) ! فریشته کان فرموویان: بهندهی خۆت نه یونسه کی که تاکو نیستاش کرده وهی چاکی و نزای وهرگیراوی بۆ ناسمان بلند ده بیته وه؟ نهی پهروه دگارا نایا بهزه بیت به که سیندا نایه ته وه که له کاتی خوشیدا چاکی ده کردو تۆش له کاتی تهنگانه بهدا پرزگاری بکهیت، خوای گهوره فرمووی: بهئی، نیت فرمانی به نهههنگه که کرد تاکو له کهناری ده ریاو یونس دابنی، و تراوه خوای گهوره فرمانی به نهههنگه که کرد، نهههنگه کهش یونس به پوت و په جانی له کهناری ده ریا که دانا، خوای گهورهش هه ره له و شوینه دا داریکی بۆ پواند یان درهختیله به، که (ابو هریره) ده فرمویت: پوه کی کوله که بووه، و خوراکى شیریشی له گیانداریکی کیوی به وه دهست ده کهوت هه موو نیواره به یانیانیک، تاکو کوله که که پیگه یشت . خوای گهورهش ده فرمویت: ﴿قَبْلَ ذَٰلِكَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ﴾، و اتا: فریمان دایه دهروه له زگی نهههنگه که بۆ که نار ده ریا به کی پوتهن و بیدارو ده وهن، له کاتیکدا لهش و لاری له ناو زگی نهههنگه که دا ناسک و لاواز ببوه وه، (ابن مسعود)^(۲) ده لیت: ههروه کو چۆن جوجه نه لهشی ناسکهو هیشتا توکی لیدر نه هاته وه . (ابن عباس)^(۳) و (السدى)^(۴) و (ابن زید) یش^(۱) فرموویانه: لهشی وهک لهشی منالیکى تازه بوى ساوا

^۱ ضعیف: ابن ابی حاتم (۱۳۷/۱)، ابن جریر (۲۳/۱) - (۱) .

^۲ صحیح إلیه: ابن ابی شیبة فى المصنف (۴۵۹/۷) .

^۳ ضعیف إلیه: رواه ابن جریر (۲۳/۱۲) .

^۴ حسن إلیه: رواه ابن جریر (۲۳/۱۲) .

ناسك و لاوازيبو، خواي گورهش دهفهرمويت: ﴿وَأَنشَأَ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّقُطِينَ﴾، واتا: درهختي (يهقطين) مان بو پرواند كه (ابن مسعود)^(٦) و (ابن عباس)^(٧) و (عكرمه)^(٨) و (مجاهد)^(٩) و (سعيد)^(١٠) و (وهبي كوپي منبه)^(١١) و (هلال كوپي يهساف)^(١٢) و (عبدالله كوپي طاوس)^(١٣) و (السدي)^(١٤) و (قتاده)^(١٥) و (الضحاك)^(١٦) و (عطاء خراساني)^(١٧) فهرموويانه نهو داره كولهكه يه زانايان دهلتن كولهكه گه لاكاني نهرمهو سيبرهكه ي چرو خوشه، ميش پنيوه ي نانيشي بهروبومهكه ي همر لهسهرهتاوه تا كوتايي وهرز دهخوريث بهكاليو كولوي و به تويكل و بيتويكل و بهدنهكانيشيهوه، وه سوديكي زوري هيه بو بههيزكردني ميش ﴿فَاتَجَبْنَا لَهُ وَتَجَبْنَا مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾، واتا: وه لامي يونسمان دايهوهو نارحهته يه پزگارمان كرد ﴿وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ همر ناوهاش باوهرداران پزگار دهكعين نهگهر داوامان لي بكن . (ابن جرير)^(١٨) فهرمووده يكي هيناوه كه لهكوتايهكهيدا دهچيتهوه سهر (سعدى كوپي مالك)، واتا: سهعدى كوپي ابى وقاص كه دهلتي: گويم ليوبو پيغهمبر (ﷺ) فهرمووي: (ناويكي خوا هيه كه نهگهر بهو ناوهوه داواي ليبيكهيت و ليبي بپارييتهوه خواي گموره وهلامت دهواتهوه، وه نهگهر داواي شتيكي ليبيكهيت بهو ناوهوه خواي گموره پيت دهبهخشيت، نهويش نهو داواو نزايهيه كه يونسي كوپي مهتي پني لهخوا پارايهوه)، دهلتي پرسيم له پيغهمبر (ﷺ) ناي نهو داواو پارانهويه همر تاييهته به

^١ صحيح إله: رواه ابن جرير (١٢/٢٣/١٠٢) .

^٢ صحيح إله: رواه ابن جرير (١٢/٢٣/١٠٢) .

^٣ ضعيف إله: رواه ابن جرير (١٢/٢٣/١٠٢) .

^٤ السيوطي ثبوت راستي كردوكةوه بو اعد بن حميدا .

^٥ صحيح إله: رواه ابن جرير (١٢/٢٣/١٠٢)؛ درة خفة به ادباعا و اقرع هاتوهوه .

^٦ صحيح إله: رواه ابن جرير (١٢/٢٣/١٠٢) .

^٧ صحيح إله: عبدالرزاق (٢٥٥٧) .

^٨ لم أقف عليه .

^٩ صحيح إله: رواه عبدالرزاق (٢٥٥٠) لة باوكيةوه .

^{١٠} حسن إله: رواه ابن جرير (١٢/٢٣/١٠٣) .

^{١١} حسن إله: رواه ابن جرير (١٢/٢٣/١٠٣) .

^{١٢} فيه ضعف إله: رواه ابن جرير (١٢/٢٣/١٠٣) .

^{١٣} لم أقف عليه .

^{١٤} صحيح بمجموع طرقه: رواه ابن جرير (١٢/١٧/١٨٢) .

یونس (علیه السلام) یان بۆ سهرجهم موسولمانانیشه بهگشتی ؟ فرمووی: (ئوه تاییهته به یونس و بۆ سهرجهم موسولمانانیشه نهگر پنی لهخوا بیاریتهوه، ئهوه نیه خوای گهره دهفرمویت: ﴿فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، فَجَاءَكَ نَجِيُّكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾)

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَخَلَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۷-۸۸)، نهوش مهرجیکه له لایهن خواوه بۆ ههر کهسێک که لهخوا بیاریتهوه . (ابن ابی حاتم)^(۱) دهلیت: (ابو سعید الاشبح) بۆی گیراومهوه نهویش له (ابو خالد الاحم) نهویش له (کثیر کوپی زهید) نهویش له (مطلب کوپی حنطب) هوه . (ابو خالد) دهبیاتهوه سر (سهعد) که دهلیت: پیغه مبهەر (ﷺ) فرمووی: (ههر کهسێک بهو پارانهوهیهی یونس له خوای خوای بیاریتهوه له لایهن خواوه وهلامی دهدریتهوه، (ابو سعید الاشبح) دهلیت: مه بهستی پیغه مبهەر (ﷺ) لهو نایهتهیه که خوای گهره دهفرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ .

پیشهوا (ئهحمده)^(۲) فرموودهیهکی هیناوه که دهبیاتهوه سر (سعدی کوپی ابی وقاص) که دهلیت: به لای عثمانی کوپی عهفاندا تیپه پریم له مزگهوتدا، سلۆم لیکرد، کهچی وهلامی نهدامهوه له کاتیکیدا پر به چاوه کانیشی سهیری دهکردم، نیتر چووم بۆ لای عومهری کوپی خطاب پیم گوت: ئهی ئه میری موسولمانان: ئایا سلۆکردن هیچ گۆرانیکی به سهردا هاتوه؟ فرمووی: نه، هیچ شتیکی به سهردا نه هاتوه ئه دی بۆچی دوینی له مزگهوت عوسمانی کوپی عهفانم بینی، سلۆم لیکرد کهچی نهو وهلامی نهدامهوه له کاتیکیدا زهق زهق سهیری کردم؟ عومهر ناردی به شوینی عوسماندا لیتی پرسی: بۆچی ئهم برایه سلۆی لیکردویت کهچی وهلامت نه داوه تهوه، عوسمان فرمووی: شتیوام نه کردوه، دهنگه دهنگ پهیدا بوو، کاره که گهیشته سویند خواردن، نیتر عوسمان فرمووی: راسته نیستا وه بیرم دیتهوه، داوای لیبوردن له خوای گهره دهکه، بهلام من لهو کاتهدا له گهل خۆمدا ده دوام و زۆر قول ببوومهوه له لیكدانهوهی مانای شتیکی که له پیغه مبههری خواوه (ﷺ) بیستی بووم به خوا ههر کاتیکی ئهو فرموودهیهم دیتهوه بیر دل و چاویم به تهواوهتی بۆ نهوه تهرخان ده بیئت (واتا: داده پریم و هۆشم له سهر دوروبهرم نامینی)، (سعد) دهلیت: ده زانم ئهو فرموودهیه کامهیه ئهوه بوو پیغه مبهەر (ﷺ) باسی نزایهکی گهره ی کرد، بهلام پیاویکی دهشتهکی هاته خزمهتی و باسه که ی بری،

^۱ ابن ابی حاتم (۱۳۷۱) .

^۲ صحیح بمجموع طرقه: المسند ۱/۱۷، الترمذی (۳۵۵)، النسائی الکبری ۱/۴۹۲ و النسائی الکبری ۱/۴۹۱ .

ئىنجا پېغەمبەر (ﷺ) ھەستاو پۇيشت منىش لەخزمەتيدا پۇيشتەم، چاوەروان بووم كە داوەتم بكات بۆ مالى خۇيان بۆيە بەنوکی قاجم ئەمكىشا بەزەويدا تاكو پېغەمبەر لای کردەووە فرمووی: (خو)، گوتم: ئەي پېغەمبەری خوا باسی سەرەتای نزایەکی گەرەت بۆکردین تەواوت نەکرد كەپیاویکی دەشتەکی ھات و سەرقالی کردیت، پېغەمبەر (ﷺ) فرمووی: (بەئى نزاو پارانەووەكى ذوالنوم مەبەست بوو، كە لەزگە نەمەنگەكەدا دەیفەرموو: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ھەرکەسیك بەو پارانەووە لەخوای گەرە بپارێتەووە بۆ ھەر شتێ، ھەر وەلامی دەدرێتەووە لەلایەن خواوە (ترمذی و نسائی) گێراویانەتەووە .

گەرەوویی و سەرەویری یونس پېغەمبەر (دروود و سلاوی خوای لەسەر بێت)

خوای گەرە دەفرمویت: ﴿يَا يُونُسَ لِمَنِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الصافات: ۱۳۹)، واتا، یونس لەپېغەمبەرانە، ھەرەھا خوای گەرە ناوی یونس (علیہ السلام) لەناو ناوی پېغەمبەراندا (علیہ السلام) ھیناوە لەھەردوو سورەتی (الانعام) و (النساء) دا پێشەوا (ئەحمەد)^(۱) فرمودەووەکی ھیناوە كە دەچێتەووە سەر (عبدالله) كە پېغەمبەر (ﷺ) فرمووی: (ناشیت ھیچ كەسێك بێت: من لەیونسى كۆپى مەتى باشتەم) بوخارى گێراویەتەووە، ھەرەھا پێشەوا (بوخارى)^(۲) فرمودەووەکی ھاوتای ئەوێ ھیناوە كە دەبیاتەووە سەر (ابن عباس)، دیسانەووە پێشەوا (احمد)^(۳) فرمودەووەکی ئەمیشی ھیناوە كە دیباتەووە سەر (ابن عباس)، (بخارى)^(۴) گێرانەووەکی تریشى ھیناوە، دیسان ھەر لەگێرانەووەیەکی (بخارى)^(۵) دا ھاووە كە پېغەمبەر (ﷺ) فرموویەتی: (كەس نیە بێى من لەیونسى كۆپى مەتى باشتەم)، لە فرمودەووەیەکی تردا ھاووە كەپېغەمبەر (ﷺ) فرموویەتی: (گەرەویی من مەدەن بەسەر پېغەمبەرانی ترو یونسى كۆپى مەتیدا) دیارە ئەوێش لەپرووی بێفیزی پېغەمبەر (ﷺ) وای فرمووە .

^۱ صحيح: المسند (۳۹۰/۱)، البخاري (۴۶۰۳) .

^۲ متفق عليه: البخاري (۷۵۳۹)، المسند (۳۴۲/۱)، مسلم (۱۶۱۱)، ابو داود (۱۴۷۱) .

^۳ ضعيف الاسناد: المسند (۲۵۴/۱) .

^۴ ضعيف الاسناد: الطبراني في الكبير (۱۱۱۳۲) .

^۵ متفق عليه: البخاري (۳۴۱۶)، مسلم (۱۶۱۹) .

﴿موسا﴾ پیښه مېره (دروډو سلاوی خوای له سهر بیتا)

(موسا) (عليه السلام) په کيکه له پیښه مېره گه وره کان و به (کليم الله) ناسراوه، واتا نهو پیښه مېره ی که گفتوگوي له گه ل خوادا کردوه، له بېنه رتدا ناوی (موسا) ی کوپی (عمران) کوپی (قامت) کوپی (عازر) کوپی (لاوی) کوپی (یه عقوب) ی کوپی (اسحاق) ی کوپی (ابراهیم) ه (عليه السلام)، خوای گه وره ده فرمويټ: ﴿وَإِذْ ذُكِّرُوا فِي الْكِتَابِ مَوْسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ (مریم: ۵۱-۵۳)

واتا: نهی محمد! بیرلهو کتيبه بکوره وه که ناردمان بو موسا، موساش که سيکی دلسوز بوو، په وانه کراوو پیښه مېرنيکی خوا بوو، له په نای کيوي (طور) وه بانگمان ليکړدو له خومانمان نزيك کرده وه و پژگاران کرد، په رحمت و سوزی خومانمان پيښه خشي و برای نهو يشمان کرده پیښه مېره و هاوکاري موساش .

به لي، خوای گه وره له قورثانی پيروزدا، له گه ليک سورهت دا به کورتی و به دريژی و سهر به خو له گه ل پیښه مېرانی تردا (عليهم السلام) به چه ندين چشن و جورباسی موسا پیښه مېری فرمووه، چه مک و قوناغه کانی ژيانی و چيروکی گوزهرانی خوی و چاره نووسی گه له که ی و فرعه ونه کانی کرده، که نيمه ش ليړه دا به پشتيوانی خوای گه وره به پيی توانا له پوانگه ی قورثانی پيروزو فرموده کانی پیښه مېرمانه وه (ﷺ) له گه ل پراوېوچونی رافه کارانی قورثانی پيروزو فرموده کانی پیښه مېرمانه وه (ﷺ) له گه ل پراوېوچونی رافه کارانی قورثانی پيروزو ميژوونوسان، ژيانی نهو سهروره پایه به رزه ده خينه پوو . خوای گه وره له سهره تاي سورهتی (القصص) دا له نايه تی يه که مه وه تاكو نايه تی شه شه م ده فرمويټ: ﴿طسم ، تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَثْرٌ فِرْعَوْنُ وَهَامَانَ وَجُنُودُهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْتَرُونَ﴾ القصص (۱ - ۶)، ليړه دا به کورتی خوای گه وره پوخته ی چيروکی ژيانی موسا (عليه السلام) بو پیښه مېری نازيزمان باس ده کات، وه دلنيای ده کات که نهو به سهراته ی به شيوه يه کی هق و راست بو ده خاته پوو، که له گه ل فرعون دا چون گفتارو په فتاری کراوه، تيایدا خوای گه وره ده فرمويټ: ﴿إِنْ فِرْعَوْنُ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَهَا شِيعًا﴾، واتا: فرعون فيزو له خويایي بون دايگرت، لوتی به رزبو، دهستی دايه ستم و نادادی، گيروده ی پلهو پایه ی ژيانی دنيا بو، تاكو سهره نجام کوسپی ده خسته به ردم خه لکی له پهرستنی خوای تاك و ته نهادا، گه له که ی پارچه پارچه و بهش . . بهش کرد، هندیکی به گه وره تر و باشت له قه له م ده دا له هندیکی تر،

كۆمەلنىكى لاوازو بى دەسلەت كىردى، ئەوانىش ئەو خىل و بەرانە بوون كە دەچوونە سەر بەرۈبەرەچەى (يەعقوبى) پىغەمبەر(عليه السلام)، كەبە (بنو اسرائيل) ناسراون و لەوكاتەدا باشتىن خەلكى سەرزەوى ئەو بەرەيەبون .

خوای گەرە ئەو فرەونە ستەمكارو خوین پىژو بى باوەرەى بەسەردا زال كىردن، بەرەدەيەك كەنەوپاشا ستەمكارە ئەو گەلەى زۆر بەسوكو بى نىرخى تەماشە دەكرىد و بەنارەزى خوۋى بەلای راست و چەپدا لىي دەكوشتن، نەك ھەر كوشتنى سادەو ساكار بەلكو نىزىنەكانى سەردەپرىن و ژن و مېنىنەكانى دەھىشتنەو، بەراستى فرەون خراپكار و بەدكارىكى سەرزەوى بو، ھەرەكو خوای گەرە دەفرەمۆيت: ﴿يَذَّحُّ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ ھۆيەكەيشى ئەو، ھەبوو كە فرەون ھىندە بەتوندى تىزى دژى (بنو اسرائيل) دەو، ستاىو، چونكە ھەر لەسەردەمى (ابراھىم) ھو (عليه السلام) پىشتاوپىشت بىستىبو، يان كە يەككە لەنەو، كانى ئىبراھىم (عليه السلام) و بەرۈبەرەچەى ئەو لەدايك دەبىت و سەرنەجام دژى پاشاى مىصر دەجەنگى و تەفرى تونای دەكات و لەناوى دەبات، لەناو (بنو اسرائيل) داوا، باوە، كە كاتىك فرىشتەكان ھاتن بۆ خزمەتى (ابراھىم) (عليه السلام) مژدەيان بە (سارە) ى ژنى دا كە لەبەرۈ بەرەچەى تۆ مندالىك دەكەوئە، تەخت و تاراجى پاشاى مىصر لەناو دەبات، (قېلى يەكان) ىش لەناو، خوياندەم قەسيان باس دەكرىد دەيانگىرە، ھو، تاكو سەرنەجام قەسكە گەيشتەو بەفرەون، ئەو، ھەندى ژن و ژال و خزمەتكارەكانى و كارەكەرەكانى ئەم قەسو باسەيان گەياندەو، بەفرەون، لەبەرئەو فرەون پىريارى دا كە لەمەولا ھەر كەسيك خىل و بەرەى (بنو اسرائيل) مندالى نىزىنەيان بىت، دەبىت بكوژى، نەبادا لەسەردەمى ئەو فرەونەدا ئەو مندالە لەدايك بىت كە تەخت و تاراجى فرەون لەسەر دەستى ئەو كاول دەكرى . (السيدى)^(۹۹) لەگىرە، ھەكدا كە دەبىتەو، بۆسەر (ابن مسعود)، ئەو ىش لەھەندى لەياو، رانى پىغەمبەر ھو (ﷺ) دەگىرە، ھەكە (فرەون) خەونىكى بىنى، لەخەويدا ئاگرىك لەلای (بيت المقدس) ھو ھەلگىرسا، بەرۈ، پووى (مىصر) ھات، مائەكانى ولاتى مىصرى ھەموو سوتاند، لەگەل ھەموو ئەو كەسانەى كە (قېلى) بون، بەلام ھىچ زىيانىكى بە (بنو اسرائيل) يەكان نەگەياند، كە فرەون لەخەو، پابو، سەرسام بو بەو خەونە ھەرچى جادوگەر و دەست و پىو، ھەندەكانى خوۋى ھەبوو كۆى كىردنەو تاكو

^{۹۹} حسن: ابن جرير فى التاريخ ۱ / ۲۳۲

مانای خه‌ونه‌که‌ی بۆ لێك بده‌نه‌وه؛ سه‌ره‌نجام به‌فرعه‌ونیان گوت: خه‌ونه‌که‌ت نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که مندائیک له‌دایک ده‌بیئت ده‌بیته‌ مایه‌ی له‌ناوبردنی خه‌لکی میصرو ته‌خت و تاراجی پاشای ولات، له‌مه‌وه فرعه‌ون بریارێکی شاهانه‌ی ده‌رکرد که له‌مه‌ولا هه‌رمناڵێکی کوپ له‌دایک بو ده‌بیئت له‌ناو ببیریت نه‌گه‌ر سه‌ر به (بنو اسرائیل) بیئت، به‌لام نه‌گه‌ر کچ بیئت ناکوژریت و مه‌ترسی نیه . به‌لام خوای گه‌وره‌ حیکمه‌تی خو‌ی به‌رده‌وامه و نه‌ینی کاره‌کانی نه‌زانراوه، به‌لکو ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ اٰیَةً وَجَعَلْنَاهُمُ الْوَارِثِیْنَ﴾، واتا: خوای گه‌وره منه‌ت به‌سه‌ر (بنو اسرائیل) وا ده‌کات که ده‌سه‌لاتی پێدانه‌وه‌و کردنی به‌نه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌و نه‌ته‌وه‌یه‌کی زل و میراتی زه‌ویان پێ براو هوکمرانی و پاشایه‌تی میصر له‌فرعه‌ونه‌کان سه‌نه‌رایه‌وه و درایه ده‌ست نه‌وان، که پێشتر زه‌لیل و داماو بون و به‌رده‌وام نێرینه‌یان له‌ناو ده‌برا، وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَكَرْنَاهُمْ فِي الْاَرْضِ وَرَبِّيْ غَوْنٌ وَهَٰمَانٌ وَجُنُودُهُمَا مِنْهُمْ مَا کَانُوْا یَحْذَرُوْنَ﴾ کورته‌ی نایه‌ته‌که واته: ئێمه لاوازو بۆ ده‌سه‌لاته‌کان به‌هێز ده‌که‌ین و ده‌سه‌لاتیان پێ ده‌ده‌ین، هه‌موو نه‌مانه‌ش خوای گه‌وره به‌خشی به (بنو اسرائیل) چونکه ئارامیان گرت به‌رانبه‌ر ئه‌و هه‌موو نادادی و سه‌تمه‌کاریه درێژخایه‌نه‌ی به‌رانبه‌ریان کرا، نه‌وه‌ش له‌نایه‌تی (١٣٧ ی سوره‌تی الاعراف) دا به‌ناشکرا دیاره، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿کَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنَٰتٍ وَغُرُبٰٓی (الدخان - ٢٥)، وئا ئه‌وبۆ بره‌ویانه‌ی پێش (بنو اسرائیل) چ باخ و کانیایێکی خوشیان هه‌بو، لیمان سه‌ندنه‌وه‌و دامان به (بنو اسرائیل) وه سوره‌تی (الشعراء) نایه‌تی (٥٧ - ٥٩) دیسان باسی هه‌مان نیعمه‌ت ده‌کات له‌گه‌ل گه‌نجینه‌کانیشیان که هه‌موویان به‌میراتی به‌جی ماون بۆ (بنو اسرائیل) به‌کورته‌ی: فرعه‌ون هه‌موو پرنگه‌یه‌کی گرت به‌ر بۆنه‌وه‌ی پرنگه‌ بگری له‌هاتنه دنیا‌ی ئه‌و مناله‌ی که ده‌بیته‌ مایه‌ی مه‌ترسی بۆی، ته‌نانه‌ت چاودێرو پیاوی خو‌ی ته‌رخان کرد که له‌گه‌ل مامانه‌کان به‌سه‌ر ژنه‌ زگ پڕو دوگیانه‌کاندا ده‌گه‌ران و ده‌یانزانی کامیان که‌ی منالی ده‌بیئت، جاهه‌رکات ژنه‌که ژانی منال بون ده‌یگرت پیاوانی فیرعه‌ون و مامانه‌کان به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه بون، نه‌گه‌ر مناله‌که کوپ بوایه، هه‌رئه‌وساته سه‌ریان ده‌بیری و له‌ناویان ده‌برد. (اهل الکتاب) ده‌لێن: فیرعه‌ون بۆیه فرمانی ده‌رکرد به‌له‌ناوبردنی کوپه‌ی کوپو نێرینه‌کان، تاکو به‌رو به‌رچه‌ی (بنو اسرائیل) که‌م بن و بۆ هێز بن، نه‌توانن به‌رگری له‌خو‌یان بکه‌ن نه‌گه‌ر ویستیان کوده‌تا و هه‌لمه‌ت به‌رنه سه‌رکو‌شک و ته‌لاری پاشایه‌تی، به‌لام ئه‌وه‌یان بۆ چونیکی هه‌له‌یه چونکه ده‌رکردنی

فرمانه‌کانی فرعون بۆ کوشتنی کوپان پاش ئه‌وه بوو که خوای گه‌وره (موسا) ی کردبو به‌پیغه‌مبه‌ر، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿قُلْنَا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ (غافر/۲۵) و اتا: (کاتیک ئیمه هه‌ق و راستیمان بۆ ناردن - و اتا موسامان کرد به‌پیغه‌مبه‌ریان - ئینجا گوتیان منائی ئه‌و که‌سانه بکوژن که بپوایان به‌موسا هی‌ناوه و شوینی که‌وتون، به‌لام ژنومینه‌یان به‌یلنه‌وه)، له‌به‌رئه‌وه (بنو اسرائیل) یه‌کان هاتن به‌موسایان گوت (علیه السلام) ﴿قَالُوا أَوْدَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ (الاعراف/۱۳۹)، به‌لام ئه‌وه‌یان راسته‌ر که فیرعه‌ون بۆیه نیرینه‌ی له‌ناوده‌برد نه‌بادا ئه‌و مناله له‌دایک ببی که لئی ده‌ترسا، و اتا (موسا) پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام)، به‌لام خو بپریاری خوایی جیاوازه، قه‌دمری خوایی ده‌لێت: ئه‌ی پاشای به‌زه‌برو زه‌نگ و له‌خوبایی به‌سه‌ر بازه زۆره‌کانت و به‌کورسی و ته‌خت و ده‌سه‌لاتت، خوای گه‌وره که‌لیکی له‌تۆ به‌ده‌سه‌لاتداری بی سهر و ناوکرده‌وه، ئه‌و مناله‌ش که تۆ زینۆقت لئی چوه، هه‌رله‌دایک ده‌بیئت، ئه‌و مناله‌ی که‌له‌ترسی بونی هه‌زاران هه‌زار مندائی بی تاوان و ساوات کوشته‌وه، نه‌ک هه‌ر ئه‌و مناله له‌دایک ده‌بیئت، به‌لکو له‌ناو مائی خویشته‌ دا به‌ده‌ستی خۆت و له‌ژێر چاودیری خۆتدا گه‌وره‌ی ده‌که‌یت، له‌سه‌ر پاخه‌ری خۆت، به‌خۆراکی سفه‌ری خۆت گۆشی ده‌که‌یت، به‌بی ئه‌وه‌ی به‌نه‌ینی ژیا‌نی ئه‌و مناله بزانیئت، سه‌ره‌نجام تیاچونی خۆت و ته‌خت و تارا‌جت له‌دنیاو دوا‌پوژدا له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و مناله ده‌بیئت، چونکه تۆی فرعه‌ون، تۆی پاشای میصر، پیچه‌وانه‌ی په‌یامی ئه‌و مناله ده‌جولێیته‌وه که‌کاتیک خوای گه‌وره ده‌یکات به‌یه‌کێک له‌پیغه‌مبه‌ره گه‌وره‌کان (علیه السلام) تا‌کو ئه‌وه‌ش ببیته په‌ندو ئامۆژگاری بۆ تۆو نمونه‌ی تۆ، بۆنه‌وه‌ی دُنیا بن که هیچ که‌سێک سه‌ر ده‌رناکات له‌کاروباره پر له‌حیکمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار و نه‌خشه به‌جێکانی و ئه‌وه‌ی بیه‌ویئت بیکات، ده‌یکات و هیچ که‌سێک ناتوانیئت به‌ربگریئت له‌فرمانه‌کانی .

ده‌گیرنه‌وه له‌ زیاتر له‌یه‌ک که‌س له‌زانایانی ته‌فسیر که (قبطی یه‌کان) سکالایان کرد له‌لای فرعه‌ون که ژماره‌ی (بنو اسرائیل) یه‌کان زۆرکه‌م بوه‌ته‌وه، به‌هۆی ئه‌و کوشته‌اره‌ی که‌بوه‌ته‌مایه‌ی بن بپرکردنی توخمی نیرینه‌ تیا‌یاند، چونکه ورده، ورده، پیره‌کان ده‌مرن و که‌س نیه جیگه‌یان بگریته‌وه، به‌م جو‌ره به‌ته‌واوه‌تی ئه‌وبه‌ریه به‌نه‌بردین و سائی دواتر وازیان لی به‌یترییئت، واباس ده‌که‌ن که (هارون) (علیه السلام) له‌و سائه‌دا له‌دایک

بوه كه سالى ليښور دنه كه بوه، به لَام (موسا) (عليه السلام) لهوسالهدا له دايك بوه كه تيايدا منالهدان سهرده بران، له بهر نه وه دايكى موسا (عليه السلام) به ته واو هتى تهنگى پى مه لچنرابوو، ته نانه ت هر له يه كه م ساتى هه ست كردنى به وهى كه زگى هه يه دوو گيانه، به لَام باشيه كه ي له وه دابو كه هچ نيشانه يه كى دو گيانى پيوه ديار نه بو، كاتيك مناله كه يشى بو، خواى گه وره خستيه دلى دايكى يه وه كه مناله كه بخاته ناو تابوتيكه وه و تابوته كه ش به په تيكه وه ببه ستى و سهرى په ته كه له لاي خوى بيت له كه نار ه كه و مناله كه شى له كاتى مه ترسى دا بخاته تابوته كه وه و بى خاته ده ريا كه وه، هه ركات چاودى و پياوانى پاشاده ماتن و ده گه پران دايكى خيرا مناله كه ي له تابوته كه ده هاويشت و ده يدايه ده ريا، پاش گه پرانه وهى پياوه كان ديسان دايكه كه گوشه كه ي راده كيشتاو شيرى به منداله كه ي ده دار لاي خوى ده بو تاكو كاتى مه ترسى يه كى تر، خواى گه وره ش به ده قى نايه تى قورئان نه و كار هى دايكى موساى باس كرده و ده فرموي ت: ﴿وَأَرْحٰنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيْهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ قَالَتْ لِيْ أَلَيْمٌ وَلَا تُخَافِيْ إِنَّا زَاوُوهُ إِلَيْكَ وَجَعَلُوهُ مِنْ الْمُرْسَلِيْنَ..... وَهَمْ لَا يَشْعُرُوْنَ﴾ (القصص: ۷-۹)، و اتا وه سيه تمان كرد بو دايكى موسا كه بى مه ترسى شير بدات به منداله كه ي و نه گه تر سايشى مناله كه ت فریده وه ده ريا كه وه، مه ترسه، دلته نگ مبه، نيمه نه و مناله سهره نجام ده گه رينينه وه لاي خوت، وه ده يكه ينه يه كي ك له پيغه مبه ران . پاشان خواى گه وره باسى نه وه ده فرموي ت كه پياوانى فرعون مناله كه يان له ده ريا كه دا له ناو تابوته كه دا گرته وه و برديانه وه بو لاي فرعون، تاكو فرعون و هامانى وه زيرى و سهر باره كانى له ناوى به رن، چونكه نه وانه به راستى خراپكارو تاوانبار بون، به لَام ژنه كه ي فرعون گوتى: چاوپرونى خو مان، له من و له تو نه ي فرعون، نه م مناله مه كوژن، سابه لكو سودمان پى بگه يه ني ت، يان ده يكه ينه مندالى خو مان، نه وان چوزانن چ نه ينى يه كى گه وره له پشتمى نه و منداله وه يه .

نه و جوړه وهى يه كه خواى گه وره خستيه دلى دايكى موسا وه (عليه السلام) جوړه وه حيه كه له چه شنى رينومايى، نه ك وهى ته واو هتى بيت وه كو هى پيغه مبه ران (عليه السلام)، هه روه كو له قورئانى پيروزدا خواى گه وره باسى چه د شتيكى تر ده فرموي ت كه نه م جوړه وه حيه ي بو ناردون، له وانه ش وهى رينومايى كردنى هه نگ، كه خواى گه وره رينومايى جهنگى كرده تاكو مال و هيلانه و شانه ههنگوينى خوى و مالى خوى له شاخ و كلوړه داره كاندا دروست بكات، هه روه كو له سوره تى (النمل) نايه تى (۶۸-۶۹) دا

دەفەرموئیت: ﴿وَأَوْخَىٰ رُكْكَ إِلَى الثَّخْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ، ثُمَّ كُلِّي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، كەواتە ئەو جوړه وهى يه جياوازه و لهجوړهنيه كه خواى گهوره بۆ پيغه مبه رانى ناردوه (عليه السلام) ههروهكو (ابن حزم) و ههنديكى تر وای بۆنه چوون، دياره بۆچوونى يه كه ميان راست تره، ههروهكو (ابو الحسن الاشعري) له (اهل السنة والجماعة) وهريگيراهه تهوه . (سوهه يلى) دهفەرموئیت: داىكى موسا (عليه السلام) ناوى (ئارياخا) بوه، له لايهكى ترهوه گو تراوه ناوى (ئه يان دخت) بوه.

به ئى: خواى گهوره چۆن فرمانى به داىكى موسا (عليه السلام) كردبو، ئه ویش و اجى به جى كرد، پۆژانه به و جوړه دى ده كرد، مناله كهى شير پى دها، هه كه هه ستي به مه ترسى ده كرد، ده يخته ناو تابوته ته خته كه وه و دم ناوى نىلى دها و سهرى گوشه كهى لای خويه وه قايم ده كرد، پۆژىكيان سهرى په ته كه به رى بوو، يان له ده ستي تارا بوو، يا خود بىرى چوبوه وه كه بيه ستي و قايمى بكات - دياره ئه وهش ويستي خواى گهوره دى له سهر بوه بۆيه تابوته كه به خوى و مناله كهى ناويه وه ناوه كه ده يبات، تاده گاته به رده مى مالى فیرعه ون، ئيتر وهك خواى گهوره دهفەرموئیت: (فَالْقِطْعَةُ أَلِ فِرْعَوْنَ) ده ست و پيوه نده كانى فرعه ون گرتيانه وه و برديان بۆ خويان .

زانايانى ته فسير فرمويانه: ^(۱۰۰) كه جاريه كانى فیرعه ون بينيان كه تابوتىكى سهر داخراو له سهر ناوى نيل پوويه پوويان ديت، گرتيانه وه، به لام هيچيان نه يانويتر تابوته كه بكه نه وه، تاكو برديانه به رده مى (ئاسيه) دى ژنى فرعه ون، كه كچى (مزاحم) دى كوردى (عبيد) دى كوردى (ريان) دى كوردى (وليد) بوه كه له سهر ده مى (يوسف) پيغه مبه ردا (عليه السلام)، فرعه ونى ولاتى ميصر بوه، له لايهكى تره وه و تراوه كه (ئاسيه) دى ژنى فرعون سهر به (بنى اسرائيل) يه كان بوه و ده چي ته وه سهر تيره دى (موسا) پيغه مبه ردا (عليه السلام) و تراويشه نه خير (ئاسيه) پورى (موسا) بوه (عليه السلام) ئه مه دى دوايان قسه دى (السهيلى) يه خواى گهوره زاناته ره . جاكاتيك (ئاسيه) تابوته كهى كرده وه، مندا لىكى خوين شيرين و زور جوانى تيدا بينى، كه پوخسارى شه وقى دهايه وه، كه چاوى تىبرى به زه دى بۆى جولاً . خوشه ويستي يه كى زورى بۆى هه بوو، كاتيكيش فیرعه ون ئه مه دى بينى، پرسى: ئه وه چى يه ؟ ده دى سهرى بچن ! به لام ژنه كهى سۆز و پشتيوانى بۆ ده ربى و

^{۱۰۰} ابن جرير اخ. لا گيرايه تيه وه له مه مان سهر چاوه د پيشوودا .

پشتیوانی لیکردو گوتی (قَرْتُ عَيْنَ لِي وَلَكَ) واتا چاوی من و تو پوون بهومنالّه، فیرعون لهولهلامی ژنهکیدا گوتی: بۆتۆبه‌لی، به‌لام هرگیز من نا، واتا تۆکه‌یفی خۆته، به‌لام من هیچ پنیوستیه‌کم بهو منالّه نیه، به‌لام ژنه‌که‌ی گوتی: ﴿عَسَىٰ اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾، بابیه‌یلینه‌وه، سابه‌لکو سوودی لی وهریگرین، یان هیچ نه‌بی بیکه‌ینه منالی خۆمان!، به‌لی ناسیه له‌دنیا‌دا سوودی لی وهرگرت که‌بویه‌مایه‌ی پینومایی کردنی بۆسر ئایینی خواپهرستی و له‌دواپۆژیش دا به‌هوی ئه‌وه‌وه خوی گه‌وره ده‌یخاته به‌مه‌شته‌وه، سه‌ره‌نجام پیک هاتن له‌سر ئه‌وه‌ی که به‌خیوی بکه‌ن و بیکه‌نه منالی خۆیان، چونکه منالی کوپریان نه‌بوو، (وهم لایشعرون) به‌لام نه‌وان نه‌یاندە‌زانی خوی گه‌وره چ کاریکی گرنگی به‌ومنالّه هیه . (اهل الکتاب) پنیان وایه‌که ئه‌و که‌سه‌ی (موسا) ی هه‌لگرت‌وه و کردی به‌مندالی خۆی کچی فرعون بوو، نه‌ک ژنه‌که‌ی به‌لام ئه‌وه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه و پیچه‌وانه‌ی نایه‌تی قورئانی پیروژه که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَاَصْبَحْ فُؤَادُ اُمِّ مُوسٰى فَارَاغًا وَلَقَدْ عَلِمْنَا اَنَّ وَغْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (القصص ۱۰-۱۳).

چه‌ندکه‌سیک فه‌رمویانه که‌مانای ئه‌م ئایه‌ته (واصبح فؤاد ام موسى فارغاً) واتا: دل و ده‌روونی دایکی موسا (عليه السلام) به‌لای هیچ شتیکی دنیا‌دا نه‌ده‌پۆیشته، به‌لکو هه‌موو هۆش و گۆشیکی دایکی ته‌رخان بوو بۆ موسای کوپی (عليه السلام)، ئه‌وچه‌ند که‌سه‌ش که‌ئاوامانای ئه‌و ئایه‌ته‌یان لیک داوه‌ته‌وه، ئه‌مانه‌ن: (ابن عباس) (۱۰۱)، (مجاهد) (۱۰۳)، (عکرمه) (۱۰۳)، و (سعید بن جبیر) (۳) و (ابو عبیده) (۳) و (الحسن) (۳) و (قتاده) (۱۰۴) و (ضحاك) (۱۰۵) و هه‌ندیکی تر، ته‌نانه‌ت بارودۆخه‌که‌ی دایکی موسا (عليه السلام) هینده کاریگه‌رو پڕ مه‌ترسی بوو، که‌خه‌ریک بوو دایکی موسا (عليه السلام) نه‌ینی یه‌که‌ی ئاشرا بکات، له‌تاوه‌وه‌ی که هینده په‌رۆشی بوو بۆمناله‌که‌ی که ده‌م ئاوه‌که‌ی دابوو، وه‌کو خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (ان کادت لبدي به) خه‌ریک بوو ئاشکرای بکات، (لو لا ان ربطنا علی قلبها) نه‌گه‌ر ئی‌مه دل‌پراگری و خۆ گریمان به‌دایکی موسا نه‌به‌خشیا‌یه (لتكون من المؤمنين) تا‌کو کردمان به‌که‌سیکی باوه‌ردار، - دیاره مروّقی باوه‌رداریش پشتی به‌خوا ده‌به‌ستی

^{۱۱} صحیح لطرقة: ابن جریر ۱۱ / ۲۰ / ۳۵ - ۳۶

^{۱۲} ضعیف الاسناد: ابن جریر ۱۱ / ۲۰ / ۳۵ - ۳۶

^{۱۳} ابن ابی حاتم ۹ / ۱۹۴۶

^{۱۴} صحیح الیه: رواه ابن جریر ۱۱ / ۲۰ / ۳۶ نواین ابی حاتم (۱۶۷۱)

^{۱۵} ضعیف: ابن جریر ۱۱ / ۲۰ / ۳۶

و ترسی نیه . (وقالت لاخته) دایکی موسا بهبراکه ی موسای گوت - کهکچی گهره ی بوو، (قُصِه) شوین پینی هه لگروه وهدوی بکه وه، بزانه پرووده کاته کوئ و هه وائم دهر باره ی نهو بو بنیره وه (بصرت به عن جنب)، واتا: دور به دور به چاوبینی - وهك (مجاهد)^(۱۰۶) ده فهرمویت، به لام (قتاده)^(۱۰۷) ده فهرمویت: خوشکه که ی موسا (علیه السلام) دور به دور چاوی له سهر تابوتی سهر ناوکه بوو، به لام به پروانینیک ته ماشای ده کرد که واخوی نیشان ددها گوايه مه به سستی ته ماشا کردنی تابوته که نیه .

خوا ی گهره ش ده فهرمویت: (وهم لا یشرعون)، نه وان نازانن ، چونکه کاتیک (موسا) (علیه السلام) له تابوته که دهرمینراوبرا بوئالی فرعون ویستیان تیژی بکه ن له شیرو بیحه ویتنه وه، چونکه بو خویانیان هه لگرته وه، نهو بهو (موسا) (علیه السلام) مه مکی هیچ ژنیکی نه مژی و خوراکی دهستی کهیشی وهر نه گرت، ژنه کانی دیوانی پاشایه تی هه موویان نهو به پری هه ولیان له گهل دا به لام هه وله کانیان بی سوودبوو، دیاره نهو وش فرمانی خوا یی له سهر بووه، وهکو خوا ی گهره ده فهرمویت: ﴿وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاصِعَ مِنْ قَبْلُ﴾، واتا پیشت ژیمه شیری هه موو که سیک ترممان له موسا حرام کردبوو، - له بهر نهو وه مناله که یان سپارد به چهند ژن و مامانه کان تا کو بیبه ن بو بازار سابه لکو ژنیکیان ده ست بکه ویت که نه م مناله به شیوه یه ک رازی بیت و بیخوات، به لی مناله که یان برد (علیه السلام) خه لک و ژن و ژال دهریان لیدا، له وکاته دا خوشکه که ی به تیله ی چاو ته ماشایه کی کرد و واخوی نیشان نه دا که نهو مناله ده ناسیت و پینی گوت: ﴿هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ﴾ (القصص: ۱۲)، واتا: ئایا خیزانی مالتیکتان پی بلیم که نه توان نهو مناله تان بو بگر نه خویان و به باشی ئاموزگاریشی بکه ن ؟

(ابن عباس)^(۱۰۸) ده فهرمویت: کاتیک خوشکه که ی (موسا) (علیه السلام) نهو قسه یه ی کرد، پییان گوت: تو چوزانیت که نهو ماله ئاموزگاری ده که ن و به زه ییان بوی ده بیت ؟ نهویش به ده میداهات و گوتی: له خوشی نهو ی که منالی مانی پاشایه و چاوه پروانی خیرو بیریش له مانی پاشا ده کریت، نیت ره گهل که که ده پزیشن بو ماله که - واتا مانی دایکی موسا خوی ۱، دایکه که مناله که ی وهر گرت و مه مکی خسته ناو ده می یه وه، بیینی

^{۱۰۶} صحیح الیه: رواه ابن جریر (۱۱/ ۲۰ / ۳۹)

^{۱۰۷} فی سنده ضعف: رواه ابن جریر (۱۱/ ۲۰ / ۳۹)، عبدالرزاق (۲۱۹۶)

^{۱۰۸} ابن ابی حاتم (۱۶۷۳۵) .

منالەكە مەمكى ئەو ژنە دەمژىت و شىرەكەى دەخوات، خەلكەكە بەو زۆر شادمان بون
 مژدانەيان بە (ئاسىيە)دا، ئەوئىش ژنەكەى بانگ كرد بۆ مالى خويان و پىنى گوت كە ھەر
 لەمالى خوماندا بەو چاودىرى ئەو منالەمان بۆيكە، ئىمەش چاكەت لەگەلدا دەكەين و
 چاومان لىت نەبىت، بەلام ژنەكە ئەوئى پەت كردهو و پازى نەبوو، بىيانووى ھىنايەو
 گوتى: من مىردىكى پىرو منالى خۆم ھەيە، لەبەرئەو ناتوانم، بەلام ئەگەر بەمنى
 بسپىرىت و بىبەمبۆلاى خۆم ئەو جىايە، (ئاسىيە)منالەكەى دايەو موچەيشى بۆ بىرەو
 و پۆزى مانگانەى بۆ دىارى كردو جل و بەرگى بۆ دانا، خەلات و دىارى پىشكەش كرد،
 بەم جۆرە ئەو منالەى مەترسى تىاچوونى لى دەكرا، سەرلەنوئى گەپايەو ناو نامىزى
 دايكى خۆى بەدەستى ئەو دوژمنەى كەدژى مندالان بوو .

خوای گەرە دەفەرموئیت: ﴿فَرَدَدْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلَنَعْلَمَ أَنَّ رِغْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ﴾ (القصص: ۱۳)، واتا: موسامان گەراندەو بۆلاى دايكى خۆى تاكو چاوى پىنى پرون
 بىتەو دلتەنگىش مەبە، ئەو مانكرد تاكو بزانىت و دلنایىت كە پەيمانەكانى خوای
 گەرە راست و دروستن، لىرەدا خوای گەرە جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو كە (موسا) و
 دەكات بە پىغەمبەرىكى خۆى، ئەوئىش پەيمانىكى خوايى يە، ديارە پەيمانەكانى خوای
 گەرەش راست و دروستن، ھەرەكو چۆن كاتى خۆى پەيمانمان بەدايكى دا كەئەو منالە
 ھەريۆلاى خۆت بگەپىننەو، لەبەرئەو فېرى بدەرە ناوى نىلەرە و مەترسە (ولكن
 اكثرهم لايعلمون)، بەلام زۆرەيان بەوكارە پر لەحىكمەتەى خوای گەرە نازانن، خوای
 گەرە ئەوشەوئى كەقسەى لەگەل موسادا كرد و ئەوئى وەبىردەخاتەو مەنتى خۆى
 دەكات بەسەردا و دەفەرموئیت: ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ، إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مَّا يُرْخَى
 وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي﴾ (طه: ۲۷-۲۹)، واتا: ديسان مەنت
 بەسەردا دەكەينەو كە وەحىمان بۆ دايكت كرد، بەو وەحىيەى كەبۆى كرا، پىنى گوترا
 منالەكەت بخەرەناو تابوتىكەو فېرى بدەرە ناودەرياو، دەرياكە دەيباتە كەنارو
 دوژمنى من وە دوژمنى خۆيشى دەيگرتەو: ھەرەھا خۆشەويستىم خستە دەرونتەو
 بەجۆرىك كەھەر كەسىك بۆت بېروانىت تۆى خۆش بوئت، ھەرەكو كاتى خۆى بەمندالى
 ژنەكەى فیرعون كەتۆى لەتابوتەكە دابىنى، بەزەيى بۆى جولۆ خۆشى وىستىت و
 ئەوئىش بوە ماىەى پزگارىبونی خۆت و ئەو ژنەش لەدنيا و قىامەتیشدا (ولتصنع على
 عيني) (طه/۲۷ - ۲۹)، لەلايەكى ترەو لەو كاتەدا كە خوشكەكەت كەوت بەسەر ئەو

قەرەبالغىيەدا كەلەدەۋرى تۆكۈبۈنەۋە و اقات: (وامان لەۋژنەى فرعون كرد كە باشترین خۇراكت دەرخوارد بدات، چاكترين و خاوين ترين بەرگ و خواردنت پيشكەش بكات، ئەمانەش بەخشيش و نيعمەتى خاى گەرەن بۆ تۆ ئەى موسا^(۱۰۹) خوشكەكت گوتى: كەسىكتان پى نيشان بدەم كەئەو منالە بگىرتە خۆى ؟ بەو ھۆيەۋە تۆمان گەراندەۋە بۆ باۋەشى دايكت، تاكو چاۋپوۋنى بۆ بگەرنتەۋە، دەى تۆش ئەى موسا دلتەنگ و دوۋدل مەبە، ئەۋەبوۋ كەسىكت كوشت خەرىك بوۋ بتكوژنەۋە ئىمە پزگارمان كردىت، لەو خەم و تەنگانەيەش كە فیتنەيەكى گەرەبو) پشت بەخوا دواتر باسى ئەو پوۋداۋە دەكەين . خاى گەرە لەسورەتى (القصص) ئايەتى (۱۴ - ۱۷)دا باسى ئەۋە دەفەرموئىت كەپاش گەراندەۋەى بۆلاى دايكى خۆى و ئەو چاكانەى تر كەلەگەلىدا كردۋە، ئىتر ئىستا پىگەيشتوۋە كاتى ئەۋەى ھاتوۋە كە سپاردەى پەيامى خاىي پى بدرىت، چونكە تەمەنى گەيشتوۋە تەمەنى ھاۋسەنگى كە قۇناغى چل سالىيە لاي زۆرەى زانايان، ئىتر لەم تەمەندە شياۋە بۆنەۋەى كە خاى گەرە بىكاتە پىغەمبەرىكى خۆى ۱، ھەرەكو لەكاتى ساۋايى دا مژدەدرا بەدايكى كەكۈرەكت دەيىتە يەكىك لەپىغەمبەران ۋەك دەفەرموئىت: ﴿إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، پاشان باسى ئەۋە دەكات كەھۆى چى بوۋ لەۋلاتى مىصر چوۋە دەرەۋە پوۋى كرده خاكى (مەديەن) و لەۋىدا نىشتەجى بوۋ، خاى گەرە دەفەرموئىت: ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا﴾، اقات: موسا (عليه السلام) چوۋە ناۋشارەكۋە لەكاتىكدا خەلكەكە و دانىشتۋانى شارەكە لەكاتى بى ئاگايى دابوۋن، لىرەداۋ لەماناى ئەۋ ئايەتەدا (ابن عباس)^(۱۱۰) و (سعيد كورى جوبەين)^(۱۱۱) و (عكرمه)^(۱۱۲) و (قتاده)^(۱۱۳) و (السيدى)^(۱۱۴) فەرموۋىانە: ئەۋكاتە كاتى نيوەرۆ بوۋە . لەگىرانەۋەيەكى ترى (ابن عباس)^(۱۱۵) دا كاتى ئىۋان ئىۋارەو خەوتنان

^{۱۰۹} ئەۋە لىكەندەۋەى (قتادە) ەر ھەندىكى ترە بۆتەفسىرى نە ئايەتە، ھەرچەندە سەندەى لاۋازە، عبدالرزاق (۱۸۱۲)، ابن جرير

(۱۶۲ / ۱۶ / ۹)

^{۱۱۰} پىۋانى بەمتانە گىراۋيانەتە: ابن ابى حاتم (۱۶۷۵۵)، ابن جرير (۴۰ / ۲۰ / ۴۴) .

^{۱۱۱} پىۋانى بەمتانە گىراۋيانەتە: ابن ابى حاتم (۱۶۷۵۶) .

^{۱۱۲} ابن ابى حاتم باسى كردۋە بەلام سەندەكەى نەھىناۋە .

^{۱۱۳} صحيح: ابن ابى حاتم (۱۶۷۵۷)، ابن ابى جرير (۴۰ / ۲۰ / ۴۴)

^{۱۱۴} حسن اليه: ابن جرير (۴۰ / ۲۰ / ۴۴)

^{۱۱۵} ضعيف اليه: ابن جرير (۴۰ / ۲۰ / ۴۴)، ابن ابى حاتم (۱۶۷۵۸)

بووه . له وکاتهش دا (فرجد فيها رجلين يقتلان) واتا: دووکه سی بینی که شه پریان ده کردو خریک بو یه کتری بکوژن، که یه که میان (من شیعته)، واتا: (به نی ئیسرائیل) بوو، وه دووهمیان (من عدوه) واتا: دوژمنی بوو، واتا: (قبطی) بوو .

ههروه کو (ابن عباس)^(۱۱۶) و (قتاده)^(۱۱۷) و (السدي)^(۱۱۸) و (محمد کوری نيسحاق)^(۱۱۹) فهرموویانه، خوای گه ورهش ده فهرمویت: ﴿فَاسْتَفْتَاهُ الَّذِي مِنْ شَيْعِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ غَدْرِهِ﴾ واتا: نهوهمیان که ئیسرائیلی بوو په نای هینا بؤموسا (علیه السلام) تا کو فریای بکهویت، چونکه نهوان شانازیان به ووه ده کرد که کاتی خوئی نهوان موسایان گه وره کردو وه له مالی فرعون دا بووه وه کو (خال) وابوون بؤی له رینگه ی شیروه، ئیتر که پیاوه که په نای بر د بؤموسا (علیه السلام) موساش (علیه السلام) په نای داو (فَرْكَزَه): واتا به قاچ و ده ست هه نی کوتایه سهری، ههروه کو (مجاهد)^(۱۲۰) وای فهرمووه له مانای نایه ته که دا، به لام (قتاده)^(۱۲۱) فهرمویت: موسا (علیه السلام) به ودارو گوچانه ی که به ده سته یوه بوو کی شای به پیاوه که داو سهره نجام (فَقَضَى عَلَيْهِ) پیاوه که به وه مرد، (قبطی یه که) له بنه رته دا بی پروابوو به خوای گه وره ناموسلمان بوو، له گهل نهووش دا موسا (علیه السلام) به ونیازه پیای نه کی شای که بیکوژیت، به لکو ویستی له جهنگه که داپاشگه زی بکاته وه دووری بخاته وه . خوای گه وره به سهراته که ی (موسا) پیغه مبه ر (علیه السلام) ته واد ده کات و ده فهرمویت ﴿قَالَ هَذَا مِنْ غَمَلِ الشَّيْطَانِ قَالَ رَبِّ انجني من الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (القصص ۱۵ - ۲۱)، له چهند نایه ته دا خوای گه وره باسی نه وه ده فهرمویت که موسا (علیه السلام) به ترس و بیمه وه به ناوشاری میصردا ده گه را: ده ترسا له ده ست و پیوه نده کانی فرعون که پیی بزائن و بیگرن، چونکه تاوانی نه وه درابووه پالی که دوینی (قبطی) یه کی کوشته وه پیناو (ئیسرائیلی) یه کدا و دنیا بوون که یه کی له و پیاو کوژانه (موسا) بووه، بویه به وردی به دوا ی دا ده گه پان و چاویان بؤ ده گه را، له و ناوه نده دا، پیاوه (ئیسرائیلی) یه که چاوی پیی ده کهویت و هاواری لی ده کات، موساش (علیه السلام) به توندی ده یگریت و

^{۱۱۶} حسن الیه: رواه ابن ابي حاتم (۱۶۷۶۱)، ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۴۵)

^{۱۱۷} حسن الیه: رواه ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۴۴)

^{۱۱۸} حسن الیه: رواه ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۴۴)

^{۱۱۹} لسنده لا باس به: ابن ابي حاتم (۱۶۷۶۲).

^{۱۲۰} صحیح الیه: رواه ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۴۶) .

^{۱۲۱} صحیح الیه: رواه عبد الرزاق (۲۲۰۲)، ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۴۶) .

سهره نجام پیاوه که پنی ده لیت: تو که سینکی خراپکاری ناشکرای، ئینجا (موسا) (علیه السلام) ده یه ویت په لاماری نهو پیاوهش بدات که دوینی زه لامینکی له سهر کوشته و ئیستا بوو ته دوزمنی کوژراوه که دوزمنی موساش (علیه السلام)، له کاتی نریک بوونه و دی له پیاوه که دا، پیاوه که گوتی: ﴿ثَرِيدٌ اَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ﴾ ده ته ویت منیش بکوژیت، هره و کو دوینی که سینکت کوشت، وادیاره تو جگه له و دی که ده ته ویت که سینکی توندوتیژی له سهر زه ویدا هیچی تری ناویت و ناشته و ی له چاکه کاران بیت، هندی له زانایانی ته فسیر فرموویانه: نه مه قسه ی نهو پیاوه ئیسرا ئیلیه بوو دوینی پرو دواوه که ی به چاوی خو ی له (موسا) (علیه السلام) به دی کرد و پیاوه که که کاتیک بینی (موسا) (علیه السلام) به ره و پروی دیت، وای زانی بوئه وه لی نریک ده بیت ته تا کو بیکوژیت، چونکه پیشتریش پنی وتبوو ﴿اَنْتَ لَعْنَةُ رَبِّكَ﴾ و تراوه: نه و قسه یی که پیاوه که به موسای گوت (علیه السلام) بوو به مایه ی دروستکردنی گومان له سهر موسا سه بارت به کوشتنی نهو پیاوه ی دوینی، بویه فرعون که و ته دژایه تیکردنی موسا (علیه السلام)، رهنگه نه وه ده قی قسه ی پیاوه (قبطی) یه که ش بوی، که کاتیک موسا (علیه السلام) به ره و پروی پویشته وه، نه ویش له ترسانا وای زانیوه که نه و ده کوژ ی، له پروی گومانیشته وه شکی بوئه وه چوه که پیاوه که ی دوینی ش هر نه م کوشته و ی تی، یا خود له قسه و هاواری پیاوه ئیسرا ئلی یه که تی گه یشتوه که پیشتر به (موسا) ی گوتبوو، خوا زانان تره مه به ست له و یه که فرعون به موسای راگه یاند که تو پیاو کوژیت و نه و پیاوه ی دوینی تو کوشته و ته، له بهر نه وه به پیاوانی خو ی راگه یاند که به دوا ی موسا دا بگه ری ن و بیگرن، به لام له و په ری شارو پیاویکی چاک له ریگه یه کی نریک تره وه هات بولا ی موسا (علیه السلام) پنی راگه یاند که ده ست و پیوهندی فرعون کو بونه وه تا کو له ناوت بهر ن توش هه سته و له م شاره بپوره دهره وه، من ناموزگاریت ده که م، نه ویش به قسه ی پیاوه که ی کرد و ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ و اتا: له شاره که چوه دهره وه به دم ترس و چاره موله قی، به لام نه یده زانی پوویکا ته کو ی ؟ شاره زای ریگه و بان نه بوو، بویه پروی کرده په ره ردگار و فرمووی: ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ رَبِّ اِنِّي لِمَا اَلَزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ (القصص: ۲۲-۲۴) له وچند نایه تی پیشوودا خوا ی گهره باسی نه وه ده فره مویت که موسا (علیه السلام) شاری به جی هیشت، به نه شاره زایی، چونکه پیشتر دهره وه ی نه و شاره ی نه بینیبوو، ریگه و بانی نه ده زانی، به وردی به ملاولای خویدا چاوی ده گیرا، نه بادا ده ست

و پیوهندو پیاوانی فیرعمون پینی بزائن و بیگرن، سهربه خو پینگیه کی گرته بهر وگوتی: په روردگارا له دست نه م گه له سته مکاره پزگارم بکه، سابه لکو نه م پینگیه یی پیا دا ده پوم پینگه ی پزگار بوونم بیت، که به ره و (مه دیه ن) ده چوو، مه دیه نیش نه و شار هیه که کاتی خو ی گه لی (اصحاب الایکه) ی تیدا ده ژیان و خوای گه ورهش شوعه یی بؤ ناردن وهک پیغه مبه ریگ بؤ سهریان (علیه السلام) به لام نه وان باوه پریان نه هیناو خوای گه ورهش شاری مه دیه نی به سهریاندا کاول و ویزان کرد، له و پینگیه وه پویششت، گه یشته شوینیک له ده ره وه ی شاری میصر که بیرنکی ناوی لی بوو، شوانه کانی نه وی مه پوما لاتیان: له و بیره کو کرد بوو ناویان ده دان، جگه له وانه ی سر بیره کهش دوو کچی بی نی که دوره په ریز له نه وانه وه چاودیری مه پره کانی خو یانیان ده کردو نه یانده هیشت له گه ل مه پو مالاتی شوانه کانی تر تیکه لاو بین، دوو کچی زور به نه ده ب و به شهرم دیار بوون،^(۱۲۲) موسا (علیه السلام) به زه یی به دوو کچه که دا هاته وه لی پرسین که چی ده کن و چاوه پوانی چی ده کن لیره دا ؟ دوو کچه که گو تیان: ده مانه وی مه پره کانمان ناو بده ی، به لام ده بیت چاوه پوان بین تا کو نه و خه لکه ته واو ده بن و سهریره که چول ده کن، چونکه نیمه لاوا زین و وهک نه و شوانه پیا وانه مان پی نا کریت، باو کیشمان به هو ی پیری یوه لاوا زو بی توانا بوو ناتوانیت له گه لماندا بیت، لیره دا (موسا) پیغه مبه ر (علیه السلام) هاوکاری کردن و مه پره کانی بؤ تیراو کردن . زانایانی ته فسیر فرمویانه: نه و شوانانه هره که مه پو مالاتی خو یان تیراو ده کرد، به ردیکی زل و گه وره یان ده خسته سر زارکی بیره که نه و دو کچهش پوژانه مه پره کانیان به بهرما وه ی مه پوما لاتی پینش خو یان تیراو ده کرد، نه و پوژه (موسا) (علیه السلام) خو ی به ته نها تاشه به ردی سر زارکی بیره کی لبردو کچه که کان و مه پره کانیشی تیراو کرد، پاشان هر خو ی تاشه به رده که ی له سهر زارکی بیره که دانایه وه . (عومری کوری خطاب)^(۱۲۳) فرمویه تی: نه و به رده به ده پیاو ئینجا لاده براو داده نرایه وه پاشان پووی کرده بن سیبه ری داریک، و تراوه: نه و داره (ره شه دار) بووه و (ابن هریر) له (ابن مسعود)^(۱۲۴) وه ده گپرتیه وه که نه و داره ی هه لبراردووه تا کو له بن سیبه ره که یدا

^{۱۲۲} (اهل الکتاب) ده لین: کچه کان حموت کچ بوون، به لام نه وه مه لیه کی دیاره و خوای گه وره به (جووت) ناوی

کچه کانی برده و، واتا دوو کچ بوون .

^{۱۲۳} صحیح الیه: رواه ابن ابی حاتم (۱۶۸۲۷)

^{۱۲۴} ضعیف الیه: رواه ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۵۸)

پشووېك بدات، چونكه درهختيكي گه لاسهوز بووه له وركاته دا دهشنايه وه: (ابن عباس)
 دهفهرمويت: موسا (عليه السلام) له (ميصرو) وه به پي پريشتبوو بۇ مهدين به زكي
 برسي، نه وهى خواردبووى تنها پاقله كالا و گه لاي دارهكان بو، پيشي په تي بو،
 چونكه نه عله كانيشي له كاركه وتبوون، زكي له برسانا به پشتيه وه لكابوو، گه دهى سه وزايي
 پاقله ي تندا ده بينرا، پرؤش بوو بۇ دهنكه خورمايهك، (عطاء كوپى سائب)^(۱۳۶)
 دهفهرمويت: كچهكان گوييان له قسه كه ي موسا بوو كه فهرمووى ﴿رَبِّ اِنِّي لَمَّا اَنْزَلْتُ اِلَيْكَ مِنْ
 خَيْرٍ فَفِرَّ﴾. كه كچهكان گوييان له وقسه يه ي موسا بوو (عليه السلام) به خيرايي هه واله كه يان
 برده وه بۇ باوكيان، نه ویش يه كياني نارد به شويني دا و بانگي كرد، كچه كهش زور
 به شرم و نه ده به وه چوه پيشه وه له موسا (عليه السلام) و زور به راشكاوي پي گوت:
 باوكم بانگت دهكات تاكو پاداشتي نهو چاكه يهت بداته وه - يان كرئى نهو چاكه يهت
 بداته وه - كه له گه ل ئيمه دا كردت و ناوت بۇ دابينكردين، وتراوه: كچه كه زور به ناشكرا
 له يه كه م قسهيدا به موساي راگه ياند كه بۇچي بانگيدهكات، تاكو دهرهفت بۇهيچ گومانيك
 نه مينى، (موسا) (عليه السلام) هاته لاي باوكي دوو كچه كه به سه رهاتي خوي بۇ گيرايه وه،
 كه چؤن و له سر چي له ده ست فرعون له ميصروه رايكرده، پياوه پيره كهش دلنه وايي
 كردو پي گوت: مه ترسه تازه تويزگارت بوو لهو گه له سته مكاره و له سنووري ده سه لاتي
 نهوان و ولاتي نهواندا نه ماويت .

زانايان و ميژوونوسان راوبوچووني جياوازيان هيه دهر باره ي نهو پياوه پيره،
 هه نديكيان فهرمويانه: نهو پياوه (شوعه ييب) ي پيغه مبر بووه (عليه السلام) نه م بوچوونهش
 له هه موويان زياتر باوه، نهوانه ي ده قى فهرموده ي پيغه مبريشيان ﷺ لهو باره يه وه
 هيناوه، نه مانه ن: (حسن البصري)، (مالك كوپى نه نه س)^(۱۳۷)، به لام ئيسنادي
 فهرموده كه جيگه ي سه رنج و هه لو يستيه، هه نديكي تر فهرمويانه كه (شوعه ييب) (عليه
 السلام) ته مه نيكي دورودريزي به سه برده پاش له ناوچووني گه له كه يشي. بگره ته مه ني
 هينده دورودريزي به سه برده پاش له ناوچووني گه له كه يشي، بگره ته مه ني هينده
 دريژبووه كه (موسا) پيغه مبريشي ديوه (عليه السلام) وه كچه كه ي خويشي پيداوه، له (ابن

^{۱۳۵} صحيح اليه: رواه ابن جرير ۱۱ / ۲۰ / ۵۳، ابن ابي حاتم (۱۶۸۱)، ابن جرير ۱۱ / ۲۰ / ۵۹

^{۱۳۶} صحيح اليه: ابن جرير ۱۱ / ۲۰ / ۵۳

^{۱۳۷} له باسي زباني (شوعه ييبدا) عليه السلام) فهرموده كه مان ساخ كردنه وه .

ابی حاتم^(۱۳۸) موه وه جگه له نهویشمه وه له (حسن البصري) دهگیرنه وه که نهو پیاوه پیره ی موسای بانگ کرد (علیه السلام) ناوی شوعه یب بووه، به لām نهو شوعه یبه نه بووه که خوی گه وه رهوانه ی کردبوو بۆسه ر گه ی (مه دین) وه ک پیغه مبه ریک بۆسه ریان، مهروه ها وتراوه: برازای شوعه یب، یان پیاویک بووه ناوی (یه ترون) پیاویکی کاهنی مه دین بووه، وه (ابن عباس)^(۱۳۹) و (نه بو عوبیده ی کوپی عبدالله)^(۱۴۰) فهرموویانه ناوی (په ترون) بووه و (ابو عبیده) فهرموشیه تی که نهو پیاوه برازای شوعه یب بووه، (ابن عباس) یش فهرموویه تی: شوعه یبی مه دین بووه .

به کورتی: کاتیک نهو پیاوه پیره میوانداری (موسای) کرد (علیه السلام) زۆر ریزی نواند و به سه رها ته که ی خوی بۆباس کرد، پیاوه پیره که ش مرّده ی پیدا که بزگاری بووه له ده ست نهو سه ته مکارانه، لهوکاته ش دا یه کیک له که چکان به باوکی گوت: (یا ابت استاجر)، واتا: باب به کرتی بگره بۆشوانی مه ره کانمان، پاشان که که که و ته پیا مه لدانی نه م کوپه لاه به توانایه و گوتی (القری الآمین) واتا: که سیکی به هیزو نه مینه، هه ندی له زانایان فهرموویانه: که که که نهو قسه و وه سفه ی موسای کرد (علیه السلام) باوکیان فهرمووی: تو چوزانیت نه م پیاوه به هیزو نه مینه ؟ که که که ش گوتی: به ته نها به ردی سه ریره که ی لا برد که به ده که س نه بیت لانا بریت، مهروه ها که منت نارد به دوایدا پیشی که و تم، به لām نهو گوتی: نا له دوامه وه بپۆ، که رینگاکه م هه له کرد، به ردو چکه یه ک فرژده ره پیشمه وه تیده گم و ده چمه وه سه ر رینگا راسته که، نه وازانایانه ی به و جوړه مانای نایه تی (قری آمین) یان لیک داوه ته وه نه مانه ن:

(عمر)^(۱۴۱) و (ابن عباس)^(۱۴۲) و (شریح القاضي)^(۱۴۳) و (ابو مالک)^(۱۴۴) و (قتاده)^(۱۴۵) و (محمّدی کوپی ئیسحاق)^(۱۴۶)، که له زیاتر له یه ک که سه وه گیراویانه ته وه .

^{۱۳۸} صحیح: ابن ابی حاتم (۱۸۲۲)، ابن جریر (۶۲/ ۲۰ / ۱۱)

^{۱۳۹} حسن الیه: رواه ابن جریر (۶۲/ ۲۰ / ۱۱)

^{۱۴۰} صحیح الیه: رواه ابن جریر (۶۲/ ۲۰ / ۱۱)

^{۱۴۱} صحیح الیه: رواه ابن ابی حاتم (۱۶۸۴۲)

^{۱۴۲} حسن لطرقه: رواه ابن جریر (۶۲/ ۲۰ / ۱۱)

^{۱۴۳} ضعیف الیه: رواه ابن جریر (۶۴/ ۲۰ / ۱۱)

^{۱۴۴} روی ابن ابی حاتم بسند صحیح (۱۶۸۴۸)

^{۱۴۵} صحیح الیه: ابن جریر (۶۴/ ۲۰ / ۱۱)

^{۱۴۶} ضعیف الیه: ابن جریر (۶۴/ ۲۰ / ۱۱)

(ابن مسعود)^(۱۳۷) ده‌فرمویت: سی کهس زور بیرتیریبون، نه‌پیاوه پاشایه‌ی که‌به‌رنه‌که‌ی خوی گوت ده‌باریه‌ی یوسف (علیه السلام) (اکرمی مراه)، نه‌وکچه‌ی به‌موسای گوت (علیه السلام) (یا ابت أَسَاجِرُهُ انْ خَیْرٌ مِنْ أَسَاجِرِ الْقَوِیِّ الْأَمِیْنِ)، وه نه‌بویکری صدیق که (عومهری کوپی خه‌تاب‌ی کرده‌کرده جی نشین و میری موسلمانان . پیاوه پیره‌که فرمووی: ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُلْكَحَكَ إِحْدَى ابْنَتِي هَاتَيْنِ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيُّمَا الْأَجْلَيْنِ فَضِيتُ فَلَا غُذْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ مَا تَقُولُ وَكِيلٌ﴾ (القصص ۲۷-۲۸)، هندی له‌وانه‌ی که‌له‌سهر په‌یره‌وی حه‌نه‌فین هم نایه‌ته‌یان کردوه به‌به‌لگه که مروؤ ده‌توانیت که‌ره‌سه‌ی خوی، یان به‌نده به‌رده‌سته‌کانی خوی بفروشینت، دیاره نه‌مه‌ش جینگه‌ی شی کردنه‌وه‌یه، چونکه قسه‌ی پیاوه پیره‌که ته‌نجا بؤ نه‌وه‌بو که (موسا) (علیه السلام) رازی بکات تاکوله‌لای بمینیت‌وه نه‌ک په‌یمانیک‌ی مؤرکراوی نیوانیان بووینت .^(۱۳۸) ه‌روه‌ها کردویانه به‌به‌لگه که ده‌کریت مروؤ به‌کرئ بگریت به‌نانه‌زگی، بؤ‌هم مه‌به‌سته‌ش په‌نایان بردوته به نه‌وفرموده‌یه‌ی که‌له (ابن ماجه) وه گن‌پردراوه‌ته‌وه^(۱۳۹) که‌ده‌یباته‌وه‌سهر (علی کوپی رباح) که‌ده‌لنیت گویم لی بوو (عه‌ته‌به‌ی کوپی نوده‌ر گوتی: له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادابوین^(ص)) ده‌ستی کرد به‌خویندنی نه‌و سوره‌ته‌ی که‌به (طسم) ده‌ست پی ده‌کات، تاکو گه‌یشته سهر به‌سهراتی (موسا) (علیه السلام) له‌و سوره‌ته‌دا، نینجا فرمووی: (موسا علیه السلام) به‌کرئ بؤ‌ماوه‌ی هشت خوراک بؤ‌گه‌ده‌ی)، فرمووه‌که له‌وپنگه‌یه‌وه راست نه‌، به‌لام له‌پنگه‌یه‌کی تره‌وه هه‌مانه که فرمووده‌یه‌کی راست و دروسته و هاو واتای هه‌مان فرمووده‌ی پیشووه .^(۱۴۰)

خوای گه‌وره ده‌قی گف‌توگوک‌ه‌ی نه‌و دوانه‌ی به‌م جوړه هیناوه ده‌فرمویت ﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيُّمَا الْأَجْلَيْنِ فَضِيتُ فَلَا غُذْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ مَا تَقُولُ وَكِيلٌ﴾ (القصص - ۲۸) گوتی بانه‌وقسانه له‌نیوان من و تودا بیت و له‌نیوانمان دهرنه‌چیت، باهرکام له‌م دووگفته‌مان برده‌سهر نه‌وا هیچ درئایه‌تی‌ه‌کی من مه‌که، خوای گه‌وره ناگاداره به‌سهر نه‌و قسانه‌وه که‌ده‌یکه‌ین . (موسی) (علیه السلام) به‌حه‌زهره‌تی گوت: کاربه‌و جوړه بیت که خوت فرموت،

^{۱۳۷} صحیح الیه، له‌باسی (یوسف) پیغه‌مبه‌ردا (علیه السلام) ساخ کراوته‌وه.

^{۱۳۸} ه‌روه‌کو له‌کوردواریدا ده‌گوت‌ت: نه‌گه‌ر توبی بی به‌کوپی نیمه نه‌وا ژنیشت بؤ ده‌مینین، یان که‌که‌ی خو‌مانت

ده‌مینین، نه‌وه‌ش قسه‌یه، نه‌ک په‌یمان و مه‌رج .

^{۱۳۹} ضعیف: ابن ماجه (۲۴۴۴)

^{۱۴۰} ضعیف: ابن ابی حاتم (۱۶۸۵۶) .

جا ههركام لهم دوو كاته مان برده سهر (ههشت سال، يان ده سال) نه وه مافی منه و دژا به تيم مهكه، و اتا به پينچه وانه وه مهجوليره وه و خواي گهرهش ئاگاداري قسه و باسهكاني ههردولامانه، به لام له گهل نه وه شدا (موسا) (عليه السلام) ههردوو ماوه كه ي بپري و تهواوي كرد، و اتا له ههشت ساله كه: كه ماوه ي يه كه م بوو تنيه پري بو ده ساله كه: كه ماوه ي دو وه مه و زور تر بينويانه . نه وه بوو ريگ كه وتن له سهر نه وه ي كه ههشت يان ده سال شواني بو بكات نه و قسه يهش له ننيوانيان دهر نه چيئت، نه وس ده يكا ته زاواي خوي.

(بوخاري)^(١٤١) ده فهرموييت: كه سه عيدي كوپي جوبه ير فهرموي: پياويكي يهودي كه خه لكي (حيره) بوو، پرسيا ري لي كردم كه تا يا موسا (عليه السلام) كام له دوو كاته كه ي تهواو كرد - ههشت سال يان ده سال - ؟ منيش گوتم: نازانم، تاكو چووم بولاي (ابن عباس) وه له نه و پرسيا رم بو كرد، نه ويش فهرموي: كاته زوره كيان و باشه كيان تهواو كرد، چونكه پينجه مبه ري خوا نه گهر شتيكي فهرموو به كرده وهش ده يبا ته سهر .

له گيرانه وه يه كي تردا له (ابن عباس) وه ده گير نه وه كه پينجه مبه رمان (عليه السلام) فهرموي: (پرسيا رم له جبريل كرد (عليه السلام) ئاخو موسا (عليه السلام) كام له دوو كاته كه ي برده سهر ؟ فهرموي: تهواوه كيان و پره كيان) نه م فهرموده يه (البزار)^(١٤٢) و (سونه يد)^(١٤٣) هينا و يانه، دو وه ميان ده يبا ته وه سهر (مجاهد) كه له و باره ي وه پينجه مبه رمان (عليه السلام) پرسيا ري له جبرئيل (عليه السلام) كرد، (جبرئيل) يش پرسيا ري له (ئيسرافيل) كرد (عليه السلام) نه ويش له پهروه ردگاري پرسى، خواي گهرهش فهرموي: باش و تهواوه كيان تهواو كرد . به هه مان شيوه (ابن ابى حاتم)^(١٤٤) هينا و يه تي له گهل (ابن جريس)^(١٤٥) له لايه كي تريشه وه (البزار) و (ابن ابى حاتم)^(١٤٦) فهرموده يه كيان هينا وه كه ده چي ته وه سهر (ابا زر) كه ده فهرموييت: پرسيا ركرا له پينجه مبه ر (عليه السلام) (موسا) كام له دوو ماوه كه ي برده سهر ؟ فهرموي چاك و تهواوه كيان برده سهر، پاشان فهرموي: نه گهر پرسيا ريشيان لي كرديت: كام له دوو كچه كه ي خواست ؟ له وه لامدا بلي: بچكو له كيان .

^{١٤١} صحيح: البخاري (٢٦٨٤)، ابن جرير (١١ / ٢٠ / ٦٨)، ابن ابى حاتم (١٦٨٦٥)

^{١٤٢} كشف الاستار (٢٢٤٥)

^{١٤٣} متكر: رواه ابن ابى جرير (١١ / ٢٠ / ٦٨)

^{١٤٤} مرسل: ابن ابى حاتم (١٦٨٦٦)

^{١٤٥} مرسل: رواه ابن جرير (١١ / ٢٠ / ٦٨)

^{١٤٦} ابن ابى حاتم (١٦٨٦٤)، البزار (٢٢٤٤)

ديسان (البزار) و (ابن ابی حاتم)^(۱۴۷) فرموده يهكيان له عهته بهی كوپری نودمروهی
هیناوه كه هوشیوه، یان هاو واتای نهو فرمودانهی پيشووه .

جاكاتيك موسا (عليه السلام) ماوهی خوی تهواو كرد له شوانكارهیی، ئینجا بهژنهكهی
خوی گوت: بهلكو بهباوكت بلیت كه ههندی مهري پی بدات تاكو ژیان و گوزمرانی
خویانی پی دابین بگن، باوکیشی نهومه پانهی پندان كه قالب پهنگن و لهوسالهدا له دایك
بوون، موساش (عليه السلام) داريك یان گۆچانیکی هیناوه، نهوبه شهی خویانی جیاكردهوه و
بردنی بۆسهر چهزوو ناویك، گۆچانهكهی لهوپهري چهوزهكه دانا، مهركانی ئاودا،
خویشی لهكهنارچهوزهكه مایهوه، هیچ مهريك نهبوو كه بیته دمروهوه یهكیکى تری لهگهڵدا
نهبیته، ههموویان دوانه یان بوو، یهك دوودانه یان نهبیته لهو سالهدا، ههمووشیان تهواو
بون، کویر و شهل و لاوازو ناتهواویان تیدا نهبوو، پیغه مبهر (ﷺ) دهفرمویت: (ئهگهر شام
بگرن نهوا شوینهوار و پاشماوهی نهو مهرومالاته ی نهو دهبینن كه (سامریه) یه) نهو
فرموده یهش جینگهی سهرنج و تیرامانه وهكو لای (ابن جریر)^(۱۴۸) فرموده یهکی
(موقوف) وه فرموده یهکی هاو واتای نهو دهباته وه سهر (ابن مالك) كه دهفرمویت: كاتيك
(موسا) (عليه السلام) ماوهكهی خوی له شوانكارهیی تهواو كرد، خهزوری پیی گوت: ههر
بهچكه یهك لهپهنگی خوی له دایك بووه وه نهوا بۆتویه، نهویش چاوی وردكردهوه، گوشي
رایه ل كردهبوو بهسهر ئاوهكه دا، بۆجیاكردهوه یان كاتيك ژنهكهی گوشهكانی بیینی،
سهرسام بوو، بهناویاندا گهرا، تهماشای كرد ههموویان بهچكه ی بهلهکیان بوو، جگه
لهیهك دانه یان نهبی، ئیتر نهوساله ههموو بهچكهكان بۆخویان بوون، نهو فرموده یهش
ئیسنادی تۆكمه و تهواوه، خوای گهره زاناتره .

قورئانی پیرۆز دهفرمویت: ﴿قُلْنَا قُضِيَ مَوْسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ
لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ
مِنَ الرَّهْبِ فَذَلِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ (القصص - ۲۹ - ۳۲)،
پیشتر باسی نهوه مان كرد كه (موسا) (عليه السلام) لهو دووماوهیهی بریار بوو، باش و
زۆرهكهیانی تهواو كرد، نهو ههش بهپی نهو نایهته ﴿قُلْنَا قُضِيَ مَوْسَى الْأَجَلَ﴾ (مجاهد) پیی
وايه كه موسا (عليه السلام) لهسهره تادا دهسالی تهواو كردو پاشان دهسالی تریشی درێژه

^{۱۴۷} ضعيف: البزار، كشف الاستار (۲۲۴۶)، ابن ابی حاتم (۱۶۸۶۷)

^{۱۴۸} پیاوایی بهمتانمن: رواه ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۶۹)

پیدا، به پیتی نهو فرموده یه ی که هیناویه تی ^(۱۴۹) (وسار بامله). لای زۆربه ی زانایانی تهفسیر نهو نایه ته مانای نهو ی هیه که (موسا) پیغه مبه (علیه السلام) بیر کس و کاری خۆی ده کرد که له میصر بوون، بۆیه لای خه زووری مۆله تی خواست تا بچیته وه ناویان، به لام دیاره نهو جاره یان گه رانه وه که ی جیاوازتره وهک له هاتنی، وتراوه: کاتیک ناماده بوون تا کو به رهو (میصر) بپۆنه شهو یکی زۆر سارد و سه رما بوو، شهو یکی زۆر تاریک بوو، (موسا) (علیه السلام) خۆی و ژنه که ی و دوو مندال بوون، مه روما لاتیکی زۆریشیان پی بوو، شاره زای رینگه نه بوون، به مۆی سه رما و ته پوتوشی یه وه نهستی و به رده که ی (یان چه رخه که ی) نیشتی نه ده کرد و بی ناگربوون، تا کو له ته نگانه یه دا (موسا) (علیه السلام) ناگرنیکی له دوره وه به دی کرد له بناری کیوی (طور) به لای راستی دا ﴿قَالَ لِأَخِيهِ أَنْكُرَا إِلَيَّ أَنَسْتُ نَارًا﴾ به خیزانه که ی فرموو: ئیهو لیزه بمیننه وه، من ناگرنیک به دی ده کم، وادیاره نهو ناگره ته نها (موسا) (علیه السلام) بینییویه تی، نهک هه موو نه دمانای خیزانه که ی، چونکه له راستی دا نه وه (نور) یکی خوایی بوو، نهک ناگری ئاسایی، دیاره هه موو که سیك نوری خوایی نابینی، خوای گه وره زاناتره، ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾ واتا: سا به لکو به مۆی نهو ناگره وه هه والیکی ریبهر ده ریم ده ست بکه ویت ﴿أَوْ جَذْرَةٍ مِنْ أَلْتَارِ لَعَلَّكُمْ تَنْظُرُونَ﴾ یان به لکو چلۆسکی لهو ناگره تان بۆینم و تۆزی گه رمان بکاته وه، نه مهش به لگه یه له سه ر نهو ی شه وه که تاریک و سارد بووه، هه روه ها خوای گه وره جارینکی تر له سوهرتی (طه) نایه تی (۹، ۱۰)، وه سوهرتی (النمل) نایه تی (۷) دا باسی هه مان نهو باره ی موسای کردووه (علیه السلام) ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (القصص/ ۳۰)، کاتیک موسا (علیه السلام) به رهو پرووناکی یه که هات له که ناری راستی لادۆله که وه بانگ کرا، له خاکینکی پیروژ و په ناداریکه وه پیتی وترا ئه ی موسا من په ره وردگاری هه موو جیهانیانم، وه له سوهرتی (النمل) نایه تی ۸-۹ دا دیسانه وه باسی هه مان پرووداو کراوه ته وه، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى. وَأَنْتَ هَاهُ قَرَرَدِي﴾ (سوهرتی طه) نایه تی (۱۱-۱۶).

زیاتر له یه که کس له زانایانی تهفسیر فرموویانه: کاتیک موسا (علیه السلام) نهو ناگره ی به دی کرد، وایی که له دارینکی سه وزه وه هه لدا یسی و تا گرکه زیاتر بوایه، داره کهش

^{۱۴۹} صحیح الیه: رواه ابن ابی حاتم (۱۶۸۶۹).

سه‌وزتر ده‌ینواند، و تراوه دره‌خته‌که له جۆری (عوسج)بووه، بۆیه موسا پیغه‌مبەر (علیه السلام) به‌سه‌رسامی له‌بەر داره‌که دانیشیت، که له‌بناری کیوه‌که دابوو به‌لای خۆراوادا له‌لای راستیه‌وه، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغُرْبِ إِذْ قُضِيَ إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرُ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (القصص: ۴۴)، واته ئه‌ی محمد تۆ له‌لای خۆراوایه‌وه نه‌بویت، کاتیک فهرمانی خۆمان به‌موسا راگه‌یاند و پیمان سپارد، وه بگه‌ه تۆ هه‌ر له‌بینهرانی ئه‌و پرووداوه‌ش نه‌بویت (موسا) (علیه السلام) له‌و کاته‌دا گه‌یشتبوووه دۆلێک که ناسرابوو به‌ دۆلی (طوی)، (موسا) (علیه السلام) به‌ ئاراسته‌ی پوهو (قبه‌له) وه‌ستابوو، دره‌خته‌که‌ش له‌لای راستیه‌وه بوو، به‌ پرووکاری خۆراوادا، له‌م کاته‌دا دابوو که په‌روهردگار بانگی لێکرد و سه‌ره‌تاش فهرمانی پێکرد که نه‌ه‌له‌کانی له‌پێی دابنیت، وه‌ک رێزلینانیک بۆ ئه‌و شوینه و پیرۆز راگرتنی به‌تایبه‌تیش له‌و شوینه پیرۆزه‌دا .

(اهل الکتاب) پێیان وایه که (موسا) (علیه السلام) له‌و کاته‌دا ده‌ستی نابوووه سه‌ر چاوه‌کانی بۆ خۆراگیر کردنی له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌و تیشکه‌که پرووناکیه‌ تونده‌ی که به‌ره‌وپووی هات، نه‌بادا چاوه‌کانی کوێر ببیت، له‌م کاته‌دا دابوو که خوای گه‌وره پێی فه‌موو: ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ یان ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (طه: ۱۴)، واتا: من ئه‌و خوایه‌م که جگه‌ له‌من هیچ که‌سێک نه‌یه په‌روهردگاری جیهانیان بیت و هه‌موو کار و فهرمانیک به‌ ویستی خۆمه‌و تۆش من بپه‌رسته و نوێژم بۆبکه و یادم بکه .

له‌پاشان خوای گه‌وره به‌ (موسا)ی راگه‌یاند (علیه السلام) که ئه‌م دنیا به‌ شایانی برانه‌وه‌یه و جیهانه‌که‌ی دوا یی مالی سزا و پاداشته، له‌و دنیا به‌ش دا ﴿لَنَجْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى﴾، واتا ئه‌و پوژ و جیهانه‌ی تر دینه‌ پێش که له‌وێ هه‌موو که‌سی پاداشته کاروباری خۆی وه‌رده‌گرتیه‌وه، به‌چاک یان به‌خراب، پاشان خوای گه‌وره فه‌رمووی: ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى﴾ (طه: ۱۷)، واتا: ئه‌ی موسا ئه‌وه چی به‌ ده‌سته‌وه‌یه ؟ دیا ره‌ خوای گه‌وره زۆر چاک ده‌زانیت که ئه‌وه چی به‌ ده‌سته‌یه‌وه، به‌لام ده‌یه‌ویت له‌ پروانگه‌ی په‌واندنه‌وه‌ی تر سه‌که‌یه‌وه دلنای بکات که خوای گه‌وره به‌ ده‌یه‌یه‌ی و هه‌رچی شی بویت ده‌یکات، ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا فه‌رمووی: ﴿قَالَ مِمَّنْ غَشَا بُحْرَانًا فَاغْلَبَتْ بِهَا عَلَىٰ غَمِي وَلِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى﴾ (طه: ۱۸) .

(اهل الکتاب) ده‌لێن: موسا (علیه السلام) داوای له‌خوای گه‌وره کرد که به‌لگه‌ و نیشانه‌یه‌کی تایبه‌تی پێبدات تا کو خه‌لکی میصر برۆای پێبکه‌ن که موسا (علیه السلام) پیغه‌مبهری خوا به‌

و جادوگر نیه، خوای گه‌وره فهرمووی: ئه‌وه چیه به‌دهستت فری بدهره سهرزه‌وی ﴿فَالْقَامَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسِي﴾ واتا: فریدا بوو به‌ماریک که به‌روپووی ده‌هاته‌وه، (موسا) (علیه السلام) ترسا و رایکرد، خوای گه‌وره فهرمانی کرد که دهستی یو دریز بکات و کلکی بگریت، پیوه‌ی نادات و زیانی پیناگه‌یه‌نیت، به‌لکو ده‌چیته‌وه سهر شیوه‌ی خو، واتا: ده‌بیته‌وه به‌دارده‌سته‌یه‌کی پیشوو، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَالْقَىٰ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهْتَزُّ كَانَهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ (القصص/۳۱)، واتا: دارده‌سته‌که، یان گۆچانه‌که‌ی دهستی موسا (علیه السلام) بوو به‌ماریک بگره ماریکی زور گه‌وره: که شه‌ویلاگه‌کانی به‌یه‌کدا ده‌دایه‌وه و زور خیراش ده‌جولا، وه‌ک خیرایی جنوکه‌کان ده‌هه‌ژا و فیشکه‌ی ده‌هات، موسا که‌بینی (ولی مدبراً)، پشتی تیکرد رای‌کرد، (ولم یعقب) لای نه‌کرده‌وه، هه‌روه‌کو سروشتیکی مروی که‌پشت ده‌کاته مه‌ترسی و را ده‌کات، له‌م کاته‌دا (فناداة ربه) په‌روه‌دگار بانگی لیکرد و فهرمووی: ﴿يَا مُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ﴾ (القصص: ۳۱)، واتا: ئه‌ی موسی به‌روه‌پووی وه‌روه‌وه مه‌ترسه، تو پاریزراویت، ئیتر موساش (علیه السلام) گه‌پایه‌وه و پووی تیکرد، ئینجا خوای گه‌وره فهرمووی: ﴿قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَتُعِيدُنَا سِرَّتَهَا الْأُولَىٰ﴾ (طه: ۲۱) واته: بیگره و مه‌ترسه، ئیمه ده‌یخه‌ینه سهر شیوه‌ی پیشوو، واتا: بو‌ت ده‌که‌ینه‌وه به‌دار و گۆچانه ئاساییه‌که‌ی جاری جاری، گو‌تراوه: موسا (علیه السلام) زور به‌ترسه‌وه دهستی بو‌دریز کرد، بگره دهستی له‌قو‌لی زیه‌که‌ی خو‌ی هه‌لکیشا و ئینجا دهستی کرد به‌ناو ده‌می ماره‌که‌دا .

(اهل الكتاب) ده‌لین: کلکی ماره‌که‌ی گرت، ئیتر بو‌وه به‌داره دووسه‌ره‌که‌ی جاری جارن، پاشان خوای گه‌وره به‌لگه و خه‌لاتیکی تریشی پیشکه‌ش کرد، فهرمانی پیکرد که دهستی خو‌ی بکات به‌باخه‌لکی خویدا و ده‌ریبیتیه‌وه، دهستی سپی ده‌نوینی و هیچ تاریکایی و ره‌شییه‌کی پیوه‌نابی، هه‌رکات ترس دایگرتیت وابکه و ده‌ست له‌سهر سینه و دلت دابنی ترس و بیمه‌که‌ت ده‌ره‌وئیه‌وه، مه‌به‌ست له‌باوه‌ر و ئیمانی دامه‌زراوی ناو دله، وه‌کو خوای گه‌وره له‌قورنانی پی‌رژدا له‌ سوره‌تی (القصص) دا نایه‌تی/۳۲، وه (النمل) نایه‌تی/۱۲ دا باسی فهرمووه، به‌لی ده‌ستی‌کرد به‌گیرفان و باخه‌لی خویدا و کاتیک ده‌ریه‌نایه‌وه وه‌کو مانگ ده‌دره‌وشایه‌وه و سپی ده‌نیواند و شه‌وقی ده‌دایه‌وه، پاشان خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا فَاسِقِينَ﴾ (القصص: ۳۲)، واتا: ئه‌م دووشته (ماره‌که و ده‌ست) دوو به‌لگه و مو‌عجیزه‌ی گه‌ورن

له لایهن په روه ردگار هوه به تو دراون بوئ هوه ی بهو به لگانه وه بجیته لای فرعون و داروده سته که ی و گه له که ی بوئ هوه ی باوړ بهینن، چونکه گه لیکی خراپکار و دووړوون، جگه له مەش حوت به لگه ی تریشی پیډه دهین و نهوسا ده بیته خاوه نی نو به لگه و نیشانه و موعجزه ی ته اواو، وه کو له م سوره ت و نایه تانه دا خوی گه وړه ئا ماره ی پیډاوه و ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاَسَأَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ مَا أُنْزِلُ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا﴾ (الاسراء: ۱۰۱-۱۰۲)، هه روه ها له سوره تی (الاعراف) دا نایه تی (۱۳۰-۱۳۳) ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِّينَ وَقَطَعْنَا مِنْ الثَّمَرَاتِ لَعْلَهُمْ يَدْكُرُونَ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَ آيَاتٍ مُفْصَلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ﴾ که دواتر به ووردی باسی ده که یین .

مه به ست له وه یه که خوی گه وړه فهرمانی کرد به موسا (علیه السلام) که بجیت بولای فرعون، موساش (علیه السلام) فهرمووی: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ قَالَ سَنُعَذِّبُكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ مَا أَبَاتَ أَنَّمَا مِنْ أَمْرِكُمُ الْعَالِينَ﴾ (القصص: ۳۳-۳۵)، په روه ردگار خوی چاکتر ده زانیت که من پیاوړیکم له نه وان، واته: له قبطیه کان کوشتووه ده ترسم بمکوژنه وه، خوی به گیان داوات لیده که م که هاوړونی برایشم (علیه السلام) بکه ییت به هاوکارو پشتیوان و وه زیرم و له گه نهاییت بولای فرعون، چونکه نهو زمانی له من په وان تره، خوی گه ورهش داواکه ی قبول کرد و فهرمووی: ﴿قَالَ سَنُعَذِّبُكَ بِأَخِيكَ﴾ (القصص: ۳۵)، واتا پشتت نه ستور ده که یین به براکت، تا کو هاوکاریت بکات، به لگه ی باشرتت ده ده یینی دننیا به که نه وان واته: (فرعون و داروده سته که ی) (فلا یصلون الیکما) ده ستیان پیتان ناگات، به هو ی پاراستنی نیمه بو تان و پیدانی به لگه ی ته واومان به نیوه هه رگیز نه وان ناتوانن زیان تان پیبگه یه نن، دیتان خوی گه وړه له سوره تی (طه) دا ده فهرمویت: ﴿اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَفِيَ يَفْقَهُوا قَوْلِي﴾ (طه: ۲۴-۲۸)، و تراوه کاتی خوی که موسا (علیه السلام) به مندالی له به رده ستی ئاسیا و له مالی فرعون دا بوو، فرعون ویستی توانای ژیری موسا (علیه السلام) تا قییکاته وه، کاتیک موسا (علیه السلام) منډال بوو ریشی فرعونی گرت، فرعه ونیش ده یویست مناله که بکوژی، (ئاسیا) گو تی: نه وه منداله و عه قلی به شت ناشکی، حه زده که ییت وه ره عه قلیشی تا قییکه روه ده که خورمایه ک و پشکو یه کی له به رده م دابنی و ناخو نه زانیت له یه کیان جیا بکاته وه، لیږده دا فرعون به فیل دهرستی پیږده پشکو که و بردی بو سر زمانی منداله که واتا: (موسا) (علیه السلام)، به مەش

زمانی (موسا) سووتا (علیه السلام)، بهو هۆیه شهوه (موسا) (علیه السلام) زمانی (پسک) بوو، بهئاسانی قسه ی بۆنه دهکرا، هه رچهنده مروؤ لیی تیده گه یشت، به لام به ته واوه تی نا (حسن البصری) ده لیت: پیغه مبه ر (علیه السلام) به قه دهر پیویست داوای شت له خوای گه وره ده که ن، (موسا) ش (علیه السلام) زمانی به شینه وه ی به ره وه مابوو که له قسه کانی تی بگه ی ن، بۆیه داوای له خوای گه وره نه کرد بۆی چاک بکات، به لام پرسیوای بۆ فرعه ونه که توانی پیغه مبه ریکی گه وره له مندالیدا عه یب دار بکات، ﴿يَكَاذِبِينَ﴾ (الزخرف: ۵۲)، واتا: هیشتا موسا (علیه السلام) ده ی توانی قسه وباسه کانی پوون بکاته وه مه به سستی ناخی دلی به خه لکی رابگه یه نیت .

پاشان موسا (علیه السلام) قه رمووی: ﴿وَاجْعَلْ لِي وِزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ... قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى﴾ (طه: ۲۹-۳۶)، واتا: که سی تیک بکه به وه زیر و هاوکارم له که سه کانم، هاو پونی برایشم وا لی بکه که پشتم بگرت بیکه هاو به شی کاره کم، تا کو پیکه وه زۆر ته سیب حاتی تۆ بکه ی ن، وه زۆر یادت بکه ی ن خو تۆ خو ت بینای به ئیمه، خوای گه وره قه رمووی: ئه ی موسا هه چیت داوا کرد بۆمان هینای ته دی، دیاره ئه مانه ش مانای ئه وه یه که موسا له لای خوای گه وره قه دهر و شان و شکۆیه کی تایبه تی هه یه، به تایبه تیش که داوای له خوای گه وره کرد که وه چی بنیریت بۆ هاو پونی برایشی (علیه السلام)، وه خوای گه وره ئه و داوایه شی بۆ هینایه دی، هه لبه ت ئه وه ش له وه وه یه که له لای خوای گه وره خاوه ن شکۆ بوه، وه کو له قورئاندا خوای گه وره باسی ئه و شکۆ داریه ی ده کات و ده قه رموویت: ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا﴾ (الأحزاب: ۶۹) .

خوای گه وره ده قه رموویت: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ (مریم: ۵۳)، واتا: له ره حمه تی خو مان به شی برا که ی موسا شمان دا که هاو پونی پیغه مبه ره (علیه السلام)، (عائشه) پۆژیکیان گوئی له پیاوێک بوو که کاتیک له کۆمه لی که سی سه ر پێگه ی حه جی ده پرسی: ئه و که سه کنبوو، که برا که ی خو ی له خو ی پنباش تر بوو، کاروباری خو ی به ئه و سپارد ؟ خه لکه که وه لامیان پێنه بوو، (عائشه) به که ساکانی ده وری که ژاوه که ی خو ی گو ت: ئه وه موسای کو پی عمران بوو (علیه السلام) که تکیه له خوای گه وره کرد که وه چی بنیریت بۆ هاو پونی برای (علیه السلام)، وه کو خوای گه وره ده قه رموویت: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ (مریم: ۵۳) .

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ... وَقُلْتُ لَقَدْكَ الْبَلَىٰ فقلت وأنت من الكافرين﴾ (الشعراء: ۱۰-۱۹)، واتا: (ئه‌ی محمد په‌روه‌دگاری تۆ بانگی موسای کرد، که بروت بۆلای گه‌له سته‌مکاره‌که‌ی فرعون تا پینان بلی: نایا خۆتان له‌خراپه‌ ناپاریزن ؟ موسا گوتی: په‌روه‌دگارا ده‌ترسم به‌درۆم بکه‌نه‌وه و منیش به‌رگه‌ی نه‌گرم و سینهم ته‌سک بیت و زمانیشم زۆر پاراو نیه، به‌لکو وه‌ی بفهرمووی بۆ هاپونی برام، ئەوان هه‌قیان به‌سه‌ر منه‌وه هه‌یه، ده‌ترسم له‌جیاتیی پیاوه‌که‌ی خۆیان (که کاتی خۆی کوشتم) بمکوژنه‌وه، خوای گه‌وره فهرمووی: نا . . . تۆ و براکه‌ت برۆن به‌خۆتان و به‌لگه‌کانی ئیمه‌وه ئیمه‌ش له‌گه‌لتانین، گویمان لی‌تانه، هه‌ردووکتان بچه‌ی لای فرعون و پینی بلین: ئیمه‌ هه‌ردووکتان په‌وه‌انه‌کراوی په‌روه‌دگاری جیهانیانین، به‌لکو به‌نی ئیسرائیلییه‌کان نازاد بکه‌یت و له‌گه‌لماندا بیان نیریت تا‌کو برۆین له‌هه‌ر شوینی بمانه‌ویت له‌وێ خواپه‌رستی خۆمان بکه‌ین، فرعون گوتی: ئه‌دی تۆ ئەو مناله‌ ساوايه‌ نه‌بویت که له‌ناو مانی ئیمه‌دا گه‌وره کرایت و چه‌ند سالیکی ته‌مه‌نت لای ئیمه‌ به‌سه‌ر برد، وه‌ ئه‌وه‌شت کرد که‌خۆت ده‌زانیت چیت کردوه، واتا: (پیاویکت کوشت) ئه‌تۆ که‌سیکی به‌دنه‌م‌کیت!.

به‌ کورتی هه‌ردووکیان چوونه‌ لای فرعون و پینان پاگه‌یاند که ئەمانه‌ په‌وه‌انه‌کراوی خوای گه‌وره‌ن، تا‌کو خه‌لکی له‌بت په‌رستی لاده‌ن و بیانخه‌نه‌ سه‌ر پینی خواپه‌رستی، یان به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ دیل و ده‌ست به‌ده‌ست به‌سه‌ره‌کانی (بنی ئیسرائیل) نازاد بکات و پینگه‌یان پیندات که نازادانه‌ خوای ته‌نها و تا‌ک به‌رستن ! به‌لام فرعون لووتی‌کرد خۆی به‌گه‌وره‌ زانی . . . فیزی نواند و به‌گالته‌ پینکردن و سووکایه‌تی پینکردنه‌وه به‌ موسای گوت: ئه‌دی تۆ ئەو مناله‌ بووی که ئیمه‌ له‌مالی خۆمان و به‌ تان و ناو به‌رگی خۆمان به‌خیومان کردیت، که‌چی ئه‌م‌رۆ ئەو هه‌موو چاکه‌شمان له‌گه‌ل کردیت و واش پیاویکت لیکوشتین و راتکرد، ئیستا هاتوویت نامۆزکارمان ده‌که‌یت تا‌کو بیینه‌سه‌ر ئاینی تۆو خوای تۆ به‌رستین، ئه‌ری جاری وه‌ره‌ پیمان بلی: په‌روه‌دگاری جیهانیان کییه‌ ؟ موساش (علیه‌ السلام) فهرمووی: ﴿قَالَ فَعَلْتُهَا إِذْ أَنَا مِنَ الْضَّالِّينَ﴾، واتا: راسته‌ من ئەو کارانه‌م کرد و ئەو پیاوه‌شم کوشت، به‌لام ئەوسا گومرابووم و خوای گه‌وره‌ په‌یامی بۆ نه‌ناردبووم، ئەو وه‌لامه‌ی فرعون به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که فرعون هه‌ر ئەو فرعه‌ونه‌ بووه‌ که‌کاتی خۆی (موسا) (علیه‌ السلام) له‌ده‌ستی پیا‌یکرد و له‌ترلسانا سه‌ری خۆی هه‌لگرت، نه‌ک وه‌ک

(اهل الكتاب) ده لئین: گوايه ئهو فرعه و نه یان لهو ماوه یه دا مردوو ه که موسا (علیه السلام) له (مه دین) بووه و ئه مه یان فرعه و نیکی تره .

(موسا) (علیه السلام) دان بهو تاوانه ی خو ی و پا کردنه که یشی داده نی ت و قورئانی پیرو ز له سه ر زمان ی (موسا) (علیه السلام) ده فرمو ی ت: ﴿فَقَرَزْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، و اتا: له ده سستی ئیوه پامکرد، که لیقان ترسام بمکوژنه وه، به لام پاشان خوای گه وه حوکمی بوئاردم و کردم ی به یه کی که له پیغه مبه ران، ئینجا فرمو ی: ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَذَّبْتُ بِئِي إِسْرَائِيلَ﴾ ئه ی فرعون: ئهو چا که یه ی تو ده یکه ی ت به منه ت به سه ر منه وه که من تا قه یه که سم له (بنی اسرائیل) یه کان، که چی له لایه کی تره وه هه مو نه وه ی (بنی اسرائیل) ت کرد وه ته کو یله و ژیر ده سستی خو ت و به ئاره زو ی خو ت کاری گرانیان پی ده که ی ت و ئازاریان ده ده ت .

فرعون وازی لهو قسه یه هیناو چوو ه سه ر کړوکی باسه سه ره کی یه که و گو تی: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (الشعراء: ۲۳-۲۸)، ئه م ئایه ته ش نمو نه و بر که یه که لهو گفتو گو یه ی له نیوان فرعون و موسا دا (علیه السلام) پو ی دا وه، که پر ه له به لگه ی ته واو ده ر باره ی ته نها په روه ردگاری میهره بان، به لام فرعون خه لکه که ی کو کرد وه و بانگی لینکردن و پنی گو تن: منم خوای هه ره گه وره ی ئیوه ﴿فَخَسَرَ نَافِدًا، فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ (النازعات: ۲۳-۲۴) دوو باره فرعون پو ی کرده گه وه پیاوانی وولاته که ی و مه جلیسی خه لکه که و گو تی: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ (القصص: ۳۸)، و اتا: ئه من جگه له خو م که سیکی تر شک نا به م که په روه ردگاری ئیوه بی، لی ره دا فرعون زور چاک ده زانی ت که خوای گه وه به دیه پنه ر و په روه ردگاری هه موو شتی که، به لام به نه نقه ست نکولی ده کات دیاره خه لکه که یشی و ترساندو وه که نه و یرن په خنه ی لی بگرن، هه ره کو خوای گه وه ده فرمو ی ت: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أُنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ (النمل: ۱۴)، هه ربویه فرعون به که لله ره قی و گالته جاریه وه گو تی: ﴿وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ په روه ردگاری بونه وه ریان کینی؟ چونکه ئه وان و اتا: موسا و هارون (علیه السلام) پیشتی تر فرمو یان: ﴿أَنَا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، موسا ش (علیه السلام) فرمو ی: ﴿قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ (الشعراء: ۲۴)، و اتا: په روه ردگارمان په روه ردگاری ئاسمانه کان و زه و ی و نیوان ئه وانیش ه نه گه ر ده تانه و ی به ته واوه تی له باوه رداران بن، و اتا: په روه ردگاری هه موو شتی که له ئاسمانه کان و زه و ی و

هه‌ورو باوباران و ئاژەل و پروەکو هه‌موو شتێك ، كه‌چی فرعون به‌و كه‌سانه‌ی ده‌وروبه‌ری خۆی گوت: ﴿قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ﴾، ﴿رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ﴾ خۆ گویێتان لیبوو چۆن موسا گوتی خۆی من خۆای باوك و باپیره به‌راییه‌كانی ئیوه‌یشه.

دیاره به‌بێ به‌دییه‌نهر هیچ شتێك به‌دی نایات، سه‌رنجام هه‌موو كه‌سیك هه‌ر ده‌زانیت كه ئه‌وه شتیکی هه‌ق و راسته، وه‌ك خۆای گه‌وره له‌سوره‌تی (فصلت) ئایه‌تی/ ۵۳ دا ئاماژه‌ی به‌وه‌ كردوه .

فرعون سووربوو له‌سه‌ر كه‌للەپه‌قی و نكولی خۆی، چه‌زهرتی موساش هه‌ر به‌ ڕێگه‌ی ژیری به‌لگه‌ی بۆده‌هینایه‌وه، به‌لام كه‌م جار ده‌سه‌لات و باوه‌ر به‌خوابون پێكه‌وه له‌مروڤدا كۆده‌بنه‌وه، مه‌گه‌ر كه‌سیك زۆر له‌ خواترس بێت، بۆیه فرعون به‌خه‌لكه‌كه‌ی گوت:، یاخود به‌ (بنی اسرائیل)یه‌كانی گوت: ئه‌و كه‌سه‌ی به‌ پێغه‌مبه‌ر بۆتان په‌وانه‌ كراوه‌ شیته، به‌لام موسا (عليه السلام) هه‌رسوور بوو له‌سه‌ر هینانه‌وه‌ی به‌لگه‌ی گه‌ردوونی و سروشتی ده‌رباره‌ی ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار، هه‌روه‌كو له‌سوره‌تی (الشعراء) ئایه‌تی (۲۷-۲۸) دا خۆای گه‌وره باسی فەرمووه .

دیاره پاش گه‌فتوگۆ فرعون به‌لگه‌ی پێنامینی و ده‌مكوت ده‌بیت، بۆیه وه‌كو سروشتی هه‌موو بێپروایه‌کی ده‌سه‌لاتدار په‌نا ده‌باته‌ به‌ر ڕێگه‌ی به‌كارهێنانی هیزو زه‌برو زه‌نگ و هه‌په‌شه و ترساندن، هه‌ركات مروڤیكی ده‌سه‌لاتداری بێپروا له‌پرووی عه‌قڵیه‌وه به‌لگه‌ی پێنه‌ما و مایه‌ پووت بوو ئه‌وسا په‌نا ده‌باته‌ به‌ر هیزو هه‌په‌شه.

لێره‌دا فرعون نه‌ك هه‌ر بروای به‌ (موسا) (عليه السلام) نه‌كرد، نه‌ك هه‌ر ئازادیشی نه‌كرد له‌وه‌دا كه‌ چ خوايه‌ك بپه‌رستیت، به‌لكو هه‌په‌شه‌ی ئه‌وه‌ی لێكرد كه‌ ده‌بیت موسا خۆیشی جگه‌ له‌فرعون كه‌سی تر به‌ په‌روه‌ردگاری خۆی نه‌زانی، خۆ نه‌گه‌ر به‌قه‌سه‌ی فرعون نه‌كات و لا‌بدات ئه‌وا ده‌یخاته‌ زیندانه‌وه، موسا (عليه السلام) ئینجا فەرمووی: ئه‌ی ده‌ته‌وێت به‌لگه‌یه‌کی ناشكرا و تایبه‌تیش به‌چاو ب‌خه‌م ؟ فرعون گوتی: به‌لێ چیت هه‌یه‌ بیهینه‌! نه‌گه‌ر راست ده‌كه‌یت، موساش گۆچانه‌كه‌ی یان دارده‌سته‌كه‌ی هه‌لداو بوو به‌مارێکی ناشكرا، ده‌ستی له‌بن باخالی ده‌رهینا، كه‌ ده‌ستی وه‌كو مانگ شه‌وقیدایه‌وه‌ بینه‌ران ده‌یانیبینی .

ئه‌وه‌ش له‌م ئایه‌ته‌دا خۆای گه‌وره باسی ده‌كات و ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ لِمَنْ اخَذْتِ الْهَا غَيْرِي وَتَزَعُ يَدَهُ إِذَا هِيَ تَيْسَاءُ لِلظَّالِمِينَ﴾ (الشعراء: ۲۹-۳۳)، دیاره ئه‌و جوړه به‌لگانه

لهسهر و عهقل و توانای ئاسایی مرقهوهن نهووش بهجۆرنك كاريگەر بووه كهگوتراوه:
خودی فرعون ترسیکی زۆری لینیشت و لهزرگرتی، بهپادهیهك تووشی سك چوونیک
وایکرد و پۆژانه زیاتر لهچل جار دهچووه سهر ئاودهست، كهوا باو بووه كه فرعون
پیشتر و لهباری ئاسایی جاری جارانیدا به چل پۆژ جارنك دهچووه سهر ئاودهست،
كهواته باره تهنهروستییهكهی بهتهواوتهی پینچهوانه بووه .

ئینجا دهستی لهباخهلی دهرهینا كهوهكو مانگ دهرهوشایهوه، پاشان دهستی
خستهوه باخهلی و دهرهینایهوه، دهستی وهكو جاری جاران ئاسایی بووه، لهگهڵ ئەم
ههموو سهراسا و موعجیزه گهوارهشدا ئه توێژه درێژخایه و بهلگهداره هیشتا فرعون
هر سووربوو لهسهر نینکاری کردنهکی خۆی، بگره ئەم جارهیان گوتی: ئهوانه ی موسا
(علیه السلام) دهیکات فیل و جادوگهرییه و هات جادوگهركانی سنوری دهسهلاتی
دهولهتهکی خۆی ههموویانی کۆکردوه بۆ بهرپههچدانهوهی موسا (علیه السلام) کهدوایی
بهدریژی باسی دهکهن بهپشتیوانی خوای گهوره .

خوای گهوره باسی چاکهکانی خۆی دهکات بهسهر موساوه (علیه السلام) لهم ئایهته
بهزانهدا که دهفرمویت: ﴿قُلْتُ سِنَّ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتُ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى أَسْمَعْ وَارْأَى﴾
(طه: ٤٠-٤٦)، واتهکه بهکورتی ئەمهیه که شهوهکه لهسهر کینوی (طور) پێی فرموو:
خوای گهوره پینغهمبهرایهتی بهتۆ بهخشی پاراستمانیت تاكو گهیشتیته مهديه، چهند
سائیک لهناو ئه و خهلهکهدا مایتهوه، نهووش ویستی ئیمه ی لهسهر بووه، کردمیت
بههاوگفتی خۆم و قسم لهگهڵدا کردیت، تۆو براکت بهبهلگه ناشارهکانی منهوه بپۆن
لهیادی من دامهبرین، بپۆنه لای فرعون ئه و پێی لهبهره تیپهپاندوه، بهجوت پێی بلین:
بهلام بهنهرمی بهلکو بهخویدا بجیتتهوهو بیرنك بکاتهوه و لهخوای خۆی بترسی و دهست
بهرداری ستمکاری ببیت، گوتیان پهروهردگارا دهترسین بهسهرماندا ههڵ بشاخیت و
ستم لهئیمهش بکات و دهست درێژیمان بکاتهسهر. خوای گهوره فرمووی: مهترسن من
لهگهلتاندام، واتا: پیشوازیقان لیدهکهم، دهبیستم و دهبینم کهئیهو ئه و چ دهلین و
چیدهکهن . سهرنج ده، خوای گهوره لهجیاتی یهك پینغهمبهر دودانه پهوانه دهکات و
دهیاننیریت بۆلای بپروایهکی کهللهرهق و نینکار و ستمکار، خوا خۆی گهوره پیشتر
دهزانیت کهفرعون باوه ناھینی، بهلام هیشتا دوو پینغهمبهر پهوانه ی لای ئه و دهکات و
پیشیان فرمان دهکات که نابێ توپهبن، بهلکو دهبی بهنهرمی لهگهلیا بدوین و بهلگه

بخنه پيش چاو، هرهوهكو چؤن خواي گهوره به پيغهمبهري خؤمان دهفرمويت: ﴿اذْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْتَدِينَ﴾ (النحل: ١٢٥)، واتا بنگهوازي خهلكي بكه بؤسر ريگه راستي پهروهردگار هكته به شيواز و پيگهي پر له چيكمهت و ناموزگاري نهو تو كه له باشتري شيوه دابي، هرهوهكو خواي گهوره دهفرمويت: ﴿وَلَا جَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ (العنكبوت: ٤٦).

(حسن البصري) دهفرمويت: (فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِيَا). واته: به نه مي پي بلين: كه نه ي فرعون توش پهروهردگار يكت ههيه، پوژيك ديت دهگهريتهوه لاي نهو به ههشت و دوزه خيش له بهر دهستندايه و نازاديت به كرده وي دنياي كاميان هه لبري ريت .

به لام (وهب كوري منبه) ^(١٥٠) دهفرمويت، واتا: من ليوردن و ليخوشبوونم ليوه نزيكتره تاكو تو په بوون و سزادان، (يزيد الرقاشي) ^(١٥١) له ناستي ماناي هم نايه ته دا و لهو پروانگه يوه ده ليت: نه ي نهو كه سه ي خوشه ويستي بو كه سيك دهرده بري كه دژايه تيت دهكات، ناخو چؤن بيت بو نهو كه سه ي پوي تيكردوييت و تكات ليدهكات ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِيَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى.....إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ (طه: ٤٧-٤٨)، واتا: هردو وكتان بچه لاي فرعون پي بلين، نيمه په وانه كراوين له لاي خواي گهوره وه تاكو (بنی اسرائيل) يه كان نازاد بكه ين له ژير زينداني دهسه لاتي خوټ و بانازاد بن له خوا په رستي دا و خو نيمه دوو به لگهي گهوره شمان له لايه ن پهروهردگار هوه بو هيناويت واته: داره كه كه ده بيت به مار و شهوقي دهستي موسا، له كو تا ييشدا سلاو له سر نهو كه سه ي ربي رينو مايي گرتوه ته بهر .

به لام دواتر بهم نايه ته ترسانيان و پييان گوت: ﴿إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾، واتا نيمه له لايه ن خواوه پيمان راگه يه نراوه كه نازار و سزاي خوايي بو نهو كه سه يه كه درو دهكات و پشت هه لدهكات له بهرنامه ي خوايي به گفتار بي يان به كردار يان به هر دو باره كه دا (السدی) ^(١٥٢) و هندیكي تر فرمو ويانه: كاتيك موسا (عليه السلام) گه يشته (ميصر) كه له (مهديه) هوه هاتبوو، چوو بو مالي دايكي، كه (هارون) ي برايشي

^{١٥٠} التفسير (١٣٤٤)، به لام (اسناد) ي نيه هرهوه ما بو ژمار (٤) پروانه (١٣٤٤٥).

^{١٥١} لم آف عليه .

^{١٥٢} لم آف عليه .

لهگه ل دایکیدا ده ژیا، کاته که دهمو خهوتنان بوو، چیشتی (طفشیل) یان^(۱۵۳) دهخوارد، لهگه لئاندا نانی خوارد، پاشان گوتی: هارونی برام خوی گه وره فرمانی به من، هه روه ها به توش کردوه که بانگه وازی فرعون بکهین بؤ خواپه رستی، توش فرموو لهگه لئما بابروین بؤلای به رهو ده رگای پاشایه تی فرعون به پیکهوت، به لام ده رگا که داخرا بوو، (موسا) (علیه السلام) به ده رکه وان و پاسه وانانی فرموو: نه وه پیغه مبه ری خوی به له ده رگا ده دات، که چی نه وان گالته یان پیکرد .

هه ندی کهس فرموویانه: هه تا ماوه یه کی زور ده رگیان لیته کرده وه، (محمد کوپی نیسحاق) ده فرمویت: پاش دوو سال چاره وروانی ئینجا ده رگا که یان لیکرده وه، چونکه کهس له خوی پانه ده بیینی مۆلتهی هاتنه ژوره وه یان بدات خوی گه وره زاناتره، هه تا موسا (علیه السلام) به داره ده سته که یی یان به گوچانه که یی له ده رگا که ییدا و فرعون هه راسان بوو، فرمانی کرد که نه وانه بیته ژوره وه که له ده رگا دهن، هه ردوکیان له به رده می فرعون پاره وستان و بانگه وازی خویان پیرا که یاند وه کو خوی گه وره پایسپارد بوون (اهل الکتاب) ده لئین: خوی گه وره به موسای فرموو (علیه السلام) هارونی لوی واته (هارون که ده چیته وه سه ر لوی کوپی یه عقوب) به ره وپووت دیت گه وره پیوانی (بنی اسرائیل) یی لهگه لئایه و برۆن بؤلای فرعون و نه وه ی پیتان گوتراوه له خواوه به نه وه ی رابگه یه نن، موسا (علیه السلام) گوتی: ده بیت بگو شم بؤچی برا کهم نه و خه لگه یی گه له کهم به ریت بؤ تکای لای فرعون له کاتیکدا به لگه و نیشانه یی واسه رسوپه ینم له خواوه پیدراوه که کهس به لگه یی وای له خاکی (میسر) دا به خۆیه وه نه دیوه، خوی گه وره ش وه ی کرد بؤ هارون که به ره و برا که یی پروات، تا کو له وشکایی و له نزیک کیوی (حورب) پیی بگاته وه، کاتیک پییگه یشت، موسا (علیه السلام) نه وه یی که خوی گه وره پیی سپارد بوو به هارونی برای گه یاند (علیه السلام) جا که گه یشتنه (میسر) پیاو ماقولانی شارو ناودارانی (بنی اسرائیل) یان کو کرده وه هه موویان پیکه وه چون بؤلای فرعون، جا کاتیک که په یامی خویان پیرا که یاند، فرعون گوتی: نه و (الله) یه کامه یه که ئیوه باسیده کهن ؟ من نه و خویه نانا سم و (بنی اسرائیل) یش هیچی بؤ ره وانه نه کراوه . خوی گه وره ش نه و دیمه نه له قورئاندا بؤ پیغه مبه رمان محمد (ﷺ) ده گیریته وه و ده فرمویت:

^{۱۵۳} (طفشیل) واته :

﴿قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ يَا مُوسَى..... مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ (طه: ۴۹-۵۵)،

لهواتای ئەو نایەتەدا بۆمان دەردەکهوێت که فرعون نکۆلی لەدەسەلاتی پەرورددگار کردووه، بۆیه به موسا و ھاپون دەنێت: (فمن ربکما) پەرورددگاری ئێوه کییه؟ موساش (علیه السلام) فەرمووی: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ واتە: پەرورددگار ئێمه ئەو پەرورددگاریه که ھەموو شتیکی بەدیھێناوه و پاشان ھۆکارەکانی بەدیھێنان و بەردەوام بوونەکهی پێبەخشیوه، وەکو ئەوەی ئەو راستیەتی تێبگەیەنێت که ھەموو شتیکی تەسبیحات و یادی خوا دەکات، ھەرودەکو خوای گەرە دەفەرمویت: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى الَّذِي خَلَقَ لَسْرَى﴾ (الاعلی: ۱-۳) گوئی: ﴿قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى﴾ ئەو موسا ئەگەر راست دەکەیت ئەدی بۆچی باووبایرانمان و پێشینەکان ھاوھێنان بۆ ئەو خواپە داناوه ؟ وەشتی تریان پەرستووه ؟ موسا (علیه السلام) فەرمووی: ئەوەیان پەرورددگارم دەزانیت و ھەموو شتیکی لە (لوح المحفوظ) دا یادداشت کردووه و ھەرگیز پەرورددگاری من شتی لێوون نابێ و ھیچی لەبیرناچی، واتە قسەکهی تۆ ئەو فرعون ھیچ بایەخیکی نیه، چونکە ئەوانیش واتە (ئەو پێشینانە بێ پەرست بوون) ھەرودەکو کەللەرەق و نەزان و نکۆلکارکاریبوون، بگرە خوای گەرە خۆی پێشتر لە (زەبور) دا ئەوانە بۆ پوون کردوونەتەو و پێی راگەیاندن و کە زۆر و کەم لە کردەو و گفتار بەچاک و خراپەو لەی خوا و ن نابێ، ئینجا موسا (علیه السلام) باسی ئەو دەکات کەچۆن خوای گەرە زەوی بۆکردوون بەبیشکە و ھەموو پێویستییهکی ژیانی بۆ مسۆگەر کردوون بۆ خوێمان و مەرماڵەکانمان و پووەک و ئاژەلەکانمان، ئەمانەش بەلگە و نیشانە ناسکران بۆ ئەو کەسانە کە خواوەنی ژیریەکی تەواون، ھەرودەکو خوای گەرە لەنایەتی ژمارە (۲۱- ۲۲) ی سۆرەتی البقرە) دا دیسانەو بەسی ئەو گونجانە گەرە ھەسارە زەوی دەکات کەچۆن راگیراوه و ئاسمانی بەسەرەو چاسپ کراوه و بەروبومیشی لەزەوی بۆ دەرھێناوین، دەبێت ئێمەش ئەو پەرورددگارە بناسین و ھاوھێل بۆدانەنێن ئەگەر خواوەنی ژیری تەواوین .

دواتر موسا (علیه السلام) باسی لەو دەکات کەخوای گەرە لەم زەوی یە ئێمە دیروست کردووه و ھەر دەمانکاتەو بەو خاکە و پاشان ھەر لەم خاکەشەو سەرلەنوێ دەرماندەھێنیتەو ھەرودەکو چۆن یەکەم جار دیروستی کردوون ئاواش دیروستمان دەکاتەو، وەک لەسۆرەتی (الاعراف) دا نایەتی (۲۹) دا ئاماژە بەو کردووه، لەگەڵ

نایه تی (۲۷)ی سورەتی (الروم) گفتوگۆی نێوان موسا و ھاپونی برای لەگەڵ فرعوندا درێژە ی کێشا، بەلام فرعون ھەر سووربوو لەسەر بێباوەڕی، وەکو خۆی گەرە دەفەرمویت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ... وَأَن يَخْشَى الْإِنسَانَ ضَحِيًّا﴾ (طە: ۵۶-۵۹)، لەم نایەتەدا خۆی گەرە باسی سەرکەشی فرعون دەکات لەگەڵ ئەو نەفامییەکی کەتاییدا بوو، وێرای کەمی عەقڵی لەبەلگە لاوازەکانیدا بۆ بەدرۆخستنەوێ موسا و براکەیی (علیە السلام)، فرعون لوت بەرزبوو، بۆیە سەرەنجام بەموسای گوت: ئەمانە ی تۆ دەیکەیت ھەرھەموویان جادویە، ئێمەش دەتوانین بەھەمان جادوو پووبەپووت ببینەو، بۆیە بەموسای گوت: ئەگەر ئازایت کاتێک دیاریبکە بۆئەوێ جادوگەرانێ ئێمە لەگەڵ ئێوێ جادوگەردا پووبەپوو دانیشن ھەریەکەیان جادووی خۆیان بکەن، دیارە موساش (علیە السلام) ئەوێ لەخوا دەویست، کەخەڵک کۆیکریتەو بەلگەو نیشانەکانی موسا کەخۆی گەرە پێی داوێ خەڵکە کە بەناشکرا ببینن، بۆیە موسا (علیە السلام) ھات پۆژێکی ھەلبرارد کە لەلای خەڵکە کە زۆر گرنگ بوو، ئەویش پۆژی جەژنیان بوو کە بەپۆژی خۆجوان کردن (یوم الزینە) ناسرابوو، وابابوو خەڵکی لەو پۆژەدا خۆیان دەپازاندەو دەھاتنە دەرەوێ کاروباریان نەدەکرد، موسا (علیە السلام) فەرمووی: باپۆژی خۆجوانکردنە کە دابنێن لەکاتی چێشتەنگا، چونکە ئەو کاتە تاریکایی شەو نەماوێ دەرەتی فیل و چاوبەست نیە، لەو کاتەدا دنیا پووناکە، ھەق و ناھەق بەناشکرا دەرەکەون، دیارە موسا (علیە السلام) دانیابوو کەخۆی گەرە ئاینی خۆی سەردەخات و لوتی قبطیە بێپرواکان دەشکێنێ ﴿فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ... وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَقْبَلَ﴾ (طە: ۶۰-۶۴)، لەم نایەتە پێوژانەدا خۆی گەرە باسی ئەو دەکات کە فرعون کەوتە خۆی و ھەرچی جادوگەری گەرە وولاتەکیبوو کۆی کردنەو، کە لەو سەردەمەدا جادوگەری زۆر باوی ھەبوو، کەسانی زۆر شارەزا ھەبوون، ژمارە ی جادوگەرەکان زۆربوو، (محمدی کوپی کەعب) ^(۱۵۴) دەفەرمویت: جادوگەرەکان ژمارەیان ھەشتا ھزار کەس بوو، (القاسم) ^(۱۵۵) دەفەرمویت: ھەفتا ھزار کەس بوون، بەلام (السیدی) ^(۱۵۶) دەفەرمویت:

^{۱۵۴} ضعیف إلیه: رواه ابن أبي حاتم (۸۷۹۶)

^{۱۵۵} صحیح إلیه: رواه وابن جریر (۱۸۴/۱۶/۹)

^{۱۵۶} ضعیف إلیه: رواه وابن جریر (۱۸۵/۱۶/۹)

(بضع) يك و سى هزار كهس بوون، (ابى امامه)^(۱۵۷) دهفرمويت: نوژده هزار كهس بوون، (محمدي كوپى نيسحاق)^(۱۵۸) دهفرمويت: يازده هزار بوون، (كعب الاحبار)^(۱۵۹) دهئيت: دوازده هزار بوون .

(ابن ابى حاتم) له (ابن عباس) وه دهگيرينه وه كه حهفتا كهس بوون^(۱۶۰)، بهلام له گيرانه وه يه كي تر دا هيناويه تي كه چل هه رزه كار يان مندالى (بنر اسرائيل) به فرمانى فرعون ره وانه كران بولاي جادوگره كان تاكو فيربين چون جادوگرى بكن، بويه گوتيان: ﴿وَمَا أَكْرَمْتَا عَلَيْهِ مِنَ السَّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ (طه: ۷۳)، نه مهش ديسان مايه ي تيرامان و ورد بوونه وهيه .

فرعون خوى بانگهيشتى بو خه لكه كه راگه ياند كه هه موويان بين و به شدارى ديتنى نهو كاره بكن كه تيايدا دووچور جادوگر (به بوچوونى نهو) تواناي خويان ده خه نه بوو، خه لكه كهش كو مه ل كو مه ل ده هاتنه دهر وه له ماله كانيان و به ره و نهو شوينه ديارى كراوه دهچوون و ده يانگوت: ﴿لَمَّا نَبِعَ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾، و اتا: به لكو پشتگيرى له جادوگره كانمان بكهين نه گهر نه وان سهر كه و توو بوون، موساش (عليه السلام) هاتنه ناو جادوگره كانه وه و پنى راگه ياندن كه نه مه به ره و موعجيزه يه كي خواييه جادوگرى نيه، له بهر نه وه خوتان له سزاي خوايى بپاريژن و قسه به ناوى خواوه هه لمه به ستن دهر باره ي نه وه ي كه گوايه كارى پيغه مبه ره كه ي و اتا (موسا) (عليه السلام) جادوگر ييه، وه فرموى: ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَلَكُمْ لَا تَقْرَءُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ... فَتَنَزَّغُوا أَوْ هُمْ يَنْتِهِمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ (طه: ۶۱-۶۲)، و اتا داماوخون و به وه يلاچن به دهم خواوه درو هه لمه به ستن، نه گينا خواي گهره گيروده ي سزاتان ده كات و دياره نهو كه سهش تياچوو په شيمانه كه درو به ناوى خواوه هه لبه ستي .

سهره نجام دوو به ره كي كه وته نيوانيانه وه، له ماناي نه م نايه ته دا و تراوه: خه لكه كه بوون به دوو به شه وه، يا خود جادوگره كان بوون به دوو به شه وه، به شيكيان پيشه كي بپويان به موسا (عليه السلام) كرد كه نه وه ي نهو موعجيزه يه و جادوو نيه، به لام هه نديكيان

^{۱۵۷} حسن إليه: رواه وابن جرير (۱۸۵/۱۶/۹)، ابن ابى حاتم (۸۸۰۰) .

^{۱۵۸} حسن إليه: رواه ابن ابى حاتم (۸۷۹۷)، وابن جرير (۱۹/۹/۶) .

^{۱۵۹} اسناده لایاس به، رواه ابن ابى حاتم (۱۳۴۷۹) .

^{۱۶۰} ضعيف: رواه ابن ابى حاتم (۱۳۴۸۲) .

سووربوون له سهر قسهی خوځيان و فرعوونه کهيان و دهيانگوت جادووه، خواي گه وره زاناتره.

ناحزه کان کهوته مقومقوو چرپه چري نيوان خوځيان و له ناو خه لکه کهدا گالهيان نايه وه که گوايه هارون و موسا ده يانه وي به جادو و گهري خوځيان خه لکه که له سهر خاکی خوځيان و ده رنن، هه روه کو خواي گه وره ديمه ني قسه و باسي نه وان پروون ده کاته وه و ده فرموي: ﴿قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ ثُمَّ يَأْتِيَكُمْ بِشَيْءٍ مِمَّا تَصِفُوا أَلْفًا الْيَوْمَ مِنْ اسْمَاءِ﴾ (طه: ٦٤)، و انا: نيوهش فيل و جادويي خوځتان به باشي ناماده بکن دژ به موسا و هارون، هه مووتان يه ک پيز بن، چونکه نه مړو پوژي يه کلایي کردنه وه يه و کي سهر بکه ويته نه وه براوه يه، پيکه وه هارو پيز بن، چونکه فرعون په يمانی پيتان داوه، به لأم سهره نجام ده رکوت که فيل و جادوگهري هه رچهنده گرنگ و به توانا بن هه رگيز به موعجزه يان پينا کرنت و ده بيت داماو و ده ستهوسان بوهستن له ناستيدا.

﴿قَالُوا يَا سَاحِرُ خُذْ نَارَ الْيَوْمِ مِنْ أَيْنَ تَشَاءُ وَلَا يُلْهِجُ السَّاحِرُ خَيْثُ أَتَى﴾ (طه: ٦٥-٦٩)، و انا: جادوگوره کان گوتيان يان تو جادوگهري خوځت بکه يان له سهره تادا نيمه جادويي خوځمان هه لنده دين، موسا (عليه السلام) فرموي: ناء جاري نيوه هي خوځتان هه لندهن، کاتيک گوش و پارچه کورسيه کان يان فريدا يه سهرزه وي، واده هاتنه به رچاو که بوون به ماري گه وره . . گه وره هوو شه يان ده هات، موسا له ناخي خويدا ترسا له وي که سهرکه وتوو نه بيت، چونکه تا نه و کاته ش خواي گه وره هيچي پيرانه گه يان دبوو، خواي گه وره ده فرموي: به موسا مان گوت: مه ترسه و دوودل مه به، تو سهرکه وتوويت، نه وي به ده ستي راسته وه يه فرتي بده، هه رچي نه وان کردو ويانه ده يما شينته وه، چونکه کاري نه وان جادوگهري و فيله و جادوگهريش واليده که ين که خوشي نه زانيت له کوپوه هاتوه !

وتراوه که جيوه و ناميري تريان تيکردبوون تا کو له به رچاوي خه لکه که هه لباوسين و گه وره دياربوون نه وان که شته کاني خوځيان نمايش کرد وتيان: ﴿وَقَالُوا بَرِّزْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ لَخَبْرُ الْقَالُونَ﴾ (الشعراء: ٤٤)، و انا به سهره وي و ناوي فرعوونه وه ده ست به کاره که مان ده که ين و نيمه ش سهرکه وتوو ده يين، به لأم که موسا (عليه السلام) داره که ي ده ستي فريدا، فرموي: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُ بِهِ السَّحْرَ إِنَّ اللَّهَ سَيُظْلِمُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ (يونس: ٨١-٨٢)، و انا: نه وي نيوه جادووه و خواي گه وره ش به تاليان ده کاته وه، خواي گه وره کاري به دکاراني خوشي نايه،

خوای گه‌وره خۆی هه‌ق سه‌رده‌خات (به‌فه‌رمانی خۆی) گه‌رچی تاوانباران سووریش بن له‌سه‌ر کاره‌که‌یان، واتا: جادو‌که‌یان .

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ رَبِّ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ (ل‌اعراف: ۱۱۷-۱۲۲)،

واتا: وه‌حیمان بۆ موسا کرد که‌داره ده‌سته‌که‌ت فرێده سه‌رزه‌وی، ئیتر هه‌موو جادو‌کانی ئه‌وان ده‌ماشیت‌ه‌وه، ئه‌وه‌بوو هه‌ق ده‌رکه‌وت و نا‌هه‌ق که ئه‌وان نه‌مایشیان کرد‌بوو به‌تال‌بو‌ه‌وه، لێ‌رده‌دا جادو‌گه‌ران شکان به‌ده‌ستی به‌تالی ق‌ل‌پ بو‌ونه‌وه، جادو‌و‌گه‌ره‌کانیش به‌که‌رنووشیدا که‌وتن و به‌ناشکرا گوتیان: ب‌پروامان به‌ په‌روه‌ردگاری جیهانیان هینا که په‌روه‌ردگارس موسا و هاپونیشه (علیه السلام).

به‌لێ کاتێک موسا داره‌که‌ی ده‌ستی هه‌ل‌دایه سه‌رزه‌وی، خوای گه‌وره بۆی کرده ماریکی گه‌وره‌ی پێدار، وه‌کو هه‌ندێ له‌پیشینه‌کان واباسیان کرد‌وه، هه‌روه‌ها ماریکی گه‌وره و شێوه‌یه‌کی ترسناکی ئه‌وتۆی هه‌بوو که‌زۆر هه‌راسان بوو، خه‌ل‌که‌که له‌ترساندا رایانکردو فریا شوێنه‌کانی خۆیان نه‌که‌وتن، ماره‌که‌ی موساش (علیه السلام) هه‌موو جادو‌ه‌کانی ئه‌وانی ماشیه‌وه‌و قوتیدان به‌یه‌ک جار، خه‌ل‌که‌که‌ش به‌ر له‌پاک‌دنه‌که‌یان بۆیان ده‌پوانی و ته‌ماشایان ده‌کرد که‌زانیان کار له‌ته‌ماشاکردندا نه‌ماوه، ئیتر به‌خێراییی که‌وتنه‌ خۆیان و رایانکرد .

هه‌رگیز شتی وایان به‌خه‌یالیشدا نه‌هات‌بوو، به‌لام جادو‌گه‌ره‌کان زۆر چاک بۆیان ده‌رکه‌وت که‌ئهمه جادوو نیه، بگه‌ر جادو‌گه‌ری هه‌رگیز شتی‌وای تێدا نیه و ناگاته ئه‌و ئاسته، بۆیه زۆر راست‌گۆیانه‌ دانیان به‌پاستیدا هینا و بی‌سه‌مه‌ینه‌وه‌و ترسان له‌فرعون، به‌بێ بیرکردنه‌وه له‌سزای فرعون زۆر پاشکاوانه له‌به‌رچاوی خه‌ل‌که‌که به‌ده‌نگی به‌رز گوتیان: ﴿قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾، واتا: باوه‌رمان هینا به‌په‌روه‌ردگاری هاپون و موسا (علیه السلام).

ئه‌گه‌ر سه‌رنج به‌دین جادو‌و‌گه‌ره‌کان له‌باوه‌ر هینانه‌که‌یاندا ناوی هاپونیان له‌پیش ناوی موساوه هیناوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاماژه‌بی‌ت بۆ ساخی و دروستی موعجیزه‌کانیان، به‌پارده‌یه‌ک که‌جیاوازی ناکه‌ن له‌نیوان هاپون و موسادا (علیه السلام) گه‌رچی به‌زۆری موسا (علیه السلام) گفتوگۆی له‌گه‌ل فرعون و خه‌ل‌که‌که‌دا ده‌کردو هارون وه‌کو پشتیوان و زمان پاراوێک وه‌زیریبووه .

خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿قَالَفِي السُّحْرَةَ سَجْدًا ... وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى﴾ (طه: ۷۰-۷۶)،
 واتا: جادوگرکان به‌کړنووشیدا که‌وتن، وتیان بړوامان هیئا به‌په‌روه‌دگاری هاپون و
 موسا (علیه السلام)، فرعون گوټی: چوڼ بړوا ده‌هینن له‌کاتیکدا من مؤله‌تم پیتان نه‌داوه ؟
 دیاره موسا نه‌وکه‌سه سه‌رکه‌وره‌یه‌تان بووه که هرخوټی فیری نه‌مانه‌ی کردوون و
 جادووی ناوای پینگوتون ! ده‌بی ده‌ست و قاچتان بېرم لاوینو، پاشان له‌خامتان بدهم و
 به‌قه‌د دارخورمایه‌که‌وه هه‌لتان بواسم تا‌کو بزانن کاممان سزای توندتر و دریرخایه‌تترمان
 هه‌یه، گوټیان نه‌و قسانه‌و نه‌و کارانه‌ی تو به‌رانبه‌ر به‌نیمه بربارت داوه بیانکه‌یت هیچ
 کارمان تیناکات له‌و پوه‌وه که‌خوای گه‌وره هق و ناهه‌قی بوجیا کردوینه‌ته‌وه و
 له‌نه‌ژادوکرؤکماندا بړوابونمانی به‌خوا داچانده‌وه نه‌و خویه‌ش نیمه‌ی به‌دی هیئاوه و
 توش چیت ده‌وی بیکه، تازه بړوامان به‌په‌روه‌دگاری خو‌مان هیئاوه تا‌کو له‌هه‌لکانمان
 ببوری . و له‌و شتانه ببوری که‌تو وات لی‌کردبووین ر‌قمان لیان بیته‌وه و وات
 تیگه‌یاندبووین که‌موسا (علیه السلام) جادوگره، به‌لام خو‌خوا زور باشته‌ر بومان و
 ده‌مینیت‌وه، پوژی دیت هرکه‌س به‌تاوانباریه‌وه بیته به‌ر باره‌گای په‌روه‌دگار نه‌وا
 ده‌خریته دوزه‌خیکه‌وه که نه‌تیایدا ده‌مریت و نه‌ده‌ژی، هرکه‌سیکیش به‌باوه‌پوه بیته
 لای و کرده‌وی چاکه‌ی کردبیت، نه‌وا نه‌و چاکه‌کارانه پله‌و پایه‌ی به‌رزیان لای خوا
 هه‌یه و له‌و به‌هه‌شته‌دا ده‌بن که ناو به‌ژی‌ریاندا به‌په‌روانی ده‌روات له‌ویدا بو هه‌تا هه‌تایه
 ده‌میننه‌وه، نه‌وه‌ش پاداشتی نه‌وانه‌یه که چاکه‌کارن .

(سعیدی کوپی جوبه‌یر)^(۱۶۱) و (عکرمه) و (القاسم)^(۱۶۲) و (الاوزاعی)^(۱۶۳) و
 هندیکی تر فرموویانه: کاتیک که‌جادوگره‌کان سه‌ریان دانه‌واند بو کړنووش بردن بو
 خوای گه‌وره له‌و کاته‌دا خوای گه‌وره کو‌شک و شوینه خو‌شه‌کانی خو‌یانی نیشاندان
 له‌ناو به‌هه‌شتدا، که‌خو‌یان ناماده کردووه بو‌نه‌وان، نه‌وانیش له‌خو‌شی نه‌و شوینه
 هو‌شیان به‌سه‌ره‌وه‌وه نه‌ما ناخو فرعون ده‌لیت چی‌و به‌چی ده‌یاتر‌سینن، بگره هر
 به‌لاشیانه‌وه گرنگ نه‌بوو، ناخو فرعون چوڼ سزایان ده‌دات و له‌ناویان ده‌بات .

^{۱۶۱} ضعیف: رواه ابن ابی حاتم (۱۵۶۳۹) .

^{۱۶۲} تفسیر ابن ابی حاتم (۱۳۴۸۰) لیس له سند .

^{۱۶۳} رواه ابن ابی حاتم (۱۳۴۸۱) .

فرعون زۆر ترسا که جادو و گهره کان باوه‌ریان هینا و ئەو پەواجه گەورەیان بەهاپون و موسا (علیه السلام) دا، بۆیە هەپەشەیی لیکرد که چۆن بئیرسی ئەو لەپیش چاوی ئەو خەلکە باوه‌ریان هینا، وە موساش بەو تەوانبار کرد که ئەو قیژی ئەو جادوگەری کردوون تاکو بەفیل فریوی خەلکی بدهن و لەشار بیانکەنە دەرەو وە لەدەسەلاتی فرعون دا نەبن، بەلام خۆ ئەم جادوگەرەنە نەموسا (علیه السلام) کۆی کردونەتەو نەپیشتر ناسیونی، بەلکو پیاوانی فرعون لەشارو لادیکانی ژێر دەسەلاتی فرعون هەلیان بژاردون و هیناویانن .

هەرەها خوای گەرە لەگەلێک سورەتی قورئانی پیرۆزدا بەجۆرەها شیوە چیرۆکی موسا و فرعون و گەلەکەیی و چارەنووسی هەردوو لایەن باس دەکات، وەکو سورەت و نایەتانه: (الاعراف) نایەتی (۱۰۳-۱۲۶)، (یونس) نایەتی (۷۵-۸۲)، (الشعراء) نایەتی (۵۱/۲۹)، هەرەها، خوای گەرە سزایەکی سەختی داناو بە فرعون، جگە لەسزای لەدنیا، ئەویش ئەوێکە دەرخاوە دۆزەخەو و پێی دەگوتریت: ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (الدخان: ۴۹)، واتا بجێژە لەو سزایە که تۆ خۆت بەخاوەن تۆلە و بەتوانا و دەسەلات دەزانی؟! .

بەپێی پووکاری واتای نایەتەکه فرعون جادوگەرەکانی سزای سەخت دا، بەرادەیهک کەدەستی راست و قاچی چەپی بڕین و پاشان بەقەدی دارخورماو هەلیواسین، تاکو خالکەکه لەو بەرزیه‌دا بیانبینی، بەلام ئەوان هەر سووربوون لەسەر باوهری خویان و داویان لەخوا دەکرد که خۆگری و نارامییان پێبەخشی و بە باوهردارییه‌وه بیانمرینی، وەکو خوای گەرە نزاو پارانه‌وه‌ی ئەوانی لەقورئانی پیرۆزدا هیناوه‌ ده‌فەرمویت: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا مَبْرَأً وَتَوَلَّىٰ مُسْلِمِينَ﴾ .

(عبدالله کوری عباس)^(۱۶۴) و (عبیدی کوری عومه‌یی)^(۱۶۵) هیناویانە که ئەوانە سەرلەبەیانیه‌که‌ی جادوگەر‌بوون و دەمەو ئێواره‌ی هەمان پۆژ شەهیدبوون، که‌واته‌ تەنها یەک پۆژ موسولمان بوون، بەلام چۆن موسولمان بوونیک؟! .

^{۱۶۱} ضعیف إليه: رواه عبدالرزاق (۹۶۲)، ابن ابی حاتم (۸۸۱۲)، ابن جریر (۴/۹/۶) .

^{۱۶۲} ضعیف إليه: رواه ابن جریر (۴/۹/۶) .

گه‌وره پیاوانی قبط پاش موسلمان بوونی جادوگه‌ره‌کان

گه‌وره پیاوانی قبط پاش موسلمان بوونی جادوگه‌ره‌کان هانی فیرعه‌ون دهمدن که نازاری موسا
(علیه السلام) بدات:

ئه‌وه پوویدا که پیشتر باسمانکرد، (قبطی)یه‌کان بی به‌لگه‌مان و ده‌مکوت بوون، جادوگه‌ره‌کانیش ملیان دانه‌واند بۆه‌ق و راستی، باوه‌ریان به‌خوای تاک و ته‌نها هیناو موسلمان بوون، به‌لام ده‌ست و پیوه‌ندی فرعون و (قبطی)یه‌کان هر سووربوون له‌سه‌ر نامه‌قی و بی بریوایی خو‌یان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْتَرُونَ قَوْمَهُمْ لِيُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ وَنَسْتَخْلِفُكُمْ فِي الْأَرْضِ فَنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف ۱۲۷ - ۱۲۹)، له‌م نایاتانه‌دا خوای گه‌وره ناماژ به‌وه‌ده‌کات که‌چۆن میرو پاشا و ده‌سه‌لاتداران و ده‌ست و پیوه‌نده‌کان فرعون و پیاوانی ده‌ورو به‌ری هانی فرعه‌ونیان داوه بۆئه‌وه‌ی دژی هارون و موسا و باوه‌رداران بوه‌ستنه‌وه، که به‌پینچه‌وانه‌وه ده‌بوايه هانی فرعونیان بدایه بۆسه‌ر پئی هه‌ق و خواناسی، یان هیچ نه‌بی بی دنگ و بی لایه‌ن بوونایه، ئه‌وه‌بوو ده‌سته‌یه‌که له گه‌وره پیاوانی فرعون، چوونه‌لای فرعون و پێیان گوت: نایا هه‌روا به‌ئاسانی وازله موسا و گه‌له‌که‌ی ده‌هینی که‌خراپه له‌سه‌رزه‌ویدا بلا‌وبکه‌نه‌وه و وازله تۆ بینن به‌خۆت و خواکانته‌وه؟ واتا تۆ فه‌رامۆش و په‌راویز بخرنیت و شتی تر به‌ره‌سترنیت؟ فرعون گوتی: ئیمه‌ش کوپه‌ره‌کانیان ده‌کوژین و ژنه‌کانیان ده‌هیلینه‌وه، خۆ ئیمه به‌سه‌ر ئه‌واندا زال و به‌ده‌سه‌لاتین، موساش (علیه السلام) به‌گه‌له‌که‌ی خۆی گوت: پشت به‌خوا به‌هستن و ئارام بگرن، ئه‌م زه‌ویه بۆخوايه و مولکی ئه‌وه، خوای گه‌وره‌ش مولکی خۆی ده‌داته ده‌ست ئه‌و به‌ندانه‌ی که‌خۆی ده‌یه‌وئیت و چاره‌نووسیش هر بۆ پارێزکاران و خواناسانه، گه‌له‌که‌ی گوتیان، پیشتر گه‌لی فرعون ئیمه‌یان ئازارده‌داو کوپه‌ره‌کانیان له‌ناو ده‌بردین، ئیستاش که‌خوای گه‌وره تۆی ئاردووه به‌پیفه‌مبه‌ر بۆسه‌ر ئیمه دیسان هر ئازارمان ده‌ده‌ن، موسا (علیه السلام) فه‌رمووی سابه‌لکو خوای گه‌وره دوژمه‌نه‌که‌تان ریسوا بکات و له‌ناوی به‌رنیت و ئیوه بکاته خاوه‌نی ئه‌م زه‌ویه و بزانی‌ت ئیوه‌ش له‌مه‌ولا چۆن چۆنی په‌فتار ده‌که‌ن! دیسانه‌وه خوای گه‌وره نمونه‌یه‌کی تر له‌فه‌رمووده‌ی موسای هیناو ده‌فه‌رموئیت: ﴿يَا قَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ، وَتَجَا بَرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (یونس ۸۴ - ۸۶)، واتا: موسا گوتی: گه‌له‌که‌م ئه‌گه‌ر ئیوه به‌راستی باوه‌رتان به‌خوا هیناو، ده‌ئیتر پشت به‌و خوايه به‌هستن ئه‌گه‌ر موسلمانن،

نهوانیش پشتیوانی خوځيان نيشانداو گوتيان . پشتمان به خوا به ستوه، خوايه گيان !
په روږدگار !...! توش مه مانكړه مایه ی فیتنه ی گلی سته مكاران، وه بهرهمه تی خوت
پرگارمان بکه لهوگه له سته مكاره .

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۖ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ﴾ (غافر: ۲۳ – ۲۴)،
واتا: (موسا مان نارد به خوځی و به لگه و په یام و موعجیزه کانیوه بولای فیرعون و هامان
و قارون، به لآم هم موویان گوتیان موسا جادوگرو ناراسته)، دیاره فیرعون پاشای هره
گوره یان بووه، هامان وه زیری بووه، قارون پیایوکی نیسرائیلی زور زور دهوله مندبووه،
به لآم له سر ناینی فیرعون بووه، که به پشتیوانی خوی گوره دواتر به دورودریژی باسی
(قارون) دهکین .

به نلی کاتیک په یامی خوی پوهانه کرا بوسر موسا (علیه السلام) و هاپون تاکو
بیگه یه نن به فرعون و گه له سته مکاره کی، نهوان وهریان نه گرت و دژی وهستان و
دهستیان کرد به سوکایه تی کردن به (بنی اسرائیل) یه کان و کوشتن و له ناو بردنیا،
به تاییه تی منالی تازه له دایک بووی کوپ، تاکو به رو بهرچه یان زیاده کات و هیڅ په یدا
نه کن، له راستیدا (قبطی) یه کان زور له (بنی اسرائیل) یه کان ده ترسان، به لآم خو خواست
و ویستی په روږدگار جیایه و هرکات بیه ویت بی ده سلات زال دهکات به سر
ده سلات داراندا، که سهره نجام هرواش بوو ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ وَسَيَّ وَتَدْعُ رَبِّي إِنِّي أَخَافُ أَنْ
يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ (غافر: ۲۶)، واته: فرعون گوتی: لیم گه پتن بانهو
موسایه بکوژم که بانگهواز بو په روږدگار کی دهکات، من ده ترسم سهره نجام موسا
له سر هم ناینه وهرتانبگیږیت و لاتان بدات و یان خراپکاری له سر زه ویدا
بلاو بکاته وه، سهره فرعون گومانی وابوو که موسا خه لکی له دین وهرده گیږی و خراپه
له سر زه ویدا بلاو دهکاته وه، له کاتیکدا خو ی په یتا په یتا منالی بیتاوانی دهکوشت و
سته می ده کردو داوای له خه لکی ده کرد بیه رستن !...! ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ
كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ (غافر: ۲۷)، موسا گوتی: من په نا به په روږدگاری خو
ده گرم که په روږدگاری نیوه یشه له هرکه سینک پروای به پوژی حساب و پرسینه وه نه بی،
نهوا که سینکی به فیزو لوت به رزه، وهکو فرعون .

﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ.....إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (غافر: ۲۷ – ۲۹)،

پیایوکی باوه پرداره کی خو ی ناشکرا نه کردبوو، سر به قبطی یه کان بووه، له ده سته ی

فرعون، ئايا كەسك دەكوژن كە دەلئت: (الله) پەروردگارمە و بەلگەونیشانەى ئاشكرائىشى بۇ ھىناون لەو پەروردگارەو، خۆ ئەگەر راست نەكات ئەوا لەسەر خۆى دەكەوئت، ئەگەر راستگۆش بئت ئەوا ئىمە زيانمان پى دەكات و ئەو سزايەى كەپئى راگەياندون دئتە پئتان، وەخوای گەورەش پئنومایى كەسانى زیدەپەرەو درۆزن ناكات، گەلەكەم! راستە ئەمپۆ مۆك و سامان و دەسەلات لەژئر دەستى ئئویدایە و لەسەرزەویدا ئئویدایارو ناودارن، ئەى ئەگەر لەناكاو خوای گەورە سزايەكى بۇ ناردین كى فریامان دەكەوئت و پزگارمان دەكات؟ فرعون گوئى: ئەوێ من دەیبینم ھەرئەوێە كە ئئویدەش دەیبینن، من چى بئیم ھەر ئەوێە، جگە لەمنیش كەس نەى كە پئنوماییتان بكات بۇ پزگەىەكى باش.

وتراو: ئەو پیاوێ كەژئر بەژئر باوەردار بوو ھەتا كاتى بپیارەكەى فرعون بۇ كوشتنى موسا (علیه السلام) بروای خۆى ئاشكرانەكردو، ئامۆزای فرعون بوو، ترساو كە موسا بكوژئت و خوای گەورەش قین و خەشمى خۆى بە قبطیەكان بپژئى، یان لەدواپۆژدا خوای گەورە سزایان بدات و بەبى بروایى بمرن، ھەندىكى تروتویانە، ئەو پیاوێ ئیسرائیلی بوو لەوپەرى شاردان نیشتەجى بوو، بەلام پوكارى مانای ئایەتە كە بۇ یەكەمیان نزىكتەر، (ابن عباس)^(۱۶۶) فرمویەتى: لەناو (بنی اسرائیل) یەكاندا تەنھایەك كەس باوەرى بەموسا ھىناو (علیه السلام) ئەویش ئەوپیاو بوو، كەلەوسەرى شارەو ھاتبوو، ھەرەھا ژئەكەى (فرعون) یش باوەردار بوو. بەلام (الدارقطنى) دەفرمویت: كەسك نەى كەناو (شەمعان) بوئت، جگەلە و پیاوێ ئیسرائیلی یەى كە باوەرى بەخو ھەبوو^(۱۶۷)، لەمئژووى (الطبرانى) دا ئەو پیاوێ ناو (خەیر) بوو، خوای گەورە زاناترە.

ئەوپیاوێ جواترین رستەو گوئەى فرموو لەبەرانبەر زالمترین كەسى ئەوكاتەى سەرزەوێ دا كە فرعون بوو، لەوتەكانى دا ھاندان و ترساندن ئیدایە، پوونكردنەوێ راستى و بەلگەى لۆژىكى ئاشكرایە بەدى دەكرئت، بەلگەى لەسەر قسەى راست و دروست، كەتەنھا موسلمان دەتوانئت ئەو جۆرە قسە پڕ لەداد پەرەریانە دەربەرئت، كەبەوپەرى ئەدەبەو لەپرووى دەربەرىنى راى خۆى و پاوئژەو پرسى پى كراو و ئەویش بى سەلمەنەوێ راستیەكانى دەربەرئو، لەفرمودەى پئغەمبەرى ئازیزماندا (ﷺ) ھاتوو

^{۱۶۶} منقطع: رواه ابن ابى حاتم .

^{۱۶۷} السهيلي كذا رواه تهره .

که دهفهرمویت ک (گه‌وره‌ترین جیهاد گوتنی وت‌ی راست و دادپه‌روه‌رانه یه له‌به‌رده‌می پاشا - سرکرده -یه‌کی سته‌مکاردا)^(۱۶۸)، و دیاره‌ئو پیاو‌ه‌ش به‌رزترین پله‌ی جیهادی بو‌خوی هه‌لب‌ژاردوه، و‌پ‌رای‌ئو قسه‌جوان و وه‌لامه‌ راست و پ‌او‌یژ‌ه‌ دروسته‌ی‌ئم پیاوه‌ خواناس و داد په‌روه‌ه‌ ه‌یشتا فرعون هه‌رسووری‌وو له‌سه‌ر که‌لله‌ ره‌قی و له‌خو‌بایی بون و له‌بی‌ ب‌روایی و خو‌ په‌رستی خو‌ی و سه‌رگه‌ردان‌کردنی خه‌لکه‌که‌ی، ته‌نانه‌ت له‌پ‌او‌یژ‌کردنیش دا ته‌نها به‌قسه‌ی‌ئو پ‌یژ‌ه‌ی ده‌کرد که‌هه‌رگیز قسه‌و باس و نه‌خشه‌یان دژی خواستی فرعون نه‌بوو، ئه‌و ته‌نها ئه‌و پ‌او‌یژ‌ه‌ی به‌لاوه‌ په‌سه‌ند بوو که دژی موسا و ه‌ارون و باوه‌پ‌داران بی، نه‌ک ئه‌و پ‌او‌یژ‌ه‌ی بو د‌وزینه‌وه‌ی راستی و شوین‌ که‌وتنی بی، نه‌مه‌ش س‌روش‌تی هه‌موو سته‌مکاریکی بی باوه‌ره.

خوای گه‌وره‌ هه‌والی موسا (علیه‌ السلام) له‌قورئانی پ‌ی‌و‌ژ‌دا بو پیغه‌مبه‌ری ئازیزمان (ﷺ) ده‌گ‌یر‌ینه‌وه‌ ده‌فهرمویت: ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَئِلٌ هَؤُلَاءِ... جِئَا بِكُمْ لَیْلًا﴾ (الاسرار ۱۰۲ - ۱۰۴).

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً...﴾ (الانعام ۱۲ - ۱۴)، هه‌روه‌ها له‌سوره‌تی (الزحرف) نایه‌تی (۵۱ - ۵۶)، وه‌ سوره‌تی (النازعات) نایه‌تی (۲۰ - ۲۶) وه‌سوره‌تی (هود) نایه‌تی (۹۶ - ۹۹) وه‌سوره‌تی (غافر) نایه‌تی (۳۰ - ۳۵) دا باسی موسا و ه‌ارون و باوه‌پ‌داران ده‌کات (۱)، له‌گه‌ل هه‌ندی له‌سیفه‌ته‌کانی فرعون و س‌زاو چاره‌نووسه‌که‌ی و ئه‌وس‌زایه‌ی له‌دنیا‌دا چه‌شتی و له‌ دوا‌پ‌و‌ژ‌دا له‌وه‌ سه‌خت ت‌ریشی بو ئاماده‌ک‌راوه .

له‌سوره‌تی (غافر) دا خوای گه‌وره‌ نمونه‌ی وت‌ه‌کانی پ‌یاو چاکه‌که‌ی ه‌یناوه‌ که نه‌گه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌ باوه‌ر به‌ موسا (علیه‌ السلام) نه‌که‌ن ئه‌وا وه‌کو گه‌لانی تر له‌وانه‌ تووشی س‌زاین، هه‌روه‌کو گه‌لانی پ‌یشوو له‌سه‌رده‌می نوح ع‌ادو ئه‌مود دا تیاچوون، خوای گه‌وره‌ سته‌م له‌به‌نده‌کانی خو‌ی ناکات، پ‌یاو چاکه‌که‌ ده‌لیت: ده‌ترسم ئه‌و پ‌و‌ژ‌ه‌ ه‌یچ ده‌روازه‌ی پ‌زگاریتان نه‌بی، یاخود پ‌و‌ژی دوا‌یی له‌به‌رده‌می په‌روه‌ردگ‌اردا، خو‌ خو‌تان ده‌زانن که کاتی خو‌ی خوای گه‌وره‌ (یوسف) ی نارد بو‌سه‌ر باو باپ‌یرانی ئیوه‌ که (موسا) ش(علیه‌ السلام) هه‌ر له‌به‌رویه‌ره‌چه‌ی ئه‌و یوسف‌یه، ئه‌وسا باو باپ‌یرانتان گومانیان له‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی یوسف هه‌بوو، که‌چی نیستاش ئه‌و گومانه‌تان هه‌رماوه‌ له‌به‌رانبه‌ر

^{۱۶۸} صحیح: رواه احمد (۴ / ۳۱۵)، النسائي الكبرى (۷۸۲۴)، ابو داود (۴۳۴۴)، الترمذي (۲۱۷۴)، ابن ماجه (۴۰۱۱)، احمد (۶۱/۱۹/۳)، احمد (۲۵۱ / ۱۵)

(موسا)دا(عليه السلام)ئەوان تياچوون، ئىۋەش دەتانگوت تازە خوا ھىچ پىغەمبەرنىڭ پەۋانە ناكات ! بەلەم خۋاى گەۋرە سىتەمكاران پىسۋا دەكات، ئەۋانەى كە بى زانىيارى پەخنە لەكاروبارى پىغەمبەران دەگرن، ئەۋە كارىكى ناشىرىنە، لاي خۋاى گەۋرەش گەۋرەيە، ئاۋا خۋاى گەۋرە دلى لوت بەرزو سىتەمكاران مۇز دەكات لەسەر ئەۋ شتەى كەلەو دىلەدايە . لەگەلنىك ئايەتى قورئانى پىۋۇزدا خۋاى گەۋرە باسى ئەۋە دەكات كە لەپۇزى سەغلەتى و ناپەحتەى دا مۇۋفى ئارامى لى ھەلدەگىرى و دەروازەى پزگار بونىشى نامىنى، بۇ نمۇنە: ئايەتى (۱۰ - ۱۲)ى سۈرەتى (القيامە)و ئايەتى (۳۳ - ۳۶)ى سۈرەتى (الرحمن).

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَٰمَّانُ ابْنِي لِيإِلَّا فِي تَابٍ﴾(غافر: ۳۶ - ۳۷)، پاش ئەۋەى فرعون باۋەپرى نەھىنا، نەبەموساۋ نەبەراۋىژكارانى خۋى و سور بوو لەسەر بەرپەرچدانەۋەى ئەۋ پىغەمبەرە نازدارانە (عليه السلام)، ئىنجا بەتەۋاۋەتى پۈۋى راستەقىنەى پەر لەگىلى و نەزانىنى خۋى دەرخت، كاتىك بە (ھامان)ى ۋەزىرى خۋى گوت: ئەى ھامان كۆشكىكى بەرزىم بۇ دروست بىكە تاكو پىيادا سەرىكەۋم بەرەو ئاسمان بۇئەۋەى بېرسىم يان بزانم دەربارەى ئەۋ پەرۋەردىگارى موسى باسى دەكات، يان دەربارەى يەكلایى كردنەۋەى ئەۋەى ئاخۇ پەرۋەردىگارە موسى باسى دەكات، يان سەربەخۇ لەخۋىەۋە دەللىت من پىغەمبەرم، چونكە من باۋەپ بە موساناكەم و بەراستى نازانم، ئاۋا بەۋ جۆرە بەدىكارىەكانى فرعون لەبەرچاۋى خۋى جوانكرابون و خراپكارىەكانى خۋى لەدلىدا شىرىن كرابون، لەگەل ئەۋەش دا كەبەرەنگارى ئەۋە دەبۈۋە كە خەلكى پىگەى خواپەرستى بگىرتە بەر، فرت و فىلەكانى فرعون ھەرھەمويان بەسەر خۇيدا شكايەۋەۋە بەزىانى خۋى تەۋاۋ بوون، ھەرۋەھا خۋاى گەۋرە دەربارەى ئەۋ فرمانەى فرعون بۇ ھامانى ۋەزىرى كەكۆشكىكى بەرزى بۇدروست بىكات، دەفەرمۇيت، فرعون بەگەلەكەى گوت: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَٰمَّانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أُطْعَمُ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾(القصص: ۳۸)، واتا ئەى خەلكىنە ! من جگە لەخۆم ھىچ پەرۋەردىگارىكى دىكە شك نابەم كەخۋاى ئىۋە بى، ئەى ھامان تۆش بەخشى سۈرۋەكراۋ - بەناگر -كۆشكىكى بەرزىم بۇ دروست بىكە تاكو پىيادا سەرىكەۋم بۇ ئاسمان و بزانم ئەۋ پەرۋەردىگارى موسى باسى دەكات چى يەۋ چۆنە و بېريارى چى يە دەربارەى موسا، چونكە من لەموسا بەگومانم و بەراستى

نازانم . وشەى (تباب) لەنايەتەكەى پيشوودا ماناى (پەنجەپۆيى و خەسارەت مەندى) يە،
 وەكو (ابن مسعود)^(١٦٩) و (مجاهد)^(١٧٠) هينايانە، فرعون ويستى بەهۆى ئەو كۆشكەرە
 بگاتە ناسمان و بەوردى رینگەكانى وناسمان و ئەستىزەكان بگەريچت، تاكو پرسىارى
 راستى يان ناپراستى موسا (عليه السلام) بكات هامانىش كۆشكىكى زۆر بەرزى بۆ دروست
 كرد، كەوتراو: هيج كۆشكىك نەبوو لەوسەرەدەمەدا لەولاتى مىصر لەو كۆشكە
 بەرزترىت .

(اهل الكتاب) پښيان وايەكە فرعون (بنى اسرائيل) يەكانى زۆر شەكەت و ماندوو
 دەكرد لەدروست كردنى خشتى ئەو كۆشكەدا، بەهيج جۆرئ كەسيش بۆى نەبوو
 يارمەتییان بدات، دەبوايە ھەر خۆيان گلى خشتەكانيان ھەلکەندايەو كۆيان بگردايەتەو
 و لەبىزنگيان بدايە، پاشان ئاويان بەهنايەو قورپان بگرتايەتەو خشتەكانيان لەقالب
 بدايەو پاشان وشكییان بگردايەتەو ئامادەيان بگردايە بۆ دروست كردنى كۆشكەكە
 واش داوايان لى كرابوو كە دەبوايە پۆژانە ژمارەيەكى ديارى كراوى خشتيان بپريايەو
 ئامادەيان بگردايە، خۆنەگەر ئەو ژمارەيەى بۆيان ديارى كرابوو لەخشت پۆژانە
 تەواويان نەكردايە ئەوا ئازاردەدران و سووكايەتەيكى زۆريان پى دەكراو سزا دەدران،
 لەبەرئەو بوو (بنى اسرائيل) يەكان ھاكنە خزمەتى موسا (عليه السلام) و پښيان گوت: ﴿أَوْذَيْنَا
 مِنْ قَبْلِ أَنْ نَأْتِيَا كَيْفَ نَعْمَلُونَ﴾ (لأعراف: ١٢٩) ، واتا: ئێمە بەرلەوھى تۆشمان بۆ
 پەوانە بكرئى وەك پيغەمبەر ئازار دەدرين، وە ئىستاش كە تۆمان بۆ پەوانەكراويت
 ھەرئازار دەدرين، موساش ١١ فەرمووى: بەلكوپەروردگار تان دوژمنەكە تان لەناو بەرئت
 و خۆتان ببنە خاوەن زەوى و خاكى خۆتان لەدواى لەناوچوونى ئەوان، تاكو خواى
 گەرە بتانبينى ئەوسا چۆن دەبن و چۆن پەفتار دەكەن، ئەو بوو موسا (عليه السلام) پەيمانى
 پێدان كە چارەنووسى چاك بۆئەوانە لەلایەن خواو، ئەو بوو سەرەنجام پيشبيني و
 پەيمانەكەى موسا چۆن بوو، خواش واى هينايە پيش، ديارە ئەمەش بەلگەيەكى ترە
 لەسەرئەوھى كە موسا (عليه السلام) پيغەمبەرى خوايە .

بياوچاكەكەش لەلایەكى ترەو لەلایەن خۆيەو خەريكى بانگەوازی خۆى بوە بۆلای
 خواپەرستى و بەلگە هيناوە بۆ خەلكى و ئامۆزگارى كردنيان و پشتيوانى دەربرين

^{١٦٩} رواه ابن جرير (١٢ / ٢٤ / ٦٦) .

^{١٧٠} صحيح: رواه ابن جرير (١٢ / ٢٤ / ٦٦) .

بۆموسا و ھارون و موسلمانان، وەکو خۆی گەرە قسەو بانگەوازەکانی ئەو پیاو چاکەیشی لەقورئاندا باس کردوو دەفەرمویت: ﴿رَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ... فَأَرْثُكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (غافر: ۳۸ - ۴۰) واتا: کەسەباوەردارەکە گوتی: ئەو گەلەکەم شوێن پەيامی خۆی بکەن و لەگەڵ مندا بن، بەرەو پێنومایە دەتانبەم، ئەو گەلەکەم ژيانى ئەم دنيایە دەسکەوتییکی کەمەو دەبێتەو، ژيانى دواپۆژ درێژخایەنە و ئەو خانەى مانەوێ هەتا هەتایی یە، هەرکەس کردەوێهەکی خراپ بکات ئەو وەك خراپەیهکی خۆی سزادەدرێت و ئەو کەسەى چاکەش بکات نیریبی یان می، ئەگەر باوەردار بێ، ئەو دەچێتە ئەو بەهەشتەو بەبێ بەرانبەر و بەخۆپای لەلایەن خواوە رزق و پۆزی پێ دەدرێت، لەبەشیکی تری و ئەو بانگەوازەکانی دا ئەم پیاوچاکە باسی بێ ھودەیی ئەویر و بۆچوونە ھەلەنە دەکات کە ئەوان شوێنی کەوتوون و ئاگاداریان دەکاتەو لەو چارە نووسە ترسناکەى لەپیشیانە ئەگەر ھەروا بەردەوام بن لەو بارو بپوا خراپەیهى ھەلیانبێژاردوو و دواى فیرعەون کەوتوون، بۆیە بەگەلەکەى فەرموو ﴿وَيَا قَوْمِ مَا لِيَ اَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجَاةِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ اَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (غافر: ۴۱ - ۴۶)، واتا: ئەو گەلەکەم ! چیتانە ؟ خۆم بانگتان دەکەم بۆ پزگاربوون، کەچی ئێو بانگەوازم دەکەن تاکو باوەرپەخوا نەکەم و ھاوێلى بۆ بپاریدەم لەسەر بنەمای نەزانی، کەمن هیچ زانیاریەکم نیە لەو بارەیهو کە بەلگە بۆبێ بپوایی خۆم بەنیمەو لای خۆی گەرە، من بانگتان دەکەم بۆ پەرستنی ئەو خوایهى کەخاوەن دەسەلات و بەتوانایە، بێگومان ئەو شتەى کەئێو منى بۆ بانگ دەکەن ئەلەدنیاو ئەلەقیامەتدا سوودی نیە، وەدوا پۆزی گەرانەوومان ھەربۆلای خوایه، وەزیدەرەوانیش لەبێ بپوایی و سەرگەردانی و دنیا پەرستی دا دەبنە ھاوێلى ئاگرو دۆزەخ، ئەوسا لەو دنیایەدا ئەو قسانەى منتان دیتەو بپ، من بەقسەى ئێو ناکەم و کاروباری خۆم دەدەمە دەست ئەو خوایه، ھەرئەویشە کە بینایە بەبەندەکانى خۆی، ئەو ھوو خۆی گەرە ئەو پیاوێ پاراست لەوقیل و تەلەکانەى خەلکەکە بەرانبەریان دەیکرد، سزایەکی توندیشی ھێنایە سەر دارو دەستە و شوێنکەموتوانى فرعون دا، ئەو ئاگرەى کە بیانیان و ئیواران پوحيان سزادەدات لەبەرە خودا لەپۆزی دوايش دادەست و پێوھندى فرعون دەخړنە ناو توندترین سزاو .

مەبەست ئەوێه: کەخۆی گەرە هیچ کەس و گەلێک سزاندات تاکو پەيامی خۆی بۆ نەنیریت و بەلگەکانى لەسەر مال نەکات و بەخۆشى و ناخۆشى و ترس و مژدە پێیان

رانه‌گه‌یه‌نیّت، هه‌ربۆیه پاش ئه‌و هه‌موو به‌لگه زۆرانه‌ی که‌ناردی بۆ (قبطی)یه‌کان و ده‌ست پێوه‌ندی فرعون، ئه‌وان هه‌ر باوه‌ریان نه‌هینا، ئیتر خوای گه‌وره‌ش ده‌روازه‌ی سزا جوهره‌کانی خۆی ترازانده‌سه‌ریاندا، وه‌کو ده‌فه‌رمووت: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّبْطِ... فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَاللَّمَ آيَاتٍ مُفْصَلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ﴾ (الاعراف: ۱۳۰ - ۱۳۳) که‌ کورته‌ی واتاکه‌ی به‌م جوهره‌یه، خوای گه‌وره‌ که‌لی فرعوئی تووشی وشکه‌ سالی و بی‌ بارانی کرد، که‌ کشتوکالّ کردن هیچ سوودی نه‌بوو بۆیان، به‌روبووم و دانه‌وێله‌یان زۆرکه‌می کرد، دارودره‌ختیان وشک و زه‌رد هه‌لگه‌را، سابه‌لکو بیریک بکه‌نه‌وه‌و به‌خۆیاندا بچنه‌وه، به‌لام بی‌ سوود بوو، هه‌رسوور بوون له‌سه‌ر به‌د به‌وایی و بت په‌رستی خۆیان، هه‌رکه هه‌ریکی باراناویان به‌دی ده‌کرد ده‌یانگوت ئه‌مه به‌شی ئیمه‌یه و ئه‌مجاره‌یان بۆ ئیمه‌ ده‌باریت، وه‌نه‌گه‌ر باران نه‌باریایه ده‌یانگوت ئه‌ونه‌گه‌یه‌یه به‌شانی موساوه‌ یه‌ له‌که‌ل شوین که‌وتوه‌کانی، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ بوو به‌لام ئه‌وان وایان نه‌ده‌گوت، هه‌موو نه‌گریسی و نه‌هاتی و وشکه‌ سالییه‌کیان ده‌دایه پال موسا و باوه‌رداران و هه‌موو چاکه‌یه‌کیشیان ده‌دایه پال خۆیان . به‌لام خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی (پاداشت و خه‌لاتی موسا و باوه‌رداران لای خوایه) ده‌یانگوت به‌موسا U هه‌رچه‌ند به‌لگه‌و موعجزه‌مان نیشان به‌ده‌یت ئیمه‌ باوه‌رت پێ ناکه‌ین و شوینت ناکه‌وین و به‌قسه‌ت ناکه‌ین، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هه‌موو به‌لگه‌کانیش بخه‌یته‌ به‌ر ده‌ستمان، بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ خۆی باشت ده‌زانێ که‌ ئه‌وانه‌ باوه‌ر ناهین و ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمووت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ، وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (یونس: ۹۶ - ۹۷)، واتا: ئه‌وه‌که‌سه‌نه‌ی که‌پیریاری خوا ده‌رباره‌یان پوون وناشکرایه و سزابه‌خۆیان په‌واده‌بین ئه‌وانه‌ باوه‌ر ناهین، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هه‌موو ئایه‌ت و موعجزه‌ی خوایشیان بۆیه‌ینی، هه‌تا سزا نه‌بینن ، دیاره‌ کاتی سزاکه‌ش ده‌رگای ته‌وبه‌داده‌خری و په‌شیمانی دوایی بی‌ سووده .

پاش ئه‌و هه‌موو به‌لگه زۆرانه و ناردنی پێغه‌مبه‌ران و ئامۆژگاری پیاو چاکان و چاکه‌ له‌که‌ل کردنی زۆر له‌گه‌لیاندا، ئه‌وان هه‌ر به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر نادانی و که‌له‌ ره‌قی و پابه‌ند بوونیان به‌وێت په‌رسته‌یه‌ی که‌له‌ باو باپه‌ره‌ نه‌فامه‌کانیا نه‌وه‌ بۆیان مابوه‌وه، به‌سه‌ر کردایه‌تی فرعون و دام و ده‌زگا و ده‌زیره‌کانی و لایه‌نگرانی، ئینجا کاتی ئه‌وه‌ هات که‌سه‌ره‌تای سزایان نیشان به‌دریت، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت:

﴿فَإَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَاللَّمَ آيَاتٍ مُفْصَلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ﴾ (الأعراف: ۱۳۳)، وشعی (الطوفان) لهم نایه‌ت‌دا چ‌ند واتایه‌کی جیاواز ه‌ل‌ده‌گریت، له‌وانه‌ش: (ابن عباس)^(۱۷۱) ده‌ف‌رمویت: واتا باران و لافاوکی زور و سه‌روم‌پو بی و‌ه‌ست‌انه‌وه، که ده‌بیته مایه‌ی خنک‌اندنی دارودره‌خت و له‌ناوبردنی کشتوکال و به‌روبووم .

وه (سه‌عید کوپی جوبه‌یر)^(۱۷۲) یش ه‌روای ف‌رموه، به‌لام (قتاده)^(۱) و (الس‌دی)^(۱) و (الض‌حاک)^(۱۷۳) و (ابن عباس وعطاء)^(۱۷۴) واته: زور مردن، یان مه‌رگی به‌کو‌مه‌ل، وه (مجاهد)^(۳) ده‌ف‌رمویت: واتا سی‌لاوی ناو وه تاعون به‌مه‌موو‌جو‌ره‌کانیه‌وه و وه له (ابن عباس)^(۱۷۵) وه و‌تراوه که (طوفان) واتا چوار لا لی‌گرتن، یان سزایه‌ک که له‌مه‌موو لایه‌که‌وه بیان‌گریته‌وه. ه‌روه‌ها (ابن جریر)^(۱۷۶) بردویه‌یته‌وه س‌ر (عائشة) که پیغه‌م‌بر (ﷺ) ف‌رمویه‌تی: ﴿الطوفان الموت﴾، واتا: لافاوی مه‌رگ .

به‌لام وشعی (الجراد) نه‌وه نا‌ش‌کرایه و مانای (کولله‌یه)، ه‌روه‌کو له (ابوداود)^(۱۷۷) وه ده‌گیرنه‌وه، که ده‌بیاته‌وه س‌ر سه‌لمانی فارسی، ده‌ف‌رمویت: پرس‌یار ک‌راله له‌پیغه‌م‌بر (ﷺ) ده‌ریاره‌ی (کولله)، ف‌رموی: (زورترین سه‌ریازی خوان، من خوم نایان‌خوم و ح‌رامیشی نا‌که‌م)، واتا پیغه‌م‌بر (ﷺ) له‌پ‌روی قیزه‌ونی ی‌وه کولله نا‌خوات نه‌ک له‌پ‌روی ح‌رامی ی‌وه، ه‌روه‌کو چ‌ون خواردنی سی‌رو پیازو گوشتی چ‌ه‌قل نا‌خو‌ریت له‌ب‌ر ب‌ون و به‌رامه‌یان نه‌ک له‌ب‌ر ح‌رامی، ب‌گره سی‌رو پیاز زور به‌سوودن و نابیت بو ناوک‌ومه‌ل بخو‌ریت، نه‌بادا به‌بو‌نه‌که‌ی خ‌ه‌ل‌کی ه‌راسان بیت، نه‌گینا کولله له‌پ‌روی شه‌ری ی‌وه ده‌خو‌ریت، له (عبدالله کوپی نه‌بی نه‌وفی) ی‌وه ده‌گیرنه‌وه که گو‌تویه‌تی: له‌حه‌وت جه‌نگ‌دا له‌گ‌ه‌ل پیغه‌م‌بر (ﷺ) به‌ش‌داربو‌وین و کولله‌مان ده‌خوارد، واتا نه‌وان ده‌یان خوارد، نه‌ک پیغه‌م‌بر (ﷺ)، نه‌خواردنه‌که‌یشی ته‌نها له‌پ‌روی قیزه‌ونی

^{۱۷۱} صحیح بمجموع طرقه: رواه ابن ابی حاتم (۸۸۶۴)، ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۰ / ۳۱) ابن ابی حاتم (۸۸۵۷)، ابن ابی حاتم (۸۸۶۱)

^{۱۷۲} ابن ابی حاتم باسی کردوة ب‌لام س‌ت‌ندی نیه .

^{۱۷۳} حسن: رواه ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۰ / ۳۱)، ابن ابی حاتم (۸۸۵۳)

^{۱۷۴} صحیح الیه: رواه ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۰ / ۳۱)

^{۱۷۵} ضعیف: رواه ابن ابی حاتم (۸۸۵۷)، ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۱)

^{۱۷۶} ضعیف: رواه ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۱)، ابن ابی حاتم (۸۸۵۵)

^{۱۷۷} مرسل: رواه ابو داود (۳۸۱۳ - ۳۸۱۴) ابن ماجه (۳۱۲۹)، ابن ابی حاتم ح (۱۴۹۵)

یوه بووه، له تفسیره که شماندا ^(۱۷۸) شو فرموده و ته به نرخانه مان هیناوه که له م باره یوه گوتراون .

به کورتی، به ربووم و میوه یان وشک هه لات و دو چاری نه خویشی هات، سه باره ت به (القمل) یش، هه چهنده وشه که مانای (نه سپی) ده که یه نیت، به لام نه ویش لیره دا چهند لیکدانه ویه کی هیه، له وانهش (ابن عباس) ^(۱۷۹) ده فرمویت: نهوسنه یه که له که نه مه و په یدا ده بیت، یان نهوسنه یه که له که نه و دانه ویله ده دات، له مانایه کی تریدا ^(۱۸۰) هیناویه تی که مانای شو کولله وردیلانه یه که بالیان نیه، هه روه ها (مجاهد) ^(۱۸۱) و (عکرمه) ^(۱۸۲) و (قتاده) ^(۱۸۳) ش هه روایان فرمووه، به لام سعید کوپی جوبه یر و (الحسن) ^(۱۸۴) فرمویانه: مه که زکی وردیلای په شکله یه، (بن اسلم) ^(۱۸۵) یش ده فرمویت ک (قمل) واته: رشک و نه سپی، له لایه کی تره وه (ابن جریر) و اباس ده کات که مانای جوړه (هه په) یه که له ناو زمانی عه ربه ی دا، که نه م هه رانه له که لیا ندا ژیاون، هه موو شوینیکیان پرکردو ته وه، پاخه رو داخه ریان دا کردماندوه، به ته و او ته ی خه لکه که یان بیزار کردوه به پراده یه که که نیتر خه لکه که له و زه یاندا نه ماوه و به ته و او ته ی په کیان که و ته، (عطاء کوپی سانب) یش وای لیکد او ته وه که هه نه سپی ناسایی بوون و (حسن البصری) یش به خویندنه وه ی سووک، و انا بی گراوی خویندویه تیه وه و (الشدة) ی بوته کردوه و به (القمل) خویندویه تیه وه نه که به (القمل)، سه باره ت به (الضفادع) یش واته (بووق) به پراده یه که بووق زو ربوو که ده که و ته ناو خوړاک و مه نجه ل و قاپ و ده فره کانیانه وه، ته نانه ت و تراوه: نه که ر یه کیکیان ده می بکردایه ته وه له نا کاو بو قیک نه که و ته ده می یه وه، (دم) یش مانای (خوین) ه، هه موو شله مه نیه کانیان خوینی تیده که و ت، ته نانه ت ناوی خواردنه وه شیان تیکه لی خوین بوو، یان خوین تیکه لی بوو، هه رناو یکیان له ده ریای (نیل) یش هه لیکو استایه نه و ا هه ر پر بوو له خوینکی قیزه ون و پیس، ویرای نه وهش

^{۱۷۸} واته: تفسیر القرآن العظیم - ابن کثیر

^{۱۷۹} فی سنده ضعف: رواه ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۲)، ابن ابی حاتم (۸۸۷۱) .

^{۱۸۰} حسن لطرقه: رواه ابن ابی حاتم (۸۸۷۰)، ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۲) .

^{۱۸۱} رواه ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۲) .

^{۱۸۲} ضعیف: ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۲) .

^{۱۸۳} صحیح الیه: ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۲) .

^{۱۸۴} ضعیف: رواه ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۲) .

^{۱۸۵} صحیح الیه: رواه ابن ابی حاتم (۸۸۷۵)، ابن جریر (۶ / ۹ / ۳۲) .

ئاويان لە ھەر پروبارو جۆگەلەو بیرکیشەو ھەلبەگواستایە دیسان ھەر خوینی تێدا بوو، بەلام ھیچ کام لە (بنی اسرائیل) ئەوبارەیان بەسەردانەھات، نەئەسپیی لینی دەدان و نەبۆق بەسەریاندا دەباری و نەئاویشیان بەخوین پیس و سوو بۆگەن دەبوو، ئەو ھەش لەبەرخاتری گەورەیی و پێزی موسا (علیه السلام) لەلای خواي گەورە، (محمەدی کوپی نیسحاق)^(١٨٦) دەفەرمویت: ﴿فَرَعَوْنَ كَاتِيكَ زَانِي جَادُوْكَرْهَكَانْ بَاوْهَرِيَانْ هِيْنَا، ئەو ھەرسوور بوو لەسەر بەدبەروایی و لوت بەرزى خوێ، بگرە دەستیدایە دژایەتی کردن و بەرەنگار بوونەوێ موسا (علیه السلام) لەگەڵ ئەو کەسانەى کە لەگەڵیدا بوون، بەلام ھیشتا خواي گەورە ماوەپیندا، تاكو بیربکاتەو و تەوبە بکات، لەبەرئەو سزای گەورەى بۆ نەنارد، بەلکو بەدوای یەكدا چەند وردە نمونەى سەروشتى نیشاندان، سەرھەتا دوچارى وشكەسالى و بى بارانى ردى، پاشان لافاوى بۆ ناردن، ئینجا كۆللە، پاشان ئەسپى، دواتر بۆق، ئینجا خوین، ھەموویان لەكاتى جیاجیادا، كاتيك لافاوى بۆناردن، زەوى وزارى كۆرە قۆرۆ لیتە و پۆكەكانیان بەقۆرۆ لیتە سواخ دران و گەشەیان نەكرد، بۆیە برسیتی پووی تى کردن، ئیتەر لەم بارەدا ھیچ چاریان نەماو پەنایان ھینا بۆ موسا (علیه السلام) کەفریایان بکەوێت و پزگاریان بکات، ھەروەكو قورئانی پیرۆز لەم بارەىو دەفەرموێت: ﴿وَلَمَّا رَفَعَ عَلَيْهِمُ الرُّجُزَ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرُّجُزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرِيَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْهِ إِسْرَائِيلَ﴾ (الاعراف: ١٣٤)، واتە: ئەى موسا لەپەرەردگارى خۆت بپاریزەو ھە پەیمانى پێداوێت – وەلامت بداتەو – تاكو لەم ناپەھەتە پزگارمان بکات، جائەگەر توانیت ئەم بەلایەمان لەسەر لابەریت، ئەوا باوەرت پى دینن و بەنى ئیسرائیلیەكانت بۆ پزگار دەكەین و دەیان دەینەو دەست خۆت، (موسا)ش (علیه السلام) بەكۆل لەخواي گەورە پارایەو، نزاكەى وەرگراو ئەو ناپەھەتەیان لەسەر لاچوو، بەلام ئەوان ھەردەمیشیان نەكردەو کەباوەر بەنن یان لە پەیمانەكەى خویان پیرسنەو، لەبەرئەو خواي گەورە كۆللەى بەسەردا باراندن وتراو: كۆللەكان ئەو ھەندە زۆر بوون كە ھەموو میووە بەرى دارو گەلای دارو قەدى داریشیان داكروشت و خواردیان، بەو ھەشەو نەوستان پویان كرده ناوماڵەكانیان و لاشیپانی دەرگاكانیان خوارد، دارى دارەپرایان خوارد، بگرە بزماری ئاسنینى دەرگاكانیان خوارد، خانەو مانیان بى دارو دارەپراو دەرگا و پەنجەرە مانەو و زۆریەیان پەمان بەسەریاندا، دیسان كە زانییان چاریان نە،

^{١٨٦} ضعیف الاسناد: رواه ابن جریر (١ / ٢٤٧) .

هاتنه‌ولای موسا (علیه السلام) وهه‌مان قسه‌ی پینشوین کرده‌وه و گوتیان: نه‌ی موسا نه‌گهر له‌په‌روه‌ردگارت داوا به‌که‌یت نه‌م کوللانه‌مان له‌کۆل بکاته‌وه نه‌وا باوه‌ر ده‌هینین و موسلمان ده‌یین، دیسان موسا (علیه السلام) له‌په‌روه‌ردگار پارایه‌وه: خوای گه‌وره نه‌م جاره‌ش ده‌رفه‌تی دان . وه‌ده‌شی زانی که‌باوه‌ر ناهینن و په‌یمان ده‌شکینن، به‌نزاکه‌ی موسا پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) کولله‌کانیش له‌ناو‌چوون و ژبانیان ناسایی بو‌ه‌وه، به‌لام نه‌م جاره‌ش وه‌کوه جاری پینشوو زمانیان به‌و باره‌دا نه‌سو‌راندو ورته‌یان لیوه‌نه‌هات که‌باوه‌ر به‌ینن، بۆیه خوای گه‌وره نه‌سپیی بۆ ناردن، واباس کراوه که‌فرمان به‌موسا کرا (علیه السلام) که‌به‌لای مه‌لۆیه‌کدا بروات و به‌داره‌که‌ی ده‌ستی پیای بکیشی، نه‌ویش چوه‌لای مه‌لۆیه‌کی گه‌وره و داره‌که‌ی پیندا کیشا، ئیت‌ر له‌و مه‌لۆیه‌وه نه‌سپیی بی ژمار په‌رته‌وازه بوون و بلا‌وده‌بو‌ونه‌وه و هیرشیان برده‌ناو ماله‌کانیان و خواردنه‌کانیانه‌وه، خه‌وو خۆراک و حه‌وانه‌وه‌یان نه‌ما، ئارامیان لی هه‌لگیرا، کاتیک تینیان بۆ هات به‌ده‌ست نه‌و نه‌سپینیانه‌وه بیزار بوون، سه‌رله‌نوێ هاتنه‌وه لای موسا (علیه السلام) وهه‌مان داواو په‌یمانیان پی‌راگه‌یاند، خوای گه‌وره‌ش نه‌م جاره‌شیان نه‌و به‌لایه‌یشی له‌سه‌ر لا‌بردن، به‌لام وه‌کو سروشتی ناسایی خو‌یان نه‌هاتنه‌وه به‌لای قسه‌و په‌یمان‌ه‌که‌ی خو‌یاند‌او فرامۆشیان کرد . بۆیه خوايه گه‌وره‌ش بۆقی به‌سه‌ردا‌باراندن به‌را‌ده‌یه‌ک که‌ناوما‌ل و ژورو خۆراکیان پر‌بوو له‌بۆق، هه‌چ که‌سێک نه‌بوو که‌ جل و به‌رگ و خۆراکه‌کانی بۆقی تینه‌چوو‌بیت، هه‌مووشته‌کان بۆق دایان‌پۆشی‌بوو، نه‌م جاره‌شیان که‌ ژبانیان به‌ده‌ست بۆقه‌وه لی هه‌راسان بوو، دیسان هاتنه‌وه‌لای موسا (علیه السلام) هه‌مان په‌یمان و داوای جاری جارانیان ئاراسته‌کرد، خوای گه‌وره نه‌م جاره‌شیان دلی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه‌شکاندو داوای گه‌له‌که‌ی هاته‌دی و بۆقه‌کان پوو‌کانه‌وه‌و بارودۆخ چاک بو‌ه‌وه، که‌چی نه‌وبی گفت و په‌یمانانه‌ شه‌رمیان نه‌کردو نه‌هاتنه‌وه به‌لای په‌یمان‌ه‌که‌ی خو‌یاند‌ا، له‌به‌ر نه‌وه خوای گه‌وره خو‌ینی به‌سه‌ردا‌باراندن به‌جۆریک که‌ئاوی نیل و پرو‌باره‌کان و کانی و بیره‌کان هه‌ر هه‌موویان پر‌بوون له‌خو‌ینا‌ویکی قیزه‌ونی بۆگه‌ن، (ابن ابی اسلم) ده‌لیت: خو‌ینی لوت پر‌ژان بو‌ه، وه‌ک (ابن ابی حاتم) ^(۱۸۷) هینا‌ویه‌تی . خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَمَّا رَفَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزَ قَالُوا وَيْلَهُ اِذْ لَنَا رَبُّكَ فَانْقَمْنَا مِنْهُمْ فَاغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بَاثِلُهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ (الاعراف: ۱۲۴-۱۳۶)، له‌م ئایه‌ته به‌رزانه‌دا خوای گه‌وره بۆ پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) نه‌وه

^{۱۸۷} صحیح: رواه ابن ابی حاتم (۸۸۸۲)

باس دهکات که چۆن (قبطی یهکان) و دهست و پیوهندهکانی فرعون لهکاتی خوشی دا لهخویان بایی دهبوون و سزای باوهپداران و (بنی اسرائیل) یهکانیان دهاو لهکاتی تهنگانه دا هانایان بۆ موسای پیغه مبهەر (علیه السلام) دههینا که له خوا بپارێتهوه و پزگاریان بکات و پاش پزگار بوون سهر له نوی دهچوونهوه سهر هه مان باری پیشوویان، به لام خوای گهرهش ماوهی زۆر پیدان و سزایهکی بۆ دواخستن، سهره نجام شایسته بوون به سزایهکی توند، بۆیه خوای گهره سزای سهره تاو کۆتایی دنیای بۆ ناردن و نقومی کردن و کۆتاییان پێ هات، ئهو فرعه ونهی ساتیک دهیگوت: من پهروهرداری ههره گهرهی نیوهم و ساتیکی تر دهیگوت: ئهی ئه وه نهیه هه موو مولک و سامانی ولاتی میصر له بهردهستی خۆمدایه و ئاوی پوباره کان به ژێر باخ و باخا تا کانمان دا دهروات، هاوکات به موسای گوت: تۆ جادوگهریت و دهتهوی له سهر ئایینی باو با پیرانمان لمان بدهیت و خراپه له سهر زه ویدا بڵاوبکهیتهوه!

ئهمانه و چه نندین و چه نندین بێ شهرمی و بێ ئه ده بی تری نواند به رانه به خوای گهره و پیغه مبه ره نازداره که ی و باوه پداره راستگۆو خۆپاگره کان . تاسه ره نجام له دنیا دا به ئاو خنکا و له قیامه تا به ناگر سزا ده دریت .

وه له سورتهی (الزخرف) نایهتی (٤٦ - ٥٦) دا خوای گهره دیمه نیکي تری ئهو گفتوگۆیه به شیوه یهکی تر باس دهکات و باس له تیاچوونی ئه وان دهکات که چۆن خوای گهره کردنی به په ندو نمونه بۆ ئه وکه سانی تر له سهر زه ویدا . خوای گهره پیغه مبه ریکي خۆپاگرو داناو زیره کی بۆ ناردن تا کو ریننوما ییان بکات بۆ سهر رپی راست و له بت په رستی دوور بکه ونه وه و خوای تا ک وته نها بناسن و بی په رستن، چه نندین نمونه ی نایه تی به هیزو موعجیزه ی گهره گهره ی بۆ ناردن هه رله دارده سته که ی دهستی موسا (علیه السلام) وه قات دهکات به دهستی سپی و شه و قدار ی موسا (علیه السلام) له گه ل چه نندین نمونه ی تر، له وسه ر ده مه دا هه یچ که مایه تی و عه یبه نه بووه که به که سیکی زاناو لیژانیان بگوتایه جادوگه ر چونکه ئه وان به لایانه وه زۆر ئاسایی بوو، به لکو زۆریش جیگه ی شانازی بوو که به که سیکی زانا بلیت (جادوگه ر) بۆیه هاتن و به موسایان گوت (علیه السلام) ﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْزُونَ﴾ . پاشان خوای گهره باسی له خۆبایی بوونی فرعون دهکات و شانازی به و دورگانه وه دهکات و لهکاتی ئاو زیاده بوونی نیل دا پراوده بوون و پاشان شانازی به مال و سامان خشل و زیڤه که یه وه

دهكردو دهیگوت: خوموسا ئەمانەى نیه، ئەوئەیدەزانى كه جوانى پیاوو پاشایان لەزیرەكى و دانایی و ژیریان دایە و جوانى ژنان زیاتر بەخشڵەیهو، نەك پیاوان، گالتەى بەموسا (علیه السلام) دەكرد كه بۆچى فریشتەى لەگەڵدانیه ؟ ئەوئەیدەزانى كه فریشتەكان زۆر بى فیزو ساكارن و لەخزمەتى بەندەچاكەكارو پیغەمبەراندان، تەنانتە بآلیان دادەخەن وەك پریز لیئانیك بۆئەو كەسانەى بەدواى زانست و زانیاریدا دەگەڕێن، وەك پیغەمبەرمان (ﷺ) لەفەرموودەیهكدا ئاماژەى بەوئەداوو دەفەرمویت^(۱۸۸): (فریشتە بەلەكانى دادەخات بۆكەسانى زانست مەند وەك نیشاندانى پەزامەندى بۆئەوكارەى كەدەيكەن)، ئیتر ناخۆ ئەو فریشتانە بەرانبەر بە پیغەمبەرىكى وەك موسا(علیه السلام) گەورەو نازدار چى بكەن ؟، وپراى ئەمانە ﴿فَاسْتَخَفْ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، واکا فرعون قۇناغ بە قۇناغ عەقلى ئەو خەلكەكەى دواوەخست و پلە بەپلە وای لى كردن كه ناسایی بى بەلایانەو كە باوەربەو بەكەن (فیرعەون) خواى هەرە گەورەیانە .

نەفەرە لەفرعون بێت، خواى گەورە دەفەرمویت: ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِآيَاتِنَا بَيَّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى ... وَأَلْبَقَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (القصص: ۲۶ - ۴۲) كورتەى واکاكەى بەو جۆرەیهكە فرعون و شوێنكەوتوانى دژى هەق و راستى وەستانەو بەمال و مۆلك و سامان و پلەوپایەو دەسەلاتى دنیاىى یەو لەخۆیان باى بوون و سەرەنجام داواى خواپەتیشى بۆخۆى دەكرد، ئاكامەكەى بەهینانى چەند ئایەت و بەلگەیهك بوو، كەنەبوونە مایەى گۆرانی عەقڵ و ژیری ئەوان، بۆیە ئەوئەیان بەخۆیان پەوا بینى كەخۆیان دوچارى سزا و تۆلەیهكى دنیاىى گەورە كردو پرسیواى و تیاچوون سەرەنجامیان بوو، تەنانتە لەسەر لەبەیانیهكدا فرعون و سەربازو كۆشكدارە كانى پێكەو دوا بەیەكیان نقوم بون و تیا چوون و كەسیان دەرباز نەبوون، مال و خانەیان بى سەروشوێن بوون، هەموویان نقومى ئاوبوون و گیانیشیان بۆ ئاگرى دۆزەخ پەوانەكرا، بەم جۆرە نەفەرەتى دنیاىان هاتە سەرو لەدوا پۆزیش دا كەسانى پرسیواو بەدندمودو پووتالەن .

^{۱۸۸} حسن: رواه احمد (۲۳۹ / ۴)، الترمذي (۳۵۲۵)، ابن ماجه (۲۲۶)، عبدالرزاق (۷۹۳ - ۷۹۵)، احمد (۵ / ۱۹۶)، ابو داود (۳ / ۲۶۴۱ - ۲۶۴۲) الترمذي (۵ / ۲۶۸۲)، ابن ماجه (۲۲۲).

تیاچوونی فرعون و سەربازەکانی

کاتیک قبطی یەکانی میصر سوور بوون لەسەر بەدبەروایی و کەللە پەقی خۆیان و شوین فرعەونیەکیان کەوتن و پشتیان کردە پێغەمبەرەکی خوا موسا(علیه السلام) کەپەيامی خوایی و تەوراتی بۆ هینابوون ، ئینجا خوای گەرە بۆ راستی پێغەمبەرەکی خۆی چەندین بەلگەو موعجیزەو دەراسای گەرە بۆ ناردن ، بەلام ئەمانە هیچ سوودیان نەبوو ، هەموو ئەوانەیی باوەریان هینا ، وەک گوتراوە : تەنها سێ کەس بوون ، ژنەکی فرعون و پیاویکی تری دەستەیی فرعون و ئەوپیاوەش کەلەوپەری شارەو هاتبوو ، پشتیوانی خۆی بۆموسا راگەیاندا ناگاداریشی کردەو کە دەست و پێوەندی فرعون بەتەمای کودەتا لێکردنی ئەون ، وەک لەناوەتی ژمارە (٢٠)ی سورەتی (القصص) دا هاتوووە لەمانای نایەتەکەش دا فەرموودەیی پێغەمبەرمان محمد (ﷺ) هەیه کە (ابن عباس)^(١) هیناوەتی و (ابن ابی حاتم) لەئەووە گێراویەتەو ، دیارە ئەو کەسانەیی باوەریان هینا جگە لە جادوگەرەکان سێ کەس بوون ، ئەگینا جادوگەرەکان بەگشتی کێنووشیان بردو بەناشکرا موسلمانن خۆیان دەربەری و ، وتراوە : ئەوانەیی بڕوایان هینا سێ کەس بوون بڕیتی بوون لەوسێ کەسەیی کەسەر بە (قبطی یەکان) بوون ، بەلام لەلایەکی ترەو وتراوە ک کۆمەلێک لە قبطی یەکان و دەست و پێوەندەکانی یان کەسە نزیک و خزەمانی فرعون بوون لەگەڵ جادوگەرەکان و هەموو (بنی اسرائیل) یەکان ، بەلگەش لەسەر ئەو فەرموودەیی خوای گەرەیه کە دەفەرموین : ﴿لَمَّا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ثُورُةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُمْ أَنَّهُمْ يَقْتُلُهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَغَالِي فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ (یونس: ٨٣) راناوەکەیی سەر (قومە) دەگەریتەو بۆ فیرعون ، چونکە پەوتی گشتی نایەتەکە . وادەریدەخەن ، وتراویشە نەخیر ئەو راناوە دەگەریتەو بۆ (موسا) (علیه السلام) ، چونکە لەواژەیی پرستەکەدا جیکەوتەکەیی لەئەووە نزیکە ، بەلام بۆ چوونی یەکەم بەهیزترە و لەتەفسیرەکەش دا واماواژەیی پێکراوە و فرعون خۆی زۆردەسەلەتداربووە لەسەر زویدا وخەلکەکە لەترسی ئەو نەیانوتراوە باوەر بهینن ، هەرەکو خوای گەرە دەفەرموین :

﴿وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَغَالِي فِي الْأَرْضِ﴾ ، واتا : زۆر بالادەست و دڕندە و ستەمکاربووەو ﴿وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ وپرای ئەوەش زۆر زیدەپەوو توند پەبووە ، کەچی مێشولەیهکی ساکار تەنگی پێ هەلچنی کە سەربازێکی زۆر بچکۆلەیی خوای گەرەیه ، کەوابوو ئەوانەیی باوەریان

^١ سەندە لا باس بە : رواه ابن ابی حاتم (١٦٧٩) .

هیناوه کهم بوون ، جگه له جادووگه ره کان که دوایی و له پوژی نمایشه که داباوه پریان هینا مانای وایه پاناوه کهش له سهر وشه ی (قومه) دهگه ریته وه بو فرعون نهک بو (موسا) (علیه السلام) خوای گه وره زاناته ، به لگه یه کی تر بو هه مان راستی ئه وه یه که (موسا) (علیه السلام) ناموزگاری گه له که ی و باوه پدارانی کرد که پشت به خوابهستن له دهست ستمی ئه و ستمکاره و داوا بکه ن که خوا به ره حمی خو ی پزگاریان بکات له و بی پروا شه ره نگیزانه .

پاشان خوای گه وره وه چی کرد بو (موسا) و هاپونی برای (علیه السلام) که له میصر کو مئه لی خانوی چاک و جیاواز له هی قبطی یه کان دروست بکه ن ، تاکو له کاتی کوچ و تهنگانه دا پروو بکه نه ئه و خانوانه و له ویدا نیشته جی بن ، به خانوه کانیش واین که بتوان به نویژو خوا به رستی ئاوه دانیان بکه نه وه و مژده به باوه پداران بده — ئه ی موسا — که ئه وه سه رکه و تنیکی باشه و هی باشتیش به ریوه یه ؛ هه ره کو خوای گه وره له م باره یه وه ده فهرمویت: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ يُثُوًّا وَاجْعَلُوا لِيُثُوكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (یونس: ۸۷).

وتراوه وشه ی (قبلة) واته : مزگهوت ، یان شوینیک که نویژی زوری تیدا بکری ، وه وتراوه بویه خوای گه وره فرمان و مژده یان ده داتی که ئه و خانوانه دروست بکه ن ، تاکو تیایدا نویژ بکه ن ، چونکه ئه وان نه یانده توانی له ترسی فرعون به ناشکرا نویژ بکه ن ، وه وتراوه (قبلة) به مانای (به رانبهر) ، واتا خانوه کانتان به رانبهری یه کتری دروست بکه ن ^(۳) تاکو له یه کتره وه نزیک و به ناگابن ، دیاره نویژ کردن له کاتی تهنگانه دا زور گرنگه و ئارامی به مرو ف ده به خشیت ، هه ره کو خوای گه وره ده فهرمویت به پیغه مبه رمان محمد (ﷺ) و موسلمانان: ﴿وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ (البقرة : ۴۵) پیغه مبه ری نازیزمان (ﷺ) هه رکاتیک ترس و نا ئارامی کاریک پوو ی تی بکر دایه ، خیرا نویژی ده کرد ^(۳) وه وتراوه : مانای وایه ئه ی موسلمانان مژده تان لی بی نیستا ده توان به ناشکرا له ماله کانی خوتاندا نویژ بکه ن ، چونکه نه تانده ویرا له مزگهوت و له به رچاوی پیاوانی فرعون بیرو بپروا که تان ناشکرا بکه ن .

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلَّوْا عَنْ سَبِيلِكَ..... فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَغْلِبُونَ﴾ (یونس : ۸۸ - ۸۹) ئه مه تگا و پارانه وه ی موسا بوو (علیه السلام)

^۳ ئه وه یان لیکنده وه ی سعید کوری جوبه یه ره ، ضعیف ، ابن جریر (۷ / ۱۱ / ۱۵۵)

^۴ حسن : رواه احمد (۵ / ۳۸۸) ، ابو داود (۱۳۱۹) ، محمد بن نصر (۲۱۲) مسلم (۶۸۶۱) .

دژی دوزمنه‌که‌ی خوا ، تاکو قین و فەشە‌ی خۆ‌ی پێ‌ برێژی چونکه فرعون بە‌نه‌ینی و ئاشکرا دژایه‌تی خۆ‌ی ده‌کرد ، فیزو لوت به‌رزی تێ‌دا‌بوو ، یاخی و به‌دکار‌بوو ، (موسا) (علیه السلام) فهرمووی: خواجه خۆت به‌فرعون و ده‌ست و پێ‌وه‌نده‌کانی مال و سامانیکی زۆرت به‌خشیه‌وه ، هه‌روه‌ها به‌ قیبطی‌یه‌کان به‌گشتی و نه‌وان له‌سه‌ر ئایینی فیرعه‌ون ، هه‌موو شتیکی پازاندنه‌وه‌ی ژیا‌نی دنیاو خۆشیه‌کانت به‌وان داوه ، که‌نه‌زانه‌کان واده‌زانی نه‌وه‌مانای نه‌وه‌یه‌که‌ نه‌وان باشن و چاکه‌کارن بۆیه‌ نه‌وه‌ هه‌موو نازەیان گیراوه و نه‌وه‌ هه‌موو شتانه‌یان پێ‌ دراوه ، به‌لام خۆ نه‌وانه‌ هه‌ر مال و سامانه‌وه‌ تاده‌گات به‌پله‌و پایه‌ی دنیا‌یی و خۆراک و به‌رگ و پۆشاک و لا‌خی به‌هێزو پاشایه‌تی و ده‌سه‌لات و ته‌نها شتیکی دنیا‌یین و په‌یوه‌ندیان به‌ ئایینه‌وه‌ نیه ، ده‌ی سا خواجه ﴿ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰی اَمْرَالِهٖمْ ﴾ مال و سامانیان له‌ناو‌به‌ره ^(٤) به‌لام (ابو‌العاليه) ^(٥) و (الربيع بن انس) ^(٦) و (الضحاك) ^(٧) فهرمو‌یا‌نه مانای نه‌وه‌یه‌که‌ (نه‌ی خواجه بیانکه‌ره به‌ردی‌کی نه‌خش دار و به‌و شی‌وه‌یه بیانه‌ی نه‌وه‌یه‌که‌) به‌لام (قتاده) ^(٨) ده‌فهرمو‌یت: پێ‌مان رابگه‌یه‌نه‌ که‌ کشتو‌کا‌له‌کانیان بوه‌ به‌به‌رد (محمد کو‌ری کعب) ^(٩) یش ده‌فهرمو‌یت : (قامیشی شه‌کریان بوو به‌به‌رد) وه‌ مال و سامانیان هه‌ر هه‌مووی بوو به‌به‌رد ، (نه‌وه‌سه‌ر هاته‌ی عومه‌ری

کو‌ری عبدالعزیز باس کرا ، عومه‌ریش به‌ گه‌نجی‌کی فهرموو: ئاده‌ی بې‌زکیسه‌ یه‌کم بۆ بیته ، کیسه‌که‌ی بۆ هێنا که‌تۆک و هێلکه‌ی تێ‌دا بوو ، کردی به‌به‌رد) ^(١٠) ، پاشان موسا (علیه السلام) فهرمووی: ﴿ وَاشْذُذْ عَلٰی قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰی يَزُوْرَ الْعَذَابُ الْاَلِيْمُ ﴾ ، واتا دل‌یا‌ن بگوشه ، چونکه نه‌وانه‌ باوه‌رنا‌هێنن هه‌تا سزای توند نه‌چێژن ، له‌مانای ئه‌م ئایه‌ته‌ پێ‌زۆره‌ش دا (ابن عباس) ^(١١) ده‌فهرمو‌یت: واتا نه‌ی په‌روه‌ردگارا سه‌ردل‌یا‌ن مۆری‌که‌ که‌نه‌وانه‌ چ که‌له‌ په‌ق و بێ‌ بې‌روایه‌کن و شایسته‌ی سزان ، خۆ‌ی گه‌وره‌ش وه‌لامی داوه‌ته‌وه‌و نزا‌که‌ی وه‌رگرتوه‌وه ، هه‌روه‌کو‌ چۆن کاتی خۆ‌ی (نوح) (علیه السلام) نزای کرد له‌گه‌له‌که‌ی و فهرمووی: ﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلٰی الْاَرْضِ مِنْ

^١ ابن عباس و مجاهد خ: ل فهرمو‌یا‌نه (اطمس علی اموالهم) واتا: له‌ناوی به‌ره : ضعیف : ابن جریر (٧ / ١١ / ١٥٨) ، صحیح

الیه : ابن جریر (٧ / ١١ / ١٥٨)

^٢ ضعیف الاسناد : ابن جریر (٧ / ١١ / ١٥٧)

^٣ ضعیف الیه : ابن جریر (٧ / ١١ / ١٥٧)

^٤ حسن الاسناد : ابن جریر (٧ / ١١ / ١٥٨)

^٥ صحیح الیه : ابن جریر (٧ / ١١ / ١٥٨)

^٦ ضعیف الاسناد : ابن جریر (٧ / ١١ / ١٥٨)

^٧ ضعیف الاسناد : ابن ابی حاتم (١٠٥٤٣)

^٨ ضعیف الیه : ابن ابی حاتم (١٠٥٤٦) ابن جریر (٧ / ١١ / ١٥٨)

الْكَاذِبِينَ ذُبَّارًا ، إِنَّكَ إِذْ تَدْرُسُهُمْ يُصَلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٦-٢٧﴾ ، وَاثَا :
 (پەروەردىگارا هیچ لەو کەسە بێ بڕوايانە مەبۆیژە و لەناویان بەرە ، ئەگەر وازیان ئێ بێنی
 و ھەر بێمێننەو ، ئەوا بەندەکانت گومرا دەکەن و جگە لەوێ کە خراپکارو بێبڕواشیان
 ئێ دەکەویتەو!) ، ھەروابەو جوژەش خۆی گەورە نژی موساو ھاپونی بۆی ٧ وەرگرت
 و فەرمووی: ﴿قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتَكُمْ فَاَتَقِيْمًا وَلَا تُشْعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾ (یونس: ٨٩) ، وَاثَا :
 خۆی گەورە فەرمووی : نژاو داواکەتان وەرگیرا ئێوێش -ئەو موساو ھارون- لەسەر
 رێبازی خۆتان بەردەوام بن و ھەرگیز نەکەونە شوێن ئەو کەسانە کە نەزائن -واتا فرعون
 و بێ بڕوايان- زانایانی تەفسیر و ھەندێ لە (اھل الکتاب) فەرموویانە: (بنو اسرائیل) یەکان
 مۆلەتیاں لە (فیرعون) خواست تا کو رینگەیان بدات بۆنە دەرەوێ شار بو ئەنجامدانی
 مەراسیمی چەژنیکی خۆیان ، ھەرچەندە فرعون ئەگەرچی پێی خوێش نەبوو بەلام
 مۆلەتیشی دان ، ئەوانیش وا خۆیان ئامادەکردبوو کە بەیە کجاری سەری خۆیان
 ھەلبگرن و بەرەو شام بکەونە پێ ، (اھل الکتاب) واباس دەکەن کە خۆی گەورە فرمانی بە
 (بنو اسرائیل) کرد کە خێش و کەرەسە پازاندنەو لە قەبیلەکان بخوانن
 بۆچەژنەکەیان ، ئەوانیش خێشێکی زۆریان کوژدەو و ھەرئەوشەو شاریان بەجێ
 ھێشت و درێژەیان بەکوچەکەیاندا بەرەو شام رێک گرتەبەر ، کاتی کە ھەوایی کوچە بە
 فیرعون گەیشت ، زۆر زۆر پەست و توپە بوو ، کەوتە گەللەکردن و سازدانی سوپاکە
 تا کو دوايان بکەوێت ، خۆی گەورەش ئەم ھەلوێست و پووداوە بۆ پیغەمبەری ئازیزەمان
 (ﷺ) باس دەکات و دەفەرمویت: ﴿وَأَوْخِثْنَا إِلَىٰ مَوْسَىٰ أَنْ أُسْرِ بِعَادِي ... وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾
 (الشعراء: ٥٢ - ٦٨) ، کورتە و اتاکە بەم جوژە: وەحیمان کرد بۆ موسا کە خۆت و
 شوێنکەوتوانت شو بڕۆن و شارچۆڵ بکەن ، چونکە فیرعون و سەربازەکانی
 بەدواتانەو ، فیرعون خەلکیکی زۆری کوژدەو تەو ئەمەش بە باوەرداران رابگەینە کە
 ئەوان بەرامبەرمان زۆر قین لەدن ، ھەموومان دەبێ ھۆشیار بین ، سەرەنجام ئەو خەلکە
 میصرمان لەو بەھەشت و کانیوانە و دەرن ، لەگەڵ ئەو خێش و زێرە زۆرە ھەیانبوو ،
 وێرایی خانووە جوانەکانیشیان ، ئاوامان لێکردن و ھەموومان بەمیراتی لەوان سەندەو و
 دامان بەبەنی اسرائیلی یەکان ، لەگەڵ خۆرھەلاتن دا ئەوان شوێن موسا و باوەر داران
 کەوتن ، کاتی کە گەیشتنەو بەباوەرداران ، شوێنکەوتووە باوەر دارەکان پویان کردە موساو
 گوتیان ، ئێمە بینراوین لەلایەن سەربازەکانی فرعونەو و پێشمان بەدەریاگیراوە و

دەرفەتی پزگاربونمان نەماوە ، موسا(عليه السلام) فەرمووی: وانیە ، من پەرەردگاری خۆم لەگەڵدایە و پێنوماییم دەکات ، ئێمە وەحیمان بۆ موسا کرد کە بەدارەکە ی دەستی بدات لە دەریاکە ، بەوەش دەریاکە دوو کەرت بوو ، گروپ گروپ سەربازەکان وەک کێویکی گەورە بەدوای موسلمانەکاندا رایانکرد بەناو و شکایی دەریادا ، لەوکاتەدا دەریاکەمان وێک هێناوە و موسا و باوەردارانمان پزگارکرد بەگشتی ، بەلام پاشان ئەوانی دیکەمان نەقۆم کرد ، ئەمەش نایەت و بەلگەیەکی خوایی یە ، گەرچی زۆریەکی ئەوان باوەردارنەبوون واتە قەبلی یەکان-پەرەردگاری تۆش بەتواناو بەبەزەییە .

زانایانی تەفسیر فەرموویانە: کاتێک فرعون و سەربازەکانی کەوتنە شوێن موسا و باوەرداران ، لەشیوەی سوپایەکی بێ شومارو زۆرداربوو ، تەننات و تراوە : هەر ژمارە ی ئەسپە ڕەشباوەکانیان سەد هەزار سەربازبوو ، خۆی گەورە زاننا ترە ، و تراوە : ژمارە ی بنی اسرائیلی یەکانی نزیکە ی شەش سەد هەزار سەرباز بوون ، درێژی ئەو پێگەیە ی کەبریویانە بەیاوەری موسا(عليه السلام) تا سەرگۆپی(یعقوب) ی باپیرە گەورەیان(عليه السلام) چوار سەد و بیست و شەش ساڵ هەتاوی بوو .

مەبەست لەوەیە کە : فرعون بەخۆی و سەربازەکانیە و کەوتە شوێن موسا و باوەرداران(عليه السلام) لەکاتی خۆرەلاتن دا گەیشتە سەریان ، هەردوو کۆمەلە تەواو یەکتریان بەدی کرد ، هەریەکە لە تاکەکانی کۆمەلەکە خۆی دەدایە پال گروپەکە ی خۆی و بەتەواوەتی خۆیان سازدا بوو ، هەرنەو مابوو کە بەگژی یە کدایچن و دەست بکەن بەکوشتار لەیەکتەری و چەخماخە ی جەنگ دەست پێ بکات ، لێردا قەسەو باس و مقومقو دەستی پێ کرد ، هاوێلانی موسا زۆر ترسان ، گوتیان: ئە ی موسا ئێمە بینراوین و هەستمان پێ کراوە لەلایەن سەربازو سوپای فرعونە و پێشە وەشمان دەریایە و ئەملاو لاکانیش شاخ و کێو و دەست و پێوئەندەکانی فرعون هەموو پێگە و دەروازە و سەر لوتکەکانیان ئی گرتیبوون و بەوردی گەمارۆیان دەدان ، خۆ دەشیانزانی ئەو فرعونە چەندە ستەمکارو دڕندە یە دژی ئەوان ، بەلام لێردا موسا(عليه السلام) فەرمووی: مەترسن ، من پەرەردگارێکم لەگەڵدایە کەچاوی لێمانەو پێمان نیشان دەدات ، موسا(عليه السلام) چوو و پێشە وە ی باوەرداران و سەرکەناری دەریاکە ، تەماشایەکی ئەو دەریا فراوان و بەرینە ی کرد کە شەپۆلە ترسناکەکانی وەک شاخ و کێو جەمیان دەهات ، سات لەدوای سات کەفی دەریاکە باربوو دەبوو ، موسا(عليه السلام) فەرمووی : ئە ی خوا یە گیان بۆ ئێرە

فرمانت پئی کردووم که هاوونی برایشم لهگهل دایه ؟ ههروهه یوشهعی کوپی نون(یش (علیه السلام) یاوهرمانه کهلهزانا و گهوره پیاوانی بنی اسرائیل بوو ، پاشان خوای گهوره وهچی بۆنارد و کردی به پیغهمبهر(علیه السلام) که دوایی به پشتیوانی خوای گهوره باسی دهکهین ، باوهردارانی خزمی فرعونیش لهگهلئاندا بوون ، تهنا ته ئه و باوهرداریان به نه سپهکهی چهند جارێک کهناری دهریاکهی پشکنی تاکو دهروازهیهکی دهرباز بوون بدۆزیتوه ، بهلام هیچی نه دۆزیهوه ، بۆیه هاتهوه بۆلای موسا(علیه السلام) وه لئی پرسى : ئایا فرمانت پئی کراوه بمانهینیت بۆ ئیره ؟ موسا(علیه السلام) فهرمووی : به لئی .

له و لاره فرعون و سهربازهکانی دانیان جێردهکه نهوه و رقیکی زۆریان هه لگرتوه و بۆ هه لمه تیکی کوشنده ئاماده کردوه و له ملاوش پیغه مبهری خوا یاوه ره ئارامگرهکانی جییان پئی لێژبوو له سه ر لیواری مرگی به کۆمه لدا جوړیک له ترس و پارایی دایگرتوون ، هیچ دهروازهیهکی پزگار بوونیان له به رده مدانیه ، نه گه ر جهنگ بکه ن نه مان زۆر که من و سه ر هنجام هه موو بنی ئیسرا ئیلی یه کان تیا ده چن ، نه گه ر خو یان ده ده نه دم ده ریاکه دیسان هه ر قازانجی فرعون و قبطی یه کان ، بۆیه سه ره بخۆ هیچیان نه کرد به لکو چاوه روانی هه لویست و فرمانی موسایان کرد(علیه السلام) ، تاکو نه وانیش شوینی ئه و بکه ون ، جا جهنگ کردن بئی ، یان خو دانه دم ئاو ، نه وانه گرنگ نین ، گرنگ نه وه یه توانیان به رهنگاری دۆژمنی خوا ببه نه وه و باوه ریان سه لامهت بیته ، ئیتر له م باره ش دا مه رگ زۆر بچووک و بئی مه ترسییه .

له م ئان و ساته ناسک و ترسناکه دا ، که مه رگ بۆته ته می سه رده ریا و پارای مرو ف دینیت هه ژان ، خوای گه وره و میه ره بان فرمانی به موسا کردو وه چی بۆ نارد ، فهرمووی : ﴿إِضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ . واته : به داره که ی ده ستت بکیشه به ده ریاکه دا .

وتراوه کاتی که داره که ی ده ستی به رز کرده وه تاکو بیکیشی به ده ریاکه دا ، موسا ١٠ فهرمووی : به ناوی خوا دو که رت به ! خوای گه وره ش له و باره یه وه له قورئانی پیرو زدا ده فهرمویت : ﴿فَأَرْحَمْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فَرَقٍ كَالطُّرْدِ الْعَظِيمِ﴾ (الشعراء : ٦٣) ، و تراوه ده ریاکه دوا زده ریگه ی تیدا دروست بوو ، هه ری که له و دوا زده گروپه به ریگه ی خو یاندا پو یشتن ، ته نا ته و تراوه که په نه ره له نیوان ریگه ئاویه کاند ا هه بووه تاکو یه کتری ببینن ، به لام نه مه یان جیگه ی سه رنجه ، چونکه نه گه ر پرو ناکی له پشتی ئاوه وه بوو ، نه و نه و ئاوه وه کو ئاوی نه ی لی دیت و شتهکانی نه و دیوی نابینریت

له‌لایه‌کی تره‌وه ئاوی ده‌ریاکه وه‌کو شاخ و کێو راوه‌ستا ، خ‌وای گه‌وره (با)یه‌کی بۆ ناردن که به‌ته‌واوه‌تی قو‌بولیته‌ی ڕینگه‌که‌یشی بۆ وشک کردنه‌وه ، به‌را‌دده‌یه‌ک که‌سمی و‌لا‌خه‌کانیشیان قو‌راوی نه‌ده‌بوون .

مه‌به‌ست له‌وه‌یه‌که : کاتێک خ‌وای گه‌وره فرمانی که‌رت کردنی ده‌ریای به‌موسا(عه‌یه السلام) را‌گه‌یاندا و ده‌ریاکه ڕینگه‌ی وشکی ده‌ریاز‌بونی تیا‌دروست بوو ، باوه‌رداران زۆر دل‌خۆش بون و به‌شادی یه‌وه پیا‌یدا ڕه‌ت بوون و په‌ڕینه‌وه ، جا کاتێک دوا‌هه‌مین دان‌ه‌ی موس‌لمانان گه‌یشته ئه‌وبه‌ری ده‌ریاکه ، یه‌که‌م که‌س له‌پیشه‌تای سو‌پای فیرعون گه‌یشته سه‌ره‌تای ڕینگه‌که‌ی ناو ده‌ریاکه ، له‌م کاته‌دا ، موسا (عه‌یه السلام) ویستی دیسان دا‌ره‌که‌ی ده‌ستی بکێ‌شیته‌وه به‌ئاوی ده‌ریاکه‌دا ، تا‌کو کۆمه‌لی فرعون و سه‌ریازه‌کانی نه‌توان بپه‌ڕنه‌وه و شو‌ینیان بکه‌ن ، به‌لام خ‌وای گه‌وره فرمانی به‌موسا کرد که‌له‌ڕێی خ‌وتان ب‌پۆن و واز له‌ده‌ریاکه ب‌نن . با‌له‌و باره‌ی خ‌ۆی بم‌ینی – دیا‌ره خ‌وای گه‌وره کا‌ری به‌وه ما‌وه – هه‌روه‌کو خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت : ﴿وَلَقَدْ قَتَلْنَا قَبْلَهُم قَوْمَ فِرْعَوْنَوَأَتَيْنَاهُمُ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ﴾ (الد‌خان : ۱۷ – ۳۲) ، به‌کو‌رتی مانای ﴿وَأَتَيْنَاهُمُ الْبُخْرَ زَفْوًا﴾، وا‌تا : ده‌ریاکه واز لێ به‌ینه با‌ئاوه‌که‌ی هه‌روه‌کو‌خ‌ۆی به‌را‌وه‌ستا‌وی بم‌ینیته‌وه و لێک نه‌دریته‌وه ، ئه‌مه‌ش به‌ پێی ئه‌و گێ‌ڕانه‌وه‌ی که (عه‌دا‌لله‌)ی کو‌پی (عباس) و زیاتر له‌هه‌شت که‌سی تر گێ‌ڕا‌ویانه‌ته‌وه ^(۱۳)، لی‌رده‌دا شو‌ینکه‌وتانی فرعون سه‌رسام مان و نه‌یانده‌زانی چی بکه‌ن ، و‌اباس ده‌کریت : که (جبریل)(عه‌یه السلام) له‌سه‌ر شی‌وه‌ی ئه‌سپ و سواریک ها‌ته پ‌یش که‌ژا‌وه و ئه‌سپه‌کانی فرعون و هان و دنه‌ی ئه‌سپه‌کانی فرعون‌ی دا که‌ پو‌وبکه‌ن ده‌ریاکه – وا‌تا ڕینگه‌ی ناو ده‌ریاکه – خ‌ۆیشی به‌تی‌ژی به‌سواری ئه‌سپه‌که‌یه‌وه له‌پ‌یش ئه‌واندا که‌وته سه‌ر هه‌مان ڕینگه ، ئه‌سپه‌کانی فرعون که‌ئه‌مه‌یان بینی به‌توندو تی‌ژی د‌وای ئه‌و ئه‌سپه‌که‌وتن و خ‌ویان کرد به‌ده‌ریاکه‌دا ، وا‌تا ڕینگه‌ی ناو ده‌ریاکه – سه‌ریازه‌کانی فرعون که‌زان‌یان ئه‌وا فرعون و که‌ژا‌وه‌که‌ی و ئه‌سپه‌ تایبه‌تیه‌کان‌ی و سو‌اره پاسه‌وانه‌کانی به‌تی‌ژی و به‌خ‌یرایی هه‌مان ڕینگه‌یان گرت‌ه‌به‌ر که‌ موسا(عه‌یه السلام) باوه‌رداران پیا‌یدا ڕه‌ت بوون و ئه‌وانیش شو‌ینیان که‌وتن و تا‌که یه‌ک که‌س د‌وانه‌که‌وت و هه‌ره‌مو‌ویان به‌د‌وا‌یدا پ‌ۆیشتن ، ئیتر له‌م کاته‌دا خ‌وای گه‌وره فرمانی به‌موسا کرد(عه‌یه السلام) که ئیستا به‌دا‌ره‌که‌ی ده‌ستت بکێ‌شه به‌ئاوی ده‌ریاکه‌دا ، ئه‌ویش فرمانی خ‌وای به‌جی ه‌ینا‌و هه‌ر

^{۱۳} ابن جریر (۱۳ - ۲۵ - ۱۲۱ - ۱۲۲) .

له گهل پياكيشانيدا ناوى دهرياكه هاتهوه يهك و هر هه موويان له ناو دهرياكه دا نقووم
 بوون ، بگريهك كهسيان ئى دهرنه چوو . دهريارهى باوه پدارانيش خواى گه وره
 ده فهرمويت: ﴿وَ أَنْجَيْنَا مُوسَىٰ مِنْ مَّغْةً.....هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾

له ناوه كه دا و هيچ كام له باوه پدارانيشمان له ناوه برد ، به لكو هه ره هه موويانمان پزگار
 كردن ، ئه مهش به لگه يه كي گه وريه له سهر تواناو ده سه لاتى په روه ردگار و نايه تيكه بو
 سه لماندن ئه و راستيهى كه موسا (عليه السلام) (الشعراء/ ٦٥ - ٦٨) ، به كورتى و اتا: هيچ
 كام له دوژمنانى خوامان پزگار نه كردو هه ره هه موويانمان خنكاندن پيغه مبه ريكي گه وري
 په روه ردگار بووه ، هه روه ها به لگه يه له سهر ئه وهى كه خواى گه وره به نده راسته كانى
 خوى له تهنگانه پزگار دهكات ئه گهر چى به پروكار وا دياربىت كه پيگه ي پزگار
 بوونيشيان نه ماوه .

هه روه ها خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿وَ جَاوَزْنَا.....غَن آيَاتِنَا لِقَافِلُونَ﴾ (يونس/ ٩٠ - ٩٢)،
 له دوژنايه ته دا خواى گه وره ئاماره به حالى فرعون دهكات له ئان و ساتى نقوم بوون و
 گياندانى دا ، كه چوډ فرعون و سه ربازه كانى شه پوله كانى ده ربا جارېك بو بنى ده ربا و
 جارېك بو سهر پووى ده رباكه هه لكيش و داكيشيان پى ده كن و به و بنويسرائيليه
 موسلمانانانيش له و بهر ده رباكه وه به شادى يه وه بويان ده روان و دلخوش به سه ركه وتن
 هه ق به سه ر ناهه ق دا ، ليزه دا فرعون ئان و ساتى تياچوون و مه رگيه تى، مه رگيكي پر
 له پيسوايى چاره پروانى دهكات و سه ره نجامه كه يشى سزاي سه ختى به رزه خ و دوزه خه ،
 ئيتى كه دلنيا بوو هيچ پيگه يه كي پزگار بوونى له به ره ده مدا نه ماوه ، وه كو هه موو
 مرؤقيكي ناسايى و سه مكار كه له سه ره مه رگدا هه مان هه لويسى هه يه ، ده مى كرده وه
 بوئه وهى باوه ر به په روه ردگارى موسا (عليه السلام) به ينى ، كه له راستيدا خواوو
 په روه ردگارى هه موو جيهان و بونه وهرانه به گشتى ، فرعون گوتى : ئه وا بروا ده هينم كه
 په روه ردگار نيه ، جگه له و په روه ردگاره ي كه بنواسرائيل باوه ريان پى هيناوه و ئه وا
 منيش موسلمان بوونى خوځ را ده گه يه نم به و په روه ردگاره ، خواى گه وره ش ته و به و
 په شيمانى پاش ناو ميدي هيچ كه سيكي ناوى ، نه وسا تانه ش بو هيچ كه سيك به سات و
 ئانى په شيمانى و ته و به دانانريت ، چونكه سه ره مه رگ بوخوى به شيكه له مه رگ و
 نه و كه سه ي له سه ره مه رگدايه وهك ئه وه مردي .

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرْوُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (یونس/ ۹۶ - ۹۷) ، واته : نه‌وانه‌ی که‌سزای خواییان به‌خوایان ره‌وا بیینی ، نه‌وانه با‌وه‌ر ناهینن ، نه‌گهر چی هه‌موو به‌لگه‌و نایه‌تی خوایشیان بو بیئت ، مه‌گهر نه‌وساتانه‌ی که‌سزای خواییان نیشان بدری ، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَخَدَعُوا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِعْلَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَبَّ اللَّهُ الَّذِي قَدْ خَلَقَ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ﴾ (غافر : ۸۴ - ۸۵) ، نه‌وه‌یه مانای گیرابوونی دوعاکه‌ی موسا (۱) له‌فرعون و گروپه‌که‌ی کاتیک فهرمووی ﴿رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ ، چونکه نه‌وانه با‌وه‌ر ناهینن تاسزاکه به‌چاری خوایان نه‌بینن ، هه‌ر له‌و کاته‌دا خوای گه‌وره نزاکه‌ی موسا و هارونی (علیه السلام) وهرگرت و فهرمووی: ﴿قَدْ أَجِبْتُ دَعْوَتَكُمْ﴾ (یوسف : ۸۹) ، واتا : نزاو پارانه‌وه‌که‌تان وهرگیرا ، به‌لام مهرج نیه هه‌موو وهرگرتنیک یه‌کسه‌ر خوای گه‌وره‌ش جی به‌جی بکات ، نه‌وه‌بو نزاکه‌یان وهرگیرا به‌لام هه‌لگیرا بوئهم کاته تاکوبه‌پرسوایی فرعون و داروده‌سته‌که‌ی تیاچوون .

له‌فهرموده‌یه‌کدا که‌پیشه‌وا (احمد)^(۱۳) له (ابن عباس) هه‌و هیناویه‌تی ، که‌پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمویه‌تی : کاتیک فرعون گوتی : (نه‌وا با‌وه‌رم هینا که‌ هبج په‌روه‌ردگارنیک نیه جگه‌ له‌و په‌روه‌ردگاره‌ی که‌ بنو نیسراشل با‌وه‌ریان پی‌ی هه‌یه) جبریل (علیه السلام) پی‌ی گوتم : نه‌گهر له‌و کاته‌دا منت ده‌بینی که‌چون په‌یتا په‌یتا ناوی ده‌ریاکهم ده‌پژانده ده‌می فرعون‌ه‌وه له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌بادا ره‌حمه‌تی خوایی بیگریته‌وه) (الترمذی)^(۱۴) فهرمویه‌تی نه‌مه فهرموده‌یه‌کی (حسن) ه : هه‌روه‌ها (ابوداود الطیالسی)^(۱۵) ده‌فهرمویت : له (ابن عباس) هه‌و که‌ پینغه‌مبه‌رمان (ﷺ) فهرموده‌یه‌کی هاو واتای نه‌وه‌ی پیشووی فهرمووه ، (ابن ابی حاتم)^(۱۶) یش فهرموده‌یه‌کی هیناوه که‌ بردویه‌تیه‌وه سه‌ر (ابن عباس) که‌ پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی : (کاتیک خوای گه‌وره فرعوونی نقومی ناوه‌که‌ کرد ، فرعون په‌نجه‌ی ده‌ره‌یناوه به‌ده‌نگی به‌رز گوتی : عَزَّامْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ﴾ (یونس : ۹۰) ، (جبرئیل) (علیه السلام) له‌وه‌ترسا که‌ ره‌حمه‌تی خوایی به‌رانه‌بر به‌ فرعون پیش

^{۱۳} صحیح : المسند (۱ / ۲۹۰) ، الترمذی (۲۱۰۷) ، ابن جریر (۷ / ۱۱ / ۱۶۳) ، ابن ابی حاتم (۱۰۵۶۱)

^{۱۴} به‌وسنده لا‌وازه

^{۱۵} صحیح الأسناد : مسند الطیالسی (۳۶۱۸) ، الترمذی (۲۱۰۸) ، ابن جریر (۷ / ۱۱ / ۱۶۳) ، احمد (۱ / ۲۴۰ - ۲۴۰) ، ابن

جریر (۷ / ۱۱ / ۱۶۴) .

^{۱۶} ضعیف : ابن ابی حاتم (۱۰۵۶۳)

قین و غەزەبەکەى بکەوێت ، لەبەرئەو بەبەلەکانى لەدەم و چاوى دەدا و نقومى دەکرد)
ئەم فرمودەى (ابن جریر)^(١٧) گێڕاویەتەو . هەمان فرمودەى بەگێڕانەوێهەى تر و
بەهەمان واتا و بەجەشنىکى تر هێناو^(١٨) .

دیسان هەندى کەس لەپیشینهکان بە (ارسال) هێناویانە ، لەوانەش (ابراھیم
التیمی)^(١٩) و (قتادە ومیمون کوپى مهران)^(٢٠) ، وەوتراوێهە (الضحاک)^(٢١) یش بۆ خەلکى
باس کردوو ، لەهەندى گێڕانەوێهە هاتووێهە (جبریل) (علیه السلام) فرمودیەتى :

هەرگیز هێندە رقم لەکەس نەبوو ، ئەوەندەى کە رقم لە (فرعون) بوو کە کاتێک گوتى :
(أنا ربکم الاعلى) (لنازعات : ٢٤) ، بۆیە لەوکاتەش دا فرعون کە دەیویست شاتمان بێنى و
باوێر بوونى خۆى بەپەروردگار پابگەینى (جبریل) و قوپى دەکردە دەمى فرعونەو ،
وێلامى خواى گەورەش بۆ فرعون و کەدەفرمویت : ﴿لَآ اَنۡ وَدَّ عَصِیْتَ قَبۡلَ وَکُنْتَ مِنَ الْمُسۡفِیۡنَ﴾
(یونس : ٩١) ، پرسیارێکى نکولکارانەى و مانای ئەوێهە کە خواى گەورە تەوێهەى ئى
وێرنەگرتووە – خوا گەورە خۆى زاناترە – وەکو ئەو وایە کەئەگەر پزگاریشى بکات ،
وەکو جارى جاران دەچیتەو سەر بى بریوى و خراپەکارەکەى خۆى ، هەرەکو چۆن
بى بریواکان لەپوژى دوایدا کاتێک ناگرى دۆزەخ دەبینن ، دەلێن : ﴿يَاۤ اٰیۡتَاۤرۡزۡ وَلَا نَکۡذِبۡ
بَآیٰتِ رَبَّنَا وَنَکُوۡنَ مِنَ الْمُزۡبِیۡنَ﴾ (الانعام: ٢٧) ، واتە : خۆزگە سەرلەنوی بەگێڕنریئەو بۆدەنیا ،
ئێتر ئایەتەکانى خواى گەورە بەدرو نازانین و دەچینە ریزی باوێردارانەو ، بەلام خواى
گەورە لەوێلامى ئەواندا دەفرمویت : ﴿بَلۡ بَدَا لَهُمۡ لَکَاذِبُوۡنَ﴾ (الانعام : ٢٨) ، واتە :
بەلکو بۆیان دەرکەوت کەئەوێهە پێشتر پێیان دەوترا راستەو ئەمڕۆ لێ دەترسن ، ئەگەر
بشگەڕنریئەو بۆدەنیا ، ئەوا هەرئەوانە دەکەن کەدەبوو ، ئەیانکردایە ، وەئەوانە
دروژن . دەرپارەى ئەو ئایەتەى کە خواى گەورە بەفرعون دەفرمویت : ﴿فَالیۡوۡمۡ نُنۡجِیۡکَ بِیَدِنَا
بِیَدِنَا لَکُوۡنَ لِمَنۡ خَلَقَ اٰیة﴾ (یونس: ٩٢) ، (ابن عباس)^(٢٢) لەمانای ئەو ئایەتەدا دەفرمویت

^{١٧} ابن جریر (٧ / ١١ / ١٦٤)

^{١٨} ابن جریر (٧ / ١١ / ١٦٣)

^{١٩} ضعیف الاسناد : ابن جریر (٧ / ١١ / ١٦٤)

^{٢٠} ضعیف الاسناد : ابن جریر (٧ / ١١ / ١٦٣) ، عبدالرزاق (١١٦٧)

^{٢١} ضعیف الاسناد : ابن جریر (٧ / ١١ / ١٦٣)

^{٢٢} حسن لطرقة : ابن جریر (٧ / ١١ / ١٦٥) ، ابن ابی حاتم (١٠٥٦٨) .

هەندى له بنى ئيسراييليه كان گومانيان ههيه له سەر مردنى فرعون ، تهنا ته هەندىكيان گوتويانه: نامريت ، بهلكوخواي گهوره فرمانى به دهريا كردوه كه بهرزى بكاتهوه و فريى بداته سهر بهرزايى يهك ، وتراوه: ئه و بهرزاييه له سەر شه پوله كانى ئاوه ، يان له ته پوله كه يهكى سهرزهوى يه و هه مان زرى ي هه ر له بهردايه كه كاتى خوى له بهرى بووه بهوه ده ناسرته وه ، ئه مهش بو د نيا بوونى نه وان و خه لكى تره ، تاكو گومانيان نه بيت له له ناو بردنى فرعون و تواناي بى سنوورى په روه رداگار ، بويه هەندىكيان ده لىن : لاشه كهى هه ر پاريزراوه و خواي گهوره بو په ندو ئاموزگارى نه وه كانى داهاتوو هيشتوو يه تيه وه .

هەندى و تويانه: خواي گهوره به خوى و زرى يه كه يه وه له ناوى ده ريا كه دا بى سەر شوينى نه كردوه وهكو ته رمه كانى تر ، بهلكو لايداوه ته كه نارى ده ريا و به زريه كه وه بنو ئيسرايىلى يه كان ناسيويانه ته وه و د نيا بوون كه نه وه فرعونه ، له ناو چوونى فرعون و سهر بازه كانى پى كه وتى پوزى (عاشورا) بو ، هه روه كو بو به لگه پيشه وا (بجارى) (ﷺ) له فهرموده يه كى بردوته وه سەر (ابن عباس) كه پىغه مبه رمان محمد (ﷺ) كاتيك هات بو مەدينه بينى كه يه هوديه كان پوزى (عاشورا) تيايدا به پوزوو بوون ، پىغه مبه ر (ﷺ) پرسى يارى له يه هوديه كان كرد : (ئو پوزهى كه تيايدا به پوزوو ده بن بوچى يه ؟) گوتيان : ئه مه ئه و پوزهى كه موسا (عليه السلام) به سەر فرعون دا سهر كه وت ، پىغه مبه ريش (ﷺ) به هاوه له كانى خوى فهرموو (ئيوه له نه وان له پيشترن بو موسا ، له بهر نه وه ئو پوزه تيايدا به پوزوو بن) (٢٢) خواي گهوره زاناته ر .

^{٢٢} متفق عليه : الجاري (٤٦٨٠) ، مسلم (٢٦٥٢) .

بارودۆخی بهنی ئیسرائیلیه‌کان پاش تیاچوونی فرعون

خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿ فَالْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ... وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ ﴾ (الاعراف: ۱۳۶-۱۴۱) ، به کورتیه‌کی خوای گه‌وره له‌م چهند ئایه‌ته‌دا باسی ئه‌وه ده‌فرمویت که چۆن تۆله‌ی له فرعون و پیره‌که‌ی سه‌ندۆته‌وه و هه‌موویانی له ده‌ریادا نقوم کردن ، چونکه ئه‌وان درۆزن بوون و باوه‌ریان به ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره نه‌ده‌هینا و بیناگایانه په‌خه‌نیان ده‌گرت ، ئه‌و گه‌له‌ی که لاواز و بیده‌سه‌لات بوون (واته بنی ئیسرائیل) ده‌سه‌لاتی خۆره‌له‌ات و خۆراوای زه‌ویمان پیبه‌خشین و کردمانه میراتگری فرعه‌ون و قبطیه‌کان ، چونکه موسولمانه‌کان ئارامیان گرت و له به‌رانبه‌ر ئه‌وه‌شدا فرعونیه‌کانمان ویران کردن به خۆیان و لانه و کاروباریانه‌وه ، به‌نی ئیسرائیلیه‌کانمان له‌ده‌ریا په‌راندنه‌وه و له‌وی چاویان به‌میلله‌تیکی بت په‌رست کهوت و له‌و کاته‌دا به‌موسایان گوت: تۆش په‌روه‌ردگاریک بۆ ئیمه ده‌ست نیشان بکه ، هه‌وه‌کو چۆن ئه‌و گه‌لانه ئه‌و هه‌موو په‌روه‌ردگاره زۆرانه‌یان هه‌یه ، موسا (علیه السلام) فرموی: ئیوه گه‌لیکن خۆتان گیل ده‌که‌ن ؟ ئه‌وه‌ی ئه‌و گه‌له ده‌یکه‌ن هه‌له و خراپه ، ئه‌دی جگه له‌خوا داوای په‌روه‌ردگاری دیکه‌م لنده‌که‌ن ؟ که هه‌ر ئه‌و به‌سه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌دا ریزی لینگرتن و بزگاری کردن له‌ده‌ست ئه‌و فرعه‌ونه‌ی که زۆر به‌توندی سزاو ئازاری ده‌دان و کوپه‌کانی ئیوه‌ی ده‌کۆشت و ژنه‌کانتانی ده‌هیشته‌وه ، ئه‌مه تاقیکردنه‌وه‌ی خوایی زۆر گه‌وره‌ی تیدایه بۆ ئیوه .

به‌نی خوای گه‌وره منه‌تی نازو خۆشه‌ویستی خۆی به بنی ئیسرائیل پاده‌گه‌یه‌نی ، هه‌روه‌کو له‌ئایه‌تی (۵۹) ی سوره‌تی (الشعراء) و ئایه‌تی (۵) ی سوره‌تی (القصص) و له‌م ئایه‌ته‌ی پیشووش دا ئه‌و منه‌ته دووباره ده‌کاته‌وه ، وه باس له‌وه ده‌کات که ئیوه‌ی له‌فرعون بزگار کرد و فرعون و ده‌ست و پیوه‌نده‌کانیشی له‌ناویردن به‌جۆری که له (میسر) دا ته‌نها په‌شه خه‌لک و شوانه‌کانی مانه‌وه .

(ابن عبدالحکم) له (میژووی میسر) دا ده‌لیت: پاشاو میره فرعه‌ونیه‌کان پاش تیاچوونی پیاوه‌کانیان له‌ده‌ریاکه‌دا ناچار شوویان کرد به‌خه‌لکه هه‌ژار و په‌ش و پووت و شوانه‌کانی میسر که مابوونه‌وه ، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ژنه‌کان خۆیان به‌خانه‌دان و زنجیره‌ی تیره‌ی پاشاو ده‌سه‌لاتداران ده‌زانی ، خۆیان سه‌پاندبوو به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌دا ئه‌گه‌رچی

لههه مان کاتدا شووشیان بهوان کردبوو ، لهو پوژوه ههتا ئیستاش له میصردا ژن زاله بهسهر پیاوه کیدا .

دهرباره ی ئه و داوایه ی که شوین کهوتوانی موسا (علیه السلام) له و بهری دهریا که گه له بت پرسته کیان بینی و به موسایان گوت: توش وهکو نهوانه په روه دگاریکمان بو دست نیشان بکه ، وتراوه: نه وه قسه و داواکاری چهند که سیکی که می بنی ئیسرائیلییه کان بوو ، نه که هه موویان .

(پیشوها احمد) فرموده یه کی هیناوه که دهیباته سهر (ابی واقد اللیثی) که ده لیت: له گهل پیغه مبهردا (ﷺ) بهر له (حونهین) چوینه دهره وهو ریمانکوته شوینیک که بیرواکان چه که کانی خویمان پیوه هه لده واسی به پیغه مبهردان گوت: (ﷺ) نه ی پیغه مبهری خوا توش شوینیکمان بو دیاری بکه بو نه وهی چه که کانمانی پیوه هه لبواسین و به دهریاندان بگه رین هه روه کو چون بیرواکان شوینی وایان هیه ، پیغه مبه ریش (ﷺ) فرمودی: (الله اکبر .. نه و قسه یه یان وهکو نه و قسه یه ی به نو ئیسرائیل وایه که به موسایان گوت: ﴿ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ﴾ ئیوهش هه مان کاری نهوانه ده که ن و هه له ی پیشینه کانی خوتان دووباره ده که نه وه) ^(۱) .

هه روه ها فرموده یه کی بیژه جیاوازی هاوتای نه وه ی پیشوو (ابن جریر) ^(۲) هیناویه تی که هه مان نایه تی تیدایه ، واتا: کاتیک موسا (علیه السلام) له گهل باوهرداران و یاوه رانیدا له دهریا که په رینه وه نه و بهر ، به و نیازهی که له (میصر) وه به ره و (بیت المقدس) برۆن میلله تیکی تی که لیان له (حثانی) و (فهزاری) و (کنعانی) و خه لکه کانی تر بینی که بت پرست بوون ، موسا (علیه السلام) فرمانی به یاوه ره کانی کرد که نه و گه له له ناو بهرن که ناهیلن نه مان بچه نه و (بیت المقدس) هی که خوی گه وره گفتیداوه به نه مان ی بدات له سهر زمانی ئیبراهیمه وه (علیه السلام) ، به لام باوهرداران و شوینکه وتوانی موسا (علیه السلام) نه و هیان به په سه ند نه زانی و نه یانده کرد .

خوای گه ورهش له بهرانبهر نه وه دا ترس و بیمی له ناودا بلاو کردنه وه و په را که نده و لاوازو بیسره وتنی کردن ، بویه هه رده هاتن و ده چوون و هیچ دهره تان و ناسووده یه کیان به دینه ده کرد و وادیاره ماوه ی چل سال له و باره دا مانه وه ، هه روه کو خوی گه وره

^۱ صحیح : المسند (۲۱۸/۵) ، النسائي في الكبرى (۱۱۱۸۵) . الترمذي (۲۱۸۰) .

^۲ صحیح الاسناد : ابن جریر (۴۵/۹/۶) ، احمد في المسند (۲۱۸/۵) .

دەفەرموویت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا لِلّٰهِ نِعْمَةً أَلَيْكُمْ كُفْرًا.... فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ (المائدة: ۲۰-۲۵) ، لەم چەند ئایەتەدا خوای گەرە باسی ئەو دەفەرموویت کە چۆن موسا (علیه السلام) ئامۆزگاری موسولمانەکانی کرد کە نێعمەتەکانی خوای گەرە وەبیر خۆیان بەیئەنەو وە بزانن کە چۆن خوای گەرە پێغەمبەرەکان و پاشا و دەسەڵاتداری لەناو ئەواندا هەلبژاردوو و مال و سامانی ئەوتۆی داوئەتی کەهیچ کەس لەدنیا دا ئەوێ پێنەداوە ، ئەو قەومە کەم بەفەرمانی خوا فەرمانتێن پێدەکەم کەبەرۆن بەرەو خاکی (مقدس) کەخوا بۆ ئێوەی داواوە ، پشت هەلمەکەن و مەترسن ئەگینا پەنجەپۆ دەبن ، گوتیان: ئەو موسا گەلیکی زۆر ئازا و دڕندەیی تێدا یە لەو خاکەدا ئێمە ناچینە ئەوێ تاکو ئەوان نەچنە دەرەو ، دووکەس لەوانە کە نێعمەتەکانی خۆیان لەیادبوو ، لەخوا ترس و باوەرداریبوون گوتیان ئێوە بڕۆنە دەرەوێ شارەکیانەو هەر کە ئاوانتێن لێگرتن زال دەبن بەسەریاندا ، دەوێ پشت بەخوا ببەستن ئەگەر باوەرداری راستەقینەن ، وتیان ئەو موسا (علیه السلام) هەرگیز ئێمە ناچینە ئەو شارو خاکەو تائەوانی تێدا بن ، فەرموو خۆت و پەرەردگارەکت بڕۆن بیانکوژن و جەنگیان لەگەڵدا بکەن ، ئەو ئێمە لێرە دانیشتوین و چاوەڕوانی ئەنجامەکت دەکەین ، موسا (علیه السلام) لەخوا پارایەو و فەرمووی: خۆیە من تەنھا جەلەوێ خۆم و براکەم بەدەستە ، جیاوازی لەنیوان ئێمە و گەلە ستەمکارەکتدا بکە ، خوای گەرە فەرمووی: ئەو ئەو خاکەم لەوسەر حەرام کردن تا ماوەی چل سالی تر ، ئەبێت هەر بێخاک و نیشتمان لەم سەرزەویە هاتووچۆیان بێ ، تۆش لەو فاسقانە مەترسە و بێ هیوا مەبە وادیارە ئەوانەو دەرەو بەری موسا (علیه السلام) ئەگەر هەمووشیان نەبوو بێت ، زۆربەیان لە قورئاندا بە سەرزەنشترکراوی ناویان هاتوو ، چونکە ترسان لەوێ پووبەرەوێ ئەو گەلە بێنەو لەکاتی کدا خوای گەرە خراپترین سەرکردەو سەرزەوێ بۆ لەناو بردن کە (فرعون) بوو .

لێرەدا هەندێ لەزانایانی تەفسیر چەند شتێکی ئەوتۆیان باس کردوو کە لەو گەلەدا هەبوون کە یاوەرانی موسا و بنی ئیسرائیلییەکان لێیان دەترسان ، و تراو: خەلکی ئەوێ زۆر کەتاو زل بوون ، کاتی کە نوێنەرانی بەنی ئیسرائیل چوون بۆلای نوێنەرانی ئەو شارە ، نوێنەرەکانی ئەو شارە هێندە کەتەو زەبەلاح بوون ئەمانیان گرتوون و لەناو قۆلی کراسەکانیاندا شار دوویاننەو ، یان لەناو لینگێ شەڕوالەکانیاندا ، یاخود لەناو میزەرەکانی خۆیاندا لولیان کردوون کە بریتی بوون لەدوازدە کەس ، بەو جوړە هەموو

نوینهرانی بهنی ئیسرائیلیان گرتوون و لهجل و بهرگهکانی خۆیاندا شارديواننهوهو
برديوانتن لهبهردهمی پاشاکهی خۆیان ههلیانرشتوون .

پاشای ستهمکارهکان گوايه گوتويهتی: ئهمانه کي؟ نهيزانيوه ئادهميزادی ئاوا
بچوک ههيه ، پاشان ناسيونيهوه کهئهمانهش ئادهميزادن ، ههروهها دهلین گوايه پاشاکه
ترنی لهگهڵدا ناردوونهتهوه ، بهلام ههموو دهنگه ترييهک بهشی يهک کهس لهوانهی
کردووه ، گوايه پاشا بۆيه ئهههی کردووه که دهريبخات ئهمانه چهنده زه بهلاح و گهوهرن
بگره ترى و ميوهکهشیان ههروهکو خۆيان گهوهريه ، وه باسی (عوج بن عنق)کراوه که
لهلاین پاشای ئهوه گهله ستهمکارهوه پهوانهکراوه بۆ لهناوبردنی (بنی ئیسرائیل)یهکان
که ئهم (عوج)ه گوايه درێژهکهی سێ ههزار و سێ سهد و سێ و سێ بال و سێ يهکی
بائيک بووه بهلام ئهم قسانه هيچ راستیهکان نيه بهلکو ئهفسانهو ههلبهستراون ، ههروهکو
لهو فهرموودهیدا پرونمان کردهوه کهدرێژی ئادهم (عليه السلام) شهست بال بووه ، نيتر
بهه ... بهه درێژی مروقهکان بهردهوام بووه ، بگره تاكو ئیستاش بهردهوامه ^(١) ، گهليک
پسهوباسی ئیسرائیلیات لهم بارهيهوه وتراوه ههموویان ناراستن ، خۆنهگر ئهوه
خهڵکانه هینده که ئهوه درێژبوونایه ههريگیز خوای گهوره بهئهمانی رانهسپارد که
بهگزياندا بچنهوهو بیانوویان بهدهستهوهبوو که بهوه گهله درندهيه ناویرن ، لهلایهکی
ترهوه خوای گهوره ئهمانی سزانهدهدا ، چونکه خوای گهوره ئهریکک ناخاته سهershانی
مروقه که لهتوانایدانهبی ، ههروهها دووکهسه باوهردارهکهی کهلهناو بنی ئیسرائيلهکاندا
هانی خهڵکهکهیان دها بۆئهوهی دژی ئهوه گهله بجهنگن باسی قهوارهی ئهوه گهلهیان
نهکردووه ئاخو گهوهرن یان بچوکن .تهنانهت ئهگر کافر گهورهش بی هیشتا ههه بچوکه
لهلای موسولمانان و هيچ کافرو بیروایهکیش پهنگه هیندهی فرعون ستهمکار نهبووی
کهخۆی بهخوا دهزانی (نهفرهتی لی بی) کهچی بهخۆی و دهست و پیوهندو میرو کهس و
کارو سهريازهکانیهوه لهئاودا نقوم بوون و مردن که (ئاو) نههرترین شتی سههرزهویییه
وتراوه ئهوه دوو پیاوه باوهردارهی که هانی خهڵکهکهیان دها بۆ (جهاد) دژی ئهوه گهله
(یوشهع کوپی نون) و (کالب کوپی یوفنا)بوون ، ئهوهش پاوه و لیكدانهوهی ئهمانهيه که
لهزیاتر لهیهک کهسهوه هیناویانه (ابن عباس)^(٢) و (مجاهد)^(٣) و (عکرمه)^(١) و (عطیه)^(٢) و

^١ لهباسی چیرۆکی ژیانی ئادهم دا(عليه السلام)به ووردی باسی ئهم فهرموودهيه و ساخ کردنهوهو (تخریج)هکی کراوه .

^٢ ضعیف الاسناد : ابن جریر فی التاريخ الکبری (٣٥٤/١) .

^٣ صحیح : ابن جریر (١٧٦/٦/٤) .

(السدی)^(۳) و (ربیع کوی ئهنهس)^(۴) و (خه لکانی تر)^(۵) ، و تراوه : کاتیک خه لکه که گوتیان به موسا (علیه السلام) ئیمه جهنگ ناکهین دژی نهو گهله درندهیه و نهی موسا توو پهروه دگاره کهت جهنگ بکهو نهو ئیمهش لیزه دانیشتووین (یوشهع) و (کالب) یه خه ی کراسه کهی خویمان له داخانداداراند و موسا و هارونیش (علیه السلام) به کپنوشدا کهوتن بو خوای گه وره نابادا نهو قسه گه وره و ترسناکه بیته مایه ی دابه زینی سزای خوایی بوسه ریان ، بویه موسا (علیه السلام) وهك (ابن عباس)^(۶) ته فسیری کردوه فرمووی (فافرق بینا) واته : ئیمه و نهوانه ی که ناوا ده لئین یه کلایی بکه ره وه ، خوای گه وره ش نزا که ی موسای وهرگرت و توله ی لیسهندن و سزایدان به وه ی که ماوه ی (چل) سالی په به ق نابیت لهو خاکه و زهویه دیاریکراوه برؤنه دهره وه ﴿ قَالَ فَإِنَّهَا مُخِزَّةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً ۖ ﴾ . بویه وایان لیها ت شهرو پوژ بیته به ست و به بیزار و مرامه وه هاتووچوی بیهوده یان ده کرد لهو خاک و شوینه سنوردارکراوه دا .

و تراوه : له ماوه ی نهو چل سانه دا نهو که سانه هر هه موویان مردن و کهسیان نه ماوه ، جگه له ناژول و زینده ماله کانیان و (یوشهع و کالب) (علیه السلام) ، به لام له پوژی (به در) دا یاوه رانی پیغه مبه رمان (ﷺ) وه کو نهو قسه یه ی یاوه رانی موسایان نه کرد (علیه السلام) ، به لکو (مقداد) له جیاتی هه موو یاوه رانی پیغه مبه ر (ﷺ) پووی کرده پیغه مبه ر و فرمووی : نه ی پیغه مبه ری خوا ئیمه وهك یاوه رانی موسا (علیه السلام) وه لامت نادهینه وه : که بنو ئیسرا ئیلیه کان به موسایان گوت (علیه السلام) برؤ خوت و پهروه دگاره کهت جهنگ بکه نهو ئیمه لیزه دانیشتووین : به لکو فرموو : خوت و پهروه دگاره کهت جهنگ بکهو ئیمهش ده بینه جهنگاوه رتان . هه روه ها به جوړو ده قی هاوشیوه هاوتای نه فرموده یه هه یه ، که نه وه ده سه لمینی که یاوه رانی پیغه مبه رمان (ﷺ) پشتیوانی ته وای خویمان بو پیغه مبه ر (ﷺ) دهر بریوه که ته تانته نه گهر فرمانیان پیبکات خویمان فریبدنه ناو دهریاشه وه سه رپیچی ناکه ن بو هاوشیوه ی نه فرموده یه یان گیرانه وه جوړاوجوړه کانی تری ، بروانه (صحیح البخاری/ ۳۹۵۲) و (التفسیر/ ۴۶۰۹ المغازی) (مسند الامام احمد/ ۴/ ۲۱۴) .

^۱ لم اف علیة .

^۲ ضعیف الاستاد : ابن جریر (۱۷۶/۶/۴) .

^۳ حسن : ابن جریر (۱۷۶/۶/۴) .

^۴ ضعیف : ابن جریر (۱۷۷/۶/۴) .

^۵ قتاده و ابن جریر هیناویاته به (سندی صحیح) .

^۶ ابن جریر (۱۸۱/۶/۴) .

گه ماروی شوین له سهر به نی ئیسرائیلیه کان و گاره پر له سهرسامیه کان

باسمان له وه کرد که بنی ئیسرائیلیه کان نکولیان له وه ده کرد که دژی نهو گه له به توانا و ستمکاره بجهنگن، له بهرانبهر نه وه شدا خوای گه وه سزایدان به وهی که نابیت تاکو ماوهی چل سال له وه سنووهی بۆیان دیاریکرا بوو بجهنده وه .

له کتیبی (اهل الکتاب) دا شتیوام نه که وتوته بهرچاو که بنی ئیسرائیلیه کان نکولیان له وه جیهاده کردبێ ، به لām ئه مهیان هیه له لای نهوان که (یوشهع) (علیه السلام) له لایه ن موسا وه (علیه السلام) ئاماده کرا بۆ نه وهی جهنگ بکات دژی دهستهیه که له خه لکی بیبا وه پر . (موسا و هارون و خور) له سهر لووتکه ی ته پۆلکه یه که دانیششتوون ، موسا (علیه السلام) داره که ی دهستی بهرز کردۆته وه ، ههر جارێک موسا داره که ی دهستی هه لپریبێ یوشهع (علیه السلام) سهر که وتوو به سهر نهو بیپروایانه دا ، به لām ههر که دهستی ماندووده بوو داره که ی دهستی به لاری بهرز ده کرده وه ، نهوان زāl ده بوون به سهر موسولمانه کاند ، له بهر نه وه نهو پۆژه تاخۆرا و ابون (هارون و خور) یارمه تی دهستی موسایان ده دا تا سهرنجام با وه رداران به سهر کردایه تی (یوشهع) (علیه السلام) سهر که وتن به سهر بیپرواکاندا . نهوان پییان وایه که (یه ثرون) ی سهر گه وه رو زانای (مه دیه ن) پنی پاگه یاندن که چۆن خوای گه وه موسای زāl کرد به سهر فرعوندا ، له بهر نه وه پاشای بیپرواکان خۆی دابهسته وه موسولمان بوونی خۆی پاگه یاند و (صفورا) ی کچیشی و ژنی موسا و دوو کوپه که ی (جرشون و عازهر) یه کانگیر بوون و موساش (علیه السلام) زۆر پرێزی لیگرتن و گه وه پیانوی به نی ئیسرائیلی کۆ کرده وه بۆ پیشوازی لیگرتن و پرێزلینانی .

ههروه ها واباس ده که ن که نهو پیاوه نهو هه موو ئه رک و قورساییه ی له سهرشانی موسا (علیه السلام) به دیده کرد که به نی ئیسرائیلیه کان له جهنگه ناو خۆیی و هه راکانیاندا په نایان ده برده وه بۆ موسا (علیه السلام) ، له بهر نه وه نهو پیاوه پیشنیاری کرد بۆ موسا (علیه السلام) که هه ندی له پیاوه ئه مین و سهر راست و خواپه رسته کان و به رتیل نه خۆره کان بکاته سهر کرده ی چه ند گروپیک ، به لکو موسا (علیه السلام) ئه م پیاوه هه لپژاردانه بکاته سهر کرده ی هه زار که س ، وه دووسه د که س و په نجا که س و بیست که س ، و اتا دانانی ئه میر بۆ گروپی جیا جیا .

موساش (علیه السلام) به قسه ی نهو پیاوه ی کرد ، ههروه ها وتراوه : بنو ئیسرائیلیه کان گه یشتنه وشکایی زه مینی له (سیناء) له مانگی سیه می ده رچوونیان له

(میسر) ، وه یهکهم پۆژی ده‌رچوونه‌کیان له (میسر) کردیان هه‌که‌م پۆژی سالی خویان که‌یه‌که‌م پۆژی به‌هاریبوو ، که‌واته له‌یه‌که‌م پۆژی وه‌رزی هاویندا که‌مارۆی سنوورداری زه‌وییان خرایه‌سهر ، واته په‌راوی‌زکردنیان ، خوای گه‌وره زاناکره .

هه‌روه‌ها ده‌لێن: بنو ئیسرائیلییه‌کان له‌ده‌ورو به‌ری (طور سیناء) دابه‌زین و له‌ویدا مانه‌وه موساش (عليه السلام) چووه‌سهر کێوه‌که و له‌ویدا خوای گه‌وره له‌گه‌لیدا که‌وته گفتوگۆ ، وه‌ فه‌رمانی پێک‌رد که ئه‌و نازو به‌خششانه وه‌ییری به‌نی ئیسرائیلییه‌کان بخاته‌وه که‌چۆن له‌ده‌ست فرعون پزگاری کردن و هه‌روه‌کو چۆن وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌سهر دووبالی هه‌لو هه‌لیگرتن و ده‌ربازی کردن ، وه‌فه‌رمانی پێک‌ردن که‌خویان و به‌رگه‌کانیان بشۆن و خویان بۆ پۆژی سێهه‌م ناماده بکه‌ن ، جاکاتی‌ک پۆژی سێهه‌م هاته‌پیشه‌وه له‌ده‌وری کێوه‌که کۆبینه‌وه هه‌چ کامیکیشتان له‌ئو نزیک نه‌بیته‌وه ، چونکه هه‌رکه‌سێک لێی نزیک بیته‌وه ئه‌مریت (واته: ئه‌یکوژیت) ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئاژده‌لیش بیت ، چونکه تا ئاژده‌له‌کان ده‌نگیان نه‌یه‌ت و بێده‌نگ بن دروست نیه به‌کێوه‌که‌دا سه‌ربه‌که‌ون، به‌نی ئیسرائیلییه‌کان ئه‌وه‌شیان له‌موسا (عليه السلام) وه‌رگرت و به‌قه‌سیان کرد .

جاکاتی‌ک پۆژی سێهه‌م هاته‌پیش هه‌ورێکی گه‌وره سه‌ر لوتکه‌ی کێوه‌که‌ی گرت و ده‌نگی هه‌وره‌تریشقه و بریسکه‌ی هه‌وره‌بریسکه و گرمه‌گرمی هه‌ور به‌ده‌نگی زۆر زۆر به‌رز ده‌بیس‌تران ، بنو ئیسرائیلییه‌کان زۆر زۆر ده‌ترسان چوونه‌ بناری کێوه‌که ، پاشان دوکه‌لێکی چپو‌پرو ته‌مێکی زۆر کێوه‌که‌ی دا‌پۆشی که له‌ناوچه‌رگه‌ی دوکه‌له‌که‌دا ستونێک له‌نور به‌دی‌کرا ، ئیتر کێوه‌که به‌جاری‌ک که‌وته له‌رزین و هه‌ژان ، ده‌نگی هه‌وره‌تریشقه و که‌ره‌ناش ده‌بیس‌ترا ، موسا (عليه السلام) تین و کوشاری توندی له‌سه‌ربوو کاتی‌ک خوای گه‌وره قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کرد ، ئینجا خوای گه‌وره فه‌رمانی به‌موسا کرد (عليه السلام) که له‌کێوه‌که دابه‌زی به‌خه‌لکه‌که بلی ئیتر با له‌کێوه‌که نزیک ببنه‌وه تاکو گو‌ییان له‌ فه‌رمانه‌کانی په‌روه‌ردگار بیت ، فه‌رمانی به‌زاناکانیان کرد که‌نزیک ببنه‌وه به‌کێوه‌که‌دا سه‌ربه‌که‌ون ، ئه‌مه ئه‌و ده‌قه‌یه که له‌کتیبه‌که‌ی خویاندا هه‌یه و موسا (عليه السلام) فه‌رمو‌وی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار! ئه‌وانه ناتوانن به‌م کێوه‌دا سه‌ربه‌که‌ون ، که‌خۆت پێشتر فه‌رمانت پێک‌ردوون که‌نابی سه‌ربه‌که‌ون پیا‌یدا ، خوای گه‌وره فه‌رمانی پێک‌رد که‌موسا (عليه السلام) خوی دابه‌زیت و بجیت ها‌پونی برای به‌یئیت که‌زانا و پیاوه ئاینیه‌که‌کانیش زۆر له‌وانه‌وه دوورنه‌بوون و موساش ((عليه السلام) ئه‌و فه‌رمانه‌ی خوای گه‌وره‌ی به‌جیه‌یناو له‌ویدا (ده‌ ووشه) گه‌وره‌کانی پێرا‌گه‌یه‌نرا .

بنو ئیسرائیلییه کان پئیان وایه کههه موو بهنی ئیسرائیلییهکانی ئەو کاته گوئیان لهدهنگی پهروهردگار بووه ، بهلام ههتا موسا (عليه السلام) بۆی لێک نه دانهوه لێی تینهگهشتوون ، بۆیه پئیان گوت: نهوهی پهروهردگار پیت دهلیت توش بهئیمهی رابگهیهنه ، چونکه دهترسین بمرین و ئەو فرمانانه دوابکهویت ، ئەو (ده وشه گهره) یهش ئەمانه: فرمانیان پیکرا کهتهنها خوی گهره بههرستن و هاوهلی بۆ بریار نهدهن ، نابێ بهدرۆ سویند بهتاوی خوا بخۆن ، دهبیت پۆژی شهमे تاییهت بکهن بۆ خواپهرستی و کاروباری تیدا نهکهن ، واته ئەمەش ئەو پۆژهیه کهئیستا بوه بهپۆژی ههینی و شهमेکه لابرا بهفرمانی خوی گهره ، پۆزی دایک و باوکت بگره تاکو تهمهنت لهسهرزوی درێژیت ، خهک مهکوژه ، زینا مهکه ، دزی مهکه ، شایهتی بهدرۆ مهده ، چاو مهبره ماله هیچ کهسیک ، نیازت خراپ نهبی بهرانهر ژنی (هاوسهری) هیچ کهسیک و بۆتۆ دروست نیه بهندهی ئەو هاوسهری ئەو و گایهکهی و گوێ درێژهکهی و هیچ شتی که هی خهکانی تره ، بهکورتی واته: ههرگیز ئیرهیی بهمانی کهس مهبه .

گهلیک لهزانا پێشینهکان فرموویانه ناوهپۆکی ئەو (ده وشه) گهرهیه لهدوو نایهتی قورئانی پیرۆزدا بهدیدهکریت ، ئەوانیش نایهتی (۱۵۱-۱۵۳) ی سورهتی (الانعام) ه ، کهخوی گهره دهفرمویت: ﴿ قُلْ نَعَالُوا أَلَمْ نَحْرَمْ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِبْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِنَّهُمْ عَلَيْنَا قَتْلُهَا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ رَصَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَقْلُونَ ﴾ ، جگه لهو ده وشهیه ، خوی گهره گهلیک پێنومایی و پهیامی تری پێراگهیاندن که تا ماوهیهکی زۆر لهچاخ و کاتهکان کاریان پیکراوه ، پاشان ورده ... ورده خهکی خویان لهو بهرپرسیاریتییه لاداره و دواتر دهستکاری ئەو دهقانهشیان کردووهو بگره ههله و گیریشیان کردونهتوه .

ههروهها خوی گهره باسی کۆمهڵیکی تر لهو بهخشیشانهی خوی دهکات کهداویهتی به (بنو ئیسرائیلییهکان) که چون پزگاری کردن له زوڵم و ستهمی فرعون و بگره فرعون یشی لهناو برد ، ئینجا داوهتی کردن بۆلای کیوی (طور) تاکو پهیامی پیرۆزی خوی لهوی بهموسا (عليه السلام) ببهخشی ، ههروهها جیگهیهکی لهسهرزوی پیدان که گونجاوبی بۆ ژیان و گوزهرانیان ، گهزۆی بهسهر کشتوکالهکانیان داباراند ، بالندهی میلاقهی دهمهوئێواران بۆ دهناردن که زۆر بهناسانی راویان دهکردن و گوشتهکهیان دهخواردن ، وه لهکاتی گهرمای نیوهپۆدا پهله ههری نهوتوی بۆدهکردن بهچهترو سیهر کهسوودیان لێوهگرتن ، ههروهکو له سورهتی (طه) نایهتی (۸۰-۸۲) باسی نهوهی فرمووه ، ئەمه

وېرېای گه لیک به خشیشی تر که له سوره تی (البقره) نایه تی (۴۰-۴۱) و (۴۹) و (۵۷) دا باسیکردوه تاکوتای نایه تی (۶۰-۶۱) ، نهوه یو به یانیان گه زوی به سهردا دهباران و نیوارانیش په له وری میلاقه ی بونه ناردن . وه خوی گوره ناوی له بهرد بۆ هلقولاندن کاتیک موسا (علیه السلام) به داره که ی دهستی ده کیشتا به و بهردانه دا که له گهل خویندا هه لیانده گرت ، ته نانه ت دوازه کانی ناویان بۆ هه لقلولاً بۆ دوازه تیره که ی خوین ، پاشان ناویکی سازگاریان بۆ هه لقلولینرا که خوین و نازده له کانیان لیتیراو ده کرد ، که نه مانه شایسته ی نه ون بهرده وام سوپاسی خوا له سر نه و به خشیشانه بکه ن که چی له گهل نه وه شدا هه ندیکیان هیشا به که میان ده زانین و داویان له موسا (علیه السلام) ده کرد که بویان بگوپی به شتیر ، نه گهر هه رداوی نه وه ش ده که ن فهرموو پرۆنه میصره وه ، که هه موو نه و داویانه ی نیوه ی تیدایه ، که به داخه وه نیوه زور ناستی خوتان به زانده وه که هینده خوتان داوه ته نه و شته ساکارانه و داوی خوراک و جوړی خواردن ده که ن ، وادیاره نه وان هیشتا ده ست بهرداری نه ریته کونه کانی نه بوون ، بویه خوی گوره فهرمووی: له سنور لامه دن نه گینا لیتان توپه ده بوم و نه وه ی توپه بوونی منیش گرتیه وه مانای تیاچووه ، به لام له گهل نه وه شدا من لیبورده م به رانه بر هه رکه سینک که ته و به بکات و باوه ری هینابی و کرده وه ی چاکه بکات و له سر ری پاست بروات ، نه وه ش له سوره تی (طه) نایه تی (۸۱-۸۲) دا به دی ده کړیت .

خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبَطُوا أَغْمَالَهُمْ كُلَّ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الاعراف: ۱۴۲-۱۴۷) ، کومه لیک له پیاوونی پینشین فهرموویانه: نه و سیشه وه بریتیه له سیشه وه مانگی (ذی القعدة) به ته واه تی پاشان ده شه وی تری له مانگی (ذی الحجة) بۆ خراوه ته سر له لایه ن خوی گوره وه ، به مه ش ماوه که ی بووه به (چل) شه وی ته واه که کوتاییبه که ی ده کاته یه که م پرۆی جه ژنی قوریان ، نه وانه ش که فهرموویانه بریتین له : (ابن عباس)^(۱) و (مسشروق)^(۲) و (مجاهد)^(۳) ، به هه مان شیوه خوی گوره په یامی خوی ته واه راگه یاند به پیغه مبه رمان محمد (ﷺ)^(۴) .

^۱ ضعیف الاستناد : رواه ابن ابي حاتم (۸۹۲۰) ، ابن جریر (۴۸/۹/۶) .

^۲ اسناد : له لایه ن چه ند پیاریکی متانه داروه ، ابن جریر (۴۸/۹/۶) .

^۳ صحیح بمجموع طرقة : ابن جریر ، هه مان سه رچاوه ی پینشور .

^۴ متلف علیه: البخاری (۴۵) ، مسلم (۷۴۴۳) خوی گوره ده فهرمویت ﴿الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

مه‌به‌ست له‌وه‌یه که‌موسا (علیه السلام) کاتی‌ک ئه‌و ماوه‌یه‌ی ته‌واو‌کرد که‌ خ‌وای گه‌وره بۆ‌ی دیاری‌کردبوو له‌وکاته‌دا به‌پۆژووبوو ، و‌تراوه: موسا (علیه السلام) ه‌یچی نه‌خوارد ، کاتی‌ک یه‌ک مانگی په‌به‌قی ته‌واو‌کرد لقه‌ دارێکی ه‌یناو به‌ناوده‌میدا گه‌راندی و له‌ده‌می وه‌ردا تا‌کو بۆ‌نی ده‌می خۆش بب‌یت و بۆ‌نی ناخۆشی پۆژوانی لینه‌یه‌ت ، دیسان خ‌وای گه‌وره فه‌رمانی پ‌یکر که‌ (ده‌)پۆژی تر به‌د‌وای مانگه‌که‌دا به‌پۆژووب‌یت ، به‌وه‌ش ماوه‌که‌ی بوو به‌ (چ‌ل)پۆژی ته‌واو ، له‌به‌رئ‌ه‌وه له‌ فه‌رمووده‌ی پ‌یغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ه‌اتوه که پ‌یغه‌مبه‌رمان (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: (بۆ‌نی ده‌می پۆژوان به‌لای خ‌وای گه‌وره‌وه خۆشته له‌بۆ‌نی میسک)^(١) .

کاتی‌ک موسا (علیه السلام) خ‌وی یه‌کلایی کرده‌وه بۆ‌ئ‌ه‌وه‌ی ب‌روات به‌لای ئه‌و په‌یمان‌ه‌وه که‌خ‌وای گه‌وره بۆ‌ی دیاری‌کردوه ، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی له‌کیوی (طور) گ‌فتوگ‌وی له‌گه‌ئ‌دا ب‌کات ، (هارون)ی ب‌رای له‌جیاتی خ‌وی دانا بۆ‌ سه‌ره‌رشتی کاروباری بنی ئ‌یرائیلیه‌کان ، وه‌کو خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَمَّا جُلِّسَتْ لِمِيقَاتِنَا وَاتَهَ كَاتِيكَ مُوسَا هَاتِ بِهِ دَمَ نَوِ كَاتَمَوه كَه‌بۆمان دیاری‌کردبوو ﴿وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ خ‌وای گه‌وره له‌گه‌ئ‌یادا د‌وا له‌پشتی په‌رده‌وه ، و‌اتا: ته‌نها گو‌یی له‌ده‌نگی په‌روه‌ردگار بووه نه‌ک بب‌ینییتی ، بۆ‌یه موسا (علیه السلام) دا‌وای له‌خ‌وای گه‌وره کرد ئه‌و په‌رده‌یه‌ی نیوانیان لابه‌ریت تا‌کو به‌چ‌اوی سه‌ر خ‌وای گه‌وره بب‌ینی ، بۆ‌یه فه‌رمو‌ی: ﴿قَالَ رَبُّ ارْنِيْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِيْ﴾ ، و‌اته په‌روه‌ردگارا پ‌نگه‌م ب‌ده بۆ‌ت ب‌روانم ، خ‌وای گه‌وره فه‌رمو‌ی: ناتوانی بب‌ینی ﴿قَالَ لَنْ تَرَانِيْ وَلَكِنْ اَنْظُرْ اِلَيَّ الْجَبَلِ فَاِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِيْ﴾ ، و‌اته به‌لام ته‌ماشای ئه‌و کی‌وه ب‌که ، خۆم نیشانی ئه‌و کی‌وه ده‌دم ئه‌گه‌ر وه‌کوخ‌وی مایه‌وه ئه‌وا مانای تۆش ده‌توانی بب‌ینی (اهل الکتاب) ده‌ل‌ین : خ‌وای گه‌وره فه‌رمو‌ی: ه‌یچ که‌سی‌کی زیندوو نایب‌ینی تا ده‌مریت ، وه‌ه‌یچ وش‌کاییه‌کی‌ش مه‌گه‌ر ده‌که‌و‌یته ج‌مان و جووله .

له‌ ه‌ردوو (صحیح)ه‌که‌دا ه‌اتوه^(٢) (ابی موسی) ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه له‌پ‌یغه‌مبه‌رمان مح‌مد (ﷺ) که‌ فه‌رمو‌یه‌تی: (ح‌جابه النور) یان (ح‌جابه النار) ، و‌اته: په‌رده‌ی نیوان خ‌وای گه‌وره و موسا نور بوو (ئ‌ه‌گه‌ر ئه‌و په‌رده‌یه لابه‌ریت ئه‌وا پ‌وخ‌ساری موسا (علیه السلام) ده‌شی‌و‌ی و ده‌سو‌وت‌ی و سه‌رنج‌ام چ‌اوی توانای بب‌ینی نام‌ینی) ، (ابن عباس) یش^(٣)

^١ متفق علیه : البخاري (١٨٩٤) . مسلم (٢٦٩٨) .

^٢ صحیح مسلم : تصحیف (٤٤٤) ، ابن ماجه (١٩٥) ، (احمد) (٤٠٥/٤) .

^٣ حسن الاسناد : رواة ابن ابي حاتم (٧٧٣٨) ، الترمذي (٢٢٧٩) .

دەربارەى ماناى ئايەتى (لاندركة الابصار) دەفەرموئىت: ئەو ئەو نۆرەيە كە نۆرى خىواى گەورەيەو ئەگەر نىشانى ھەرشىتىكى بىدات ئەو شىتە وەكو خۆى نامىنى ، بۆيە خىواى گەورە دەفەرموئىت: ﴿لَمَّا تَخَلَّى رُؤُهُ لِلْجَنَلِ جَعَلَهُ دَكَاً وَخَرَّ مُوسَى صَبَقًا لَّمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَهِكَ رَأَا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ، واتە: (كاتىك خىواى گەورە نۆرى خۆى نىشانى كىئەكەدا ، كىئەكە كەوتە جۆلەو لەرزىن ، وە موساش بەو سەرسامانە بەزەویدا كەوت ، كاتىك چاك بوەو ھۆشپەتەو بەبەردا گوتى: پەرەردگار! پاكى ھەر بۆتۆيە ، بۆلای تۆ تەو بەدەكەم منىش يەكەم كەسى باوەردارام) ، كە باوەرم ھىنا كەھىچ زىندويەك ئاتىبىنى تاكو نەمرىت ، وەھىچ وشكاىيەكىش مەگەر دەكەوئىتە جمان و جۆلان .

لە ھەردوك (صحیح) كەدا ھاتووە كە دەيبەنەو سەر (أبى سعيد الخدرى) دەئىت: پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: (بەباشترم دامەنىن بەسەر پىغەمبەرانى تردا ، خەلكى لە پۆژى دواییدا ھەرە ترىشقەى قىامەت بىھۆشيان دەخات ، يەكەم كەس كەدەيتەو ھۆش خۆم تەماشادەكەم كە موسا(عليه السلام) دەستى گرتووە بەپاىيەكى عەرشى پەرەردگارەو ، ئىتر نازانم ئايا ئەو لەپىش مندا ھۆشى بەبەردا ھاتووە يان ھەر ھەرە ترىشقەكى كە لەكىوى طور لىدراو ھۆى برى ئەو دەكەوئىت ^(۱) لەگىرانەو يەكى تردا ھاتووە كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرموئەتى: (بەسەر موسادا گەورەترم مەكەن) ^(۲) ، ئەمەش لەپرووى بىفیزى پىغەمبەرەو يە (ﷺ) كەكەس لەكەس بەگەورەتر دانەنرىت ، بەلام خىواى گەورە خۆى بەپىي پلە ھەندىكى بەسەر ھەندىكى تردا بەرزكردووەتەو ، ئەگىنا پىغەمبەرمان (ﷺ) سەردارى پىغەمبەرەو (ﷺ) ، خىواى گەورە زانائە .

لەلايەكى ترەو گەلى موسولمانان لەھەموو گەلانى سەرزەوى باشتەن ، وەكو خىواى گەورە دەفەرموئىت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ (آل عمران: ۱۱۰) ، ھەرەھا پىغەمبەرمان (ﷺ) دەفەرموئىت: (من گەورەى ھەموو ئادەمیزادەكانم لەپۆژى دواییدا شانازە نەبى) ^(۳) ، پاشان باسى ئەو پلەوپاىيەى كرد كە لەقىامەتدا ھەيەتى و ھەموو پەيامبەر و نىردراوانى خىواى گەورە ئىرەى پىدەبەن ، تەنانتە پىغەمبەرە (اولوا العزم) ھەكانىش ، ديارە فەرموودەكانى پىشوووى كەباس لەو دەكات كەھەموو كەسىك ھەرە ترىشقە لىنى دەدات ، مەبەت لەو بورانەو يە كەھەموو

^۱ متفق عليه : البخاري (۲۴۱۲) ، مسلم (۶۱۰۵) .

^۲ متفق عليه : البخاري (۶۵۱۷) ، مسلم (۶۱۰۳) .

^۳ صحيح : مسلم (۵۸۹۹) ، ابو داود (۴۶۷۳) ، احمد (۱۴۴/۳)

كەس لەترسى ئەو بۆرە بېھۇش دەبى ، نىتر يەكەم كەس پىڭەمبەرى خۇمان (مەھمەد ﷺ) دەبىت كەدیتەو ھۆش خۇى وموساش (عليه السلام) دەبىنى كەدەستى بەپايەيەكى عەرشەوئەو ھۆشى كراوئەتەو بەبەردا كراوئەتەو ، چۈنكە لەدنىادا ھەورەترىشقەى (طوى) دىو ، يان ھەورەترىشقەكى ئەو لەبەر ھەمان ھۇكار ساكارترىوئەو زووتر چاك بوئەتەو! ياخود ھەر ھەورەترىشقەكە لەبەر ھەمان ھۇكارى دىيائى دىيائى ئەوى نەگرتەوئەو ، خواى گەورە زانائە . دەبى ئەو بزانىن كەھۇى ئەم فەرموئەوئەى پىڭەمبەرمان (ﷺ) ئەوئەبو كەپياوئىكى يەھۇدى لەلاى موسولمانىك گوتى: (نەخىر سوتىند بەو خوايەى كەموساى بەسەر ھەموو مەوئەكاندا شكۇدارتر كىردوئەو) ، كە لەراستىدا شكۇداركىردنى موسا بەسەر ھەموو خەلكىدا راست بوئە لەسەردەمى خۇيدا كەپىش ھاتنى (مەھمەد) بوئە (ﷺ) وەك پىڭەمبەرى كۇتائى سەبىووى زەوى بۇ ھەموو ئادەمىزادو مەوئە و پەرى ، تەننەت خواى گەورەش دەفەرموئەت: ﴿ قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴾ ، كەواتە خواى گەورە موساى شكۇداركىردوئەو بەسەر ئەو كەسانەى سەردەم و چاخى خۇى ، نەك پىش خۇى كە (ابراھىم) (عليه السلام) لەپىش ئەوئەدا بۇ سەردەمى خۇى لەھەموو كەس گەورەتر بوئە ، وە دواى خۇيشى (مەھمەد) (ﷺ) گەورەترىنە ، راستى ئەوئەش لەشەوى (شەپەوى) دا دەردەكەوئەت كە پىڭەمبەرمان (مەھمەد) (ﷺ) پىش نوئىزى بۇ ھەموو پىڭەمبەران كىرد (عليه السلام) ، تەننەت لەفەرموئەوئەكى پىڭەمبەردا (ﷺ) ھاتوئە كەدەفەرموئەت: (پۇزى دواىى شوئىنىكم دەبى كەھەموو خەلكى چاويان لەو شوئىنە بىوئە ، تەننەت ئىبراھىمىش) .

بەلام ئەوئەش رىزىكى زۆرە كە خواى گەورە بۇ موساى داناو (عليه السلام) كە لەودىو پەردەو قەسەى لەگەلدا كراوئەو بە (كلىم اللە) ناسراو ، وە پىڭەمبەرمان (مەھمەد) (ﷺ) لەپووى رىزەوئە بۇ موسا (عليه السلام) دەفەرموئەت: (لەكەس بە گەورترم دامەنىن لەپىڭەمبەران ، يان لە (موسا) بەگەورترم دامەنىن ئەمەيان پووكارى مەوئەتەيەكەيە ، ئەگىنا لەپووى وەھى و پىڭەمبەرايەتەيەو ديارە كە (مەھمەد) (ﷺ) لەھەموويان گەورەترە و سەروەترە .

خواى گەورە دەفەرموئەت: ﴿ فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴾ ، واتە: ئەى موسا باش وەرىبگەر ئەو پەيام و سىپاردەيەى كە دەيدەمەدەستت و پىت رادەسپىرم و سوپاسى خواى لەسەر بكەو لەوئەزىاتر داوامەكە ، چۈنكە ئەو ھەموو پىوئىستىيەكى ئىوئەى تىدا پوون كراوئەتەو ﴿ وَكُنَّا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُوعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ

يَاخُذُوا بِأَخِيهَا سَارِكُمْ ذَا الْقَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ (اعراف: ١٤٥) ، واته: له سەر لهوچهكان دهربارهى هه موو شتى ناموزگارى و پىنوماييمان بهووردى بۆ نووسيوه ، نهو لهوچانه لهجه وههريكى زۆر گران به هاو كانزاي بهنرخ بوون ، له (صحيح) دا هاتوووه كه خواى گهوره به دهستى پىروزي خوى تهوراتى بۆ موسا نووسيووه بۆى ناردوووه كه هه موو لايه نىكى ژيانى تىدا پوون كراوه تهوه به حالال و حه رامه وه .

﴿ فَخَذْنَا بِقَوْمٍ ﴾ تۆش نهى موسا ئهم په يام و لهوچانه بهوپهري گوپوتين و هيزو نياز به رزىيه وه وهريگه و جيبه جيان بكهو به گه له كهشت بلى كه به باشى شوينى ئهم په يامه بكهون ، ئينجا چاره نووس و دوا خانه ومالى نهو كه سانه شتان نيشان ددهم ، يان پيتان ده ئيم كه له سنورى خوايى لاده دن و له نايهت و موعجزه خواييه كان خويان ده بوين ، وه خويان به زل ده گرن و به سهر زهويدا فيز ده كهن . به بينه وهى هه قى نهويان هه بى ، نهوانه نه گه ر هه موو نايهت و به لگه كانى خواى گهوره شيان نيشان بدرى باوهريان پيناكهن ، وه نه گه ر پى خراپ و ناله باريان بيته پيش ده يگر نه بهر ، چونكه نهوانه نايه ته كانى ئيمه به درۆ ده گرت و لبيان بيناكاو ناحالنبوون تاكو خواى گهوره له كو تاى نايه ته كه دا خواى گهوره ده فهرمويت: (وه نهوانه نايه ته كانى ئيمه يان به درۆ گرتوووه و گالته يان به پيك گه يشته وهى بوژى دوايى نيه ، كارو كرده وه يان به با ده چى و دياره هه ريه كه لهوانه به پى كرده وهى خويان سزا وه رده گر نه وه ، بۆ زانبارى زياتر له م باره يه وه بپروانه ته فسيري نايهتى (١٤٦-١٤٧) له سوره تى (الاعراف) .

چىروكى مانگا په رستى

خواى گهوره ده فهرمويت: ﴿ وَأَخَذَ قَوْمٌ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خَلْبِهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِزَبْنِهِمْ يَرْجُون ﴾ (الاعراف/ ١٤٨-١٥٤) ، هه روه ها ده فهرمويت: ﴿ وَمَا أَغْوَيْنَاكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ..... إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴾ (طه: ٨٣-٩٨) .

له م چهند نايه ته پىرو زانه دا خواى گهوره به سهرهاتىكى گهوره و گرنه بۆ پىغه مبه رى نازى زمان (محمد) (ﷺ) ده گى رته وه كه كا تيك موسا (عليه السلام) پويشت به ده م نهو شوين و ماوه يه ي بۆ ديارى كر ابوو له لايه ن په روه ردگار يه وه له كى وى (طور) تاكو گفتوگوى په روه وردگار بكات و په يامى خوى وه ريگريت و وه لامى پرسىاره جوړاوجوړ و زۆره كانى بداته وه ، له بهر نه وهى موسا (عليه السلام) وادىاربوو زۆرى پىنجيت له بهر نه وه پياويكى له جياتى ، خوى له ناو به نى ئيسرا ئىلييه كان دانا كه ناوى (هارونى سامن) بوو ، ئهم پياوه

ئەو خىشلار ۋە زىرەي لىكۆكۈردىنەۋە كەكاتى خۇي لە قىبطىيەكانىيانى خواست ۋە پايانكرد ، لەو خىشلار ۋە زىرە پەيكەرى گۆيۈرەكەيەكى بۇ داپشتىن ۋە مېشتى خۇلىشى تىكرد ، وادىاربوو ھۆي ئەم كارەي دەگەرپىتەۋە بۇ ئەسپەكەي جېرىل كاتىك لەپىتە ئەسپەكانى فرعونەۋە خۇي بە دەرياكەدا كىرد ۋە بوە مايەي نىقوم بوونى فرعون ۋە گەلەكەي ، جاكاتىك خۇي پىادەكرد ، پەيكەرەكە دەنگىكى لىئو دەردەچوو كەۋەكو دەنگى گۆيۈرەكەي راستەقىنە وابوو .

ۋتراۋىشە ھەر گۆيۈرەكەي راستەقىنەي بۇ دىارىكردوون ، ۋەك (قتادە)^(۱) فرمۋىيەتى لەگەل كەسانى تىرىشدا ھەروايان فرمۋە ، ۋە ۋتراۋىشە ئەۋ پەيكەرەي زىرەينەي گۆيۈرەكەكە كەناۋەكەي كلۆربوۋە ، ھەر (با)ى ھاتوۋە بايەكە لەكونى دواۋە چوۋەتە ناۋ لەشىۋ لەدەمىيەۋە ھاتوۋەتە دەرۋە دەنگىكى لىئو دروست بوۋە كە لەبۆرەي مانگاۋ گۆيۈرەكە چوۋە ، ئەۋانىش زۆر بەۋە شادمان بوون ۋ بەدەۋرىدا شايى ۋ ھەلپەركىيان كىردوۋە . بىگرە ۋردە . ۋردە ھىندە ئەۋ گۆيۈرەكەيەيان بەرپىز گىرت تاكو لەنىۋان خۇياندا دەيانگوت : ئەۋە پەرۋەردىگارە ۋ پەرۋەردىگارى موسايشە كە لەبىرى چوۋە لەگەل خۇيدا بىببات ۋ بىگرە ئەۋ خۋايەي كەئەۋ بەدۋايدا دەگەرپى ئەيزانىۋە والىرەيە ، پاكى ۋ گەۋرەيى ھەر بۇخۋايە ۋ ناسكى ۋ جوانى ھەر بۇ ناۋوسىفەتى خۋايە ، خۋاي گەۋرە ھەر لەۋ ئايەتەدا باسى ئەۋەي فرمۋە كە ئەۋ شتەي ئەۋان شوپنى كەتوون پوچەۋ نەتۋاناي قىسەي ھەيە ۋ نەھىچى لەدەست دىت ۋ نەزىيان ۋ نەسۋدى لىئاۋەشىتەۋە ھىچ پىنۋىنيان ناكات ۋ ئەۋانەي ئەۋەشيان ھەلپىژاردوۋە سىتەمكارن ۋ سىتەمى گەۋرەيان لەعەقل ۋ خودى خۇيان كىردوۋە خۇ خۇشيان چاك دەزانن كەئەۋە كارىكى دىزىۋ بىمانايە ۋ نادانى ۋ گومپايى نەبى ھىچىتر نىيە ، جاكاتىك دەستيان لەۋدىۋ ھەمانەكەۋە دەرچوو ، دىلىابوون كە بەھەلداچوون ، زۆر پەشىمان بوۋەۋەۋ گوتيان : ئەگەر بىت پەرۋەردىگارمان رەھىمان پىنەكات ولىمان نەبۇرىت بەراستى رەنجەپۆين .

كاتىك موسا (عليه السلام) گەرايەۋە بۇناۋيان ۋ بىنى لەچ گومپايىيەكى گەۋرەدان ۋ پاش ئەۋ ھەموۋ بەخشىشە گەۋرانەي خۋاي گەۋرە پىيداون كەچى كەۋتوۋنەتە شوپن پەرسىتنى گۆيۈرەكەيەك ، موسا (عليه السلام) ئەۋ لەۋجە نايابانەي پىبۋو كە تەۋراتيان لەسەر نووسرابوو ، فرىيدان (يان لەتاۋانا لەدەستى كەۋتەنە خۋارەۋەۋ شكان) ، ۋەك (اھل

^۱ صحیح : رواہ ابن جریر (۹/۱۶۰/۲۰۰) .

الكتاب) دەلن ، بەلّام خوای گەورە بۆی گوپی و هیتی بۆناردەو ، بەلّام ھەرگیز شتیوا
لە قورئاندا نیه ، بەلکو ئەو بەس کراوە کەچۆن ئەوانی لەگومرایی و گویرەکە پەرستیدا
بینی .

(اهل الكتاب) پێیان وایە کە لەوحەکان ^(۱) دودانەبوون ، بەلّام پووکاری ئاشکرای
قورئان وانیشان دەدات کەچەند لەوحیک بوون ، موسا (علیه السلام) زۆر کاریگەرەبوو
لەسەری کاتیک خوای گەورە ھەوالی پێدا کەگەلەکەت کەوتوونەتە دواي گویرەکە
پەرستی ، بەلّام خوای گەورە گەرانیدیەو ناویان و بەچاوی خۆی بارودۆخەکەیی بینی ،
ھەرەکو پیغمبەرمان (ﷺ) لەبارەیی بیستنی ھەوال و بینینی بەچاوە فرمویت: (لیس
الخبز کالمعاینه) ^(۲) .

واتە: بیستن و وەکو بەچاوبینن نیه ، ئینجا موسا (علیه السلام) کەوتە ناویان و
ھەرەشەو گازەندەو سوکایەتی زۆری پێکردن لەسەر ئەو گومرایی و بەدکاریەیی
کەدەستیان داوەتی: دواينەوہی بۆ ماوہیەک بەجیھێشتبوون و کەسیکی تریشی بۆ
دیاری کردبوون لەجیاتیی خۆی کەچاودیریان بکات و وەلّامی پرسیارەکانیان بداتەو ،
ئەوانیش کە بەخۆیان زانی کارەکیان ھێندە ھەلەیه ، بیانویان بەو ھێنایەوہو گوتیان:
(ئەو زیڤو زیووخشەلەیی لەو قبطنیە شەپەنگیزانەو دەستمان کەوت بەپیسمان زانی و
فرماندا ، بەلّام (سامری) ئەوہی لێدەرست کرد ، ئەو ھەلەیهکی گەورەیه کەنابی مرقّ
شت حەلّال و حەرام بکات ، خوای گەورە خۆی ئەو زیڤو خشەلەیی گەلی فرعونیی بۆ حەلّال
کردبوون ، ئیتەر چۆن ئەوان سەرەخۆ لەسەر خۆیان حەرامی دەکەن .

ئینجا موسا (علیه السلام) پوویکردە (ھارونی برای) (علیه السلام) و فرمووی: ئەی ھارون
بۆچی نەھاتی بۆلّام تاپیم رابگەینیت کە گەلەکەم گومرا و سەرگەردان بوو
ھەلگەراونەوہ لەئایینی راستەقینە ؟ ئەویش فرمووی: تۆ منت لەجی خۆت دانا و ترسام
نەگەر بەجیان بێنم گەلی ئەوہم لێبکرت ، کەبۆچی ئەوانم بەجیھێشت و کارەکەتم
رانەسپارد لەناو بەنی ئیسرائیلییەکاندا ، لەبەرئەو ھەر لەونایاندا مامەوہ ، موسا (علیه
السلام) فرمووی: (پەروردگار لەخۆم و براکەم ببورە و بمانخەرە ناو پەحمەتی خۆتەوہ ،
بەرستی تۆ لەھەموو خاوەن بەزەییەک بەبەزەیی تری .

^۱ لەوح : پلێت ، پارچە تەنک و تۆکمە لەکانزای قایم و نایاب / وەرگێڕ .

^۲ صحیح : المسند (۲/۲۵۸) . ابن حبان (۶۲۱۴) . الطبرانی (۱۲۴۵۱) ، ابن عدي (۱۳۶/۷) .

خۆ ئەو نەبیت (هارون) (عليه السلام) فەرامۆشی کردبن و هیچی پێرانه گەیاندن ، بەلکو خۆی گەورە خۆی شایەتی بۆدەدات کە زۆر بەباشی و بەوێرانی حیکمەتەو پێنومایی کردوون و پێی گوتون: خۆی گەورە بەو تاقیتان دەکاتەو ئەو گەلەکم ، پەرەردگار بەبەزەییە و ھەرگیز وەکو ئەم پەیکەرە یان ئەم ئازەلە بێزمانە نیە ، دەیوەرن گویم لێبگرن و شوێنم بکەون لەو راستیانەدا و بەقسەم بکەن ، بەلام ئەوان گوتیان : ئێمە واز لەو ناھێنن ھەتا موسا (عليه السلام) نەگەریتەو بۆ ناومان ، ئینجا موسا (عليه السلام) بوویکرە (سامری) و فەرمووی: ئەو چیت کرد و بۆچی ئاوات کردووە ئەو سامری؟ نەویش وتی وێنە ئەو نەسپە ی جبریل بۆ پەیکەرکردن کەپیش نەسپەکانی فرعون کەوت و لەدەریاکەدا بەخنکانیدان ، و ئەوان نەیانبینی ، من بینیم ، واباس دەکریت کە ئەو پیاو نەسپەکە ی جبریلی وابینیو کەقچی لەھەر شوێنی دابنایە ئەو شوێنە گیای لێسەوز دەبوو ، ئەمیش گوێرەکەکە ی وا دروست کردبوو ، موساش (عليه السلام) نژای لێکرد و سزایدا بەو ی کەنا بێت توخنی کەس بکەوێت لەدنیا دا ، وە ئەو ی پێراگەیان کە لەقیامەتیشدا سزا خۆی ھەیە ، وە ھەرەشە ی زۆری لێکرد و پاشان موسا (عليه السلام) گوێرەکەکە ی سوتاند ھەرەکو (قتادە)^(۱) و ھەندیکێ تر ھیناویانە . وە وتراو بە بێرەنگ لیکێ ھەلەو شانە ، وەکو (علی) و (ابن عباس) ھیناویانە ، بەلام ئەو دەقی (اھل الکتاب) و زۆر متمانە ی نیە ، پاشان موسا (عليه السلام) پەیکەر ی گوێرەکە زێرینەکە ی فریدایە دەریاوو فەرمانی بە (بنی ئیسرائیل) یەکان کرد لەو ئاو بەخۆنەو ، تاکو بیانناستەو ناخۆ کامیان گوێرەکەکە ی پەرستوو کامیان نەپەرستوو .

جاکاتێک لەو ئاوەیان خواردەو ، ھەر کامیان لێنەو خۆلەمیشی بەلیوھکانیەو بکیرسایەتەو ، مانای ئەو گوێرەکە پەرست بوو ، ئەگینا ئەگەر وانەبوا یە نەدەگیرسایەو بەدەم و لێوی خوا پەرستەکانەو ، وتراو: نەخێر پاش خواردنەو ی ئاو کە بت پەرستەکان پەنگیان زەرد ھەلەدەگەرا ، موساش (عليه السلام) پێی فەرموون: پەرەردگاری ئێو ئەو خوا یە کەجگە لەئەو خۆی تر نیە و ھەموو شتیکی بەزاناری خۆی داپۆشیو ، واتا ئاگای لەھەموو شتیکی ، خۆی گەورەش دەربارە ی چارەنووسی ئەو گوێرەکە پەرستانە دەفەرموێت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعِجْلَ سَيَأْتِيهِمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نُخَذِّرُ الْمُفْتِرِينَ﴾ (الاعراف: ۱۵۲) ، واتە: ئەو کەسانە ی گوێرەکیان ھەلێژارد بۆ

^۱ صحیح الاسناد : رواه ابن جریر (۲۰۸/۱۶/۹) ، عبدالرزاق (۱۸۲۶) .

پهرستن قین و غهزه بی پهره ردگاریان به سهردا دهباری و زهلیلی دنیا به شیان ، وه سزای نهو هه لئه ستهکارانهش دهدهین که گویره که پهرستیان هه لئه سته و دایان هیئا ، هه ندیک له پینشینه کان فهرموویانه نهو نایه ته هه موو نهو که سانهش دهگریته وه که (بدعه) ده کهن و شتی بیهوده داده هینن ، له گهل نهو سزایه شدا خوای گه وره دهروازه یه کی میهره بانی هر به پرویاندا کرده وه فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَغْدَاهُمْ وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَغْدِهِمْ لَقَبُولٌ رَحِيمٌ﴾ (الاعراف: ۱۵۳) ، واتا: نهوانه ی کرده وه ی خراپه یان کرد و پاشان تهوبه یان کرد و باهریان به خوای خوایان هیئایه وه ، نهوانه پهره ردگاری تو (نهو محمد یان نهو موسا) خوای لیبرده و به به زهییبه ، به لام لیبرده خوای گه وره تهوبه ی لهو که سانه وهرنه گرتوه که گویره که که یان پهرستبوو هه تا نه کوژین ، واتا: مهرجه بکوژین ، وه کو خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَيَّ يَارَبَّكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِبِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (البقره: ۵۴) ، واته: موسا (عیه السلام) به گه له که ی خوژ گوت: ئیوه سته میکی گهره تان له خوژتان کرد به وه ی که نهو گویره که یه تان پهرست ، ده ی تهوبه بکهن بولای خوای خوژتان و خوژتان (دهروونی خوژتان) بکوژن نهو یان بوژان باشتره باشتره به لای خوای خوژتانه وه ، ئیتر نهویش لیسانی وهرده گریت و هر نهو خویاه شه که تهوبه وهرگر و به به زهییبه . و تراوه: خوای گه وره بوژینکی هیئایه پینشه وه که ههریه که لهوانه ی که گویره که یان نه پهرستوه و موسولمان بوون ،

شمشیریان به دهسته وه گرت و خوای گه ورهش ته موتوماننکی چری نارده سهریان به شیوه یه که کهس نه بیینی بهو شیوه یه که بیناسیته وه ، ئینجا فهرمانی پیکردن که هه موو گویره که پهرسته کان بکوژن ، ته مه که بوئه وه بوو که نابادا باوک و کوپ یان خزم و برادر یه کتری بناسنه وه دهست له بیبرواکان و گویره که پهرسته کان بپاریزن ، و تراوه: تهنها له بهر به یانی بوژینکا دهفتا ههزار کهسیان له گویره که پهرسته کان کوشت .

پاشان خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضُّ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي سُجَّتِهَا هُدًى وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَزْهَبُونَ﴾ (الاعراف/ ۱۵۴) ئیتر له وحه کانی هیئا که له نوسخه ی نهواندا رینومایی و رهحه تی خوایی هه بوو بو نهو که سانه ی له پهره ردگاری خوایان ده ترسن ، هه ندی له زانایان فهرموویانه: ﴿وَفِي سُجَّتِهَا﴾ مانای نهویه که له وحه سهره تاییه کان شکاوه و خوای گه وره دواتر هیدیکه ی بو نارده ته وه نه گهر چی له بیژه ی نایه ته که دا شتی که به دی ناگری که مانای نهویه هه بی که له وحه کان شکابی ، نه مهش قسه و باسی تر

هه‌نده‌گریت ، خوای گه‌وره زاناتره ، (ابن عباس)یش واباس ده‌کات له‌فه‌رموده‌ی (الفتون)دا که‌ئه‌وان دوور نیه‌ گۆیره‌که‌یان په‌رستبیت ویره‌ کۆنه‌که‌یان هه‌ر له‌که‌لله‌دا مابى ، چونکه‌ کاتیک له‌ده‌ریاکه‌ ده‌ربازبوون و گه‌لیکیان بینى که‌بت په‌رست بوون ، داوایان له‌موسا کرد (علیه‌ السلام) که‌ په‌روه‌ردگاریان بۆ دابنى ، هه‌روه‌کو ئه‌و گه‌له‌ بت په‌رسته‌ هى خوایان دانا‌بوو ، ﴿قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ (الاعراف/۱۲۸) . هه‌روه‌ها لای (اهل الکتاب)یش هه‌روایه‌ و ده‌لین: گۆیره‌که‌په‌رستی بنى ئیسرائیلییه‌کان به‌ر له‌وکاته‌یان بوه‌ که‌بین بۆ (بیت المقدس) ، وه‌ هه‌ر که‌ فه‌رمانیش کرا به‌کوشتنى گۆیره‌که‌ په‌رسته‌کانیان ، ته‌نها له‌ پۆژى یه‌که‌م دا سینه‌زار که‌سیان لیکوشتن ، ئینجا موسا (علیه‌ السلام) که‌وته‌ پارانه‌وه‌ له‌خوای گه‌وره‌ تا‌کو لییان خو‌ش بى‌ و هیچى تریان لینه‌کوژى ، خوای گه‌وره‌ش به‌ریاریدا لییان ببورى به‌مه‌رجى بپۆنه‌ خاکی پیرۆزى (بیت المقدس)ه‌وه‌ .خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِئَاسَةً فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ أَوَّلَتْ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الاعراف/۱۵۵-۱۵۷) ،سه‌باره‌ت به‌مانای ئه‌و ئایه‌تانه‌ (السدى)^(۱)و(ابن عباس)^(۲)و هه‌ندیکی تر فه‌رموویانه‌ ئه‌و حه‌فتا پیاوه‌ی که‌ موسا(علیه‌ السلام) هه‌لیبژاردن تا‌کو له‌گه‌لّ خو‌ی بیانبات بۆ کۆی (طور) تا‌کو له‌خوای گه‌وره‌ داوای لی‌بوردن بکه‌ن بریتیبوون له‌زانایانى (بنو ئیسرائیل) و موسا و ها‌پۆن و یوشه‌ع و ناداب و ئه‌یبه‌ویان له‌گه‌لدا‌بوون ، ئه‌مانه‌ له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌ وا فه‌رمانیان پیکرا که‌خوایان پاک بکه‌نه‌وه‌ ، خو‌شیان بشۆن ، به‌رگه‌کانیان خاوین بکه‌نه‌وه‌ ، ئینجا پۆیشتن ، کاتیک له‌گه‌لّ موسادا (علیه‌ السلام) پۆیشتن و له‌لوتکه‌ی شاخه‌که‌ نزیک بوونه‌وه‌ که‌ په‌له‌ ته‌م و هه‌ور دایپۆشیبوو ، ناوه‌راسته‌که‌یشى یه‌ک ستوون نووریو ، ده‌رده‌وشایه‌وه‌ .

موسا(علیه‌ السلام) چوه‌ له‌سه‌ر چیاکه‌ ، (بنو ئیسرائیل) واباس ده‌که‌ن که‌ کۆمه‌له‌که‌ش هه‌موویان گو‌ییان له‌ده‌نگى خوای گه‌وره‌ بووه‌ ، ئه‌م لیکدانه‌وه‌یه‌ش هه‌ندى له‌زانایانى ته‌فسیر پشتیوانى لیده‌که‌ن به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که‌خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿اقْطَمُّوا أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرُفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (البقره: ۷۵) ، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌مه‌یان زۆر پێویست نیه‌ ، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ به‌گو‌یى خو‌شیان نه‌یان‌بیس‌تبی‌ یاخود لی‌ی تینه‌گه‌یشتن ، خو‌ موسا (علیه‌ السلام) به‌جوانی پنیگه‌یاندون و تینیگه‌یاندون هه‌روه‌ها هه‌ندى له‌ (اهل الکتاب) ده‌لین: گوایه‌ ئه‌و حه‌فتا که‌سه‌ خوای

^۱ حسن : رواه ابن جریر (۷۲/۹/۶) .

^۲ ضعيف الاسناد : ابن جریر (۷۲/۹/۶) .

گه‌وره‌یان بینیه ، ئه‌مه‌یان به‌ته‌واوه‌تی ناراسته و هه‌له‌یه‌و ، چونکه کاتیك داوای ئه‌وه‌یان له‌خوای گه‌وره کرد یه‌کسه‌ر کیوه‌که که‌وته له‌رزین و هه‌ژان ، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰرُسٰی اِنَّ نُوْمِنَ لَكَ..... ثُمَّ بَعَثْنَاکُمْ مِنْ بَعْدِ مُوْتِکُمْ لَعَلَّکُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾ (البقره: ۵۵-۵۶) ، وه لی‌رده‌دا ده‌فهرمویت: ﴿فَلَمَّا اَخَذْتَهُمُ الرُّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَفْلَکْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَاٰیٰی﴾ (الاعراف/۱۵۵) .

(محمد کوپی نیسحاق)^(۱) ده‌فهرمویت: موسا (علیه السلام) حه‌فتا پیاوی له (بنی ئیسرائیل) هه‌لبێژارد که‌یه‌ک له‌یه‌کتری چاک‌ترو خواناستربوون ، وه پێی فهرموون: بېرون به‌ره‌ولای خوای گه‌وره‌و ته‌وبه بکه‌ن ، له‌و کاروباره خراپانه‌ی پیشووتان ، وه داوای لی‌خۆش بوون بکه‌ن بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌گه‌لتاندا نه‌هاتوون (واتا: رینگه‌ی هاتنیان پێنه‌دراوه) ، وه به‌پۆژوو بن ، خۆتان پاک بکه‌نه‌وه ، به‌رگه‌کانتان پاک بکه‌نه‌وه ، ئیت به‌ناوی خوای گه‌وره سه‌رکه‌وتن ، حه‌فتا پیاوه‌که داوایان لی‌کرد که‌ئه‌وانیش له‌گه‌لیدا بکه‌ونه‌سه‌ره‌وه و گوئیان له‌ده‌نگی خوای گه‌وره بی‌ت ، موساش (علیه السلام) فهرمووی: واده‌که‌م ، واتا ده‌تانبه‌م ، کاتیك موسا (علیه السلام) چوه‌سه‌ره‌وه ستونیک له‌هه‌ور و ته‌م دایپۆشی ، پاشان ئه‌و هه‌وره هه‌موو شاخه‌که‌ی دایپۆشی ، موسا (علیه السلام) له‌هه‌ور و ته‌مه‌که نزیک بووه ، وه‌چوه ناو هه‌وره‌که‌وه به‌گه‌له‌که‌ی فهرموو: وه‌رنه‌پێشه‌وه ، جاکاتیك خوای گه‌وره قسه‌ی له‌گه‌ل موسادا ده‌کرد ، موسا (علیه السلام) ئورو پوناکیه‌کی گه‌شاوه دره‌وشاوه ده‌که‌وته سه‌ر پوخساری ، که‌هیچ که‌سیك چاوی به‌رگه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌گرت بۆی بېروانی‌ت .

خه‌لکه‌که چوه‌پێشه‌وه تا به‌ر په‌رده‌که که‌وتن ، پاشان چوونه ناو هه‌وره ته‌مه‌که‌وه ، به‌کې‌نووشدا که‌وتن ، ئه‌و پیاوانه گوئیان له‌ده‌نگی په‌روه‌ردگاربوو که له‌گه‌ل موسادا ده‌دا و فه‌رمانی چاکه‌ی پێسپارد و فه‌رمانی خۆلادان له‌خراپه‌ی پێراگه‌یاند ، وابکه ! وامه‌که ! .

جا کاتیك خوای گه‌وره په‌یامی خۆی به‌پایان گه‌یاند ، ئیت هه‌وره‌ته‌مه‌که‌ی سه‌ر موسا (علیه السلام) په‌ویه‌وه ، موسا (علیه السلام) به‌ره‌وپووی خه‌لکه‌که هاتوو خه‌لکه‌که‌ش به‌موسایان گوت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰی اِنَّ نُوْمِنَ لَكَ حَتّٰی نَرٰی اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذْنَاکُمْ الصَّاعِقَةَ وَانْتُمْ تَنْظُرُوْنَ﴾ (البقره: ۵۵) ، واتا: ئه‌ی موسا باوه‌رت پێناکه‌ین هه‌تا به‌ناشکرا خوا نه‌بینین ! له‌م کاته‌دا

^۱ ضعیف الاسناد : ابن جریر (۷۲/۹/۶) .

له‌رزو هه‌ژانیکی گه‌وره شاخ و کێوه‌که‌ی له‌زانده‌وه‌و هه‌موویان له‌ناوچوون ، گیانیان ده‌رچوو ، نیت‌ر موسا (علیه السلام) که‌وته پارانه‌وه له‌خوا‌ی گه‌وره‌و فرموی: ﴿قَالَ رَبُّ لَوْ شِئْتَ أَفْلَكُكُمْ مِنْ قَبْلِ زَيْتِي أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا﴾ (الاعراف/۱۵۵) ، واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگارا خو ده‌توانی پیش‌تریش هه‌ر له‌ناویان به‌ریت ، به‌منیشه‌وه ئه‌گه‌ر ویستت له‌سه‌ر بوا‌یه ئایا له‌ناومان ده‌به‌ریت به‌وه‌ی که نه‌فامه‌کانمان کردویانه (واته: به‌وه‌ی نه‌وانه‌وه ئێمه له‌ناوده‌به‌یت ؟ خو ئێمه له‌وان نین .

(ابن عباس)^(۱) ، (مجاهد)^(۲) و (قتاده)^(۳) و (ابن جریر)^(۴) فرمویانه بۆ‌یه خوا‌ی گه‌وره به‌و له‌رزین و پا‌چله‌کانده‌ له‌ناوی بردن ، چونکه پ‌نگه‌یان له‌گه‌له‌کیان نه‌گرتبوو ، وه‌ فرمانیان پ‌ینه‌ده‌کردن که‌واز له‌گو‌یره‌که په‌رستی به‌ینن ، به‌ئکو ده‌یانگوت: ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ﴾ (الاعراف/۱۵۵) ، واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگارا ئه‌مه کاری خو‌ته که به‌نده‌کانتی پی‌ تاقیده‌که‌یته‌وه ، ئه‌مه‌ش لی‌کدانه‌وه‌ی ئه‌و فرموودانه‌یه که (ابن عباس)^(۵) و (سعید کو‌پی جوبه‌یر)^(۶) و (ابو العالیه)^(۷) و (ربیع کو‌پی انس)^(۸) و هه‌ندیکی تر له‌زانایانی پیشینه و دواییش هه‌مان لی‌کدانه‌وه‌یان ه‌یناوه ، هه‌روه‌کو (ه‌ارون)یش (علیه السلام) هه‌رپ‌یشتر فرموی به‌گه‌له‌که‌ی: ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلِ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾ (طه/۹۰) ، نیت‌ر پارانه‌وه‌کانی موسا (علیه السلام) به‌رده‌وام بوو ، وه‌ک له‌سوره‌تی (الاعراف) ئایه‌تی (۱۵۵-۱۵۶) دا هاتووه ، وه‌کو ئه‌و شو‌ینه‌ی که‌خوا‌ی گه‌وره ده‌فرمو‌یت: ﴿وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ﴾ ، واته په‌حمه‌تی من هه‌موو شتیکی گرتو‌ه‌ته‌وه ، له‌فرمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌رماندا (ﷺ) هاتووه که فرمو‌یه‌تی: (کاتیک خوا‌ی گه‌وره ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کرد ، نووسینیکی لای خو‌ی نووسی به‌سه‌ر عه‌رشه‌که‌ی خو‌یه‌وه که‌نووسراوه : په‌حمه‌تی من به‌سه‌ر تو‌په‌و قینم دا زاله^(۹) ، هه‌وه‌ها خوا‌ی گه‌وره

^۱ حسن : رواه ابن جریر (۷۴/۹/۶) .

^۲ ضعیف الیه : ابن جریر (۷۴/۹/۶) .

^۳ حسن : رواه ابن جریر (۷۴/۹/۶) .

^۴ ضعیف الیه : ابن جریر (۷۴/۹/۶) .

^۵ ضعیف الیه : ابن جریر (۷۷/۹/۶) ، ابن ابی حاتم (۹۰۳۰) .

^۶ ضعیف الیه : ابن جریر (۷۷/۹/۶) .

^۷ ضعیف الیه : ابن جریر (۷۷/۹/۶) .

^۸ ضعیف الیه : ابن جریر (۷۷/۹/۶) ، ابن ابی حاتم (۹۰۳۱) .

^۹ متفق علیه : البخاری (۷۴۰۴) ، مسلم (۶۹۰۵) .

دەربارەى پەرحمەتى خۆى دەفەرموئىت: ﴿لَسَأَكْتُنْهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ فَأَمُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ آلَاَمِي
 الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (الاعراف/۱۵۷) ، واتا: ئەو پەرحمەتەى خۆم
 بۆئەوان دەنوووسم كەخۆيان لەخراپە و حەرام دەپارێزن و زەكات دەدەن و وە ئەوانەش
 كەباوەپريان بەناياتى ئىمە ھەيە ، ديارە ئەوانەش ئەو كەسانەن كەشوێن پىغەمبەرىكى
 نەخوێندەوار كەوتوون (واتە: محمد) (ﷺ) ، ديارە ئەمە ئاماژەيەكى گەورەيە بۆ ئومەتى
 (محمد) (ﷺ) و موسوئلمانان كەھىشتا پەيدانەبوون ، وە يەكێكە لەوشتە گەورانەى
 كەخوای گەورە بۆ موساى باس كردووە لەتەفسىرىشدا بەووردى باس كراوەو مانای ئەم
 ئايەتە لێك دراوەتەو (قتادە)^(۱) دەفەرموئىت: موسا (عليه السلام) فەرمووى: من لەلەوحەكانم
 دا باسى ئومەتێكم دەيوە كە بەباشترين ئومەت ناوت بردون و فەرمان بەچاكە دەكەن و
 نەرى لەخراپە دەكەن ، خوايە ئەوانە بكەرە ئومەتى من ! خوای گەورە فەرمووى: ئەو
 ئومەتى ئەحمەدە^(۲) ، فەرمووى من لەلەوحەكاندا دەبينم ئەو مىللەتە دواھەمىن مىللەتى
 سەرزەوييە بەلام پىشپىركى دەكەن بۆ چوونە بەھەشت ، خوايە ئەوانە بكەرە ئومەتيم !
 خوای گەورە فەرمووى: ئەو ئومەتى ئەحمەدە فەرمووى من لەلەوحەكاندا ديتومە كە
 ئومەتێك ھەيە زانست بەسنگياندا (كەپىش ئەوان گەلانى تر دەبوايە ھەموو شتێك بە
 نووسراو بوايە ، ھەر كە لەنووسراوەكە لادەچوو ھىچيان لەبىر نەدەما) وە خوای گەورە
 توانای لەبەركردنى واى پىبەخشىون كە ھەرگىز نەيداوە بە ئومەتەكانى تر ، خوايە
 ئەوانە بكەرە ئومەتى من ! خوای گەورە فەرمووى: ئەو ئومەتى ئەحمەدە ، فەرمووى:
 خوايە من لەلەوحەكاندا ديتومە ئومەتێك ھەيە بپروايان بەيەكەم كىتیبى خوايى ھەيە تا
 دواھەمىن كىتیب ، وە ھەركەسىك دەكوژن كەنيازى گومپرانى كردنى خەلك بى ، تەننەت
 دەجاليش ، خوايە ئەوانە بكەرە ئومەتى من ! خوای گەورە فەرمووى: ئەو ئومەتى
 ئەحمەدە ، فەرمووى: خوايە من لەلەوحەكاندا دەبينم كە ئومەتێك ھەيە خىرو
 سەدەقەكانيان لەناوگەدەى خۆياندايە كەچى لای تۆش لىيان وەرگىراوە و يادداشت
 وەردەگرن لەسەريان ، كەپىش ئەوان ھەركەس وگەلێك خىريان بگردايە ، خوای گەورە
 ئەگەر خىرەكەر لىوەرېگرتنايە ئاگرێك يان ھەورە بروسكەيەكى لەئاسمانەو دەنارد
 خىرەكەى دەسوتاند ، ئەگەر ئەو قوربانى و خىرە وەرنەگىرايە ئەوا قەل و دال و شىرو

^۱ صحيح : رواه عبدالرزاق (۹۳۹) ، ابن جرير (۶۵/۹/۶) ، ابن ابى حاتم (۸۹۶۷) .

^۲ ضعيف الية : ابن جرير (۷۴/۹/۶) . (احمد) واته (محمد) (د.خ) .

رَبْوَى گوشته که یان ده خوارد ، وه خَوای گه وره ئه و خَیر و چاکه شیان لَبْوَه ردگری کده و له مه نده کانیان دهیدن به هه ژاره کانیان ، دى خَوايه نه مانه بکهره ئومه تی من ! خَوای گه وره فهرمووی : نه وه ئومه تی نه حمده ، فهرمووی: خَوايه من له له وحه کانمدا بینومه که ئومه تیک هیه نه گهر که سینکیان نیه تی کردنی چاکه یه کی هه بی ، به لام بوی نه کریت پاداشتی چاکه یه کی بۆده نو سریت ، وه نه گهر کردی ئه و پاداشتی یه ک به ده تا کو یه ک به حه وت سه د پاداشتی بۆ ده نو سرى ، فهرمووی: خَوايه نه وه بکهره ئومه تی من ! خَوای گه وره فهرمووی: نه وه ئومه تی نه حمده ، فهرمووی: له له وحه کانمدا به رچاوم که وتوه که نه موتیک هیه که خَویان تکارن و تکاشیان بۆده کریت ، خَوايه نه وه بکهره ئومه تی من ! خَوای گه وره فهرمووی: نه وه ئومه تی نه حمده ، (قتاده) ده فهرمویت: واباس کراوه بۆمان که موسا (علیه السلام) وازی له له وحه کان میناو فهرمووی: نه ی خَوايه ده ی من بکه به یه کیک له که سانی سه ر به ئومه تی نه حمده ! گه لیک شتیت به ده م مونا جاتی موسا (علیه السلام) هه لبه ستراوه که هیچ بناغه یه کی راست و دروستیان نیه ، به لام ئیمه لَبْره دا ئه وانه باس ده که ین که ده قی فهرموده و (آثار) یان له سه ره .

پرسیاری موسا پَیغه مبه ر (علیه السلام) له خَوای

پرسیاری موسا پَیغه مبه ر (علیه السلام) له خَوای گه وره ده رباری نزمترین و به رزترین پله کانی خه لکی به هه شت:

(ابن حبان) له (صحیح) هکه یدا^(۱) فهرموده یه کی میناوه که گَیْرا نه وه که ی ده باته وه سه ر (موغیره ی کوپی شعبه) که له سه ر دوانگه فهرمووی: که پَیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: موسا (علیه السلام) پرسیاری له په ره ردگار کرد کام خه لک نزمترین پله یان هیه له به هه شتا ؟ خَوای گه وره فهرمووی پیاویکه پاش هه موو که سینک دیته به هه شته وه ، پینی ده گوتریت: برۆ به هه شت ، نه ویش ده لَیت: بچه کوئی به هه شته وه و چون بچم له کاتی که ده موو که س جیو شوینی خَویان بۆ دیاریکراوه . پینی ده گوتریت: ئایا رازی به وه ی که مینده ی یه کیک له پاشانی دنیات هه بیت ؟ ده لَیت: به لَی په ره ردگار ، پینی ده گوتریت: نه وت پیدرا له گه ل نه وه ندو نه وه نده ی تریشدا ، ئیتِر ده لَیت: په ره ردگار رازیم ، پینی ده گوتریت له گه ل نه وه شدا هه رچی ئاره زووت لَبْیه تی و چاوت پینی خَوشه بۆتویه .

^۱ صحیح : ابن حبان (۶۲۱۶) .

ئىنجا موسا (عليه السلام) پرسىياري له پەروەردگار كرد: چ جورە كەسنىك پلەوپايەيە
 بەرزترينه له بەهەشت دا ؟ خواي گەرە فەرمووی: ئیستا لەبارەي ئەوانەوہ بۆت دەدویم ،
 ئەوانە بە دەستی خۆم کەرامەت و پێزم بۆچاندوون (لە دەرونیاندا) ، وە لەسەر دەرونیان
 مۆری خۆم لێداون ، شتیكم بۆداناون کەهیچ چاویك تاكو ئیستا نەیدیون ، وەهیچ
 گوئیەك دەنگی ئەو شتانەي نەبیستوہ ، ھەرگیز وەكو دالغەو خەيالیئیش بەدلی ہیچ
 مەوقیكدا نەھاتوون ئەمانەم بەخشیوہ بەو بەهەشتیە پلەيەکانە ، خواي گەرەش
 دەربارەي ئەوانە لە قورئانی پیرۆزدا دەفەرمویت: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ
 بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة: ۱۷) ، واتا: ہیچ كەسنىك نازانیئ كەمن چ شتیکی گەرەم
 بۆئەوانە داناوہ ، كە دەبیئە مایەي چاوپوونی ئەوان ، وەك پاداشتیك بۆ ئەو كارانەي
 كەكردوویانە لە دنیادا) ، ھەرەھا (مسلم)^(۱) بەشیئوہ گێرانەوہیەکی تر كەھاومانایە
 ھیناویەتی ، لەگەل (الترمذي) داھاودەق و ھاو واتان .

ھەرەھا (ابن حبان)^(۲) دەبیاتەوہ سەر (ابو ھریرە) كە دەفەرمویت: پێغەمبەر (ﷺ)
 فەرمووی: موسا پرسىياري لەخواي گەرە كرد دەربارەي شەش خەسلەت كە وايدەزانی
 ئەوانە تايبەتن بەموسا خۆي ، بەلام خەسلەتی ھەوتەميان لای موسا (عليه السلام)
 خۆشەويست نەبوو ، موسا (عليه السلام) پرسىياري كرد ئەي پەروەردگار! كام لەبەندەكانت
 زۆر تەقواكارە ؟ فەرمووی: ئەوہي كەيادی خوا دەكات و ھەرگیز لەيادی ناكات ، پرسى
 ئایا كام لەبەندەكانت لەھەموویان زیاتر پێي ھیدايەتی گرتووە ؟ فەرمووی: ئەوہیان
 كەلەگەل ھیدايەتی خوايیداوہ و شوینی كەتووە ، فەرمووی كام لەبەندەكانت
 دادپەرورترین ھوكم دەكات ؟ فەرمووی: ئەوہیان كە ئەگەر ھوكمی خەلكی بكات وەك
 ئەوہ دەيكات كەھوكمی خۆي بكات ، فەرمووی: كام لەبەندەكانت لەھەموویان زاناترە ؟
 فەرمووی: ئەو زانایەي كە لەزانست تێرنەبێ و ھەمیشە دەيەوێ زانست و زانیاری
 خەلكیش بخاتەسەر زانیاریەكانی خۆي ، فەرمووی: كام لەبەندەكانت لەھەموویان
 بەرێزترە ، فەرمووی: ئەوہي لەكاتی دەسلەت دا لێبوردەيە ، فەرمووی كام لەبەندەكانت
 دەولەمنترینیانە ؟ فەرمووی: ئەوہي پازییە بەو بەشەي خوا داویەتیە ، فەرمووی: كام

^۱ صحیح : مسلم (۴۶۴) ، الترمذي (۳۱۹۸) .

^۲ حسن : ابن حبان (۶۲۱۷) .

لهبەندەكانت لەهەموویان هەژارترە ؟ فرمووی: ئەوكەسەى كەهەمیشە بەشى خۆى بەكەم دەزانى؟

پێغهەمبەرى خۆشه‌ويستمان (محمد) (ﷺ) دەفرمۆت: دەولەمەندى ئەو نەى كە بەبەرچاوه‌وه هەبوو دياره ، بەلكو دەولەمەندى ئەو نەى كە لەدەلدايه ، جا ئەگەر خواى گەوره ويستى خيّر بێنیتە پێى بەندەيەكى خۆى لەناخیدا دەولەمەندى دەكات (واتا: دەرونى دەولەمەند دەكات) ، وە پارێزكارى دەخاتە دڵییەوه ، وە ئەگەر خواى گەوره ويستى شەر بێنیتە پێى بەندەيەكى خۆى ، ئەو بەندە والیدەكات هەمیشە خۆى بەهەژار ببینی و خۆى بەهەژار بزانی .

له گێڕانەوه‌يەكى تری (ابن حبان) دا^(١) هاتوه كە بركەى پرسىيارەكەى موسا (عليه السلام) دەربارەى زانائى كەسواها توه كە خواى گەوره لەو لەمیدا فرمووی: زانائى كەس ئەو كەسەى بەدواى فێرپوونى زانستى زۆردا دەگەپێ كەلای خەلكەكەوه كۆى دەكاتەوه دەیخاتە سەر زانبارى خۆى ، سابه‌لكو وشەيك بدۆزیتەوه كە پێنومايى چاكەى بكات یان لەخراپە لاىدات ، پاشان موسا (عليه السلام) فرمووی: پەروردگار بۆچى كەس لەسەر زهوى هەيه كە لەمن زانائى ؟ خواى گەوره فرمووی: بەلى (خض) لەتو زانائى ، نیتى موسا (عليه السلام) كەوتە گەران بەدواى دۆزینەوه‌ى (خض) دا .

پێشەوا (احمد)^(٢) فرمووده‌يەكى بردۆتەسەر (ابو سعید الخدرى) كە دەفرمۆت: پێغهەمبەر (ﷺ) فرمووی: (موسا (عليه السلام) فرمووی: ئەى پەروردگار بەندەى وات هەيه كەزۆر لەخواترس و باوه‌پداره ، بەلام زۆر دەستكورت و هەژارە لەدنیا دا ؟ خواى گەوره فرمووی: ئەو كەسە دەرگایەكى بۆدەكریتەوه لەدەرگاكانى بەهەشت و لەویوه بەسەر بەهەشتدا دەروانى ، فرمووی: ئەى موسا ئەو شوینەم بۆ ئەو جۆره كەسانە داناوه موسا (عليه السلام) فرمووی: پەروردگار سویند بەعیزەت و جەلالى تۆ ، ئەگەر ئەوكەسە لەدنیا دا هەردوو دەست و هەردوو قاچى بپايت و بەگەدەخشكى بپوات یان پاكیشریت لەو پۆژه‌وه كەدروستت كردوه تا پۆژى دوايى ئەوە حالى بیت ، بەلام ئەوە شوین و چارەنووسى بیت لەبەهەشت دا بەپراستى ئەوكەسە هەرگیز ناپەختى نەدیوه و بێزارنابى ، پاشان فرمووی: بەندەى بێپروای وات هەيه كەزۆر دەولەمەندە و ئاسوده

^١ حسن : ابن جریر فی التاريخ (٢٢٢/١) .

^٢ ضعيف الاسناد : المسند (٨١/٣) .

دهژی له دنیا دا ؟ فهرمووی: ده رگایه کی دۆزه خی بۆده کریته وه ، ئەی موسا ئەو شوینەم بۆداناوه ، موسا (علیه السلام) فهرمووی: سویند به عیزەت و جەلالی تۆ ئەو کەسه هەموو دنیا بۆ ئەو بێت لەو پۆزه وه دروستت کردوه هەتا پۆژی دوایی ، بەلام ئەوه دوا هەمین چارەنووسی بێت بەخوا هەرگیز خێروخۆشی لەخۆی نەدیوه .

(ابن حبان)^(۱) فهرمووده یه کی پیغه مبهری هیاناوه (ﷺ) که دیباته وه سەر (ابی سعید الخدری) که پیغه مبهەر فهرمووی: (موسا علیه السلام) فهرمووی: پهروه رداگارا شتیکم فیریکه که یادی تۆی پیبکه و به وه له تۆ بپاریمه وه ! فهرمووی: ئەی موسا : ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾ ، فهرمووی: پهروه رداگارا هەموو بەنده کانت ئەوه دەلێن ، خوای گهوره فهرمووی: بَلَى : ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾ ، فهرمووی: ئاخر من شتیکم دهوینت تاییهت بێت بهخۆم . فهرمووی: ئەی موسا ئەگەر هەموو ستیکی حەوت ئاسمانه کان و حەوت زهوییه کان بهخۆشیانه وه له لایه کی له پیده ستیکدا بێت و : ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾ له لای پیدهسته که ی تردا بێت ، ئەوا : ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾ که قورستری نیانه .

بۆ پشتیوانی له راستی ئەم فهرمووده یه ، فهرمووده ی (البطاقة)^(۲) هیه که له (السنن) دا^(۳) هاتوه و پیغه مبهەر (ﷺ) فهرموویه تی: (که وهرترین نزا نزا ی عه ره فه یه و که وهرترین شت که من یان پیغه مبه رانی پێش من فهرموویانه ئەمه یه : ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ .

(ابن ابی حاتم)^(۴) ده رباره ی نایه ته الکرسی فهرمووده یه کی بردۆته وه سه ر (ابن عباس) که پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: (به نی ئیسرا ئیلییه کان پرسیا ریان کرد له موسا (علیه السلام) ئایا پهروه رداگارت دهخه ویت؟ فهرمووی: تۆژی له خوا بترستن (واتا: پرسیا ری به جی بکه ن) ، فهرمووی: خوای گهوره بانگی موسای کرد و فهرمووی: ئەی موسا پرسیا ریان لیت کرد ئایا پهروه رداگاری تۆ دهخه ویت ؟ تۆش دوو شوشه بینه و بیا نگه به دهسته ته وه و شه وه سه ته ره وه له خه و ، موساش (علیه السلام) وایکرد ، کاتیک سینه کی شه و تیپه ری باویشکی هات و که وته سه ر چۆکه کا نی ، پاشان راست بو وه دوو شوشه که ی رێک کرده وه ، دیسان له کو تا به شی شه ودا باویشک گرتی و خه والو بوو ، دوو

^۱ ماناکه ی (صحیح) و سه نه ده که ی لا واره : ابن حبان (۶۲۱۸) .

^۲ صحیح : رواة احمد (۲/۲۱۳) ، الترمذی (۲۶۳۹) ، ابن ماجه (۴۳۰۰) .

^۳ صحیح بمجموع الطرق : سنن الترمذی (۳۵۸۵) ، مالک (۱/۱۸۸) .

^۴ حسن : ابن ابی حاتم (۲۵۸۰) ، ابن عباس (۳۲۱) ، ابن جریر (۸/۳/۸) .

شوشه‌کیشی له‌دهست کهوته خواره‌وهو شکان و فهرمووی: ئەو موسا ئەگەر من بخەوم ئەوا زەویو ئاسمانەکان دێکەون و تێک دەشکێن ، هەرەکو دوو شوشه‌کە‌ی دهستی تو شکا ، له‌به‌رنه‌وه خوای گه‌وره ئایه‌ته الکرسی نارد بۆ پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) ، که‌باسی له‌همیشه ناگایی په‌روه‌ردگار ده‌کات و هەرگیز وه‌نە‌زو باویشک و خەو دایناگری‌ت و زانی‌نی ئەو به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا‌یه له‌هه‌موو کاتی‌کدا . گێڕانه‌وه‌یه‌کی تری هاوشی‌وه‌ی ئەو فهرمووده‌یه‌ش هه‌یه که له‌پرووی واتاوه نزیکه له‌م فهرمووده‌یه‌و (ابن جریر)^(١) هینا‌ویه‌تی که ده‌یبات‌وه سه‌ر گێڕانه‌وه‌ی (ابی هریره) ، هەرچنده له‌وه‌ده‌چی‌ بنه‌چه‌ی ئەو فهرمووده‌یه ئیسرا‌ئیلیاتی تێدا‌یی ، خوای گه‌وره زان‌ت‌ره .

چیرۆکی مانگا‌کە‌ی به‌نی ئیسرا‌ئیلییه‌کان

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْهَبُوا بَقَرَةً... لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (البقره/٦٧-٧٣) ، (ابن عباس)^(٢) و (عوبه‌یده‌ی سه‌لمانی)^(٣) و (ابو العالیه)^(٤) و (مجاهد)^(٥) و (السدی)^(٦) و زیات‌ر له‌یه‌ک که‌س^(٧) له‌پیشینه‌کان هینا‌ویانه‌و له‌مانای ئەو ئایه‌ت‌دا ده‌لێن: پیا‌وی‌کی به‌نی ئیسرا‌ئیل هه‌بوو که‌نۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو ، پیا‌وی‌کی پیر‌بوو ، چهند برا‌زایه‌کی خۆ‌ی هه‌بوو ، که‌مردنی مامه‌پیره‌که‌یان به‌ئاوات ده‌خواست تا‌کو میراته‌که‌ی بۆ‌نه‌وان بی ، یه‌کێک له‌برا‌زا‌کانی شه‌وی‌ک خۆ‌ینایه‌وه‌و کوشتی و ته‌رمه‌که‌ی له‌سه‌ره‌ پێیه‌کی گشتی فێ‌دا ، و‌تراوه له‌بن ده‌رگای یه‌کێک له‌و پیا‌وانه ، کاتی‌ک پۆ‌ژبو‌وه خه‌لکه‌که که‌وته‌ن مقۆمقۆو جه‌نگ و شه‌ر له‌نیوان خۆ‌یاندا ، برا‌زا‌که‌ی کوژرا‌وه‌که هات به‌ده‌م هاوار و له‌خودانه‌وه ، شی‌وه‌نی ده‌کردو گو‌تی: ئەوه چیتانه‌ بۆ‌چی په‌لاماری یه‌ک‌تری ده‌دن ئەوه‌نیه موسای پیغه‌مبه‌ری خوا (عليه السلام) له‌نا‌وامندا‌یه ، کو‌ره‌که‌ی سکا‌لای حا‌لی

^١ لای‌صح مرفوعاً: ابن جریر (٨/٣/٢) .

^٢ ضعیف: من رواية عوفي .

^٣ صحيح: من رواية ايوب عن ابن سيرين .

^٤ ضعیف: من رواية ابي جعفر .

^٥ صحيح: من رواية خالد بن يزيد .

^٦ حسن: من رواية اسباط .

^٧ هه‌م‌رویان ابن جریر گێ‌را‌وه‌ت‌یه‌وه (١/ج/١ / ٣٢٧-٣٤٠) .

کوشتنی مامه‌ک‌ی برده‌لای موسا (علیه السلام) و موساش (علیه السلام) له‌خوای گه‌وره پاراپیه‌وه و فهرمووی: نه‌و پیاوه‌کوژده‌مان بو‌ ناشکرا‌یکه .

خوای گه‌وره فهرمانی پیکردن که مانگایه‌ک سهر‌ب‌ن ، ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ واته: خوای گه‌وره فهرمان ده‌دات به‌نیوه که مانگایه‌ک سهر‌ب‌ن ، نه‌وانیش به‌موسایان گوت: نه‌وه گالته‌مان پی‌ده‌که‌یت ؟ نی‌مه داوای چیت لی‌ده‌که‌ین و توش فهرمانی چیمان پی‌ده‌که‌یت ؟ موسا (ﷺ) فهرمووی: په‌نا به‌خوا ده‌گرم که من گالته‌تان پی‌یکه‌م و له‌نه‌زاتان و نه‌فامان بم ، واتا: به‌بی‌ وه‌حی خوایی بریارو فهرمان ده‌رنا‌که‌م ، کاتیک داوا‌ک‌ه‌ی نی‌وه‌م به‌خوای گه‌وره را‌گه‌یاند فهرمانی نه‌وه‌ی پیکردم ، (ابن عباس)^(۱) وچه‌ند که سی‌کیت‌ر له‌واتای نه‌و نایه‌ته‌دا مینا‌ویانه‌و فهرمو‌ویانه: کاتیک نه‌و داوایه له (به‌نی نی‌سرائیلیه‌کان) کرا ، ده‌یانتوانی هه‌رمانگایه‌ک سهر‌ب‌ن که ده‌یانه‌وی‌ت ، به‌لام چونکه خو‌یان پرسیارو مه‌رجه‌کانیان له‌سه‌ر خو‌یان گران ده‌کرد ، خوای گه‌وره‌ش هه‌رله‌سه‌ری گراترده‌کردن .

وه له‌فهرمووده‌یه‌کی (مرفوع‌ی)^(۲) پی‌غه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتوو که نه‌وان له‌باره‌ی سیفاتی مانگا‌که‌وه پرسیاریان کرد ، پاشان له‌باره‌ی ره‌نگه‌که‌یه‌وه ، پاشان له‌ته‌مه‌نی مانگا‌که ، خوای گه‌وره‌ش وه‌لامی هه‌موو پرسیاره‌کانی دانه‌وه ، به‌کورتی: نه‌وان فهرمانیان پیکرا که مانگایه‌کی ته‌مه‌ن مام نا‌وه‌ندی سهر‌ب‌ن ، به‌لام دوا‌ی ره‌نگه‌یان له‌به‌رده‌می خو‌یان ته‌سک کرده‌وهو پرسیاریان له‌ره‌نگی مانگا‌که کرد ، خوای گه‌وره‌ش فهرمووی ره‌نگی‌کی زی‌رین و زه‌ردبا‌وی هه‌یه که ره‌نگی‌کی ده‌گمه‌ن و خوشه‌ویسته له‌مانگا‌دا ، به‌وه‌ش نه‌وه‌ستان و پرسیار‌ی تریان کرد و گوتیان: ﴿قَالُوا اذْغ لَنَا رَبُّكَ بَيْنَ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ ثَابِتَةٌ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ﴾ واته: نه‌ی موسا به‌ په‌روه‌ردگاری خو‌ت بلی نه‌و مانگایه کامه‌یه ؟ له‌وه‌ده‌چی نه‌وه‌مان دوزی‌بیت‌وه که مه‌به‌سته و پشت به‌خوا نی‌مه ری‌نوما‌یی ده‌کرتین بو‌ دوزینه‌وه‌ی زه‌لام‌کوژده‌که : له‌و فهرمووده‌یه‌ش دا که له (ابن ابی حاتم) وه‌به (مرفوع‌ی)^(۳) هاتوو که پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: (نه‌گه‌ر به‌نی نی‌سرائیلیه‌کان خو‌یان هینده با‌سی سیفه‌تی نه‌و مانگایه‌یان نه‌پرسیایه ، به‌مه‌رجه‌وه نه‌و سیفه‌تانه‌یان پی‌ده‌گوترا) ، هه‌رچه‌نده نه‌م فهرمووده‌یه له‌پرووی (صحه) وه‌جی‌گه‌ی

^۱ ابن جریر (ج/۱/۳۴۷-۳۴۸) .

^۲ مرسل : رواة ابن جریر ، المصدر السابق .

^۳ ضعیف : ابن ابی حاتم (۷۲۲) .

سهرنجه ، خوای گه‌وره زاناتره . ﴿ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضَ وَلَا
بَكْرٌ عَرَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُفْعَلُونَ ﴾ (البقره: ٦٨) ، واتا: خوای گه‌ویه ده‌فهرمویت: نه‌و مانگایه
ماندونه‌کراوه به‌جیوت و ژیرنیر نه‌خراوه بو زه‌وی کیلان و ناو هه‌لگواستن له‌بیر ، ته‌واو
له‌ش ساخه ، وه یه‌ک په‌نگه و به‌له‌ک نیه . جا کاتیک مانگایه‌کی به‌و شیوه‌یان دوزیه‌وه ،
به‌ موسایان گوت: ته‌واوه نه‌وه دوزیمانه‌وه نه‌وه‌ی که تو باسی ده‌کیت ، وتراوه نه‌و
مانگایه می پیاویک بوو که زور له‌گه‌ل باوک و دایکی خویدا چاکه‌کاربوو ، کاتیک داوایان
لینکرد بیاندا تی تاکو سه‌ریبچن ، خاوه‌نه‌که‌ی پازینه‌بوو ، تاکو گوتیان هینده‌ی کیشی
خوی زیت ده‌ده‌ینی ، هه‌رپازی نه‌بوو ، نه‌وانیش نیشیان به‌و مانگایه چاره‌سهر ده‌کرا
ده‌پوی ، بویه هه‌تا ده‌هینده‌ی کیشی خوی بوی سه‌رکه‌وتن ، نیت به‌و زیره زوره‌ کریان
و ئینجا موسا (علیه السلام) فه‌رمانی پینکردن که سه‌ریبچن .

سه‌ریان بری ، که‌خه‌ریک بوو سه‌ریشی نه‌بچن ، چونکه به‌گومان و دوودل بوون ئینجا
موسا به‌لایه‌ن خوای گه‌وره فه‌رمانی پینکرا که به‌به‌شینک له‌له‌شی مانگا که بکیشن به‌له‌شی
مردوه کوژراوه‌که‌دا ، وتراوه: به‌ گوشتی لارانی مانگا که پیاياندا کیشا یان به‌و ئیسقانه‌ی
که له‌ودیو کپرکراگه‌یه‌وه ، وتراوه: به‌و پارچه‌یه‌ی که‌ده‌که‌ویته‌وه نیوان هه‌ردووک شانه‌وه .
جا کاتیک به‌و به‌شه‌ه‌راوه‌ی له‌شی مانگا که به‌مردوه‌که‌ياندا کیشا ، خوای گه‌وره
مردوه کوژراوه‌که‌ی زیندووکرده‌وه ، کابرا هه‌ستایه‌سه‌ریی و ته‌ماشای نه‌ملاولای خوی
کرد ، موسا (علیه السلام) پرسپاری لینکرد کی تو‌ی کوشت ؟ گوتی: برازا که‌ی خوم ، پاشان
پیاوه‌که‌ مردوه .

له‌م باره‌یه‌وه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿ كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾
واته: هه‌روه‌کو نه‌و مردوه‌تان بیینی که زیندوو مان کرده‌وه ، ناواش هه‌موو مردویه‌ک
زیندو ده‌که‌ینه‌وه ، له‌هه‌ر کاتیکدا خوای گه‌وره بیه‌وی هه‌موو مردوه‌کان پیکه‌وه له‌ناستی
خویان زیندو ده‌که‌ینه‌وه ، هه‌روه‌کو چۆن ئیوه‌مان به‌تاکه نه‌فسیک دروست کردوه هه‌روا
به‌تاکه نه‌فس زیندوتان ده‌که‌ینه‌وه ﴿ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَحْيِيكُمْ إِلَّا نُفُوسُ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴾
(لقمان: ٢٨) .

چیرۆکی موساو خضر (سلاوی خویان له سه ربیّت)

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿رَاٰذَ قَالَ مُوسٰی لِفَتّٰہ مَا لَمْ تُنطِعْ عَلَیْہِ صَبْرًا﴾
(الکھف: ۶۰ - ۸۲) ، ئەم ئایەتەنە باس لە چیرۆکی پەیوەندی ئیوان موساو خضر دەکەن
(علیە السلام) کە بە کورتی لێرەدا باسی دەکەین .

هەندێ له (اهل الكتاب) گوتیانە: ئەو موسایە ی کە پوشت بۆلای خضر ، بریتی یە
لە موسای کۆری میثای کۆری (یوسف) ی کۆری یە عقیبی کۆری ئیسحاقی کۆری ئیبراھیم
(علیە السلام) ، بۆئەمەش هەندێ بە لگە ی کتیبی خویان لە بەردەستدایە ، کە یەکیک لەوانە ی
زانای ئەم جوړە باسانە یانە لای ئەوان ناوی (نوف) ی کۆری (فضالة) ی حەمیری شامی
بە کالی یە ، و تراوہ دیمە شقی یە و دایکیشی ژنی (کعب الاحبار) بوہ ، بە لām ئەو یان پراستە
کە پوکاری ئاشکرای قورئان دەری دەخات کە ئەو موسایە ، موسای ، موسای کۆری
(عمران) ه (علیە السلام).

(پیشەوا بوخاری)^(۱) دەبیاتەوہ سەر (سعید کۆری جوبە یی) کە دەلێت: پرسم لە (ابن
عباس) (نوف) ی بە تالی دەلێت : موسا ھاوہلی خضر بوہ ، بە لām ئەک موسای بەنی
ئیسرائیلی یەکان ، (ابن عباس) فەرمووی: دوزمنی خوا درۆدە کات ، ئەوہ تا (ئوبە ی
کۆری کەعب) دەگێریتەوہ و دەلێت : گویم لی بوو کە پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی : (پوژیک
موسا وتاری دەدا بۆ بەنی ئیسرائیلی یەکان ، پرسیاریان لی کرد : کی زاناترین کەسە؟
موسا (علیە السلام) فەرمووی: من ، خوای گەورەش سزای دا بەوہ ی کە زانایی یە کەم ی
نەدایە پال خوای گەورە ، بۆیە وەحی بۆناردو فەرمووی : ئە ی موسا بەندە یە کم هە یە
لەدا وانی دەریاکاندا دەژی ، ئەو لەتۆ زاناترە ، فەرمووی : ئە ی خوا یە چۆن بگەمە لای ،
فەرمووی : دوا ی نەهەنگیک بکەوہ ، لەکو ی نەهەنگە کە لی دیارنە ما : لەو ی بۆ ئەو پیاوہ
بگەپ ی ، موساش شوین نەهەنگیکی دیاری کراو کەوت ، لەگە لیا پوشت پوشت
(یوشەع) ی کۆری نویشی لەگە لدا بوو ، کە کۆریکی لا بوو ، تاگە یشتە بەردیک ، سەریان
لەسەر بەردە کە داناو خویان لی کەوت ، نەهەنگە کە خو ی لەلاوانە کە داو ھا تە دەروہ ، -
واتا لەتۆرە بزێوہ کە - ترازاو کەوتە دەریاکوہ و کەوتە پینگە برین بە دەریاکە دا ، خوای
گەورە کاریکی کرد کە نەهەنگە کە وشوین ئاراستە ی ناوہ کە بکەو یّت ، نیتەر وەکو
سەراو کەوتە بەسەریا گوزەری کرد ، کاتیک بە ناگا ھا تەوہ - لاوہ کە - بیری نەبوو

^۱ صحیح : النجاری (۷۷۲۵)

۳۶۶

دابهزىن ، به پى به كه نارى ده رىا كه دا پويشتن كه منالئيكىان بينى خه رىكى يارى كردن بوو له گه ل منالانى تر ، (خض) هه ر مناله كه ى گرت و كوشتى ، موسا (عليه السلام) پى گوت : (ئوه بوچى منالئيكى بى تاوانت كوشت به ناهه ق به راستى شتىكى ناباشت كرد ، (خض) گوتى : ئه دى پىم نه گوتى تو له گه ل من هه لئا كه يت و ئارام ناگريت ، پىغه مبه رمان محمد (ﷺ) فهرمووى : ئه مەيان له يه كه م توند تر بوو ، (خض) (عليه السلام) گوتى : ئه گه ر دواى ئه م پوداوه له هوكارى هيج كارىكى ترى من بپرسى ، نيتر هاوپرئيه تيم مه كه ، پويشتن تاكو گه يشتنه گوندك كه كاتى نان خواردن بوو ، داوايان كرد نانيان بدهنى ، به لام ئه وان پازى نه بوون ، موساو خضر (عليه السلام) ديوارىكى پوخاويان له گونده كه دا بينى (خض) (عليه السلام) ده ستى كرد به چا ككردنه وه ى ديواره كه ، موسا (عليه السلام) به سه رسامى پرسى : ئيه هاتينه ئه م گونده ، ئه وان ده ريان كردىن و نانيان نه داينى و ميواندارى ئيمەيان نه كرد ، كه چى تو ديوارى پوخاويان بوچاك ده كه يته وه كه ده كريت داواى كرئى لى بكه يت ، (خض) (عليه السلام) به موسا ى فهرموو (عليه السلام) ئاليره دا من و تو لىك جيا ده بينه وه ، وه ره باهو ى ئه ر كارانه ت پى بللم كه من كردم و تو ئارامت له سه ر نه گرتن ، نيتر هوكاره كانى بو پوون كرده وه ، كه شكاندنى كه شتبه ك له به رنه وه بو كه پياوانى پاشا كه شتى ساخيان به سوخره ده گرت و بوخويان قورخيان ده كرد ، شكاندم تاكو عه بىدارى بكه م و به سوخره نه يگرن ، مناله كه شى خو ى بى بروا بوو ^(١) ، به لام داىك و باوكى موسلمان بوون ، ترسام ببيته مايه ى ئازار دانيان ، ديواره كه ش ميراتى و زيرى دوو منالى هه تيو له ژيردا شارابوه وه ، كه ئه گه ر ديواره كه يه نه مايه زيره كه ده دوزرايه وه و مناله كه نه ده بوه خاوه نى مافه كه ى خو ى .

(پيشهوا بخارى) ^(٢) به گيرانه وه يه كى ترش فهرموده كه ى هيناوه ، كه هاوواتاى ئه وى تره ، كه تيايدا هاتوه : كه ئه و به رده ى موساو يوشه ع سه ريان كردبوو سه رى سه رچاوه ئاوىكى تىدابوو كه پى ده گوترا ئاوى ژيان ، هه رشتى به رنه و ئاوه بكه واتايه زيندوده بووه ، نه ههنگه مردوه كه شيان كه به سه ر ئاوه كه دا ده يانبرد ، به رئاوه كه كه وتبوو ، بويه زيندوو بووه و كه وتبووه جو له و له تو په كه ده رباز بىبوو به ره و ناوده رىا كه ، هه روه ها (البخارى) ^(٣) فهرموده كه ى پىغه مبه رى هيناوه (ﷺ) كه بر دويه تيه وه سه ر (ابن عباس) كه هاو واتاى

^١ خاوى گه ره (خض) تىگه يانده كه ئه و مناله بى بروا مرده چىت

^٢ صحيح : البخارى (٤٧٢٧)

^٣ صحيح : البخارى (٢٢٦٧)

فهرموده‌ی پیشووتره ، تنها جیاوازیه‌کی دهنوسین : کاتیک موسا (علیه السلام) ویستی شوینی (خضر)بزانئ ، پرسى له‌په‌روه‌ردگار نه‌و پیاوه له‌کوی یه ؟ خوی گه‌وره فهرمووی (نه‌ه‌نگیکى مردو له‌گه‌ل خوتا به‌ره به‌که‌ناری ده‌ریادا برؤ ، له‌کوی نه‌ه‌نه‌گه‌که زیندوو‌بووه نه‌وه دواوانی ده‌ریاکانه‌و خضر له‌وی یه ، موسا (علیه السلام) به‌ولاوه‌ی فهرموو -که‌یوشه‌عی کوپی نون بوو- نه‌رکیکی زورت لی داواناکه‌م ، تنها نه‌وه نه‌بی له‌کوی نه‌ه‌نه‌گه‌که لی دابرا پیم بلی ، نه‌وه‌بو گه‌یشتنه لای به‌ردیک و له‌بن سیبه‌ری به‌رده‌که (موسا) (علیه السلام) خوی لی که‌وت ، نه‌ه‌نه‌گه‌که‌ش خوی له‌به‌رده‌که دابوو ، زیندوو‌بووه ، لاوه‌که‌ش گوته‌بووی: جارئ موسا خه‌وتوه هه‌لی ناسیتم له‌خه‌و ، نه‌ه‌نه‌گه‌که‌ش ورده ورده به‌ره‌وده‌ریاکه کشابو به‌لام شوینی پویشته‌که‌ی له‌ده‌ریاکه‌دا دیاربوو ، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر به‌رده‌که‌ش شوینه‌واری دیاربوو ، گه‌پانه‌وه دواوه و له‌ویدا (خضر)یان بینى که پالی دابوه‌وه و کراسه‌که‌ی له‌خوی ئالاندبوو ، ده‌ستیکی نابوه ژیر سه‌ری و ده‌سته‌که‌ی تری له‌ژیر دووقاچی خوی دانا‌بوو ، موسا (علیه السلام) سه‌لامی لی کرد ، (خضر) (علیه السلام) کراسه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌م وچاوی لاداو پرسى : بۆله‌خاکی تۆ واتا له‌ولاتی ئیوه سلۆکردن هه‌یه ؟ نه‌ی تۆکینیت ؟ فهرمووی : من موسام تاکۆتایی فهرموده‌که .

وتراوه : دیواره‌که‌ش موسا (علیه السلام) هه‌لی گرته‌وه‌و راستی کرده‌وه ، وه نه‌وپاشایه‌ی که‌شتیه‌کانی به‌ سو‌خره‌ده‌گرت ناوی (ه‌دد)کوپی (ب‌دد)بووه‌و مناله‌که‌ش ناوی (جیسور)بووه ، وتراوه: مناله‌که‌یان گۆپیوه به‌ (جاریه‌و) نه‌یانکوشتوه ، ده‌رباره‌ی خاوه‌نی دیواره پوخاوه‌که‌ش وتراوه : خاوه‌نه‌که‌ی دوومانی هه‌تیوبون که‌ناویان (أصرم و صریم)بووه‌وباوکیان ناوی (کاشح)بووه ، وتراوه نه‌و میراتیبه‌ی له‌ژیر دیواره‌که‌دابوو ژیر بووه ^(١) وه‌ک عکرمه‌ وای فهرموه ، وه وتراوه زانیاری بووه ^(٢) وه‌ک (ابن عباس) وای فهرموه ، له‌وه ده‌چی له‌و‌حیکى ژیر بوئی که‌زانست و زانیاری له‌سه‌ر نووسرا‌بوینت . (البزار)^(٣) له‌فهرموده‌یه‌کی بردۆته‌وه‌سه‌ر (ابی‌ذر) که ده‌فهرمویت : (نه‌و گه‌نجینه‌یه‌ی خوی گه‌وره له‌قورئاندا باسی کردوه له‌و‌حیکى ژیرین بووه ، که‌له‌سه‌ر نووسراوه : سه‌رم سوپ‌ماوه له‌و‌که‌سه‌ی له‌قه‌ده‌ر دنیایه ، وه سه‌رم سوپ‌ماوه له‌و‌که‌سه‌ی که‌باسی دۆزه‌خی بۆکراوه ،

^١ صحیح : ابن جریر (٩ / ١٦ / ٦)

^٢ ضعیف الیه : ابن جریر (٩ / ١٦ / ٥)

^٣ ضعیف : البزار (٤٠٦٥)

چۆن پېنگەنىنى دېت ؟ وەسەرم سوپماوۋە لەوكەسەى باسى مەرگى بۇكراوۋە چۆن لىي بى
 وئاگايە ؟ ھىچ پەرۋەردگار ك نى جگە لە (اللہ) ، وە محمد پېغەمبەرى خوايە) ، (حسن
 البصرى)^(۱) و (عمر مولاغفره)^(۲) (جعفر الصادق) يىش^(۳) ھەربەو شىۋەيە گىراويا نەتەوہ .

دەربارەى باوكى دوومنا لئە ھەتيۋەكەش وتراوۋە : باپىرەى ھەوتەمى ئەو دوومنا لىبۋە
 ، يان باپىرى دەيەم ، بەھەر حال گىرنگ ئەو ھەى ئەو پياوۋە پياوچاك بوە كەنامۇزگارى باشى
 بۇ نەو ەكانى داناوۋە . وشەى (رَحْمَةُ مَنْ رَبُّكَ) بەلگەيە لەسەر ئەو ھى (خضر) (ﷺ) پېغەمبەر
 بووہ ، يان رەوانەكراوى خوابوۋە سەربەخۇمارى نەكردوۋە بەبى فرمانى خوا ، وتراوۋە :
 پياو چاك بوہ ، يان لەو سەيرتر وتراوۋە (فريشتە) بوہ ، لەوانەش سەيرتر ئەو ھەى
 كەوتراوۋە گوايە (كوپى فرعون) بوہ ، وەوتراوۋە : كوپى ئەو (ضحاك) بوەكە ماوۋە ھەزار
 سال پاشاى سەرزەوى بوہ بەگشتى .

(ان جرير) دەفرمويت : جمهورى زانايانى (اهل الكتاب) لەسەر ئەو ەن كە (خضر)
 (عليه السلام) لەسەردەمى (ئەفرەيدون) دا ژياوۋە ، يان لەسەردەتاي دەركەوتنى (ذي القرنين)
 دابوۋە ، كە دەلئىن : ئەو (ذي القرنين) ە ش ھەر (ئەفرەيدون) بوہ يان (ذوالقرنين) كەلە
 سەردەمى (ابراهيم خليل) دا بوہ (عليه السلام) ، وە دەلئىت: گوايە ئەولەو ناوى زىندەگى يە
 خواردوۋتەو و تائىستاش لەژياندايە ، ھەروەھا ئەمانەى خواروۋەش دەربارەى (خضر)
 (عليه السلام) وتراوۋە: دەچىتەو سەربى و بىنەچەى ئەو كەسانەى كە بېروايان بە (ابراهيم)
 (عليه السلام) ھىناوۋە كاتى خۆى و لەگەل ئەو ھاجەرەخاندا لە (بابل) ەو كۆچيان كىردوۋە ،
 ناوى (ملكان) بوہ ، يان ناوى (ئەرمياى كوپى خەلقيا) بوہ ، پېغەمبەرىك بوەلەسەردەمى
 (سەباسب) كوپى (بەھراس) دا ، (ابن جرير) دەفرمويت: بەلام ماوۋە نىوان
 (ئەفرەيدون) و (سەباسب) چەندىن سەدەو چاخى دورودىژ بوە كە مىژوونورس و پەگەز
 ناسەكان ئەو راستىيە دەزانن .

(ابن جرير) دەفرمويت : ئەو راستە كە بوترى لەسەردەمى (ئەفرەيدون) دابوۋەو
 تەمەنى درىژ بوە تاكو ھاتنى (موسا) (عليه السلام)، كاتى پېغەمبەرايەتى موساش (عليه السلام)
 لەكاتى دەسەلاتى (مەنوشەھى) دابوۋەكە كوپى (ابرج) كوپى (افريدون) بوە كە پاشايەكى
 فارسەكان بوەو دەسەلاتى پاشايەتى لە (ئەفرەيدون) كوپى باپىرى يەوۋە بۇماوۋەتەو ،

^۱ ضعيف : ابن جرير (۹ / ۱۶ / ۵)

^۲ جيد : ابن جرير (۹ / ۱۶ / ۵)

^۳ ضعيف : ابن جرير (۹ / ۱۶ / ۵)

پیاویکی دادپه‌روهر بوه ،یه‌کهم که‌سیشه که خه‌نده‌قی لینداو له‌مه‌موو گوندیک پیاویکی دیاری کرد بۆ سه‌رۆکاری گونده‌که ، ماوه‌ی ده‌سه‌ل‌آنداریشی نزیک بوه‌له‌سه‌دو په‌نجا ساله‌وه ، و‌تراوه : ده‌چینه‌وه‌سه‌ر وه‌چه‌ی (اسحاق) پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) و‌اباس ده‌که‌ن که‌سیکی زمان پاراوو قسه‌په‌روان و بیرتیژ و‌تار زان بوه ، به‌جۆرێک که‌ گۆیگری سه‌رسام کردوه ، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌چینه‌وه سه‌ر بنه‌مانه‌ی (ابراهیم) (علیه السلام) ، خوای گه‌وره زان‌آتره ، خوای گه‌وره ده‌فرمویت : ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الْبَنِيّٰنَ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِيْنَ﴾ (آل عمران: ۸۱) له‌م ئایه‌ته پی‌رۆزه‌دا خوای گه‌وره باس له‌وه ده‌فرمویت که‌مه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه په‌یمانی له‌پیغه‌مبه‌ران وه‌رگت که‌باوه‌ر به‌و پیغه‌مبه‌رانه به‌یئن که له‌دوای خوایان دین و پشتیوانیان بکه‌ن ، دیاره ئه‌و په‌یمانه پیغه‌مبه‌ری خو‌شمان (محمد) (ﷺ) ده‌گریته‌وه .

که‌واته ده‌بوايه (خضر) (علیه السلام) ئه‌گه‌ر له‌ژياندا بوايه ، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ریش بویت ده‌بوايه باوه‌ری به‌ پیغه‌مبه‌ری خو‌مان (محمد) (ﷺ) به‌ی‌نایه‌و شوینی بکه‌وتایه هیچ نه‌بی له‌جه‌نگی به‌در به‌شدار بوايه ، که (جبریل) و گه‌وره فریشته‌کان به‌شدارییان کرد ، که (جبریل) (علیه السلام) خو‌ی سه‌رۆکی فریشته‌کانه‌و موساش (علیه السلام) له‌لای خواوه له (خضر) گه‌وره‌ترو پایه‌دارتره ، به‌لام راست وایه بگوتری : (خضر) (علیه السلام) په‌وانه‌که‌راوی خوا‌بووه ، هه‌ندی و تویانه (وه‌لی) بووه ، ئه‌گه‌ر وه‌لی بویت نه‌بوايه له‌پیزی ئه‌و که‌سانه‌دا بوايه‌که هه‌رزوو باوه‌ریان به (محمد) (ﷺ) هیناو شوینی که‌وتن ،یان هیچ نه‌بی جارێک له‌جاران سه‌ردانی پیغه‌مبه‌ری خوای ده‌کرد (ﷺ) به‌لام هیچ فه‌رموده‌یه‌کی دروست و راست له‌وباره‌یه‌وه نیه ، جگه له فه‌رموده‌یه‌ک نه‌بی که (الحاکم) به (اسناد) یکی لا‌واز گێ‌راویه‌تی‌وه خوای گه‌وره زان‌آتره .

چیرۆکی قارون له‌گه‌ل موسادا (علیه السلام)

خوای گه‌وره ده‌فرمویت : ﴿إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَنِیَ عَلَيْهِمْ وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُتُوبِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ﴾ (القصص: ۷۶-۸۳) بۆ واتای ئه‌و ئایه‌تانه به‌روانه ته‌فسیره کوردیه‌کان (الاعمش) فه‌رموده‌یه‌کی بردۆته‌وه سه‌ر (ابن عباس)^(۱) که فه‌رمویه‌تی: قارون نامۆزای موسابوه ، هه‌روه‌ها ئه‌مانه‌ش هه‌روایان فه‌رموووه (ابراهیم النخعی)^(۲) ، (ابن

^۱ صحیح الیه : ابن ابی حاتم (۱۷۷۴) ، طبری تاریخ (۱ / ۲۶۵) .

^۲ صحیح الیه : ابن جریر فی التاریخ (۱ / ۲۶۲) .

نوفل^(۱)، (سَمَاك كوپى حرب)^(۲)، (قتاده)^(۳)، (مالك كوپى دينار)^(۴)، (ابن جريج)^(۵)،
 نهویشی بۆ زیاد کردوه که دهلیت : (قارون کوپى یصهب کوپى قاهت)^(۶)، وه موساش
 (علیه السلام) کوپى (عمران)ی کوپى (قاهت)^(۷)، (ابن جریر) دهفرمویت : نهوہبچوونی
 زۆربہی زانایانہو بہرہرچی بۆچونہکەى (ابن اسحاق)ی داوہتہوہ کہ فرمویتہی قاپون
 مامی موسایوہ ، (قتاده)^(۸) فرمویتہی : پینی دہگوترا (النور)چونکہ دہنگی زۆر خویش
 بوہ لەخویندنهوہی تہورات دا ، بہلام شہیتان توشی نیفاقی کرد ہرہوہکو
 (السامری)یشی والیکرد ، قاپون لەخوی بایى بوو بہہوی دہولہمہندیہکەوہ ، وه (شہری
 کوپى حوشہب)^(۹) دهلیت : بہرگہکانی خوئی بستیک دریزتر کرد لەہی خەلکی ترو
 گہلہکەى تاکو شانازیان بہسەردابکات ، وەخوای گہورہش باسی گہنجینہ و سامانی
 قارونی کردوہ ، تہانہت دہفرمویت : کہپیاوانی زۆر ئازانہبیئت کہس نہیتوانیوہ کلیلی
 گہنجینہکانی ہەلبگری ، وتراوہ : کلیلہکان لەپیست و چہرم دروست کراون و بارى
 شہست ہیستر بوون ،خوای گہورہ زاناترہ ،گہلیک لەناموزگاریکارانى گہلہکەى
 ناموزگارییان کردو پینیان گوت : کہزۆر بہو مالہ دلخۆش مہبہو لەخۆت بایى مہبہ، وەک
 قورئان دہفرمویت : ﴿لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ وَأَبْغِ فِيمَا آتَاكَ اللّٰهُ دَارَ الْآخِرَةِ ﴿وَاتَا﴾ : ہول بدہبو
 سامان و مالہ پاداشتى دواپۆرت مسوگہر بکہیت ﴿وَلَا تَسْ نَفْسِكَ﴾ مِنَ الدُّنْيَا ﴿بِش﴾ خوش
 گوزہرانى دنياش لەیادنہچى بہحلالی ﴿وَأَحْسَنُ كَمَا أَحْسَنَ اللّٰهُ إِلَيْكَ﴾ ، چاکہ بکہ ہرہوہکو
 خوای گہورہ چاکہى لەگہل کردویت ﴿وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾ خراپہکاری لەسەرزہوی
 بہرپامہکو وەدوی مہکوہ ، ئەگینا دورنیہ خوای گہورہ مال و سامانہکەت لى
 بسەنیتہوہ چونکہ ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بہلام ئەو ئەک ہەر ناموزگاری کہسەکانى
 وەرنگرت ، بہلکو بہناشیرینی وەلامى دانہووہ گوتى : ﴿إِنَّمَا أُوتِيَهُ عَلَيَّ عِلْمٍ عِنْدِي﴾، واتا :
 خوای گہورہ بۆ خوئی دہزانیت کہمن شایستہى ئەوہم بۆیہ ئەو ہموو مال و سامانہى
 بہسەردا پرشتووم ، مہبەستى نہوہیہ کہ من ہەرگوئى لەقسەى ئیوہش ناگرم ، بہلام خوای

^۱ ضعیف : نفس المصدر (۱ / ۲۶۵)

^۲ صحيح الاسناد : ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۱۰۶)

^۳ صحيح الاسناد : ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۱۰۶)

^۴ صحيح الاسناد : ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۱۰۶)

^۵ ضعیف الیہ : ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۱۰۶)

^۶ صحيح الاسناد : ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۱۰۶)

^۷ ضعیف الیہ : ابن جریر (۱۱ / ۲۰ / ۱۰۶)

گهوره بهرپه رچی دایه وهو فهرمووی: ﴿أولم يعلم ان الله قد اهلك من قبله من القرون من هو اشد منه قوة
راکثر جماعاً ولا یسال عن ذنوبهم المجرمون﴾. واتا نه دی نه وه نازانن که چوَن خَوای گهوره پیش
نهویش گه لیک کهس هه یون که لهو به هیژترو دهوله مه ندرتون به لام به هوی سرکهشی و
تاوانه کانیه نه وه له ناومان بردن.

دیاره نه گهر قسه ی قاپون راست بویه که واته ده بویه نه وه دهوله مه ندانه ی پیش
قاپونمان سزانه دایه ، وه پیدانی نه وسامانهش به لگه نیه له سر نه وه ی که نیمه خوشمان
دهویت ، ههروه کو خَوای گهوره ده فهرمویت ﴿وَمَا أَمْرُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ....صَالِحاً﴾ (سبأ: ۳۷)
واتا: مالٌ و منالَتان هیچ له نیمه تان نزیک ناکاته وه مه گهر که سیک خوی باوه ر دارو
کرده وه چاک بی ، ههروه ها له نایه تی (۵۵- ۵۶) دا له سورته ی (المؤمنون) خَوای گهوره
باس له وه ده کات که نه گهر که سیک مالٌ و منالمان پی به خشی واگومان نه بات نه وه هه
خیرمان به سهردا هه لپشتوه ، به لکو هه ندی له وانه به لان و نه وان به خویان نه زانیوه و
نازانن .

هه ندی کهس گومانیان وایه که گوایه قارون پیشه و زانستی کیمیای زانیوه ، یاخود
ناویه هه ره گه وه ی خَوای گه وه ی دوزیوه ته وه بهر ناوه وه داوای سامان و مالی له خوا
کرده وه نزا که ی وه رگیراوه ، نه و بوچونه راست نییه چونکه کیمیا زانسته و هیچ فیل و
ته له که یه کی تیدانیه ، وه مروقه نه گهر موسلمان نه بی بابه ناوی هه ره گه وه ی خواوه
له خواش بیارپه ته وه ، خَوای گهوره نزای بی باوه پان وه رناگریت ، قاپونیش له ناوه پوکدا
بی باوه پو له پوکهش دا دوو پوو بووه .

﴿فخرج علي قومه في زينه﴾ (القصص: ۷۹)، واتا قاپون به وپه پری که شخه یی و جل و
به رگی رازاوه و یاوه رو سوارچاکیکی زوره وه هاتوته ناو گه له که ی و خه لکی سهرسام
کرده وه ، هه ندی له وانه ی دیویانه و هه ر رازاوه یی و سامانی دنیا یان مه به ست بوه ،
خوزگه یان پی برده وه بریا یان هه لکی شاره که نه وانیش وه کو نه و بونایه ! گوتیان: ﴿یا لیت
لنا مثل ما رُوِيَ قارونُ اِنَّه لذرّو حظ عظیم﴾. واتا : (خوزگه نیمهش وه کو قارون دهوله مه ند بونایه
، به راستی چانس و به ختیکی گه وه ی هه یه!) ، به لام مروقه ژیرو زاناو خاوه ن زانست و
داناو خواپه رسته کان وه لامی نه وکه سه نه زان و خوزگه خوازانه یان دایه وه و گوتیان :
﴿ویلکم ثواب اللهوعمل صالحاً﴾ (القصص : ۸۰)، واتا دامای نه!
به وه یلداچن ، پاداشتی خوا زورباشتره - له وه ی نه و - بوئه وکه سانه ی باوه ردارو کرده وه

چاکن ، چونکه نهوهیان نه‌براوو تاسهره و نه‌مه‌یان له‌گه‌ل ته‌مه‌نی مروؤ دایه و ده‌بریت‌هوه.

چه‌ند جوانه هه‌ندی له‌پیشینه‌کان فهرمویانه : خوای گهره له‌کاتی هه‌بوونی شتی گومانای له‌ناو خه‌ل‌کدا نه‌و چاوه تیرانه‌ی خوش ده‌وی که‌به‌سه‌ر نه‌وشته سادانه‌دا راده‌بوون و قولتر ده‌بینن له‌چاوی ساکاری گومانداره‌کان و وه‌له‌کاتی بلا‌بوونه‌وه‌ی شوینکه‌وتنی ئاره‌زووه‌کاندا له‌ناو خه‌ل‌کی داوای گهره نه‌و که‌سانه‌ی خوش ده‌وی که‌خاوه‌ن ژیری یه‌کی ته‌واون .

﴿فَخَسَفْنَا بِهِ... وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ﴾ (القصص: ٨١) واتا: زه‌وی ژیر پیی قاپون و خانوه‌که‌یشیمان به‌زه‌وی دا پوچوان ، نه‌و ده‌مه‌ش ده‌سته‌و گروپیک نه‌بوون - جگه له‌خوای گهره - که‌به‌هاواریه‌وه بیتن و فریای بکه‌ون و بزگاری بکه‌ن و نه‌چوه ریزی سه‌رکه‌وتوانه‌وه .

(پیشه‌وا بخاری)^(١) فهرمودیه‌کی پیغه‌مبه‌ری هیناوه (ﷺ) که‌بردویه‌تیه‌وه سه‌ر (سالم) ، نه‌ویش له‌باوکی یه‌وه که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: پیاویکمان تیدابوو ، گونا‌هه‌کانی به‌داوای خویدا راده‌کیشا ، کاتیک له‌ناکاو زه‌وی ژیر پیی پوچوو ، نه‌وپیاوه له‌و پوژه‌وه هه‌ربه‌ناخی زه‌وی دا پو‌ده‌چیت تاکو پوژی داوای ، وه له‌گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا (پیشه‌وا بخاری)^(٢) فهرمودیه‌کی هیناوه له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) که‌ (ابن عباس)^(٣) و (السدي)^(٤) یش باسیان کردوه ، که‌ قاپون چوه‌ته بن کلیشه‌ی ژنیکه‌وه و به‌پاره و مال فریوی داوه‌و دنی داوه‌ که‌له‌ناو خه‌ل‌کی دابه (موسا) بلیت: تو واو وات له‌گه‌لدا کردم ...!

وتراوه : ژنه‌که وای به‌موسا گوتوه سلّوی خوای گهره له‌سه‌ر موسابیت ، موساش (علیه السلام)) دا چله‌کی و سه‌رسامی گرتی ، توژی له‌خه‌ل‌که‌که دابراو دوورکات نویژی کرد ، ئینجا پروی کرده ژنه‌که‌و داوای لی کرد که‌ سویند بخوات له‌سه‌ر نه‌و قسه‌و بوهتانه‌ی ، به‌لام ژنه‌که دانی به‌راستیه‌که‌داناو گوتی قاپون رایسپاردووم - به‌کریی گرتووم - که‌نه‌و قسه‌یه‌ت له‌ناو خه‌ل‌کی دا پی بلیم ، ژنه‌که زور شه‌رمه‌زاربوو و ، داوای لیخو‌شبوونی له‌خوای گهره کرد ، وه داوای لی‌بو‌ردنی له‌موسا کرد ، ئیتر موسا (علیه السلام) به‌کړنوش

^١ صحیح : بخاری (٣٤٨٥) .

^٢ صحیح : بخاری (٥٧٩٠) .

^٣ پیاوانی متمانه‌دارن : ابن جریر فی التاريخ (١ / ٢٦٥) .

^٤ حسن : ابن ابی حاتم (١٧١٥٤) .

دا كهوت سوژدهی سوپاسی بۆ خوای گهوره برد و نزای له قاپون کرد و خوای گهورهش وهی بۆ نارد و فهرمووی : ئەوا فرمانم به زهوی کرد که گوێرایه ئی فرمانی تۆ بکات ، موساش (علیه السلام) فرمانی به زهوی کرد که قاپون و مال و سامانه که ی ههلبوشیت و به زهویدا بیباته خوارهوه ، خوای گهوره زاناته.

ههروهها وتراوه : کاتیك قارون چوه ناو خه لکه کهوه و بهوپه پری جوانی یه وه خۆی پازاندبوهوه ، که ژاوه که ی ، و لاخ و ئەسپه کانی ، پیاوانی دهووبه ری و پاسهوانه کانی . هه مویانه پازاوه که شخه بون و بهرگی نایاب و پوشتو پهرداخیان له بهردابوو ، به لای کۆپیکدا پویشتن که له دهووبه ری موسا (علیه السلام) کۆیبونه وه نامۆگاری دهکردن و په یامی خوای گهوه ی بۆ پون دهکردنه وه ، کاتیك که ژاوه ی پازاوه ی قارونیان بینی پرویان به لا ئەودا وهرگیپا و هۆشی و گوشتیان به لای قسه و فهرمایشتی موسا پیغه مبه ره وه (علیه السلام) نه ما ، موسا (علیه السلام) که بینی زۆبه ی کۆره که ی بۆ لای ئەو ئاوریان دایه وه ، به قارونی گوت : چیه و چیت لیمان ده ی ؟ قارون گوتی : ئە ی موسا ئەگه ره به پیغه مبه رایه تی تۆ له من گه وره ترین ، ئەوا من به مال و سامان له تۆ مه زتم ، ئەگه ره چه زیش ده که ی و هرن ئیوه نزا له ئیغه بکه ن و ئیغه ش نزا له ئیوه ده که ی ، موسا (علیه السلام) له لای کۆره که ی هاته ئەملاوه قارونیش لای یاورو خه لکه که ی دهووبه ری لاکهوت ، موسا (علیه السلام) به قاپونی فهرمو : تۆ نزا ی خۆت ده که ی ، یان من نزا ی خۆم بکه م ؟ قارون گوتی : من نزا ده که م ، نزا ی خۆی کرد به لام له لایه ن خوای گه وره وه وه لامی نه درایه وه ، ئینجا موسا (علیه السلام) فهرمووی : منیش نزا ی خۆم بکه م ؟ قارون گوتی : به ئی بیکه ! موسا (علیه السلام) فهرمووی : په روهر دگارا فرمان به زهوی بکه تاکو ئەمه پۆ گوێرایه ئی من بکات ! خوای گه وره وه ی بۆ نارد ، ئەوا داواکه تم وهرگرت ، موسا (علیه السلام) ئینجا فهرمووی : ئە ی زهوی بیانگه ره زهوی پی توند گرتن ، ئینجا فهرمووی بیانگه ره ، زهوی گرتنی و به ناخی خۆیدا بریدنه خواره وه تا ئەژنۆکانیان ، پاشان تاسینه و سه رشانیان ، ئینجا فهرمووی : گه نجینه و مالیان بگه ره ، زهوی ئەوانه ی له بهرچاویان به رانه بریان راگرت و ته ماشایان کردن . ئینجا موسا (علیه السلام) به ناماژه ی دهست ناماژه ی کرد و فهرمووی : بپۆن ئە ی کوپانی لای ، دواچار زهوی پیک بووه و ئەوان تیایدا نقوم بوون و دیارنه مان . له (قتاده)^(۱) وه ده گیپنه وه که فهرمویه تی : هه موو

^۱ صحیح : ابن جریرة فی التفسیر (۱۱ / ۲۰ / ۱۱۹ / ۱۲۰) .

پوژى مېندهى بالاي زهلاميك بهزهوى دا پودهچن تابوژى دوايى، له (ابن عباس)^(۱) يشهوه دهگيرنه وه كه فېرمويه تى: تاجپنى حوته مى زهوى داجوون و بهناخى زهويدا براونه ته خواره وه ، گه ليك له زانايانى ته فسير ئيسرائيلياتى زوربان ليزه دا باس كړده ، كه ئيمه باسى ناكهين ، له شويئيكى تر دا خواى گه وره باسى نهو باره دهكات كه قارون بهي كېسى به زهويدا پوچو ، كېسى سهرى نه خست و به هاواريه وه نه هات ، نه هيزو ماله كې فرىاي كه وت ، نه هوزو گه له كې وهك خواى گه وره ده فېرموييت :

﴿قَالَ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ (الطارق: ۱۰) نهو جا كه نهوان تياچوون، خوژگه خوازه باوه پ داره كان هوشيان هاته وه لاي خوځيان و خوژگه يان به خوځيان خواسته وه ، گوتيان : ﴿لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ (الكافرون: القصص: ۸۲) ، واتا: نه گهر خواى گه وره چاكه لى له گهل نه كړدينايه ، نهوا ئيمه ش پودهچووين به زهوى دا ، نه دى ناييى كه بي برويان هيچيان دهست ناكه ويټ ، پاشان خواى گه وره باسى خانه و مالى دنياكه لى تر دهكات و ده فېرموييت : ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ﴾ (التقين: القصص : ۸۳) ، واتا: نهوما لى پوژى دواييمان داناوه بوئو كه سانه لى كه فيزيان نيهو خوځيان بهزل نازان و خراپه له سهر زهوى بلاوناكه نه وه چاره نووسى باش هه ريو خوځاري زانه له وانه يه نه م به سهره لى تياچوونه لى قارون پيش نهوكاته بوبى كه له (ميص) ده رچوون ، به پيى نهو ثايه ته لى كه ده فېرموييت : ﴿فَحَسْبُنَا بِهِ دَارُ الْأَرْضِ﴾ ، وشه لى (دار) له زمانى عه ره بى دا به مانا لى (خانوى) ديت يا خود كوزان يان گه ركه يان نهو شويئنه لى كه ده كړيټه چادرگه يه كى ناوه دان ، نه وهش له م ثايه ته دا نهوما نايانه هله ده كړيټ ، نه گينا به شيوه تايه تيه كى (دار) واتا (خانوى) يان (مال) و (بيننا) جا هه رجوړيك بيت و له هه رچيه ك دروست كرابيټ . خواى گه وره زاناته ره . خواى گه وره له چهند سوره تيكي تر دا باسى به سهره لى قارونى كړده ، وهكو سوره تى (غافر: ۲۳- ۲۴) ، (عنكبوت : ۳۹ - ۴۰) ، (پيشهوا نه حمده) فېرموده يه كى ميناوه كه ده بيا ته وه سهر (عبدالله) لى كوپى (عمره) كه پيغه مبه ر (ﷺ) پوژيكيان باسى گه ريه لى نويزه كانى ده كړدو فېرموى : (هه ركه س له نويزه كانى بيت - واتا بيانكات - نهوا نورو به لگه و پزگار بوونى پى ده دريت له پوژى دوايى دا ، وه نه وه لى ناگادارى

^۱ صحيح ليه : ابن جرير (۱۱ / ۲۰ / ۱۱۹) ابن ابى حاتم (۱۷۱۵۹) .

نۆزەکانی نەکات نورو بەلگەو پزگاربوونی نیهو لەپۆژی دوایی دا لەگەڵ قارون و فرعون و هامان و ئوبەیی کوپری خەلەف دا دەبیئت^(١)

باسی گەورەیی موسا لەناو پیڤەمبەراندادا (علیهم السلام)

خوای گەوره دەفەرموئیت : ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى.....لَيْسَ﴾ (مریم : ٥١ - ٥٣) ،
 واتا: ئەی محمد (ﷺ) بیرێک لەو کتێبە بکەرەوه کەناردمان بۆ موسا ، تاكو بزانی
 بەراستی موسا کەسێکی دلسۆز ، پەوانەکراویکی پیڤەمبەربوو ، لای راستی بناری کێوی
 (طور)هوه بانگمان لی کرد ، لەخۆمانمان نزیک کردەوهو پزگارمان کرد ، پلەیی
 پەیا مەبەریتی و پەحمەتباری خۆمان بەهاپونی برایشی بەخشی ، هەروەها خواي گەوره
 دەربارەیی سەرۆهەری موسا (علیه السلام) دەفەرموئیت : ﴿يَا مُوسَى إِنِّي.....مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾
 (الأعراف : ١٤٤) ، واتا: ئەی موسا من هەلم بژاردوی لەناو خەلکی دا بۆهاو گەفتی خۆم
 و جیام کردویتەوه لەئەوان بەپەيام و گفتاری خۆم ، دەتۆش باش وەری بگرە ئەو
 سپاردەو پەيامەیی دەسپێرم و بچۆ ریزی سوپاسگوزارانەوه .

پیشتر باسی ئەوه شمان کرد کە پیڤەمبەرمان (محمد) (ﷺ) بەئێمە دەفەرموئیت:^(٢) کە
 گەورەتری نەکەین بەسەر موسادادا (علیه السلام) ، وەباوەسی ئەو هەوره تریشقه یشمان کرد
 کە لەپۆژی قیامەتدا هەموو کەسی بێ هۆش دەکات و پاشان خەلکەکە وردە .. وردە
 دینەوه هۆش خۆیان و پیڤەمبەرمان (ﷺ) (محمد) یەکەم کەسەکە هۆشی بەبەردا
 دیتەوهو دەبیینی موسا (علیه السلام) دەستی گرتووە بەپایەیهکی عەرشیی پەرۆردگارەوهو
 دڵنیانیە ئاخۆ خۆی واتا محمد (ﷺ) لەپیش موسادادا (علیه السلام) بەناگاها تەوه یان
 موسا (علیه السلام) هەورە تریشقه کەیی کێوی طور بۆی بری ئەوه کەوتووەیان بۆی کەم
 کردووەتەوه ، خواي گەوره زانائەر . هەروەها وتمان ئەو فەرموودەیی پیڤەمبەرمان (ﷺ)
 لەپرووی بێ فیزیەوه شی ئەکریتەوه ، ئەگینا پیڤەمبەرمان (محمد) سەرۆهرو سەرداری
 پیڤەمبەرمانە (علیهم السلام) .

خواي گەوره دەفەرموئیت : ﴿أَنَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ.....الْأَسْبَاطِ﴾ (النساء : ١٦٣)
 تادەگاتە ئەوهی کە خواي گەوره دەفەرموئیت : ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ.....مُوسَى تَكْلِيمًا﴾
 (النساء: ١٦٤) ، وە لەجێی خۆیاندا هەرلەباسی ژیاانی (موسا پیڤەمبەر) دا (علیه السلام) پاقەو

^١ حسن : المسند (٢ ، ١٦٩) ، ابن حبان (١٤٦٧)

^٢ پیشتر فەرموودەکەمان ساخ کردووەتەوه لەمەردو (صحیح) ، کەدا هاتووه .

مانای ئەو ئایەتەمان بەوردی شی کردووەتووە . خۆای گەورە دەفەرموئیت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا.....عِنْدَ اللَّهِ وَجِبَاهُ﴾ (الأحزاب: ٦٩)، واتە: ئەي ئەو کەسانەي باوەرپتان هیناوه ، وەکو ئەوانە مەبن کە موسایان ئازاردا - بەقسەي ناخۆشیان - وەخۆای گەورە پاکانەي بۆکرد لەبارەي ئەو قسانەي یدەیانخستە پالێ و موساش (علیه السلام) لای خۆای گەورە کەسیکی خاوەن کەسیتی خۆی و ئازیزبوە.

پێشەوا (عبدالله بخاری)^(١) فرمودەيەکی هیناوه کە دەبیاتەووەسەر (ابو هريره) کە پیغەمبەر (ﷺ) فرمویتەي : (موسا پیاویکی زۆر بەشەرم و داپۆشراو بوە ، هەرگیز لەبەر شەرمکردنی لەخۆای گەورە هیچ شوینیکی لەشی دەرندەدەخست ، بەلام هەندێ لەبنی نیسرائیلی یەکان بەقسەي ناخۆش ئازاریان دا کەگوتیان : هەلبەت موسا عەیب و ناتەواو یە ک بەلەشییەووە هەیه بۆیە هەمیشە خۆی داپۆشیووە ، جا یان بەلەکە یان پەلأوی یە ، یان ئافاتیکی هەر هەیه ، خۆای گەورەش ویستی پاکانەي بۆ بکات لەوقسانەي ئەوان دەیانکرد ، پۆژنکیان موسا بەتەنها هەر خۆی بوو ، کراسەکەي لەسەر بەردیک داناو دەستی کرد بە خۆشۆردن ، کاتیکی خۆی شۆرد ، هات کراسەکەي لەبەربکاتەووە ، بەلام بەردەکە بەسەرکراسەکەي دا کەوتبوو ، موساش داردەستەکەي بەدەستەووەگرت و بەبەردەکاندا دەرگەراو دەیفەرموو : ئەي بەرد کراسەکەم ! ئەي بەرد کراسەکەم !....! تاکو بەدەم بۆیشتنەووە گەیشتە لای کۆمەلێک لەپیاو ماقولانی (بنی نیسرائیل) و موسایان بەبێ بەرگ بینی و بۆیان دەرکەوت کە جواترین دروستکراوی خواپە سراتە هیچ پەلەو نالەباریک لەلەشی و پینستی دانیه .

بەم جۆرە خۆای گەورە پاکانەي بۆ کرد لەوقسانەي بۆیان هەلبەستوو ، بەردەکە لاچوو ، کراسەکەیشی دەرھینایەووە لەبەری کردەووە ، بەدارەکەي دەستی کێشانیک بەبەردەکەي داکیشا کە سویند بەخوا چالایی یەکی لەبەردەکەدا دروست کرد ، کەلەئەنجامی سی یان چوار یان پینج جار پیاي کێشا ، ئینجا پیغەمبەرمان (محمد) (ﷺ) فرموی خۆای گەورەش دەفەرموئیت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا.....عِنْدَ اللَّهِ وَجِبَاهُ﴾ (الأحزاب : ٦٩) ئەو فرمودەيە لەلایەن پێشەوا (ئەحمەد)^(٢) و گیرانەووەي (بخاری و مسلم)^(٣) یش دا هاتووە

^١ صحیح : البخاري (٣٤٠٤) ، المسند (٣١٥ / ٢) ، (٢ / ٣٢٤) .

^٢ متفق عليه : البخاري (٢٧٨) ، مسلم (٦٠٩٨) .

^٣ صحیح : مسلم (٦٠٩٩) .

هەندى لەزانا پيشينه‌كان فهرمويانه هەرلەبەر ئەو ئازیزی و شەرم‌داریهی بوو
 كه كاتێك داواى كرد (هاپون)ى براى (عليه السلام) بكاته هاوكارو وهزیری ، خواى گه‌وره‌ش
 وەرگرت و فهرمووی: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ زَكَاةٍ أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ (مریم: ۵۲) پاشان (البخاري)
 فهرموده‌یه‌كى هه‌ناوه كه ده‌یباته‌وه سەر (الاعمش) نه‌ویش ده‌یباته‌وه بۆ (عبدالله) ده‌لێت:
 پێغه‌مبەر (ﷺ) سویندیکى خوارد ، پیاویك وتی : ئەمه سویندیکه نامه‌وى كه‌ناوى
 خواى تێدابی ، ئیتر چووم بۆخزمه‌تى پێغه‌مبەر (ﷺ) ئەوبه‌سه‌رهاته‌م بۆباس كرد ،
 پێغه‌مبەر (ﷺ) زۆر تو‌په‌بوو ، ته‌نانه‌ت تو‌په‌ییم له پوخساریدا به‌دى كرد ، پاشان
 فهرمووی: ﴿په‌حمه‌تى خوا له‌موسا كه‌به‌شتى زیاتر له‌مه‌ش ئازاریان دا به‌لام ئەو هەر
 ئارامى گرت﴾^(۱)، وه پێشه‌وا (ئه‌حمه‌د) نمونه‌یه‌كى تری هاو وا‌تای ئەو فهرموده‌یهی هه‌ناوه .
 له‌هه‌ردوو (صحیح)ه‌كه‌دا^(۲) ها‌توه كه پێغه‌مبەرمان محمد (ﷺ) (شه‌وى
 (شه‌وره‌وى)له‌ئاسمانى شه‌شه‌مدا به‌لاى موسادا په‌ت بوو ، (جبریل) ((عليه السلام)فهرمووی:
 ئەمه موسایه (عليه السلام) ، ئینجا پێغه‌مبەر (ﷺ) سلاوى لى كرد ، وه‌ك پێغه‌مبەر (ﷺ)
 ده‌فهرمویت : (سلاؤم لى كرد ، نه‌ویش وه‌لامى دایه‌وه‌و فهرمووی: مه‌رحه‌با
 له‌پێغه‌مبهرێكى باش و برایه‌كى باش ، كاتێك له‌ئه‌و تێپه‌ریم ، موسا (عليه السلام)ده‌ستى
 كرد به‌گریان ، لێیان پرسى بۆچى ده‌گرى ؟ فهرمووی : ده‌گریم ، چونكه كو‌پێك دواى من
 په‌وانه‌ كراوه به‌پێغه‌مبەر زیاتر له‌ئومه‌تى خۆى ده‌خاته به‌هه‌شته‌وه وه‌ك له‌ ئومه‌تى من)
 گێڕانه‌وه‌كان هاوده‌نگن له‌وه‌دا كه كاتێك خواى گه‌وره‌ په‌نجا نو‌یژى له‌سەر محمد(ﷺ) و
 ئومه‌ته‌كه‌ى دانا له‌شه‌و پۆژێكدا ، به‌لاى موسا دا په‌ت بوو ، موسا(عليه السلام) فهرمووی :
 بگه‌ڕێه‌وه بۆلاى په‌روه‌ردگار و داواى لى بكه كه‌ئهم نو‌یژانه له‌سەر ئومه‌ته‌كه‌ت كه‌م
 بكاته‌وه ، چونكه من گه‌لێك ئاسانكاریم بۆ بنى ئیسرائیل كردوه له‌پێش تۆدا ،
 وه‌ئومه‌تى تۆش گو‌ییان كه‌مترو چاویان سست تر و دل‌یان لاواز تره له‌ئومه‌تى من
 وا‌ته‌لایه‌نى مه‌عنه‌وى – گه‌توگۆ به‌رده‌وام بوو ، هه‌موو جارێكیش محمد (ﷺ)
 ده‌هاته‌وه‌لاى موساو دیسان ده‌گه‌په‌یه‌وه خزمه‌تى په‌روه‌ردگار ، تاكو سه‌ره‌نجام په‌نجا
 نو‌یژه‌كان كه‌م كرانه‌وه بۆ پێنج نو‌یژ ، وه‌خواى گه‌وره‌ فهرمووی ئەو نو‌یژانه وه‌ك پێنج
 نو‌یژ له‌سەر ئومه‌ته‌كه‌ت دانه‌ییم ، به‌لام وه‌كو په‌نجا نو‌یژه‌كه پاداشتیان ده‌ده‌مه‌وه .

^۱ متفق عليه : البخاري (۳۴۰۵) ، مسلم (۲۴۴۴) .

^۲ پێشتر ئەم فهرموده‌یه‌مان ساخ كردۆته‌وه .

(پیشەوا بخاری)^(۱) فرموده‌یه‌کی هیناوه که‌ده‌بیاته‌وه سر (ابن عباس) که ده‌فرمویت : (رؤزیک پیغه‌مبەر ﷺ) هاته‌لامان و فرمووی : (که‌له‌کانم نیشان درا ، هینده زور بون ، که‌یشتبونه ناستی ناسۆی ناسمان ، وترا : نه‌وه موسایه له‌ناوقه‌ومه که‌ی دا) ، پاشان پیشەوا ئەحمەد فرموده‌یه‌کی دوردریژی هیناوه که ده‌بیاته‌وه سر (ابن عباس) که پیغه‌مبەر ﷺ فرمووی (که‌له‌کانی پیشینه‌م نیشان‌درا ، هی وام تیدا به‌دی کردن که پیغه‌مبەر‌که‌یان و شوینکه‌وتوه‌کانی بون ، پیغه‌مبەری وا هه‌بوو تهنه‌ا یه‌ک که‌س یان دوانی له‌گه‌ل بوو ، هی واشیان تیدا بوو که‌هه‌ربه‌ته‌نه‌ا خۆی بوو ، که‌لێکی زور قه‌ره‌بالغم نیشان درا ، گوتم : نه‌وه نومه‌تی منه ؟ وترا : نه‌وه موسایه به‌خۆی و که‌له‌که‌یه‌وه ، به‌لام ته‌ماشایه‌کی ئەم لایه بکه که‌قه‌ره‌بالفی یه‌کی زۆره ، پاشان وترا ته‌ماشایه‌کی ئەم لایه‌ش بکه ، له‌ویش‌ه‌وه وه‌هه‌رقه‌ره‌بالفی یه‌کی زۆرم بینی وترا : ئەمه نومه‌تی تۆیه‌و هه‌فتا هه‌زار که‌سیشیان به‌بێ لیپرسینه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه و سزاش نادرین)، ئینجا پیغه‌مبەر هه‌ستاو پۆی : خه‌لکه‌که له‌ناو خۆیاندا کردیانه مشت و مړ له‌سه‌ر ئەو هه‌فتا هه‌زار که‌سه‌ی بێ سزا و پرسینه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه.

هه‌ربه‌که‌یان شتیکی ده‌گوت ، تا‌کو پیغه‌مبەر ﷺ هاته‌وه لایان و فرمووی (نه‌ومشت و مړه‌تان له‌سه‌رچی یه ؟) ئەوانیش بۆیان باس کرد که‌له‌سه‌ر چی یه ! ئینجا پیغه‌مبەر ﷺ فرمووی : (ئه‌وانه که خه‌لک داخ نا‌کهن وه گوی بۆقه‌سه‌ی ئەم و ئەو هه‌لناخه‌ن و خه‌ریکی فال چیتی نین و پشتیان به‌خوای گه‌وره به‌ستوه)، (عوکاشه‌ی کوپری محیصن) ی نه‌سه‌دی هه‌ستایه سه‌رپی و فرمووی ئەو پیغه‌مبەری خوا نایا من له‌وانه‌م ؟ نه‌یدی تۆله‌ دانه‌یت فرمووی: پاشان یه‌کیکی تر پرسى ئەو منیش هه‌ر روانه‌م ؟ (عه‌کاشه‌ پێش تۆی دایه‌وه) ، ئەم فرموده‌یه گه‌لی جۆره‌ پێکه‌ی گێرانه‌وه‌ی هه‌یه‌و چهند جۆریکیش هه‌یه له (صحیح)^(۲) و (حه‌سەن) هه‌کاندا هاته‌وه .

موسا (علیه السلام) پیغه‌مبەرێکی گه‌وره‌و نازدار به‌شه‌رم و ویقارو دلسۆز و خواپه‌رست و پاک و به‌توانا و خۆپاگر و ئارامگريوه ، په‌يامه‌که‌ی پیرۆزو خۆیشی هاوگفتی په‌روه‌رگار بوه ، په‌يامه‌که‌یشی زۆربه‌ی جارناوی له‌گه‌ل ناوی په‌يامی پیغه‌مبەرماندا ﷺ ناوی هاته‌وه به‌گه‌وره ته‌ماشای کراوه به‌به‌رزو به‌هادر له‌قه‌له‌م دراوه ، هه‌ربۆنمونه

^۱ صحیح : البخاري (۳۴۱۰)، المسند (۲۷۱/۱)

^۲ صحیح : رواه مسلم (۵۲۶)

خوای گه وره له م سورته و ثایه تانه دا باسی پیژوی و بهرزی ته و پاتی کردووه: (البقرة - ۱۰۱)، (ال عمران - ۱ - ۴)، (الانعام - ۹۱ - ۹۲)، (الانعام - ۱۵۴ - ۱۵۵)، (المائدة - ۴۴ - ۴۸)، (الانبیاء - ۴۸ - ۵۰)، (القصص - ۴۸ - ۴۹).

به کورتی په یام و شهریه تی موسا (علیه السلام) په یامی کی گه ورو بلند و پایه داربووه ، و نه موه ته که ی زوړ بووه ، گه لیک پیغه مبهرو زانو داناو خواناس و ته قواکارو پاشاو میرو سر کرده ی گه وریان تیدا ه لکه و توه ، به لام پاشان ورده .. ورده په یامه که یان ده ستکاری کرد و خستیانه سهر نارهنووی خو یان خوای گه وروش ئه وانی کرد به م یمون و بهراز و سزای دنیایی دان .

پیشه واه حمده فرموده یه کی هیناوه که ده بیاته و سهر (ابن عباس) که پیغه مبهرو (ﷺ) له دولی شین دا تیپه پری ، فرمووی : (نمه چ دولیکه ؟) وتیان نهمه دولی شینه ^(۱) ، فرمووی: (وهك نه وه وایه نیستا پروانم بؤ موسا که له ته پولا که ی (هرشا) دیته خواره وه بهرو لادوله که و ده یو بیته حه جی مالی خوا بکات) پاشان گه یشتنه لادولی هرشاو پیغه مبهرو (ﷺ) فرمووی : (نمه چ لادولیکه ؟) وتیان نهمه هرشایه ، پیغه مبهرو (ﷺ) فرمووی: (وهك نه وه وایه پروانم بؤ یونسی کوپری مه تی که به سوار پشتی و شتر کی سوره ویه و جبه یه کی خوری به سهر و شتره که ی داداوه) ^(۲) ، هروها (الطبرانی) ^(۳) به (مرفوع) ی له (ابن عباس) وه هیناویه تی که پیغه مبهرو (ﷺ) فرمووی: (موسا به سهر نورنکی سوره وه حه جی کرد) به لام نهم فرموده یه زوړ (غریب) ه .

(پیشه واه احمد) ^(۴) فرموده یه کی هیناوه که ده بیاته وه سهر (مجاهد) که ده فرمویت: نیمه لای (ابن عباس) بوین که (ده جال) ی باس کرد ، فرمووی: ده جال له ناو جوانی نوسراوه (ك . ف . ر) ، فرمووی نه وه ده لیت چی ؟ فرمووی: ده لیت : له ناو چاوانی نوسراوه (ك . ف . ر) (ابن عباس) فرمووی نه وه یانم له پیغه مبهرو وه نه بیستوه ، به لام فرمووی پیغه مبهرو (ﷺ) فرمویه تی : (به لام دهر باره ی شیوه ی ئیبراهیم پروان باهاوه لی خوتان - واتا محمد (ﷺ) به لام موسا پیایو کی که له گه تی قز

^۱ دولی شین : وادی الازرق .

^۲ صحیح : المسند (۱ / ۲۱۵ - ۲۱۶) . مسلم (۴۱۹)

^۳ ضعیف الاسناد : الطبرانی فی الکبیر (۱۲۵۱۰)

^۴ صحیح ال ابن عباس : المسند (۱ / ۲۷۶ - ۲۷۷)

لوول بووه به سواری و شتری سور دهگه را ، وهك ئیستا له بهرچاومدا بیټ و به دۆله كه دا شوڤ بیته وه).

ههروهها چهند فهرموودهیهکی تری پیغه مبه رمان محمد (ﷺ) دهرباره ی پوخسارو شیوه ی پیغه مبه ران هیه ، به تایبه تی (ابراهیم ، عیسا ، موسی) که له باسی ژیا نی (ابراهیم) دا (علیه السلام) با سمان کردون و به پیویستی نازانین لیژهدا دوباره یان بکهینه وه .
پیشه وا (بخاری)^(۱) گێرانه وهیهکی بردوته وه سهر (ابن عباس) که ده فهرمویت : فریشته ی گیان کیشان له لایه ن خوای گهروه وه په وانه کرا بۆلای موسا (علیه السلام) تا کو گیانی بکیشی ، کاتیک هاته لای موسا ، موسا (علیه السلام) ده ری کردو پالی پیوه نا ، فریشته که گه راپه وه بۆلای په روه ردگار - جل جلاله - فهرمو ی : ناردو تم بۆلای بهنده یه کی خۆت که نایه ویت بمریت ! خوای گه وره فهرمو ی : برۆره وه بۆلای و پینی بلی باده ستی له سهر پشتی گایه ک بگێریت ، ده ستی بهر چهند مووی گایه ک که وت ئه وهنده سالی تر ته مه نی درێژ ده که م ، فهرمو ی : ئه ی په روه دگارا ئه ی پاش ئه وه ؟ فهرمو ی ئینجا ده مریت ، موسا (علیه السلام) فهرمو ی ده ی که واته ئیستا ، به لام داوای له خوای گه وره کرد نزیک ی بکاته وه له خاکی پیروژ و به ولایه ش دا به ردیک ی فریدا ، (ابو هریره) ده فهرمویت : پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمو ی : (ئه گه ر بچینه ئه ونا وه و بمینم ، ئه و گۆپی موساتان نیشان ده دم له سهر لا رینی ته پۆلکه سووره که).

(پیشه وا مسلم)^(۲) یش ههر گێراویه تیه وه ، (پیشه وا نه حمه د)^(۳) گێرانه وهیه کی بردوته وه سهر (ابی هریره که ده فهرمویت : (فریشته ی گیان کیشان هاته لای موسا ، موسا (علیه السلام) فهرمو ی خۆم وه لامی په روه ردگارت ده ده مه وه ، موسا (علیه السلام) مشته کۆله یه کی دا له چاوی فریشته که ر چاوی کویر کرد ، فریشته که گه راپه وه بۆلای خوای گه وره و فهرمو ی : تۆناردو تم بۆلای بهنده یه کی خۆت که نایه ویت بمریت و چاو یکیشی کویر کردم ، ده فهرمویت : خوای گه وره چاوی بو چاک کرده وه و فهرمو ی : برۆره وه بۆلای بهنده که م پینی بلی : ژیا نت ده ویت ؟ ئه گه ر ژیا نت ده ویت ئه و ده ستت بخه ره سهر پشتی گایه ک چهند موو به رده ستت که وت ئه وهنده سال ته مه نت درێژ ده که م ،

^۱ صحیح : مسلم (۶۱۰۱)

^۲ صحیح : البخاری (۳۴۰۷)

^۳ صحیح : المسند (۲ / ۳۵۹) ابن حبان (۶۲۲۳) ، (۶۲۲۴)

فهرمووی ئەی دوایی چی دەبێت ؟ فهرمووی: مەرگ ، فهرمووی : دەی کەواتە هەرنیستا ئەی پەرورەدگارا – گیانم بکێشە .

(ابن حبان) لە (صحیح) کەیدا هیناویەتی کە: کاتێک فریشتەکە چوو بۆلای موسا و هەوایی مەرگی پێدا ، موساش (علیه السلام) چاری کوێر کرد ، دیارە فریشتەکە لەسەر شێوەی مرقیئە بەبێ پرس و پراچوووەتە مانی موساوە (علیه السلام) ، ئەوەش مانی هەموو کەسێکە کە بۆی هەیە چاری هەركەسێک کوێر بکات کەبەبێ پرس دەروانیته ناو مال و خێزانەکە ، هەرۆکەو چۆن (جبریل) (علیه السلام) لەسەر شێوەی پیاویکی عەرەب دەهاتە خزمەتی پیغمبەرمان محمد (ﷺ) ، یان فریشتەکانی تر لەسەر شێوەی کۆمەڵی گەنجی جوان چوونە لای (ئێبراهیم و لوط) (علیه السلام) و ئەوانیش لەسەرەتادا نەیانناسین ، تاكو دوایی خۆیان ناساند کەئەمانە فریشتەو پەرەوانەکراوی خوان لەسەر شێوەی مرقیئە دا هاتوون .

پیغمبەری نازیزمان (ﷺ) لەو بارەیهوه دەفهرمویت : (فریشتە ی گیان کیشان هاتە لای موسا (علیه السلام) تاكو گیانی بکێشی ، موسا (علیه السلام) فهرمووی : خۆم وەلامی پەرورەدگارت دەدەمەوه ، ئێتر مشته کۆلەیهکی بەلاچاری دا کێشاو کوێری کرد) هەرچەندە ئەوەیان زۆر جیگە ی گومانە کە پیغمبەریک بەمشتهکۆلە وەلامی پەرورەدگارەکە ی بداتەوه ، بەلام کاتێک فریشتەکە لەشێوەی مرقیئە دا بەبێ پرس و پا چووته ژورومالەکەیهوه ، ئەوەیان دوورنیه ، چونکە موسا (علیه السلام) بەنیازی گەلێک شتی تر بوو لە دنیا دا ، لەوانەش بەنیاز بوو گەلەکە ی لەو گەمارۆیه پزگاری بن کە لەسەریان بوو ، هەرۆهە دەویست بچنە ناو خاکی پیروزهوه وەك خوای گەوره پەیمانی دابوو ، بەلام ویستی خوا وابوو کە موسا لەو سەردەم و چاخەدا بمریت پاش کۆچی هارونی برای (علیه السلام) .

هەندێ کەس وتویانە ، لەسەردەمی موسادا خەلکەکە لەو گەمارۆیه پزگاریان بوو ، وەچوونە ناو خاکی پیروزهوه ، بەلام ئەو راست نیە ، چونکە کاتێک موسا (علیه السلام) مەرگی هەلبژارد ، لەخوای گەوره پارایهوه کە لەخاکی پیروزی نزیک بکاتەوه ، وەك هاندانیك بۆ گەلەکە ی تاكو ریزی ئەو خاکە بگرن هەرۆهە (پیشەوا ئەحمەد)^(۱) فهرموودهیهکی هیناوه کە دەبیاتە سەر ئەنەسی کوپی مالک کە پیغمبەرمان

^۱ حسن : ابن جریر (۱ / ۲۵۵) تاریخ .

(ﷺ) فرمووی: (کاتیک کەشەو پەرویم پێ کرا بەلای موسادا پەت بووم کەخەریکی نوێژکردن بوو لەگۆڕەکەیی خۆیدا لەلای تەپۆلکە سورەکەو).^۱

(السّدى)^(۱) فرموودەیکى هیناوه کە دەبیاتەو سەر (ابن مسعود) ئەویش لەکۆمەڵی لەهاریەلانی پینگەمبەرەو (ﷺ) دەفرمویت: خۆای گەرە وەحی کرد بۆموسا (علیه السلام) کە هارونی برات دەمرێنم لەفلانە کێو ، موسا و هارون (علیه السلام) بەرەو ئەو کێو بەرێ کەوتن ، هارون (علیه السلام) چاوی بەدرەختیک کەوت کەهەرگیز درەختی وای نەدیبوو ، هەرەها چاوی بەخانوو و جینگەیکى داخراو کەوت کەفرشینکی جوانی لەسەر بوو ، بۆنیکى خۆشى لى دەهات ، کاتیک هارون ئەو خانوودارو جینگە خۆشەى بینى زۆر بەلایەو خۆش بوو ، بەموسای برای گوت : ئەى موسا من دەمەوێ لەو جینگەیکە دابخەم . فرمووی : بڕۆ لەسەری بخەو ! فرموى : ناخر دەترسم ئەم خاوەن خانووە بیّت و لیم توپرەبیّت ،موسا (علیه السلام) فرمووی : مەترسە من خاوەن خانووەکە پازى دەکەم و ناھێلیم نازارت بدات ، فرمووی : ئەى موسا (علیه السلام) تۆش لەگەڵم بخەو ! خۆئەگەر خاوەن ماله کە هات وەکو یەک لە هەردو کمان توپرەدەبیّت ، کاتیک خەوتن ، لەخەودا هارون (علیه السلام) کۆچی دوایی کرد ، کاتیک بەخۆی زانی بەموسای فرموو : تۆ هەلت خەلەتاند ، بەلام هەرکەگیانی دەرچوو ، دارەکەو خانووەکە و جینگەکەش لەگەڵیا بەرزکرانەو بۆ ئاسمان ، جاکەموسا (علیه السلام) گەرایەو ناو خەلکەکە و هارونی لەگەڵدا نەبوو ، گوتیان : موسا هارونی برای گوشتووە چونکە ئێرەیی پێ بردووە لەسەر ئەوێ کە (بنی ئیسرائیل) ئەویان زیاتر خۆش دەویست ، لەپراستیش دا هارون زیاتر لەگەڵیان نەرم و نیا تریو ، موسا (علیه السلام) هەندى زېرو توند بوو لەگەڵیاندا ، کاتیک ئەم هەوالە بەموسا گەیشتهووە (علیه السلام) ،فرمووی : دەک خۆتان بەخۆتان بن ، جاخۆ هارون بڕامە ، چۆن دەیکوژم ؟بەلام کەزیاتر لەسەری پۆیشتن ، موسا (علیه السلام) هەستاو دوورکات نوێژی کرد ، ئینجا لەخوا پارایەو - تاکو ئەو قسانەى یەکلایى بکاتەو بۆیان - ئیتر جینگە کەلەئاسمانەو دابەزی یەسەریان و ئەوان واتە بنوئیسرائیل بەجوانی بۆ جینگەکەیان دەپوانی کە لەنیوان ئاسمان و زەوی دا بوو .

کاتیک موسا (علیه السلام) بەرێگادا دەپۆیشتن و (یوشەع)یش (علیه السلام) لەدوایەو دەپۆیشتن ، لەناکاو بایەکی بەهێزو تۆزاوی و پەش هەلی کرد : کاتیک یوشەع (علیه السلام)

^۱ حسن : ابن جریر (۱ / ۲۵۵) تاریخ .

بايهكه‌ی بهر جوړه دی ، ژور ترساو وای زانی دنیا ته‌واو ده‌بې ، بویه توند موسای گرت و فهرمووی دنیا ته‌واو ده‌بې و من پابه‌ندم به‌موساوه که پیغه‌مبه‌ری خواجه ، موساش (علیه السلام) خستیه ژنر کراسه‌که‌یه‌وه ، به‌لام کراسه‌که‌ش به‌ده‌ستی یوشه‌عه‌وه داکه‌نرا ، کاتیک یوشه‌ع (علیه السلام) هاته‌وه ناو به‌نو ئیسرائیل پییان گوت : پیغه‌مبه‌ری خوات کوشت ؟ فهرمووی : نا به‌خوا نه‌مکوشتوه ، به‌لکو نه‌و منی نه‌گرتنه خوئی ، نه‌وان باوه‌ریان پی نه‌کردو ویستیان بیکوژن ، فهرمووی : نه‌گهر باوه‌رم پی ناکه‌ن ، سی پوژ له‌سهرم به‌وستن ، یوشه‌ع (علیه السلام) له‌خوا پارایه‌وه‌که کیشه که یه‌کلای بکاته‌وه ، تا‌کو خوای گه‌وره خونی پیشانی نه‌و پاسه‌وانانه‌دا ، که‌چاودی‌ری یوشه‌عیان ده‌کردو ده‌ستیان به‌سهردا گرتبوو تا‌کو سی پوژده‌که ته‌واو ده‌بې ، خوای گه‌وره پی‌او‌یک‌ی له‌خه‌ونی نه‌واندا نیشانی پاسه‌وانه‌کاندا که‌پینی پاگیان‌دن که یوشه‌ع موسای نه‌کوشتوه وه‌خوای گه‌وره بولای خوئی به‌ری کردوه‌ته‌وه ، ئیتر وازیان له‌نه‌و هیئا .

وه‌هیچ کام له‌وانه‌ی که نه‌وقسه‌یان په‌سند نه‌کرد نه‌مانه‌وه له‌ژیاندا و نه‌چونه شاری خه‌لکه به‌هیزه‌کانه‌وه (قرية الجبارین)، هه‌مویان مردن و پرگارکردنی شاره‌که‌ی نه‌دی ، نه‌گهر چی هه‌ندی له‌م گیرانه‌وه‌یه له‌گه‌ل راستیدا نا‌گونجی ، خوای گه‌وره زان‌اتره

(وه‌ب کوپی منبه)^(۱) ده‌فهرمویت: جاریکیان موسا (علیه السلام) به‌لای کومه‌لنیک فریشته‌دا پویشت که خه‌ریکی هه‌لکه‌ندنی گوږیک بوون ، موسا (علیه السلام) هیچ گوږیک‌ی نه‌دی‌بوو که نه‌وه‌نده خویش و به‌رفراوان و چاک بیت ، موسا (علیه السلام) پرسى: نه‌ی فریشته‌کانی خوا نه‌م گوږه‌ بوکی هه‌لده‌که‌نن ؟ فهرموویان بو یه‌کک له‌به‌نده‌چاکه‌کانی خوای گه‌وره ، جانه‌گهر حمزه‌که‌یت نه‌و به‌نده چاکه تو‌بیت ، نه‌وا بروره نه‌م گوږه‌وه‌و تیایدا دریژ به و پووبکه‌ره په‌روه‌دگار‌ه‌که‌ت ، به‌ناسان ترین شیوه هه‌ناسه‌یه‌ک هه‌لیمژه ، نه‌ویش - واکا موسا (علیه السلام) وای کردو کوچی دوا‌یی کرد ، درودو سلاوی خوای له‌سهر بیت ، فریشته‌کانیش نو‌ژیان له‌سهر کردو به‌خاکیان سپارد ، (اهل الکتاب) و خه‌لکانی تریش واباس ده‌که‌ن که‌موسا (علیه السلام) له‌ته‌مه‌نی سه‌دو بیست سالی دا کوچی دوا‌یی کردوه .

^۱ ابن جریر : التاريخ (۱ / ۲۵۶)

(پیشەوا ئەحمەد)^(۱) دەفەرموئیت: لە (ابو ھریرە) ھوھ کە پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: جارەن فریشتە ی گیان کیشان بەناشکراو بەشیوہیەکی دیار دەھاتنەلای خەلکی ، بەلام کاتیک ھاتنەلای موساو داوای گیانیان لی کرد ، موساش مشتە کوئەلی لەچاوی یەکیان داوکویری کرد ، فریشتەکەش بەو شیوہیە گەراپەوہ بو خزمەتی پەرورەدگارو فەرمووی : ئەو پەرورەدگار بەندە ی خۆت موسا چاوی کویر کردم، ئەگەر لەبەر ریزەکە ی نەبوایە ، ئەوا تۆلەم لی دەکرەوہ (یونس دەفەرموئیت : (لەسەریم قورستەر دەکرد، پەرورەدگار بەفریشتەکە ی فەرموو : بپۆرەوہ بۆلای بەندەکەم و پیتی بلی بادەستی بخاتە سەر پشتی گایەک ، دەستی بەرچەند مووی گایەکە کەوت ئەوئەندە سالی تر تەمەنی دریز دەکەم و فریشتەکە ئەوہ ی بەموسا راگەیاندا ، ئینجا موسا (علیہ السلام) فەرمووی ئەو ی داوی ئەوہ ؟ فەرمووی : مەرگ ، ئیتەر موسا (علیہ السلام) فەرمووی : کەواتە ئیستا ، ئیتەر بۆنیک ی پی ھەلمژی و گیان ی کیشا (یونس دەفەرموئیت : پاش ئەوہ ی خوا ی گەرە چاوی فریشتەکە ی چاک کردەوہ ئیتەر لەو کاتەوہ فریشتەکە بەشیوہ ی نادیارو دەرئەکەوتوو دیت بۆگیانکیشانی خەلکی ، ھەرەھا (ابن جریر) یش ھەربەوشیوہیە گپراویەتەوہ^(۲) . ھەزاران درودو سلاوی پەرورەدگارت لەسەر بێت ئەو ی موسای شەرمەن و باوہردار و پیغەمبەر و سەرورەو دلسۆز بۆبانگەوازی خوا یی . کەلەسەر دەستی تۆ گەرەترین فرعون ی سەررەو ی و خەلەتاوہکانی لەناوچوون و بوون بەپەندو وانە بۆ ھەتا ھەتایە ... بۆ ھەموو خەلکی سەررەو ی .

^۱ سەندە حسن : المسند (۲ / ۵۲۳) .

^۲ ابن جریر : التاريخ (۱ / ۲۵۶) .

﴿ پیغمبریهی خوا یوشع (دروورد و سلاوی خوی له سهر بیت) ﴾

ناوی (یوشع) کوپی (نون) کوپی (ئیلرايم) کوپی (یوسف) ی کوپی (یہعقوب) ی کوپی (ئیحاق) ی کوپی (ابراھیم) ه (علیه السلام).

دهلین: یوشع (علیه السلام) ئاموزاری هود (علیه السلام) بوه ، به لām خوی گه وره له قورئاندا ناوه که ی ئاشکرا ناکات و ده فرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَاهُ﴾ (الكهف: ۶۰) واته: موسا به ولاره ی فرموو که له گه لیدابوو ، ههروه ها ده فرمویت: ﴿فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا﴾ (الكهف: ۶۲) .

پیشتر باسی ئه وه مان کرد که له فرمووده ی (صحیح) دا^(۱) هاتوو که پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی: (یوشع کوپی نون بووه) ، ههروه ها (اهل الکتاب) یه ک دهنگن له وه دا که یوشع پیغمبر بووه ، ئه وان ه ش باوه پ به پیغمبرایه تی که سیت ناکه ن جگه له (موسا) (علیه السلام) ده سته ی (السامری) یه کائن ، به لām باوه پ به (یوشع) ده که ن (علیه السلام) ، چونکه زۆر به ئاشکرا خوی گه وره له په یامی ئه واندا (واته: تهورات) ناوی ئه وانی بردوو به لām (ابن جریر) وه هه ندی له پرافه کارانی قورئانی پیروزی ش وا باس ده که ن که گوایه پیغمبرایه تی له موسا وه گواسترا وه ته وه بۆ یوشع (علیه السلام) ، له و کاته دا که موسا (علیه السلام) پیرووه و چوو به ساندا ، موسا (علیه السلام) زۆر له گه ل یوشع دا تیکه لا و بووه و ته نانه ت جارێکیان له موسای پرسى: ئه ی ئه و که سه ی خوی گه وره له گه لندا دوا وه ، من هیچ شتیکت لینا پرسم ده رباره ی ئه و شتانه ی خوی گه وره وه حى بۆ کردوویت تا کو پیم نه لینی ناخۆ له سه رتا دا له خۆ ته وه ئه مانه ت کردوو یان خوی گه وره وه حى بۆ کردوویت ، له مه وه موسا (علیه السلام) ژيانی لیتال بووه ئاره زوو ی مردنی کردوو ، ئه م به سه رها ته جیگه ی سه رسامییه و مشت و مړه و چه ندين گومانى له سه ره ، چونکه موسا (علیه السلام) له سه ره مه موو شتی وه حى بۆ ده هات له لایه ن خوی گه وره وه ، ته نانه ت سه ره مرگه که یشی که چاوی فریشته که ی کوێر کرد ، ههروه ها موسا (علیه السلام) تا ئه و کاته ش و هه می شه ش لای خوی گه وره زۆر به ریز و سه ره رو خۆ شه ویست و پایه دار بووه ، دیاره ئه م گیرانه وه یه ی پینشو (ابن اسحاق) هه ر له کتیبی (بنو اسرائیل) یه کان وه ریگرتوو ، ئه و کتیبه ی که به حساب ناویان لینا وه (تهورات) و واباس کرا وه که تا دوا نه فەس و ژيانی

^۱ مه بستان له فرمووده یه که باس له موسا و خضر ده کات (علیه السلام) و پیشتر ئه و فرمووده یه مان ساخ کردوه ته وه

موسا هر وهی له خواوه بۆ هاتوو ، وهك له نموونهی (تابوت الشهاده) دا دهردهكهوی ، كه له (قبة الزمان) دا باسی دهكریت .

ديسان ئهوانه له (سیفری سینهی خویاندا و اباس دهكهن كه خوی گهره فهرمانی به موسا کرد له گهڵ هاپون دا كه (بهنی ئیسرائیل) سه پرهرشتی بکهن و بۆ جهنگ سازیان بکهن و بیانکهن به چهند دهستهیهك و بۆ ههریهكه لهو دهستانهش دوازه سه رکرده دیاری بکهن ، ئهوهش لهو کاته دابوو که ماوهی چل سانی گه مارۆکهیان له سه ر لاچوو بوو (واتا: تهواریان کردبوو) هه رله بهر ئه وهش بووه ، وهك هه ندی له (اهل الکتاب) ده لێن: موسا (عیه السلام) چاوی فریشته که ی کوێر کرد ، چونکه واهه رمانی پێکرا بوو که ده بی به سه ر (الجبارین) دا زال بین و بچه خاکی پیروژه وه ، موسا (عیه السلام) وایده زانی ئه م پوداوانه هه رده بی له سه ر دهستی خوی و له سه رده می ئه ودا پوو بدهن ، نه یانده زانی که مه رگ پێشی ئه و پوداوانه ده که وی و ویستی خوایی وایه ، له میژووی ئیسلامیش دا نموونه ی هاوشیوه ی ئه م پوداوه مان هیه و بۆ زانیاری لهو باره یه وه به روانه ته فسیری ئایه تی ژماره (۲۹) له سه ره تی (التوبه) .

خوای گهره فهرمانی به موسا کرد (عیه السلام) که (بهنی ئیسرائیل) یه کان بکاته چهند دهستهیهك سه ربازی ناماده و له سه ر ههریهكه لهو دهستانهش (نقیب) یك^(۱) دیاری بکات ، وه خوی گهره له م باره یه وه ده فرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَخَرَجْنَاهُمْ مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ (المائدة: ۱۲) . دیاره که موسا (عیه السلام) به ئه وانی فرمووه: ئه و خوی گهره تان له گه لدا ده بی ئه گه ر نوێژ بکهن و زه کات بدهن و باوه ر به پیغه مبه رانی دیکه به یێن و قه رز به خودای گهره بدهن ، ئه و له خراپه کانتان ده بو ریت و ده تانخاته به هه شته وه ، به لām ئه گه ر دوا ی ئه وهش دیسان (وهك جاری جارن) بیباوه ری هه لبێژێرن به راستی پێی گو مریایتان گرتوه ته به ر .

هه روه کو چۆن خوی گهره له دوا که وته کانی جهنگی حوده بییه) فهرمانی به پیغه مبه ر کرد(ﷺ) که پێیان بلێت: ﴿قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ إِلَيَّ فَإِذَا هُمْ شُرُجُ يَوْمٍ أَوَّلِي فَأَسْرِعُوا الْيَدَافِعَ وَأَنْتُمْ كَاغِبُونَ فَإِنْ يَبُذُّوا يَوْمَئِذٍ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ (الفتح: ۱۶) ، واته:

^۱ نقیب: سه رده سه ته . فرمانده . پێشه و . سه رکرده . سه رهنگ . سه رپۆل . سه رلق . سه ر له شکر .

ئەبى محمد(ﷺ) بەو غەربانە (يان ئەو دەشتەکیانە) بۆلى که لەجەنگ دواکەوتوون گەلێکی توند و تیژی واتان بەگژدا دەکەم که لەناوتان بەرن یان بەدیل و ژێردەستەتان بگرن ، بەلام ئەگەر گوێزپایەلى و بەفرمانى پێغەمبەر بکەن (ﷺ) ، خواى گەورەش پاداشتی زۆر چاکتان پێدەبەخشى ، خو ئەگەر پشت هەلبکەن وەکو جارى پېشوو ئەوا خواى گەورە بەسزایەکی سەخت سزاتان دەدات . بەو جۆرە خواى گەورە هەرەشەش لە (بەنى ئیسرائیل)یش کرد ، ئەوەبوو موسا (عليه السلام) هات ئەو کەسانەى کرد بەسەربازو چەکدار کەتەمەنیان گەیشتبوووە بیست سال و بەرەوژوور ، وە ئەوانیشی کرد بەدوازە دەستەو و بۆ هەریەکەیان سەردەستەیهکی دیاریکرد ، بەم جۆرە:

دەستەى یەكەم : دەستەى پۆبیل بوو ، چونکە دەچوونەو سەر (یەعقوب) (عليه السلام) وە ژمارەیان چل و شەش هەزار و پینج سەد کەس بوو ، سەرکردهکەشیان ناوی (یەصور کوپى شەدینور)بوو .

دەستەى دووهم : دەستەى شەمعون بوون ، کە ژمارەیان نەوهد و پینج هەزارو سێسەد کەس بوون و سەرکردهکەشیان ناوی (شەلۆمینیل کوپى هۆرشیدای)بوو .

دەستەى سێهەم : دەستەى یەهوذا بوو ، کە ژمارەیان حەفتاو چوار هەزار و شەش سەد کەس بوو ، سەرکردهکەشیان ناوی (نەخشون کوپى عمیناذاب) بوو .

دەستەى چوارەم : دەستەى (ئەیساخەر)بوو ژمارەشیان پەنجاو چوار هەزار و پینج سەد کەس بون و سەرکردهکەشیان ماوی (نشانیل کوپى صوغر)بوو .

دەستەى پینجەم : دەستەى (یوسف)بوو کە ژمارەیان چل هەزار و پینج سەد کەس بوون و سەردەستەکەشیان ناوی (یوشەع کوپى نون)بوو .

دەستەى شەشەم : دەستەى (میشا)بوو ، کە ژمارەیان سیو یەك هەزار و دووسەد کەس بوون و سەر دەستەکەشیان ناوی (جەملی کوپى فەدەهصور)بوو .

دەستەى حەوتەم : دەستەى (بنیامین)بوو کە ژمارەیان (سیو پینج هەزار و چوارسەد کەس)بون و سەردەستەکەشیان ناوی (ئەبیدەن کوپى جەدعون)بوو .

دەستەى هەشتەم : دەستەى (حاد)بوو ، کە ژمارەیان (چل و پینج هەزار و شەش سەد و پەنجا کەس)بوو و سەردەستەکەشیان ناوی (یاساف کوپى رەعۆئیل)بوو .

دەستەى نۆهەم : دەستەى (ئەشیر)بوو کە ژمارەیان چل و یەك هەزار و پینج سەد کەس بوون و سەردەستەکەشیان ناوی (فەجعیئیل کوپى عەکرن)بوو .

دهسته‌ی دهم : دهسته‌ی (دان)بوو که ژماره‌یان که ژماره‌یان شه‌ست و دوو هزار و
حه‌وت سه‌د که‌س بوون و سهرده‌سکه‌شیان ناوی (ئه‌خی عزز کوپی عه‌مشدای)بوو .

دهسته‌ی یازدهم : دهسته‌ی (نفتالی)بوو که ژماره‌یان په‌نجاو سیّ هزار و چوارسه‌د
که‌س بوون و سهرده‌سکه‌شیان ناوی (ئه‌خبرع کوپی عین)بوو .

دهسته‌ی دوازدهم : دهسته‌ی (زه‌بؤلون)بوو که ژماره‌یان (په‌نجاو هه‌وت هزار
چوارسه‌د که‌س بوون و سهرده‌سته‌که‌شیان ناوی (ئه‌لباب کوپی حیلون)بوو ، ئه‌مه‌ش
به‌پیئی ئه‌و ته‌وراته‌ی که به‌ده‌ستیانه‌وه‌یه ، خوای گه‌وره زاناتره .

به‌لام (بنولاوی)یان له‌گه‌لدا نه‌بوو ، چونکه خوای گه‌وره فره‌مانی به‌موسا کردبوو
(علیه السلام) که ئه‌وان چه‌کدار نه‌که‌ن ، چونکه به‌پر‌سیاریئی پاراستنی (گومه‌زی
شهاده)یان پی‌درا‌بوو که بی‌پاریژن ، چاودیری بکه‌ن ، بیشارنه‌وه ، هه‌لیبگرن نه‌گه‌ر هاتوو
کوچیان کرد و چۆلیان کرد ، ئه‌وانیش سهر به‌ده‌سته‌ی (موسا و هارون)بوون و ژماره‌یان
بیست و دوو هزار که‌س بوو هر له‌منالی یه‌ک مانگ ته‌مه‌نه‌وه تا ده‌گاته پیرترین
که‌سیان ، له‌هر هۆزیک یان تیره‌یه‌ک ده‌سته‌یه‌کیان ته‌رخان کرد بۆ پاراستن و چاودیری
ئه‌و گومه‌زه و به‌رده‌وام هر هه‌موویانی به‌ده‌ورییه‌وه بوون ، له‌لای راست و چه‌پ سه‌روو
خاورییه‌وه بلا‌ووبونه‌وه .

دیاره ئه‌مه‌ش جینگه‌ی سه‌رنجه و قسه‌لی‌کردنه ، چونکه زۆربه‌ی رسته‌کان ناگونجیت
له‌گه‌ل ئه‌وانی تر دا ، خوای گه‌وره زاناتره ، به‌کورتی که‌س له (بنی ئیسرائیل)نه‌مایه‌وه که
نکوئی له‌هیرش کردن بکات بۆسه‌ر شاری خه‌لکه به‌تین و تاوه‌که (قریه الجبارین) که
پیشتر ده‌یان‌گوت: ﴿ فَادْمَبْ اَلْتُ وَرْتُكَ فَقَاتِلَا اِنَّا هَامَنَا قَاعِدُونَ ﴾ (المائد: ۲۴) ، ئه‌مه‌ش وته‌ی
(الثوري)یه که بردویه‌تیه‌وه سهر (ابن عباس)^(۱) و (قتاده)^(۲) و (عکرمه)^(۳) و (السدی)^(۴) و
گه‌لیکی تر ، وه له‌به‌ر لا‌چوونی گه‌مارۆی سه‌ریان هارون و موسا (علیه السلام) کوچی
دواییان کرد ، (ابن اسحاق)^(۵) (علیه السلام) پی‌نویایه که (موسا) (علیه السلام) (بیت المقدس)ی
نازادکرد و پر‌گاری کردو (یوشه‌ع)یش (علیه السلام) له پیشه‌تای ئه‌وه‌دا‌بووه له پینگه‌یاندا

^۱ ضعیف الاستاد : ابن جریر ، التاريخ (۲۵۷/۱) .

^۲ صحیح : ابن جریر (۲۵۷/۱) .

^۳ پی‌اوانی به‌متانه : ابن جریر (۲۵۷/۱) .

^۴ حسن : (۲۵۷/۱) .

^۵ ضعیف : (۲۵۷/۱) .

به سهرهاتی (بولعام کوری باعوراء) پویداوه ، که خوی گهوره دهربارهی نهوه ده فهرمویت: ﴿وَاللّٰهُ عَلَیْهِمْ لَئِیْ الَّذِیْ اَتٰیْهُ اٰیٰتُنَا..... وَاَنْفُسُهُمْ کَانُوْا یَظْلِمُوْنَ﴾ (الاعراف/ ۱۷۵-۱۷۷)

له تهفسیرهکاندا (به تابیتهی تفسیر القرآن العظیم) به سهرهاته که مان پرون کردوتهوه (ابن عباس)^(۱) و هندیکیتر فهرموویانه: نهو پیاوه ناوی هره گهورهی خوی گهورهی زانیوه و بهوناوهوه داوی لهخوا کردوهه پاش نهوهی گهلهکهی هاتوون بۆلای و پییان گوتوهه که بهو ناوه پیروزهوه نزا له موسا بکات (علیه السلام) ، نهویش به قسهی نهکردون ، کاتیک تینیان بۆهیناوهو زوریان لیکردوهه که همرده بیئت نزا له موسا و سوپاکهی بکهیت ، نهویش سواری وولآخهکهی بووهو بهرو سهربازهکهی (بنی ئیسرائیل) ریگهی گرتوته بهر ، کاتیک گهیشته لایان وولآخهکهی له قهیهکی توندی لی دا ، تاکو فرییدا ، بهلام چونکه زور دوورنه بوو ، دیسان وولآخهکهی هیرشیکی تری بۆپردو له قهیهکی توندی لهی یه که مجار لیدا ، هروهه هه مان ههستان و پیاکیشانی دووباره کردهوه .

وولآخهکهی به (بولعام) ی گوت: بۆ کوئی دهچیت ؟ نایا نابینی فریشتهکان له پیشمهوهن و بهروخسارم دا دهکیشن ، نایا دهچیت بۆلای پیغه مبهری خواو باوهرداران و نزیان لیده کهیت ؟ بهو بارهش هه له سهر قسهی خۆی سووریوو تاکو هه له قهی لیده درا و له سهر لوتکهی (شاخی حوسبان) پییان گهیشته و ته ماشایهکی سهربازگهکی موسا و (بنی ئیسرائیل) یهکانی کرد و دهستی کرد به نزا لیکردنیان ، بهلام ههستی بهوه کرد که زمانی به فرمانی خۆی ناگه ری و هه رچه ند دهیوی نزیای خراب له موسا بکات ، نزا کهی به چاکی به زمانی دا دین بۆ موسا و به خراپی به زمانیدا دین بۆ گهلهکهی خۆی و گهلهکهی زور سهرزهنشتیان کرد له سهر نهو جوړه نزیانه که هه موویان له دژی خویان و بهرژه وندی موسا و گهلهکهیدان (علیه السلام) ، نهویش زمانی دهرهینا تاکو گهیشته سهر سنگی ، نینجا به گهلهکهی گوت: دنیاو قیامهت له دهست چو جگه له فیل و تهله که هیچ بۆنه مایهوه ، نینجا فرمانی به گهلهکهی کرد ، که ژنه کانیاو خویان براریننهوه و به ناوی شت فروشته نهوه بپۆنه ناو سوپاکهوهو خویان بۆنه وان والابکن تاکو توشی زیناکردنیان بکن ، چونکه ههرکاتی یه کیک له وانه زینای کرد نهوه بهسه بۆ تیاچوونیان ، نهوانیش به قسهی نهویان کردو چونی پیگوتن وایان کرد . یه کیک له ژنهکان به لای پیایکی (بنی ئیسرائیل) یهکاندا رهت بوو ، ژنه که ناوی (کهسبتی) بوو ، پیاوه کهش یه کیک بوو له پیاوه

^۱ حسن : هه مان (تخریج) ، ذمارة (۴) .

سەرگەرەکانی (بنی ئیسرائیل) و ناوی (زومری کوپی شەلوم) بوو ، ئەلێن گوايه: سەردەستە (بنی شمعون) بوو ، ژنەکی بردەناو گومەزەکی خۆیەو ، کاتیک هەرخۆی و ژنەکی دووبەدوو لە گومەزەدا مانەو ، خۆی گەرە (طاعون) ی نارد بۆ (بنی ئیسرائیل) یەکان و پەکیخستن و تەشەنە کرد لەناویاندا ، کاتیک هەوالەکی گەیشتەو بە (فناص کوپی عیزرای کوپی هاپون) نێزە ناسنەکی بەدەستەو گرت و چوو سەر گومەزەکی و هەرەموو سوپاکەیشی لەدەوری گومەزەکی کۆکردەو ، ژن و پیاوێکی هێنا بە دەروە بۆ بەرچاوی خەلکەکی و هەردووکیانی بەنێزەکیەو کرد و نێزەکی لەسەر پێستی رانی خۆی داناو بەچەناگی راگیری کرد و بەرزی کردەو تاکو خەلکەکی بەباشی بیانبینن ، ئینجا فەرمووی: خۆیە ئێمە ئاوا لەو کەسانە دەکەین کە لەتۆیاخی دەبن !

پاش ئەو خۆی گەرە طاعونەکی لەسەر هەلگرتن و تا ئەو کاتەش حەفتا هەزار کەسیان بەو تاعونە لێمردبوو ، یان بیست هەزار کەس بوون ، خۆی گەرە زانائە ، لەو پۆژەو (بنی ئیسرائیل) یەکان لە قوربانیەکانیاندا نایابترین شت بەلایانەو لەبەر پان و پێشە و ئەوانەش لە هەموو شتەکانیاندا ، تەنانت بە نۆبەرە لە قەلەم دەدن ، چونکە (فناص) ی کوپی (عیرازی کوپی) (هاپون) مندالی نۆبەرەکی باوکی بوو .

(ابن اسحاق) ئاوا بەسەرھاتی (بولعام) دەگێڕتەو گەلیکی تریش لەزانیان هەر و باسیان کردووە ، بەلام ئەوانەکی کاتیک موسا (علیه السلام) ویستی بچیتە (بیت المقدس) وە سەرەتا لەناوچە میصرییەکانەو دەستی پێکردبێت ، بگرە ئەوانەکی (ابن اسحاق) ییش هەر ئەوێ مەبەست بوو . بەلام ئەوانەکی دواي خۆی گێراویانەتەو بەتەواوەتی لێی تێنەگەشتن ، هەرەکو پیشتریش دەقی (تەورات) مان هینا کە راستی هەندێ لەم باسە پەروو دەکاتەو ، خۆی گەرە زانائە .

لەوانەشە ئەمە چیرۆکی تریبێ کە بەسەر سوپای موسا (علیه السلام) هاتووە کاتیک لەژێر گەمارۆکەدا بوون و شوێنەکەش لە (بیت المقدس) وە دوور بوو ، یاخود ئەو کاتە بوو کە (یوشەع) کوپی (نون) سەرکردایەتی سوپای کردووە ، کاتیک لە گەمارۆکە پزگاریان بوو بەرەو (بیت المقدس) بەرێ کەوتوون ، (السدي) بەراشکاوی لەگەڵ نەم بۆچوونە یاندا ، خۆی گەرە زانائە .

بە كورتى: ھەموو لايەك لەسەرئەوھ كۆكن كە (ھاپون) (عليه السلام) پېش (موسا)ى
 براى(عليه السلام) بەنزىكەى دوو سالىك كۆچى دوايى كردووھو پاشان موساش (عليه السلام)
 ھەر لەكاتى گەمارۆكەدا كۆچى دوايى كردووھو داوايشى كرد كەخوای گەرە لە (بیت
 المقدس) نزىكى بكاتەوھ ، خوای گەرەش داواكەى وەرگرت ، ئەمەش بۆچوونى
 جەمھورى زايانايانە .

واديارە ئەو كەسەى لەو گەمارۆيە دەرپازى كردن و بەرھو (بیت المقدس) بردنى
 بریتىبوو لە (يوشەع كۆپى نون) (عليه السلام) ، (أهل الكتاب) و ميژونووسان گوتويانە:
 (بنى ئيسرائيل) يەكان پوبارى (ئۆردون)يان بربوھو گەيشتوونەتە (ئەريحا) ، كەئەوسا
 قايمەترىن شاربوو ، چواردەورى شورە كرابوو ، بەرزەترىن كۆشك و تەلارى تىدابوو ،
 شارىكى گەرە و قەرەبالغ و ئاوەدان بوو ، بۆ ماوەى شەش مانگ گەمارۆى شارەكەدا ،
 پۆژىكيان لەناكاو ھەليانكوتايە سەر شارەكە و بەمۆسقىقە تەپلى سەرکەوتنەوھ پوويان
 تىكرد ، ھەرھەموو سوپاكەى (يوشەع) (عليه السلام) بەيەك دەنگ دەيانگوت: (الله أكبر) ،
 تاكو ديوارى شورەكانى تىك پوخاو بەيەك جار دا پەما ، چوونە شارەكەوھو ھەموو
 شتەكانيان بە غەنىمە بۆ خويان دەست بەسەرداگرت ، دوازدە ھەزار كەسيشيان ليكوشتن
 بەژن و پياويانەوھ ، لەگەل گەليك لە مېرەكانياندا بەجەنگ ھاتن ، وتراوھ (يوشەع) (عليه
 السلام) توانى دەرېكەويٹ و زال بى بەسەر سيويەك مېر لە مېرەكانى شام ، وا باس
 دەرېت كە تاكو دواى عەسرى پۆژى ھەينى گەمارۆكەيان درېژەى ھەبوو بۆسەر ئەو
 شارە . كاتىك خۆرئاوابو ، يان خەريك بو خۆرئاوابى ، ئيتەر ئەو پۆژە دەھاتە پېشەوھ كە
 پۆژى شەمەھىيە و لەياساى ئاينى ئەوانيش دا جەنگ و خوين پرشتن لەپۆژانى شەمەھدا
 حەرام بوو ، بۆيە (يوشەع) (عليه السلام) بەخۆرى فەرموو: تۆ فەرمانبەرى خوای گەرەيت ،
 ھەرۆھەا منيش فەرمانبەرىم ، خوايە ئەم پۆژەش بۆ من دابنى (واتە بە منى بسپېرە و
 ھەينىم بۆ بخەرە سەر پۆژى شەمەھ كە سبەينىيە) ، خوای گەرە داواكەى وەرگرت تاكو
 بتوانيت ئەو شارە پزگار بكات ، ھەرۆھەا خوای گەرە فەرمانى بە (مانگ)يش كرد كە
 ھەلنەيەت و دەرئەكەوى و بوەستى ، ئەويش بەلگەيە لەسەر ئەوھى كە ئەو شەوھ شەوى
 چوار مانگى يەكەم بوە ، دوايىش بەپشتيوانى خوای گەرە باسى چىرۆكى ئەو خۆر
 وەستاندەنە دەكەين لە فەرمودەى پېغەمبەرۆھ (ﷺ) ، بەلام چىرۆكى وەستانى مانگ لای
 (أهل الكتاب) شتىكى ترە ، گەرچى دژوار نىە لەگەل فەرمودەكەى پېغەمبەردا (ﷺ) ،

باش وایه نه به درؤی بزانی و نه به راست ، به لآم که بریایان و ابووه ئه و پوداوه له بزگارکردن و گرتنی (ئهریحا) دا بووه ، ئه مه یان جینگه ی تیژامان و گفتوگۆیه ، خوای گه و ره زاناته ره .

له و یانه وه نزیکتره که ئه م پوداوه له بزگارکردنی (بیت المقدس) دا بویت ، که مه به ستی هه ره گه و ره بووه و بزگارکردنی (ئهریحا) هۆکارێک بووه بۆ گه یشتن به بزگاری کردنی ئه و ، خوای گه و ره زاناته ره . (پیشه و ا احمد)^(۱) فهرموده یه کی هیناوه که دیباته وه سه ر (ابن سیرین) ، ئه ویش له (ابو هریره) وه که پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: (خۆر بۆ هیچ که سیك به ندنه کراوه ، بۆ یوشه ع نه بیت ، ئه ویش ئه و شه وانه ی که به ره و (بیت المقدس) ده پویشت) ، ئه م فهرموده یه به لگه یه کی گرنگه له سه رئه وه ی که ئه و که سه ی (بیت المقدس) ی بزگار کرد (یوشه ع) ی کوپی (نون) بوه (علیه السلام) نه ک (موسا) (علیه السلام) وه خۆر وه ستینرا بۆ بزگارکردنی (بیت المقدس) نه ک بۆ بزگارکردنی (ئهریحا) ، هه ره و کو پینشتریش هه روا مان باس کرد ، هه ره و ها به لگه یه له سه ر لاوازی ئه و فهرموده یه ی که گوایه خۆر وه ستینرا وه بۆ (عه لی کوپی نه بی طالب)^(۲) تا کو نوێژی عه سری نه چیت ، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ر پانی ئه و خه وی لیکه وتبوو ، وه هه رگیز شتیوا نه بووه ، وه ک فهرموده که ش ئاماژه ی به وه کردوه که خۆر بۆ هیچ که سیك پانه گیراوه له مرۆقه کان جگه له (یوشه ع) (علیه السلام) ، دیاره (عه لی) کوپی (نه بی طالب) یش مرۆقیکه وه کو هه موو مرۆقیکی تر . ته نانه ت ئه گه ر خۆر بۆ نوێژی عه صر گه پاندرا بیت وه ئه و ده بیت ئه و نوێژه هه ر (قضاء) بکریته وه ، چونکه به نا و ابوونی خۆر نوێژه که ده چیت و به گه پانه وه ی خۆر (اداء) نا کریته وه .

(پیشه و ا احمد) فهرموده یه کی بردۆته وه سه ر (ابی هریره) که ده فهرمویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: (یه کیك له پیغه مبه ران غه زای ده کرد ، به گه له که ی خۆی فهرموو: ئه و که سه نه یات بۆ غه زا له گه لمدا که چه ند ژنیکی هه یه و ده یه ویت خانوویان بۆبکات و تانیستا نه یکردوه یان ئه و که سه ی خانووه که ی دروست کردوه سه رینه گرتوون ، یان ئه و که سه ی مه رومالاتی کربوه و چاوه پروانی وانییان ده کات) ، پاشان فهرمووی: (غه زای ده ست پیکرد و له شه ره که نزیک بووه ، که نوێژی عه سری کردبوو ، یان نزیک نوێژی

^۱ صحیح الاسناد : المسند (۲ / ۳۲۵) .

^۲ موضوع : ابن جوزی فی الموضوعات (۱ / ۳۵۵) . الابانی فی الضعیفة (۹۷۱) .

عەسر بوو ، بەخۆری فرموو: تۆ فرمانبەری خۆای گەورەیت ، وە منیش ھەر فرمانبەری ئەو خوايەم ، پەرەردگارا بەشێک لەو پۆژەم بۆداینی ، ئیتر خۆای گەورە خۆری راگیرکرد تاكو شارەكەى پزگار كرد ، ئینجا فرمووی: (ھەرچیان بە غەنیمە گرتبوو كۆیان كردەو ، ئاگرێك ھات تاكو بیخوات (واتە غەنیمەكە بسوتینی) ، بەلام پارزینەبوو بیخوات (واتە پەسەند و ھەرگراو نەبوو) پیغەمبەرەكە فرمووی: ناتەواویتان تێدایە ، وەرن بەیعت و بەلێنم بدەنئ لەھەر ھۆزێك پیاویك (بە نوێنەرایەتى ئەوان) ھاتن و پەیمانتان پێداو دەستى پیاویك نوسا بەدەستى پیغەمبەرەكەو ، فرمووی: دیسان ناتەواوتان تێدایە (واتە كەسانى خائن) بەلێنى ھۆزەكەتم بدەرى ، ھۆزەكە بەیعتیان پێدا دەستى دوو یان سێ پیاویانى گرت و فرمووی دیسان فیل و غەش و ناتەواویتان تێدایە ، ئیوھ كە فیل و غەشتان كردووە) فرمووی: (ئیتەر وەكو سەرەگاجوت كلۆ ئالتونیان بۆ ھینا ، ئەویش خستى سەر غەنیمە كۆكراو كە و ئینجا ئاگرەكە پەسەندى كرد و سوتاندی

بەلئى بەجۆرە بوو و ھەرگیز بەر لەئیمە گەلانى تر غەنیمەیان پێھەلەل نەبوو ، بەلام خۆای گەورە دەزانیت كە ئیمە لاوازین ، بۆیە بۆی ھەلەل كردین ^(١) .

بەكورتى مەبەست لەو یە كەكاتێك (یوشەع) (علیه السلام) ئەوانى گەیان دەروازەى شارەكە ، فرمانیان پێكرا كە بەكړنوش و ئەژنەوینەو بەچنە ژوورەو و زۆر بئفیز و سادە بپۆن و سوپاسى خوا بكەن لەسەر ئەو سەرکەوتنەو لەكاتى چوئە ژوورەو شیاندا بلێن: (حطه) ، واتا: خوايە ببورە لەتاوانەكانى رابوردومان بەتایبەتى ئەو نكولییەى كە دەمانكرد ، ھەرەكو چۆن پیغەمبەرمان (محمد) (ﷺ) كاتێك شارى مەككەى ئازاد كرد ، زۆر بە بئفیزی بەسواری و وشتەرەكە یەو بوو ، تەنانت دامینی ریشى دەدرا لەسەر كۆمەكەى پشتی وشتەرەكەى ، چونكە سەرى داخستبوو وەك خۆ بەبچوكرانیك بۆ خۆای گەورە سوپاسكردنى و سوپاسەكەیشى لەدوا یەو بە بئفیزی و چاو وردكردنەو و لەدوا یەو دەپۆیشتن ، بەتایبەتیش (كەتیبەى سەون) كە پیغەمبەریان لەگەڵدا بوو ، ئینجاش پاش چوونە ژوورەو یان خۆى شۆرد و دەستنوێژى گرت و ھەشت پكات نوێژى كرد ^(٢) كە نوێژى سوپاسكردنى خۆای گەورەبوو ، ئەمە بەلای زۆربەى زانایانەو بەلام

^١ متفق علیہ : مسلم (٤٥٣٠) ، بخاری (٣١٢٤) . مسند (٣١٨/٢)

^٢ صحیح : رواة البخاری (٤٢٩٢) .

هه‌ندی له زانایان فهرموویانه (نویژی چیشته‌نگاو بوو ، به‌لام (به‌نی ئیسرائیلی)یه‌کان سه‌رپنجی نه‌و فهرمانه‌یان کرد به‌گفتار و به‌کردار به‌قنگه‌خشکی چوونه‌شاره‌که‌وه‌و له‌جیاتیی بلّین (حطه) گوتیا (حنطه) ، له‌گێڕانه‌وه‌یه‌کی ترده‌ها‌توره‌که‌ گوتویانه (حبه‌فی شعره)^(١) ، واته‌ده‌نکه‌جو .

به‌کورتی: نه‌وه‌ی که‌خوای گه‌وره‌فهرمانی پێک‌ده‌بوون گۆڕییان ، وه‌ک‌خوای گه‌وره‌له‌دوو‌سوره‌تی‌قورئانی‌پیرۆزدا‌باسی‌نه‌و‌کاره‌دزیوه‌ی‌ئه‌وان‌ده‌فهرمویت: ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رَجُزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ (الاعراف ١٦١-١٦٢) ، هه‌روه‌ها‌ده‌فهرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ... فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رَجُزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ (البقره: ٥٨-٥٩) .

(الثوري) فهرمووده‌یه‌کی‌بردۆته‌وه‌سر (ابن‌عباس)^(٢) که‌مانای ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ واتا: به‌رکوع و نه‌وینه‌وه‌له‌ده‌رگا‌بچۆکه‌که‌ی‌شاره‌وه‌بچه‌ژووره‌وه^(٣) ، (مجاهد)^(٤) و (السدي)^(٥) و (ضحاک)^(٦) فهرموویانه: ده‌رگا‌که‌ناوی (حطه)‌یه‌که‌ده‌رگای (بین‌الیا)‌یه‌له‌ده‌رگا‌کانی (بیت‌المقدس) ه ، (ابن‌مسعود)^(٧) ده‌فهرمویت: ئه‌وان‌سه‌ریان‌دا‌خستبوو‌که‌چوونه‌شاره‌که‌وه‌که‌ها‌وتای (ابن‌عباس) ه که‌فهرمویه‌تی: به‌قنه‌خشکی‌چوونه‌شاره‌که‌وه‌

(وقولوا حطه) : واته‌به‌ده‌م‌بلّین: خوايه‌لیمان‌خۆشبه‌و‌به‌کرده‌وه‌ش‌کړنووش‌به‌رن ، ئه‌مه‌ش‌لێک‌دانه‌وه‌ی (ابن‌عباس)^(٨) و (عطاء)^(٩) و (حسن‌و‌قتاده)^(١٠) و (الربیع)^(١١) .

^١ صحیح : رواة البخاري (٣٤٠٣) .

^٢ صحیح الیه : الحاكم (٢٦٢/٢) . ابن جریر (١/ج١ / ٢٩٩-٣٠٠) . ابن ابی حاتم (٥٧٦) .

^٣ ضعیف الاسناد : ابن جریر (١/ج١ / ٢٩٩ - ٣٠٠) .

^٤ صحیح الیه : ابن جریر (١/ج١ / ٢٩٩ - ٣٠٠) . ابن ابی حاتم (٥٧٤) .

^٥ حسن الیه : ابن جریر (١/ج١ / ٢٩٩ - ٣٠٠) .

^٦ ابن ابی حاتم به‌بی (سند) هیناویه‌تی . دوا‌ی‌فهرموده‌ی ژماره (٥٧٤) .

^٧ سنده‌لایاس‌به‌ی : ابن ابی حاتم (٥٧٩) .

^٨ صحیح الیه : ابن جریر (١/ج١ / ٣٠٠) .

^٩ صحیح الیه : ابن جریر (١/ج١ / ٣٠٠) .

^{١٠} فی اسناده‌ضعف : ابن جریر (١/ج١ / ٣٠٠) . عبدالرزاق (٥٨) .

^{١١} ضعیف الیه : هه‌مان‌سه‌رچاوه‌به‌(سند)یک‌ی‌لاواژه‌وی

(پیشەوان بخاری)^(۱) فرموده‌یه‌کی هیناوه که ده‌بیاته‌وه سەر (ابو هریره) که پیغه‌مبەر (ﷺ) فرموویه‌تی : (به بنی نيسرايئليه‌کان گوترا : ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَتَرِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ که‌چی نه‌وان به‌قنگه‌خشکی چوونه ژووره‌وه‌و (حطه)یان گوڤری به (حطه حبه فی شعره) ، هه‌روه‌ها چەند گێڕانه‌وه‌یه‌کی تر بۆ هه‌مان فرموده هه‌یه که جه‌وه‌ری واتاکه‌یان هه‌ر هه‌مان مانای هه‌یه ^(۲) ، له (ابن مسعود)یشه‌وه ^(۳) ده‌گێڕنه‌وه مانای ئەم ئایه‌ته ﴿فَبُذِلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ (البقره: ۵۹) شه‌ویه که نه‌وان له‌جیاتى داواى لی‌بوردن له‌خواى گه‌وره بکه‌ن و سوپاسی بکه‌ن ، که‌چی قسه‌که‌یان گوڤری و گوتیان : (هطی سقانا أزمة مزیا) ، که مانای کوردی به‌م جوړه‌یه : (ده‌نکه گه‌نمیکی سووری کوناودەر که موویه‌کی ره‌شی تێدابی) ، دیاره شه‌و قسه‌یه‌ش ژور دووره له‌و قسه‌یه‌ی که‌داوایان لی‌کرایوو ، وه فرمانیان پیکرایوو ، بۆیه خواى گه‌وره‌ش سزایدان و به‌لای تاعونی بۆ ناردن^(۴) .

له هه‌ردوو (صحیح)ه‌که‌دا^(۵) هاتوو که پیغه‌مبەر (ﷺ) فرموویه‌تی : ئەم ئازاره و هه‌رده (واتا تاعون) ئازاریکه خواى گه‌وره هه‌ندى له‌گه‌لانی پێش ئیوه‌ی پى ئازارداو ، (النسائی)^(۶) فرموده‌یه‌کی هیناوه که پیغه‌مبەر (ﷺ) فرمووی : (تاعون سزاو به‌لایه‌کی شه‌و گه‌لانه‌ی پێنازار داوه که له‌پێش ئیوه‌دابوون) ، سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی (رجن) له‌و فرموده‌یه‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) زانایان لی‌کدانه‌وه‌ی جیاوازیان هه‌یه ، که هه‌ندیکیان فرموویانه مانای (ئازاره) ، هه‌ندیکی تر فرموویانه مانای (الغضب)ه ، وه هه‌ندیکیتر فرموویانه مانای (تاعون) یان (ته‌زه‌یه) ، به‌لام ژۆرینه‌یان له‌گه‌ل شه‌وه‌دان که‌مانای (تاعون)ه و خواى گه‌وره‌ش بۆ چەند گه‌لیکی دی‌رینی ناردوو ، له‌وانه‌ش (بنی نيسرائيل)یه‌کان . جاکاتیك نه‌وان بوون به‌خواه‌نی شاره‌که و تیایدا نیشته‌جی‌بوون ، له‌پال (بيت المقدس)دا ژیا‌نیان به‌سه‌رده‌بردو پیغه‌مبەرکه‌شیان (یوشه‌ع) (عليه السلام)

^۱ صحیح البخاری (۴۴۷۹) ، النسائي الكبرى (۱۰۹۸۹) ، موقولا ، (۱۰۹۹۰) مرفوعاً .

^۲ متفق عليه : البخاري (۳۴۰۳) ، مسلم (۴۷۳۹) ، الترمذي (۲۹۵۶) .

^۳ صحيح لغيره : ابن جرير (ج ۱) ۳۰۳ .

^۴ حسن : ابن أبي حاتم (۵۸۸) .

^۵ متفق عليه : البخاري (۳۴۷۳) و (۶۹۷۴) ، مسلم (۵۷۳۸) و (۵۷۳۳) .

^۶ صحيح : النسائي الكبرى (۷۵۲۳) ، ابن أبي حاتم (۵۹۱) ، مسلم (۵۷۴۲) .

له ناویاندا بو ، به پیتی (تهورات) ی پیروز په یامی خوایی پیراگه یانندن و هوکمرانیشی ده کردن ، هه تاوه کو خوای گه وره ته مهنی (یوشه عی) گه یانده سه د و بیست و جهوت سال و پاشان کوچی دوايي کرد ، و اقا ته نها ماوه ی بیست و جهوت سال دواي (موسا) (عليه السلام) ژیاوه دروود و به زهیی خوایی بۆسر گیانی هه موو پیغه مبه ران به گشتی و پیغه مبه ری نازیزمان (محمد) (ﷺ) به تایبه تی .

﴿ خضر و نیلیاس (دروود و سلاوی خویان له سهر بیټ) ﴾

خضر(سهلامی خوی له سهر بیټ)

له ژيانی موسادا (عليه السلام) ناماژمان بهودا که (خضر) (عليه السلام) نهو پياوهبوو که موسا ((عليه السلام) بهدايدا ويل بوو ، تاکو دوزيهوه ، بوئهوهی لیوهی فیری زانستی دنیا یی بیټ ، وه خوی گه وه له سوره تی (الکف) دا چیرۆکه که ی باس کردوه ، ههروه ها نهو شمان بو پوون بووه که نهو موسایه ی دوی دوزینه وهی (خضر) (عليه السلام) که وتبوو ، نهو موسایه که پیغه مبهری خوابوه وه (موسای کوپی عمران) هو (تهورات) بو نهو دابه زیوه ، سه باره ت به (خضر) (عليه السلام) و ناوی تهواوه تی و بن و بنه چه ی و چۆنه تی ژيانی راوبوچوونی جیاوازی هیه که به پشیتیوانی خوی گه وه لیته دا باسیان ده که ین .

(حافظ کوپی عساکر)^(۱۳۴) ده فهرمویت: وتراوه که (خضر) ده چیته وه سهر ئاده م له پشتیوه ، ههروه ها (الدارقطنی) له چه ند که سیکه وه ده گیریته وه تا ده گاته وه به (ابن عباس) که فهرمویه تی: (خضر) کوپی ئاده م له پشتیوه ، مه رگی دواخراوه تاکو ده جال به درو بخاته وه ، به لام نه م لیكدانه وه یه جیگی گومانه ، له و پوه وه ناخو فهرموده ی (ابن عباس)^(۱۳۵) یان نا ، ههروه ها براوه ته وه سهر (ابو عبیده) وه هه ندیکی تر که وتراوه: ته مه نی دریرترین که س له کوپانی ئاده م (خضر) وه ، که ناوی (خضرون کوپی قابیل کوپی ئاده م) وه ، (ابن اسحاق) یش^(۱۳۶) ده فهرمویت: کاتی که ئاده م (عليه السلام) له سه ره مه رگدا بوو به کوپه کانی خو ی راگیان د که لافاو یکی گه وه پووده دات ، وه پایسپاردن که نه گه ر پوویدا ته ره که ی له گه ل خو یان له که شتی که دا هه لبگرن و له و شوینه نه سپه رده ی خاکی بکه ن که بو ی دیاری کردبوون ، جاکاتی که لافاوه که پویدا ته ره که یان له گه ل خو یاندا برد که لافاوه که ش نه ما و خه لکی دابه زینه خواره وه (له که شتی نوح) (عليه السلام) بو سهر زه وی نوح (عليه السلام) فه رمانی به کوپه کانی کرد ته ره که ی بیئن و له و شوینه دا که خو ی (واتا: ئاده م (عليه السلام) وه سیه تی کردبوو نه سپه رده ی خاکی بکه ن ، وتیان: زه وی دۆستایه تی هه لئاگریت و که س له ناو گوێدا

^{۱۳۴} ضمیف جدا / ابن عساکر - تاریخ دمشق (۱۶/ ۴۰۰) .

^{۱۳۵} رواة ابن عساکر .

^{۱۳۶} هه مان باس و سه رچاره ی پینشو .

هاوه‌لی نیه ، زۆر له‌سه‌ره‌وه سووریوون ، (نوح) ((عليه السلام) : ئاخر ئاده‌م (عليه السلام) نژای کردووه که هه‌رکه‌سێک ئه‌سه‌په‌رده‌ی خاکی بکات (له‌و شوینه‌دا) خوای گه‌وره ته‌مه‌نی درێژیکات ، ئیتر چوونه هه‌مان شوینی زو ، که ئاده‌م تیایدا به‌خاک سپی‌رابوو ، به‌لام ته‌رمه‌که‌یان له‌لانه‌بوو ، تاکو (خضس) (عليه السلام) چوو ته‌رمه‌که‌ی هینا و به‌خاکی سپارد و خوای گه‌وره‌ش نزاکه‌ی ئاده‌می وه‌رگرت و ته‌مه‌نی درێژکرد بۆ ئه‌و کاته‌ی که‌خۆی . (واته: خوای گه‌وره) ده‌یه‌وێت ده‌یژنێ ، (ابن قتیبه) له (المعارف) دا ده‌فه‌رموێت: له (وه‌هبی کوپی منبه) وه‌ که (خضس) ناوی ته‌واوه‌تی بریتییه له (بیلیا) ، و تراویشه بلیا کوپی ملک‌ان کوپی فالغ کوپی عانر کوپی شالخ کوپی ئه‌رفه‌خشد کوپی سام کوپی نوحه (عليه السلام) ، اسماعیل کوپی (ابی اویس) فه‌رموویه‌تی: (خضس) ناوی (مه‌عمر کوپی مالک کوپی عبدالله کوپی نصر کوپی ئه‌زه‌ده) ، خوای گه‌وره زاناتره ، هه‌روه‌ها و تراوه : ناوی خضرون کوپی عمیایل کوپی فه‌یز کوپی عیص کوپی (اسحاق) کوپی (ابراهیم) ه (عليه السلام) یان ناوی (ئه‌رمیا کوپی حولقیا) یه ، خوای گه‌وره زاناتره .

بگره و تراوه : کوپی (فرعون) ی سه‌رده‌می موسا (عليه السلام) بووه ، که پاشای (میص) بووه ، به‌لام ئه‌مه‌یان زۆر دوور و نه‌شیاوه ، (ابن جوزی) ده‌فه‌رموێت: محمدی کوپی ئه‌یوب له (ابن له‌یه‌عه) وه‌ (که هه‌ردووکیان لاوازن) ده‌گی‌رنه‌وه که (خضس) کوپی (مالک) بووه ، که برای (ئیلیاس) ه (عليه السلام)، وه‌که (السدی) وای فه‌رمووه .

و تراوه : له‌سه‌ره‌تای په‌یدا بوونی (ذی القرنین) دا بووه ، و تراوه : کوپی یه‌کێک له‌و که‌سانه‌یه که کاتی خۆی باوه‌ریان به (ابراهیم) (عليه السلام) هیناوه و له‌گه‌لیدا کۆچیان کردووه ، و تراوه : خضس پی‌غه‌مه‌به‌ریکی خوایه و له‌سه‌رده‌می (پشتاسب) ی کوپی (به‌هراسب) دا بووه . (ابن جریر) ده‌فه‌رموێت: راست ئه‌وه‌یه که پیش سه‌رده‌می ئه‌فره‌یدون کوپی ئیثقیان دا بووه تا ئه‌و کاته ژیاوه که‌خوای گه‌وره موسای کرد به پی‌غه‌مه‌به‌ر (عليه السلام) (ابن عساکر) ^(١٣٧) ده‌گی‌رنه‌وه له سه‌عیدی کوپی موسه‌یه‌به‌وه که فه‌رموویه‌تی: دایکی (خضس) بۆمییه و باوکیشی فارسه ، هه‌روه‌ها به‌و جو‌ره‌ش باس کراوه که له (بنی ئیسرائیل) یه‌گانه و له سه‌رده‌می (فرعون) دا ژیاوه . (أبو زرعه) له (دلائل النبوه) دا ^(١٣٨) فه‌رمووده‌یه‌کی بردۆته‌وه سه‌ر (ئوبه‌ی کوپی که‌عب) که ئه‌وشه‌وه‌ی

^{١٣٧} ضعیف الاستاد : ابن عساکر ، تاریخ دمشق (٤٠١/١٦) .

^{١٣٨} ضعیف .

پيغەمبەر (ﷺ) بىلەن ئاسمان بۇنىكى خوشى بەلادا ھات ، فرمىدى: (ئەي جوبرائىل ئەم بۇنە خوشە چىيە ؟ فرمىدى ئەو بۇنى كۆپى ژنە سەرداھىنەرەكە و دوو كۆپى مېردەكەيەتى) ، بەرلەو (خضر) يەككە بوو لەپياو ناودارەكانى (بنى ئيسرائيل) و بەلای (راھب) يەكدا تىپەرى كە لەدېرەكەي خۇيدا خواپەرستى دەكرد ، راھبەكە بىنى و ھات بۇلای و ئىسلامى بۇ پوون كردهو و فېرى كرد ، كاتىك (خضر) بالق بوو ، باوكى ژنى بۇھىنا ، ئىسلامى فېركرد و پىنى راگەياند كە بەھىچ كەسىك نەئىت وەك نەئىنى بىپارىزىت .

ئەو لە ژن نىزىك نەدەبوو ، لەبەرئەو تەلأقىدا ، باوكى ژنىكى تىرى بۇھىنا ، ئەويشى فېرى ئاينى ئىسلام كرد و پىنى راگەياند كە بەكەس نەئىت ، پاشان ئەويشى تەلأق دا ، يەككىيان نەئىنىيەكەي پاراست و ئەوئى تىران ئاشكرای كرد ، لەبەرئەو (خضر) سەريخۇي ھەلگرت و پۇيشت ، تاگەيشتە دورگەيەكى كەنار دەريايەك ، دوو پياوى بىنى كە خەرىكى داركۆكردنەو بوون ، يەككىيان (خضر) بىنى ئەوى تىران نەبىنى ، يەككىيان نەيگوت: (خضر)م بىنىو و باسى نەكرد ، بەلأم ئەوئى تىران ئاشكرای كرد و گوتى: (خضر)م بىنى ، و تراو: ئەي كىتەر لەگەل تۇدا خضرى بىنى ؟ وتى فلأنە كەس ! پرسىارى لەو فلأنە كرد ، ئەويش دانى پىانەنا و شارديەو ، لەئائىنى ئەوانىشدا وابوو كە دەبوایە درۆن بكۆژايە ، پياو درۆنەكەي كوشت ، پياو نەئىنى پارېزەكە ژنە نەئىنى پارېزەكەي خواست ، و تراو كاتىك ئەو ژنە قژى كچى فرعونى بەشانە دەكرد و بۇى دادەھىنا ، شانەكە لەدەستى كەوتە خوارو ، گوتى: نەگىسى فرعونە! كچەكە قسەكەي بۇ باوكى (واتە: فرعون) گېرايەو ، ژنەكە دوو كۆپ و مېردىكى ھەبوو ، فرعون ناردى بەشونىياندا ، كە ژنەكەي بىنى زۆر بەلایەو جوان بوو ، پىنى گوت: دەتكەمە ژنى خۇم ئەگەر ئىو لەسەر دىنەكەي خۇتان نەمىن ، ئەوانىش ئەو قسەيان پەسەند نەكرد و رەتيان كردهو ، پىنى گوتن: كەواتە: دەتانكوژم!

گوتيان : چاكەمان لەگەلدا دەكەيت ئەگەر پاش كوشتنەكەمان ھەردووكمان بخەيتە ناو يەك گۆرەو ، ئەويش پاش كوشتنەكەيان ھەردووكيانى پىكەو خستەناو يەك گۆرەو ، ھەبۇيە پيغەمبەر (ﷺ) دەفرمىت: (ھىچ بۇنىكم نەديو لەبۇنى گۆپى ئەو دوانە خوشترى) ، ئىتەر ئەم بەسەرھاتە بە بەسەرھاتى (ژنە سەر داھىنەرەكەي كچى

فرعون^(۱۳۹) ناسراوه و درېژهی هیه تاکو ناوی (خضر) ، و تراوه: کوینه‌کهی (ابو العباس) ، (خضر) نازناویکه تازه به‌سهریا زال بووهو به‌وه ناسراوه .

(پیشه‌وا بخاری)^(۱۴۰) فرموده‌یه‌کی هیناوه که دیباته‌وه‌سهر (ابو هریره) که پیغه‌مهر (ﷺ) فرمویه‌تی: (ناوی نراوه خضر ، چونکه له‌سهر فرهویه‌کی سپی دانیش‌تووه ، که چی که‌وتوته هه‌ژان و له‌دوايه‌وه سه‌وزه‌لگه‌پراوه) ، (عبدالرزاق) ده‌فرمویت: (فرهوه) له‌م فرموده‌یه‌دا مانای گیای ووشکه ، که په‌نگی سپی بووبیت ، یان هه‌رشتی له‌وه‌بچی ، واتا: گرژوگیای ووشک ، (الخطابی) یش ده‌فرمویت: (ابو عمر) فرمویه‌تی: (فرهوه) واتا: نه‌و زه‌ویه سپی و پوته‌نه‌ی که گرژوگیای لیناپرویت ، و تراوه: (فرهوه) مانای پیستی سه‌رو مووه‌کانی ده‌گریته‌وه .

ديسان (الخطابی) ده‌فرمویت: بویه پیی و تراوه (خضر) ، چونکه زور جوان پووشیرین و پوخسار پووناک بووه ، منیش ده‌لیم: نه‌مه‌ش پیچه‌وانه نیه له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که له‌فرموده‌ی پیغه‌مهردا هاتووه (ﷺ) .

له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا که هه‌ر (ابن عساکر)^(۱۴۱) هیناویه‌تیو کۆتایی فرموده‌کهی بردۆته‌وه سهر (ابن عباس) که پیغه‌مهر (ﷺ) فرمویه‌تی: (بویه ناوی نراوه خضر ، چونکه نویژی له‌سهر فرهویه‌کی سپی کردووهو دوايي بوه به‌سه‌وز) ، ديسان‌وه له‌(مجاهد) وه ده‌گیرنه‌وه که بویه ناوی (خضر) ، چونکه کاتیک نویژی ده‌کرد ده‌وروبه‌ری سه‌وز ده‌بوو . پیشتیش باسی ئه‌وه‌مان کرد که موسا و یوشه‌ع (علیه السلام) کاتیک گه‌پراوه به‌جیگه‌کهی خۆياندا (خضر) یان بینی که له‌سهر سه‌وزاییه‌ک له‌که‌نار ده‌ریا دانیش‌تبوو به‌کراسیک و ده‌ستیکی نابوه بن سهری و ده‌سته‌کهی تریشی نابوه بن قاچه‌کانی خۆی ، تاکوتایی فرموده‌که ، پووداوه‌که‌ش به‌پراده‌یه‌ک گه‌وره‌یه که خوای گه‌وره له‌قورئاندا بو پیغه‌مهری سه‌روه‌مان باسی فرمووه (ﷺ) په‌وتی گیرانه‌وه‌ی چیژکه‌که وانیشان ده‌دات که (خضر) پیغه‌مهر بووه (علیه السلام) ، نه‌ویش له‌چهند پووکاریکه‌وه که نه‌مانه‌ن:

^{۱۳۹} حسن : رواة احمد (۳۰۹/۱-۳۱۰) ، ابن حبان (۲۹۰۳-۲۹۰۴) ، الطبرانی (۱۲۲۷۹) . ابن عساکر (۴۲۰/۱۶) .

^{۱۴۰} صحيح : البخاري (۳۴۰۲) .

^{۱۴۱} ابن عساکر ، تاريخ (۴۰۲/۱۶) .

دووم : فرموده‌ی موسا (علیه السلام) که داوای له خضر کرد هاوه‌لایه‌تی بکات ، وه‌کو خوای گه‌وره داواکاریه‌که‌ی موسای له‌قورئاندا باس کردوه که به (خضر)ی فرموو: ﴿ قَالَ أَمْضِيَ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَيَّ أَنْ تَعْلَمَ خَتَّى أَخَذْتُ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴾ (الكهف: ۶۶-۷۰) ، جا نه‌گهر (خضر) ته‌نها پیاوچاکیک بوايه و پیغه‌مبه‌ر نه‌بوايه نه‌و موسا (علیه السلام) به‌و شیویه گفتوگو‌ی له‌گه‌لدا نه‌ده‌کرد و نه‌ویش به‌و جوړه وه‌لامی موسای نه‌ده‌دایه‌وه ، نه‌وه‌بوو موسا (علیه السلام) داوای لی‌کرد که یاوه‌ری و هاوړنیه‌تی بکات تا‌کو لی‌وه‌ی فی‌ری زانست و زانباری بښت .

سینهم : (خضر) (علیه السلام) دەست پێشخەری کرد لەکوشنتی ئو منداڵه ، دیاره ئهوهش شتیکی شاراوو نهینی له دواوه که خوای گهوره بهوه حی به (خضر)ی راگهیاندوو (علیه السلام) ، وه به لگهیهکی تیروتهواوو سهربهخویه له سهه پینغه مبهرایه تی (خضر) (علیه السلام) و (معصوم)ی ئهوه ، چونکه پیاوچاک رینگه ی ئهوه ی پینه دراوه که خه لکی بکوژی ، ئه گهر خوای گهوره بهوه حی به پینغه مبهریکی ئاگادار نه کاته وه هیچ که سیک نازانیت ناخو منالیک که گه وره بوو بیباور ده بی یان باوه ردار ؟

چوارم : له دواى ههموړ پوډاوه‌كان (خضر) (عليه السلام) هوځارى پوډاوه‌كان بو
 موسى (عليه السلام) راقه ده‌كات و ليك ده‌داته‌وو يني ده‌فه‌رمويټ: **ثُمَّ قَالَ لَمُوسَى**

وَمَا لَفَعْلُهُ عَنْ أَمْرِ يٰ (الكهف: ٨٢) ، واته ئه‌ی موسا په‌حمه‌تی خوات لیبت خۆمن به‌ویست و
 فه‌رمانی خۆم سه‌ریه‌خۆ ئه‌م کارانه‌م نه‌کردوه ، واته: وه‌حی له‌لایه‌ن خواوه‌ بۆهاتوه ،
 كه‌واته ئه‌مه‌ش ده‌یسه‌لمیڤنی كه‌ (خضس) (علیه السلام) پیغه‌مبه‌ر بووه ، ئه‌مه‌ش دوورنیه و
 دژواریش نیه له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا كه‌ وه‌لیبووپیټ په‌یامی له‌خواوه‌ بۆهاتبیټ .

به‌لام ئه‌وه‌یان كه‌ گوايه (خضس) فریشته‌بوویټ ، ئه‌مه‌ شتیکی دور و نامویه ، وه
 پیشت سه‌لماندمان كه‌ پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) ، وه‌ وه‌لی ته‌نها كه‌میک له‌ پاستیه‌کانی نیشان
 ده‌دری و خۆی شتی تریان لیوه‌ راڤه‌ده‌کات و جیگه‌ی پشت پیڤه‌ستنی ته‌واوه‌تی نیه ،
 وه‌ك ئه‌وه‌ی كه‌وه‌حی پیغه‌مبه‌ران بیټ و شرع و یاسا و فه‌رمانی یه‌كلاکه‌ره‌وه‌ی له‌خوای
 گه‌وره‌وه‌ بۆبیټ .

سه‌بارت به‌وه‌ی ئاخۆ تاكو ئیستاش له‌ژیاندا ماوه‌ یان نا ؟ ئه‌وه‌یان جیگه‌ی مشت
 و مړیکی زۆره‌ له‌نیوان زانایاندا و تائه‌مړۆش درێژه‌ی هه‌یه ، چه‌ندین بۆچوون له‌و
 باره‌یه‌وه‌ گوته‌وان: له‌وانه‌ش وتراوه: چونكه‌ پاش لافاوه‌كه‌ ئه‌و هات ته‌رمی پیرۆزی
 ئاده‌می به‌خاك سپاردوه‌وه‌ له‌و جیگه‌یه‌دا كه‌ وه‌سینی بۆكردبوو ، له‌به‌ر ئه‌و هۆکاره‌ به‌ر
 نزاكه‌ی باب‌ه‌ ئاده‌م كه‌وتوه‌ (علیه السلام) كه‌نزی کرد بۆ ئه‌و كه‌سه‌ی ته‌رمه‌كه‌ی ئه‌سپارده
 بکات ، خوای گه‌وره‌ ته‌مه‌نی درێژ بکات ، وتراوه‌ چونكه‌ ئه‌و پیاوه‌ له‌ئاوی ژیان و
 زینده‌گی خواردۆته‌وه‌ تانیستاش له‌ژیاندا ماوه‌^(١٤٣) وه‌ندی شت باس ده‌که‌ن كه‌ به‌لگه‌ی
 له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌گوايه‌ تانیستاش ئه‌و هه‌ر له‌ژیاندا ماوه‌ دوا‌یی باسیان ده‌که‌ین ، ئه‌وه‌ی
 خواره‌وه‌ش ئه‌و وه‌سیه‌ت و دوا ئاموژگاریانه‌یه‌ كه‌ له‌سه‌ر داوا‌ی موسا (علیه السلام)
 (خضس) (علیه السلام) به‌موسای راگه‌یاند ، كه‌خوای گه‌وره‌ بۆ پیغه‌مبه‌ری ئازیزمان (ﷺ)
 باسی فه‌رموه‌: ﴿ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۖ ﴾ (الكهف: ٧٨) ،
 ئه‌مه‌ش گه‌لیك گێرانه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌ ، له‌وانه‌ش (البیهقی)^(١٤٣) گێرانه‌وه‌یه‌ك ده‌باته‌وه‌سه‌ر
 (عبدالله الملطی) كه‌ ده‌فه‌رمویټ: كاتیک موسا (علیه السلام) ویستی له‌ (خضس) (علیه السلام)
 جیاییته‌وه‌ ، فه‌رموی: ئه‌ی (خضس) ئاموژگاریم بکه‌ ، ئه‌ویش فه‌رموی: سوودبه‌خش به
 و زیان به‌خش مبه‌ ، پڕوخۆشبه‌ و توورمه‌به‌ ، كه‌مدوبه‌ ، پیویستت نه‌بیټ مه‌پۆره
 ده‌ره‌وه‌ مه‌گه‌ری ، پیمه‌که‌نه‌ تاكو شته‌كه‌ بایی پیکه‌نین نه‌بی ، (وه‌هه‌بی کوپی

^{١٤٢} له‌ کورده‌واریدا به‌ (خدی زینده‌) یان (خیری زینده‌) ناسراوه‌ ، وه‌رگیر .

^{١٤٣} معضل : البیهقی فی الشعب (٦٦٩٤) .

منبه)یش^(۱۴۴) ده فەرموئیت: (خضەر) (علیه السلام) فەرمووی: بە موسا (علیه السلام) خەڵکی لە دنیا دا بە پێی هەڵوێت یونانیان بە دەنیاو دەچێژن ، (بشر الحافی)^(۱۴۵) ده فەرموئیت: کاتێک موسا (علیه السلام) بە (خضەر) (علیه السلام) بکه ، (خضەر) (علیه السلام) بە موسای فەرموو: خوای گەورە طاعەتی خۆی لە سەر تۆ ئاسان بکات .

(الحافظ أبو نعیم الاصفهانی)^(۱۴۶) فەرموودە یەکێ بردۆتەو سەر (زیاد) که ئەویش لە (ابی امامه) وه دەگێرێتەو که پۆژێکیان پێغه مبهەر (ﷺ) به هاو ئەکانی خۆی فەرمووی: (ئایا دەربارە ی خضەر قسەتان بۆیکەم ؟) گوتیان: بەڵێ ئەو پێغه مبهەری خوا ، فەرمووی: (پۆژێکیان خضەر بە بازاری بنی ئیسرائیل دا دەڕۆیشت ، پیاویک چاوی پێیکەوت و پێی گوت: خێرێکم پێیکە خوا پایە دارت بکات ، (خضەر) (علیه السلام) فەرمووی: باوەرم بە خوا هەیه و هەرچی بویت ئەو خوایە دەیکات ، شتێک شک نابەم کەبیدەم بەو پیاو ، پیاو کە دیسان پێیگوت: لەبەر خاتری خوا شتێکم پێی بێخەشە و لە پوخساری تۆو سەرم بۆ ئاسمان بڵند کردوو و ناوی خوام بە پەرووی تۆدا هێناو ، تکای ئەوێم لێکردوێت کە خوای گەورە بەرە کەم بە سەردا بڕێژی لەرێگە ی تۆو ، دیسان (خضەر) (علیه السلام) فەرمووی: بڕوام بە خوای گەورە هەیه و پێم گوتیت هیچ شتێکم پێنیه پێت بێخەشە ، مەگەر خۆم پێشکەش بکەم تا کو بمفرۆشیت ، هەژارە کە گوتی: جانەو پەوایە ؟ فەرمووی: بەڵێ بەراستە ، تۆ بە ناوی خوای گەورەو لە من داوای یارمەتیت کردوو ، منیش لەبەر خاتری ئەو خوایە نا ئۆمیدت ناکەم ، بمفرۆشە!

پیاو کە پێش خۆیدا و بردی (خضەر) ی فرۆشت بە چوار سەد درهەم ، ماوێە ک لای کڕیارە کە مایەو و هیچ نیشیکێ پێنە دەکرد ، بە خاوەنە کە ی گوت: تۆ منت کڕی تا کو سوودیکت لە منەو دەست بکەوێت ، دە ی کارێکم پێبیسپێرە ! پیاو کە گوتی: دە ترسم گرانبی بە لاتەو ، چونکە تۆ پیاویکی پیرو لاوازیت ، فەرمووی قورس نیه بە لامەو ، وتی: دەیکە واتە ئەو بەردانەم بۆ لێرە لاببە ، لە کاتێکدا لا بردنی ئەو بەردانە نیشی شەش کەس دەبوو ، پیاو کە بۆ کاروباری خۆی چوو دەرەو لە مال ڕۆیشت ، (خضەر) (علیه السلام) بەردەکانی لە ماوێ سەعاتیکدا گواستەو ، پێی گوت: بەراستی کارێکی چاک و

^{۱۴۴} ابن عساکر : تاریخ دمشق (۴/ ۱۶) .

^{۱۴۵} هەمان سەقراوێ ئیشوو .

^{۱۴۶} ضعیف : ابن عساکر . تاریخ دمشق (۴/ ۱۶) .

رېښه و پښتک کردووه و نهوهی من لیم چاوه‌پوان نه‌ده‌کردیت که له‌ویزی تۆداییت کردت ،
 پیاوه‌که به پښواری پوښت و به (خضر)ی گوت: بۆ کارینکی دور دهرؤم و من تۆ
 به‌ده‌ست پاک و سه‌رپاست ده‌زانم و تۆ ده‌که‌مه جیگری خۆم و ئەم ماله‌ت پښده‌سپیرم ،
 تۆش باش چاودیری بکه ، فهرمووی: پښم بلّی چیبکه‌م ؟ گوتی: ده‌ترسم نه‌توانیت و پښت
 نه‌کړیت ، فهرمووی: نه‌خیر گران نیه به‌لامه‌وه بلّی ، گوتی: هه‌تا ده‌که‌پریمه‌وه خشت بېره
 بۆ خانووه‌که‌م تا ده‌که‌پریمه‌وه ، پیاوه‌که ماوه‌یه‌کی پښچو گه‌رایه‌وه ، ته‌ماشای کرد
 خانووه‌که‌ی دروست کراوه ، گوتی: توخوا پښم بلّی تۆ کښیت و کارت چه‌یه ؟

فهرمووی: ناوی خوات هینا ، به‌وه‌ش منت به‌به‌ندایه‌تی خواوه به‌سته‌وه ، که‌واته
 ده‌بی پښت بلّیم من کیم ، من ئەو (خضر)م که‌ناویت بیستووه ، هه‌ژارینک داوای یارمه‌تی
 لیکردم ، منیش هیچی وام پښه‌بوو که‌پښی به‌خشم ، جا له‌به‌رئه‌وه‌ی ناوی خوای بردبوو
 خۆم دایه‌ده‌وست تاکو بمفرۆشیت ، نیت فرۆشتمی ، پښت ده‌لیم هه‌رکه‌سیک ناوی خوای
 برد و داوای یارمته‌ی لیکردیت و تۆش وه‌لامت نه‌دایه‌وه ، ئەوا له‌پۆژی دوایدا وا
 راده‌وه‌ستینریت که نه‌گۆشتی به‌له‌شه‌وه‌یه‌و نه‌نیسқан و ته‌نها چه‌رمه‌که‌ی له‌شیه‌تی
 پیاوه‌که گوتی: بېروام به‌خوا هه‌یه ، ئەرکی گرانم پښپاردیت ئەی پښغه‌مبه‌ری خوا ، به‌لام
 نه‌مزانی و نه‌مناسیبوویت ، فهرمووی: قه‌یناکا چاکت کرد خوا به‌ته‌نلی ، پیاوه‌که گوتی:
 باوکم و دایکم به‌ساقه‌تبی فهرمووی: خۆت حوکمداربه به‌سه‌ر مال و منالمه‌وه یان منیش
 پښکه‌ی تۆ ده‌گرم ! فهرمووی: حه‌زده‌که‌م پښکه‌ی من بگړیت ، خوا بېه‌رسته ، پیاوه‌که
 پښکه‌ی ئەوی گرتبه‌ر ، ئینجا (خضر) (علیه‌السلام) فهرمووی: سوپاس بۆ ئەو خواجه‌ی منی
 کرده به‌نده‌و پاشان له‌و به‌ندایه‌تییه‌ی پزگاری کردم ، له‌راستیدا ئەو فهرمووده‌یه
 (رفع)کردنه‌که‌ی هه‌له‌یه و زیاتر له‌وه‌ده‌چی (موقوف)بیت و ئەو که‌سانه‌ی گڼ‌پراویانه‌ته‌وه
 که‌سانی وای تڼ‌دایه‌یه که ناسراونین ، خوای گه‌وره زاناتره .

(ابن جوزی) له‌کتیپی (عجالة المنتظر في شرح حال الخضر) دا فهرمووده‌یه‌کی
 هیناوه که (الحافظ ابن عساکر)یش^(١٤٧) بردویه‌تیوه سه‌ر (السدی) که ده‌فهرمویت:
 (خضر و ئیلیاس دوو برابوون ، باوکیان پاشابوو ، ئیلیاس به‌باوکی گوت: بابه‌گیان
 براکه‌م ئاره‌زووی مال و سامانی نیه ، ئەگه‌ر تۆ ژنی بۆینی ، به‌لکو کوپښکی ببیت که
 ئاره‌زووی مال و سامانی هه‌بیت ، باوکیشی کچیکي رېښه و پښکی بۆ خواست ، (خضر)

^{١١٧} حسن : تاریخ دمشق (٤١٩/١٦) .

(عليه السلام) به ژنهكهی خوی گوتبوو: من پیوستم به ژن نیه نهگه ر حه زدهكهیت دهست بهردارت دهیم و نازادت دهکه ، نهگه ر دهشتهوی لهگه لندا خه ریکی خواپهرستی بیت نهوا ریگهی پیدراوه ، به لام دهبی نهینی من بیاریزیت ، ژنهكهی گوتی: باشه ، ماوهی سالیك بهو جوړه لهگه لیا ژیا ، پاش سالهكه پاشا بانگی بوکهكهیکرد (واته ژنی خضر) پیی گوت: تو گهنجی و کورهكیشم هه رگه نجه نهوه خیره مندالتان نابیت ؟ ژنهكه گوتی: خوی گهوره مندال ده به خشی ، بیهویت ده به خشی ، نیه ویت نایبه خشی ، باوکی (خضر) (عليه السلام) فرمانی به (خضر) کرد ، نهو ژنه ی ته لاق دا ، پاشان قهیره یه کی بوخواست به لکو خوی گهوره کوریکی لهم ژنه پنبه خشی ، به لام هه رشهوی یه کهم هه مان قسه ی بهم ژنه یشی گوتو نه ژنهش بهوه رازیبوو که لهگه لیدا بژی ، سالیك بهو جوړه مایه وه ، پاش سالهكهش دیسان پاشا پرسپاری له ژنه كه کرد (واته: بوکهكهی خوی كه ژنی خضر بوو) ده رباره ی مندال ، ژنه كهش وه لامی پاشای خه زوری دایه وه و گوتی: کورهكهی تو پیوستی به ژن نیه ، نینجا باوکی داوای کورهكهی کرد که خضر بجی بولای باوکی ، به لام خضر (عليه السلام) سه ری خوی هه لگرت و رایکرد ، باوکیشی خه لکی نارد به دوایدا تا کو بیدوژنه وه ، به لام نه یاندوژیه وه .

وتراوه گوايه خضر ژنی دووه می خوی کوشتووه ، چونکه نهینییهكهی ناشکرا کردووه ، له بهر نه وهش سه ری خوی هه لگرت و رایکردووه ، به لام ژنهكهی پنبشو ته لاق دا و له دهو روبه ری شاره که نه ژنه خه ریکی خواپهرستیبوو ^(١٤٨) پوژیک پیاویك به لای نه ژنه دا پویششت ، گوپی لنبوو پیاوه که ده لیت: به ناوی خوا ، ژنه كه پرسى نه ماناوت له کوپوه مینا ؟ گوتی: من له ماوه لانی (خضر)م ، ژنه كه شووی پیکردو چهند منالیکیان بوو ، پاشان ویستی خوایی وابوو که نه ژنه بوو به شانهدار و قزدا هینه ری کچی فرعون ، پوژیکیان نه ژنه سه ری کچه كهی فرعونی شانه دهکرد ، له نا کاو شانه كهی لیکه و ته خواره وه ، ژنه كه دهستی بوبرد تا کو هه لی بگریته وه لهو کاته شدا گوتی: به ناوی خوا ، کچی فرعون گوتی: باوکم ده لینی ؟ ژنه كه گوتی: نا په رومردگاری تو و باوکت (الله) یه ، کچه كه نه قسه و رووداوه ی بو باوکی گیرایه وه ، (فرعون) یش فرمانی کرد مسیان تواندوه ، پاشان فرمانی کرد که ژنه كه بخه نه ناوی ، کاتیک ژنه كه نهو دیمه نه ترسناكهی بیینی ترسا له وهی که فری بدنه ناوی .

^{١٤٨} له سه ربمه دیرینه کاندانه وهی که خوی ترخان بگردایه بو خواپهرستی ته واد ده بویه وازی له دنیا بهینایه / و مرگیز.

بەلām ژئەكە مندالێكی بچكۆلەى خۆى لەگەندابوو ، مندالەكەى بەدايكی گوت:
دايەگيان ! مەترسە و ئارام بگرە تۆ لەسەر ھەقيت ، ئيتەر ژئەكە خۆى فەردايە ناو مسە
تواوەكەو كۆچى دوايى كرد ، خواى گەرە بە ھەھشتى شاد بكات ^(١٤٩) .

لە (عبداللە كۆرى وەھب) ھەو ^(١٥٠) دەگنرەو ھەو تا دەگاتەو ھە (محمد كۆرى مونكەدر)
دەفەرمويت: (جاريك عومەرى كۆرى خطاب نويزى مردوى لەسەر تەرميك دەكرد ، گووى
لەدەنگيك بوو پەلەمەكەو پيشمان مەكەو ھەھشتى خوات لىبىت ، عومەرىش پراو ھەستا و
چاوەپوانى كرد تاكو پياو ھەكە گەيشتە پىزى نويزكەران و پياو ھەكە نزاى ئاوا بۆ مردوو ھەكە
كرد و فەرمووى: ئەگەر سزاى ئەم مردوو ھەدەيت ئەوا زۆر سەرپىچى تۆى كردوو ھە ، وە
ئەگەر لىى ببوريت ئەوا زۆر ھەژارە بۆ ھەھشتى تۆ .

كاتيك تەرمەكە بەخاك سپىرا ، پياو ھەكە فەرمووى: پىرۆزىت بىت ئەى خاوەن گۆر
(واتە: ئەو كەسەى لەو گۆرەدايت) ئەگەر فلان و فلان و فلان نەبوويت ، عومەر فەرمووى:
ئەو پياو ھە بىنن بالى پىرسىن دەربارەى نويزەكەى و قسەكانى ، ئاخۆ ئەو كەسە كىيە؟
بەدايدا گەران ، شوينى پىيەكانيان بىنى كەھىندەى باليك درىژبوون ، لىرەدا عومەر
فەرمووى: سويند بەخوا ئەو ئەو (خضريە كەپىغەمبەرى خوا (ﷺ) بۆى باس كردووين
، بەلām ئەم گنرەنەو ھە داپرانى تىدايە و بەراست دانانريت .

گەلێك پرودا و بەسەرھات دەربارەى (خضريە) (عليه السلام) باس دەكرىت و پىشتاوپشت
گوتراون و گوتراونەو ھە زىادو كەميان تىداكراو ھە ، كەپەنگە زۆر پىويست نەبى ھەمويان
باس بكەين ، بەتايبەتى زۆرەيان تەمى گومان و ھەلبەستيان لەسەر ھە ، (ابن عساك)
لەكتىيەكەى خۆيدا (تارىخ دمشق) دا گەلێك لەو پروداو ھەسەرھاتانەى ھىناو ھە و ھەك
مىژوو تۆمارى كردوون .

(ابو اسماعيل الترمذى) ^(١٥١) گنرەنەو ھەكى ھىناو ھەبىتەو ھە سەر (محمد كۆرى
يەحيا) كە فەرموويەتى: كاتيك عەلى كۆرى نەبى طالب تەوافى كەعەبەى دەكرد ، پياويكى
بىنى كەخۆى نوساندبوو بە پەردەكانى دىوارى كەعەبەو ھە دىفەرموو: ئەى ئەو كەسەى
كە لەيەك كاتدا چەند دەنگيك دەبىستى و بۆبىستى يەككيان ئەوانيتەر سەر قالت ناكەن

^{١٤٩} خوينەرى بەرپز: لىرەدا چەند فەرموودەيەكى ترى جۆراو جۆر ھەيە ، بەلām لەبەرئەو ھە (منك) يان (موچو) ن بە
پىويستمان نەزانى بيا نەينم ، كە لە نوسخە عەرەبىيەكەدا ھەن / وەرگنر .

^{١٥١} ئەگەر عريف و جابى و خازن و كاتب و شرگى نەبىت . كە ھەريەكەيان لەو سەردەمدا ماناى خۆى ھەبوو / وەرگنر .

واتا: ھەموویان لەیەك كاتدا وەكو یەك دەبیستی ، ئەى ئەو كەسەى كە ئەو كەسانەى داواكارییان بۆلای تۆ ھەیه ، ھەموویان داواكارى جیاجیایان ھەیه و ھەرگیز ناكەویتە ھەلەو ، ئەى ئەو كەسەى زۆر لەسەر پۆشتنى خەلكى و زۆر داواكردنیان لەتۆ بۆ پیویستەكانیان كارت لیتىك نادا و ئەگەر مەبەستت بى زۆر داواى ئەوان فەرامۆش دەكەیت لیبوردەى خۆت و شیرینی پەحمەتى خۆت پیبەخشە ، دەلیت: ئەمجا على كۆپى ئەبى طالب فەرموى: ئەى بەندەى خوا ئەو نزایە دووبارە بكەرەو ، پیاوێكە فەرموى: بۆچی گویت لەو دوغایەبوو ؟ فەرموى بەلى ، فەرموى دەكەواتە دواى ھەموو نوێژىك ئەو دوغایە بخوینە ، سویند بەوكەسەى كەگیانى (خضى) بەدەستە ئەگەر تاوانەكانت ھىندەى ئەستێرەكانى ئاسمان و دەنگە بارانەكان و زیخى سەرزەوى خاكى زەویش بێت ئەوا خواى گەرە لەماوەى كەمتر لەچاو تروكانىك دا لیت خۆش دەبى . ئەمەش دیسان ھەر گێرەنەوێكە و پچرانی تىدایە و لە (اسناد)ەكەیشیدا كەسانى واى تىدایە كە ناسراونین ، خواى گەرە زانائەر .

ھەرەھا (ابن عساكر)^(١٥٣) لەھەمان سەرچاوەدا گێرەنەوێكەى ھاوشیوەى ئەم گێرەنەوێكەى ھىناو ، كە دەبیاتەو سەر (یەزیدی كۆپى اصم) ، (الدارقطنى) گێرەنەوێكەى لە (ابن عساكر)^(١٥٣) ھە ھىناو كە ئەویش بردو یەتیەو سەر (على كۆپى ئەبى طالب) خ بە (مرفوع)ى كەدەفەرمویت: ھەموو پۆژىكى عەرەفە لەعەرەفات جبریل و میكائیل و اسرافیل و خضر ((علیهم السلام) كۆ دەبنەو ، ھەرەھا گێرەنەوێكەى دورو درێژ كە(موضوع)ە لیژەدا باس كراو و ئیەم بەگونجاومان نەزانى كە لیژە دا باسى بكەین

دیسان (ابن عساكر)^(١٥٤) گێرەنەوێكەى بردۆتەو سەر (ابن ابى داود) وە دەفەرمویت : (ئیلیاس و خضر لە (بیت المقدس) ھەموو پەمەزانىك بەپۆژوو دەبن و ھەموو سالىك حەجیش دەكەن و لەئاوى زمزم دەخۆنەو ، كە ئەو جارەى ئاو خواردنەوێكەیان بەشى تا سالىكى تر ھەمان پۆژ دەكاتەو – واتا تیونیان نابیتەو – ئەمانەو گەلىك پوداوى لەم جۆرە لەكتىبى (تارىخ دمشق)ى (ابن عساكر) دا ھاتوون و باس كراون ، نیتەر تا چەندىك راستن یان چەندىك شتى تری خراو تە پال وەیان كەموكورتەن ئەوێان ھەر خوا

^{١٥٣} ابن عساكر ، تاريخ دمشق (١٦/ ٤٢٦) .

^{١٥٤} ابن عساكر ، تاريخ دمشق (١٦/ ٤٢٦ - ٤٢٧) .

^{١٥٥} ھەمان سەرچاوە (١٦/ ٤٢٨) .

دەيزانىت و پەنگە زۆر پىيويست نەبى كەلىرەدا ھەموو بوداوەكانى ئەو كىتەبە مېژووى يە باس بکەين دەقاو دەق ھەمويان بەيئەن و ئەوھى باسماڭ کرد بەسە بۆئەوھى دىلنەيەين كۆۆرە (خەسر) پياوچاكيكە و زۆر نزيكە كە پيغەمبەر بىت ، بەلكو زۆرىنەى بۆ چوونەكان . تەنانەت گەفتوگۆى موسا (عليه السلام) لەگەلیداو كارو پەقتارەكانى (خەسر) خۆيشى (عليه السلام) وەك لەقوراندە باس كراو پوونى دەكەنەو كە (خەسر)ى ياوهرى موسا (عليه السلام) پيغەمبەر بوو .

گيڕانەوەكانيش دەربارەى (خەسر) زۆربەيان وەك بووداوى مېژووى يان حىكايەتى پشتاوپشت و دەماو دەم باس كراون و ناكرين كە دەقى متمانەى تەوايان لەسەر دابريژين سەبارەت بەوھى كە پيارا بەدەين (خەسر) تا ئىستاش لەژياندا بىت .

(عبدالرزاق)^(١٥٥) فەرمودەيەكى ھيئاو كە دەيباتەو سەر (ابا سعيد) كە فەرمودەكە دوورودريژە و دەربارەى (دەجال) ھو پيغەمبەرمان (ﷺ) فەرمووى (دەجال دىت و حەرامە لەسەرى كە بچيتە مەدينەو ، لەو پۆژەدا پياويك بۆى پەيدا دەبىت ، كە باشترين كەسە ، يان لەباشترين كەسەكان ، پنى دەلئيت : شاھەتى دەدەم كە تۆ ئەو دەجالەى كە پيغەمبەر (ﷺ) بەفەرمودە لەبارەى تۆو بۆمان داو ، دەجال بەخەلكەكە دەلئيت : ئايا گومانانتان لەمن دەبىت ئەگەر بەبەرچاوى خۆتانەو ئەم پياو بكوژم پاشان زىندوى بکەمەو ؟ خەلكەكە دەلئيت : نە ، دەجال پياو كە دەكوژيت و پاشان زىندوى دەكاتەو ، كاتيك پياو كە زىندوى دەبىتەو دەلئيت : سويند بەخوا پيشتر بەقەدەر ئىستا دىنيا نەبووم كە تۆ دەجاليت ، ئەمجارەش دەجال دەيەوى بىكوژيت ، بەلام ناتوانيت) . (معصر) دەفەرمويت : وام پيگەيشتو كە دەجال ئەلقەيەكى مس دەكاتە مىلى ئەو پياو بەو دەيكوژى . ھەروەھا پيم گەيشتو كە ئەو پياوھى دەجال دەيكوژى و زىندوى دەكاتەو (خەسر) ، وە لەھەردوو (صحيح)^(١٥٦) كەدا ھاتوو . بەلام (مسلم) دەفەرمويت : راستە گوتراو كە ئەو پياو (خەسر) ، بەلام وشەى (پيم گەيشتو) بەلگەنە بۆ راستى ئەو فەرمودەى ، جگە لەوھش لەفەرمودەى تردا بەجۆرىكى تر باس كراو و تراو : دەجال گەنجيك لەناو كۆمەلى گەنج دا دەكوژى و زىندوى دەكاتەو ، ھەروەھا وشەى (خەسر) (عنه) بەس نە بۆ سەلماندى تەواوھتى شتيك ئەگەر چى بۆلایەنى (تەواتر) كەى تەواو .

^{١٥٥} صحيح : المصنف (٢٠٨٢٤) .

^{١٥٦} متفق عليه : البخاري (١٨٨٢) مسلم (٧٣٠١) . الترمذي (٢٢٤٠)

(شيخ ابو الفرج الجوزي) زۆر به جوانی چەند بەلگەیهکی بەجینی خستوه ته پرو دەربارەوی ئەوەی که (خضری) (علیه السلام) ئیستا لەژێرێدا ئەماوه ^(۱۵۷) ، دەرەرمویتی : ئەو فەرەمودانەیی لەو بارەیهوه باس کراون زۆرەیان (مرفوع)ن و (موضوع)ن و قسەیی هاوێلان و دواي ئەوانن و گەلێک لەوانە سەنەدەکانیان لاوازەو خەلکانی ئە ناسراو لەزنجیرەیی گێرانیوەکەیاندا هەیه ، دەربارەوی ژێانی (خضری) (الجوزي) و چەندین زانای تر فەرەمویانە : لەژێرێدا ئەماوه ، بەچەند بەلگەیهک ، لەوانە خۆای گەرە دەرەرمویتی : (وما جعلنا بشر من قبلک الخلد) (الانبیاء : ۳۴)، و اتا ئەی محمد- ژێانی ئەمریمان پێش تۆ ئەداوێهە هیچ کەسێک - و اتا ئەی محمد دەبیئت بمریت ، ديارە ئەگەر (خضری) (علیه السلام) مرفوع بووینت ئەوا ئەم ئایەتە گشتی یە دەگێریتەوه و ئەو جیا ناگێریتەوه و خۆای گەرە لەو ئایەتەش دا کەسی لە یاسا گشتی یەکە جیا نەکردۆتەوه و هیچ بەلگەیهکیش لەم بارەیهوه نیە ، کەواتە تاکی یەکلایی دەگێریتەوه دەبیئت باوەرمان وابێ کە لەژێرێدا نیە .

بەلگەیهکی تر ئەم ئایەتە مێروزیه که خۆای گەرە دەرەرمویتی : ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (آل عمران: ۸۱) ، (ابن عباس) ^(۱۵۸) لەمانای ئەم ئایەتەدا بۆ لێکدانەوهی حالی (خضری) و پێغەمبەرانی تریش دەرەرمویتی : خۆای گەرە هەر پێغەمبەرێکی ناردبێ سەرەتا گەفت و پەیمانێ ئەوەی لێ وەرگرتوێهە ئەگەر مان و لەژێرێدا بوون و (محمد) (ﷺ) پەیدا بوو دەبیئت باوەرێ پێ بهینن و شوینی بکەون و سەری بخەن بەسەر دۆژماناندا پشتگیری لێ بکەن ، ئەمەش (البخاري) لێوهی دەگێریتەوه ، جا (خضری) پێش ئەگەر پێغەمبەرێ یان وهلی بێ ئەوا ئەم گەفت و پەیمانە دەگێریتەوه ، خو ئەگەر لەسەر دەمی پێغەمبەردا لەژێرێدا بووینت ئەوا دەبوايە هەر زوو باوەرێ پێ بکردايە و پشتیوانی خوێ بۆ دەر بپرایەو لەدۆژمانان بپاراستايەو ، چونکە ئەگەر وهلی بووینت ئەوا (صدیق) لەئەو بەرزتر و گەرەتر بوو ، و ئەگەر پێغەمبەریش بووبێ ئەوا موسا (علیه السلام) لەئەو بەرزتر و گەرەتر بوو ، تەنانەت موساش (علیه السلام) هەمان پەیمان دەگێریتەوه ئەگەر لەژێرێدا بوايە هەر دەبوايە بەاتایەتە سەر ئایینی ئیسلام و موسلمان بوايە و دواي پێغەمبەرمان محمد (ﷺ) بکەوتایە ، هەر وەک پێغەمبەر (ﷺ) دەرەرمویتی : (سوفند بهوکه سەي گیانی منی بە دەستە ئەگەر ئیستا موسا لەژێرێدا بوايە ، هیچ

^{۱۵۷} کتبی (عجالة المنتظر في شرح حالة الخضر) - ابن الجوزي .

^{۱۵۸} سندە ضعیف : ابن جریر (۳ / ج ۲ / ۳۲۳)

پینگیهکی لهبهردهمدا نهدهبوو جگه لهوهی که شوینی من بکهویت، نایهتهکش بهنگهی تهواوه لهسهر نهوهی که دهبیت همهوویان شوینی پیغهمبهردان (محمد) بکهون (ﷺ)، تهناوته لهشوهی (اسراء) دا پیغهمبهردان (محمد) (ﷺ) بهفرمانی خوایی پینش نوژی بۆ همهوو پیغهمبهردان کرد له خاکی (بیت المقدس)، دیاره نهگهر (خضر) لهژیاندا بوايه دهبوو لهوماوه دریزه‌ی ژیاپی پیغهمبهردا (ﷺ) جارێک لهجاران بهاتایهته خزمه‌تی، یان بهشداری جهنگیکی بکردایه، لهکاتیکدا (جبریل) (علیه السلام) وهک فریشته بهشداری جهنگی کرد لهبهدرداو چه‌ندین فریشته‌ی تریشی لهگه‌لدا بوون، دیاره پوژی جهنگی بهدر سهخت ترین پوژی میژووی نیسلام بووه جهنگی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی نایینی نیسلام و بگره به‌ندایه‌تی کردنی خوی گه‌وره بووه، هه‌روه‌کو پیغهمبه‌ر (ﷺ) ده‌رباره‌ی (به‌در) ده‌فرمویت: خوایه‌گیان نه‌گهر ئهم ده‌سته‌یه - واته‌ی ده‌سته‌ی موسلمانان و فریشته‌کان - له‌ناوبه‌ریت ئیتر تۆ له‌دوای له‌ناو‌چوونی ئه‌وان له‌سهر زه‌وی ناپه‌رسترییت (١٥٩)، که‌واته همه‌وو موسلمانان به‌شداری به‌دربوون، نه‌گهر بشکانایه، همه‌وو نیسلام ده‌شکاو له‌ناوده‌چوو، ئه‌ی چۆن له‌و پوژه سه‌خته‌دا (خضر) ئاماده‌نه‌ده‌بوو، نه‌گهر له‌ژیاندا بوايه!

قاضي ابو‌یه‌علای حه‌نبه‌لی ده‌فرمویت: هه‌ندی له‌هاوه‌لانمان په‌رسیاریان کردوه ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی (خضر) مردوه؟ فره‌مویه‌تی: به‌لی. خو‌نه‌گهر نه‌مردایه نه‌بوايه سه‌ردانی پیغه‌مبه‌ری بکردایه (ﷺ)، په‌نگه‌ بوتری له‌هه‌موو شوینیکه، به‌لام که‌سیش نه‌دیوه، راستیه‌که‌ی نه‌وه‌یه که‌شتی وانیه‌و زۆر دووره و نا‌کری شتی گشتی بو‌ئه‌و تایه‌ت بکریته‌وه، دوا‌ی نه‌وه چ پی‌ویست نه‌کات خۆی به‌نادیاری و نه‌ناسراوی به‌یلتیه‌وه له‌کاتیکدا له‌ده‌رکه‌وتن و ئاشکرا بوونی دا پاداشتی زیاتری ده‌ست ده‌که‌وی و خێرو چاکه‌ی زۆرتری دینه‌ پی؟ بگره موعجیزه‌که‌یشی له‌ده‌رکه‌وتنیدا گه‌وره‌تره وه‌ک له‌شارده‌وه‌ی خۆی دا، نه‌گهر له‌ژیاندا بوايه هیچ نه‌بی نه‌بوايه نه‌و قسانه‌ی له‌ناوی پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) به‌ناو خه‌لکی دا بلا‌بوونه‌وه راست نین، راستی بکردنایه‌ته‌وه و یه‌کلای بکردنایه‌وه و چه‌ندین کاری چاکه‌ی تریش.

هه‌ر بو‌نموونه سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌که‌س ته‌مه‌نی تاسه‌ر نابیت، له‌هه‌ردوو (صحیح) ه‌که‌داو له (مسند) ی (پیشه‌وا نه‌حمه‌د) یش دا فره‌مودیه‌ک به‌چه‌ند شیوه‌یه‌ک هاتوه، که

^{١٥٩} متفق علیه : البخاري (٢٩١٥)، مسلم (٤٥٦٣).

ئىمە يەككىيان بە نمونە وەردەگىرىن و خويىنەرى بەرپىز بۇ وەرگىرتنى دەقە جىياوازەكانى تىرى ھەمان فەرمودە دەتوانىت سوود لەو سەرچاوانە وەرگىرى كە لەخوارەوہ ناونىشان و ژمارەى فەرمودەكە و جۆرەكەى بەوردى نووسراوہ ^(١٦٠).

(پيشهوا ئەحمەد) ^(١٦١) فەرمودەيەكى ھىناوہ كە دەيباتەوہ سەر (عبدالله كورپى عومەر) كە دەفەرموىت : شەويكىيان پىغەمبەر (ﷺ) نويزى خەوتنانى بۇ كردىن - كە كات پوزگارە دوايىيەكانى تەمەنى پىغەمبەر بوو (ﷺ) پاش سلاو دانەوہ لەنويزەكەى فەرموى: (خۆدەزانن ئەمشەو چ شەويكە ^(١٦٢)) ؟ لەسەرى ھەموو سەد سائىكدا ھىچ كامىك لەوانەى لەژياندا بوون لەسەر پىووى زەوى بوونيان نامىنى) ، واتە : ھەرنەوہيەك دوا ھەمىن سنوورى تەمەنى - بەشيوەى گشتى نەك تايبەتى - سەد سائە و دواى ئەو ھەرە دەبى بمرى ، ھەموو سەد سائە جارىك بەرەى پيشووتر ھەموويان دەبرىنەوہو دەمرن و بەرەى سەد سائى داھاتوو دىتە ژيانەوہ .

بەلئى ئەم فەرمودانە بەلگەن لەسەر ئەوہى كە ھىچ كەسى لەسنوورى تەمەنى خوى زياتر ناژى ، ئيتەر (خضەر) (عليه السلام) چۆن لەسەردەمى موساوە (عليه السلام) تا ئەمرو لەژياندا دەمىنى ؟ جالەبەرئەوہى بەھىچ بەلگەيەك نەسەلمىنراوہ كە (خضەر) ئىستا لەژياندا بى ، كەواتە بارەكەى تىرى بەھەند وەردەگىرى كە پىچەوانەكەيەتى ، واتا (خضەر) (عليه السلام) لەژياندا نەماوہو لەم دنيايەدانىيە . خواى گەورە زاناترە ،

(الحافظ ابو القاسم السهيلي) لە كتيبەكيدا (التعريف و الأعلام) دا لە (البخاري) يەوہ دەگىرپتەوہ كە (خضەر) لەژيانى پىغەمبەردا ھەبووہ و بەلام كۆچى دوايى كردوہ ، ديسان ئەمەش قسەو باسى تر ھەلدەگىرى ، راست ترين قسە ئەوہيە كە بگوتىرى خواى گەورە باشتەر دەزانىت .

^{١٦٠} متفق عليه : البخاري (١١٦)، مسلم (٦٤٢٨)، البخاري (٦٠١)، متفق عليه : المسند (٢ / ٨٨)، مسلم (٦٤٢١)، المسند

(٣٠٥ / ٣)، صحيح المسند (٣ / ٢٤٥)، مسلم (٦٤٣٢)، صحيح الترمذي (٢٢٥٠).

^{١٦١} متفق عليه : المسند (٢ / ٨٨)، البخاري (٣٠١)، مسلم (٦٤٢٦).

^{١٦٢} لىكوردەواريدا دىگوتىرى : ئەوہ ئەمشەو ، شەوہكەيە كە دانىشتوين ، بزائن - وەرگىر -

پیغمه‌به‌ری خوا نیلیاس (سلاوی خوی له‌سەر بیت)

خوای گه‌وره له‌دوای چیرۆکی ژبانی موساو هاپون (علیه السلام) ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنْ إِيَّاسُ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ..... عِبَادَنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الصافات: ۱۲۲ - ۱۳۲) زانیانی شاره‌زانی پشت و په‌گه‌ز ناس گوتویانه: ناوی (نیلیاس النشبی)یه، وه وتراوه کوپی یاسین کوپی فه‌نحاص کوپی عیزار کوپی هاپونه (علیه السلام) وتراوه: نیلیاس کوپی عازر کوپی هاپون کوپی عمرانیه.

وتوویانه: په‌وانه‌کراوه بۆسەر دانیش‌توانی (به‌عله به‌گ) له‌خۆراوای دیمه‌شق، ئه‌ویش بانگی کردن بۆ خواپه‌رستی و دورکه‌وتنه‌وه له‌بت په‌رستی، چونکه بت‌کیان ده‌په‌رست که‌ناوی (به‌علا، بوو، وتراوه: ژنێک بووه ناوی (بعل، بووه، خوا ده‌یزانیت، له‌وه ده‌چی یه‌که‌میان راست‌بریت^(۱). بۆیه گه‌له‌که‌ی فه‌رموو: ﴿أَلَا تَتَّقُونَ... أَبَاءَکُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (الصافات: ۱۲۴ - ۱۲۶) واته: ئه‌ری له‌خوانا‌ترسن، داوا له به‌عل ده‌کن و لێی ده‌پارێنه‌وه که‌چی وازتان له‌باشترین به‌دی هینەر هیناوه، (الله) خوای ئیوه‌یه، په‌روه‌ردگاری خۆتان و باو‌پیرانی به‌رابتیان !، به‌لام ئه‌و گه‌له به‌گوئی نیلیاسیان نه‌کرد (علیه السلام) و سووربوون له‌سەر به‌دباوه‌ری و بت په‌رستی‌خۆیان، به‌وه‌ش نه‌وه‌ستانه‌وه به‌لکو ویستیان نیلیاس له‌ناویه‌رن و بیکوژن، بۆیه له‌ده‌ست ئه‌وان پای کردو سه‌ری خۆی هه‌لگرت و خۆی شارده‌وه، (ابو یعقوب الادعی) گێڕانه‌وه‌یه‌کی بردۆته‌وه سه‌ر (کعب الاحبار) که وتویه‌تی: نیلیاس ماوه‌ی ده‌سال خۆی له‌ده‌ست پاشاکه‌یان شارده‌وه و پاش ده‌ساله‌که هاته‌وه ناویان که پاشاکه‌یان گۆزابوو، بانگی کرد بۆ خواپه‌رستی و موسلمان بوون، پاشاکه‌ش باوه‌ری هیناوه دوا‌ییش گه‌له‌که‌ی وه خوای گه‌وره پاشاکه‌ی پیشووی له‌ناو بردبوو، ئه‌و گه‌له‌ی که موسلمان بوون تی‌کرا هه‌موویان بوون، جگه‌له ده‌هه‌زار که‌سیان نه‌بی، فرمانی پێ کردن که جه‌نگیان له‌گه‌ڵ دا بکه‌ن، سه‌ره‌نجام دوابه‌یه‌کی بی باوه‌ره‌کانیان کوشت،^(۲) (ابن ابی الدنيا)^(۳) گێڕانه‌وه‌یه‌کی بردۆته‌وه سه‌ر سه‌عیدی کوپی عبدالعزیز که ئه‌ویش له‌هه‌ندی له‌گه‌وره پیاوانی دیمه‌شق وه گێڕاویه‌ته‌وه که نیلیاس ماوه‌ی بیست شه‌و له ئه‌شکه‌وتی شاخ‌یکدا خۆی شارده‌وته‌وه، چل شه‌و، له‌وماوه‌یه‌ش قه‌ل و دال خوادنیان بۆ هیناوه !

^۱ ابن عساکر (۹ / ۲۰۵)

^۲ ضعیف الیه: ابن عساکر، هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، واتا - تاریخ دمشق -

^۳ موضوع: ابن عساکر: (۹ / ۲۰۶)

(محمد بن سعد)^(۱) فرموده‌ی کی هیناوه که هه‌لبه‌ستراوه و گوايه: چوار پیغه‌مبه‌ر تانیستاش له‌ژياندا ماون، دوودانه‌یان له‌سهرزه‌وین و دوانیان له‌ئاسمان، (ئیلیاس و خضر) له‌سهرزه‌وین و (ادریس و عیسی) له‌ دوانیان له‌ئاسمان (علیه السلام) پیشت‌ر باسی (خضر و ئیلیاس) مان کرد و به‌پیی ده‌قی فرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) یه‌کلامان کرده‌وه، (وه‌ب کوری منبه) یش کۆمه‌لی باسی هیناوه که گوايه: ئیلیاس داوای له‌خوا کرده گیانی بکیشی کاتیگ گه‌له‌که‌ی به‌درۆیان کرده‌وه و باوه‌ریان پی نه‌هیناوه نازاریان دا، نازله‌لیک یان چوارپی یه‌هات که له‌شیوه‌ی ناگردابوو، ئیلیاس سواری نه‌و نازله‌ بوو، خوای گهره‌ش په‌روبانی بو نازله‌که کردو نوری بۆله‌به‌رکردو ناره‌زووی خواردن و خواردنه‌وه‌ی لی سهنده‌وه کردی به‌فریشته‌یه‌کی مروّف شیوه‌ی زه‌مین ئاسمانی، نیت وه‌سیه‌تی خوژت بو (ئیل یه‌سه‌ع) کوری (اخبوط) به‌جی هینشت، به‌لام نه‌و جوړه قسمو باسانه بی بناغه‌و هه‌لبه‌ستراون و کاری ئیسرائیلی یه‌ لاده‌ره‌کانه، باش وایه نه‌ به‌روایان پی بکه‌ین نه‌به‌درۆشیان بخه‌ینه‌وه، به‌لام پروکاری ناشکرای گیرانه‌وه‌کان له‌راستی یه‌وه دوورن، خوای گهره‌ زاناره .

نه‌و فرموده‌یه‌ش که (ابوبکر البیه‌قی) هیناویه‌تی زۆر زۆر لاوازه، که‌گوايه (انس کوری مالک) له‌سه‌فه‌ریکدا له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر دا (ﷺ) پرنیای که‌وتۆته دۆلنکه‌وه، له‌وی (انس) چاوی به‌پیاویک که‌وتوه که‌ نزیکه‌ی سی سهد بال بالای به‌رزبوه‌و له‌خوای گهره‌ پاپاوه‌ته‌وه که‌ بیگات به‌یه‌کی له‌که‌سانی ئومه‌تی محمد (ﷺ) وه‌لینی ببوریت، (انس) ده‌لی چومه‌ دۆله‌که‌وه، پیاویکم دی به‌و بالاو به‌رزی یه‌وه، پیی گوتم: تو ده‌لینیت ؟ گوتم: من نه‌نسم خزمه‌تکاری پیغه‌مبه‌ری خام، فرمووی: نه‌و له‌کوی یه‌ ؟ گوتم: نه‌وه‌تا لیره‌یه‌ گوینی له‌قه‌سه‌کانته، فرمووی: بۆم بینه‌و سلّوی منی پی بگه‌ینه‌و پیی بلّی ئیلیاسی برات سلّوت لی ده‌کات، هتد، دیاره‌ نه‌مه‌ پرووه‌داویکی راست نیه‌، چونکه‌ باسما‌ن له‌وه‌ کرد که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌رباره‌ی بالای به‌رز فرموویه‌تی: (خوای گهره‌ که‌ ئاده‌می دروست کرد، وای دروست کرد که‌ شه‌ست بال بالای به‌رز بی)^(۲) تا ده‌گاته‌ نه‌و شوینه‌ی ده‌فه‌رموین: (له‌و پۆژوه‌ خه‌لکی هه‌ر بالایان له‌که‌م بوونه‌وه‌دایه‌) وه‌که‌س بالای به‌و ناگات، نیت چۆن ئیلیاس (علیه السلام) بالای سی سهد بال و زیاتریش بووه‌ ؟ له‌لایه‌کی تره‌وه‌ چۆن ئیلیاس (علیه السلام) فرمان ده‌کات که‌ پیغه‌مبه‌ر (محمد) (ﷺ) بچیت بۆلای،

^۱ موضوع: ابن عساکر. هه‌مان سه‌رچاوه .

^۲ له‌باسی ژبانی ئاده‌م دا (علیه السلام) ته‌خریجی نه‌م فرموده‌یه‌مان کرده .

له کاتیڤدا نه گهر نهویش بې دهبې نهو بیت بولای سهررداری هه موو پیغه مبه ران، وه یان گوايه سالای يهك جار خواردن دهخوات، له کاتیڤدا وتراوه که نارهنووی خواردن و خوارندنه وهی لی سهندراوه ته وه، هه روه ها شتی هه لبه ستر او (موضوع) له م باره یه وه که م تازر هه یه، به لام به پیویستی نازانین باسیان بکه یین .

له هه موویان باشت له مانه نهو گنیرانه وه یه یه که (ابو بکر بن ابی الدنیا)^(۱) ده بیاته وه سهر (ثابت) که ده فهرمویت: ئیمه له گهل (مصعب کوپی زوبه ییر) دابو یین له (کوفه) چوومه نهو دیو دیواریکه وه تا کو دوو رکات نوژ بکه م، نوژم ده ست پی کردو نه م نایه ته م خویند: ﴿حَمَّ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ ذِي الطَّلُ﴾ (غافر: ۱ - ۲) ، ته ماشام کرد پیاو یك له دوامه وه راوه ستاوه به سواری هیستره به لکه یه وه چند پارچه قوماشیکی یه مانای له بهردابوو، پیی گوتم: نه گهر که یشتیتیه (غافر الذنب) لهو نایه ته دا . بلی: نهی لی بوردهی گوناها ن لیم ببوره، وه نه گهر گوتم: (وقابل التوب) بلی: نهی ته وبه وه رگر ته وبه م وه رگره، وه نه گهر گوتم: (شديد العقاب) بلی: نهی خاوه ن سزای سهخت، سزام مه ده ! وه نه گهر گوتم: (ذِي الطَّل) بلی: نهی دریزه پی دهر، دریزه به ره حمه تی خوت بده له سهر من، کاتیک لام کرده وه که سم به دی نه کرد، هاتمه دهر وه وه بده وایدا گهرام و پرسیارم کرد لهو خه لکه ناخو پیاو یکی له و جوړو ره نگه تان دیوه به سواری ولاختیکی به لکه وه بوبیت و پارچه به رگی یه مانای پتیه بیت ؟ وتیان: که سی بهو جوړه لی ره وه نه هاتوه، دیار بوو نهوان نه یانندی بوو، به لام ئیلیاس بوو (عیه السلام)

﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ لَمُخْضَرُونَ﴾ (الصافات: ۱۲۷)، واتا: که له که ی ئیلیاسیان به درو ده کرده وه و باوه ریان پی نه ده کرد، به لام نهوانه سازو ناماده کراون بو سزا، جایان له دنیا و دوا پوژدا سزا ده درین، یان له دوا پوژدا، وادیاره یه که میانه، وه کو راقه کارانی قورئان و میژوو نووسان فهرموویانه، ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ (الصافات: ۱۲۸) واته جگه لهو به ندانه ی خوای گهره، له ناو گه له دا، که دلسوز و باوه رداربوون، نهوانه سزا نایانگریته وه، ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ (الصافات: ۱۲۹)، واتا: نهوانه ی مانه وه، یان نه وه ی بو چاکه کارو خوانه ناسه کانیان مایه وه نه وه بوو که هه میشه به چاکه باسیان بکری له ناو گه لانی زهوی دا، هه روه کو خوای گهره ده فهرمویت: ﴿سَلَامٌ عَلَيَّ﴾ (الصافات: ۱۳۰)، واته سلاو له سهر ئیلیاس، دهر باره ی (ال یاسین) ووتراوه: عهره به کان هه ندی جار (نون) ده نووسین

^۱ ضعیف: ابن عساکر (۹/ ۲۱۶) .

بهناوه ووه به شتی تر دهیگوږن، بۇ نمونه: به (اسماعیل) ده لیت: (اماعین) وه به (اسرائیل) ده لیت: (اسرائین)، وه به (ئیلیاس) ده لیت: (ئیل یاسین) وه به جوړنکی تریش خوینراوه ته وه، که نه م جوړه یه: ﴿سَلَامٌ عَلٰی یَاسِیْنَ﴾ واته: سلاو له نالی یاسین: سلاو له نالی محمد، (ابن مسعود)^(۱) یش له گهل چهند که سیکي تر خویندویانه ته وه به م جوړه: ﴿سَلَامٌ عَلٰی اِدریسین﴾ ده گیرنه وه که (ابن مسعود) فهرمویه تی: (ئیلیاس) هر (إدریس) ه . به لام راست وایه که (ئیلیاس) و (إدریس) (علیه السلام) دوو که سی جیاوازن خوی گوره زاناتره .

(ابن جریر)^(۲) له میژوه که یدا ده لیت: جیاوازی له نیوان زانایان دانیه دربارهی هوالی رابورد وه کان و گهلان و نومه تی نیمه ش سهاره ت به وه ی که کاروباری بنی اسرائیل دراوته ده ست یوشه ی کوپی کالب کوپی یوفنا، که یه کیك بوه له هاوه لانی موسا (عیه السلام) هاوکات زاوایشی بوه، واته میړدی (مهریه م) ی خوشکی بوه، هر نه م دوو که سه بوون که له ناو بنی اسرائیل دا زور له خوا ده ترسان، یه کیان یوشه ع و نه وی تریان (کالب) بوو، هر نه وانیش بوون که هانی بنی اسرائیلیات دها تاکو بچنه شاره که وه و پزگاری بکن، وه کوخوای گوره له سهر زاری نه وان گو تیان: ﴿ادخلوا علیهم الباب اَنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ﴾ (المائدة: ۲۳) (ابن جریر) ده فهرمویت: پاش (یوشه ع) یش کاروباری بنی اسرائیل درایه ده ست (حزقیل کوپی بوډي).

^۱ ضعیف الیه: ابن عساکر (۹ / ۲۰۷)، ابن ابی حاتم (۷۵۵۶)، الطبری: (۵ / ج ۲۶۱).

^۲ التاريخ: (۱ / ۲۷۱) .

﴿چیرۆکی ژبانی حزقیل (درو و سه لامي خوی له سه ریبت﴾

خوای گه وه ده فره مویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ..... وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ (البقرة: ۲۴۳).

(محمد کوپی اسحاق)^(۱) له (وهب کوپی منبه) وه ده گێڕێته وه که کاتی که خوای گه وه گیانی (کالب کوپی یوفنا) ی کیشا دوا ی یوشهع (عليه السلام) (حزقیل) جینگه ی گرت وه، ئەم (حزقیل) ه (عليه السلام) له قورئاندا پودا وه که ی باس کرا وه به بی ئه وه ی ناوی بی، له م باره ی وه (ابن اسحاق)^(۲) ده فره مویت: ئەو گه له له ده ست په تایه ک پرایان کرد، نیت لایاندا یه سه ر لادۆلێک، خوای گه وه ش پنی فره مون (بمرن) ئەوانیش تیکرا هه مویان مردن، چه ندین ده سته ی شیر هاتنه سهریان و گوشته که یانی خواردن و ئیسقانه کانیان بو ما وه یه کی زۆر به و نا وه دا بلا و ببوونه وه .

(حزقیل) (عليه السلام) به ویدا تیپه ری و سه رنجی له و ئیسک و پرو سکا نه دا و بیر لئ ده کرد نه وه، پنی گو ترا: نایا چه زده که ییت خوای گه وه زیندوویان بکا ته وه و توش به چاوی خۆت ببینی ؟ فره موی: به ئی، فرمان کرا که ئەو ئیسقانه گوشت بگرن و ده مار هکان لێک به سه رتینه وه، به و جو ره فرمان کرا له لایه ک خوای گه وه وه بو جی به جی کردنی ئەو فرمانه، نیت گه له که تیکرا زیندو و بوونه وه هه ستانه سه ری و به یه ک ده نگ فره موویان (الله اکبر). (أسباط)^(۳) ده رباره ی مانای ئەو ئایه ته گێرانه وه یه کی هینا وه که ده یبا ته وه سه ر (ابن مسعود) ئەویش له کۆمه لی ها وه لی پیغه مبه ره وه (ﷺ) که ئایه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ..... ثُمَّ أَخِيَاهُمْ﴾ (البقرة: ۲۴۳) ده رباره ی دانیش توانی شاریکه – گوندیکه – که ناوی (داوردان) بو وه به لای (واسط) دا، په تای تا عونیا ن تیکه وت، له به رنه وه زۆربه ی خه لکه که ی پرایان کردو له ده ره وه ی شاره که له که نا ریکی تر وه نیشته جی بوون، به لام ئەوانه ی مابوونه وه له شاره که هه مویا ن له ناوچوون، ئەوانی دیکه زۆربه یان ده رباز بوون، جا که تا عونه که نه ما، ئەوانه ی ده ره وه ی شار گه رانه وه بو شاره که، ئەوانه ی مابوونیش وه له شاره که دا و له تا عون بزگار ببوون، وتیان: ئەمانه هاو پیمانن که مه ردانه تر له ئیمه فریای خویان که وتن، جائه گه ر ئیمه ش وه کو ئەوانمان بکرا یه زۆربه مان تیدا نه ده چووین، له به رنه وه نه گه ر ئەم جا ره تا عون بیت ره ناومان ئەوا له گه ل ئیوه دا کو په و ده که یین شار چۆل ده که یین، سه ره له نو ی به و نزیکانه دیسان تا عونه که گه رایه وه ناویان، ئەوانیش

^۱ ضعیف الیه: ابن جریر: التاريخ (۱ / ۲۷۲)

^۲ ضعیف: ابن جریر: تاریخ (۱ / ۲۷۲)

^۳ حسن: رواه ابن جریر (۱ / ۲۷۱) تاریخ .

كەژمارەيان سى و ئەوئەندە ھەزار كەس بوون پايانكرد و خۇيان گەياندە دۆلى (أفصح)،
 فريشتهيك لەوسەرى دۆلەكەو ئەوى تريان لەمسەرى دۆلەكەو ھاواريان لى كردن و
 پىيان گوتن: بمرن، ھەموويان مردن و تەنھا ئىسك و پروسكيان لەو دۆلەدا مابوونەو،
 پاش چەند سەردەمانىك (حزقيل)ى پىغەمبەر (عليه السلام) بەو دۆلەدا رەت بوو، كە ديمەنى
 ئەم ھەموو ئىسك و پروسكەى مرقەكانى بىنى، ھەلوئىستەيكەى كردو لەپى دەست و
 پەنجەكانى خۆى دەگوشى، وەكو بىھويت پرسىارىك بكات، خواى گەرە وەحى بۆ نارد و
 فەرمووى: ئايا دەتەوى نىشانىت بدم كەچۆن چۆنى ئەمانە زىندوودەكەمەو ؟ فەرمووى:
 بەلى، ئەو، واتە حزقيل (عليه السلام) پىشتريش بىرى لەكارو تواناى خواى گەرە دەكرەو،
 ئىتر پىى گوترا: بانگى ئەو ئىسك و پروسكانە بكە، ئەويش فەرمووى: ئەى ئىسك
 پروسكەكان خواى گەرە فرامانتان پى دەكات كە كۆبىنەو، ئىتر ئىسقانەكانى ھەريەكە
 لەو كەسانە يەكيان گرتەو، تەنانت ھەندىكيان ھەل دەفرين بۆلاى تەواو كەرەكيان،
 پاشان فرمانى پىكرا، كەبانگيان لى بكات و بلى: ئەى ئىسقانەكان خواى گەرە فرامانتان
 پى دەكات كە بەگۆشت داپۆشرىن، پەيكەرە ئىسقانەكان گۆشتيان گرت، خوئىيان تى
 ھاتەو، ئەو بەرگانەيان لەبەر كرايەو كە كاتى خۆى لەبەرياندا بوو، پاشان فرمانى پى
 كرا كە بانگيان بكەو پىيان بلى: ئەى لاشەكان خواى گەرە فرامانتان پى دەكات كە
 ھەستقە سەرى، ئەوانىش ھەموويان ھەستانەسەرى و زىندووبوونەو.

(اسباط)^(١) دەفەرموئىت: (منصور) لە (مجاھد)وہ پىى وايە كە ئەوان لەگەل
 زىندووبوونەو ھەستانە سەرى و گوتيان: ﴿سبحانك اللهم وبحمدك لا اله الا انت﴾، ئىتر
 بەزىندوويى گەرەنەو بۆ شارەكەو بۆناوى كەس و كاريان، ئەوان، واتا كەس و
 كارەكانيان، دەيانزانى كە ئەوانە مردوون، شوئىنەوارى مردن بەرپوخسارىانەو ديار بوو،
 كراسيان لەبەرئەدەكرد، مەگەر وەك بۆ ئەو نەريت، ژيان تانەو كاتەى كە خواى گەرە
 ويستى و ديسان مراند نىەو، سەبارەت بەژمارەيان راو بۆچوونى جياواز ھەيە: (ابن
 عباس)^(٢) دەفەرموئىت: ژمارەيان چوار ھەزار كەس بوو يان ھەشت ھەزار كەس بوون،^(٣)
 ئەويش دەفەرموئىت: نۆ ھەزار كەس بوون، ديسانەو لە (ابن عباس)وہ ھاتووہ كە چل

^١ حسن اليه: ابن جرير (٢ / ج ٢ / ٨٧٥٢).

^٢ حسن اليه: ابن جرير (٢ / ج ٢ / ٥٨٦).

^٣ سندە لا باس به: ابن ابي حاتم (٢٤١٤).

هزار بوون، (سعید کوپی عبدالعزیز)^(۱) ده‌فرمویت: نه‌وان خه‌لکی (نه‌زوعات) بوون، (ابن جریج) له (عطاء)^(۲) هوه ده‌گیریت‌هوه که نه‌وه نمونه‌یه‌که ده‌هینریت‌هوه که (حذر من قدر) نیه، واتا مروؤ ناتوانی خوی بیاریزی له‌وه‌ده‌ری له‌سه‌ری نووسراوه و همرده‌بی پروودات، دیاره قسه‌ی جمهور له‌گه‌ل نه‌وه‌دایه که روداوه‌که پرویداوه.

(پیشه‌وا نه‌حمه‌د)^(۳) گیرانه‌وه‌یه‌کی هیناوه که ده‌یبات‌هوه سهر (ابو عبیده الجراح) که پنیان وتووه: نه‌وه‌په‌تای تاعونه له‌شام پرویداوه، (عبدالرحمن کوپی عوف) یش ده‌فرمویت: من زانیارم له‌و باره‌یه‌وه له‌لایه‌و گویم لی بوو که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمووی: (نه‌گه‌ر تاعون له‌شوینیکدا بوو، نیوه‌ش له‌و شوینه بوون، رامه‌که‌ن و سه‌ری خوتان مه‌لمه‌گرن، خو نه‌گه‌ر بیستتان که‌له‌شوینیکی تر - شاریکی تر - تاعون بلایووه‌ته‌وه، نه‌وامه‌چنه نه‌وشوینه‌وه). همره‌ها پیشه‌وا نه‌حمه‌د گیرانه‌وه‌یه‌کی تری هاو واتای نه‌مه‌یان هیناوه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموویه‌تی: (نهم دهرده‌ه‌لانی تری پیش نیوه‌ی پی سزا دراوه، جا نه‌گه‌ر بیستتان له‌خاکیک دا بلایووه، نه‌وامه‌چنه نه‌و خاکه، وه‌نه‌گه‌ر له‌شوینیکا بلایووه‌وه‌که نیوه‌ی تیدا بوون رامه‌که‌ن و نه‌وجیه‌یه به‌جی مه‌هینل)^(۴).

(ابن اسحاق)^(۵) ده‌فرمویت: به‌لام باسی نه‌وه‌ی بو‌نه‌کردین که (حزقیل) (علیه السلام) هاوه‌ی چه‌ند سال له‌ناو بنی اسرائیل دا هاوه‌ته‌وه‌و نینجا خوی گه‌وره گیانی کیشاوه، کاتیک (حزقیل) (علیه السلام) کوچی دواپی کرد، (بنو اسرائیل) نه‌وه‌لین و په‌یمان یان له‌بیرچووه‌وه که دا بوویان به‌خوی گه‌وره، بو‌یه روداوه‌کانیان له‌لاگه‌وره‌بوو، ده‌ستیان دایه بت په‌رستی، یه‌کیک له‌و بتانه‌ش که ده‌یانپه‌رست ناوی (بعل) بوو، له‌به‌رته‌وه خوی گه‌وره پیغه‌مبه‌ریکی تری بو په‌وانه‌کردن که ناوی نیلیاس کوپی یاسین کوپی فنحاص کوپی عیزار کوپی هارون کوپی عمران بوو، که له‌گه‌ل ژیا‌ننامه‌ی (خض) دا (علیه السلام) ژیا‌نی (نیلیاس) یشمان (علیه السلام) باس کرد، پاش نه‌ویش خوی گه‌وره کاروباری بنی اسرائیلی سپارد به پیغه‌مبه‌ریکی تر که ناوی (ئیل یه‌سه‌ع) بوو، (علیه السلام).

^۱ حسن الیه: ابن ابی حاتم (۲۴۱۰).

^۲ حسن الیه: ابن ابی حاتم (۲۴۱۱).

^۳ متفق علیه: المسند (۱ / ۱۹۴)، نجاری (۵۷۲۹)، مسلم (۵۷۲۵).

^۴ المسند (۱ / ۱۹۳).

^۵ ضعیف الاسناد: ابن جریر، التاريخ (۱ / ۲۷۳).

﴿پیغمبه‌ری خوا نیل یه‌سه‌ع (دروو سلاوی خوای له‌سه‌ر بیټ)﴾

خوای گه‌وره له‌ناوهرآستی پیغمبه‌راندا ناوی له‌قورئاندا هیناوه و ده‌فرموی:

﴿إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَهُدَّادَ وَكَانَ قُتَيْبًا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (الانعام: ۸۶)، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرموی١: ﴿وَإِذْ ذَكَرُ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ (ص: ۴۸).

(ابن اسحاق) گپ‌رانه‌وه‌یه‌کی بردوده‌ته‌وه سهر (قتاده)^(۱) نه‌ویش له (الحسن) وه که ده‌فرموی٢: دواي (ئیلیاس) (علیه السلام) (نیل یه‌سه‌ع) (علیه السلام) کرا به پیغمبه‌ر، نه‌ه‌نده‌ی خوای گه‌وره ویستی له‌ناویاندا مایه‌وه بانگه‌وازی ده‌کردن بۆ خواپه‌رستی و دریزه‌دان به‌نایینی (ئیلیاس) تا‌کو خوای گه‌وره گیانی کیشا، پاشان نه‌وگه‌له چه‌ندین نه‌وه به‌ریان لی که‌وته‌وه ده‌ستیان دایه تاوان و خراپه‌کاری، گه‌لێک که‌سی سته‌مکاریان تیدا په‌یدا بوو، ته‌نانه‌ت پیغمبه‌رانیشیان شه‌مید کرد، پاشایه‌کی سه‌رسه‌خت و سته‌مکاریان تیدا په‌یدا بوو، ته‌نانه‌ت پیغمبه‌رانیشیان شه‌مید کرد، پاشایه‌کی سه‌رسه‌خت و سته‌مکاریان هه‌بوو، وتراوه: نه‌وپاشایه، نه‌وپاشایه بووه‌که (ذو الکفل) ی پیغمبه‌ر (علیه السلام) پنی فهرمووه نه‌گه‌ر تو ته‌وبه‌بکه‌یت و له‌گوناهان بگه‌رپیته‌وه ده‌چپته به‌هه‌شته‌وه، له‌مه‌شه‌وه پیغمبه‌ره‌که‌ش (علیه السلام) به‌ (ذو الکفل) ناوبراو ناسرا، چونکه که‌ فاله‌تی چوونه به‌هه‌شه‌تی نه‌وپاشایه‌ی کرد، نه‌گه‌ر ته‌وبه‌بکات و په‌شیمان بیته‌وه واز له‌گوناه بیټی.

(محمد کوپی ئیسحاق)^(۳) ده‌فرموی٢: ناوی (نیل یه‌سه‌ع) ی کوپی (أخطوبه)، (ابن عساکر) یش ده‌فرموی٢: ناوی (اسباط) ی کوپی (عه‌ده‌ی کوپی شو‌تلم) ی کوپی نه‌فرانیم کوپی یوسف پیغمبه‌ره (علیه السلام) وتراوه: نا‌مو‌زای (ئیلیاس) (علیه السلام) بووه، وتراوه: کاتی خو‌ی له‌گه‌لێشیدا له‌نه‌شکه‌وته‌که‌ی ژیر شاخی (قاسیون) دا خو‌ی شار‌دوده‌ته‌وه له‌ده‌ست پاشا سته‌مکاره‌که‌ی (به‌عله‌به‌گ)، دوا‌یی له‌گه‌لێشیا پو‌یشته‌وه بۆ شار‌ه‌که، کاتیک (ئیلیاس) (علیه السلام) به‌رزکرایه‌وه بۆ ناسمان (نیل یه‌سه‌ع) (علیه السلام) جیگه‌ی نه‌وی گرته‌وه له‌ناو گه‌له‌که‌یدا و پاشان خوای گه‌وره کردیشی به‌پیغمبه‌ریان، وتراوه: که‌له‌ (بانیاش) دا نیشته‌جی بوون، هه‌روه‌ها ناوی (نیل یه‌سه‌ع) به‌چه‌ند جو‌رێک خو‌ینراوه‌ته‌وه که‌ نه‌مانه‌ن: (نیل یه‌سه‌ع)، (نیل یه‌سه‌ع)، (لیه‌سه‌ع) که‌ هه‌موویان هه‌ر هه‌مان ناون بۆ هه‌مان پیغمبه‌ر (علیه السلام) ژیا‌نی (ذو الکفل) یشمان له‌دواي ژیا‌نی

^۱ منکر: چونکه (اسحاق کوپی بشر) ی تیدا‌یه که‌ تو‌مه‌تی درو‌زنی دراوه‌ته‌ پال

^۲ ضعیف الاسناد: ابن جریر (۲۷۳).

(ایوب) (علیه السلام) باس کرد، چونکه وتراوه: گوايه (ذو الکفل) کوپی (ایوب) ه، خوای گهوره زاناتره.

ابن جریر و هندیکی تر گوتویانه :ورده...ورده... بنی اسرائیلییه کان نقومی گوناھو تاوان بوون، دهستیان دایه بت پهرستی و نازاردان و شهید کردنی موسلمانان و باورداران و پیغمبه ران، له تۆله ی نهوش دا خوای گهوره پاشای سته مکارو خوین پریژی بو ناردن، جگه له مانهش دوژمنی تریشی بو ناردن، نه ریتیان وابوو که هرکات دژی دوژمنه کانیان جهنگیان بکردایه، (تابوتی پهیمان) یان له گه ل خوایاندا ده برد که له (قبه الزمان) دایاننا بوو، ههروه کو پیشووتر باس مان کرد، بههوی بهرکه تهی نه وتابوته وه خوای گهوره سه رکه وتوو ی ده کردن به سهر دوژمنانیاندا، نه وتابووته شوینه وارو میراتی (ثال و موسا و ثال هارون) ی تیدا بوو (علیه السلام)

هه ندی جهنگیان له گه ل خه لکی (غهزه) و (عه سقه لان) کرد، که نه وان به سهر بنی اسرائیل دا زال بوون و زور نازاریان دان و تابوته که یان لی سه ندن، کاتیک پاشای بنی اسرائیل یه کان نه وه والهی بیست به لاداهات و مرد، له وساته دا گه له که ی وه کو مه پی بی شوان په رته وازه و تاک و لو کهوتن، تاکو خوای گهوره دیسان پیغمبه ریکی بو په وانه کردن که ناوی (شمویل) بوو، داوایان له م (شه مویل) ه کرد، (علیه السلام) که پاشایه کیان بو دابنی تاکو به سه روکایه تی نه و پاشایه ده ست بکه ن به له ناو بردنی دوژمنه کانیان، که پاشان به یارمه تی خوای گهوره باسی ده کهین (ابن جریر) ده فهرمویت ماوه ی نیوان کوچی دواپی یوشه ع تاناردنی نه شمه ویل (علیه السلام) چوارسه د و شه ست سال بووه وچه ندین پاشا له و ماوه یه دا گوپراوه .

﴿پېغه مبهري خوا شه مويل (د رودو سلاوي خواي له سهر بېت)﴾

ناوی (شه مويل) يان (نه شمه ويل) هو کوړی بالی کوړی علقه مهی کوړی يه رخام کوړی يه هو کوړی تهو کوړی (صوف) ی کوړی علقه مهی کوړی (ماحت) ی کوړی (عموصا) ی کوړی (عزريا) يه، (مقاتل) ده فرمويت: له نه وه و پشتي (هارون) ه (عليه السلام) وه (مجاهد) یش ده فرمويت: ناوی نه شمه ويل کوړی ه لفاقايه، له مهش زیاتر باس نه کراوه دهرباره ی نه وهی ناخوړه چله کی ده چیت هوه سهر کام له پېغه مبهرانی پيشين (عليهم السلام) خواي گه وړه زاناته ره .

(السدی)^(۱) گېړانه وه يه کی هیناوه که ده بیاته وه سهر ابن مسعود و هاوه لان و (الثعلبي) که فرمويانه: کاتیک عه ماليقه کان له خاکی (غزه) و (عسقه لان) دا زال بون به سهر بنی اسرائیلی يه کانداو ژماره يه کی زوریان لی کوشتن، گه لیک له لاهو کانیان لی به ديل گرتن، نيتړ پېغه مبهرايه تی له ده سته ی (لاوی) يه وه پچرا، له ناویاندا، هره مه موویان که ده چوونه وه سهر نه و پشته له ناوچوون جگه له ژنيک نه بی که دوو گیان بوو، نه م ژنه له خواي گه وړه پارايه وه که خواي گه وړه کوړنکی بداتی خواي گه وړهش کوړنکی پی به خشی و ناوی نا (نه شمه ويل) (عليه السلام) که به زمانی عبری مانای (اسماعیل) ه، و اقا (سمع الله دعائی): خواي گه وړه نزاکی بیستم وری گرت، کاتیک نه شمه ويل پنگه یشته، دایکی ناردی بو مزگهوت تا کو لای زانایه کی خواناس پیبگات، لای نه و پیاوه مایه وه، کاتیک (نه شمه ويل) (عليه السلام) بالق بوو، شه ویک گوینی له ده نگیک بوو له لایه کی مزگهوت ه که وه بهرو گوینی نه و دهات، نه شمه ويل پا پهری له خو، وایزانی نه وه پیاو چاکه که یه بانگی ده کات، به پیاوه که ی گوت: توبووی بانگت کردم ؟ پیاوه کهش وتی: به لی، نه بادا ترساییت، پاشان پیی گوت: برونه وه، نه ویش نووست، دیسان بانگی کرده وه، تا سیه هم جار، تومز نه مه (جبریل) ه (عليه السلام) بانگی ده کات و نه ویش هات به لایه وه، پیی فرموو: په وړه دگارت توی کرده ته پېغه مبهر بو گه له که ی خو، خواي گه وړهش له قورنانی پیروژدا له م باره يه وه ده فرمويت: ﴿أَلَمْ تَرَ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَي الْعَالَمِينَ﴾ (البقره: ۲۴۶ - ۲۵۱)، خویننه ری به ریز ده توانیت سودله ته فسیره کان وریگری بو مانای نه م نایه ته پیروژانه .

^۱ حسن الاسناد: ابن جریر (۱/ ۲۷۶).

نۆربهی پاقه کارانی قورئانی پیروژ فەرموویانه: ئەو پیغەمبەرە ی که خوای گەرە لەم باسەدا پروداوە که یان دەگیرێتەو (شەمویل) (علیه السلام) و تراو: (شەمعون) (علیه السلام) و تراویشە هەردوو ناوێکە هەریەکە سەن، و تراو: یوشەع (علیه السلام) بەلام بۆچونەکی دوا یان زۆر دوورە، هەرە کو (ابن جریر) لە میژوو دەفەر مویت: لە کۆچی دوا یی یوشەعەو تاکو ناردنی شەمویل (علیه السلام) ماوێ چوار سەد و شەست سال لە نیوانیاندا هەبوو، خوای گەرە زانائە . مەبەست لەو یەکە: کاتێک ئەم گەلە جەنگ و کوشتاری ستەمکاران لە سەریان و دوژمنەکانیان تەواو شەکەت یان کردن، لەو سەردەمەدا چوونە لای پیغەمبەرەکیان و داوایان لێ کرد کە پاشایەکیان بۆ دیاری بکات تاکو سەر پەرشتیان بکات و ئەمانیش بریار یاندا گوێ رایە لێ بکەن و جەنگ بکەن و بەرگری لە خۆیان و خاک و پە یام و پۆلە کوژراو و بەدیل گیراوەکانیان بکەن، پیغەمبەرەکیان، و اتا: شەمویل (علیه السلام) پێی فەر موون: ﴿هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُيْبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ أَنْ تَقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَنْ نَقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَتَانَا قَلْبًا كُيْبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ واتە: ئەگەر جەهاتان لە سەر دا بنێ، گران نابێ بە لاتانەو و دەیکەن ؟ گو تیان: ئەدی چی شتی رینگە مان لێ دەگرێ ؟ بۆچی نایکەین لە کاتێکدا ولاتی خۆمان بەجێ هێشتوو و منال و کەس و کارمان دیل و دەست بە سەرن ؟ هەقی خۆمانە جەنگ و کوشتار لە پێناو ئەمانە بکەین، ﴿فَلَمَّا كُيْبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾، واتە: کاتێک جەنگمان لە سەر دانان – کەبیکەن دژی دوژمنەکانیان – کەچی ئەوان پششتیان هەنکرد و ئەیانکرد، مەگەر کەمیکیان نەبێ، خوای گەرەش ناگاداری ستەمکارانە – کەچی دەکەن – ئەوان لە گەل پاشاکەیاندا لە پەربەرە کە نە پەڕینەو – و اتا نەچوونە ئەو بەرەو – ژمارە یەکی کە میان نەبێ، گەرەنەو و نکولیان لە جەنگ کرد: ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلَكًا﴾ واتە: پیغەمبەرەکیان پێی گوت: خوای گەرە طالوتی کردو بە پاشاتان (الثعلبي) دەفەر مویت: پاشاکەیان ناوی طالوتی کوپی قەیش کوپی ئەفیل کوپی صارو کوپی تە حوژت کوپی ئەفیح کوپی ئەنیس کوپی بنیامین کوپی یەعقوبی کوپی ئیسحاق بوو (علیه السلام) پێشتر طالوت پێشەوەر بوو، (عکرمه) ^(١) و (السدي) ^(٢) فەر موویانە ناو هێن بوو، (وہب کوپی منبە) یش ^(٣) فەر مویت: پێستە خوشکەر بوو، هەرەو ها شتی تریش

^١ ضعيف الاسناد: ابن جرير (٢) ج ٢ / ٦٠٣

^٢ حسن الاسناد: ابن أبي حاتم (٢٤٦١)

^٣ ضعيف الاسناد: ابن جرير (١) ج ١ / ٦٠١

دەربارەى پيشەكەى طالوت و تراوه، خواى گەورە زاناترە . ﴿ قَالُوا أَيُّ يَكُونُ لَكَ الْمَلِكُ عَلَيْنَا وَتَخُذْ أَحَقُّ بِالْمَلِكِ مِنْهُ وَلَمْ يَزَلْ سَعَةً مِنَ الْمَالِ ﴾، و اقا: چۆن دەبى ئەوە بىرى بە پاشامان لەكاتىكدا ئىمە لەئەو شايسەتەترىن بۆ پاشايەتى و خو ئەو خاوەن مال و سامانىش نىيە – هيندەى ئىمە، واباس كراوه كە پىغەمبەرايەتى لەتيرەى (لاوى)بوو پاشايەتیش لەتيرەو دەستەى (يەهوذا)بوو، كاتىك زانىيان ئەم پاشايە لەدەستەو تيرەى (بنىامين)ە، بەدلىان نەبوو، تەشەرو تانەيان لەوپاشايەتەى دەداو دەيانگوت: ئىمە لەئەو زياتر شايسەتى پاشايەتىن، واباس دەكەن كە هەژار بوو، بۆيە دەيانگوت: ئەو هەژارە چۆن دەبى بەسەرماندا بىرئىتە پاشا – كاتىك لەئەو دەولەمەندترىن؟، ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ پىغەمبەرەكەيان (عليه السلام) فەرمووى: ئاخىر ئەم پياو خواى گەورە خوى هەلى بژاردووە لەناو تانداو كردووەتە پاشاتان، جگە لەورەش لەئىو زاناترە، و تراوه: زاناترە لەكاروبارى جەنگداو لەئىو زەلامترو بەخووە ترە، و تراوه: خواى گەورە وەحى ناردووە بۆ (شەمويل)(عليه السلام) و پىي فەرموووە كە هەركەسىك لەبنى ئىسرائىلى يەكان درىژى يەكەى هيندەى درىژى ئە داردەستەى – يان گۆچانەى – وەهەركەدىتە لات ئەو شاخەى پى^(۱) . كەچەريو پۆنى قودسى تىدايە هەل دەچىت يان هەل دەكفىت، بنى اسرايلى يەكان كەوتنە پىوانەكردنى خوڤان بەدرىژى ئەو داردەستە، بەلام جگە لە (طالوت) هىچيان درىژى يەكەيان هيندەى درىژى داردەستەكە نەبوو، وە كاتىك هاتيشە خزمەتى (شەمويل)(عليه السلام) شاخە پىر لەپۆنەكەى هەلگفاو ئەويش كردى بە پاشا بەسەريانەو، و تراوه وشەى (الجسم) لەنايەتەكەدا مەبەستى درىژى بالايەتى كە هيندەى درىژى داردەستەكەبوو، هەروەها و تراوه: طالوت لەهەموويان جوانترىو، بەلام پوكارى نايەتەكە وا نيشان دەدات كەلە هەموويان جوانتر و زاناتر بوو لەدواى (شەمويل)ى پىغەمبەريانەو (عليه السلام) ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلِكًا مِّنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خواى گەورەش خوى پلەوپايەموولك و سامان بەهەركەسى دەدات كەخوى – اقا خوا دەيەويت.

﴿وَقَالَ لَهُمْ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ أَن يَأْتِيَكُمْ الْقَابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَ آلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنَّ كُنْتُمْ مَّؤْمِنِينَ﴾، و اقا: پىغەمبەرەكەيان پىي گوتن بەلگە بۆئەو بزانن كە ئەوپياو – و اقا طالوت – پاشايەكى گونجاو ئەو يەكە ئەوتابوتەتان بۆ دەهينىتەو كەچەند كاتە لىتان براو مایەى دل ئارامىتانه لەلايەن پەرورەدگارەو، و ئەو مىراتىەيشى تىدايە كەلەلايەن كەس و كارو شۆينكەوتوانى موساو ھاپونەو بۆتان

^۱ مەبەست لەشاخى ئاژەلەكە چەرى پۆنى ھەسانى تىدەكرا – و مرگىر .

ماوه تەو، ئەو تابووتە فریشتەکان ھەلی دەگرن و بۆتان دەھیننەو، ئەمەش ئایەتیکی خوایی و بەلگەییکی گەورە بۆتان ئەگەر باوەردارن ، دیارە ئەوێش بەھۆی پیرۆزی ئەوپیاوہ باشەو - واتا طالوت - دەستان دەکویتەو، وتراوہ :لەناو تابوتەکەدا تەشتیکی زێڕینی تێدابووہ کە سینە ی پێغەمبەرائی لەسەر شۆراوہ تەو، وەوتراوہ : نەخێر (السکینە) لەو ئایەتەدا مانای بۆنیکی خۆشە، وتراوہ : ئەو تابوتەلە کاتی جەنگدا وەکو پشیلە دەنگیکی لی ھاتوو، بەوێش بنی اسرائیل دلدیا دەبوون لەسەرکەوتنی جەنگەکیان، وتراوہ : لەناو تابوتەکەدا چەند پلێتیکی گرانبەھای پەیمانی تەو پاتی تێدابوو، لەگەڵ ھەندی لەو گەزۆیەیی کەلەکاتی گەمارۆکەدا خوای گەرە بەسەریاندا باراندبووی . (تَحْمِلُ الْمَلَائِكَةُ)، واتا : تابوتەکە فریشتەکان بەبەرچاوی خۆتانەو ھەلی دەگرن و بۆتان دەھیننەو، تاکو ببیتە بەلگە ئاشکرا بۆتان و بەسەریشتانەو و دلدیا بن لەوێ کە زۆر لەجینی خۆیتە طالوت پاشاتان بێ .

وتراوہ : کاتیک عەمالیقەکان تابوتەکیان لەجەنگدا لەبنی اسرائیلی یەکان سەندو بۆخوایان برد، خەستیانە ژێر یەکیک لەبەتەکانیانەو، پۆژیک تەماشایان کرد تابوتەکە لەسەرسەری بتەکە دانراو، دایانگرت و لەژێر بتەکەدا دایانناوە سبەیی بەیانی تەماشایان کرد دیسان لەسەرسەری بتەکە، ئەوانیش پریان ھەستاو زانیان ئەم کاری پەرەردگار، بۆیە لەشارەکی خوایان تابوتەکیان دور خستەو و ناریدیان بۆ گوندیک لەگوندەکانیان، بەمەش خوای گەرە گەردنی دوچاری نەخۆشیەک کرد، کەئەمەش درێژە کێشا، ئێتر تابوتەکیان لەدوومانگا بەست و پەوانیان کرد، وتراوہ : فریشتەکان مانگاکانیان بەو ئاراستەیدا لیخوری تاکو ھاتنە بەردەم دەستەیک لەپیاو ماقولانی بنی اسرائیل، ئەوان بەچاوی خوایان تابوتەکیان دەبینی، ھەرەکو چۆن پێغەمبەرەکیان (ﷺ) بۆی باس کردبوون ئاوەھاش تابوتەکە ھاتەو لایان، خوای گەرە زاناترە چۆن چۆنی تابوتەکە ھاتەو تەو، بەلام پوکاری ئاشکرای ئایەتەکە وانیشان دەدات کە فریشتەکان ھەلیان گرتوو، ئەگەر چی زۆربەیی پافەکارانی قورئان ئەوێ یەکەمیان باس کردوو .

﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً يَدُّهُ﴾ واتا : کاتیک طالوت سەربازەکانی جیا کردوو و بەرو جەنگ بەرێکەوتن، پێی گوتن : خوای گەرە بەدەریایەک تاقیتان دەکاتەو، جەھەرکەس لەناوی ئەو دەریای خواردوو ئەو لەمن نیە - واتا لەگەڵ من نیە، ئەو کەسە لەگەڵ من ئەو نیە کە لویچینکی

لئى دەخواتهوه . (ابن عباس)^(۱) دهفهرمويت: ئەو پوباره، پوبارى ئەردەن بووه، طالوت
 فەرمووى ھەركەس لىئى بخواتهوه — مەگەر تەنھا لويچىك ئەوا بۆى نىھ لەگەل مندا
 بەشداری ئەم جەنگە بکات، (السدى)^(۲) دهفهرمويت: سوپاکەى ھەشتا ھەزار کەس بوو،
 ھەفتاوشەش ھەزار کەس لەوانە لەناوى دەریاکەیان خواردەوهو تەنھا چوار ھەزار کەسى
 لەگەلدا مایەوه، بەلام دیارە ئەمەش جیگەى قسەو باسە چونکە خاکى ئەوسای (بیت
 المقدس) ھەلئى نەدەگرت کەسوپایەکی ھەشتا ھەزار کەسى جەنگى تیدا بکات . خوای
 گەرەش زاناترە .

لەرھوتى ئایەتەکاندا کەباسى (طالوت) و سوپاکەى دەکات، خوای گەرە
 دهفهرمويت: کاتیک طالوت و ئەوانەى لەگەلیدا بوون لەدەریاکە پەڕینەوه، خوای و
 باوەرداران، گوتیان: ئەمڕۆ ئیمە لەوزەماندا نىھ بەرەنگارى جالوت و سوپاکەى ببینەوه،
 چونکە ئەوان ژمارەیان لەئیمە زۆر ترە، بەلام لیژەدا ئەوانەى کە بەنیاز بوون بەخوای
 خوایان بگەن ، گوتیان: زۆرین ئەو گروپ و دەستانەى کەکەم بوون و زالیش بوون بەسەر
 گروپ و دەستەى زۆر دا بەناوى خواو بە یارمەتى خوا، خوای گەرەش لەگەل ئارامگرانە،
 کاتیک پووبەرھووى جالوت و سەربازەکانى بوونەوه، گوتیان پەرەردگارا ئارامگریمان پى
 ببەخشەو پیمان چەسپ بکەو بەسەرگەلانى بى بېوا دا سەرکەوتوویمان بکە، دیارە ئەوان
 داواى ئارامگرییان کرد لەپرووى لاشەبى و دەروونىەوه، خوای گەرەش نزاکەى وەرگرتن
 وە بەناوى خواو بەھاوکارى خوای گەرە توانیان تىکیان بشکینن ئەگەر چى زۆریش
 لەئەوان کەمتر بوون بەژمارە، ھەرەکو خوای گەرە دهفهرمويت بە پىغەمبەرمان محمد و
 یاوهرانى دەریارەى جەنگى بەدر: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِدَرِّ وَائِمٍ اَذْلَهُ فَاَقْبُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 سەرەنجامى جەنگەکە داود جالوتى کوشت و پاشایەتى و مایەدارى و حیکمەتى و
 زانیارى لەوشتانەدا بەداود بەخشى کەخۆى مەبەستى بوو — واتا خوای گەرە .

لەو ئایەتەدا خوای گەرە ئاماژە بەنازایەتى و جەرەزەبى داود دەکات (علیه السلام)،
 چونکە توانى سەرکردەو پاشای بى بېروایان بکوژى، دیارە ھەركات سەرکردەى سوپا، یان
 پاشای ولات لەجەنگدا بکوژى یان بەدیل بگیری ئەوا ئەو جەنگە ئەو پەرى تىکشکانە بۆ
 بەرانبەر، هیچ سەرکەوتنىکی جەنگ ھیندە گرنگ نىھ بەقەدەر ئەو جەنگەى کەسەرکردەى
 دوزمن بکوژى و پالەوانەکانیان بەدیل بگیری، بۆیە باوەرداران سەرکەوتن و ئاینى خوا

^۱ حسن الیه: ابن جریر (۲ / ج ۲ / ۶۱۸)، ابن ابی حاتم (۲۵۰) .

^۲ حسن الأسناد: ابن ابی حاتم (۲۵۰۲)، ابن جریر (۲ / ج ۱ / ۶۲۲) .

سەرکەوتنی بە دەست هێنا چونکە سەربازەکانی طالوت بۆ خوا کاریان دەکردو بەهۆی تاقیکردنەوەی ناوی پووبارەکەیشەووە دوو پوولواواژەکانیان لێ جیاکرایەووە و دل پر لە باوەرەکان مانەووە .

(السدي) دەگێڕێتەووە کە داود (عليه السلام) بچووکترین مندالی باوکی بوو لەناو سیازدە براکاندا، (طالوت) هانی بنی اسرائیلی یەکانی دەدا بۆ جەنگ کردن و بە سەربازەکانی دەگوت: هەرکە سێک جالوت بکوژێ کچەکە ی خۆمی دەدەمێ و دەیکەمە هاوبەشی مالهەم، (داود) (عليه السلام) بە (هەندەری بەرد) جەنگی دەکرد و زۆر دەستی راست بوو، لەناو خەڵکەکاندا گوێی لێ بوو بەردێک بە داودی گوت: من بە کارینە، چونکە بە من جالوت دەکوژێ، (داود) یش (عليه السلام) بەردەکە ی هەنگرت و فری دا، دیسان بەردێکی تر هاتە قسە: پاشان بەردێکی تر بەم جوړە هەرسێ بەردەکە ی هەنگرت و کردیە ناو بەرد هەندەرەکەووە. کاتی کە هەردوو بەرە ی جەنگ پوو بە پووی یەکتەر پاووەستان، جالوت سنگی دەریە پڕاندو دوو بە دوو بە داودی گوت: دوو بکەووەرەووە من حەزناکەم بتکوژم، داود (عليه السلام) فەرمووی بە لām من حەزناکەم بتکوژم، سێ بەردەکە ی پێشووی هێناو خستیه ناو دەزگای هەندانه کەووە ئینجا خولاندیەووە، تاکو سێ بەردەکە بوون بە بەردێک ^(١) ئینجا پووبە پووی جالوت هەلیدا، سەری جالوتی تەقاند، سوپاکە ی پەرتەواژە بوون و بە شکاوی رایان کرد، (طالوت) یش پەیمانەکە ی خۆی بردە سەر و کچەکە ی خۆی لێ مارە کرد و لە مالهەمە کیشی دا هاوبەشی کرد، (بنی اسرائیل) یەکان داودیان لەمەووە زۆر خوش دەویست و بگرە لە (طالوت) یش زیاتر نزیک ی دەبوونەووە، واباس دەکەن: گوايه: (طالوت) ئێرە یی پێ بردووە و هەوێ داووە بیکوژێ، بە لām تەکتیکەکە ی سەرکەوتوونەبووە، زانایانیش رینگەیان بە (طالوت) نە دەدا کە داود بکوژێ، بە لām ئەو جەنگی بە پیاکردو هەمویان ی لەناو برد، کەمیکیان نە بێ، پاشان زۆر پەشیمان بوووە لەو کارە ی و تەو به ی کرد و زۆر دەگریا، تەنانهت سەرزەویشی بە فرمیسکەکانی خۆی تەر دەکرد، کاتی کە دەچوو بۆ گۆرستان، پوژیکیان لە پەنمانەووە بانگ کرا و گوترا: ئە ی طالوت ئیمەت کوشت بە لām ئیمە هەرزیندوین، ئازارمان دەدەیت کاتی کە مەردوشین، بەمەش طالوت زۆر زیاتر لە جاران دەگریا و دەترسا، ئینجا کەوتە پرسیارکردن لە زانایان و گوتی: ئایا مافی تەو بە کردنم هەیه ؟ و ترا: ئایا هەروا بە زانایی ماویت ؟ تاکو توانی ژنیک ی خوا پەرست

^١ بەردەندەر: قوچەقانی: مقلع: قاذفە .

بدوژیتیه وه، ژنه که (طالوت) ی برد بۆ سه ر گوژی (یوشه ع) (علیه السلام) و تراوه: ژنه که داوای له خوای گه وره کرد تا کو یوشه ع له گوژه که ی هاته دهره وه و فهرمووی: ئه وه پوژی قیامه ته ؟ ژنه که گوتی: نا... به لام ئه وه طالوته هه وائت ده پرسسی و ئه یه وی پپرسی ئاخو مافی ته و به ی هه یه ؟ فهرمووی به لی، باده ست به رداری ملک و پاشایه تی ببی و بپوات کوشتار بکات له پیناوی خوادا تا کو ده کوژیت، پاش نه مه (یوشه ع) (علیه السلام) مرده وه، (طالوت) یش هات ملک و مانی بۆ داود به جی هیشت و پویششت و سیازدهش له کوژه کانی له گه لیدا پویششت بۆ جهاد، کوشتاریان به بی بروایان کرد تا کو شه هید بوون، و تراوه: هه رله به ر ئه وه یشه خوای گه وره دهرباره ی ئه وه ده فهرموینا: ﴿وَأَنَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ وَالْجَمَّةُ وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ﴾. (ابن جریر)^(۱) به م جوژه باسی کردوه، گه ر چی زۆربه ی ئه م گیرانه وه یه مایه ی سه رنج و پرسیار کردنه .

به لام (محمد کوپی ئیسحاق)^(۲) ده فهرمویت: ئه وه پیغه مبه ره ی که زیندو کرایه وه و هه والی ته و به کردنی به (طالوت) راگه یاند (ئیل یه سه ع کوپی اخطوب) بووه (علیه السلام) (الثعلبی) یش واباس ده کات که ژنه خواناسه که (طالوت) ی هینا وه بۆ سه ر گوژی (شه مویل) (علیه السلام) ئه ویش زۆر هه ره شه ی لیکرد دهرباره ی ئه وه ئاژاوه یه ی که دوا ی ئه و - واتای دوا ی مردنی نه شه مویل - تاویانه ته وه، ئه مه شیان گونجاوتره، په نگه له خه ودا بینییتی، نه ک له ناو گوژه که ی هاتیته دهره وه، ئه وه یان هه رگیز به موعجزه پوویدا بی، که موعجزه ش ته نها بۆ پیغه مبه رانه، ئه و ژنه ش پیغه مبه ر نه بووه، خوای گه وره زاناتره .

(اهل التوراة) پینان وایه که ماوه ی کاتی له پاشایه تی بوونی (طالوت) وه تا کو شه هید بوونی خو ی و کوژه کانی چل سال بووه . خوای گه وره زاناتره

^۱ التاريخ (۱: ۲۷۸) .

^۲ هه مان سه رچاره (۱: ۲۸۰) .

﴿پیغهمبهری خوا داوود (درودوسلاوی خواى له سه ریئت)﴾

ناوی (داود کوپی نیشا کوپی عوید کوپی عابر کوپی سہلمون کوپی نہخشون کوپی عوینادب کوپی نیرم کوپی حصرون کوپی فارص کوپی یههوزا کوپی یهعقوب کوپی نیسحاق کوپی ابراهیم) ه (علیه السلام)

(محمد کوپی نیسحاق)^(۱) گپرانهوهیهکی هیناوه له (وہب کوپی منبہ) بهوه که دهلیت: داود (علیه السلام) پیایوکی بالاکورتی چاوشین مووتهنک ودلیاک و پوخوش بووه، (جالوت) ی کوشت له (قصرام حکیم) ی نزیک میرگی (حضر) و بنی اسرائیلی یهکان له مہوہ داودیان زور خوش دہویست و به تہاوتی پرویان لهئو کردو (طالوت) تارادہیک ئو خوشهویستی یه نہماو فراموش کرا، سہرنجام مولک و پاشایهتی و دہسلات درابہ داود (علیه السلام)، بہمش بہرہیهکی گہورہ له لایہن خواوہ درابہ داود (علیه السلام) ئویش کوکردنہوہی پیغهمبہرایهتی و پاشایهتی بوہ لهئودا، چونکہ دہبواہ پاشایهتی بو دہستہیک بواہ و پیغهمبہرایهتیش بۆدہستہکی تر، بہلام ہردوکیان له (داود) دا (علیه السلام) کوکرایوہ، ہرہوہ کو خوا گہورہ لہم بارہیوہ دہفرمویت: ﴿فَوَرَّاهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة: ۲۵۱)، لہم ئایہتہدا ئامازہبہوہ دہکات ئہگہر خواى گہورہ پاشاکانی تہکردایهتی سہرکرده بہسہر خہلکی یہوہ ئہوا خہلکی بہہیز خہلکی لاوازیان لہناودہبرد، لہبر ئہوہ وتراوہ: (دہسلاتدار - دادپہرہر - سنبہری خواہی لہزہوی خوادا)^(۲) وہ (عثمان کوپی عفان) یش دہفرمویت: (خواى گہورہ ئہوہی بہدہسلاتداریک لایدہبات بہ قورٹان لاینابات)، واتا ہندی جار پاشا دہتوانی شتی وا خراب لہناو خہلکی دابن بریکات کہ بہقورٹان بن بر تاکری.

(ابن جریر) لہمیژوہکیدا دہفرمویت: کاتیک جالوت ہات تاکو پوبہروی (طالوت) بیٹہوہ، پنی گوت: بوم وەرہ پیشہوہ یان من بوت دیمہ پیشہوہ و بوت دادہبہزمہ مہیدان، (طالوت) خہلکہکھی پال پنیوہنا بو دواوہو (داود) یش بہرہو پیش خوی کوتاو جالوتی کوشت، لہمہوہ خہلکہکھی لایانکرد بہلای (داود) داو زور خوشیان دہویست و (داود) یان کردہ پاشایان، وتراوہ: ئہمش بہ فرمانی (شہمویل) (علیه السلام) کراوہ، تہنانہ

^۱ ضعیف الاستناد: ابن جریر، التاريخ (۸/ ۲۸۱).

^۲ ضعیف: البیهقی (۷۳۷۲)، البزار (۱۵۹۰)، الکامل رابوعدی (۳/ ۳۶۱) الالبانی - الضعیفة (ج ۶۰۴ - ۱۶۶۱ - ۱۶۶۴).

هندی و تریانه: (شهمویل) (علیه السلام) بهرلهو پرووداوهش (داود)ی کرده پاشایان، بهلام رای نۆزبهی جمهوری زانایان وایهکه پاش کوشتنی جالوت پاشایهتی درا به (داود)علیه السلام) خوای گهوره زاناتره .

(ابن عساکر)^(۱) لهسعید کوپی عبدالعزیز دهگیرتهوه که: داود له (قصرام حکیم)جالوتی کوشتوه و ئهو پوبارهش که لهئایهتهکهدا ناوی هاتوه هر هه مان پوباره تانیستاش هر لهو شوینهی خوی ماوه، خوای گهوره زاناتره: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مَّا نَشَاءُ يَا جَالُ أُوْبَي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلْنَا لَهُ الْحَبِيدَ . أَنْ اِعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (سبأ: ۱۰ - ۱۱) ، ههروهه خوای گهوره دهفرمویت: ﴿فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعَلَّمْنَا سَخْرَتَنَا مَعَ دَاوُدَ الْجَبَالِ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ . وَغُلَّتْهُاءُ صَنْعَةً لِّئُوسِ لَكُمْ لِيُخَصِّنْكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهُلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ﴾ (الانبیاء: ۷۹ - ۸۰)، لهم ئایهتانهدا خوای گهوره باسی ئهوه دهفرمویت کهخوای میهره بان بههری زیرهکی پیشهیی پی بهخشیوه، لهوانهش دروستکردنی زری لهناسن، بۆکاتی جهنگ،ئهویش بهجۆرێک زۆر تۆکمهو جۆش دایدهپرشت، بهراڤهیهک که خوای گهوره لهباسی تۆکمهیی و (زری)یهکانی (داود)دا (علیه السلام) لهقورئاندا دهفرمویت: (علیه السلام) واته بزمار نهیدهبری،ههروهکو (مجاهد)^(۲) و (قتاده)^(۳) و (حکم)^(۴) و (عکرمه)وایان فرمووه، لهلایهکی ترهوه (حسن البصری)^(۵) و (قتاده)^(۶) و (اصمش) فرموایانه:خوای گهوره بهجۆرێک ناسنی بۆ (داود)نهرم کردبوو، کهبهدهستی ناسایی ناسنی لوول دهکرد و پنیویستی بهگهرمکردن وچهکوش نهبوو، (قتاده)^(۷) دهفرمویت: (داود) (علیه السلام) یهکه کهسه که زری له ماددهی زهره دروست کردوه، کهپیش ئهو لهپلێت دروست دهکرا، (ابن شوذب) دهفرمویت: (داود) (علیه السلام) ههموو پوژێک زری یهکی دروست دهکرد و دهیفرۆشت بهشهش ههزار درهم، وهلهفرموده ی پیغه مبهریش دا (ﷺ) هاتوه که دهفرمویت: ﴿چه لآترین و پاکترین شت که مروؤ بیخوات - پهیدای بکات

^۱ تاریخ دمشق (۱۷ / ۸۱) .

^۲ صحیح الیه: ابن جریر (۱۲ / ج ۳۳ / ۶۸)

^۳ حسن الیه: عبدالرزاق (۲۳۹۹)، ابن جریر (۱۲ / ج ۳۳ / ۶۸)

^۴ حسن الیه: ابن جریر (۱۲ / ج ۳۳ / ۶۸)

^۵ السیوطی بۆ (ابن ابی حاتم) پشت راستی کردوه توه .

^۶ صحیح الیه: ابن جریر (۱۲ / ج ۳۳ / ۶۷)، عبدالرزاق.

^۷ حسن الیه: ابن جریر (۱۲ / ج ۳۳ / ۶۷)

- نه‌وه‌یه که به‌ره‌می کاسبی خودیخوی بیت، وه پیغه‌مبه‌ری خواش داود به‌ری ره‌نجی ده‌ستی خوی ده‌خوارد - به‌وه ده‌ژیا^(۱).

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدًا وَفَصَلَ الْخُطَابَ﴾ (ص: ۱۷ - ۲۰) له‌باره‌ی واتای ئەم ئایه‌ته‌وه (ابن عباس)^(۲) و (مجاهد)^(۳) سه‌باره‌ت به‌وشه‌ی (الید) فهرموویانه: واته هیزو گوی رایه‌نی، واته: داود (علیه السلام) خاوه‌ن هیزو ئازابوه له‌خواپه‌رستی و کرده‌وه‌ی چاک دا، (قتاده)^(۴) ش ده‌فهرمویت: خوای گه‌وره توانایه‌کی باشی داوه‌تی له‌به‌ندایه‌تی کردنی خوای گه‌وره‌دا وه‌شاره‌زایی باشیشی داوه‌تی له (نیس‌لام) دا، ئەم پیغه‌مبه‌ره ئازداره، به‌شهو شه‌و نویژی ده‌کردو پۆژی ئاپۆژن‌کیش به‌پۆژوو ده‌بوو، له‌فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ریشدا هاتوه خو‌شه‌ویست‌رین پۆژوو به‌لای خواوه پۆژووی داوده، ئەو نیوه‌ی شه‌وگار ده‌خه‌وت سی یه‌کی شه‌وگار هه‌لده‌ستایه‌وه و شه‌ش یه‌کی ده‌خه‌وته‌وه، پۆژنیک به‌پۆژوو ده‌بوو، پۆژی دواتر به‌پۆژوو نه‌ ده‌بوو. ^(۵)، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ كُلَّ لَهْ أَوَّابَ﴾ (ص: ۱۸ - ۱۹)، وه ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّا جِبَالَ أَوَّي مَعَهُ وَالطُّيْرَ﴾ (سبأ: ۱۰)، واته: ئیمه فرمانمانی به‌شاخه‌کان کرد که له‌گه‌ل داود ته‌سبیحات و زیکری خوا بکه‌ن، ئەمه‌ش لی‌کدانه‌وه‌ی (ابن عباس)^(۶) و (مجاهد)^(۷) ه (علیه السلام) ده‌باره‌ی ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته که خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُنَى وَالْأَشْرَاقَ﴾، واته ئیمه شاخه‌کانمان بو پی مل کرد بوو که له‌گه‌ل داود دائیواره و به‌یانیان ذکرێ خوا بکه‌ن، چونکه خوای گه‌وره ده‌نگی‌کی زۆر خوشی پی به‌خشی بوو، ته‌نانه‌ت وتراوه: کاتیک ذکرێ ده‌کردو کتیبه‌که‌ی خوی ده‌خوینده‌وه بالنده‌کان به‌ناسمانه‌وه راده‌وه‌ستان و شاخه‌کانیش هه‌موویان به‌دوایدا دوباره‌یان ده‌کرده‌وه ذکرێ خویان ده‌کرد به‌تایبه‌تیش ئیواره‌و به‌یانیان، (الأوزاعی)^(۸) ده‌فهرمویت: (داود ده‌نگی‌کی ئه‌وتوی پی درابوو، که هیچ که‌سی‌کی پینه‌ده‌گه‌یشته‌وه له‌خوشی دا، ته‌نانه‌ت بالنده‌و درنده‌کانیش

^۱ صحیح: بخاری (۲۰۷۲)

^۲ ابن جریر (۱۲ / ج / ۱۷۰)

^۳ صحیح: ابن جریر (۱۲ / ج / ۱۷۰)

^۴ صحیح: عبدالرزاق (۲۵۸۲)، ابن جریر (۱۲ / ج / ۱۷۰)

^۵ متفق علیه: النجاری (۱۱۳۱)، مسلم (۲۷۳۱)

^۶ صحیح: ابن جریر (۱۲ / ج / ۱۷۰)

^۷ صحیح الیه: ابن جریر (۱۲ / ج / ۱۷۰)

^۸ ابن عساکر: تاریخ (۱۷ / ۹۹)

لە دەوری کۆدەبوونەوه -بۆگۆتگرتن لەدەنگەکەى و نۆکرکردن - تاکو لەتینواندا و لەبرساندا دەمردن، بگرە پوبارەکان ئاویان پادەوستان: (وھب کوپى مئبە)^(۱) یش دەفەرموئیت: ھەرکەسێک گوئى لەدەنگى داود بوايە دەکەوتە ھەژان و جەزم بوون، ئەو زەبوری بەدەنگىکى وا دەخویند کە ھەرگیزھیچ گوێچکەيەك دەنگى وا خۆشى نەبێستوو،بۆیە مرۆف و جنۆکە و ئاژەل و ئالندەى لى کۆدەبوونەوه وگوێیان لى دەگرت،تەنانت ھى وایان تێدابوو لەبرسانا دەمرد حەزى نەدەکرد لەو دەنگە خۆشەى داود (علیه السلام) دووربکەوئیتەوه و بپوات ئاو و خواردن پەیدا بکات . (عبد الرزاق)^(۱) لە (ابن جریر)ھوہ دەگنریتەوه دەلیت: لە (عطاء)م پرسى دەربارەى خویندەنەوهى شیوہ گۆرانى، فەرمووی: مەبەست لەوچى یە؟ گویم لى بوو کە (عبید کوپى عمن) دەیفەرموو: داود (علیه السلام) ئامیزیکى ژەنینى دەھیناو بەدەم خویندنى زەبورەوه لى دەدا و دەنگەکەى دەگەراندەوه بۆلای خۆى، مەبەستى لەوہبوو کەخۆى گریانى بێت و ئەوانەى دەورو بەریشى بخاتە گریان .

(پیشەوا ئەحمەد)^(۲) فەرمودەيەکى ھیناوەکە بردویەتیەوه سەر (عروہ) کە دەفەرموئیت: (عائشە) فەرمووی: پێغەمبەر (ﷺ) گوئى لەدەنگى (ابو موسای ئەشعەرى)بوو کە قورئانى دەخویندەوه، پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (ئەبوموساش لەکەرەنای ئالى داودى پى دراوہ).

لە گنرەنەوہیەکى تردا کە (پیشەوا ئەحمەد)^(۳) بردویەتیەوه سەر (ابو ھریرە) کە پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (کارى زەبور خویندن بۆ داود ئاسان کرابوو، فرمانى دەکردو خۆى بەدەست و پێوەندەکانى و لاخەکەى بۆزین بکەن داوایدیش بەرلەئەوه لێدەبووہلە خویندنى زەبورەکەى - واتا بەر لەوہى و لاخەکەى بۆ زین و کوپان بکری داود تەنھا بەرھەم و پەیدا کردەى پەنجى شانى خۆى دەخوارد)، مەبەست لەوہ بووہ کە داود زۆر خێراو زیرەك بوہ لە خویندنى زەبورەکەیدا، وە فەرمودەى تری ھاومانای ئەم فەرمودەيەش ھەيە، کە بەپێویستى نازانین لێرەدا دوبارەیان بکەینەوه .

مەبەست لێرەدا لەوہیە: کەوشەى (قران)لەو فەرمودەيەدا، مانای (زەبور)، کە ئە پەيامە يە خواى گەورە بەوہحى ناردى بۆ داود (علیه السلام) گنرەنەوہیەکى تر ھەيە

^۱ صحيح الاسناد: المصنف (٤٦٦٥)

^۲ صحيح: احمد، المسند (٦ / ١٦٧)، عبد الرزاق، المصنف (٤١٧٧)، النسائي (١٠٩٣)

^۳ صحيح: المسند (٢ / ٣١٤)، النجاري (٣٤١٧)، ابن عساکر، تاريخ (٨٩ / ١٧)

دەفەرموئیت: ھاوکات لەگەڵ پیڤەمبەریتی یەکەى دا پاشاش بوو و دەست و پێوەندى خۆى ھەبوو و ھێندەى ماوێى کەمتر لەو ماوێەى پێویستە بۆ زین کردنى و لاخ توانیویەتى زەبۆرەکەى بخوینێتەو، ﴿وَاتَيْنَا دَاوُدَ زُبْرًا﴾ (الاسراء: ۵۵)، و اتا کتیبى زەبۆرمان بۆ داود نارد، پێشتر لەتەفسیرەکەماندا باسی ئەو ھەمان کرد کە لەمانگی ڕەمەزاندا بۆى دابەزیو و گەلیک حیکمەت و نامۆزگاری تێدا بوو، و دەربارەى ئەم ئایەتەش کە خۆای گەرە دەفەرموئیت: ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا الْخُطَابَ﴾ (ص: ۲۰)، و اتا: مۆلک و پایەییکی گەرەمان بە داود بەخشى لەگەڵ ھۆکمیکی بەکاردا، (ابن جریر)^(۱) و (ابن ابی حاتم)^(۲) لە (ابن عباس) ھو دەگێرنەو کە: دووپیاو کە کیشەیان ھەبوو لەسەر مانگایەک و ھاتن بۆلاى (داود) (علیہ السلام) یەکیان مانگاکەى لەوى تریان داگیر کردبوو، ئەوێ تریش نکولی لەو دەکرد، (داود) (علیہ السلام) بڕیارەکەى ھەلگرت بۆشەو، ھەر کەشەوداھات خۆای گەرە وەحى نارد بۆ داود (علیہ السلام) کە پیاوھ شکاتەرەکە بکوژى، جاگاتیک پۆزبوو ھو (داود) (علیہ السلام) بە شکاتکارەکەى فەرموو: خۆای گەرە وەحى بۆ کردوم کە تۆ بکوژم، منیش دەتکوژم و ھیچ ڕینگەییکی تریش لەبەر دەست دا نیە، -واتە بڕیارى خوا- دەئێى چی دەربارەى ئەو شکاتەى کە لەم پیاوھى دەکەیت ؟ پیاوھە کۆتى: ئەى پیڤەمبەرى خوا، سویند بەخوا من ھەقى خۆمە کە شکات لەم پیاوھ بکەم و داواى لەسەر بەرزیکەمەو، بەلام من پێش ئەمە باوکی ئەم پیاوھم کوشتو، (داود) (علیہ السلام) فرمانی بە پیاوھە کرد کە ئەم پیاوھ بکوژیتەو . (داود) (علیہ السلام) لەناو (بنی اسرائیل) دا ناوبانگ و خۆشەویستیەکی زۆرى ھەبوو، ھەموویان بەتەواو ھتى گۆنراپەلیان دەکردو فرمانیان نەدەشکاند، ئەمەش مانای ئەو ئایەتەى کە خۆای گەرە دەفەرموئیت: ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ﴾، سەبارەت بە (وَاتَيْنَا الْحِكْمَةَ) ش و اتا: پیڤەمبەراییەتیمان بەخشى، دەربارەى (فصل الخطاب) یش . (الشريح)^(۳) و (الشعبي)^(۴) و (قتاده)^(۵) و (ابو عبدالرحمن السلمی)^(۶) و ھەندیکى تر فەرموویانە مانای: خۆای گەرە بەھەرى جیاکردنەو ھى تاوانکارو تاوانپیکراوى پى داو ھو بەباشى ناسیونیەو ھو بەبڵگەو سویند خواردن ئەو ھستاو ھتەو .

^۱ حسن: ابن جریر (۱۲/ ج ۳ / ۱۳۸)

^۲ ابن ابی حاتم .

^۳ صحیح: ابن جریر (۱۲/ ج ۳ / ۱۴۰)

^۴ صحیح: ابن جریر (۱۲/ ج ۳ / ۱۴۰)

^۵ صحیح: ابن جریر (۱۲/ ج ۳ / ۱۴۰)

^۶ صحیح: ابن جریر (۱۲/ ج ۳ / ۱۴۰)

(مجاهد) ^(۱) و (السدى) ^(۲) فەرموويانە ماناى پىكان و تىگەيشتن و شارەزايى يە لەكارى دادوهریدا، (مجاهد) دەفەرموئىت: (فصل الخطاب) واتە: كورتهى يان پوختهى گفتوگوئى ناياب پەر لەحىكمەت و ھەلبژاردنى وشەى گونجاو بۆ شوئىنى شياوى خوئان، ئەمەش ناجۆرنىە لەگەل ئەو گىڤرانەوھەى كە (ابو موسى) ^(۳) ھىناوئەتەى لە (وھب كورپى منبە) ^(۴) ھوھ كە دەفەرموئىت: كاتىك جەنگ و دزى و درۆ زنى و شايەتەى درۆ پەرەى سەند لەناو بنى اسرايىليەكاندا داود (عليه السلام) زنجىرەى كى دادوهرى پى درا، كەلەئاسمانەوھ شوپ ببونەوھ بۆ بەردىكى بيت المقدس، كەلەزىر بوون، جاھەر كات دووكەس شەريان بوایە، بۆئەوھى بزانى كەكاميان لەسەر ھەقە پىنى دەگەيشتن و ئەوى تريان پىنى نەدەگەيشتن، بەوجۆرەش پەروى نەدەدا ھەتا پياوئىك پارچە مروارەى كى بەيەكئىكى ترسپاردبوو، لای دانا بوو، دوایى حاشاى لى دەكرد، ئىتر داردەستىكى ھىناو كرديە ناو بەردەكەوھ، جاكاتىك ھەردوو پياوھە كە ھاتنەلای بەردەكە پياوھ شكاتكارەكە بۆخۆى ماشىيەوھ، كەبەوھى تريان وترا: بىگرە بەدەستەوھ، دەستى بردبۆ داردەستە كەو داىە دەست شكاتكارەكە، كەمروارەكەش لەناويدا بوو، وتى: خوايە تۆ خۆت دەزانىت ئەگەر من ئەو مروارەم بۆ گەراندۆتەوھ يەكلای بكەرەوھ، ئىنجا زنجىرەكەى گرت و كارى خۆى لەسەر بنى اسرايىلى يەكان بەپايان ھىنا، ئىنجا زۆر بەخىرايى زنجىرەكە لەنىوانياندا بەرز كرايەوھ، ئەم پوداوەش لە لايەن زياتر لەيەك پاقەكارەوھ باس كراوھ بەھەمان واتا.

﴿وَقُلْ أَتَاكَ.....﴾ (حسن مآب) (ص: ۲۱ - ۲۵). پاقەكارانى قورئانى پىرۆز گەلنىك چىرۆك و پوداوى ھەمە جۆريان لىرەدا باس كردوھ كەزۆربەيان ئىسرائىلياتن و مەبەستمان بووھەكە باسيان نەكەين، چونكە گومانى زۆر ناپراستى زۆريان تىدايە، باش وایە پشت بەو چىرۆكانە ببەستين كەلە قورئانى پىرۆزدا باس كراون .

زۆربەى پىشەوايانى ئاينى ئىسلام، پراو بۆچوونى جىجايان ھەيە دەربارەى ئەوكړنووشەى كەلەسورەتەى (ص) دا ھەيە، ئاخۆ ئايا لەسوجدەگەرەكانە، يان ھەر سورژەى سوپاسگوزارى يە، لەم پووەوھ زاناكان بوون بەدوو بەشەوھ .

^۱ ضعيف: ابن جرير (۱۲ / ۲۳ / ۱۳۹)

^۲ حسن: ابن جرير (۱۲ / ۲۳ / ۱۳۹)

^۳ ضعيف جداً: ابن أبي حاتم (۱۸۳۳۹)

^۴ سنده ضعيف جداً: ابن عساکر، تاريخ (۱۷ / ۱۰۳)

(بخاری)^(۱) دهفهرمویت (محمد کوپی عبدالله) له (محمد کوپی عبید الطنافسی) نهویش له (العوام) هوه که دهلّیت: پرسیارم له (مجاهد) کرد دهرباره ی سوجهی سورتهی (ص)، نهویش فهرمووی: پرسیارم له (ابن عباس) کرد له کام نایه ته دا سوژده ده بهیت ؟ فهرمووی نهی نه تخویندو ته وه که خوای گه وه دهفهرمویت: ﴿وَمِنْ ذُرِّيَةِ دَاوُدَ سُلَيْمَانُ﴾ (الأنعام: ۸۴)، ﴿اُولَئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهَاذِمْ اَقْتَدِهْ﴾ (الأنعام: ۹۰) داود (عليه السلام) لهو پیغه مبه رانه که فرمانی کرد وه به پیغه مبه رتان (محمد) (ﷺ) که شوینی بکهویت، له بهر نه وه لهم جیگه یه دا داود و سوژده ی بردوه، پیغه مبه ری خویشمان هر له وشوینه دا - واته لهو نایه ته دا - سوژده ی بردوه .

(پیشهوا نه حمده)^(۲) فهرموده یه کی بردوه ته وه سهر (ابن عباس) که فهرموویه تی نهو سوژده یه له سورتهی (ص) دایه له سوژده گه وه کان نیه، گهرچی پیغه مبه رم بینوه (ﷺ) که سوژده ی تیذا نه بنجامد وه، هه ربهم جوړه (بخاری و ابوداود و ترمذی) و (النسائی)^(۳) گیراویانه ته وه (النسائی)^(۴) فهرموده یه کی هیئاوه که بر دویه تیه و سهر (ابن عباس) که پیغه مبه ر (ﷺ) لهو نایه ته ی سورتهی (ص) سوژده ی بردوه و فهرموویه تی: (داود سوژده ی ته وه ی تیذا بردوه و نیمه ش وه سوژده ی سوپاسگوزاری - بوخوا ی گه وه - سوژده ی تیذا ده بهین) . (ابو داود)^(۵) فهرموده یه کی بر دوته وه سهر (ابی سعید الخدری) که دهفهرمویت: پیغه مبه ر (ﷺ) له سهر دوانگه سورتهی (ص) ی خویند، کاتیک گه یشته نایه تی سوژده دابه زی و سوجهی برد، خه لکه کهش به دوا ی نه ودا سوژده یان برد، پوژی دوا یی دیسان هه مان نایه تی خویند، که گه یشته سوژده، خه لکه که خو یان ناماده کرد بو سوژده بردن، به لام نهو فهرمووی: (نهم سوژده یه ته وه ی پیغه مبه ریک بو، به لام ده بینم خوتان بو سوژده بردن ناماده کرد ؟) نیر دابه زی و سوژده ی برد . (پیشهوا نه حمده)^(۶) گیراوه یه کی هیئاوه که (ابو سعید الخدری) خه ونیکی بینی، له خه ویا (ص) ی ده نووسی، کاتیک گه یشته نه و نایه ته ی که سوژده ی تیذایه بینی که که ره سه کانی نووسینه که ی هه موویان سووجه یان برد، نهویش نهم خه ونه ی بو پیغه مبه ر (ﷺ) گیرایه وه،

^۱ صحیح: البخاری (۴۸۰۷) .

^۲ صحیح: المسند (۱ / ۳۶۰) .

^۳ صحیح: البخاری (۳۴۲۲)، ابو داود (۱۴۰۹)، الترمذی (۵۷۷) .

^۴ صحیح یشواهد: النسائی (۱۱۴۳۸)، الکبری و المتجبی (۲ / ۱۵۸)، بیهقی (۲ / ۳۱۹)، النسائی (۷۱۹) .

^۵ صحیح ابو داود: (۱۴۱۰) .

^۶ پیاوانی به متانه گیراویانه ته وه: المسند (۳ / ۷۸)، البیهقی (۲ / ۳۲۰) .

نیتەر لهو کاتهوه لهو نایهتهدا سوژدهی دهبرد . (الترمذی و ابن ماجه)^(۱) گێرانهوهیهکیان
 بردوتهوه سهر (ابن عباس) که دهفهرمویت: پیاویک هاته خزمهتی پیغهمبهر (ﷺ) و
 گوتی: ئهی پیغهمبهری خوا من وابینم که لهخودام - نازانم خهون بوویان خهیاڵ و
 راستی - لهپشتی درهختیکهوه نوێژم دهکرد، نایهتی سوژدهم خویند؛ درهختهکesh
 لهگهڵ نایهتی سوژدهکهدا سوژدهی برد، گویم لی بوو دارهکه لهسوجددهکی دا دهیگوت:
 پهروهردگار! بههۆی ئهمهوه لای خۆتهوه پادااشتم بۆ بنووسه، وهلهلای خۆت بۆم بکه
 بهزهخیره، بههۆی ئهمهوه تاوانهکانم لهسهر لابههره، لیم وهربگره ههروهکو چۆن لهبهندهی
 خۆت (داود) وهرت گرت، (ابن عباس) دهفهرمویت: بینیم که پیغهمبهر(ﷺ) ههستاو
 نایهتی سوژدهی خویندو چوه سوجددهوه، گویم لی بوو پیغهمبهر(ﷺ) ههمان ئهو
 پارانهوهیهی دهفهرموو که پیاوهکه لهو درهختهکهوه گێرایهوه، گهرچی ئهم گێرانهوهیه:
 وهکو (الترمذی) دهفهرمویت نامویه و لهیهک لایهنهوه گێردراوتهوه .خوای گهوره
 دهفهرمویت: ﴿فَقَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنْ لَهُ عِنْدَنَا لَزْلِفٌ وَحُسْنُ مَآبٍ﴾ (ص: ۲۵)، واتا ئیمه لهسهرئهوهوه
 لئی بوو دین و لهلای ئیمهش نزیک دهبیتهوه له پۆژی دوایی داو له دهسته پیرۆزو
 چاکهکان نزیک دهکینهوه بهو هۆیهوه ههروهکو لهفهرمودهی پیغهمبهردا (ﷺ) بهم جۆره
 ناماژهی پێ کراوه:(ئهوانهی داد پهروهرن لهسهر مینههری نوین لهلای راستی
 پهروهردگاروه، که ههردوو دهستی پهروهردگار ههر لای راسته، بۆئهو کهسانهیهکه
 دادپهروهرن لهناو خیزان و کس وکاری خویان وکاروباری حوکمداری و سپاردیهی دا)^(۲).
 ههروهها (پیشخوا ئهمحمد)^(۳) فهرمودهیهکی هیناوه له (ابو سعید الخدری)یهوه که
 دهفهرمویت: پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: خوشهویستری و نزیکترین کس بهلای خواوه
 لهپۆژی دوایی دا ئهوکهسهیه که پیشهوایهکی داد پهروهره، وهخراپترین کس کهخوای
 گهوره نۆز رقی لئی بیت لهپۆژی دوایی داو سهخت ترین سزای ههیت ئهوکهسهیه
 کهپیشهوایهکی ستهمکاره). (ابن ابی حاتم) گێرانهوهیهکی هیناوه کهدهبیاتهوه سهر
 (مالک کوری دینار) دهبارهی ئهم نایهته: ﴿وَإِنْ لَهُ عِنْدَنَا لَزْلِفٌ وَحُسْنُ مَآبٍ﴾ (ص: ۲۵)، کهلهو
 پۆژهدا -واته لهپۆژی قیامهت دا - داود (علیه السلام) لهلای پایهی عهرشی پهروهردگاروه
 رادهوهستی، خوای گهوره دهفهرمویت: ئهی داود ئهمپرش گهوهیهی من دهبرهوه بهدمنگه

^۱ ضعیف: الترمذی: (۵۷۹)، ابن ماجه (۱۰۵۳)، (۱ / ۲۴۲، رقم ۲۸۹).

^۲ صحیح: مسلم (۴۶۹۸)، النسائی (۲۲۱ / ۸).

^۳ ضعیف جداً: ابن جریر (۱۲ / ج ۲ / ۱۵۰).

خۆشەكەت بخوینە، ھەر ھەركو چۆن لە دنیا دا وات دەكرد، داود (عليه السلام) دەفەرمویت: ئەي پەروردگار! چۆت بتوانم بخوینم لەكاتێكدا ئەودەنگە خۆشەت لێ وەرگرتوومەتەوه ؟ خوای گەرە دەفەرمویت: ئەمڕۆ ھەمان دەنگت پێ دراوەتەوه، ئیتەر داود (عليه السلام) بەدەنگە خۆشەكەي گەرەیی پەروردگار دەردەبڕی، دەنگی بەرز دەكاتهوه، بەرادیەك كەخەلکەكەي بەهەشت دەست بەرداری ھەموو نەعمەتەكانی بەهەشت دەبن و گوێ بۆ ئەو دەگرن . ھەندێ لەپاڤەكارانی قورئان فەرمویانە: (داود (عليه السلام) ماوہی چل پۆژ لەسوجدەدا- لە دنیا دا - ماوہتەوه) ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ (ص: ۲۶) ، واتا: ئەي داود تۆمان كرده جێ نیشین -لەگەیانندی پەيامی خوادا -لەسەرزەوی تۆش دادپەرورەنە لەناو خەلکدا حوکم بدە، حوکمیکی ھەق، شوێن ئارەزوومەكەرە، چونکە ئەو ھیان سەرگەردان و گومرەت دەكات، پێی خواپیت لێ ون دەكات، ئەوانەي پێی خواپیشیان ون كردووە سزایەکی توند دەدرێن چونکە پۆژی لێپرسینەو ھیان لەیادی خوێان بردووەتەوه . (داود) یش (عليه السلام) زۆر بە جوانی پەیرەوی فرمانی خوای دەكرد، ئەو لەسەردەمی خۆیدا پێشەواو پێشەنگی گەرە بوو كە خەلکی شوینی ئەو دەكەوتن و نمونەي داد پەرورەي بوو لەسەرزەویدا، بەندایەتی و زیكری زۆر بوو بۆ خوای گەرە، تەنانت ھیچ سەعاتێك لەژیان و تەمەنی بەبێ عیبادەت و خواپەرستی نەبوو، نەبەشەوو نەبەرۆژ، چ خۆی و چ خێزان و مالهەكەي، ھەمیشە دەم بەسوپاس بوو بۆ سوپاسگوزاری خوای گەرە، ھەر ھەركو قورئانی پێرۆز دەربارەي سوپاسگوزاری خۆی و خێزانەكەي دەفەرمویت: ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكْرُ﴾ (سبأ: ۱۳)، (ابو بكر كوپری ابی الدنیا)^(۱) گێرانیو ھەكەي بردووەتەوه سەر (ابی الجلد) كە دەلیت: دەربارەي پرسیاری داود (عليه السلام) خویندوومەتەوه كە ئەو فەرموویەتی: ئەي پەروردگار! چۆن من بتوانم سوپاسی تۆ بكەم، كە من بەھۆی نەعمەت و بەخشیشەكانی خۆتەوه نەبێ سوپاسی تۆم پێ ناكری ؟ وتی: ئیتەر خوای گەرە وەحی بۆ ئارد و فەرمووی: ئەي داود ئایا ئازانیت كە ئەو شتانەي سوپاسی منیان پێ دەكەیت ھەر نەعمەت و بەخشیشی من بۆ تۆ ؟ فەرمووی: بەلێ ئەي پەروردگار! فەرمووی: دەي من پازیم كە بەوانەش سوپاسی من بكەیت . (البیهقی)^(۲) گێرانیو ھەكەي بردووەتەوه سەر (ابن شھاب) كە دەفەرمویت: داود (عليه السلام) فەرموویەتی:

^۱ ضعیف: المسند (۳ / ۲۲)، الترمذی (۱۳ / ۲۹)

^۲ منکر: الشعب (۴۴۶)

﴿الحمد لله كما ينبغي لكرم وجهه وعز جلاله﴾، واتا: سوپاس بۆ خوای گهوره، سوپاسیڭ که شایستهی گهورهیی پووی ئەوو پایەداری ئەو زاتە بیټ، خوای گهورهش وهی بۆناردو فەرمووی: ئەی داود تۆ شوین فریشتەکانی (حَفْظَة) کهوتوویت کهسوپاسی ئەوان دەلییتەوه!

(عبد الله کوپی مبارک)^(۱) له (کتاب الزهد) دا هەندیک لەحیکمەتەکانی داودی هیناوه ۱) لەگێڕانەوهی (وهب کوپی منبه) دا، کهدەفەرمویت: داود ۱) فەرموێتی: مافی ژیر ئەوهیه کهلەم چوار کاته بی ئاگانەبی، واتا شهوو پۆژی خۆی دابهش بکات بەسەر چوار کات دا – کاتی یەکەم لەپەرورەدگار بیاریتەوه، کاتی دووهم لەخۆی بپرسیتەوه، کاتی سێهەم بچیتە لای دۆست و یاهورو کهسه نزیکهکانی تاکو کهم و کوپی و ناتەواوی خۆی لەوانەوه ببیستێ و چارهسەری خۆی بکات، کاتی چوارەم تەرخان بکات بۆ سوود وەرگرتن لەنیعمەتەکانی ژيانەوهی بەرپنگەي حەلال و دروست، ئەم کاتانە دەبنە مایەي بوژانەوهی دل و پاکژی دەروون و ئاسودەیی ژيانی دنیاو سەرفەرازی پۆژی دوايی، هەروەها مافی ژیره کهسەردەمی خۆی بزانیټ و بناسیټ و زمانی خۆی بیاریزنیټ و پایەداری و شکۆمەندی خۆی – بەهۆی زمانی یهوه – لەدەست نەدات، مافی ژیره کهلەسی شت زیاتر بۆ هیچ شتیکی تر سەرقال و ماندوونەبی: یان تیشوو کۆبکاتەوه بۆ دواپۆژی خۆی، یان خەریکی کاسبی بی، یان تام و چیژ لەشتە حەللەکان وەرگیری.

(الحافظ ابن عساکر)^(۲) یش گەلیک لەوتە جوانەکانی (داود) ی (عليه السلام) هیناوه، لەوانەش ئەمانەیه: بۆ مندالی بی باوک وەکو باوکیکی دلنەرم به، بزانه تۆ چۆن دەچینی ئاواش دەدوریتەوه، چی بچینی ئەوهش دەدوریتەوه، ئەي خراپەچین تۆش سبەي دڤک و دال دەدوریتەوه، نمونەي ئەو وتار خوینەي کەنەزانه –وتار بۆ خەلکی دەخوینی – وەك ئەوکهسەي گوانییبێژەیهکه لەژورسەري مردویهکهوه گۆرانی بۆمردوه کهبلی، هەژاری دواي دەولەمەندی چەند ناخۆشه، لەوهش ناخۆشتر گومرایي دوايی باوهپداری و پینومايی، بزانه ئەگەر باسی تۆ لەناو خەلک دا بکری چەند پیټ ناخۆشه تۆش باسی هیچ کهسی –بەخراپە – مەکه ئەگەر بەتەنها خۆشت بیټ، مەنەت بەسەر کهسیکدا مەکه کهچاکەیهکت لەگەلدا کردوه، چونکه ئەوه دژمنایەتیتان لەنیواندا دەنیتهوه.

^۱ ضعیف: ل: وهب – الزمره (۲۱۳)

^۲ ابن عساکر: تاریخ دمشق (۱۷/ ۸۰-۱۰۹)

(محمد کوری سه‌عید)^(۱) گێڕانه‌وه‌یه‌کی که‌بردیوه‌تیه‌وه‌ سه‌ر (عمر مولی عفره) که‌ ده‌لێت: یه‌هودیه‌کان کاتێک پێغه‌مبه‌ریان بینی (ﷺ) که‌ژن ده‌هینی، گو‌تیا‌ن: ته‌ماشای نه‌مه‌بکه‌ن که‌ له‌خواردن تێر نا‌خوات - واته‌ ژن زۆر ده‌هینی - به‌خوا نه‌و پیاوه‌ جگه‌ له‌ ژن هینانی هه‌چی تری به‌لاوه‌ گرنگ نه‌یه‌، به‌م جو‌ره‌ ئێره‌ییان پێ ده‌برد که‌ژنی زۆره‌ و هه‌ر به‌وه‌ش عه‌یبداریان ده‌کرد په‌خنه‌یان لی ده‌گرت و ده‌یانگوت: نه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ر بی‌ت چۆن ده‌بی هینده‌ی ئاره‌زووی ژن هینان بکات ؟ به‌تایبه‌تیش (یحیی کوری اخ‌طب) وایده‌گوت، به‌لام خ‌وای گه‌وره‌ نه‌که‌سانه‌ی به‌درۆخسته‌وه‌ و فه‌رمووی نه‌مه‌ به‌خشیش و گه‌وره‌یی یه‌کی خ‌وایی یه‌ که‌به‌م پیاوه‌ - واته‌ محمد (ﷺ) دراوه‌، وه‌کو ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَمْ يَحْذَرُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ (النساء: ۵۴) وه‌پاشان هه‌ر هه‌له‌مه‌مان ئایه‌ته‌دا خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾ واته‌: هه‌روه‌ها ئالی (ئیه‌راهم)یش هه‌ر په‌یام و کتییی ئاسمانیان بۆناردو حیکه‌مه‌تمان فی‌ر کرد و مو‌لک و پاشایه‌تی و ده‌سه‌لاتی گه‌وره‌مان پێدان، و‌اتا: مو‌لک و پاشایه‌تی و ده‌سه‌لاتمان به‌خشی به‌ (سلیمان کوری داود) (علیه‌ السلام) که‌ هه‌زار ژنی هه‌بوو، هه‌روه‌ها (داود) (علیه‌ السلام) سه‌د ژنی هه‌بوو، که‌یه‌کێک له‌وانه‌ (نۆریا)ی دایکی (سوله‌یمان) بووه‌ (علیه‌ السلام) دیاره‌ نه‌مانه‌ ژنه‌کانیان زۆر زیاتر بوون له‌ ژماره‌ی ژنه‌کانی پێغه‌مبه‌رمان محمد (ﷺ).

(الحافظ)^(۲) له‌مێژووه‌که‌یدا گێڕانه‌وه‌یه‌کی هیناوه‌ که‌ ده‌یباته‌وه‌ سه‌ر (صدقه‌ الدمشقی) که‌ پیاوی‌ک په‌رسیاری له‌ (ابن عباس) کرد ده‌رباره‌ی پۆژوو، فه‌رمو‌ی: له‌وه‌لام‌دا فه‌رموده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌رت بۆباس ده‌که‌م (ﷺ) نه‌گه‌ر ویستت پۆژووی (داود) یشت بۆباس ده‌که‌م، چونکه‌ نه‌و پیاوی‌کی پۆژوه‌ وانی شه‌و بێدار و ئازا بوو، هه‌رگیز له‌جه‌نگ‌دا رای نه‌کردوه‌، پۆژیک به‌پۆژوو ده‌بوو پۆژیکیش به‌پۆژو نه‌ده‌بوو، پێغه‌مبه‌ریشمان محمد (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: (باشترین پۆژوو، پۆژووی داود بووه‌، زه‌بو‌ری به‌حه‌وت جو‌ره‌ ده‌نگ ده‌خویند، شه‌و پکاتێک نو‌یژی هه‌بوو، خ‌وی تیا‌یدا ده‌گریاو به‌و گریان‌ه‌ی خ‌ویشی هه‌موو شتیکی ده‌هینایه‌ گریان و به‌و ده‌نگ و ئاوازه‌ خ‌ۆشه‌ی هه‌موو خه‌م و په‌ژاره‌یه‌کی ده‌په‌وانده‌وه‌) نه‌گه‌ر ده‌ته‌وی ده‌رباره‌ی پۆژووی (سلیمان)ی کو‌پیشی هه‌والت پێ ده‌لێم که‌ له‌ سه‌ره‌تای هه‌موو مانگی‌ک سێ پۆژو له‌ناوه‌پاستیدا سێ پۆژو له‌کو‌تایی دا سێ پۆژ به‌پۆژوو ده‌بوو، به‌م جو‌ره‌ به‌پۆژوو پینش‌وای هاتنی هه‌موو مانگه‌کانی ده‌کردو

^۱ ضعیف جداً: الطبقات الكبرى (۸ / ۱۶۳)

^۲ صحیح بشواهد: ابن عساکر، تاریخ دمشق (۲۷ / ۴۷)

هه‌به‌پۆژووش مالاوایی له‌هه‌موو مانگیك ده‌کرد، ئه‌گه‌ر هه‌ز ده‌كه‌یت باباسی پۆژووی عیسانی کوپی مریم بکه‌م که به‌رده‌وام به‌پۆژووبوو: نانی جوئی ده‌خوارد، به‌رگی له‌موو چنراوی له‌به‌رده‌کرد، به‌هه‌موو خواردنیک پازێ بوو، ده‌بخوارد، نه‌یده‌پرسیه‌وه له‌وشتانه‌ی که‌دیار نه‌ده‌مان وون ده‌بوون، منائی نه‌بوو تا‌کو مندالی به‌مریت، خانوی نه‌بوو تا‌بروخیت، له‌هه‌رشوینی شه‌وی به‌سه‌ر بهاتایه به‌سه‌رقاچه‌کانی خۆیدا لێی ده‌خه‌وت، پاشان هه‌ل‌ده‌ستایه‌وه تا‌به‌یانی نوێژی ده‌کرد، ده‌ستی راست بوو و نیچیر له‌ده‌ستی ده‌رباز نه‌ده‌بوو، به‌رده‌وام به‌ناو به‌نی ئیسرائیلی یه‌کاندا ده‌گه‌راو یارمه‌تی ده‌دان، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی باباسی پۆژووی (مریم)ی دایکی بکه‌م، که‌پۆژیک به‌پۆژوو ده‌بوو، دوو پۆژ پێ نه‌ده‌بوو، ئه‌گه‌ر هه‌ز ده‌که‌ی باباسی پۆژووی هه‌زه‌تی (محمد) ت بو‌یکه‌م (ﷺ) که‌سی پۆژ له‌هه‌موو مانگی‌کدا به‌پۆژوو ده‌بوو، وه ده‌یفه‌رموو ئه‌مه (صَوْمُ الدَّهْرِ)، ئه‌م گێڕانه‌وه‌یه پیشه‌وا (ئه‌حمه‌د)^(١) یش هیناویه‌تی له‌باسی کۆچی دوا‌یی هه‌زه‌تی (ئاده‌م) دا (عليه السلام) باسی ئه‌وه‌مان کرد که چۆن خ‌وای گه‌وره هه‌موو گه‌لانی نیشانی ئاده‌م دا (عليه السلام)، له‌ناویاندا پیاویکی جوان و گه‌شاوه‌ی بی‌نی که‌داود بوو، پرسیاری له‌خ‌وای گه‌وره کرد ده‌رباره‌ی ته‌مه‌نی داود، فه‌رمووی: ته‌مه‌نی شه‌ست سا‌له، ئاده‌م (عليه السلام) داوای له‌خ‌وای گه‌وره کرد که‌له‌ته‌مه‌نی ئه‌م چ‌ل سا‌ل هه‌ل‌بگه‌ری بۆ ته‌مه‌نی داود، خ‌وای گه‌وره‌ش داواکه‌ی وه‌رگرت و ته‌مه‌نی داود (عليه السلام) به‌هه‌موویه‌وه بوو به‌سه‌د سا‌لی ته‌واو^(٢).

(ابن جریر) ده‌فه‌رمو‌یت: هه‌ندی له (اهل الکتاب) پێیان وایه‌که ته‌مه‌نی داود ١٠ هه‌فتاو هه‌وت سا‌ل بووه، منیش ده‌لێم: ئه‌وه هه‌له‌یه وه ده‌لێن: ماوه‌ی پاشایه‌تی کردنه‌که‌ی چ‌ل سا‌ل بووه، ئه‌مه‌یان تا‌را‌ده‌یه‌ک عه‌قل ده‌یگریت، چونکه ئێمه هه‌چ شتی‌که‌مان نه‌یه که‌به‌ر په‌رچی ئه‌م قسه‌یه‌یان بدا‌ته‌وه یان په‌شتگیری بکات.

سه‌باره‌ت به‌چۆنیه‌تی کۆچکردنی داود (عليه السلام) پیشه‌وا (ئه‌حمه‌د)^(٣) گێڕانه‌وه‌یه‌کی بر‌ده‌ته‌وه سه‌ر (ابی ه‌ریره) که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: داود (عليه السلام) غیره‌یه‌کی زۆری تێدا‌بووه به‌رانبه‌ر به‌ژن و خ‌یزانی خ‌وی، له‌به‌رئ‌ه‌وه هه‌ر کاتی‌ک ده‌چوه‌ده‌ره‌وه ده‌رگا‌کانی دا‌ده‌خست و تا‌خ‌وی ده‌گه‌را‌یه‌وه که‌س نه‌ده‌چوه‌ ماله‌که‌ی، پۆژیکیان چ‌وه ده‌ره‌وه له‌مال، ده‌رگا‌که‌ی دا‌خست، ژنه‌که‌ی پێش‌وا‌زی لێ کرد به‌ره‌و ماله‌وه – له‌کاتی

^١ ضعیف الاسناد: المسند (١ / ٣١٤)

^٢ بۆزانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی ئه‌م فه‌رموده‌یه ب‌ه‌را‌هه‌ کۆتایی چ‌مۆکی ژبانی ئاده‌م له‌م کتێبه‌دا د. خ

^٣ منقطع: المسند (٢ / ٤١٩).

گه پراڼه ويدا كه چي بيني وا پياويك له ماله كهيانه، ژنه كه بهوكه سې گوت
كه له ماله كهياندايه: ئهم پياوه له كوئې وه هاتو ته ژوره وه له كاتيكد ا درگاي ماله كه
داخراوه؟ به خوا ده يانه وي د اود تووشې فه تاريهك بكهن، ئينجا داود هاته ماله وه و بيني
وا پياويك له ناوچه رگه ي ماله كيدا پراوه ستاوه، داود (عليه السلام) ليې پرسى: توكييت ؟
وتى: من ئهوكه سهم دهست له پاشايان ناپاريژم و له پهرده و ديواريش سل ناكه مه وه - راتا
بهري ريگم ناگيريټ - داود (عليه السلام) فهرموو: ده ي سويند به خوا تو فريشته ي
گيانكيشاني، سل او له فرماني خوا، ئينجا پياوه كه له ماله دا مايه وه تاكو گياني كيشا،
تاكو شور او كفن كراو به خاك سپيړرا خوړه لات - واتا پوژ گهرماي پيدا كرد -
سوله يمان به بالنده كاني فهرموو: سيېر بكهن به سهر داوده وه، بالنده كان سيېريان بو
كرد، تاكو سهرزه وي به ته واوه تي - له و ئاسته دا - بوو به سيېريكي چر، سليمان
به بالنده كاني فهرموو: بالتان والابكهن، و تراوه: ئه و جوړه بالنده انه (مضرحي)⁽¹⁾ بوون،
(السدي) فهرموه تي: داود (عليه السلام) له ناكاو كوچي دوايي كردوه و بالنده كان سيېريان
به سهر ترمه كيه وه كردوه، ئه وهش له پوژي شه ممه دا بووه، وه له گيړانه وه يه كدا كه
ده چيته وه سهر (الحسن) و (قتاده) هيناويه تي كه (داود) (عليه السلام) له ته مه ني سهد سالي
دا كوچي دوايي كردوه له ناكاو له پوژي چوارشه ممه دا، (ابو السكن الهجري) يش ده نيټ:
ئيبراهيم و داود و سوله يمانى كوپيشي له ناكاو - واته به مردني كوتوپر - مردوون .

هه نديك وا ده گيړنه وه كه فريشته ي گيان كي شان هات بولاي داود (عليه السلام) بو گيان
كي شاني، له و كاته شدا داود (عليه السلام) له ميحرا به كه ي ده هاته خواره وه داود (عليه السلام)
پي گوت: لاچو له سهر ريگا كه م بادا به زمه خواره وه يان بچمه سهر وه ! فر يشته كه
فهرموو: ئه ي پيغه مبهري خوا سال و مانگ و پوژي شوينه وار ته واو بوون، داود (عليه
السلام) خيرا كهوت به كړنووش دا له ميحرا به كه ي خويدا فريشته كهش گياني كي شا
له كاتيكد ا كه داود له سوجه دابوو.

(اسحاق كوپي بشر) ده يبا ته وه سهر (وهب كوپي منبه) كه ده فهرمويت: خه لك يكي
زور ناماده ي به خاك سپاردني تهرمي پيروزي داود بوون، له بهر هه تاو له پوژيكي هاوين
دا، چل هه زار راهي برانس به سهر و خه لك يكي زور تهرمه كه يان هه لگرتبوو .

¹ مجرحي: بازني بالدرژو پانه، كزيه كه ي (مجرحيه) يه .

مردنی هیچ کەسێک هێندە بنی اسرائیلی یەکانی پەرۆش نەکرد لەدوای کۆچی موساو ھارون، کۆچی داود نەبێ^١، دەلێن: گەرمای ئەو پۆژە بەتین بوو، ئازاری خەڵکەکەى دەدا، داوايان لەوسلیمان لا کرد کەچەترێک، شتێک دروست بکات بۆیان تالە تینى ھەتاو بیانپاریزی^٢، (علیه السلام) سلیمان ییش (علیه السلام) بانگی بالەندەکانی کردو ھاتن بەدەم داوا کە یەوہ و فرمانی پێی کردن کە لەئاسماندا لەپال یەکدا بەسەر خەڵکەکەوہ پیز ببن، ئەوانیش پیز بوون و سێبەریان دروست کرد، بەجۆرێک بالەندەکان ھاتن، کەژمارەیان یەکجار زۆر بوو، بەوہش بەری ھەواو بایەفینکەکەیان گرت، خەریک بوو خەڵکەکە بێ ھەناسە ببورینەوہ، دیسانەوہ ھاواریان کرد لەسلیمان کەفریایان بکەوێت و تەگبیریکیان لێ بکات، ئینجا (سلیمان) (علیه السلام) بانگی بالەندەکانی کردو فرمانی پێی کردن کەلای بایەکە بەرەڵبکەن و تەنھا لای خۆرەتاوہکە بگرن، ئیتەر بالەندەکان وایانکرد، بەمەش نەرمە بایەکی فینکیان بۆ دەھات و لەژێر چەتری سێبەری بالەندەکانیش دابوون، ئەمەش یەکەم شتی موەجزە بوو کە خەڵکەکە لە (سلیمان) دا (علیه السلام) بەدییان کرد.

(الحافظ أبو یعلیٰ)^(١) فرمودەیکى بردۆتەوہ سەر (أبى الدرداء) کە دەفەرمویت: پیغەمبەر (ﷺ) فرمووی: (خوای گەورە گیانی داودی کیشا کاتێک کە داود لەناو ھاوہلەکانیدا دانیشتبوو، ئەو ھاوہلانە هیچ شتێکیان بەدەم داودەوہ ھەلنەبەست و پەيامەکەى ئەویشیان نەگۆپی و دەستکارییان نەکرد، ھاوہلانی مەسیحیش (علیه السلام) لەسەر پەوہیو پینوماى ئەو تادوو سەد سال بەردەوام بوون).

^١ ومکو (الحافظ) خۆی دەفەرمویت ئەم فرمودە یە لاوازە، ابن حبان (٦٢٣٦) ابن عدی فی الکامل (٦/ ٢٦٩). (٨٩/٧). ابو حاتم فی مراسیل إنبه (٢٢٦).

﴿پیغمبره‌ری خوا سوله‌یمان (دروډو سلاوی خوای له‌سهر بیت)﴾

(الحافظ ابن عساکر)^(۸۳) فرمویه‌تی: ناوی سوله‌یمان کوپی داود کوپی نیشا کوپی عوید کوپی عابر کوپی سلمون کوپی نه‌خشون کوپی عمینا نه‌داب کوپی نیرم کوپی حصرون کوپی فارص کوپی یمه‌وذا کوپی یه‌عقوب کوپی ئیسحاق کوپی ابراهیم خلیل (علیه السلام). له‌هه‌ندی (پار) دا واباس کراوه که چوه‌ته دیمه‌شقه‌وه، (ابن ماکولا) ش (فارص) ی به (صاد المهمله) هیناوه و زنجیره‌ی پشتی داودی هر به‌شیوه‌یه‌کی نرک له‌وه‌وه هیناوه که (ابن عساکر) هیناویه‌تی. خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَوَزَّزْتُ سُلَيْمَانَ.....الْفَضْلَ الْمُبِينَ﴾ (النمل: ۱۶)، واته سلیمان میراتی داودی باوکی وهرگرت که پیغمبرایه‌تی و پاشایه‌تی سبوه، نه‌ک میراتی مال و سامان، چونکه داود و تنها سوله‌یمانی نه‌بوو، به‌لکو کوپی تریشی هه‌بوو، له‌لایه‌کی تریشه‌وه پیغمبران و میراتیان ناکه‌وی به‌لکو هرچی له‌پاشیان به‌جی ده‌مینن دابه‌ش ده‌کرین به‌سهر هه‌ژاراندا و بونه‌وه‌ی خوینابی.

هه‌روه‌کوپي‌پيغمبرمان محمد (ﷺ) ده‌فرمویت: (ئیمه میرات ناگرین و میراتیش بۆ کهس به‌جی ناهیلین و نه‌وه‌ی له‌دوامان به‌جی ده‌مینن ده‌کرین به‌خین)^(۸۴) وه به‌بیژیه‌کی تریش هاتوه‌که پیغمبر (ﷺ) ده‌فرمویت: (ئیمه‌ی پیغمبران میراتمان ناکه‌وی)^(۸۵). نه‌وه‌ش گه‌وره‌یی یه‌کی مه‌زنه که خوای گه‌وره به‌سلیمان داودی به‌خشیوه، وه‌روه‌کو قورئانی پیرۆز له‌سهر زمانی سلیمان (علیه السلام) که به‌خه‌لکه ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مِنْكُمْ أَنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾، واته: خه‌لکی نه! ئیمه فی‌ری زمانی بانده‌کان کراوین و له‌باره‌ی هه‌مووشتی‌که‌وه زانیاریمان له‌خواوه پی دراهه به‌پرستی نه‌وه‌ش گه‌وره‌یی و مه‌زنیه‌کی فره‌یه که خوای گه‌وره پینی داوین و گه‌لیک ناشکرایشه.

(أبو بكر البیهقي)^(۸۵) گیرانه‌وه‌یه‌ک ده‌باته‌وه‌سهر (أبو مالك) که ده‌فرمویت: سلیمان (علیه السلام) کوپی داود به‌لای چۆله‌که‌یه‌کی نیردا په‌ت بوو که به‌ده‌وری چۆله‌که‌یه‌کی مئی دا ده‌سورایه‌وه و جریویان ده‌کرد، سلیمان (علیه السلام) به‌هاوه‌له‌کانی فرموو: ده‌زانن نه‌و چۆله‌که‌یه چی یه چۆله‌که‌کی تر ده‌لێت؟ گوتیان: چی پی ده‌لێت نه‌ی پیغمبره‌ری خوا؟

^{۸۳} تاریخ دمشق (۲۲ / ۲۳۰).

^{۸۴} متفق علیه: البخاري (۶۷۲۷)، مسلم (۴۵۵۵).

^{۸۵} الحافظ أبو بكر البیهقي - الفتح (۱۲ / ۱۰)، الکبری (۶۳۰۹).

^{۸۶} ضعيف: ابن ماجه (۱۳۲۲).

فەرمووی: دەخوای دەکات بۆخۆی و پێی دەلێت: شوم پێ بکە، هەر ژورێکی دیمە شەق
بۆی لەوی نیشتهجێت دەکەم، سلیمان (۱) فەرمووی: بۆیە وا دەلێت دەزانیت کە ژورەکانی
دیمە شەق هەموویان لەبەرد دروستکراون و کەس ناتوانیت تیا یاندا بژی، بەلام هەموو
داخوایکیش درۆژنە .

(ابن عساکر)^(۸۶) گێڕاویەتەوه، وەوتراوە کە توانای قسە کردن و تیگەیشتی زمانی
گیاندارانی هەبوو بە هەموو جۆرە کانیانەوه، بەلگەشیان ئەم نایەتە کە دەفەرمویت: ﴿وَأَتَيْنَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾، کە نایەتە کە گشتی یەو هەموو ئەو شتەنە دەگرتەوه کە پێویستن
لەبەردەستی سلیمان دا هەبن وەك پاشا و پیغەمبەرێك (علیه السلام) .

خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿وَرَحِمَ لِسْلِيمَانَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ (النمل: ۱۷ – ۱۹)،
لەم نایەتە پێرژانەدا خوای گەوره باسی پۆژێك لەو سەر وەری یە مەزنە دەکات کە
سلیمان (علیه السلام) تیایدا ژیاوه، دەفەرمویت: پۆژێك سلیمان (علیه السلام) بەخۆی و
سوپاکە یەوه لەمرۆف و جنۆکەو باندەوه بەسەر زەویدا دەپۆیشتن، مرۆف و جنۆکەکان
لەگەڵیدا دەپۆشتن، باندەکان لە ژور سەریەوه بەئاسماندا دەفڕین و سیبەریان بۆ دەکردن
بەبەلەکانیان و لەخۆرەتاو و شتی تر دەیانپاراستن، لەسەر هەریە کە لەم جۆرە پەرگەزانە
بجولانایە، - وەك نمایشی پێ پۆیشتن - تاکەیشتنە شارە میروولەیهك - دۆلی
میروولەکان - یەکیك لە میروولەکان بەوانی تری راگەیاندا کە لەو ناو دەور بکەونەوه
نەبادا بکەونە ژێر دەست و پێی سوپای (سلیمان) هوه (علیه السلام)، (سلیمان) پلەو
پایەیهکی بەرزە کە خوا پێی داوه، بۆیە فەرمووی: خوا یە یارمەتیم بدە تا کوسو پاست
بکەم لەسەر ئەو بەخشیشە گەورانی داوتە بە خۆم و دایک و باوکم، تا کو کردەوه چاکە
وابکەم کە تۆ لێی پازی بی - لەو کردەوانەم - وەبەرەحمەت و میهرەبانی خۆت بمخەیتە
پیزی پیاو چاکانەوه !

مەبەست لەوەیە کە: (سلیمان) (علیه السلام) لەو قسانە تیگەیشتی کە میروولە می یە کە
بەگەلی لەشارەکە ی خۆی دەگوت کە وریای خۆیان بن و بچنە ژورەوه نەبادا لەژێر دەست
و پێی سوپاکەدا بپلیشینەوه و (سلیمان) ییش لەخۆشیاندا بزه و خەندەگرتی کە خوای
گەوره ئەو بەهرەیهی پێ داوه تابتوانی لەزمانی گیانداران تیگات، ئەمە راستیە کە یە نەك
ئەوهی کە هەندێ نەزان گوتیانە گوا یە گیانداران لەگەڵ خەلکی تریش دا دواون و دواتر

(سليمان) (عليه السلام) لیتی قهدهغهکردون، بهلکو بهپنجهوانهوه نهو لییان تی گهیشتهوه خهلکی ترنا، بویی داوای کرد که خوای گهوره سوپاسی لی وهریگری لهسهر نهو بهخشیش و نیعمهته گهوانه ی پیتی داوه لهگهل پیار چاکاندا لهقیامهتدا کوی بکاتهوهو بهو رهحمی خوی بخت بهخوی و دایک و باوکی یهوه؛ چونکه جگه لهوهی (داود) باوکی پیغهمبهر بووه دایکشی ژنیکی لهخوا ترس و موسلمان بوو، ههروهکو پیغهمبهرمان محمد (ﷺ) لهفهرمودهکهیدا دهفهرمویت: (دایکی سلیمانی کوپی داود بهکورهکهی خوی گوت: کوپهکهم بهشهو زور مهخهوه، چونکه زور خوتنی شهوانه بهنده ههژار دهکات لهپوژی دواپی دا^(۸۷)، ههروهها (عبدالرزاق)^(۸۸) گپرانهوهیهکی بردهوتهوه سهر (الزهري): که سلیمان کوپی داود لا خوی و یاوهرانی چوون بو نوژه بارانه، میروولهیهکی بینی که قاجیکی بهرز کردبووه بهرهو ناسمان و لهخوا دهپارایهوه بو باران بارین، (سولهیمان)یش (عليه السلام) فهرمووی بهاهولهکانی خوی: بگهپینهوه، خوای گهوره بارانمان بو دهبارینی چونکه نهو میروولهیهش لهخوای گهوره پارایهوه و نزاکی وهرگیرا، ههروهها (ابن عساکر) فهرمودهیهکی بردهوتهوه سهر (ابو هريره) که پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: (یهکیک لهپیغهمبهرمان خهلکهکهی برده دهرهوه تاکو نوژی بارانه بکهن، کهچی میرو لهیهکیان بینی هندی لهقچهکانی بهرهو ناسمان بهرز کردبووه، پیغهمبهرکه فهرمووی: بگهپینهوه پارانهوهکهتان وهرگیرا لهلای خوای گهوره لهپیناو نهو میروولهیدا —یان لهبهر خاتری نهو میروولهیهم، ههروهها (السدي) دهفهرمویت: بی بارانی و وشکه سالی لهسهردهمی سلیمان دا بهرپابوو، سلیمان (عليه السلام) فرمانی بهخل کی کرد بچه دهرهوه، خهلکهکهش چوون، چاوایان بهمیروولهیهک کهوت لهسهر قاجهکانی وهستابوو، دهستهکانی دریز کردبوو — بهرهو ناسمان — و دهیگوت: پهروهردگارا من یهکیکم لهدروستکراوهکانی تو، کهسیش لهتو دهولهمهند تر نیه بهسهر نیمهدا — بهلکو لهبهر گهوهیی خوت بارانمان بو بیارینی — خوای گهورهش بارانی بهسهردا ههپشتن .

خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿وَتَقْدِرُ الطَّيْرُ.....وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ (النمل: ۲۰ - ۲۷).

لهم نایهتانهدا خوای گهوره باسی بهسهر هاتی دیار نهمانی پهیوسلیماننه دهکات که لهکانی کوبوونهوهی بالندهکاندا نامادهنهبووه لهکات و شوینی دیاری کراودا و لهناو کوبو کوبوونهوهی سلیمان دا (عليه السلام)، که ههر ههموویان نامادهنبوون بوقسه و باس

^{۸۷} ضعیف: ابن ماجه (۱۳۳۲)

^{۸۸} صحیح الاسناد الی الزهري: المصنف (۴۹۲۱)

دەربارەى ئەو ئەرك و فرمانەى پىيان سپىرابوو، لەوكاتەش دا ئەركى پەپوسلىمانە -
 وەكو ابن عباس^(۸۹) باسى دەكات ئەو بوو كەبگەپى بەدواى دۆزىنەوئى ناوى ژىر زەوى
 دا، چونكە پەپوسلىمانە، توانايەكى گەورەى ھەيە لە دۆزىنەو و بىنىنى ئاو لەژىر
 چىنەكانى ژىر زەوى دا، : پاش ئەویش تىمى تايبەتى لەو شوئىنە دا كەپەپوو ديارى
 دەكرد بىريان ھەلەكەندو ئاويان دەردەھىنا، بۇ خواردنەوو پىويستى پۇژانەى ژيانى
 خەلگەكە، كاتىك سولەيمان كات و شوئىنى بۇ ديارى كرد تاكو ئامادەبىت، بەلام لەوكاتەدا
 پەپوسلىمانە ئامادەنەبوو، بۆيە سليمان فرموى: ئەرى ئەو پەپوو نابىنم بزرە، يان
 من بەدى ناكەم ؟ دەبى سزايەكى توندى بدەم يان سەرى بېرم چونكە بى پرس و پا
 دواكەوتو، ئەمە ئەگەر بەلگەى ئاشكراو تەواوم نەداتى دەربارەى خۆى ديارنەبوونەكەى،
 بەلام ديارنەمان و بزوونەكەى زۆرى نەخاياند كە دەرکەوتەوو گەپرايەوو، بەخىرايى بە
 (سليمان)ى گوت: ھەوائىكى دلتيا و تەواوم لە (سبأ)وو بۇ ھىناوى، باسى بارودۆخى
 پاشاكانى يەمەنى كرد، كەولاتىكى چەندەپان و بەرىن و پىر لەپاشايە، لەو سەردەمەش دا
 پاشاى گەورەى ئەو ولاتە ژنىك بوو، كەكچى پاشا بوو، پاش مردنى باوكى ئەوكراو
 بەپاشا، چونكە جگە لەئەو پاشاى پىشووتر كۆپى نەبوو .

(الثعلبي)^(۹۰) و ھەندىكى دى وتويانە: پاش مردنى پاشاكەيان خەلگەكە پياويكىيان
 كرد بەپاشاى خۆيان، بەلام خراپەو نالەبارى لەو ولاتەدا بلأو بوو، ئەم كچە پاشايە
 ناردى بەدواى ئەو پياو، كەلەجياتى باوكى، پاش مردنى باوكى - پاشايەتى
 دەكات، پياو، كەلەجياتى باوكى، خۆى لى مارەكرد و بووبە ھاوسەرى، يەكەم شەو كەچو، لای
 پياو، كەلەجياتى باوكى، خۆى لى مارەكرد و بووبە ھاوسەرى، يەكەم شەو كەچو، لای
 بەدەرگای مائەكەيەوو ھەلئاسى، لەمەوو خەلگەكە ژنەكەيان كرد بەپاشاى خۆيان،
 كەناوى (بەلقىس)ى كچى (سیرح)بوو، واتا (ھەدھاد) وتراو: شەراھیل ی كۆپى (ذى
 جدن)ى كۆپى (سیرح)ى كۆپى (حرث)ى كۆپى قیس ی كۆپى (صیفى)ى كۆپى (سبأ)ى
 كۆپى (یشجب)ى كۆپى (يعرب)ى كۆپى (قحطان)بوو، باوكى لەگەورە پاشايان بوو،
 ھەرگیز ژنى لەخەلكى يەمەن نەھىناوو، لەبەر ئەو ژنىكى ھىناوو كەجىنۆكە بووو ناوى
 (پىحانە)ى كچى (سەكەن)بوو، لەم ژنەش ئەم كچەى بوو كەناوى (تەلقەمە)بوو و بە
 (بەلقىس)ناسراو .

^{۸۹} ضعيف: ابن عساکر: تاريخ دمشق (۲۲ / ۲۸۸)

^{۹۰} عرائس المجالس.

(الثعلبي)^(٩١) فرموده‌یه‌کی بردوده‌توه سەر (ابو هريره) که پیغه‌مبەر (ﷺ) ده‌فرمویت: (یه‌کیک له‌باوانی - واتا دایکی یان باوکی - به‌لقیس جنۆکه بووه)، هه‌روه‌ها گیرانه‌وه‌یه‌کی تریش بردوده‌توه سەر (ابی بکره) که ده‌لێت: له‌خزمه‌تی پیغه‌مبەر (ﷺ) باسی به‌لقیس کرد، به‌لام پیغه‌مبەر (ﷺ) فرمووی: (ئه‌وگه‌له له‌قازانج ناکات که کاروباریان به‌ده‌ست ژنێک بێت).

په‌پوو سلیمان‌ه‌که به‌رده‌وام بوو له‌گیرانه‌وه‌ی قسه‌کانیدا له‌خزمه‌تی سلیمان داو(علیه السلام) وتی: ئه‌م ژنه که‌پاشایه، ته‌خت و کۆشکیکی نایاب و رازاوه‌ی هه‌یه که به‌جۆره‌ها خشل و زیر و مرواری رازینراوه‌توه، پاشان هاته سەر باسکردنی لایه‌نی په‌رستشتیان و گوتی: ئه‌و گه‌له له‌خۆرده‌په‌رستن، له‌کاتی‌کدا ته‌نها خوای گه‌وره شایسته‌ی په‌رستنه‌و ته‌خت و عهرشی گه‌وره‌ش هه‌ر بۆشه‌وه . پاش ئه‌وه (سلیمان)(علیه السلام) په‌یام و نامه‌یه‌کی نووسی و به‌په‌پوو داناردی بۆئه‌و (به‌لقیس پاشا) یه، که‌تیایدا سلیمان (علیه السلام) نویسیبوی له‌سلیمان‌ه‌وه ئه‌م نووسراوه هاتوه، به‌ناوی خوای به‌خشنده‌و میهره‌یان، پیویسته‌ خۆتان به‌سه‌ر مندا به‌زل نه‌زانن و باش وایه به‌خۆشی خۆتان بینه ژیر ده‌سه‌لاتی منه‌وه موسلمان ببن، ئه‌مه‌ش سی و دووی ناوی و پیویست به‌هیچی تر ناکات، کاتی‌ک ئه‌م نووسراوه له‌ریگه‌ی بالنده‌یه‌که‌وه بۆ به‌لقیس هات، بالنده‌یه‌که‌ به‌باشی له‌و خه‌لکه‌ تێ ده‌گه‌یشته و توانی ئه‌وه‌شیان تێ بگه‌یه‌نی که‌مه‌به‌ستی بوو، زیاتر له‌یه‌که‌س له‌په‌رافه‌کارانی قورئانی پیروز فرموویانه: په‌پوه‌که‌ نووسراوه‌که‌ی بردو چوه‌ ناو کۆشکی پاشوه‌و نامه‌که‌ی لێداوه‌ خواره‌وه، بۆ پاشاکه، له‌کاتی‌کدا هه‌ر خۆی به‌ته‌نها دوو، له‌ژوره تایبه‌تی‌ه‌که‌ی خۆی، ئینجا په‌پوه‌که‌ له‌لایه‌که‌وه رتاوه‌ستاو چاوه‌پوانی وه‌لامه‌که‌ی ده‌کرد، ژنه پاشا، ده‌ست و پیوه‌ندو وه‌زیر و پاوێژکارانی خۆی کۆکرده‌وه و پێی گوته‌ن که‌نامه‌یه‌کی گرنگم بۆ هاتوه‌و له‌سه‌ر ناوی نامه‌که‌وه هه‌موو بۆ خۆیندنه‌وه‌و که‌وته‌نه‌ پاوێژ و گفتوگو له‌سه‌ر ئه‌و نامه‌یه‌و چۆنیه‌تی وه‌گرتنی هه‌لوێستیان به‌رامبه‌ر ئه‌و په‌یامه‌ په‌وانه‌کراوه و پێی گوته‌ن: من سه‌ر به‌خۆ هیچ ناکه‌م تا‌کو خۆتان نه‌بیستن و قسه‌و باسی له‌باره‌وه یه‌کلایی نه‌که‌نه‌وه‌و سه‌ربه‌خۆ، به‌بێ ئێوه هیچ رته‌ ناکه‌مه‌وه، ئه‌وانیش گوتیان: ئێمه به‌هیزین و به‌تین و تاوین، جائه‌گه‌ر جه‌نگ به‌باشی ده‌زانن، ئه‌وا ئێمه ئاماده‌ین، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش دا دوا‌بیرار بۆ خۆته، بزانه، ته‌ماشاکه‌و

^{٩١} ضعیف: ابن جریر (١١/ ج ١٩/ ١٦٩).

وردبەرەوه، بېریار بېریاری خۆته، کهتهماشای کرد جهنگ ږنگ چارهیهکی باش نیه، چونکه دیاره نهم خاوهن نامهیه دروناکات و چاوبهست ناکات، بویه ژنه پاشابه خه لکه کهی گوت: کاتیڅ پاشایان شوینیک داگیر دهکهن، نهو شوینه ویران دهکهن و باشتړین و سهرورترین کهسانی دهکهنه ریسواتړین کهس، خو نه گهر نهوپاشایه ئیرهش بگری هر ناواتان لی دهکات، بهکورتیه کهی خه لکه کهی تیگه یاند که بهپلهی یه کهم پاشاکه یان - واتا خوی - پيسواده کریت و گوشاری هره گوره له سهر نهو دهبی. بویه ویستی دیاری و خه لاتیکي نایاب بنیری بۆ نیره ری نهو نووسراوه - واتا بۆ سلیمان (علیه السلام)، ویستی دیاریه کهش به دهستی خوی دروستی بکات له گهل خه لکی ولاته کهی و له گهل هندی شتی نهنتیکه دا، نهیده زانی که سلیمان (علیه السلام) خه لات و دیاری نهو وهرناگری نک له بهرنادادی، به لکو چونکه نهوان بی پروان، له لایه کی ترهوه خاوهن سوپاو دهسه لاتی بالایه، دیاره دیاری و خه لاته کهشی زور نایاب و گرانبه هابووه، بویه کاتیڅ نوینر و رهوانه کراوانی بهلقیس پاشا هاتنه خره متی (سلیمان) (علیه السلام). سلیمان (علیه السلام) فهرمووی: نه گهر ده تانه وی به مال و سامانی دنیا یی هاوکاریم بکهن، نهوا نهو ماله ی خوی گوره پنی داوم، زور چاکتر - وه زور تره - له وهی که داویه تی به ئیوه، به لام ئیوه به دیاریه که تان دلخوش - و واده زانن نهو شتانه م به به ستهو گوايه هه لوئستم دهگوپنت یان بهزه ییم دهجولنت، به لکو له پینش چاوی خه لکه که له ناشکرا پنی گوت: بگه پیره وه بولایان و منیش نهوا به سوپاوه هاتم، سوپایه که که نهو ناتوانی به رهنگاریان بینهوه، دهبی هره دهسه لاتدارو پایه داره که یان بکهینه ریسواتړین کهس و زور بچوکیان بکهینه وه و به که میان بگرین و ریسوایان بکهین.

هرکه بهو جوړه پنی گوترا وه لاهه کهی برده وه بوژنه پاشا، نه یانتوانی له فرمانی (سلیمان) لایه دن (علیه السلام) و دهمو دهست چوونه پال قسه ی پاشاکه یان و تیگرا بهو په ری مل که چی و گوپرایه لی یه وه هاتن، کاتیڅ هه والی هاتنی نهوان به (سلیمان) (علیه السلام) گه یشت به خو یان و نوینر هه کانیانه وه، (سلیمان) (علیه السلام) به به رده سته کانی خوی - جنوکه کان - فهرمووی: نهی خه لکینه ! کی له ئیوه ده توانیت عرش و ته ختی نهو پاشایم بۆ بینن و بهرله وهی که نهوان به موسلمانیتی بگه نه لام، هه ریه که له به رده سته کانی ناماده یی خوی نیشان دا بۆ هینانی له ماویه کی که مدا، هه روه کو خوی گوره له م باره یه وه ده فهرمویت: ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الْقُل: ۳۸ - ۴۴)، بهلقیس له کاتی حوکمرانی کوشکی تایبه تی و ته ختی خوی هه بوو، (سلیمان) (علیه السلام)

فرمانى بەبەردەستەكانى كرد كەلەماوہىەكى كەمدا تەختى بەلقىسى بۇ بەيئىن، يەككە لەوانە گوتى: من بۆت دەھيئەم بەرلەوہى لەجئى خۆت ھەستىت، ئەويش (عقرىت)ى جىنۇكەبوو، واتا بەرلەوہى كە حوكمدارى ئەمپۇت لەسەر تەختى خۆت تەواو بەكى، وتراوہ پۇژانە (سليمان)(عليه السلام) لەسەرەتاي پۇژگارەوہ لەسەر تەخت دادەنيشيت بۇ حوكمدارى تاكو نزيك خۇراوا بوون، ئەو جىنۇكەيە گوتى: من بەھيئەم لەھەلگرتنى داو بەتوانام لەپاراستنى شتەكانى ناوى و دەست پاكەم . بەلام ئەوہيان كەشارەزاي پەيامى خوايى و (علم الكتاب)بووہ كە واباوہ (ئاصف)ى كورى (برخيا)بووہ كەپورزاي (سليمان)بووہ (عليه السلام) گوتى: من تەختى بەلقىست بۇ دەھيئەم ئىرە بەرلەوہى چاكت بىروكيئى، وتراوہ: ئەم پياوہ پورزاي سليمان بووہ، يان جىنۇكەيەكى موسلمان بووہ، وتراوہ: (جبريل)بووہ (عليه السلام)، سەبارەت بەماوہ ھىنانەكەيشى وتراوہ: بەرلەوہى نىردراويكى خۆت تاچاوت دەييئى پەوانە بەكىت و ئىنجا بەگەرپتەوہ بۇلات، وتراوہ: بەرلەوہى دورترين كەس كەچاوت لىيەتى بگاتە لات، وتراوہ: بەرلەوہى چاوت ماندوبى كاتىك تەماشاي شتىكى پى دەكەيت و دەيتروكيئى، واتا: ﴿لەچاوتروكانىكداء﴾، ديارە ئەمەيان شياو ترينيانە بۇ ماناكەى. چاكاتىك سليمان (عليه السلام) فرمانى بەيەكيان لەوانە كرد ھەركە ئاوپرى دايە وەبىنى تەختى بەلقىس پاشا لەچاوتروكانىكداء لەيەمەنەوہ ھىنراوہ بۇلاى ئەم لەولاتى (بيت المقدس)، ئىتر (سليمان)(عليه السلام) فەرمووى ئەمە لەگەورەيى پەرورەدگارمەوہيە كەپنى بەخشيوم تاكو تاقىم بكا تەوہ ئاخۇ سوپاسى دەكەم يان سوپاسى ناكەم، ديارە ھەركەسنىك سوپاسى بكات سودەكەى بۆخودى خۆيەتى، وەئەكەسەى سوپاسيئى نەكات ئەوا پەرورەدگارى من زۆر دەولەمەند و سوپاسكراوہو پىويستى بەسوپاسى كەس نيە، وەئەناسوپاسگوزارى بى پروايان ھەزار ناكات و پەكى ناخات .

ئىنجا (سليمان)(عليه السلام) فرمانى كرد كە گۇپانكارى بەسەر شىوہى تەختەكەى بەلقىس دا بەيئىن تاكو بزانيئ ئاخۇ بەلقىس تواناي زىرەكى وليھاتوويى و برىارو وردبوونەوہى چۆنە، تۆبلىئى عەرشەكەى خۆى بناسيئەوہ، ئەوہش پىوہريئەكە بۆئەوہى كە بزانيئ ئاخۇ باوہردەھيئى يان نا، چاكە بەلقىس ھات پىئى گوترا: ئەمە عەرشەكەى تۆيە ؟ بەلقىس پاشا گوتى: لەودەچى، يان وەكو ئەو وايە، ئەم وەلامەشى نيشانەى زىرەكى بەلقىسە، چونكە حسابى ئەوہى كردوہ كەئەو تەختەكەى خۆى لەوہلامى يەمەن جى ھىشتوہ و نەيدەزانى كەئەم موعجيزەگەورانە لەسليمان دەوشيتەوہ، خوى گەورەش دەربارەيتواناي زانستى سليمان دەفەرمويئ:

﴿وَأَتَيْنَا الْعِلْمَ مِنَ الْعِلْمِ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا نُسَلِّمُ﴾^{۹۲} وه دهر باره ی به لقیس و گه له که یشی خوی گه وره ده فره مویت: نه وان هه روه کو باو با پیرانیان خوریان ده پهرست و کړنوشیان بۆ ده برد، (سلیمان)(علیه السلام) فرمانی کرد که کۆشکیکی نایاب دروست بکړی له شووشه و رپړه وه کانیشی ناوی به ژیردا بروت و سه قف و بن میچه که یشی هه ربه شووشه بگیری، ناوه که یشی جوړه ها ماسی و گیانه وه ری ده ریایی تی بکړیت، ئینجا (سلیمان)(علیه السلام) چوه ناو کۆشکه که وه و له سه ر ته ختی خوی دانیشیت و فرمان کړا به چوونه ژوره وه ی به لقیس بۆ کۆشکی (سلیمان)(علیه السلام) خوی گه وره باسی نه و کاته ده کات که به لقیس چوه ژوره وه بۆ کۆشک و ته ختی (سلیمان)(علیه السلام) ده فره مویت: ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ..... لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (النمل: ۴۴)، واتا: کاتیک به لقیس نه و ته خته ی سلیمانی بینای وای زانی ده ریایه، بویه کراسه که ی هه لکرد - وای زانی ته ر ده بی - قاچه کانی ده رکه وتن، سلیمان گوتی: نه مه کۆشکیکه له قه واریر دروست کړاوه، به لقیس گوتی: په روه ردگارا من سته م له خو م کرد - که زووتر - له گه ل سلیماندا - وه کو نه و - باوه ر م نه هیئا به په روه ردگاری جیهانیان. و تراوه: جنۆکه کان ویستیان دیمه نی به لقیس له به رچاوی سلیمان دزیوو نا کوک و ناشیرین بکه ن، کاتیک کراسه که ی هه لکردو قاچه کانی ده رکه وت، تا کو توک و مووی قاچی بیینی و سلیمان قیزو بیزی لی بکاته وه، نه بادا سلیمان دلای پنییدا بچی و بیخواریت، چونک دایکی به لقیس جنۆکه بووه ترساوون له وه ی تیره و خیلای جنۆکه کان له گه ل نه م به لقیسه دا یه ک بگرن و زال بن به سه ر کۆشک و ده سه لاتای سلیمان دا، هه ندی کس و اباسی ده که ن که به لقیس قاچه کانی وه کو سمی ناژهل و ابووه، به لام نه مه یان لاوازه و ری تی ناچی، خوی گه وره زاناتره، بگره بۆچوونی پیشووتریش هه ر جیگه ی گومان و تیپرامانه، (الثعلبی)^{۹۳} وه هه ندیکی تر و اباس ده که ن که سلیمان (علیه السلام) به قلیسی مارده کرد و له سه ر ولاتی یه مه ن وه ک پاشادانیا یه وه مانگانه یه ک جار سه ردانی ده کردو سی شه و له وی ده مایه وه: پاشان سواری به رکه ی^{۹۴} ده بووه وه فرمانی به جنۆکه کان ده کرد ده یانبرده وه شوینی خوی وه فرمانی به جنۆکه کان کردبوو که سی کۆشکی بۆ دروست بکه ن له یه مه ن که کۆشکه کان ناویان (غهمدان، ساحین، بیتون) بووه، خوی گه وره زاناتره.

^{۹۲} عرائس المجالس - موضوع

^{۹۳} به رهی سلیمان پارچه به ریه کی گرنگ بوه که جنۆکه کان مه لیان ده گرت و هو ی گواسته نه وه ی (سلیمان) بووه (علیه السلام)

(ابن اسحاق)^(۹۴) گېرتنەۋەيەكى بىردەتەۋە سەر(ۋەب كوپى منبە) دەفەرموئىت: سلىمان بەلقىسى مەنەكردەۋە نەيھىناۋە، بەلكو لە پاشاى ھەمەدان مارەى كىردەۋە ۋەك پاشاش لەسەر خاكى يەمەن ھىشتۋىيەتەۋە، ۋەپاشاى جىۋكەكانى يەمەن كەناۋى (زوبە)بۈۋە ژىر دەستى كىردەۋە بۇ بەلقىس ۋە ۋە جىۋكەكانى يەمەنىش سى كۆشكەكەيان بۇ بەلقىس دروست كىردەۋە، بۇچوۋنى يەكەمىيان لەناۋ خەلكى دا باۋترەۋ زىاترىش پى تى دەچى، خۋاى گەرە زانائەرە .

خۋاى گەرە دەفەرموئىت: ﴿وَرَفِينَا لِدَوَادِ سَلِيمَانَ.....﴾ (خُزْنُ مَابِ) (ص: ۳۰-۴۰)، لەم ئايەتە پىرزانەدا خۋاى گەرە باسى ئەۋە دەفەرموئىت كە (سلىمان)ى بە (داۋد)بەخشىۋە (عليه السلام) لەسەر ئەۋەش سوپاس و ستايش پەرۋەردگارى كىردەۋە، ۋە دەفەرموئىت: بەندەيەكى زۆر باش بۈە بۇخۋاى گەرەۋە كەستىكى تۆبەكار ۋە گەرەۋەۋە ۋەلەگوناهۋ تاۋان، ئىنجا خۋاى گەرەباسى ئەۋ جۆرە ئەسپانە دەكات كە داۋىيەتى بە (سلىمان)(عليه السلام) پىيان ۋەتراۋە ئەسپى (صافنە)، ۋاتا: ئەۋ ئەسپى كەھەردو قاچ ۋ دەستىكى بەرز دەكاتە ۋەۋ لەسەر لايەكى سى دەستىكى يان قاچىكى دەۋەستى ۋ جەنگ دەكات، لەگەل جۆرىكى تر كە (جىاد)ۋە بەۋە ناسراۋن زۆرخۋاش پەرۋە خىزان ، ۋەدەيفەرموۋ مەن زۆر زۆر خەزەكەم يادى خوا بەكم تاكو خۇرم لى ئاۋا دەبىت، يان تا ئەسپەكانم دەكەمەۋە ژۋوروشۋىنى خۋيان، ۋەتراۋە: (سلىمان)(عليه السلام) ئەسپى زۆر خۋاش دەۋىست ۋزۆر خەزمەتى دەكردن ۋبگەرە باس لەۋە دەكەن كەخۋى عەرەقى سىنگ ۋ مى ئەسپەكانى بەشمشېرەكەى خۋى دەسپى، يان كاتىك كە لە پىشپىرىكى دا بەسۋارى پىشتيانەۋە عەرەقى سەرۋگەردنى ئەسپەكانى بەدەم پاركردنەكەۋە دەسپى، زۆرەى پاقەكاران ۋ ژيانناسان لەسەر ئەۋەن كە (سلىمان)(عليه السلام) زۆر بەدەۋرى ئەسپەكانىدا دەھات ۋ خەزمەتى دەكردن ۋ نەمايشى تايبەتى ۋ پىشپىرىكى بۆساز دەكردن، لەبەيانىۋە تا ئەۋكاتەى كە (عصر)دادەھات ۋ خۇرئاۋادەۋو) (۹۵) ، بەلام ھەرگىز (سلىمان)(عليه السلام) نوپۇزى عەسرى دۋانەخستۋە بەئەنقەس بۇ خەزمەتەكانى ئەسپەكانى بەبى ھۋى شەرى، سامەگەر لەشەرىيەتى ئەۋدا دروست بوۋى بۇ جەھاد كىردن نوپۇز دۋابخرى ۋ خەزمەتكىردنى ئەسپەكانىش - چۈنكە بۇ جەھادبۈۋە رەك جەھاد بوۋى . تەننات ھەندى لەزانايان ھۇكارى دۋاخستنى نوپۇزى عەسرى پۇزى جەنگى خەندەقيان

^{۹۴} ضعيف الاسناد: ابن جرير، التاريخ (۱ / ۲۹۲)

^{۹۵} ضعيف: ابن جرير (۱۲ / ج ۲ / ۱۵۵)، على كبرى طالب خ. ل كىپراۋىيەتەۋە .

لەلایەن پێغەمبەرەو (ﷺ) گەراندۆتەو بۆ ئەوێ کە دروستە لەجەهادا نوێژ دوابخوێ یان بگۆردی بە (نوێژی ترس)، هەندێ گوتویانە ئەو دواخستەن بۆ باریکە کە جەنگ و کوشتارەکە زۆرتوندبێ. هەندیکێ تر فەرموویانە دواخستنی نوێژی عەسر لەجەنگی خەندەق دا لەلایەن پێغەمبەرەو (ﷺ) ھۆکارەکی لەبەرچوونەو بوو، لەوانەیە ھۆکارەکی دواخستنی نوێژەکەش لەلایەن (سەلیمان) ھو ھەرھەمان ھۆکاریت . وە ئەوانە ی کە بۆچونیان وایە پاناوی سەرکرداری (تورات) دە گەڕیتەو بۆ ئەسپەکان ئەو ھەلە، بەلام راستیەکی ئەوێ کە لەئایەتەکی دواتر دایە کە باس لەسپینی عەرقي گەردن و ملی ئەسپەکانە .

(ابن جریر) بەرپەرچی ئەوانە دەداتەو کە پێیان وایە (سەلیمان) (علیہ السلام) بەدەمی شمشیرەکی نازاری ملی ئەسپەکانی دابی و بگرە ئەوێش قسەو باسی تر ھەلەدەگری و ھەروایە سادەیی باوہری پێ ناکری، گەرچی لەوانە لەناو گەلی ئەودا لەو سەردەمەدا شتی وا باوہویی، زانیان ھەندیکیان بۆ چوونیان وایە کە ئەگەر موسلمانان لەجەنگدا شکان و نەیانقوانی ئەسپ و ئاژەل و کەل و پەلی خوێان دەریان بکەن، دروستە بۆیان ئەوانە سەرپێن کە چەقویان لەسەرە تاکو دۆژمن سوودیان لی وەرئەگرت، و تراوہ ژمارە ی ئەسپەکانی (سەلیمان) (علیہ السلام) دەھەزار یان بیست ھەزار بوو، و تراوہ: کە بیست دانەیان بالدار بوون، (جانایا بەراستی بالدار بوین کە ئەوکاتە ھەبویت لەو جۆرە، یان زۆر تیز پەرەو بوین و خوای گەرە دەزانی) . (ابو داود)^(۹۶) گێرانیەوێکی بردۆتەو سەر عائشە کە دەفەرمویت: پێغەمبەر (ﷺ) بۆ جەنگی (تەبوک) یان (خەیبەر) دەچوو، لەشوێنیکدا پەردەیک گیرابوہو، بایە کە ھەندێ لەپەردەکی لادا و لەگۆشەیکەو مەنلەکانی عائشە دەرکەوتن کە یاریان بەبوو کە ئەیک دەرکەو، پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (ئەوێچی یە ئە ی عائشە؟) فەرمووی: کچە کانمە و لەناویاندا چاوی بەشتیک کەوت کە لەپەرۆ دروستیان کردبوو، فەرمووی: (ئە ی ئەوێ چیە لەناوہراستیاندایە؟) گوتی: ئەسپە، فەرمووی: (ئە ی ئەوێ چیە لەناوہراستیاندایە؟) گوتی: جووتیک بالە، فەرمووی: (چۆن ئەسپیکەو دووبالیشی ھە ی؟) گوتی: ئە ی نەتبیسئوہ کە (سەلیمان) (ﷺ) ئەسپیکێ بالدار ی ھەبوو ؟ فەرمووی: پێغەمبەر ھێندەبە و قسە یە پیکەنی ھەتا ددانە خوێ یەکانی دەرکەوت . ھەندێ زانیان فەرموویانە: کاتیک سەلیمان (علیہ السلام) وازی لەئەسپەکانی ھینا، خوای

^{۹۶} ضعیف: سنن ابی داود (۴۹۳۲)، النسائی (۸۹۰)، ناصر الألبانی ص ۲۷۵

گه‌وره (با)ی پیئی به‌خشی وبه‌وه بری خسته‌وه و که‌پاشان باسی ده‌کین به‌ویستی خوا گه‌وره . (پیشه‌وا نه‌حمده)^(۹۷) یش فرموده‌یه‌کی هیناوه که‌ده‌بیاته‌وه سر (ابی قتاده) و (ابی الدهماء) که‌زور سه‌فه‌ریان به‌ره‌و که‌عبه ده‌کرد، هه‌ردوکیان گوتیان: هاتینه لای پی‌اوئیکی لادیی، پی‌اوه‌که گوتی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ستی گرتم و نه‌وه‌ی فی‌ر کردم که‌ خوای گه‌وره فی‌ری کرده‌و و فرمووی: (تو هه‌رشتی له‌به‌ر خاتری خوا واز لی به‌ینی نه‌وا خوای گه‌وره شتیکی باشت له‌وه‌ت پیی ده‌به‌خشی).

خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَلَقَدْ لَاقَا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَيَّ كُرْسِيِّ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ﴾ ابن جریر و ابن حاتم و هه‌ندی له‌ راقه‌کارانی قورئان گه‌لیک گیرانه‌وه‌یان له‌باره‌ی ئه‌م نایه‌ته‌وه هیناوه که‌ زوربه‌یان یان هه‌موویان هه‌لبه‌ستراوی نیس‌رائلیاتن و له‌ته‌فسیره‌که‌ماندا ئاماژه‌مان پیی داون که‌ نه‌وانه‌ راست نین، له‌وانه‌ش وتراوه: (سلیمان) (علیه السلام) ماوه‌ی چل پوژ له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی دیار نه‌ما، پاشان گه‌پایه‌وه سه‌ر جیگه‌که‌ی خوئی و فرمانی کرد به‌دروستکردنی (بیت المقدس)، ئیت‌ر زور به‌توکه‌می دروستیان کرده‌وه، به‌لام ئیمه‌ پیشتر باسی نه‌وه‌مان کرد که‌ (سلیمان) (علیه السلام) ته‌نها تازه‌ی کردوته‌وه، نه‌گینا (یعقوب) (علیه السلام) بویه‌که‌مجار کردی به‌مزگه‌وت، هه‌روه‌کو (ابی ژر) ده‌لیت: پرسیم له‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کام مزگه‌وت یه‌که‌م جار دانراوه ؟ فرمووی: مزگه‌وتی حرام - راقا که‌عبه - گوتم: نه‌ی دوا‌ی ئه‌و ؟ فرمووی (مزگه‌وتی بیت المقدس)، پرسیم چه‌ند سال له‌نیواندا هه‌بووه ؟ فرمووی: (چل سال)^(۹۸) نه‌وه‌ش پون و ناشکرایه که‌ماوه‌ی نیوان (ابراهیم) که‌ (مسجد الحرام)ی دروست کرد له‌گه‌ل داودی کوپی سلیمان (علیه السلام) له‌ هه‌زار سال زیات‌ریشه نه‌ک چل سال، پرسیم به‌یشتی ده‌باره‌ی ئه‌و مولک و پاشایه‌تی یه‌ بوو که‌ درا به‌ سلیمان (علیه السلام) پاش تازه‌کردنه‌وه‌ی مزگه‌وته‌که، وه‌کو له‌فرموده‌ی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) که‌ (عمرو کوپی عاص) (علیه السلام) هیناویه‌تی (سلیمان کاتیک بیت المقدس) دروست کرد، سی شتی له‌خوا داواکرد، به‌لام خوای گه‌وره دوانی پیی به‌خشی، ئیمه‌ش ده‌خو‌ازین خوای گه‌وره سیه‌م به‌ئیمه‌ به‌خشی، داوای کرد حوکه‌میکی پیی بدات که‌ حوکه‌می خوایی بیت، خوای گه‌وره نه‌وه‌ی پیی دا، داوای کرد خوای گه‌وره مولک و سامانیکی بداتی که‌ له‌داوای ئه‌و به‌که‌سی تری نه‌دات، نه‌وه‌شی پیی به‌خشی، داوای کرد که‌ هه‌رکه‌سیک له‌ماله‌که‌ی خوئی هاته‌ ده‌روه به‌و نیازهی له‌م مزگه‌وته‌دا نویژ بکات و

^{۹۷} پی‌اواشی به‌متعانه‌ گیراویانه‌ته‌وه: المسند (۵ / ۷۸) .

^{۹۸} متفق علیه: له‌باسی ژیا‌نی یعقوب دا (علیه السلام) تخریجی فرموده‌که‌مان کرده‌وه .

خوای گه ورهش له هه موو گونا هه کانی خوش ببی وهک نهو پوژهی که تیایدا له دایک بووه پاکي بکاته وه - له گونا - ئیمه ده خوازین خوای گه وره نه میان به ئیمه بیه خشی^(۹۹).

سه بارت به داواو پارانه وه که ی له خوای گه وره دهر بارهی حوکم پرانیه که ی، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَرَدَّ دَاوُدَ وَسَلَیْمَانَ..... حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ (الانبیاء: ۷۸ - ۷۹)، له مانای ئهم نایه ته دا (شریح القاضی) و هه ندی له پیشینه کان و اباس ده که ن وه که له پهری میویان هه بووه و مهربی تیره و گه لیککی تر هاتوونه ته ناو پهره که ی نه مانه وه له شهودا، هه رچی گه لایه به میوه کانیانه وه نه هیشته وه، نه وانیش سکا لای حالی خوایان برده وه لای (داود) (علیه السلام) نه ویش و حوکمی داوه که خاوه ن مهربکان پارهی پهری میوه که بژمیرنه وه بویان و بیانده نه وه، به لام کاتیک چون بۆلای (سلیمان) (علیه السلام) فهرمووی: پیغه مهربی خوا - داود - چون چونی حوکمی کردن و برپاری دا ؟ کوتیان: ناواو... ناوا، فهرمووی: نه گهر من بومایه حوکم واده دا که ده بیت خاوه ن مهربکان مهربکانیان بدن به خاوه ن پهره کان و ده ستیان به سهردا بگرن هه تا کو خاوه ن مهربکان پهره کانیان بۆچاک ده که نه وه و پاشان بیانده نه وه، ئهم هه واله به (داود) گه یشته وه، ئیتر نه ویش حوکمی به و برپاره جوانه ی (سلیمان) کرد (علیه السلام) له هه ردوو (صحیح)^(۱۰۰) ده که دا فهرموده یه کی هاو شیوه ی نه مه هاتووه که (ابو هریره) ده فهرمویت: پیغه مهرب (ﷺ) فهرمووی: (دوژن دوو کوپی خوایان له گه لدا بوو، له نا کاو گورگ په لاماری دان و مندالی یه کی کانی فراندو خواردی، کیشه له نیوان نه و دوژنه دا دروست بوو له سهر نه و مناله ی که پییان ماوه، ژنه گه وره که ده یگوت: نه و مناله ی گورگه که بردی مناله که ی تۆبوو، ژنه بچکۆله که ده یگوت: نه ه ی تۆبوو، شکاتیان برده لای داود (علیه السلام) تا کو کیشه که یان چاره سهر بکات، (داود) (علیه السلام) مناله که ی دایه وه به ژنه گه وره که، ئینجا دووژنه که چون بۆلای سلیمان (علیه السلام)، (سلیمان) (علیه السلام) فهرمووی: چه قویه کم بۆ بهینن مناله که تا بۆده که م به دوو که رته وه و هه ریه که تان که رتیککی خوی به رده که ی، ژنه بچوو که که - هاواری لی به رزبوه وه - کوتی: شتی وامه که په حمه تی خوات لی بی، نه و کوپه منالی نه وه، (سوله یمان) (علیه السلام) مناله که ی دایه وه به بچوو که که یان و کیشه که چاره سهر کرا، وادیاره هه ردوو جوړه حوکمه که له یاساو دادگای نه واند باو بووه، به لام حوکمه ی (سلیمان) راست تربووه و دروست تر بووه له م پووداوه دا، خوای گه وره باسی

^{۹۹} صحیح: المسند (۲/ ۱۷۶)، النسائي (۲/ ۳۴)، ابن ماجه (۱۴۰۸) ابن خزيمة (۱۳۳۴)، ابن حبان (۱۶۳۳)، حاکم (۳۰/ ۱)

^{۱۰۰} متفق علیه: البخاري (۶۷۶۹)، مسلم (۴۴۷۰).

ئەو توانا حوکمداریەى ئەوان دەکات و باسی ئەو دەکات کە زانست و زانیاری پى داوان و شاخەکان و باندەکان لەگەڵ دەنگى (داود) دا (عليه السلام) دە هەژان و جەزم دەبون و یادی خویان دەکرد، وە فیڕى گەلیک شت ترمان کردن، وەکو دەفەر مویت: ﴿وَكَلَّا أَيُّهَا حَكَمًا فَهَلْ أَتَمَّ شَاكِرُونَ﴾ (الانبیاء: ۷۹ - ۸۰) خوی گەرە بەخشیشیکى تری بە (سلیمان) (عليه السلام) بەخشیبوو، ئەویش (با) بوو، کە خوی گەرە لەم بارەیهو دەفەر مویت: ﴿وَلَسْلِيمَان لِرِيحٍ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۱ - ۸۲). هەرەها دەفەر مویت: ﴿فَنَحْنُ لَهُ الرِّيحُ وَحَسَنَ مَّابٍ﴾ (ص: ۳۶ - ۴۰)، کاتیک سلیمان (عليه السلام) لەبەر خاتری پەرمانەندى خوی گەرە وازی لەئەسپەکانى هینا، خوی گەرەش شتیکی باشتى پى بەخشى، ئەویش (با) بوو، کەزۆر لەئەسپەکان خیراترو بى ئەرك تر بوو (نجری بامرە رُخاءٌ حیثُ أصاب)، بەرپەیکى هەبوو کە لەتەختە دار چنرابوو - دروست کرابوو - کە گەلیک فراوان بوو، بەرپادەیک جیى هەموو ئەوشتانەى لەسەر دەبوو کەوێک پاشایەك پیویستی پێیان دەبوو، وەك خانوو، کۆشك، چادر، کەل و پەل، ئەسپ، و شتر، تەنە قورسەکان، خەك لەمروڤ و جنۆکەو ئاژەل و باندەش، هەركات دەیویست گەشت و سەیرانیکی بکات، یان بۆ جەنگ بپروا لەهەرولاتیک بووینت بەرپەتەختەكە دەبێرد، فرمانى بە (با) دەکرد دەچوێ ژێر بەرەكە و بەرزی دەکردهو، بەدابه زینیش دا ورده ... ورده ... خاو دەبوو و ئاراستەكەیشى بەویستی خۆى دەگوێزی، خو ئەگەر بیویستایە لەوێ خیراتر بفیڕیت، ئەوا فرمانى بە (پەشەبا) دەکرد تاكو هەلبکات و بیبات، خیرایى یەكەى بەجۆر بوو کە بەرەبەیان لە (بیت المقدس) وە بەرەو (أصطخر) بەپى دەکەوت و تا ئیوارە لەوێ دەبوو، هەموو ئیوارە دەگەرپایەو و دەگەیشتهو (بیت المقدس)، کەئەم ماوێه بەپى بەیەك مانگە تەواو دەکریت .

﴿وَلَسْلِيمَان الرِّيحُ الشُّكُورُ﴾ (سبأ: ۱۲ - ۱۳)، (حسن البصرى)^(۱۰۱) دەفەر مویت: نانى بەیانى لەدیمشق دەخواردو بۆ ژەمى نیوهرۆ دەگەیشته (أصطخر) لەوێشەو بەپى دەکەوت بەرەو (کابل) و بۆنیوارە دەگەیشته ئەوێ، لەکاتیکدا ماوێ نیوان (دمشق و اصطخر) یەك مانگە، وەماوێ نیوان (اصطخر) و (کابل) یش یەك مانگە پێیه.

شارەزان دەرپارەى میژووی ئارو ئاوەدانى دەلێن (اصطخر) ئەو شارەیه کە جنۆکەکان بۆ (سلیمان) یان دروست کردو کاتى خۆى پایتەختى پاشانشینی تورکی بوو

^{۱۰۱} صحیح الیه: ابن جریر (۱۲ ج ۶۹/).

له کۆندا، ههروهها چهند شارێکی تریش ههربههه مان شیوه دروست کراون، لهوانهش (تهدمر، بیت المقدس، باب جیروُن، باب البرید که له دیمه شق دابوون، به پێی یه کێک له گێرانهوه میژووویهکان .

وشه‌ی (قطر) له نایه ته که دا مانای (مس) ده گهیه‌نی ههروه‌کو (ابن عباس) ^(١٠٣) و (مجاهد) ^(١٠٣) و (عکرمه) ^(١٠٤) و (قتاده) ^(١٠٥) هیناویانه، که خوای گه‌وره کانی مسی له یه‌مه‌ن بو سلیمان هه‌لقولاند، ته‌نها ماوه‌ی سی پۆژ هه‌لقولانه‌که به‌رده‌وام بووه، هه‌رچی پێویستی خۆیان هه‌بووه له‌مس له‌ماوه‌ی سی پۆژه‌که‌دا ته‌واویان کردوه و شتی خۆیانیان لێ دروست کردوه و بو خانوو دا‌رشتن که‌کیان لێ وه‌رگرتووه، خوای گه‌وره جنۆکه‌کانی خستبوه ژێر ده‌سه‌لاتی (سلیمان) وه‌، هه‌رکار و نیشیکی بو‌یستایه پێی ده‌کردن، له‌فرمانی ده‌رنه‌ده‌چوون، نه‌گه‌ر یه‌کیان له‌فرمانی لایاندایه نه‌وا سزای ده‌دا، نه‌وان می‌حراب و جی کۆپ و ژووری می‌وانیان بو دروست ده‌کرد، په‌یکه‌ری سه‌ردیواره‌کانیان دروست ده‌کرد، که‌ئوسا له‌ناینی نه‌واندا په‌یکه‌ر سازێ دروست بووه و حه‌رام نه‌بووه، هه‌روه‌ها حه‌وزو گۆماوی گه‌وره گه‌وره‌یان بو دروسن ده‌کرد، وه‌کو (ابن عباس) ^(١٠٦) ده‌فه‌رمو‌یت، هه‌روه‌ها (مجاهد) ^(١٠٧) و (الحسن) ^(١٠٨) و (قتاده) ^(١٠٩) و (الضّحاک) ^(١١٠) و هه‌ندیکی تریش هه‌ر نا‌وایان لێک داوه‌ته‌وه، سه‌باره‌ت به (قدور راسیات) له‌نایه‌ته‌که‌دا (عکرمه) ده‌فه‌رمو‌یت: مانای قازانجی زۆر گه‌وره‌ی جی گه‌ره که‌لابردن‌یان زه‌حمه‌ت بی، (مجاهد) ^(١١١) ده‌فه‌رمو‌یت: نه‌و قازان و مه‌نجه‌له زلانه‌ش بو‌ئه‌وه بوون که‌ خواردن‌یان تێدا ئاماده‌بکری بو م‌رو‌ف و نا‌ژه‌لان، نه‌وبنه ماله‌یه‌ش —واتا بنه‌ماله‌ی سلیمان (علیه السلام)— شایسته‌ی نه‌و پێزو سه‌روه‌ریه‌بوون چونکه زۆر سوپاسگوزاری خوای گه‌وره بوون، له‌کاتی‌که‌دا که‌من نه‌وانه‌ی سوپاسی خوا ده‌که‌ن . خوای گه‌وره

^{١٠٣} ضعیف الیه: ابن جریر (١٢ / ج ٢٢ / ٦٩)

^{١٠٤} صحیح الیه: ابن جریر (١٢ / ج ٢٦ / ٢٦)

^{١٠٥} حسن الیه: ابن جریر (١٢ / ج ٢٦ / ٦٩)

^{١٠٦} ضعیف الیه: ابن جریر (١٢ / ج ٧٧ / ٧٧)

^{١٠٧} صحیح الیه: ابن جریر (١٢ / ج ٧١ / ٧١)

^{١٠٨} صحیح الیه: ابن جریر (١٢ / ج ٧١ / ٧١)

^{١٠٩} حسن الیه: ابن جریر (١٢ / ج ٧١ / ٧١)

^{١١٠} فیه ضعف الیه: ابن جریر (١٢ / ج ٧١ / ٧١)

^{١١١} لم أقف علیه من قول عکرمه اشأ قول ابن عباس.

^{١١٢} صحیح الیه: ابن جریر (١٢ / ج ٧١ / ٧١)

دەفەر مۆیت: ﴿وَالشَّيَاطِينُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَرَاصٍ وَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ (ص: ۳۷ - ۳۸). واتە جنۆكە شەیتەنەكان ھەموویان لەبەردەستی (سەلیمان) دابوون (علیە السلام) كەئەوانیش دووجۆرە کاریان دەکرد، جۆری یەكەمیان کاری بیناسازی ھێنانی كەرەسەكان بوو بۆ بیناو كۆشكەكان - واتە ھەك کاری كۆنكاری بۆئەرکە قورس و گرانەكان - جۆری دووھمیش ژێراو گەربووم، ئەچوون لەبنی دەریاو قولایی زەریاكاندا كەرەسەى نایاب و مرواری و كەرەسەى پازاندنەوێ كۆشك و تەلارو خانووەكانیان دەھێنا، بەپراستی ئەمەش مانای گێرابوونی ئەو نزایەى (سەلیمان) ە (علیە السلام) كەداواى كرد لەخوای گەورە سامان و دەسەلات و پاشایەتیەكى واى بداتى كەپێشتەر بەكەسى نەدایى و دواتریش نەیدا بەكەسى تر .

(پێشەوا بخاری)^(۱۱۳) فەرمودەییەكى بردووتەو سەر (ابو ھریرە) كە پێغەمبەر (ﷺ) دەفەر مۆیت: (عفریتىكى جنۆكە دوینی لەكاتى نوێژدا بووم ھات بۆ ئەوێ نوێژكەم لى تىك بدات و پێم بچى، بەلام خوای گەورە زالى كردم بەسەرىداو گرتە، وىستم بەیەكێك لەپایە دیوارەكانى مزگوتەوێ بیبەستمەو، بۆئەوێ ھەمووتان ببینن، بەلام نزاو پارانەوێكەى سولەیمانى بڕام ھاتەوێ یاد، لەبەر ئەوێ بەپرسوایی بەرەلام كرد)، ھەرەھا گێرانەوێ تری ھاوشیوێ ھاوواتای ئەم فەرمودەى لەو بارەىوێ ھەیه، ھەكو فەرمودەى ژمارە (۱۲۱) لە (صحیح البخاری) و (۲ / ۱۳) ی (النسائی) و (۲ / ۸۲) ی پێشەوا (ئەحمەد) و (۶۹۹) ی (سنن ابى داود). (سەلیمان) ى ژنى زۆرى ھەبوو، ھەكو پێشوتر باسمان كرد، لەم بارەىوێ پێشەوا (بخاری)^(۱۱۳) فەرمودەییەكى بردووتەو سەر (ابو ھریرە) كە پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (سەلیمان كۆپى داود فەرمووی: ئەمشەو دەچمەلای ھەوت سەد لەژنەكانم، كەھەریەكەیان دووگیان دەبن بەشاسوارىك كەلەپرنى خوادا جھاد دەكەن، یاوەرەكەى پێى گوت: بلى! انشاء الله، ئەیگوت، لەبەر ئەوێ ھیچ كام لەژنەكانى زگیان نەبوو، واتا دووگیان نەبوون، جگە لەژنەکیانی نەبى كەمنالێكى نیوێ مندانى بوو، واتا مندانەكە لایەكى نەبوو، پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەگەر سەلیمان بیگوتایە (انشاء الله) ئەوا ھەوت سەد منالەكەى دەبینى كەلەپرنى خوادا جھادیان دەكرد). ھەرئەم فەرمودەى بەچەند گێرانەوێكەى ھاوشیوێ، یان شیوێ جیاو ھاومانا ھاتوو، كە (ابو یعلی) لەسەر

^{۱۱۳} متفق عليه: البخاري (۳۴۲۳)، مسلم (۱۲۰۹)، النسائي (۱۱۴۴۰).

^{۱۱۴} صحيح البخاري: (۳۴۲۴).

زمانی چەند کەسیکی متمانەدار (٦٣٤٧) و (ابن عساکر) له (٢٢ / ٢٥٨) دا هیناویانە و پێشەوا ئەحمەدیش له (مسند) ه کەیدا (٢ / ٢٢٩) هیناویەتی .

خوای گەورە داواکە (سلیمان) ی وەرگرت (علیه السلام) کەبیکاتە پاشا و پێغمبەر و مولک و سامانی زۆری پێ بێهەخشی، خوای گەورەش پێی بەهەخشی و نازادیشی کرد لەویدا کەچۆن ئەوماڵە خەرج بکات لێی ناپرسیتەوه کەم ناکات، ئارەزووی خوای بێ مال و سامان بەکێ دەبەهەخشی یان نایبەهەخشی، وەکو خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿هَذَا عَطَايَا فَاشٍ أَوْ أَمْنِكَ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (ص: ٣٩) واتا: ئەو بەهەخشی ئیمەیه بۆتۆ، جابیبەهەخشی بەهەلکی یان نەیبەهەخشی تۆ نازادیت و ئارەزووی خۆتەو حسابت لەسەری و لەو بارەیهوه لێت ناپرسیتەوه، ئەمەش بریارێکی خوای بوو بۆ هەموو ئەو پێغمبەرانی کەلەگەل پێغمبەراییەتیەکیاندا پاشاش بوون، کاتی خویشی هەردوو جۆرەکه خراوەتە بەردەمی پێغمبەری خۆمان (محمد ﷺ)، ئەویش بەندەیهکی پێغمبەری هەلبژارد، نەك پاشایەکی پێغمبەر، و تراوه کە پێغمبەر (ﷺ) کاتی خوای لەو بارەیهوه راویژی بە (جبریل) (علیه السلام) کردو، ئەویش فەرموویەتی: کەمەکیان ^(١١٤) بۆیه پێغمبەری ئیمە (عبد) و (رسول) ی خوایه (ﷺ)، هاوکات خەلافەت و مولک و پاشایەتی لەناو ئومەتەکەیشی دا درێژە هێه تاپۆژی دواوی . پاش ئەو هەموو بەهەخیشە دنیاویانە داویەتی بە (سلیمان) (علیه السلام) ئینجا خوای گەورە باسی ئەو فەرموو کە لەقیامەتیش دا پلەو پایە ی بەرزو نزیک لای خوای پێ دەبەهەخشی، وەکو دەفەرموێت: ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُ عِندَنَا لُزْغَفَىٰ وَخَسَنَ مَأْوٍ﴾ (ص: ٤٠).

مولک و سامان و دەسەلات و پاشایەتی تەنها بۆ خوایهو ئەو شتانە هەرکەسیک بن لەدنیادا هەردەبێ لێی وەرگیریتەوه، ئیستاش کاتی ئەو هاتوو کە (سلیمان) کوچی دواوی بکات و بەرهو بارهگای خواپی بگەڕیتەوه، خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ..... الْعَذَابَ الْمُبِين﴾ (سبأ: ١٤)، سەبارەت بەواتای ئەم ئایەتە فەرمودەیهکی دوو درێژی پێغمبەر (ﷺ) هێه کە (ابن جریر) و (ابن ابی حاتم) و (هەندیکی تر) ^(١١٥) هیناویانەو بردویانەتەوه سەر (ابن عباس)، کە پێغمبەر (ﷺ) دەفەرموێت: (کاتێک پێغمبەری وا سلیمان (ﷺ) نوێژی دەکرد لەپیش نوێژەکی چاوی لێ بوو کە درەختێک دەپوێت، بەدرەختەکی دەگوت: تۆناوت چی یه؟ درەختەکش ناوی خوای پێ

^{١١٤} کەمەکیان، لێره دا مەبەست له (تواضع) ه نەك پلە - وەرگێڕ -

^{١١٥} ضعیف الأسناد: ابن جریر (١٢ / ج ٧٤)، الحاكم (٤ / ٩٩٧)، الطبرانی (١٢٢٨١).

دەگوت، پاشان دەپىرسى: تۆ بۇ چ مەبەستىك پرايت ؟ جانەگەر بۆمەبەستى پىوۋەكى پىرايىت يان بۆمەبەستى داودەرمەن پىرايىت پىنى دەگوت، پۇژىكىيان سىلىمان نۆيىزى دەگوت، بىننى درەختىك لەبەردەمى پىرا، لىنى پىرسى: ناوت چى يە ؟ گوتى: ناوم خەپنوبە، لىنى پىرسى بۇچى پىرايىت ؟ گوتى: بۇ وپىرانكىردنى ئەم مائە، سىلىمان (عليه السلام) لەخوا پارايەوۋە گوتى: خوايە مردنى من لەجنۇكەكان ئاشكرامەكە تاكو مۇقەكان بزانن وەدلىنباين-كەجنۇكەكان شتى پەنھان نازانن، ھات دارەست يان گۇچانىكى دروستكىردو لەزەوى چەقاندو خۇى دابەسەريا، جنۇكەكانىش ھەرخەرىكى كاركردن بوون لەدەوروبەرى سىلىمان، -نەيانزانى سىلىمان مردو- ھەتا مۇرانە گۇچانەكەى نەويان خوارد -رەتەرمى سىلىمان كەوتە سەرزەوى-ئىنجا جنۇكەكان زانىيان كەسىلىمان مردو، ئەمەش بۇ جنۇكەكان دەرى خست كەئەگەر نەينيان بزانىبايە، بەم جۇرە بەدەورى سىلىمان دا ھەئەدەسۇران و ھىندە سزا چىژو ماندو نەدەبوون و لەكاركردن پادەوۋەستان (ابن عباس)^(۱۱۶) دەفەرموئىت: جنۇكەكان سوپاسى مۇرانەيان كىرد، وەئاويان بۇ ھىنان، وە (حافظ ابن عساكر)ىش گىپراويەتەوۋە و پەنگە راست بىت، خواى گەورە زاناترە، ھەرۋەھا (السدى)^(۱۱۷) گىپرانەوۋەيەكى ھىناوۋە كەگومانى ئەوۋە لى دەكرى ئىسرائىلىياتى زۇر تىدا بىت و بەپىويىستان نەزانى لىرەدا بىيەنن .

سەبارەت بەوشەى (تېيىت)لەئايەتەكەدا، و تراوۋە: ماناى ئەوۋەيە كەبۇ خەلكى پىوون بوۋەكە جنۇكەكان پەنھان (غىيب)نازانن و نزاكەى (سىلىمان) ىش (عليه السلام) كەدواھەمىن نزاىو لەژيانى دىيايى دا وەرگىرا، جارىكى تىرىش سەيرى نايەتى ژمارە (۱۴)ى سۈرەتى (سبأ)بىكەرۋە بەخۇى و واتاكەيەوۋە . (ابو داود)^(۱۱۸) فەرمودەيەكى بىردوۋەتەوۋە سەر (خىثمە)، دەفەرموئىت: (سىلىمان)(عليه السلام) بەفرىشتەى گىيانى كىشانى فەرموۋ: ھەركات وىستت گىيانم بكىشى ئاگادارم بىكەرۋە، فەرموۋى: ئاخىر من لەتۇ چاكتىر نازانم -كەى كاتى مردنى تۇ دىت-بەلكو لەناكاو نووسراوئىكم دەدرىتتى كەناۋى ئەوكەسەى لەسەرە - كەكاتى مردنى ھاتوۋە -سىلىمان-^(۱۱۹) (عليه السلام) فەرموۋى: دەباشە كەى فرمانت پى كرا ئاگادارم بىكەرۋە . -كاتىك فرمانى پى كرا-ھاتەلاى و فەرموۋى: چەند ساتىكى زۇر

^{۱۱۶} سەئىد فەيھى: تارىخ دىمشىق (۲۲ / ۲۹۶)، ھاكىم (۴ / ۱۹۸)

^{۱۱۷} ھىسن: ابن جىرىر: (۱۲ / ج ۲۲ / ۷۵)

^{۱۱۸} مەغۇل: ابن عساكر (۲۲ / ۲۸۹)، ابن ابى شىبە (۸ / ۱۱۷)

^{۱۱۹} صىحىح الیہ: ابن جىرىر (۱۲ / ج ۲۲ / ۷۵)

که مت ماوه، سلیمان (علیه السلام) شہیتانہ کانی بانگ کرد و فرمانی پیٰ کردن کہ کوشکیکی تۆکمہو قایمی بہدہوردادروست بکەن لەقەواریر و دەرگایشی بۆ نەکەن، کردیان ئه‌ویش نوێژی کردو سنگی خۆی نایە سەر گۆچانەکەیی و فریشتەیی گیانکیشتان چووہ ژوورەوہ بۆلای و گیانی کیشا ھەربەسەر گۆچانەکەییوہ، ئەمەشی بۆئەوہ دروست نەکرد کہ لەمەرگ خۆی بشاریتەوہ و رابکات،. پەیتا پەیتا ... جنۆکەکان کاریان دەکردو ئیشی کۆشک و خانووەکەیان دەکردو گەلێک شەکەت و ماندوو بوون و کاتیکی تەماشایان دەکرد، وایان دەزانی ھەر زیندوہ لەبەر ئەوہ نەیان دەویژا کارو بارەکانیان دوا بخت، ئینجا خوای گەورە مۆرانەیی نارد بۆ گۆچانەکەیی دایانکروشت، تاکو ناوہ کەیشی کلۆر بوو، گۆچانەکە لاواز بوو، قورساییی لەشی سلیمان (علیه السلام) کەوتە سەر گۆچانەکەو شکا، سلیمان (علیه السلام) کەوتە سەر زەوی، جنۆکەکان کەبەمەیان زانی بلۆھیان لیٰ کرد) وەئەگەر ئەوان پەنھا و نەینیی (غیب)یان بزانیبایە ئەو ھەموو ئەرکەیان وەبەر خوێان نەدەدا، چونکە وەک (اصیغ) دەفەرموئیت: سلیمان (علیه السلام) ماوہی سالیکی بەمردویی بەسەر گۆچانەکەییوہ مایەوہو جنۆکەکان ھەر ئیشیان دەکردو وایان دەزانی زیندوہ، سالیکی ئیش کردنی بەردەوامیش بۆ مردوییەکی کەوابزانن بەدیارەتەوہ بەزیندوویی وەستاوہ ھەروا ئاسان نیە و جنۆکەو شەیتانەکان وەک لەنازار و سزادابن وابوو بەلایانەوہ و تەواو شەکەت و ماندوو ببوون، خوای گەورە زانائترە .

(ابن جریر) دەفەرموئیت: تەمەنی سلیمانی کوپی داود (علیه السلام) پەنجە سال و یەکی دوو سالیکی بوو، لەسائی چوارەمی دەسەلاتی پاشایەتی خۆیدا دەستی کرد بە دروستکردنی (بیت المقدس)، پاشان (رحبعام)ی کوپی بووبە پاشا و ماوہی ھەقەدە سال ھوکمرانی کرد، وەکو (ابن جریر) باسی کردوہ، دواي ئەوہش بەنی ئیسرائیلی یەکان پەرتەواژە بوون و دووبەرەکییان تیٰ کەوت .

خوای گەورە پاداشتی (سلیمان) پیڤەمبەر و ھەموویان بداتەوہ لەگەیانندی پەيامی خوايي دا، بۆ مرقەکان، درود و سلاوی خوايي بۆسەر گیانی ئەو پیڤەمبەرە پایەدار و دەسەلاتدار و دایکی و باوکی و سەرچەم پیڤەمبەران بەگشتی و خوشەویستی ئیئمەو سەرداری ھەموو پیڤەمبەرانیش محمد المصطفی (ﷺ) .

﴿لەماوەی دواى سوله يمان و پيش زهكهرىا دروود و سلاوى خويان لى بيت﴾

هەندىك لەو پيڤه مەبەرەنى كە پەوانەكراون بۆ (بنى ئيسرائيل) يەكان لەماوەى دواى سوله يمان و پيش زهكهرىا دروود و سلاوى خويان لى بيت:

چەند پيڤه مەبەرەك لەدواى داود و سليمان لەپيش زهكهرىا و يەحياد (عليه السلام) پەوانەكراون بۆسەر (بنى اسرائيل) يەكان، كە كاتەكەيان و ماوەى ژيان و بەسەرھاتيان بەتەواوەتى نەزانراوە، لەوانەش: (شعيا) كورى (امصيا) (عليه السلام) لەم بارەيەوه (محمد) كورى (ئيسحاق)^(١) (عليه السلام) دەفەرمويت: لەپيش زهكهرىا و يەحيادا بووه (عليه السلام) يەكێك بووه لەو پيڤه مەبەرەنى مژدەى ھاى (عيسا) (عليه السلام) و (محمد) (ﷺ) راگەياندوو لەسەر دەمى ئەودا پاشايەك ھەبوو بەناوى (حەزقيا) بوو، پاشاى (بنى ئيسرائيل) بوو لەوولاتى (بيت المقدس)، پاشايەكى زۆر گونجرايەل و بەرفەرمان بوو بۆ (شعيا) (عليه السلام) بەفەرمانى ئەو ھەلسوگەوتى كردوو، گەلێك گونجراى بەسەر (بنى ئيسرائيل) دا ھاى و وردە . . . وردە لەخوا پەرستى لاياندا، پاشاكەيان بىرێنێكى ترسناك لەقاچى ھاى، لەو كاتەش دا بابلييەكان بەسەرگايەتى (سەنھاريب) پاشايان خويان ئامادەكردبوو بۆ داگیرکردنى (بيت المقدس)، بەچەندىن پۆل و گروپ سوپايان سازدابوو، ھەريەكە لەو گروپانە ئالای تايبەت بەخويان پيڤوو، ژمارەى ئالاکانيان شەش سەد ھەزار ئالابوو، خەلکەكە زۆر ترسان، پاشاکە بە (شعيا) پيڤەمبەرى فەرموو: (عليه السلام) خواى گەورە چى بەوھى بۆناردوویت دەربارەى (سەنھاريب) و سوپاکەى ؟ فەرموو: تانیستا ھىچى لەوبارەيەوه بۆ پەوانە نەكردووم، پاشان وھى بۆھاى و لەلایەن خواوە فەرمانى پيكرە كە بە (حزقيا) پاشا رابگەيەنیت كەسێكى تر بکاتە جيگيرى خوێ و کاروبارى بداتە دەست، چونکە ئەو واتە: (حزقيا) مەرگی نزیک بۆتەوه، كە (شعيا) پيڤەمبەر (عليه السلام) ھەوالەكەى بە (حزقيا) راگەياندا، ئەويش پووی لەقیبلە كرد و نوێژى كرد و تەسبیحاتى خواى كرد لەگەرنووشدا گریا و پارايەوهو فەرموو: پەروردگار! ئەى پەروردگارى ھەرەبالا، ئەى پەخشەندە و ئەى مېھرەبان، ئەى ئەو كەسەى كەوھەوز و خەو ناگري، بەيادم بخەرەوه زانست و زانیاری و باشى حوكم پانیم بەسەر (بنى ئيسرائيل) يەكانەوه، ھەمووی لەتۆ دەناسم و تۆ خۆت پیت بەخشیم، خۆت لەمن باشتريش دەزانى، بەناشكرا و نەهینیەكانم ئاگادارى، ئیتەر خواى گەورە نزاكانى

^١ ضعيف الاسناد: ابن جرير، تاريخ (٣١٣) .

وهرگرت و بهزهیی پښیډاهاتهوهو وهی کرد بو (شعیای) (علیه السلام) که مژدهی بداتی کهخوای گهوره نزا و گریانهکهی بهر بهزهیی خوئی خست و ماوهی بیست و پینچ سائی تر مهرگی دواخرا، وه له دوزمنه کهیش پرزگاری دهکات، که (سهنخاریب)ی پاشای بابلییه کانه، هر که (شعیای) ((علیه السلام)) نهوهی پیراگه یاند، نازاری قاچی چاک بویهوه، خهم و بیزاریه کهی رهویهوه، کهوت به کړنوش دا بو خواو فرمووی: په روهردگارا هرتو مولک و پایه داری ددهی به هرکه سیک که مهبسته و له هر که سیکی دهسه نیتوه که دهتهویت، هرکه ست بوی بهزهیی ده کهیتوه و هرکه سیشت بوی دایده به زینی، بینری دیار و نادیاریت، تو یه کهمین و دواهمینی، دیارو نادیاری، بهزهیی به داماواندا دیتهوه و هلامی داوای لیقه ومان دهدهیتوه، هرکه سهری له کړنوش بهر زکړدوه، خوای گهوره وهی نارد بو (شعیای) ((علیه السلام)) که بچیت ناوی هنجیر له برینه کهی بدات، چاک ده بیتوه، نهویش وایکرد و چاک بوهوه، خوای گهورهش مهرگی نارد سهر (سهنخاریب) و سوپاکهی و ههره موویان تیداچوون و نه مان .

جگه له (سهنخاریب) خوئی و پینچ کهس له دهست و پیوهند و یاوه پانی، که یه کیک لهو پینجه (بهختنصر) بوو، پاشای (بنی ئیسرائیل) ناردیه سهر نهو پینچ کهسه و بهدیل گرتیان و به کهله بچه کراوی به سهر شارد ا گیرایان تاماوهی هفتا روزه، وهک ریسواکردن و سوکایه تی پیکردنیا، ههریه کهیان روزه تهنه یه کولیزه یان پنده دان که له جو دروست کرابوو. پاشان خستیانه بهندیخانهوه، تا نهو کاتهی خوای گهوره وهی نارد بو (شعیای) (علیه السلام) که فرمان به پاشا بکات تا کو بیانه بهوه بو ولاتی خوئیان تا کو نهو هوال و به سهراته بو گهله کهیان باس بکن .

کاتیک گه پانهوه (سهنخارب) گهله کهی کوکړدوهو ههواله کهی پیراگه یاندن، بهلام کاهن و جادوگره کان پین گوت: نیمه پیشتر پیمان وتبویت که پاره وردگاری نهوان چند بههیز و به توانایه و پیغه مبهری نهوان چند زیرهک و لیها توه، کهچی تو گویت لینه گرتین، پیمان گوتی نهوانه گه لیکن کهس پیمان ناویری و په روهردگاریان دهیانپاریزی، نیتر (سهنخاریب) فرمانیدا که باسی له خوا ترسان بهو خه لکه رابگه یه نن، پاشا حوت سال (سهنخاریب) کوچی دواپی کرد .

(ابن اسحاق) دهفرمویت: کاتیک (حزقیای) پاشای (بنی ئیرائیل) یه کان کوچی دواپی کرد، نهوانیش کاروباریان به سهریه کدا شیواند و دهستیان دایه بهو کاری و خراپه کاری، خوای گهورهش وهی کرد بو (شعیای) (علیه السلام) که خویان بهیاد بخاتهوه و

نامۆزگارییان بکات، به سزای خوایی بیاترسینی، نهگهر سه ریچی بکن کهچی نهوان
 نهک هر گوئیان بونهگرت و به قسه یان نهکرد، هه ره شه ی کوشتنیان لیکرد، ناچار
 له دهستیان هه لات و پایکرد و چوو له قلو ره دارنکدا خو ی شارده وه، به لام شه یقان
 پییزانی و چمکیکی کراسه که ی گرت و خسته ی بووی دهره وه، به وهش خه لکه که زانیان
 که لهو داره دایه، مشاریان هیئاو داره که یان له سه ره وه تا خواره وه مشارپر کرد و
 (شه عیای) پیغه مبه ریش (علیه السلام) له داره که دا دوو له ت کرا و شه میدکرا، خوی گه وره
 له نهویش و نیمه ش خو ش بیت و گه رانه وه ی هه موومان هه ر بۆلای په روه ردگار .

یه کیکی تر لهو پیغه مبه رانه (علیه السلام) (ئه رمیا) ی کوپی حلقیایه له دهسته و پشتی
 لاوی کوپی یه عقوب (علیه السلام) و تراوه: نه مه (خضس بووه، وهکو (الضحاک) له (ابن
 عباس) وه ده گپرتته وه، به لام نه م گپرانه وه یه پشتی پینابه ستری و ناراسته (ابن
 عساکر) یش^(۱) ده فهرمویت: هاتوو که (ئه رمیا) (علیه السلام) به سه ر خوینی یه حیای کوپی
 زه که ریاوه (علیه السلام) وه ستاوه که له (دمشق) دا ده پزا، پیی گوت: نه ی خوین خه لکیت
 به فته تاره دا، له نه زمه نت دان بوه سته ره وه ! نیتر خوینه که وه ستایه وه و مه یی و دیار .

(ابوبکر بن ابی الدنيا)^(۲) گپرانه وه یه کی بردوته وه سه ر (عبدالله کوپی عبدالرحمن) که
 ده فهرمویت: (ئه رمیا) (علیه السلام) فهرمووی: په روه ردگارا ! کام به نده یه به لات وه زور
 خو شه ویسته ؟ فهرمووی: نهوانه یان که له هه موویان زیاتر یادی من دهکات و سه رقالن
 به یادکردنی من به سه ر یادی دروست کراوه کانم دا، نهوانه ی واته واته ی تیاچوون و
 مردنی خو یان ناکه نه مه به ست و سه رقالنن به وه ی که بیر له مانه وه ی خو یان بکه نه وه
 له دنیا دا، نهوانه ی که ژیا نی دنیا یان پیده دریت که می لیته لده بژیرن و که له دنیا ش
 دهره چن دلخو شن، نهوانه له هه موو که س خو شه ویستن له لام و له سه ر داواکاری خو شیان
 زیاتریان ده ده می .

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا هُدًى لِّبَنِي إِسْرَآئِيلَ ... وَجَعَلْنَا جِبْتُمْ
 لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾ (الاسراء: ۲-۸)، (وهب کوپی منبه) دهر باره ی مانای نه م نایه ته
 ده فهرمویت: خوی گه وره وه چی نار بۆ یه کی له پیغه مبه رانی (بنی ئیسرائیل) که ناوی
 (ئه رمیا) بوو (علیه السلام) کاتیک خراپه کاری له ناویاندا په ره ی سه ندبوو، خوی گه وره
 فهرمووی به پیغه مبه ره که ی: هه سته و برۆره ناو که له که ته وه پینا رابگه یه نه که نه گهر چی

^۱ تاریخ دمشق (۲۸/۸) .

^۲ ضعیف الاسناد: ابن عساکر (۲۸/۸) .

ئەوان (دل) يان ھەيە، بەلام ھېچ بەر دۆلەت يان پەروا نابېيىن و دۇنيان ناکەنەو و نايخەنەکار،
 وە (چاۋ) يان ھەيە كە پراستىيەكانيان پېنابېيىن، وە (گوى) يان ھەيە كە بۇ بېيىنى پراستى
 بەكار يان ناهېيىن، مەن باۋپىرانى ئەوانم بەياد كەردەو كە چۆن چاكەم لەگەندە كەردن و چاكە
 كەردن، ئەو ھەش سۆزى دولەندەم كە بەزەيىم بەمال و نەو ھەكانى ئەوانىش دا بېتەو، لېشيان
 بېرسە ئەوان چەند لەگوپرايەلى مەن كەم تەرخەم بوون ؟ ئايا ھېچ كام لەوانە دۆخۆشە
 بەو ھى كە لەمەن ياخى بوو، ئايا ھېچ كەس بەگوپرايەلى كەردنى فەرمانەكانى مەن زيان
 مەندوبوو بەو بۆتە گوپرايەل بۆم ؟ ئازەلەكانىش يادى نېشتەمانى خۇيان دەكەنەو و
 جەنگى لەپېنئادا بەرپا دەكەن، بەلام ئەم گەلە ئەو ھەيان فەرمانۆش كەردەو كە باو و
 باپىرانىان بەلایانەو خۆشەويست بوون، ئەمانە لە پەروپەكى تەرەو بەدوای پېز
 سەرورەيدا دەگەرېن كە پىگەي گونجاۋى خۇي نېيە، ئەھبارەكانيان نكولېيان لە
 حەقىقەتە مەن دەكەرد، خۆيىندەوارەكانيان جگە لەمەن شتى تىران دەپەرست، (ناسك) و
 زانا و نزاگوكانيان ئەو ھى كەردىان بى ھۇ بوو، فەريايان نەكەوتەن و زانستەكەيان كەريان
 پېنەكەرد، دەسەلاتدارەكانيان درۆيان بەدەم مەن پېغەمبەرەكانمانەو ھەل دەبەست، فېل و
 تەلەكەيان لەدۇنياندا حەشاردەبوو، زمانيا لەسەر درۆ رايىنابوو، سۆيىندى بەجەلال و
 عېزەتە خۆم: ئەو بەرەيەكان بەسەردا زال دەكەم كە لەزمانيان تېنەگەن، پوخسارىان
 نەناسنەو، بەزەيىان بەگىرانى ئەواندا نەيەتەو، پاشاى دل پەق و ستەمكار يان بۇ
 دەنېرم كە سوپاكەي وەكو پەلەھەور وابى، كەژاۋەي سەربازەكانى وەك پەرتەۋى شەپۆل و
 شەكەشەكى ئالايان وەك فەرتەي بالى باز وابى، بارى و لاخەكەيان چەند ھېندى بارى
 ئاسايىيى، ئاۋەدانىەكان بىكەنە كاۋلگە، شارەكان بە وىرانەيى لەدوای خۇيانەو بەجى
 بەيلىن، وەك دۆلى (ئىلييا) تان بەسەربېيىن كەچۆن بەزەلېلى كوشتىيان، سوپايان بەسەر
 زال دەكەم، نازى بووكيان لىدەكەمەو قىزەو ھەوار، حېلەي نەسپيان لىدەگوپم بە لوورەي
 گورگ بەلەكۆنەو بەرزايى كۆشك و تەلارەكانيان دەكەمە بېشەي شىر، پۇشنايىان لىل
 دەكەم، سەرورەيان بەرپىسۋايى و نازو نىعمەت يان بەكۆيلەيى دەگوپم، ژنەكانيان پاش ئەو
 ھەموو پاكى و جوانىە دەكەمە خاك و خۆل كە خەلكى بەسەرياندا پېرۆن، تەرمەكانىشيان
 دەكەمە خاشاكى سەرزەۋى و ئىسكەكانيان دەكەمە بىزوتى بەرھەتاو، بەجۆرەھا ئازار
 دەيانپىلېشېنمەو سزايان دەدەم، پاشان فەرمان دەكەم ئاسمان لەژور سەريانەو بېتە
 يەك پارچە ئاسن و زەۋىش ئاۋىتەيەكى مەس، جائەگەر ئاسمان بارانىشى باراند ئەوا
 زەۋى پەروپەكى لىنەپرويت، ئەگەر شتىكى كەمىش پەروا، ئەو لەبەر خاترى بىزمانى و

ئاژەلان بۈۋەو بە پەحمەتى خۇم پواندومە بۇيان، ئىنجا لەكەشى كشتوكالّ كردندا بارانيان لىدەگرمەۋەو لەۋەرزى دورىنەۋەى دانەۋىلەو كۆكردنەۋەى بەروبومدا باران دەبارىنم، ئەگەر كەمىك پۈۋەكىشىيان بۇ بەرھەم ھاتبۈو ئەۋا بەلا و خوشىيان بۇ دەنىرم، ئەگەر لەۋەش كەمىكىيان بۇ پزگارېۋو، ئەۋا پىت و بەرەكەتى لىھەلدەگرم. خۇ ئەگەر لىم پارانەۋە ۋەلامىيان نادەمەۋە، ئەگەر داۋاى شتىيان لىكردم ناياندەمى، ئەگەر گريان بەزەيىم پىيان دا ناياتەۋە، خۇ ئەگەر كېۋزانەۋە پۈۋى خۇمىيان لى ۋەردەگىرم)، (ابن عساکر) بەم جۆرە دەقە گىپراۋىيەتەۋە^(۱).

(اسحاق كوپى بشر)^(۲) دەفەرموئىت _ ادريس) لە (ۋەب كوپى منبە) ۋە فەرموودەيەكى بۇ گىپراينەۋە كەكورتە ماناى فەرمودەكە بەم جۆرەيە .

كاتىك خۋاى گەۋرە (ئەرما) ى ۋەك پىغەمبەرىك (عليه السلام) پەۋانەكرد بۇسەر (بنى ئيسرائيل)، بەلام ئەۋان ۋەدە ۋەدە لەپىنى راست لاياندا و كەۋتنە سەر خراپەكارى و ھەرەشەكردن لە پىغەمبەرانى خۋاۋ باۋەپداران و شەھىد كردنى ئەۋان لەۋ لاۋەش خزاى گەۋرە (بەختنصر) پاشاى بۇ زىت كردنەۋە كە ئاگرېرست بوون، خۋاى گەۋرە بەۋەحى بە (ئەرمينا) (عليه السلام) راگەياند كە من (بنى ئيسرائيل) يەكان تەفرەتون دەكەم، ئەۋىش لەتاۋاندا يەخەى كراسەكەى دادېرى و خۇلەمىشى بەسەر خۇيدا كرد و بەكېرنووشيدا كەۋت و گەلىك لەخۋاى گەۋرە پارايەۋە، خۋاى گەۋرە باسى ئەۋەى فەرموۋ كە بەرلەدەرۋست كردنى دانيۋە بىكاتە پىغەمبەرىكى خۇى بۇ كاريكى گەۋرە ناردۋىيەتى (كە پىغەمبەرايەتى كردنى بنو ئيسرائيل يەكانە) ھەستە و لەگەل پاشاكەياندا بە پىنمۋىي بكە، پاشان بەدكارى و خراپەكارى بنى ئيسرائيل يەكان پەرەى سەند، خۋاى گەۋرەش فەرموۋى پاشاۋ مېرەكانيان نىعمەتى منيان بەكەم بىنى لە دەسەلاتى من بىخەم بوون، دىنيا لەخشتەى بردن و كەۋتنى دەستكارى كردنى پەيامى من و قسەھەلبەستن بەناۋى پىغەمبەرانمەۋە كەھەرگىر ھاۋەلدانان لەگەل من دا ناگونجى، خويندەۋارو زاناكانىشىيان لەگەل زاناى خۇياندا ھانى پاشاكان دەدەن لەسەر لادان لەدنيا و گۆپىن، ئەۋان چ سۈۋدىيان لەۋ زانىارىيە ۋەرنەگرتۋە، ئەۋە ۋەچەى پىغەمبەرانىش (عليهم السلام) لەگەل ئەۋ خەلكە نەزان و خراپانە نىۋەگلاۋن و نازانن كەباۋانى ئەۋان چەندە دۇسۋزى

^۱ ابن عساکر (۲۹/۸)

^۲ موضوع: ان عساکر، تاريخ (۳۴/۸)، لەبەرئەۋەى (موضوع) ھ بە گونجاۋمان نەزانى بەتەۋاۋەتى فەرموودەكە بېنىن. تەنھا

ماناكەيمان بە كورتى ھىناۋە و زۆر متەئەنى پىناكرىت .

ئەو ئايىنە بوون و ئاراميان لەسەرگرتووو پاستگۆببون و خۆيان لەپىناوى خوادا شەمەيد کردوو، نىنجا ئەم ئايىنە گەيشتووتە دەست ئىئوو بلاوبووتەو بەسەر زەويدا، ئەو گەلەش بەسەرياندا زال دەکەم تاكو پەنەيان دايدەن و تۆزى بەخۆياندا بچنەو، گەلىك لىيان بوردەم و مەودام دان و سزام لەسەر لا بردن و بەخشيشى خۆم بۆگەراندنەو، بەلام ئەوان لەو بىپروايى خۆيان نەکەوتن، سویند بەگەرەيى و عىزەتى خۆم دەبى کوشتار و گىچەل و ناپەرحەتەكى وایان بەسەردايىنم کەسى زۆر بەئارام و ژيرو حەکیم سەرسام بى !

پاشان خواى گەرە باسى تەنگانەکانى داهاتوویان دەکات کەچۆن ھەموو خوشى و شادى نىعمەتەکانیان لى ھەلەوگىپو ئاوەژوو دەکاتەو، ھەرەھا (کەب) دەلىت: (ئەرمینا) (عليه السلام) زۆر بەداماوى و کەساسى کەوت بە کىرپوش دا و ەخواى گەرە ھەلنوزا و پاراپەو بۆ خۆپ و گەلەکەى و لەکوئايیدا ھەرمووى: ئەى خواى گەرە ئایا بەرەبەرەچەى ئىبراھىم خلیل و موسای پىغەمبەر (عليه السلام) بەزەلىلى دەخەیتە ژێردەستى کەسانىکى ئاگرپەرست ؟ خواى گەرە وەحى بۆکردو ھەرمووى: ئەى (ئەرمینا) باشە ئەوا من سکالام لەدەست بنى ئىسرائیلیەکان ھىناو بۆلای تۆ، کەداوایان لەسەر تۆماردەکەم و ھاوکات زۆر بەبەزەيش دەبم بەرامبەریان و لەھەموو گرانی و ناپەرحەتە کیش لایاندەبەم و دابەستەيان دەکەم، وەك چۆن بەرانى تىرو دابەستە شەرە قوچ دەکەن لەگەل یەکتەدا، وەیل بۆئەوان وەیل بۆئەوان . . . من پىزى ئەو کەسە دەگرم کەپىزم دەگرى، سەرکۆنەى ھەركەسى دەکەم کە سەرکۆنەى ھەرمانى من بکات، گەلانى پىشوو بەدزیەو تەوانیان دەکر (واتە لەبەر چاوى خەلکى نا)، بەلام ئەمانە خۆيان بۆ تەوانبارى و یاخىبوونى ھەرمانى من بەخت دەکەن و بەئاشکرا تەوان دەکەن لەمژگەوت و بازار و سەر لوتکەى شاخ و بن سىبەرى دارەکان، تەنەت ئاسمانیش لەدەستیان بۆلای من ڕایکردوو، زەویو شاخەکانیش، بگرەئەل و گیاندارانىش ڕایانکردووتە کەنارەکانى زەوى لەدەست ئەوان ھىشتا ھەر وازناھىن و کاربەپامى من ناکەن .

کاتیک (ئەرمینا) (عليه السلام) ئەم پەيامە خواىیەى بەخەلکە پراگەياندا، ئەوان بەدرویان دەکردوو گالەتەيان لیدەھات، گوئیان تۆ بەدەم خواو درۆدەکەیت و دەلىت خوا زەویو مژگەوت و پەيام و بەندایەتى خۆى پاك دەخات ؟ جاباشە ئەوا کى دەمىنى کەخوا بپەرستىت ؟ نىتر (ئەرمینا)یان (عليه السلام) گرت و پەل بەستیان کردو خستیانە بەندىخانەو .

خوایی بهراست نازانن، نایا دهکرتت تۆ لهگهلمدا بییت و پریت لیبگرم و دلنهواییت بکهه؟
یان نهگهر چهوزدهکەیت له وولاتهکهی خۆت دا بمینهروهو منیش دهتپاریزم و
چاودیریت دهکهه!

(ئهرمينا) (عليه السلام) فرموی: من خوای گهوره دهتپاریزی، نهوهندهی لهداک بووم
بۆ ساتیک ئەم وولاته بهجینههیشتوو، نهگهر بنی ئیسرائیلیهکانیش بهجیان نههیشتایه
لهتۆ و هیچ کهسیکی تریش نهدهترسان، تۆش دسهلاتت بهسهریاندا نهدهشکا، کاتیک
(بهختنصر) ئەم قسهیهی لهئهو بیست، وازی لیهینا، (ئهرمينا)ش (عليه السلام) لهجیگه و
ولاتی خۆی لهخاکی (ئیلیا)دا مایهوه، ئەم جوړه گیرانهوهیه رهوتیکی (غریب)ی هیه،
بگهر لهوهرگیرانهوه بۆسهر زمانی عهرهبی.

(هشام کوپی محمد)^(١) دهلیت (بهختنصر ئەصف ههیدا) دهکهوته نیوان نههوازوه
تادهگات به وولاتی پۆم پاشایهکی لهسهردانابوو له فارسهکان کهناوی (هراسب)بوو، که
ههروهو شاری (بهلج)ی بنیات ناوه که به (خنساء) ناسراوه ههر نهو جهنگیشی لهگهڵ
تورهکاندا کرد و ناخنینیه تهنگه بهرتین شوینهکانی سهرزهوییهوه، (بهختنصر)ی پاشا
نۆینهری کهوتهپری بۆ جهنگ کردن دژی (بنو ئیسرائیل)یهکان که له(شام)دا دهژیان، بهلام
ههر کهگهیشته شام خهڵکی دیمهشق لهگهڵی پیک کهوتن و جهنگیان نهکرد، وتراوه نهو
نۆینهرهی که (بهختنصر)ی پاشا ناردی ناوی (یههمهن)بوو کهپاشای فارسهکان بووه
لهدوای (بهشتاسب کوپی لههراسب)، چونکه (بنی ئیسرائیل) دهیانویست دهست دریزی
و دژایهتی پیغهمبهرهکهی خوا بکهه.

(ابن جریر)^(٢) هیناویهتی تا دهگاتهوه به (سعید کوپی موسهیهب) کهکاتیک
(بهختنصر) گهیشته دیمهشق بینی خوینیک ههڵ دهکفیت.

وتراوه: پرسیاریان کردوو نهو خوینه چییه؟ وتویانه له باووبایرانمانهوه
بیستوو مانه که نهو خوینه ههر ههبووه، وتراوه لهسهر نهو خوینه ههفتا ههزار موسولمان
کوژراوه، جگه له ناموسولمانانیش، ئینجا وهستاوه تهوه خوا دهیزانی، بهلام پیندهچی
خوینی پیغهمبهریکی دیرین، یان پیاوچاکان بووه، یان هی نهو کهسهی کهتهنها خوی
دهیزانیت.

^١ سنده ضعیف: ابن جریر (٢١٦/١).

^٢ صحیح الاسناد: تفسیر (١٥ج/٩ / ٢٩-٣٠).

ھەر (ھشام کوپی کەلەبی)^(١) دەلێت: پاشان (بەختنصر)ی پاشا بەرھو (بیت المقدس) کەوتەپێ و لەگەڵ پاشاکەیاندا رێک کەوت، کە پاشاکەیان دەچیتەوھ سەر تیرەوپیشتی (داود)(علیہ السلام) لەسەر (بنی اسرائیل)یەکان، وەک پاشا داینا یەوھ، (بەختنصر)یش چەند کەسیکی بەبارمەتە لە بنی ئیسرائیلییەکان وەرگرت و لەگەڵ خۆیدا بردنی. وەک مسوگەر کردنی ک یۆئەوھ ی کە پاش بەجێھێشتنی (بەختنصر) ئەوان دەست درێژی نەکەنەسەر پاشاکەیان، بەلام ھەر (بەختنصر) پاشا گەیشتە (طبریە) ھەوایی پینگەیشت کە بەنی ئیسرائیلییەکان لە پاشاکە ی خۆیان ھەلگەراو نەتەوھو کوشتویانە، لەسەرئەوھ ی کە رێککەوتنی لەگەڵ (بەختنصر)ی پاشادا کردوھ .

(بەختنصر)ی پاشا ھەرلەوێ کەسە بارمەتەکانی کوشت و زۆر بەتوندی گەپایەوھ بۆسەریان و تەفروتونای کردن و لەناوی بردن، وتراوھ کە لەوکاتەدا (نەرمینا)ی پیغەمبەری (علیہ السلام) لەبەندیخانەکەدا بینیوھ و ھیناویەتە دەرەوھو بەسەرھاتی خۆی پینگێراوھتەوھ کە لەگەڵ گەلەکیدە چیکردوھو چۆن شل و کول بووھ لەبانگەوازکردنیاں بۆ خواپەرستی، بەلام ئەوان دیل و زیندانیاں کردوھ، (بەختنصر) گوتی: خرابترین گەل ئەوانەن کە لەپیغەمبەرائی خوا ھەل دەگەرێنەوھ، ئیتر (بەختنصر) لەویدا واز لەئەو دەھێنێ و ئازادی دەکات و چاکە ی لەگەڵدا دەکات، ئیتر ئەو خەلکە ھەژارو کەمە ی کەما بوونەوھ لە (بنی ئیسرائیل)یەکان لەدەوری (نەرمیا) (علیہ السلام) کۆبوونەوھ، گوتیان: بەپراستی ئیمە خراپە و تاوانباریمان درژی تۆ کرد، ئیستا پەشیمانین و تەوبەدەکەین بۆلای خوای گەورە، تۆش لەخوا بپارێرەوھ لە تەوبەکەمان وەرگیری، ئەویش لەخوای گەورە پارایەوھ، خوای گەورە وھ ی بۆنارد و فەرمووی: من کاتی ک تەوبەیان لیوھردەگرم ئەگەر پاست دەکەن با لەم شارەدا لەگەڵ تۆدا بمیننەوھ، ئەویش فەرمانی خوای بەوجۆرە پێراگەیاندن، کەچی لەوھلامدا گوتیان: جا چۆن لەم شارەدا دانیشین کەخوای گەورە پەقی خۆی پیرشتووھو کاوول و وێرائی کردوھ ؟ بەم جۆرە ئەوان مانەوھیان قەبول نەکرد ھەر لەو سەردەمەدا بنو ئیسرائیلییەکان پەرتەوازی شاران و وولاتان بوون، ھەرگروپ و کۆمەلێک پووین لەشوینێک کرد و دابەش بوون بەسەر وولاتی حیجاز و (یثرب) و (وادی القری) و (میسر)، (بەختنصر) نامە یەکی بۆ پاشای شارەکە نارد و داوای لیکرد ئەو کەسانە ی بۆنیڕی کەشاریان بەجێھێشتووھ، پاشاکەش رازینەبوو بەوھ، لەبەرئەوھ

^١ سندە ضعیف: ابن جریر، تاریخ (٣١٦/١).

(بەختنصر) پاشا بەخۆی و سوپاکەییەوه پەلاماریدان و تەفروتونای کردن و بەدیلى گرتن، پاشان بەرهو وولاتى (مغرب) کەوتنەپرى و گەيشته دورترین شويىن لەو پروکارەوه، پاشان بەخۆی دیلەکانیەوه کە لە (مغرب) و (بيت المقدس) و (فلسطين) و (ميص) و (ئوردون) دەستى کەوتبەون گەراپەوه، کەيەکیک لەوانەش (دانیال) بوو، منیش دەئیم: پروکاری پروداوەکە وانیشان دەدات کە ئەو (دانیال) ە دانیالی کوپی (حەزقیل) ە بچوکهکەیه، نەک گەورەکیان، بەو پێیەى کە (وہب کوپی منبە) باسی دەکات .

پێفەمبەری خوا (دانیال) (دروود سلاوی خواى ئەسەرییت)

(ابن ابى الدنيا)^(١) گێڕانەویەکی بردۆتەوہ سەر (عبدالله کوپی ابى الهذیل) کە دەفەرمویت: (بەختنصر دوو شیرى گرت و کردنیە ژووریکەوہ، دانیالی هینا و بۆی فریدانە ژوورەکەوہ، دوو شیرەکە هیچ پەلاماریکیان نەدا، ئەوەندەى خوا ویستی لەسەربوو لەگەڵ شیرەکاندا لەو ژوورەدا مایەوہ، پاشان دانیال (علیه السلام) وەک ھەر مەزفینکی ناسایی برسێبوو، ھەزى لەخواردن بوو، خواى گەورەش وەحى کرد بۆ (ئەرمیا) (علیه السلام) کە لەولاتى (شام) بوو، خواى گەورە فەرمانى بە (ئەرمیا) کرد (علیه السلام) کەخواردن و خواردنەوہ بۆ (دانیال) ((علیه السلام) نامادەبکات، (ئەرمیا) فەرمووی: پەرەردگارا من لەخاکى پیروزم (واتە لەخاکى بیت المقدس) وە دانیال لەخاکى (بابل) ە لەعیراق واتە چۆن ئەم خواردنەى من لیروہ دەگاتە ئەوى، خواى گەورە وەحى بۆکردو فەرمووی: تۆ نامادەى بکەو چیت پیگوتراوہ جیبەجیبى بکە، ناردنەکەى لەسەر ئێمەى بەخۆت و خواردنەکەشتەوہ، ئەویش نامادەیکرد، خواى گەورەش بەھۆیەکی دیاریکراو خۆى و خواردنەکەیشى گەياندە شوینی مەبەست، تاکو (ئەرمینا) فەرمووی: منم ئەرمینام، فەرمووی کى تۆی گەياندە ئێرە ؟ فەرمووی: پەرەردگارت، گوتى: بۆچی خواى گەورە منیشى لەبیرە ؟ فەرمووی: بەئى، ئیتەر (دانیال) (علیه السلام) فەرمووی: سوپاس بۆ ئەو خواىەى ھەرکەسى یادى بکات لەبیری ناکات، وە سوپاس بۆ ئەو خواىەى وەلامى ھەرکەسىک دەداتەوہ کەتکای لیبکات، سوپاس بۆ ئەو خواىەى کە ھەرکەسى پشتى پێبسیپێریت بەکەسانى تری ناسپێریت، وە سوپاس بۆ ئەو خواىەى چاکە بەچاکە پاداشت دەداتەوہ، وە سوپاس بۆ ئەو خواىەى پاش ناپەھەتیمان پرزگارمان دەکات، وە

^١ سندة ضعيف: ابن ابى الدنيا فى الشکر (١٧٣).

سوپاس بۆ ئو خوايهى ده مانپاريزى كاتيك گومانمان بهرانبهر كرده وه كانمان خراب ده بىت، وه سوپاس بۆ ئو خوايهى تاكه هيوو ئاواتى پزگار بوونمانه، كاتيك هوكاروپى پزگارى به ديناكهين و له وپه پرى ناو مىدى داين .

(يونس كوپى بكير) له (ابو العالیه) وه ده گيرته وه ده فهرموىت: كاتيك پارده يه كانمان كرده وه له ناو ماليكى (هرمان) دا جىگه و تهختىكى داخراومان دوزيه وه كه تهرمى پياويكى له سهر بوو، له ژوور سهريه وه قورئانك دانرابوو، قورئانه كه مان هه لگرت و بردمان بۆلاى عومهرى كوپى خطاب، نهویش بانگى (كهعب)ى كرد تاكو بۆى بكاته وه عهره بى، من يه كه م كهسى عهره ب بووم كه خویندمه وه، وهكو ئو قورئانه خویندمه وه (كه ئیستا هیه)، ئینجا به (ابى العالیه) هم گوت: كه چیتىدايه ؟ گوتى: رهفتار و كاروبارتان و ئاوازی قسه تان و ههرچى شتىكى تری داهاتوو، گوتم: نهى تهرمى پياوه كه تان چيليكرد ؟ فهرمووى: بهرؤژ سيانزه كوپی جياجيامان هه لگه ند، كه شه و داهات نه سپه رده ی خاكان كرد و هه موو گوڤه كانيشمان وهكو يه ك ليكرد، تاكو خه لكه كه نه زانن كاميان تهرمه كه ی تىدايه، گوتم: بۆچى ئو خه لكه چييان له و تهرمه ده كرد؟ گوتى: كه باران نه ده بارى خه لكه كه ده چوونه ژوورسهرى تهختى تهرمه كه و داواى باران بارينيان ده كرد !! گوتم: به گومانه ئیوه ئو تهرمه تهرمى كنيه ؟ گوتى پياويكه پنی ده لئین (دانیا)، گوتم: بهراى ئیوه ئاخو كه ی مهردوه ؟ گوتى: بهر له سىسه د سال، گوتم: ئه دى هيچى نه كوڤابوو و تيك نه چووبوو ؟ گوتى: نه خير مه گهر چه ند موويه كى، چونكه گوشتى له شى پيغه مبه ران خاك ناپه رزنى و شیر نايخوات، نه م گيڤانه ويه كه باس له پاراستنى له شى پيغه مبه ران دهكات له پرووى (اسنا) وه راسته، به لام دهرباره ی نه وه ی كه سىسه د سالى ره به قه كوچى دواى كردوه، نه مه يان جىگه ی باس و خواسه و هه ل ده گريته كه پياوچاكيك بووبى نه ك پيغه مبه ريك، چونكه هيچ پيغه مبه ريك كه له نيوان (عيسا) و پيغه مبه رى خو ماندا (محمد) (ﷺ) نيه، ماوه ی نيوان نه مانيش (چوار سه د) ساله، يان (شهش سه د) ساله، يان (شهش سه د و بيست) سال .

پيڤه چى كه نزىكه ی هه شت ساليك پيشتر كوچى دواى كردوه، كه نزىكه له گه ل سه رده مى (دانیا) دا و نهویش نه گهر نه م (دانیا) نه وه بى كه مه به سته، نه گينا نه م دانیا له دانیا ليكى تره يان پياويكى تره، جا يان له پيغه مبه رانه، يان له پياو چاكانه، به لام گومانه كان له وه وه نزىكن كه (دانیا) (عليه السلام)، چونكه (دانیا) يش (عليه السلام) كاتى خۆى پاشايه كى فارسه كان گرتويه تى و كردويه تى به نديخانه وه، وهكو پيشتر

باسمان کرد و تراوه دريژي لووتی نهم تهرمه (بستیک)بووه، بگره بالایشی دريژو کهتهبووه، دووړو نیه بیت له پښغهمبره زور دیرینهکان^(۱)، خوی گهوره باشر دهزانی .

له کتیبی (احکام القبور)دا، (ابو بکر ابن ابی الدنيا)^(۲) دهفرمویت: له (ابو بلال)هوه تادهیگهیهنیتهوه به (ابی اشعث الاحمری) که دهفرمویت: پښغهمبر (ﷺ) فرموویهتی: (دانیال له پروهردگار پارایهوه که ثومهتی محمد (ﷺ) تهرمهکی به خاک بسپیرن)، کاتیک (ابو موسی الاشعری)ی پاردهکی هلدایهوه لهناو تابووتهکهدا تهرمهکی دوزیهوه، وه پښغهمبریش (ﷺ) فرموویهتی: (هرکهسیک دانیالی دوزیهوه، مژدهی بههشتی پښېدهن)، نهو کهسهی که بویکهمجاریش دوزیهوهو رښهبری کرد پیاوښک بوو ناوی (حرقوص)بوو، نیر (ابو موسی) عومری کوړی خهتابی لهوه ناگادار کردهوه، عومریش نامهیهکی بوی (ابو موسی) نار و فرمووی: که بهخاکی پسپیری و هوالیش به (حرقوص) بگهیهنی که پښغهمبر (ﷺ) مژدهی بههشتی پښاوه، خوی گهوره زاناتره .

(ابن ابی الدنيا) گیرانهوهیهک دهباتهوه سر (عنهسهی کوړی سهعید) که زانایهک بووه، دهفرمویت: گوتی: (ابو موسی) لهگل تهرمی (دانیال)دا (علیه السلام) قورئانیکی دوزیهوه لهگل گوزلهیهک کههندی پوښ و چهوری تیدابوو، بریک پاره و موستیهکهی (ابو موسی) نهوهیش بوی (عومر) نوسیبوو (عمر)یش بوی نووسیبوو که قورئانهکهان بوښیره لهگل چهوریهکهدا، فرمان به موسولمان بکه که بوی دهرمان و شفا بهکاری بهینن، پارهکشیان بهسهردا دابهش بکه، موستیهککش بهخوت دبهخشین .

کاتیک (ابو موسی) تهرمهکی دوزیهوه و واباسیان بوکرد کهتهرمی(دانیال) (علیه السلام) پیزیکي زوری لیگرت و باوهشی پښاکر و ماچی کرد، وه هوالهکهی به ووردی بوی (عومر) نووسی کهمال و پارهیهکی زوریشی لهگل تهرمهکید دوزیهوتهوهو دهگاته ده هزار درهم، کهکاتی خوی بهقهرز داویهتی بهخهلکی و نهو کهسهی قهرزهکی نهگهړاندایهتهوه نهخوش دهکوت، وه همبانهیهکیشی ههبووه (وهک جزدان) عومر فرمانی پی کردن که تهرمهکه به ناو (سدر)بشون و کفنی بکهن و لهشوینیک بهخاکی بسپیرن کههیچ کهسیک گوزهکهی نهزانی، فرمانی کرد مال و پارهکش بریت بوی (بیت المال) به همبانهکیشهوه، موستیهککش کرا به خهلات بوی (ابو موسی)، له (ابو موسی)هوه دهگیرنهوه کهچوار کهسی دیل کهفرمانی کوشتنیان درابوو فرمانیان پیکرا

^۱ ابن الجوزی، سنده المنتظم (۲۵۷/۸) .

^۲ مرسل ضعیف .

که له که نار پووبارېک گۆږېک هه لېکه نن، لهو گۆږه دا تهرمه که یان به خاک سپارد، پاشان چوار گۆږ هه لکه نه تاوانباره که ش کوژان و جگه (ابو موسی الاشعری) که سی تر نهیده زانی و نازانیت شوینی نهو گۆږه کوینه .

(ابن ابی الدنيا)^(۱) گېرانه وهیه کی له باوکی (ابی زناد) وه^(۲) هیناوه که ده فهرمویت: له په نجهی (ابی برده) ی کوپی (ابی موسی) دا موستيله کهم بینی نه خشی دوو شیرى له سهر هه لکه نه رابوو که پیاوړیک له نیوانیادا بوو، دوو شیره که تینا لایبون (به لام زیانیان لیینه ده دا) (ابو برده) ده فهرمویت: نه مه موستيله ی نهو پیاوړیه که تهرمه که ی دوزرایه وه و خه لکی شاره که پیان وابوو که نه وه تهرمی (دانیال) ه (علیه السلام) پۆژی به خاک سپاردنه که ی (ابو موسی) موستيله که ی پییه خشراره: (ابو موسی) ش کاتی خو ی له زانیانی شاره که پرسپار کردوه دهر باره ی مانای نهو نه خشه، نهوانیش له وه لامیدا گوتویانه: نهو پاشایه ی که (دانیال) له سهرده می دهسه لاتی نهو دابوو، نه ستیره گره وه و زانیان هاتوونه لای پاشاکه و پیان گوتوه: له فلان شهوی فلان سال و مانگدا منالیک له دایک ده بی که ده بیته مایه ی تیاچوونی پاشاکه، پاشاکه ش ده لیت: سویند به خوا نهو شهوه ههر منالیک له دایک بیت دهیکوژم: ههر نهوان لهو شهوه دا (دانیال) یان بردو (بهو ساواییه) فریایان داوه ته ناو جهنگه ل و بینشه ی شیره کانه وه، شیرو به چکه کانیا ن هاشا ولیان بۆبردوه و پاشان بوونه ته ناشنای و نازاریان نه داوه، دایکی مناله که هاتووه و دیو به تی که شیره کان نازاری نادهن، بهو جوړه هینده خوا ویستی پاراستیان تاکو بالق بوو، نیت (دانیال) وینه ی خو ی و شیره کانی له سهر نهو موستيله یه هه لکه ندوه تاکو هه میسه نهو چاکه یه ی خوی گهره ی له بهر چاوبی که پاراستویه تی .

بنیاتنانه وهی (بیت المقدس)

خوای گهره ده فهرمویت: ﴿أَوْكَالِذِي مَرَّ عَلَيَّ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَيَّ غُرُوشَهَا قَالَ أَلَيْسَ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَانَةُ اللَّهِ مَائَةٌ عَامٌ ثُمَّ بَعَثَ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مَائَةً عَامٍ فَالْظُّرُّ إِلَيَّ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَسْتَنْهَ وَالْظُّرُّ إِلَيَّ حِمَارِكَ وَلِتَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَالْظُّرُّ إِلَيَّ الْعِظَامُ كَيْفَ نُشْرُهَا ثُمَّ نَكَّرَهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمْتُ أَنَّ اللَّهَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقره: ۲۵۹) . (هشام بن الكلبي)^(۳) ده فهرمویت: پاشان خوی گهره وهی کرد بو (تهرمی) (علیه السلام) وهک من پیم گه یشتوه،

^۱ فتوح البلدان (۵۳۳) .

^۲ اسناد حسن: إلى أبي بردة .

^۳ اسناد ضعیف: تاریخ الکبری (۳۱۷) .

خوای گهوره پینی فهرمووه: من دهمهوی (بیت المقدس) تازه بکهمهوه، تۆش
 بهرهوئهوی بکهروهپی، ئهویش بهرئیکهوت تاگهیشته (بیت المقدس) بیینی کهتهواو کاوول
 و ویرانه، له دلی خویدا بهخوی گوت: گهوهیی و پاکی ههربو خوایه نازانم چۆن خوای
 گهوره فرمانی پیکردووم که بیمه نهم شارو پینیشی راگه یاندووم که دهیهوی ئاوه دانی
 بکهمهوه؟ ئاخو کهی ئاوه دانی بکاتهوه؟ نهیکهی خوای گهوره نهم شاره پاش مردنی
 زیندو دهکاتهوه؟ ئیتر سهریدانهواند و خهوی لیکهوت گویدرئزه کهیشی پینبووه، له گهل
 بهرچنیه که لهخوپاک بوماوهی هفتا سال خوای گهوره خهوی لیخست، تا له و ماوهیه دا
 (بهختنصر) پاشای کوئی به دهسه لاتی هات و له ناوچووبوو، دواي ئهویش (له راسب) ی
 پاشا ماوهی پاشایه تیه کهی سهد و بیست سال بوو، ئینجا کوپه کهی که ناوی
 (پشتاسپ) ی کوپی (له راسب) بوو پاشایه تی گرتهدست، مهرگی (بهختنصر) له دهوله تی
 خویدا بوو، له وولاتی شاموه پینی راگه یاند که کاوولی و ویرانهیی شاری گرتهدتهوه و
 شیر له خاکی فلسطین بلاو بوونه تهوه و کردوویانه ته جهنگه لی خویان و یه که مروقی
 تیدانه ماوه، ئهویش (واقا پاشاکه) له خاکی بابل دا بانگه شهی بو (بنی ئیسرائیل) یه کان
 راگه یاند که ههرکه سی له وان حه زده کات بابرواته وه بو وولاتی خوی له شام، که سیکیشی
 له تیره ی (داود) (عیه السلام) کرد به پاشایان و فرمانی پیکرد که (بیت المقدس) ئاوه دان
 بکه نه وه و مزگه وته کهیشی دروست بکه نه وه، گه رانه وه شاره که یان دروست کردوه و
 ئاوه دانیان کرده وه، لیره دا خوای گهوره (ئهرمینا) ی به ناگا هیئایه وه، دیسان خهوی
 لیکه وته تاماوهی (سی) سالی تر، ئینجا خوای گهوره جاریکی تر زیندو به ناگای
 کرده وه، وایزانی ته نها سه عاتیک یان که متر و زیاتر له سه عاتیک (خهوی لیکه وته وه)
 ئه مجاریان ته ماشای کرد (شاره که به تهواوه تی دروست کراوه ته وه و ئاوه دان کراوه ته وه،
 ئیتر فهرمووی: «أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»، ئیتر (بنو ئیسرائیل) یه کان تیایدا
 نیشته جیبوون و خوای گهوره ش ژیان و گوژارانی بو دایین کردن و بهرده وام بوون، تا کو
 له نایینه کهی خویان لایندا و خوای گهوره ش پژه کانی به سهردا زال کردن و ئهوانیش
 له وکاته دا په رته وازه و پۆل پۆل بوون و پاشایه کی جیگیرو دامه زراوه یان نه بوو، (ابن
 جریر) بهم جوړه ی سهر وه گپراویه ته وه، هروه ها ده گپرتیه وه ده لیت: (له راسب)
 پاشایه کی چاک و دادپهروه ر بوو، ژور به چاکی چاودیری کاروباری وولاتی خوی ده کرد و
 بیرو پای هه میشه له گهل ئاوه دان کردنه وهی وولات و شار و پرد و رنجه و بان دا بوو، به لام
 پیربوونی خوی و ده سه لاته کهی که ماوهی سهد و په نجا سالی که پاشایه تیکرد، پله ی

پاشایه تی وازلپهینا و بهخشی به (پشتاسپ)ی کوپی خوی، لهسهردهمی نهویش دا
 ئاگرپهرستی هاتهکایهوه، بههوی پیاویکهوه کهناوی (زهرادهشت)بوو، ئەم پیاوه هاوړتی
 (نهرمیا) (علیه السلام) بوو، بهلام رهقی لینهلگرت و لئی جیاپوهوه، لهدهستی رایکرد، بهلام
 لهخاکی (نهریبجان) دیسان پنی گهیشتهوهو نهو ئاینی ئاگرپهرستییهی کهخوی
 دایهینابوو بو (پشتاسپ)ی پاشای باس کرد، پاشاش بهئاینیکی باشی زانی و قبولی
 کرد و خهلکهکesh دژایهتیان کرد، بهلام نهوان ژمارهیهکی زوریان لهو خهلکه کوشت و
 برکرد، دواي (پشتاسپ)یش (بههمان کوپی پشتاسپ) بوو بهپاشایان که یهکینکه
 لهپاشا ناودارهکانی فارسهکان و لهپیزی پالەواناندا باس نهکری، (بهختنصر) جیگری
 ههریهکه لهو سی پاشایانهی لهکاتی جیاجیایاندا کردوهو تهمنی گهلیک درێژبووه، به
 کورتی: نهوکهسهی که (ابن جریر) باسیدهکات که بهو پښایهه پویشتهوهو بهسهرسامی
 لهخوی پرسپوه ناخو چۆن خوی گهوره نهو شاره کاوله ناوهدان دهکاتهوه ؟
 (نهرمینا)بووه(علیه السلام) چونکه کهسیکی تریش ههرهمان گیرانهویان هیناوه کهبریتین
 له (وهب کوپی منبه)^(۱) وه (عبدالله بن عبید بن عمیر)^(۲)، (علی)^(۳)، (عبدالله بن سلام)^(۴)،
 (ابن عباس)^(۵)، (الحسن)^(۶)، بهلام ههندیکی تر وا دهگیرنهوه که نهو پیاوه (عوزهیر)بووه
 (علیه السلام) نهوانهی بۆچوونیان وایه بریتین له (قتاده)^(۷)، (السدي)^(۸) (سلیمان بن
 بریده)^(۹)، ئەم بۆچوونهی دووهمیشتیان باوتره، خوا گهوره زاناتره .

^۱ حسن الاسناد: ابن جریر (۲۹/۳/۳) .

^۲ صحیح: ابن ابی حاتم (۲۶۴۳)، ابن جریر (ج۳/۲۹/۳) .

^۳ صحیح / ابن جریر (۲۸/۳/۳)، ابن ابی حاتم (۲۶۴۱) .

^۴ ضعیف ابن عساکر، تاریخ دمشق (۴۰/۳۲۰) .

^۵ ضعیف: ابن جریر (۴۰/۳۲۰) .

^۶ ابن ابی حاتم، یقین اسناد هیناویتهی .

^۷ حسن الاسناد: ابن جریر (۴۰/۳۲۰) .

^۸ حسن الاسناد: ابن جریر (۴۰/۳۲۰) .

^۹ ضعیف ابن جریر (۴۰/۳۲۰) .

عوزه‌یر (دروود و سلاوی خوای له‌سه‌ربیت)

(ابن عساكر)^(۱) ده‌فهرمویت: ناوی عوزه‌یری کوپی جه‌روه‌یه، وتراوه عوزه‌یر کوپی سوریه‌یق کوپی هودیا کوپی ایوب کوپی درزنا کوپی عومه‌ری کوپی ته‌قی کوپی نه‌سبوع کوپی فه‌نخاص کوپی عازر کوپی هاپون کوپی عمران‌ه، وتراوه: عوزه‌یر کوپی سه‌روخایه، له هه‌ندی گێرانه‌وه‌دا هاتووه که گۆره‌که‌ی له‌دیمه‌شقه، له‌گێرانه‌وه‌یه‌کی تری (ابن عباس) دا به (مرفوع)ی هاتووه که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمویه‌تی: نازانم ئاخۆ عوزه‌یره به‌یعه‌تی پێغه‌مبه‌رایه‌تی به‌خوای گه‌وره داوه یان نا، وه ناشزانم ئاخۆ عوزه‌یر پێغه‌مبه‌ر بووه یان نا^(۲).

له گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا که ده‌گاته‌وه به (ابن عباس)^(۳) ده‌فهرمویت: عوزه‌یر یه‌کێک بوه له‌وانه‌ی (به‌ختنصر) چاره‌ی نه‌ویستوووه جوینی پێداوه، کاتی‌ک عوزه‌یر لاوبوو، پاش ئه‌وه‌ی ته‌مه‌نی گه‌یشته‌وته چل سال، خوای گه‌وره حیکمه‌ت و زانیاری پێبه‌خشیوه، که‌سیش نه‌بووه که له ئه‌و چاکتر ته‌ورباتی له‌به‌ربووبی به‌ره‌وانی، به‌راوه‌یه‌ک پیاوچاک بووه که‌خوای گه‌وره ناوی ئه‌وی له‌گه‌ل ناوی پێغه‌مبه‌راندا بردوو، به‌تایبه‌تیش کاتی‌ک پرسیا‌ری له‌خوای گه‌وره کردوو ده‌رباره‌ی (قه‌ده‌ر)، به‌لام ئه‌م گێرانه‌وه‌یه لاواز و پچ‌پچ‌ه‌ و به‌راست و دروست دانان‌ریت، خوای گه‌وره زان‌اتره^(۴).

سه‌باره‌ت به پێغه‌مبه‌رایه‌تی عوزه‌یریش (علیه السلام) واباوه که‌یه‌کێک بوه له‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ی که خوای گه‌وره ناردویه‌تی به‌ سه‌ر (بنی ئیسرائیل) یه‌کان که له‌نیوان (داود و سلیمان) و (زه‌که‌ریا و یه‌حیا) دا‌بووه (علیه السلام) جاکاتی‌ک که‌س نه‌ما له‌ بنی ئیسرائیلیه‌کان که‌ته‌وراتی له‌به‌ربیی، خوای گه‌وره ئیله‌امی بو‌کرد که‌ته‌ورته‌ به‌ر بکات و بو‌ بنی ئیسرائیلیه‌کانی بخوینیته‌وه، (وه‌ب کوپی منبه) ده‌فهرمویت: خوای گه‌وره فریشته‌یه‌کی نارد که کلۆ نورێکی پێبوو هه‌ڵیدایه ناو دلی عوزه‌یره‌وه، به‌مه‌ش پیت به‌پیتی ته‌ورباتی له‌به‌رکرد هه‌تا ته‌وا‌بوو، (ابن عساكر)^(۵) دیباته‌وه سه‌ر (ابن عباس) که پرسیا‌ری له (عبدالله کوپی سلام) کردوو ده‌رباره‌ی مانای ئه‌و نایه‌ته‌ی که ده‌فهرمویت:

^۱ تاریخ ابن عساكر (۳۱۷/۴۰).

^۲ ضعیف: تاریخ ابن عساكر (۳۱۷/۴۰)، ابو داود (۴۶۷۴)، البیهقی (۲۲۹/۸)، ابی داود (۲۲۱۷).

^۳ ضعیف: تاریخ ابن عساكر (۳۱۸/۴۰).

^۴ طبرانی و ترمذی (موضوع) له‌دوای ئه‌م گێرانه‌وه‌یه‌ی سه‌رده‌ر هاترو، که به‌گه‌رم‌خاومان نه‌زانی دایه‌نینه‌وه، له‌ میژوری ابن عساكر.

(۳۲۲/۴۰) دا هاترو، وەرگێڕ.

^۵ ضعیف: تاریخ دمشق (۳۲۶/۴۰).

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ غَيْرُ ابْنِ اللَّهِ﴾ (التوبة/۳۰) كه بۆچی یههودیه‌کان واده‌ئین ؟ له وه‌لامدا فهرمووی: ئەوان ده‌یانگوت (موسا) (علیه السلام) له‌کتییی نووسراودا ته‌وراتی به‌سه‌ردا ده‌خویندنه‌وه‌و نه‌یده‌توانی له‌به‌ر بۆیان بخوینن، به‌لام عوزه‌یر (علیه السلام) به‌بی نووسراو له‌به‌ر بۆی خویندن، له‌به‌رنه‌وه هه‌ندی له یه‌هودیه‌کان نه‌و گومانه خراپه‌یان برد و ئاویان گوت: له‌به‌رنه‌وه هه‌ندی له زانایان فهرموویانه به‌دوایه‌کدا گه‌یاندنی ته‌ورات به شیوه‌یه‌کی ڕێک و پێک له‌سه‌رده‌می عوزه‌یردا پچرانی تی‌که‌وتوه، ئەمه‌ش ته‌واوه ئەگه‌ر عوزه‌یر پی‌غه‌مبه‌ر نه‌بووبیت، هه‌روه‌ها (مقاتل) گێڕانه‌وه‌یه‌ک ده‌باته‌وه سه‌ر (عطاء بن ابی رباح) که ده‌فه‌رمویت: له‌و سه‌رده‌مه‌دا (نۆ) ڕووداوی گرنگ ڕویناوه که ئەمانه‌ن: پاشایه‌تی (به‌ختنصر)، باخچه‌گه‌لی (صنعاء)، باخچه‌گه‌لی (سبأ)، (اصحاب الاخدود)، ڕووداوی (حاصورا)، (اصحاب الکهف)، (اصحاب الفیل)، شاری (انطاکیه)، ڕووداوی (تیع).

(ابن اسحاق) گێڕانه‌وه‌یه‌ک ده‌باته‌وه سه‌ر (الحسن) که ده‌فه‌رمویت: (عوزه‌یر و به‌ختنصر) له‌یه‌ک سه‌رده‌م دا ژیاون، له فهرمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر شیماندا (ﷺ) ها‌توه که فهرموویه‌تی: (انا لولي الناس باین مریم، الانبیاء اولاد علان، ولیس بی‌نی و بی‌نه نبی)^(۱) واته: به‌م پی‌یه هه‌چ پی‌غه‌مبه‌رێک له‌نیوان (عیسا و محمد) دا نیه (ﷺ) (وه‌ب کو‌پی منبه) ده‌فه‌رمویت: عوزه‌یر له‌نیوان سوله‌یمان و عیسا‌دا بووه (علیه السلام) (ابن عسا‌کر) یش^(۲) گێڕانه‌وه‌یه‌ک ده‌باته‌وه سه‌ر (انس) و (ع‌گا‌و کو‌ریا‌لسا‌ئب) که عوزه‌یر له‌سه‌رده‌می موسای کو‌پی عمران دا (علیه السلام) بووه، پرسیا‌ری له‌ئو کردوه ده‌رباره‌ی (قه‌ده‌ر) ئەو‌یش سه‌ری خۆی هه‌ل‌گرتوه و به‌ده‌م ڕۆ‌یشته‌وه فهرموویه‌تی: (سه‌د جار مردن با‌شته له‌زه‌لیل بوونیکی یه‌ک ساتی).

به‌لام ئەوه‌یان که (ابن عسا‌کر)^(۳) وه‌ندیکی تر واباس ده‌که‌ن که‌گوا‌یه کاتی‌ک عوزه‌یر پرسیا‌ری کردوه ده‌باره‌ی (قه‌ده‌ر) ئیتر ناوی له‌ناو ناوی پی‌غه‌مبه‌ر‌اندا س‌راوه‌ته‌وه، ئەوه نا‌راسته‌و لا‌وا‌زه‌و جی‌گه‌ی گ‌فتو‌گۆ‌یه‌و دیا‌ره له‌ئیس‌رائی‌لیا‌ته‌وه وه‌رگ‌یراوه.

(عبدالرزاق)^(۴) و قوته‌یبه گێڕانه‌وه‌یه‌کیان بر‌دۆ‌ته‌وه سه‌ر (نوف الب‌کالی) که ده‌فه‌رمویت: عوزه‌یر له‌خوا‌ی گه‌وره پا‌رایه‌وه‌و فهرمووی په‌روه‌ر‌دگا‌را تو‌ خۆت خه‌لکی

^۱ متفق علیه: البخاري (۳۴۴۲)، مسلم (۶۰۸۳).

^۲ ابن عساكر: تاريخ دمشق (۳۳۷/۴۰).

^۳ ضعيف: تاريخ دمشق (۳۳۷/۴۰).

^۴ حسن الاسناد: تاريخ ابن عساكر (۳۳۵/۴۰).

دروست دهكەيت كه چى هەندىكيان گومرا دهكەيت و هەندىكيان پىنوماده كړت ؟ پىي
 گوترا: بۆچى لهوه رهخهت ههيه و نارازيت ؟ له قسهكهى په شيمان بووه، ئهه جارە پىي
 گوترا: يان واز لهوه رهخهت و پرسىار بىنه يان ناوت له پىزى پىغه مبهران دهكوژىنمهوه، من
 پرس بهكەس ناكەم لهو شتانه دا كه دهيانكەم، ئهه دروست كراوانه خويان پرسىار
 دهكەن)، ئهه قسهيهش پىچەوانه نيه لهگهڵ لىسه نندهوهى پلهى پىغه مبهرايه تيدا، به لام
 ئهه پىنگهى ترى له بهردهمدا بووه، كه په شيمان بوتهوه، له بهرئوهش ئهگەر پىغه مبهر
 بووبى ناوى نه سپراوتهوه، چونكه په شيمان بوتهوه، خواى گهوره زاناتره له
 گىزانه وهيهكى تردا كه گهيشته وه به (ابو هريره) ده فرمويت: پىغه مبهر (ﷺ)
 فرمووى: (يه كيك له پىغه مبهران لايدايه بن سىبهرى دارىك، مىرولهيك قاجى كهست،
 فرمانى كرد شته كانيان لابرده و له ژىر شته كاندا مىرولهكهى دهرهينا و پاشان فرمانى
 كرد به ناگر مىرولهكه بسوتىنن، خواى گهوره وهجى بۆنارد و فرمووى: تهها بۆ
 مىرولهيك ؟ ^(۱)، واتا: ههه بۆ مىرولهيك ناوات كرد ؟ له (ابن عباس) و (حسن
 البصرى) يهوه دهگىرنهوه كه فرمويانه: ئهه پىغه مبهرهش عوزه يربووه (عليه السلام) خواى
 گهوره زاناتره .

^۱ متفق عليه: البخاري (۳۰۱۹)، مسلم (۵۸۱۰)، ابو داود (۵۲۶۶)، النسائي (۲۱۱/۷)، ابن ماجه (۳۲۳۵).

﴿زهکهریا و یه حیا (دروود و سلاوی خویان له سه ربیت)﴾

خوای گه وره ده فهرمویت: (بسم الله الرحمن الرحيم) ﴿كهيمص ذكُرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدُهُ زَكْرِيَا
وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُنْفَخُ حِجَابُ﴾ (مریم: ۱-۱۵)، هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت:
﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَادْكُرْ رَبُّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعُشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾ (ال عمران/ ۳۷-۴۱)،
خوای گه وره له سوره تی (الانباء) نایه تی (۸۹-۹۰) و سوره تی (الانعام) نایه تی (۸۵) دا
باسی زهکهریا و یه حیا ی فهرمووه (علیه السلام)

(ابن عساکر)^(۱) له کتیبی (التاریخ) کهیدا ده فهرمویت: زهکهریا کوپی برخیا یه،
وتراوه: زهکهریا کوپی (دان)، هه روه ها گوتراوه کوپی لندن کوپی مسلم کوپی صدوق
کوپی حه شبان کوپی دادو کوپی سلیمانی کوپی صدیقه کوپی بهرخیا کوپی بلعطة
کوپی ناحور کوپی شلوم کوپی بهفاشاط کوپی ئینامن کوپی په حبعام کوپی داودی
پیغه مبه ره (علیه السلام) وه له (بنی ئیسرائیلی) یه کانه چوه ته دیمه شق بو دوزینه وه ی
(یه حیا) ی کوپی، وتراوه: له کاته دا له دیمه شق بووه که یه حیا ی کوپی شهیدکراوه،
خوای گه وره زاناتره .

دهرباره ی پشت و بن و بنه چه ی شتی تریش گوتراوه، ناوه کهیشی به سی جوړ
خویندراوه ته وه، (زهکهریا، زهکهریه، زیکری)، مه به ست شه وه یه: خوای گه وره فهرمانی به
پیغه مبه رمان محمد (ﷺ) کردووه تا کو هه والی پوداوی ژیا نی (زهکهریا) (علیه السلام)
به خه لکی رابگه یه نی، که چون خوای گه وره مندالی پیبه خشی، نه گهر چی پیر و
به سالوچوش بو، ژنه کهیشی نه زورک بووه، هه له گه نجیتییه وه چ جای شه وه که دواتر
پیر بووه و چوه ته سالانی نا ئومیدییه وه له زگ و زادا، نه مه ش بو شه وه که خه لکی له مندال
بوونی خو یان نا ئومیدنه بن و پشتیان به پرهم و به زهی خوا بیهستن، خوای گه وره
ده فهرمویت: ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدُهُ زَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا﴾

(قتاده)^(۲) خ دهرباره ی ته فسیری نه نایه ته ده فهرمویت: خوای گه وره دلی پاک و
بیگه رد ده ناسی و گوئی له هه موو ده نگیکه نه گهر چی ئیمه ش نه بستین، واتا: ناگای
له نیازی دلتانه .

^۱ ابن عساکر: تاریخ (۴۸/۱۹) .

^۲ حسن الاسناد: ابن جریر (۹/ج ۱۶/۴۵) .

هه‌ندى له‌زانایانى پێشین فهرمویانه: (زه‌که‌ریا) (عليه السلام) له‌شه‌ودا هه‌لده‌ستایه‌وه‌و له‌خواى گه‌وره ده‌پارایه‌وه، به‌پارانه‌وه‌یه‌که هه‌رکەس له‌ده‌ورو به‌ی بوايه ده‌هاته جو‌ش و خروش، فهرمووى ئەى په‌روه‌ردگارا ! ئەى په‌روه‌ردگارا ... ئەى په‌روه‌ردگارا خواى گه‌وره‌ش فهرمووى: (لبيك ... لبيك ... لبيك)، ئینجا فهرمووى: ﴿قَالَ رَبُّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي﴾ واته: ئێسكى له‌شم ناسك بوه‌ته‌وه (له‌پیریدا) ﴿وَاشْتَغَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا﴾ سه‌ریشم هه‌لگه‌پراوه له‌پیریدا، وه‌ك چۆن ناگر به‌رده‌يته‌دار ناوها سپی‌بوونی قژم بلیسه‌ی داوه، واباس ده‌که‌ن هه‌ردوو جو‌ره لاوازه‌که‌ی (ده‌روونی و لاشه‌یی) له‌خویدا هه‌ست پێک‌دووه، نه‌وه‌تا به‌له‌ش پیرو به‌سالا‌چوووه په‌که‌وته‌یه، له‌پروى ده‌رونی‌شه‌وه که‌س شک نابات که میراتگری پێغه‌مبه‌رایه‌تی‌ه‌که‌ی بی‌ت و ته‌مه‌نیشی بۆ منال بوون نابێ و تێپه‌ریوه‌و ژنه‌که‌یشی نه‌زۆک بووه‌و ئێستاش به‌ته‌مه‌نه و ئۆمیدی منال‌بوونی نه‌ماوه، مه‌گه‌ر هه‌ر ته‌نها به‌مو‌عجیزه‌ی خواى مندا‌لیان ببێ، بۆیه په‌ناده‌باته به‌ر پارانه‌وه‌ی به‌دل و به‌کۆل له‌شه‌ودا بۆ په‌روه‌ردگاری مه‌هره‌بان تا‌کو فریای بکه‌وی‌ت و نزا‌کانی وه‌ربگری، تا‌کو مندا‌لیکی چاک و خواپه‌رستی پێ‌بدات که‌پاش مردنی خو‌ی کاروباری پێ‌نمایی (بنی ئیسرائیل) بگه‌ڕێته ئه‌ستۆی نه‌بادا بنی ئیسرائیلیه‌کان له‌ناینی لاده‌ن و خواپه‌رستی بخه‌نه‌لاوه، منالێکم پێ‌بهبه‌خشه میراتی پێغه‌مبه‌راتی و لای تۆش زۆر به‌پێز و خۆشه‌ویسته، خوايه منالێکم به‌ده‌ری که‌خۆت لێی پارێبی، خواپه‌رست بێ.

(شیعه‌کان) باوه‌ریان وایه که (زه‌که‌ریا) (عليه السلام) داواى له‌خوا کردووه که کۆپێکی پێ‌بدات که‌میراتگری بی‌ت له‌سامان و ماله‌که‌یدا، به‌لام ئەمه هه‌له‌یه، چونکه:

یه‌که‌م: خواى گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَزُورَتْ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ﴾ (النمل: ١٦)، واته: (سلیمان) میراتی داودی گرت له پێغه‌مبه‌رایه‌تی کردندا، نه‌ك له‌مال و سامان دا، وه‌ ئەو فهرمووده‌ی پێغه‌مبه‌ریشمان (ﷺ) هه‌نا که فهرموویه‌تی: (ئێمه‌ی پێغه‌مبه‌ران میراتمان ناکه‌وی‌ت، ئەوه‌ی له‌پاشمان به‌جێده‌مینێ ده‌که‌رێته‌ خێر)^(١).

هه‌روه‌ها له‌فهرمووده‌یه‌کی تردا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فهرمویت: (ئێمه‌ی پێغه‌مبه‌ران میراتمان ناکه‌وی)، واتا: میراتی خو‌مان بۆ که‌س و کارمان نیه و خو‌شان بو‌مان نیه میراتی پێغه‌مبه‌رانی تر وه‌ربگرین، جگه له‌میراتی مه‌عنه‌وی که پێغه‌مبه‌رایه‌تی، ئەمه‌شیا‌ن خالی دووه‌مه .

^١ له‌ژبانی (سلیمان) و (داود) دا ئەم فهرمووده‌یه‌مان (تخریج) کردووه .

سېھەم: د نیا لای پیښه مېرغان زور کەمتر و بېبەهاتره له کارۍ قیامه تی و پیښه مېراییه تی، نایانه وی گه نجینه و سامانی دنیا یی کەلکە بکەن بۆ خوینان یان بۆ دواۍ خوینان، بەلکو داواۍ منداڵ و میراتگریشان له خوا کردووه بۆ میراتی مهعنه وی بووه، کەوکه سینک هه بی له دواۍ خوۍ کارۍ پیښه مېراییه تی نه نجام بدات و شه ریه تی خوا یی بهردهوام بی له سه ر زه ویدا .

چوارهم: (زه که ریا) (علیه السلام) خوۍ پیاویکی دهوله مند نه بووه تا کو میراتی هه بیئت، بهلکو نیشی دارتاشی ده کرد وه به وه خوۍ و خیزانه که ی ده ژیا ند، هه روه ها (داود) یش (علیه السلام) هه ریه دهستی خوۍ کاسبی ده کردو ژیا نی خوۍ و خیزانه که ی مسوگر ده کرد پی شه وا (احمد)^(۱) فهرموده یه کی بردو ته وه سه ر (ابو هریره) که پیښه مېر (ﷺ) فهرمودیه تی: (زه که ریا دارتاش بووه)، لیره دا واتای نه و نایه تانه ده هی نین که باس له (زه که ریا) ده کەن، خوا ی گه و ره ده فهرمو یئت: (نه ی زه که ریا نی مه مژده ی نه و ته ده ده ی نی که کو ری نکت ده بی ناوی یه حیا یه، پی ش نه و کەس نه و ناو ده ی نه بووه)، هه ر خوا ی گه و ره به نایه تی کی دواتر ته فسیری نه و نایه تی کردو وه فهرمودیه تی: (فری شته که بانگی زه که ریا ی کرد، کاتی ک زه که ریا له میحرابدا نویژی ده کرد، فهرمو یی: خوا ی گه و ره مژده ت ده داتی به له دایک بوونی یه حیا، که سینکه له لایه ن خوا وه له دوی ده در ی، و اتا: پشتیوانی راستی نی نه و ده کری که به ریز و پایه دار و بیتا وانه و یه کی که له پیښه مېره چاکه کان)، کاتی ک نه م مژده یه ی پندرا له و پرو وه سه رسام ما و ویستی دانیاتری، بویه فهرمو ی: (په روه ردگارا چو ن من مندا لم ده بی له کاتی کدا به گه نجیش ها وسه ره که م نه زور ک بو وه خویشم پیربو وم و به سالا چو وم ؟) و ترا وه: (زه که ریا) (علیه السلام) له و کاته دا ته مه نی هه فتا و هه وت سا ل یان زیاتره بو وه، خوا ی گه و ره زانا تره .

کاتی خویشی (ابراهیم خلیل) (علیه السلام) مژده ی پندرا که خوا ی گه و ره کو ری کی پی نه به خشی که (ئیسما عیل) بو، به لام (ابراهیم) (علیه السلام) ته مه نی گه و ره بو، بویه به سه رسامی و سوپا سه وه فهرمو یی: (نایا مژده ی نه و مه پیده ده ی که منا لم ده بیئت، ویزای نه وه ی به سالا چو وم، چو ن و به چی مژده م پیده ده ی ؟)^(۲)، وه سارا خانی ها وسه ریشی فهرمو یی: (ئه یه رۆ، نایا به م سه ری پیری یه، که پیره ژنی کم منا لم ده بیئت ؟ خو نه وه پیا وه که شمه که پیره میردیکه، به راستی نه وه شتی کی سهیره . . . گوتیان نه ی سارا

^۱ صحیح: المسند (۲/ ۲۹۶)، مسلم (۶/ ۶۱۱۲)، ابن ماجه (۲/ ۲۱۵۰) .

^۲ سورته ی (الحجر) نایه تی (۵۴) .

ئايا فرمانى خوات بەلاۋە مايەى سەرسامىيە ؟ پەرحمەت و بەرەكەتى خواتان لەسەربى ئەى (ئەھلى بىت) خۇ خۋاى گەورە سوپاسكرائ و گەورەىە ^(۱) .

(زەكەرىا)ش (علیه السلام) ھەر لەو پروانگەىەوہ سەرسامانە پرسىارى كرد و فرىشتەكەش بە فرمانى خۋاى گەورە وەلامىداىەوہ و فەرمووى: (لەگەل ئەوہشدا كەخۆت پىرو ژنەكەىشت نەزۆك پىرەژنە ھىشتا ئەوہ بەلاى خواوہ كارىكى زۆر سانايە)، خۋاى گەورە بۇ دۇنياكردنەوہ و بىرھاتنەوہش پىنى فەرموو: (ئەدى پىشتەر من تۆىشم دروست كردوہ كەھىچ نەبووىت واتا: نەبووبووىت) ئىدى بۆچى ئەوہيان ئاسان نىە كە منالت پىبىدەم، بەبىنەوہى حساب بۇ تەمەن و نۆزۇكىتان بكەم .

(وہلامان)داىەوہ (واتا: نزاى زەكەرىامان وەرگرت)، وە يەحيامان پىبەخشى، وە ژنەكەىشمان بۇ چاك كرد (واتا: ژنى زەكەرىا) ئەوان كەسانىكى خىرومەند و خىرابوون لەكارى خىرخوازىدا، وە بەھانى ئىمە و لەترسى ئىمە ھەمىشە دەم بەنزابوون، ئەوان جارائ و ئىستاش زۆر بەرانبەرمان خاشع بوون) ^(۲) .

دەربارەى چاك كردنى ژنەكەى ئەوہىە كەخولى بىنۆىژى بەسەردا نەدەھات و ھەمىشە ھەرىاك بوو، خۋاى گەورە خولى بىنۆىژى بۇ گەراندەوہو چاكى كردەوہ، وتراوہ: زمانى تەواونەبووہ لە قسەكرندا و كەمىك گىراوى تىدابووہ، بەلام كاتىك مژدەى منال بوونى پىدرا، پارايەوہ لەخۋاى گەورە كە دۇنياىى بكات و دلى خۆش بكات بەنیشانە و نەىنىيەكى پىش وەخت، كە ھىماىىت بۇ دىارىكردى ئەو كاتەى كە بچىتە لای ھاوسەرەكەى و كاتەكەش لەبارىى بۇ دروست بوونى مندالەكەيان، وە فەرمووى: ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ (مريم: ۱۰)، خۋاى گەورەش وەلامىداىەوہ (بە وەحى) فەرمووى: نىشانە و بەلگە ئەوہىە كە سى پۆژى دواىەك قسە لەگەل كەسدا ناكەىت)، واتە: نىشانەكە ئەوہىە كە نابى سى پۆژى لەسەرىەك لە ئامازە بەولاوہ قسە نەكەىت و بەوہش بارى تەندروستىت لەو ماوہىەدا بەتەواوہتى چاك دەبىتەوہو مەزاجت ساخ و بى لەكە دەبى، پىكەھاتەى لەشت پىك دەبىتەوہ، لەو ماوہىەدا بەدل زۆر يادى خوا بكە و بەدەروون و دلىكى بىگەردەوہ ئىوارەوہ بەيانىان خواپەرستى بكەن (بەتايىبەتى و بەچروپىرى) جا كە ئەم نىشانە و مژدەىەى پىدرا لەمىحرا بەكەى بەدل خۆشى ھاتە خوارەوہ (ھاتە دەرەوہ) بۇئاو خىزان و كەسەكانى .

^۱ سۈرەتى (ھود) ئايەتى (۷۲-۷۳) .

^۲ سۈرەتى (الانبىاء) ئايەتى (۹۰) .

وادیاره و حیه که لیژدها به شیوهی نهینی و شاراره بووه، یاخود به نووسراو بووه له لایهن خواوه، ههروهکو (المجاهد) و (السدي) ^(۱) وایان فرهمووه، یاخود به نامارژه بووه، ههروهکو (مجاهد) ^(۲) نهویشیانی فرهمووه له گهل (وهب) و (القتاده) ^(۳) وتویانه: زمانی گیراوه به بیئهوهی هیچ نه خوشیهکی له گهلدا بوییت، وه (زید) ^(۴) فرهموویهتی: نهو دهیخویندهوه و تهسبیحاتی خوی دهکرد، به لام نهیده توانی له گهل که سدا (نطق) قسه بکات .

خوی گهوره ده فرهمویت: ﴿يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتِنَاهُ الْحُكْمَ صَبَآً﴾ (مریم: ۱۲)، بهو پییهی خوی گهوره مژدهیدا به (زهکهریا) ((علیه السلام) ههرواش مندالیکی پییه خشی که ناوی (یه حیا)یه، هه نهو خوایش هونهری نوسین و حیکمهتی فیتری یه حیا کردووه (علیه السلام) له کاتیژدا که (یه حیا) هینشتا منال بووه .

(عبدالله کوپی مبارک) ^(۵) ده فرهمویت: (معمر) خ ده فرهمویت: مندالان هاتن به یه حیای کوپی زهکهریایان گوت: وه ره یاریمان له گهل بکه، نهویش فرهمووی: یاری رهوشتی ئیمه نییه، ده لیت: نهو یه مانای نهو نایه ته که ده فرهمویت: ﴿وَآتِنَاهُ الْحُكْمَ صَبَآً﴾، به لام ده ربارهی ﴿وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا﴾ ش (ابن جریر) ^(۶) گیرانهوه یهکی بردو تهوه سر (ابن عباس) که فرهموویهتی: نازانم (الحنان) لهو نایه ته دا مانای ییه ؟ وه ده گیرنهوه له (ابن عباس) و (مجاهد) و (عکرمه) و (قتاده) و (الضحاک) هوه، که نایه ته که مانای نهو یه: ره حمت له ئیمهوه بوو، که ره حمان کرد به (زهکهریا) و نهو کوپره مان یه خشی، له (عکرمه) ^(۷) هوه (الحنان) مانای خوشه ویستی بو ده ربرینه، به جوریک که دایکی و باوکی زور خوشیان بوئ و نهویش وابییت و گوپرایه لییان بکات، وه (الزکاة) له نایه ته که دا مانای پاک و دوری مه خلوقه کانه له کهم و کورتی و ناتهواوی، (التقوی) ش واتا: گوپرایه لی خوی گهوره دورکه و تنهوه لهو شتانهی که خوا پیی ناخوشه .

ئینجا خوی گهوره باس لهوه دهکات که (یه حیا) (علیه السلام) هند گوپرایه لی باوک و دایکی بووهو نه فرهمویت: ﴿وَبَرّاً بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَاراً عَصِيّاً﴾، پاشان ده فرهمویت: ﴿وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا﴾، خوی گهوره باس لهو سی کاته گرنگه دهکات که سلأوی

^۱ حسن الاستاد: ابن جریر (۹، ج ۱۶، ۵۴) .

^۲ ضعیف الیه: ابن جریر (۹، ج ۱۶، ۵۶) .

^۳ ابن جریر (۹، ج ۱۶، ۵۵)، بدالیزا (۱۷۴۷) .

^۴ ضعیف الاستاد: ابن جریر (۹، ج ۱۶، ۵۶) .

خوای له (یهحیا) (علیه السلام) دهکات، ئەو سێ کاتە دەروازەی چوونی مروڤە له جیهانی کهوه بو جیهانیکی تر تا کو یهکلایی کردنهوهی دواهمین چاره‌نووسی مروڤ، پیردهبی و دهمری، نازانیت چاره‌نووسی به‌رهو کوینی، تا کو دهمریت، مردنه‌کهی دهروازه‌یه‌کی تره بو جیهانی به‌رزخ، که ئەمه‌ش هه‌ر که‌پرکی هه‌وانه‌وهی کاتییه و دیسان جیهانیکی نوینی له به‌رده‌م دایه، له‌ناو خزم و کهوس و کارو دۆست و براده‌رو له‌ناو کۆشک و خانووبه‌ری پازاوه‌ و ئاوه‌دان کردنه‌وه به‌رهو گۆرستانی پڕ له‌تهرم و ئیسک و پروسک و ترسناک به‌پێ ده‌خړیت، جا گریاوینیت یان دهم به‌خه‌نده، په‌زیل بوبینت یان به‌خه‌شنده، هه‌ژار بوبینت یان ساماندار، بێناو بوبی یاخود ناودار، له‌ش ساغ بوبی یان ده‌رده‌دار، نازا بوبینت یان له‌ش به‌بار، هه‌رده‌بی له‌گۆره‌وه بجیتته‌وه لای په‌روه‌ردگار، ده‌بینت چاوه‌پوانی ئەو پۆژه بکات بو که‌په‌نالی‌دانی زیندوو بوونه‌وه و ئاماده‌یی به‌رده‌می خوای به‌خه‌شنده و میهره‌بان، که‌واته هه‌ر سێ قوناغی هاتنه دنیا و مردن و زیندوو بوونه‌وه سێ قوناغی زۆر گرنگن، له‌هه‌ر کام له‌و سێ قوناغه‌دا خوای گه‌وره سلّو له (یهحیا) دهکات (علیه السلام) دیاره سلّوی خوای گه‌وره‌ش له‌و کاتانه‌دا گه‌وره‌ترین به‌خه‌شیشه بو ئاده‌میزاد و به‌لگه‌یه له‌سه‌ر گه‌وره‌یی و پا‌کژی و پیرۆزی ئەو پیغه‌مبه‌ره مه‌زنه که (یهحیا) یه .

(سعید کوپی ابی عروبه)^(۱) گێڕانه‌وه‌یه‌ک ده‌باته‌وه سه‌ر (الحسن) که ده‌فه‌رموینت: یه‌حیا و عیسی (علیه السلام) به‌یه‌کتری گه‌یشتن، (عیسا) (علیه السلام) له (یهحیا) (علیه السلام) داوای کرد که‌داوای لی‌خۆش‌بوونی بۆبکات له‌لای خوای گه‌وره و فه‌رمووی: تۆش له‌من باشتری، به‌لام (یهحیا) (علیه السلام) فه‌رمووی: تۆ داوای لی‌خۆش بوون له‌لای خوای گه‌وره بۆبکه، چونکه تۆ له‌من باشتری، (عیسا) (علیه السلام) فه‌رمووی: تۆ له‌من باشتری، چونکه من خۆم سلّوم له‌خۆم کردوه، به‌لام تۆ خوای گه‌وره سلّوی لی‌کردویت، به‌خوا ئەو (فضل) ی ئەوی زانیوه .

وه ده‌رباره‌ی ئایه‌ته‌که‌ی تریش که خوای گه‌وره ده‌فه‌رموینت: ﴿وَسَيَدَّ خَضِرًا وَبَيَّا مِنْ الْمَالِجِينَ﴾، واتراوه: (الحصور)، واتا: ئەو که‌سه‌ی ناچیتته‌لای ژن، وه‌ک گه‌مارۆی خه‌ستبیتته‌سه‌ر خوای، وه مانای تریشی بۆ وتراوه، به‌لام ئەم مانایه هه‌لبگیریت، به‌پێی ده‌قی ئەو پارانه‌وه‌یه‌ی که خوای گه‌وره (سه‌ر زمانێ ئەو ده‌فه‌رموینت: ﴿هَذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبُّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (ال عمران: ۳۸)

^۱ حسن الاسناد: ابن جریر (۹، ۱۶، ۵۹) .

پیشەوا (احمد)یش^(۱) گېرانه‌وه‌یه‌ك بردو ته‌وه سەر (ابن عباس) كه پېغه‌مبەر ده‌فهرمویت: (هیچ ئاده‌میزادێك نییه كه هه‌له‌و تاوانێكی نه‌بێ، یان گومانێ بۆ تاوانێك نه‌چووێ، جگه له یه‌حیای كۆری زه‌كه‌ریا، هیچ كه‌سیكیش بۆی نییه ب‌لێ من له‌یونسێ كۆری مه‌تی باشترم).

(ابن وه‌ب)یش^(۲) گېرانه‌وه‌یه‌ك ده‌باته‌وه سەر (ابن شهاب) ده‌فهرمویت: پۆژێك پېغه‌مبەر (ﷺ) هاته ده‌روه گویی لیبو كه هاوه‌له‌كانی باسی پله‌وپایه‌ی پېغه‌مبهره‌كانیان ده‌كرد، یه‌كێكیان ده‌یگوت: موسی گۆینده‌ی خواجه، نه‌ویدی ده‌یگوتن: عیسا رۆحی خودا و گۆینده‌یه‌تی یه‌كێكی تر ده‌یگوت: (ابراهیم) خه‌لیلی خواجه، لی‌ره‌دا پېغه‌مبەر (ﷺ) فهرمووی: (ئه‌ی شه‌هید له‌كوێیه ؟ شه‌هید له‌كوێیه ؟ كه‌به‌رگی مووی له‌به‌رده‌كرد و گه‌لای دارو دره‌ختی ده‌خوارد له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌بادا تووشی گونا‌ه ببیت)، (ابن وه‌ب) ده‌فهرمویت: مه‌به‌ستی پېغه‌مبەر (ﷺ) له شه‌هید (یه‌حیا)یه‌(علیه السلام) وه (محمد كۆری ئیسحاق)یش گېراویه‌ته‌وه^(۳).

له‌گېرانه‌وه‌یه‌كی تردا كه‌براهه‌ته‌وه سەر (ابن العاص) كه‌ده‌فهرمویت: گویم لیبو پېغه‌مبەر (ﷺ) فهرمووی: (هه‌ریه‌كه له ئاده‌میزاده‌كان له‌پۆژی دوا‌ییدا دین و هه‌ریه‌كه‌یان گونا‌هی هه‌یه، به‌لام ئه‌وه له‌یه‌حیای كۆری زه‌كه‌ریادا نییه، وه (عبدالرزاق)یش^(۴) ده‌یباته‌وه سەر (ابن عساك)^(۵) تا ده‌گاته‌وه به (عبدالله كۆری عه‌مرو) كه ده‌لێت: پېغه‌مبەر (ﷺ) فهرمووی: (هیچ كه‌سیك نیه كه‌خوا‌ی گه‌وره به‌گونا‌ه و تاوانێكه‌وه نه‌یبینی، جگه له یه‌حیای كۆری زه‌كه‌ریا)، پاشان ئه‌و ئایه‌ته‌ی خویند «وَسَيَدُ خَضْرَاءُ»، ئینجا هه‌ندی له‌خۆلی سه‌رزو‌ی به‌رزكرده‌وه‌و فهرمووی: (هیچ شتی‌كی له‌گه‌ل خۆیدا نه‌برد مه‌گه‌ر شتی‌كی وه‌ك ئه‌مه (بێ به‌هاو كه‌م) كه‌رچی دوا‌یش به‌سه‌ربرین سه‌ر‌ب‌ه‌را).

وه له‌گېرانه‌وه‌كه‌ش ناوی (ابن البشر) هاتوه كه هه‌موو گېرانه‌وه‌یه‌ك ئه‌م پیاوه‌ی تێدا‌بێ به‌لاواز ده‌ده‌نرێ، چونكه درۆی دراوه‌ته‌ پال، وه له‌ریگه‌ی (ابی داود الطیالیسی)یه‌وه گېرانه‌وه‌یه‌ك براوه‌ته‌سەر (ابی سعید) كه ده‌فهرمویت: پېغه‌مبەر (ﷺ) فهرمووی:

^۱ ضعیف: المسند (۲۵۴/۱)، (۴۶۸/۷).

^۲ ضعیف: ابن عساك.

^۳ ضعیف الاسناد: ابن جریر (۹، ج ۱۶، ۵۸).

^۴ رجالة ثقات: ابن جریر (۹، ج ۱۶، ۵۸)، (عبدالرزاق (۱۷۵۱).

^۵ صحیح: موقولا: ابن جریر تاریخ دمشق (۹، ج ۱۶، ۵۸).

(حسن وحسين گه وړه ی لاوانی به مه شتن، جگه له دوو پورزاګانیاں یه حیاو عیسا(عیه السلام)^(۱) .

(ابو نعیم الحافظ الاصفهانی)^(۲) ګیرانه ویه کی برده ته وه سهر (احمد کوپی ابی الحواری) که ده لیت: (ابا سلیمان) گوتی: عیسا ی کوپی مریه م و یه حیا ی کوپی زه که ریا پیاسه یان ده کرد له ناو یه حیا بهر ژنیک که وت، (عیسا) (عیه السلام) فرمووی: پورزا که م نه مړو تاوانیکت کرد باوه پنا که م خوی گه وړه لیت ببوریت هر گیز، (یه حیا) (عیه السلام) فرمووی: پورزا که م تاوانه که م کامه یه ؟ فرمووی: بهر ژنیک که وتیت ! فرمووی: ده به خوا ناګام لینه بووه و هستم به خوم نه کرد ووه، فرمووی: (سبحان الله) لهشت له گهل مندایه، نه ی گیانت له کوئییه ؟ (واتا هوش و گوشت)، فرمووی: به عرش ی خواوه به ستراره، نه گهر توژنیک دلم به لای (جبریل) یشدا پروات (واته: جگه له خوی گه وړه به یه ک لای تر دا پروات) واده زانم که بو ماوه ی چاوتروکانیکیش خوام نه ناسیوه)، به لام نم گیرانه ویه زیاتر له قسه و هله به سترای نیسرائیلیات ده چیت، خوی گه وړه زاناتره .

(اسرائیل) یش^(۳) ده بیاته وه سهر (خپیمه) و ده فرمویت: عیسا ی کوپی مریه م و یه حیا ی کوپی زه که ریا دوو کوپه پووری یه کترین بوون، عیسا بهرگی خوری و یه حیا ش بهرگی بوزوویان^(۴) له بهر ده کرد، هیچ کامیان دینارنیک، دره مینک، به نده یه ک، ژنیک، مه نوا یه کیان نه بوو له تنګانه په نای بویه رن، له کوئی شمیران لینده هات دهمانه وه، کاتیک ویستیان له یه کتری جیا بېنه وه (یه حیا) به (عیسا) ی فرموو: ناموژگاریم بکه، (عیسا) (عیه السلام) فرمووی: توپه مه به ! فرمووی: نه ی نه گهر نه متوانی و (خوم پیترانه گیرا) توپه بووم، فرمووی: مال و سامان کومه که ره وه، فرمووی: نه ی نه وه نییه وام کرد ووه ! . زانایان راوبوچوونی جیا جیا یان هیه دهر باره ی نه وه ی ناخو (زه که ریا) (عیه السلام) به مردنی ناسایی خوی مرد ووه یان کوژ ووه ؟

(وهب کوپی منبه) ده فرمویت: زه که ریا (عیه السلام) له ترسی گه له که ی سهریخوی مه لگرت و له قده ی کلوزه دارنیکدا خوی شارده وه، گه له که ی داره کیان دوزیه وه و دایانه ینا به مشار، کاتیک ده ی مشاره که له ناو مشاره که دا گیشته په راس ووه کانی (زه که ریا)

^۱ ضعیف: رواه الحاكم (۱۶۷/۳) .

^۲ معضل: الحيلة (۲۶۸/۹) .

^۳ معضل: رواه ابو نعیم، الحيلة (۱۱۷/۴) .

^۴ بوزوو: بهرگی دروست کړاو له مووی ژاړه ل و بز .

(عليه السلام) نالهيڪي لڻهاٽ ، خواي گهوره وهجي بڻارڊو فهمووي: نه گهر نالته نه وسڻي ٿهوا زهوي و هرچي لهسر زهوييه هئيده گيرمهوه، ٺيتر نالته نوزهي لڻوهنهات هتا گرديان بهدوو گهرتهوه .

له گيرانهويهڪي ترڊا كههر براوتهوه سر (وهب ڪوري منبه) دهفهرمويت ٿهو كهسهي كهقهده دارهكه باوهشي بڻکردوه (شعيا)بوه(عليه السلام) بهلڪو (زهڪريا) (عليه السلام) بهمردني ٺاسايي ڪوچي دوايي کردوه و نهڪوڙاوه، خواي گهوره زاناتره .

پيشهوا (احمد)^(۱) گيرانهويهڪي بردهتهوهسر (الحارث الاشعري) كهدهفهرمويت: پيغهمبر (ﷺ) فهمووي: (خواي گهوره پينچ شتي بهزهڪريا راگهياند كهڪاريان پي بڪات و فرماني به بني اسرائيليهڪانيش بڪات كهڪاري پيڳهن، خهريڪ بوو (زهڪريا) (عليه السلام) خاوهخاو لهگهياندني ٿهو پينچ فرمانهڊا بڪات، ٽاڪو عيسا (عليه السلام) پي فهمووي: يان ٿهو فرمانه بهبني ٺيسرائيليهڪان راگهيانه يان من رايدهگهيهنم، فهمووي: براڪهم ٿهترسم نهگهر پيش من پيڻان بلني من ٺازار بدرم لهلايهن خاوه يان بهزهويڊا (پوڄم)، پاشان پيغهمبرمان محمد (ﷺ) فهمووي: (يهحيا بهني ٺيسرائيليهڪاني لهبيت المقدس ڪڙكردهوه هتا مزگهوتكه پڙبوو، لهسر سونبانهكهوه دانيشٽ و سوياس و ستايشي خواي ڪرد و فهمووي: خواي گهوره پينچ شتي پيڙاگهياندووم كهخوم بيانكهم و بهٺوهشي راگهيهنم كهبيانكهن، يهڪهيان ٺهويه كه خوا بهرستن و هاوهلي بڻدامهنيڻ، نمونهي ٿهمش وهڪو ٿهوه وايه كهسيڪ بهمال و سامانه ناوازهڪي خوي پارهبيٽ يان ٺالتون بهندهيه ڪري، ٿهم بهندهيه ٺيشي بڻ بڪات و دانهويٺي بڻ گهاله بڪات، بهلام بيدات بهڪهسيڪي تر، جگه لهخاوهنه بنهڙهتيهڪي خوي ٺايا ڪي لهٺيوه حهڙدهڪات بهندهيهڪي بهو جوڙهبيٽ ؟ خواي گهورهش ٺيوهي دروست کردوهو پڙيقتان دهڊات، وه ٺيوهش ٿهو پيهرستن و هاوهلي بڻ دامهنيڻ، وه فرمانتان (لهخواوه) پندهڪهم كه نوڙيڪهن، چونكه خواي گهوره بهر لهبهندهڪي خوي پوودهڪاته بهندهڪي، نهگهر پوو بهملادا نهگيري (واتا: بهندهكه پروي خوڀبانادا) جا نهگهر چوونه نوڙهوه بهملاولادا چاومهگيرن و لامهڪهنهوه، وه فرمانتان لهخواوه پندهڪهم كه بهپڙووبن، خواي گهوره نمونهي پڙوواني بهوه هيئاوتهوه كه وه ٿهوه وايه پياويڪ پرياسڪهيهڪي پيبي، پڙ لهمسڪ بي و لهپهڙويهڪي ٺالاندي، دياره ههموو

^۱ صحيح: المسند (۱۳۰/۴)، ابويعلی (۱۵۷۱)، الترمذی (۲۸۶۷) .

شته‌گانی ناو پرسپاسکه که بۆنی مسک ده‌گری، وه‌بۆنی دهمی پۆژووان به‌لای خواوه له‌بۆنی مسک خوشتره، وه‌فرمانتان له‌خواوه پێده‌که‌م که‌خێر بکه‌ن، نمونه‌ی نه‌وه‌ش وه‌ک نمونه‌ی پیاویک وایه که دوژمن به‌دیل گرتبیتیان و ده‌ستیان به‌ستبیته‌وه تاکو بیبه‌ن له‌گه‌ردنی بده‌ن و بیکوژن، پیاوه‌که به‌دوژمنه‌گانی ده‌لێت: ده‌کرێت سه‌رانه‌یه‌ک بده‌م و له‌بری نه‌وه‌ پزگارم بکه‌ن؟ ئیت زۆر تا که‌م پێدایته‌ خواوه‌وه ده‌رباره‌ی نه‌و بریانه و سه‌رانه‌به و سه‌رنجام خۆی ده‌کاته‌وه‌و خۆی له‌کوشتن ڕوگه‌ر ده‌کات (به‌و سه‌رانه‌یه‌)، وه‌ له‌خواوه‌ فرمانتان پێده‌که‌م که زۆر زی‌کرو یادی خوا بکه‌ن، نمونه‌ی نه‌وه‌ش وه‌ک نه‌وه‌ وایه که‌که‌سیک که دوژمنه‌که‌ی به‌خێرای به‌دوایدا بگه‌پیت، نه‌ویش خۆی ده‌گه‌یه‌نیته‌ قه‌لایه‌کی تۆکه‌مو قایم و خۆی تیدا هه‌شار ده‌دات، به‌نده‌ش شوینی له‌و قه‌لایه‌ قایمتری گرتووه‌ به‌رانه‌به‌ر به‌شه‌یتان، نه‌گه‌ر زی‌کرو یادی خۆی کرده‌وه، پاش نه‌مه‌ش پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌رده‌وامه‌ له‌ فرموده‌که‌یدا و باس له‌و پێنج شته‌ ده‌کات که‌فرمان به‌نه‌و کراوه‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ بیکات و ئێمه‌ش بیکه‌ین، نه‌وانیش بریتین له‌ کۆکبوونی موسولمانان و گوێرایه‌لی و به‌رفه‌رمانی و کۆچ و خه‌بات له‌پرسی خودا) (ابن ماجه/١١٣٤٩) و (الحاکم/١١٧/١)، (الطبرانی/٢٤٢٧) یش نه‌و فرموده‌یان گێڕاوه‌ته‌وه‌.

(ابن عساکر)^(١) گێڕانه‌وه‌یه‌کی هه‌ناوه‌ که له‌ده‌می زانیانی (بنی ئیسرائیل) ه‌وه‌ وه‌ریگرتووه‌، که یه‌حیای کوپی زه‌که‌ریا (علیه‌ السلام) زۆر دووره‌ په‌ریز له‌خه‌لکی ده‌ژیا و زیاتر له‌گه‌ل گیاندارانی کێویدا بوو، گه‌لای داری ده‌خوارد، له‌ناوی ڕوباره‌گانی ده‌خوارده‌وه‌، هه‌ندی جار به‌خواردنی کولله‌ خۆی تیر ده‌کرد، که‌چی به‌خۆیشی ده‌گوت: کی له‌تۆ باشتر ده‌ژی نه‌ی یه‌حیا؟ دایکیو باوکی به‌دوایدا ده‌گه‌ران، له‌لای ده‌ریاچه‌یه‌ک له‌ئوردون دۆزیانه‌وه‌، کاتیک پێکه‌وه‌ دانیشتن به‌قسه‌و باسه‌گانی دایک و باوکی خسته‌ گریانیکێ زۆره‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌و خواپه‌رسته‌یه‌ی که نه‌و ده‌یکات و نه‌و له‌خواترسانه‌ی که نه‌و کاری پێده‌کات. (ابن وه‌ب) گێڕانه‌وه‌یه‌ک ده‌باته‌وه‌ سه‌ر (مجاهد) که‌ده‌فرمویت: خۆراکی یه‌حیای کوپی زه‌که‌ریا گرژوگیا بووه‌، هه‌میشه‌ له‌ترسی خۆی گه‌وره‌ ده‌گریا، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر قه‌ر له‌سه‌ر چاوانی بوایه‌ ده‌یدران.

(محمد کوپی یه‌حیای الذهلی)^(٢) گێڕانه‌وه‌یه‌ک ده‌باته‌وه‌ سه‌ر (ابی ادريس الخولانی) که‌ده‌فرمویت: نایا هه‌وانتان بده‌می که چ که‌سیک پاکترین خۆراکی خواردووه‌؟ خه‌لکه‌که‌

^١ ضعیف الاسناد: تاریخ دمشق.

^٢ صحیح: ابن مبارک (١٧٨).

گوڤيان لهو قسه يه ي بوو چاويان تښې و ښوېش فرمووي: يه حيای کورې زه کريا پاکترين خوراکي خواردووه، چونکه له گهل درنده کان خوراکي ده خوارد له ترسي نه وې نه بادا خه لکي هاو به شي بکن له گهلاندا، مه به ست له وېه (يه حيا) (عليه السلام) بوچووني و ابووه که مړو قه کان هر چو نيك بن هر خراپن و به ته واوېتي فرماني خواي گه وړه جيبه جي ناکن، که واته گونا هبارن، نه وکه سه ي له گهل گونا هبارانېش دا هاوړيان بيت گونا هبار ده بي، جا له بهر نه وه و ابا شه لهو خه لکه دابري، لهو سرده مه شدا له لکه که دابراڼ باوېوه نه و که سانه ي که ويستويانه خوا په رسته يه که يان ته واوېي له که و که م و کورې بي

(ابن مبارک له وهيب کورې الورد) وه ^(۱) ده گيرنه وه که زه کريا ماوې سي پوژ يه حيای کورې ون بوو، له بهر نه وه لهو د شته دهره بوي ده گهړا، بيني که گوړنکي بوخوي هه لکه ندووه له ناويدا پال که وتووه به کول ده گري، فرمووي: کورم من سي پوژ به دواي تودا ده گهړيم که چي نه م گوړت هه لکه ندووه ده گريت؟ فرمووي: باوکه گيان! نه ي تو خوت پيت نه گوتم که له نيوان به هشت و دوزخدا شوينيك هيه به فرميسک نه بي (له ترسي خوا) نابريت؟ فرمووي: ده ي کورم بگري ...! نيتر هه ردو وکيان دايانه قولبي گريان .

(ابن عساكر) ده گيرنه وه ده فرمويت: فرمووي: به هه شتيه کان له به هه شت دا ناخون تاكو دانېړن لهو تام و چيرهي نيمه ته کاني به هه شت، به هه مان شيوه پيوسته باوه داراني راسته قينه ش نه خون تاكو دانه برين لهو تام و چيرهي که له دلياندايه و له خو شه ويستي خواوه ده ستيان ده که ویت، پاشان فرمووي: نيوان نه و دوو نيمه ته چنده و لای نيمه ش چنده؟ ده گيرنه وه که (يه حيا) (عليه السلام) هينده گرياوه (له ترسي خواي گه وړه) هه تا شوينه واري فرميسکه کاني به سره پرومه ته کانيه وه دياربووه .

که ليک هوکار باس کراوه دهر ياره ي هو ي کوشتن يه حيا (عليه السلام) به ناو بانگ ترينيان نه وېه که گو تراوه: هه ندی له پاشا کاني نه و سرده مه ي ديمه شق ده يانويست نه و که سانه بخوازن که پييان ناشين وه کو خوشک و برازاو،، هتد يان ژنه کان حرام بوون بو پاشاکان به هو ي خزمايه تي نزريکانه وه، (يه حيا) ش (عليه السلام) پري نه وې ليده گردن، رقيان له (يه حيا) (عليه السلام) هه لگرت و بودر هت ده گهړان، يه کيک له وانه ويستي که (يه حيا) بکوړت، بو نه و مه به سته پياو کوړنکي راسپارد و نارديه سر (يه حيا) (عليه السلام)

^۱ ضعيف: رواه البيهقي (۸۰۹) .

پیاوکوژه کەش یەحیای شەمید کرد و کەللەسەر و خویناوە کە ی لە دەشتێکدا هینایە بەردەمی ژنە کە، کە ئەم ژنە حمزی لە پاشا دەکرد، وتراوە: هەر ئەو ساتە ئەو ژنە مرد، وتراوە نەخێر بە لکو ژنی پاشاکە حمزی لیکردوو و بە ییاوهری لە گەلیدا چوو، ژنە کەش ڕینگە ی پینە داو، جاکاتی لێی نا ئومید دەبی قیل و تەلە و پلان دا دەنی بۆ ئەو ی پووی بداتی، پاشاکەش نا هینلی و ڕینگە ی پینادات، ئینجا وەلامی بۆ دەنیریتەو، ئەویش ئەو کەسە ی کە یەحیای کوشتوو بە خووی و تەشتە خوین و کەللەسەری پیروزی یەحیاو، پەوانە ی لای ئەو دەکات، ئەم گێرانه وە یەش دیسانو وە زۆر لاوازه، چونکە (ئیسحاق کوپی بش)^(۱) لەو گێرانه وە یەدا بەشداره کە تاوانبارکراو بە درۆ، دەگێرنەو، لە (یەعقوب) وە تادەگات بە (ابن عباس) کە پیغەمبەر (ﷺ) فرمووی: ئەو شەو ی کە بەرزکرایەو، بۆ ئاسمان پیغەمبەر (ﷺ) لە ئاسمان دا زەکەریای بینی و هسلای لیکرد و پرسى: ئە ی باوکی یەحیا پیم بلێ چون کوشتیانیت ؟ وە بۆچی بەنی ئیسرائیلییه کان کوشتیانیت (واته: لەبەر چیبوو) ؟ فرمووی: ئە ی محمد پیت دەلیم یەحیا (علیه السلام) باشتترین کەس ی سەردەمی خو ی بوو، وە جواترین و گەشتترین پوخساری هەبوو، خوی گەورە دەفرمویت: ﴿وَسَيُؤَدُّكُمْ اللَّهُ وَيُخْرِجَكُم مِّنَ ظُلُمَاتٍ إِلَى نُّورٍ طَافٍ﴾ پێویستی بە ژن نەبوو، ژنی پاشای بەنی ئیسرائیلییه کان ویستی پیسی بکات، کە ژنیکی دەست درێژکار بوو، کە سیکی نارد بۆلای یەحیا، بەلام خوی گەورە پاراستی و یەحیا ش پەرچی دایەو و پەتی کرکردوو، لەبەرئەو پیک هاتن لە سەرئەو ی کە یەحیا بکوژن، ئەوان جەژنیکی سالانە یان هەبوو کە تیایدا کو دەبوونەو، دەستوری پاشاش وابوو کە نابێ هیچ کەس ی پەیمان و گفتی بە درۆ بدات و نابێ کەس پەیمان دوابخات و نابێ کەس درۆ بکات .

پاشاش چوو بۆ ئاھەنگی جەژنەکیان، ژنە کە ی پاشا هەستایە سەری، کە زۆر حمزی لە (یەحیا) دەکرد، وە لەو و پینش شتیوای نەکردبوو (واته: ئەم ژنە ی پاشا)، پاشا گوئی بەژنە کە ی چیت لیم دەو ی داوای بکە پیت دەدم، ژنە کە ی گوئی: خوینی یەحیا ی کوپی زەکەریام دەویت، پاشا گوئی: جگە لەو شتیتەر داوا بکە ! ژنە کە ی گوئی: هەر ئەو داواکاریەم هە یە، پاشا گوئی: ئەو ت دەدم ی (واته: خوین و سەری یەحیا)، ئیتەر پاشا پیاوکوژ و پاسەوانی ناردەسەر (یەحیا) (علیه السلام) کە لەوکاتە دا لەناو میحرا بە کەیدا نوێژی دەکرد، وە منیش (واتا: زەکەریای باوکی) لەتە نیشت ئەو وە نوێژم دەکرد،

^۱ ضعیف جداً: رواة ابن عساکر (۵۵/۸۹) .

پهلاماری یه حیایان دا و سهریانپری و کهلله سهریان خسته خویناوه که ی خویموه له تەشتیکدا و بردیان بۆ ژنی پاشا، پیغه مەبەر (ﷺ) له زه کهریای پرسی: تا چەندیک ئارامت گرت ؟ فەرمووی: له نوێژە که مەدا لام نە کردنەوه و نە مەپری، سەرکه لله ی یه حیایان برده بەردەمی ژنەکه، هەرئەو پۆژە که ئیوارە داها ت خۆی گەرە پاشا و خیزان و مال و ژن و دەست و پیوه ند و پاسه وانه کانی بەزەویدا برده خوارەوه، کە پۆژ بوەوه بونی ئیسرا ئیلیه کان گوتان: خۆی زه کهریا له زه کهریا تو پرەبووه، وەرن بابچین ئیمەش له لای پاشا که مان له زه کهریا تو پرەیین و بیکوژین، ئیتەر بلا و بوونه وه بۆئەوه ی من بگرن و بمکوژن، منیش هەوالم پیگە یشت و له دەستیان رامکرد، شەیتانی ش له پیشانیان وه دەها ت و شوینی منی پینیشان دەدان، کاتی زانیم خۆم پیدەرباز نا کړی، درەختیک سینە ی قەدی خۆی بۆ کرد مەوه و بانگی کردم و گو تی: وەرە بۆلام، بۆلام، منیش چوومه قلو زە دارە که وه و شەیتانی ش پیم گە یشتە وه و میک و شاکه لی کراسه که ی (عاباکه ی گرتم)، دارە که ها تەوه یه که منیش له نا و دارە که دا بووم و شاکه لی عاباکم له دەر وه بوو، دیار بوو بنو ئیسرا ئیلیه کان ها تەنه لای دارە که، شەیتان گو تی: نابین چۆ تە ئەم دارە وه، ئەوه نیه شاکه له که ی دیارە، بە جادو وه که ی خۆی چو تە نا و دارە که وه !!

ئەوان بیریاریان دا دارە که نا گر تیبە ردەن، شەیتان گو تی: نا و وەرن بە مشار دارە که دوو که رت بکەن، ئیتەر منیان بە دارە که وه بە مشار دوو که رت کرد، پیغه مەبەر (ﷺ) لێ پرسی: ئایا ئازار و ئیشت پیگە یشت ؟ فەرمووی: نا، بە لکو ئەو ئیش و ئازارە بە درەختە که گە یشت که خۆی گەرە پۆحی منی بە بەری ئەودا کرد بوو له و کاتە دا، ئەو فەرموودیه زۆر نامۆیه، چونکه له و فەرمو دانە ی باسی (اسراء و معراج) دکه ن ناوی زه کهریا و یه حیا (علیه السلام) نە ها تو وه، تەنها ئەوه ندە ئەبی که پیغه مەبەر (ﷺ) د فەر مویت: (بە لا دوو کو پرە پورە که دا (پورزا کان) پۆ یشتم که یه حیا و عیسا یه و هەردووکیان دوو کو پرە پورزان) له شهوی (اسراء) دا .

دایکی یه حیا ش ناوی ئەشیاع کچی عمرانە و خوشکی مەریه مە، و تراوه: ئەشیاع ژنی زه کهریا و دایکی یه حیا بووه و خوشکی (حنه) ی ژنی (عمران) بووه و بە مەش (یه حیا) (علیه السلام) دە بیته پورزای مریم، خۆی گەرە زاناترە .

زانایان پای جیا وازیان ههیه دەر باره ی شوینی شەهید کردنی (یه حیا) (علیه السلام) ناخۆ له مزگه وتی (الاقصی) بووه یان له شوینی تر ؟ لەم باره ی وه دوو جو زە بۆ چوونیان ههیه، کۆمه لی رای یه که م دە لێن: له سه ر ئەو بە ردە ی له (بیت المقدس) دایه حە فتا

پینگه مېر شهیدکراوه و یه کیک له وانه ش یه حیای کوپی زه که ریا یه (علیه السلام) (ابو عبیده القاسم بن سلام) یش دهباته وه سهر (سعیدی کوپی موسه یه ب) که فهرمویه تی: کاتیک بهختنصر پاشا چوو بو دیمه شق خوینی یه حیای کوپی زه که ریا هل ده کفا، به پاشایان راگیانند نهویش به سهر خوینه که ی نهودا (واتا له توله ی نهو) حه فتا هزار که سی لیکوشت نینجا خوینه که دامرکایه وه، گرنګ نهو یه که شهیدکردنی (یه حیا) (علیه السلام) له دیمه شق بووه، به لام چیرۆکی بهختنصر پاشا دواي (مسیح) (علیه السلام) بووه، وه کو (عصاء) و (الحسن البصری) فهرموویانه .

(ابن عساکر)^(۱) له (زید کوپی واقده وه) دهگیرته وه که ده لیت: که الله یسهری یه حیای کوپی زه که ریا م (علیه السلام) کاتیک که ده یانویست مزگه وتی دیمه شق دروست بکن و له یه کیک له کوشه کانی لای قیبله دابوو، نهو کوشه یه شیان بوو که له دواي میحرابه که وه یه به پوکاری خوره لات دا، پیستی دم و چای و مووی سهری تیک نه چوو بوو، به لکو وه ک نهو و ابو نهو کاته شهیدکراي، وا باس ده کړیت که له ژیر نه ستونگی (سه کاسکه) ی مزگه وته که دایه، خوی گه وره زاناتره .

(ابن عساکر) له کتیبی (المستقصی فی فضائل الاقصی) دا ده بیاته وه سهر (قاسم کوپی مهولی معاویه) ده لیت: پاشای شاری دیمه شق (هداد کوپی هدار) بوو، کچی برازا که ی خوی هینابوو بو کوره که ی خوی، نه م برازایه ی پاشا ناوی (نه ریل) بوو که پاشای (صیدا) بوو، یه کیک لهو مولک و سامانه ی له بهره ده ستیدابوو بازارپه گی (پاشایان) ی دیمه شق بوو، که دوکانی زېره نگره کانی شاربووه، نه م کوپه سی به سی ته لاقی ژنه که ی خویداوه، پاشا ویستویه تی ژنه که ی بهینیه وه و بو نه م مه بهسته چوه ته لای یه حیای کوپی زه که ریا (علیه السلام) و ویستویه تی فه توی بؤدات (یه حیا ش) (علیه السلام) فهرمویه تی: دروست نیه نهو ژنه بهینیه وه هه تا میردیکتر نه کات، له مه وه رقی لیه لگرت و ژنه پاشاکه داواي له پاشاکرد که سهری (یه حیا) ی کوپی زه که ریا ی بۆینن، نه مه ش به ناماژهی دایکی، نهویش سهره تا رازینه بوو، به لام دواي په زامه ندی دهربری و پیاوانی خوی نارد بو شهیدکردنی (یه حیا) (علیه السلام) که له مزگه وتی (جبرون) دا نوژی ده کرد، پیاوکوژه کان که الله سهری یه حیا یان له سهر سینیه ک هینایه بهره م شارن، که الله سهره که ده فهرموو: دروست نیه نهو ژنه بهینیه وه هه تا میردیک تر نه کات، ژنه که

^۱ قلت: ضعیف، فیہ عبدالله بن صالح .

که‌لله‌سه‌ری پیرۆزی یه‌حیای خسته‌ قاپنکه‌وه‌و خسته‌یه‌ سه‌رسه‌ریو بردی بۆلای دایکی، که‌لله‌سه‌ره‌که‌ هه‌ر ده‌یفه‌رموو: دروست نیه‌ ژنه‌که‌ شوویه‌کی تر نه‌کات، کاتیک که‌لله‌سه‌ری پیرۆزی یه‌حیا (علیه‌ السلام) هی‌نرایه‌ به‌رده‌می دایکی قاچه‌کانی به‌زه‌ویدا پۆچوون، پاشان زیاتر پۆچوون، تاگه‌یشته‌ سه‌روونه‌ژنۆکانی، ژنه‌که‌ واوه‌یلاوهاواری ده‌کرد کچه‌ کاره‌که‌ره‌کانی به‌رده‌ستی که‌وتنه‌ قیزه‌قیژ و هاوار هاوار و لیدان و پیاکیشان به‌دهم و چاوی خۆیاندا، ئیتر ژنه‌که‌ ورده‌ . . ورده‌ . . به‌زه‌ویدا پۆچوووه‌ خواره‌وه‌، هه‌تاوه‌کو سه‌رشانه‌کانی نقوم بوو .

له‌م کاته‌دا ژنه‌که‌ فه‌رمانی به‌شمشیر به‌ده‌ستان کرد که‌که‌لله‌ی بیه‌رینن (واته‌: که‌لله‌ی ژنه‌که‌ خۆی) نه‌وانیش که‌لله‌یان په‌راند و لاشه‌که‌ش زه‌وی قوتیدا، له‌م کاته‌دا زه‌لیلی و ریسوایی و تیاچوون هه‌موویانی گرته‌وه‌، هه‌ر له‌وکاته‌وه‌ که‌لله‌سه‌ری پیرۆزی (یه‌حیا) (علیه‌ السلام) خۆینی لی‌هه‌لقولآوه‌ هه‌تا نه‌و کاته‌ی (به‌ختنصر) پاشا چوو بۆنه‌وێ و له‌تۆله‌ی نه‌ودا هه‌فتا هه‌زار که‌سی لیکوشتنه‌وه‌، (سه‌عید کوپی عبدالعزیز) ده‌فه‌رموئت: نه‌وه‌ خۆینی هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ره‌کانه‌ که‌ به‌رده‌وام هه‌لقولآوه‌ هه‌تا نه‌و کاته‌ی (نه‌رمینا) (علیه‌ السلام) به‌خۆینه‌که‌ی فه‌رمووی: نه‌ی خۆین (به‌نی ئیسرائیل) یه‌کانت له‌ناوبرد به‌فه‌رمانی خوا بوه‌سته‌ره‌وه‌، ئیستر خۆینه‌که‌ گیرسایه‌وه‌و شمشیریش وه‌لانرا، نه‌وه‌ی رایکرد رایکرد له‌خه‌لکی دیمه‌شق بۆ (بیت المقدس) نه‌وانی دیکه‌ش به‌ره‌وه‌وێ پۆیشتن شوینیان که‌وتن، خه‌لکیکی زۆریان لیکوشتن، به‌پاده‌یه‌ک که‌ له‌ژماره‌ نایه‌ن و گه‌لیکی زۆریشیان لی‌ به‌دیل گیران، ئینجا (به‌ختنصر) پاشا گه‌رایه‌وه‌و وازی لی‌ هینان .

﴿پښغه مبهري خوا (عيسا درودو سلاوي خواي له سهر بيت)﴾

خوای گه وره له سوره تی (ال عمران) داو له ناوهرېوکی هه شتارو سې نایه ت دا بهرپرچی گا وره کان ده داته وه دهر باره ی نهو تو مه ت و قسه و باسانه ی که خستو ویانه ته پال (عيسا) (عليه السلام) وه وایان بلاو کردو ته وه که گوايه (خوای گه وره) کوږی هه یه و کوږه که یشی (عيسا) یه، خوای گه وره ش پاک و دو وره لهو قسه و باسانه، نه وه بووکاتی خویشی نوینه ری گا وره کان (نهجران) هاتنه خر مه تی پښغه مبهري (ﷺ) وه باسی نه وه یان کرد که نه وان له هه له یه کی گه وره دان که بیرو بروایان له سهر (سیانه) دامه زانده وه، که بریتین له (ذات المقدسه، عيسي مریم) وه له سهر نه وه ش جیا وازیان هه یه، خوای گه وره ش ناواخنی ثم سوره تی دابه زانده بو پښغه مبهري خوا (ﷺ) وه پوونی کرده وه که (عيسا) ش وه هر مرقی کی تر به نده یه که له به نده گانی خوای گه وره، هه رنه و خوايه خوی له زامالی دایکی دا^(۱۸۰) وینه ی کیشاوه و دروست کردوه، هه روه کو چو ن مه خلوقه گانی تریش وینه کیش کردوه، وه بی باوک دروستی کردوه، هه روه کو چو ن (ناده م) یش هه ربی باوک و دایک دروست کرد، وه خوای گه وره بهر مووی (ببه) یه کسه ر، (بوو)، واتا دروست بوو، وه خوای گه وره هه رله وسوره ته دا چو نیه تی له دایک بوونی (مریم) ی دایکیشی باس کرده، که چی به سهر هاتوه و چو ن به (عيسا) دوگیان بووه، هه روه ها له سوره تی (مریم) یش دا خوای گه وره هه ر نه و باسانه ی دوباره کرده ته وه .

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى إِنَّ اللَّهَ يُرِزُّكَ مِنْ شَاءٍ بَغِيرِ حِسَابٍ﴾ (ال عمران: ۳۷)، خوای گه وره باسی نه وه ده فهرمویت که ناده می به ده سته برژیر و پاکژ دروست کرد، پاشان شوینکه و توانیشی چهن دین ده سته و بهر ی پاک و چاکیان لیکه و توتوه و ژماره یه کی یه کجار زور پښغه مبهري و زاناو دانا یان تیدا هه لکه و توتوه و هه مووشیان دریزه پیدهر شوینکه و ته ی شهر یه تی نه و بوون، ئینجا له ناو نه وانی شدا به تاییه تی باسی (ال ابراهیم) دهکات که دواتر (اسماعیل) و (اسحاق) یان لیکه و توتوه، دواتر خوای گه وره باسی گه وره یی و پیروزی مزگه و ته پیروزه گانی (که عبه) و (بیت المقدس) دهکات که (ال عمران) دروستیان کردوه، مه به ست له وه یه که (عمران) باوکی (مریم) بووه (علیهم السلام)

^{۱۸۰} زامال: رحم الام .

(محمد کوپی ئیسحاق) دهفهرمویت: ناوی تهواوه‌تی (عمران) کوپی هاشم کوپی میشیا کوپی حزقیا کوپی (احریق) کوپی (موثام) کوپی (عزازیا) کوپی (امصیا) کوپی (یاوش) کوپی (ئه‌حریهۆ) کوپی (یازم) کوپی (به‌مفاشاط) کوپی (ئیشیا) کوپی (ئیان) کوپی (جبعام) کوپی (سلیمان) کوپی (داود) ه (علیه‌م السلام)

(ابن عساکر) دهفهرمویت: مهریم کچی عمران کوپی ماپان کوپی (الغازر) کوپی (ئه‌لیود) کوپی (ئه‌خنه‌ن) کوپی (صادوق) کوپی (عیازون) کوپی (ئه‌لیاقیم) کوپی (ابیود) کوپی (زریابیل) کوپی (شالتال) کوپی (یوحنا) کوپی (برشا) کوپی (نامون) کوپی (میشا) کوپی (حزقیا) کوپی (احاز) کوپی (موثام) کوپی (عزریا) کوپی (یورام) کوپی (یوشافاط) کوپی (ئیشا) کوپی (ئیبیا) کوپی (رحبعام) کوپی (سلیمان) کوپی (داود) ه (علیه‌م السلام) ئه‌گه‌رچی ئه‌م دوو جوړه خویندنه‌وه‌ی پشته جیاوازیان تیدایه، به‌لام له‌ه‌ده‌وو پڼگه‌وه (مریم) (علیه‌م السلام) ه‌رده‌چیت‌ه‌وه سهر پشتی (داود) (علیه‌م السلام) (عمران) ی باوکیشی له‌سهرده‌می خویدا خاوه‌ن مزگه‌وت و میحراب بوو، دایکیشی ناوی (حنه) کچی (فاقود) کوپی (قبیل) ه، وه یه‌کیکه له‌ژنه خواپه‌رسته‌کان و (زه‌که‌ریا) پڼغه‌مبه‌ری (علیه‌م السلام) ئه‌و سهرده‌مه بووه و ژنه‌که‌یشی خوشکی (مهریم) بووه، که‌ناوی (ئه‌شیاع) بووه، به‌لای جمهوری زانایان وتراوه: می‌ردی پوره‌که‌ی (ئه‌شیاع) بووه، خوی گه‌وره زاناتره .

(ابن اسحاق)^(۱۸۱) و که‌سانی تریش وتویانه: دایکی مریم سک وازی نه‌ده‌کرد، پوژنکیان بالنده‌یه‌کی بینی که‌به‌چکه‌که‌ی به‌خویده‌کرد، له‌مه‌وه ئه‌میش ئاره‌زووی مندالبوونی کرد و له‌سهر خوی نه‌زری کرد که‌ئه‌گه‌ر خوی گه‌وره مندالی پڼیبه‌خشیت نه‌وا دیکاته زیوان و خزمه‌تکاری (بیت المقدس)، وتراوه: ههره‌مان کات زگی ئاماده‌بوو بۆ مندال بوون، پاش ماوه‌یه‌ک دووگیان بوو به (مریم)، خوی گه‌وره دهفهرمویت: *فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَا اُنْثٰی وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ* (آل عمران: من الآیه ۳۶)، وه به‌شیوه‌ی (وضعت) ش خوینراوه‌ته‌وه، واتا: پیتی تاء بۆری ه‌بیّت، واتا کایک مندالبوو، گوتی: په‌روه‌دگارا خۆمن کچم بووه، خوی گه‌وره زاناتره به‌وه‌ی که‌کچی بووه، چونکه وایده‌زانی نابی کچی زیوانی مزگه‌وت بیّت و له‌و سهرده‌مه‌دا خه‌لکی له‌سهرخویان نه‌زریان ده‌کرد که‌ته‌نها کوپ بکه‌نه زیوانی مزگه‌وت .

^{۱۸۱} ضعیف الاسناد (۲/ج ۲/۲۳۰) ابن جریر .

ئايەتى ﴿وَإِنِّي سَمِعْتُهَا مَرَّتَيْنِ﴾ بەلگەيە لەسەرئەوێ کە ھەر يەكەم پۆژەوہ ناوی لێناوہ (مريم)، (پيشەوا احمد)^(١٨٢) ھەرمودەيەکی بردوہ تەوہ سەر (ابو ھريرہ) کە پيشەمبەر (ﷺ) ھەرمويەتی: (ھيچ مندالێکی تازبوو نە کە شەيتان دەستیکی نەگەيەننیت) لەکاتی لەدايک بوونە کەيدا، منالە کەش لەتاواندا دەقيژنیت و ھاوار دەکات بەھوێ ئازاردانە کەي شەيتانەوہ بۆي تەنھا مريم و کورە کەي نەبێ کە شەيتان نەيتوانی توخوڤيان بکەوڤت، پاشان (ابو ھريرہ) دەفەرموڤت: گەروڤستان ئەم ئايەتە بخوڤننەوہ ﴿وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، (ابن جرير) یش^(١٨٣) ھەر وایھێناوہ .

ھەرودھا (پيشەوا احمد)^(١٨٤) بەدەقيکی ھاوتای تر ھەر لە (ابو ھريرہ) ھوہ ھێناوہيەتی کە دەفەرموڤت: (کل مولود من بني آدم يمسسه الشيطان باصبعة الا مريم بن عمران وابنها عيسى)، لەگێرانی ھوہيە کي تردا ھێناوہيە کە دەفەرموڤت: (کل انسان تلده امه يلکزه الشيطان في حضنيه الا ماکان من مريم وابنها، الم تر إلی الصبي حين يسقط كيف یصرخ ؟)^(١٨٥)، ھە دوو گێرانی ھوہي تریش ھەر لەلایەن پيشەوا (احمد) ھوہ^(١٨٦) براوئەتەوہ سەر (ابو ھريرہ) کە ھاوشیوہي ئەم ھەرمودانەن، ھە ھەرھەموویان ئەوہ دەردەخەن کە شەيتان توخنی منالێ تازبوو دەکەوێ و ئازاری دەدات و دەيگریەنیت، بەلام ھەرگیز نەيتوانیوہ توخنی (مريم) و (عیسا)ی کورپی بکەوڤت^(١٨٧)، مەگەر خوڤدايڤت لەو پەردەي کە بەدەوریدا دادرا ھوہ . ﴿فَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَوْلٍ خَسَنٍ وَأَلْبَسَهَا نَبَاتًا خَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (آل عمران: ٣٧)، دەربارەي ئەو ئايەتەي سەرھوہ، پراڤەکارانی قورئان زۆر بەیان دەفەرمون: کاتێک دايکی مريم مەرھەمی بوو، مەلو٤تکەي کرد و لەپەپۆو پالێ ئالاندو بردی بۆ مژگەوتە کەو دايە دەست ئەو کە سانەي لەمەزگەونە کە دا دادەنیشتن جا لەبەرئەوہي کچی پيشەواکەيان (مەلا)بوو کە پيش نوڤژو خاوەنی مژگەوتە کەبوو، ئەوانەي لەوڤبوون پيشبەريکيان دەکرد بۆ ھەرگرتنی ئەم مەلو٤تکەيە .

^{١٨٢} متفق عليه: المسند (٢٧٤/٢)، البخاري (٤٥٤٨)، مسلم (٦٠٨٦) .

^{١٨٣} صحيح لغيره .

^{١٨٤} صحيح: المسند (٢٨٨/٢)، مسلم (٢٢٦٦) .

^{١٨٥} صحيح المسند (٢٦٨/٢)، ابن جرير (٢٣٨/٢ ج ٢) .

^{١٨٦} ابن جرير: (٢٣٨/٢ ج ٢) .

^{١٨٧} صحيح: المسند (٥٢٢/٢) .

وادياره ئەم كارەى داىكى دواى تەواو بوونى خولى شىرپىدانى بووه، بەلام
 لەمنايشيدا شتىكى لەو جۆره پويىداوه، ئەوانەى لەويىبون كەوتوونەتە كىپرەكى و
 ھەريەكەيان ويستوويەتى خۆى كەفالىتى (مەرىم) بكات، (زەكەريا) ش (عليه السلام)
 لەوكاتەدا پىغەمبەريان بووه، دەويست بوخۆى كەفالىتى بكات، چونكە ژنى زەكەريا
 (عليه السلام) خوشكى ياخود پورى ئەم منداڵە (واتە: مەرىم) بووه، بەلام خەلكەكە كەزۆريان
 لىكرد كە ھەروا كەفالىتى نەگىرتە ئەستۆى خۆى و بائەوانەى لە مزگەوتەكەش دان ئەو
 مافى ھەلگرتنەو ھەو كەفالىتىيان ھەبى، ھە داوايان لە (زەكەريا) كرد (عليه السلام) كى
 بەتيرۆپشك بى وايان كردو زۆرينەى تيرۆپشكەكە بەلاى (زەكەريا) دا ھاتەو ھە (عليه السلام)
 چونكە پور لەناستى داىكدايە، واتا دەبى ژنەكەى (زەكەريا) (عليه السلام) چاودىرى و
 كەفالىتى بكات كەدەبىتەو ھەپورى لەھەندى بووچوندا خوشكى مەريەم .

خوای گەرە دەفەرموئە: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَاهُمْ أَمْ لَهُمْ
 مَرْيَمُ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ (آل عمران: ۴۴)، دەريارەى چۆنەتى تيرۆپشكەكە واباس
 دەكەن كە بەم جۆرەبووه، ھەريەكە لەبەشدا بوانى تيرۆپشكەكە قەلەمى خويان لەيەخەيان
 لىكردەو ھەو لەشوينىك داياننا و بەمندا لىكى پىنەگەيشتويان گوت: كەيەكەك لەو قەلەمانە
 ھەلگىرت، منالەكەش قەلەمىكى ھەلگرت كەتەماشايان كرد قەلەمى (زەكەريا) (عليه السلام)
 بوو، داوايان كرد كەجاريكى تر تيرۆپشكەكە دووبارە بكەنەو، بەلام ئەم جارەيان بەم
 جۆرە، ھەموويان قەلەمەكانيان كۆيكەنەو ھە و بيانكەنە ناو پوبارىكەو، جا قەلەمى
 ھەركەسىك پىچەوانەى ئاراستەى ئاوەكەو پۆيشت ئەوا ئەوكەسە براوھە و بۆى ھەيە
 كەفالىتى (مەرىم) بگىرتە ئەستۆى خۆى .

كاتىك ئەمەيان كرد، بىنيان كەتەنھا قەلەمى (زەكەريا) (عليه السلام) بەئاراستەى
 پىچەوانەى ئاوەكەو پۆيشت، داوايان كرد كە بوجارى سىنھەم تيرۆپشكەكە دووبارە
 بكەنەو، بەلام ھەو مەرجەى كەقەلەمى ھەركەسىك بەئاراستەى پۆيشتنى ئاوەكەو
 پۆيشت ئەوا ئەوكەسە براوھە، ئەم جارەشيان ديسان ھەر قەلەمەكەى (زەكەريا) (عليه السلام)
 ھەو مەبەستە پۆيشت و سەرەنجام مافەكە درا بە (زەكەريا) (عليه السلام) خوای گەرە
 دەفەرموئە:

﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ
 اللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (آل عمران: ۳۷)، پاقەكارانى قورئانى پىرۆز فەرموويانە:

(زهکهریا) (عليه السلام) شوینیکی پیروز و تایبهتی له مهزگه و ته که دا تهرخان کردبوو بۆ (مریم) که جگه له خۆی که ستر نه ده چوو و نه شوینه، (مریم) له شوینه دا به ته و اهوتی خۆی تهرخان کردبوو بۆ خواپهرستی به پرا دهیه که خواپهرستی که ی (مریم) له ناو (بنی ئیسرائیل) دا به نمونه باس دهکراو دهینرایه وه، ناوبانگی دهکرد به که سیکی نمونه یی و به پرده وشت و خاوهن سیفهتی نایاب، نه وهش به پرا دهیه که بوو ههرکات (زهکهریا) (عليه السلام) سهردانی بگردایه خواردن و میوه ی له لا ده بیینی که هی نه وهرزه نه بوو، میوه ی هاوینه ی له وهرزی زستاندا له لا ده بیینی و به پیچه وانه ی شه وه (زهکهریا) ش (عليه السلام) لینی ده پرسى: ﴿أَتَىٰ لَكَ هَٰذَا﴾، و اتا: نه مهت له کویتبوو ؟ نه ویش له وه لا مدا ده ی فهرموو: ﴿قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾، و اته: له لایه ن خوا وه یه و خوا ی گهرهش هه رخۆی پۆزی ده به خشینى به ههر که سینک ده یه ویت .

له م کاته دا (زهکهریا) (عليه السلام) ئومیدی نه وه ی خواست که خوا ی گهره مندالیکى له م کچه پیبهبه خشی، که ههر ده چیت وه سهر پشتی (ئهم) و اتا: زهکهریا (عليه السلام) نه گهر چی به ته مه نیش بوو بۆیه له خوا پارایه وه و فهرموو: ﴿فَإِنَّكَ دَعَا زَكْرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (آل عمران: ۳۸) ، هه ندی له پاقه کارانی قورنان فهرمویانه: زهکهریا (عليه السلام) فهرمو یه تی: نه ی ئه و په روه رده گاره ی که میوه و به رووبوم ده به خشی به (مریم) له وه رزی کدا که وه رزی نه و میوه یه نیه، منالیکم پیبهبه خشه نه گهر چی له کاتی خۆشیدا نیه، و اته پیرم و داوا ی منالیت لیده که م، نه وهش ئاسایییه به لای تۆوه، چونکه چون ئاسایییه به لات وه له ناکاتدا به رووبوم و میوه به (مریم) به خشی، بۆ داوا که ی منیش هه ره به لات وه ئاسایییه و ده توانیت پیشت نه م نزا و پووداوو به سهراته مان باس کردو وه . ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ... إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (آل عمران: ۴۲-۵۱)، له م ئایه ته پیروزه دا خوا ی گهره باس له چه ند شتیک دهکات له وانه مرژه به (مریم) ده دات که باشترین و پاکترین و هه لیژاردترین ژنی سهرده می خۆی بووه، تایبه تی کردو وه به وه ی که به بی باوک مندالیکى پیبهبه خشی، وه نه و مندالهش مرژه ت لیبی پیقه مبه ر ده بییت، هه ر له ناو بیشکه و له مندالی وه بانگه واز بۆ خه لکی دهکات تا کو خوا ی تا ک و ته نها بپهرستن، هه روه ها له ته مه نی پیریشیدا هه مان بانگه واز دهکات . ئایه ته کهش به لگه یه له سهر نه وه ی نه م منداله صیده گات و ده گاته ته مه نی پیری و کامل بوون، وه خوا ی گهره فهرمان به (مریم) دهکات که سووربی له سهر خواپهرستی و کپنووش بردنی پر له سوپاس

بۇ پەرۋەردىگار و بەردەوام لەئەژنەوين^(۱۸۸) و كېرەش و يادە خوادايىت، تاكو ئامادە و شياويىت بۇ ئەو ئەركە گەورەيە كەدايكايەتى كىردنى پىڭغەمبەرىكى بىباوكە، ئەويش بەردەوام بوو لەسەر خواپەرستەكانى هەتا قاچە پىرۋزەكانى ئاوسا .

دەربارەى پاكرى و هەلبەراردەى (مىرم) بەسەر ژنانى تردا، دەشيت بۇ ژنى سەردەمى خۇى بوويىت، بەلام ئەگەر (مىرم) پىڭغەمبەر بوويىت و دەحى بۇهاتىيت لەلايەن خواو و فرىشتەكان مژدەيان بۇهينابى، هەروەكو (ابن حزم) پىيوايە، لەو بارەشدا دوورنەيە گەورەترين ژنى سەردەمى خۇى و دواى خۇى و بگرە پىش خۇيشى بوويىت، تەنانت بەندى پىيان وايە كە (سار) و (دايكى ئىسحاق) و (دايكى موسا)ش پىڭغەمبەر بوون، بەلگەى ئەوەى كە فرىشتە قسەى لەگەلدا كىردوون، وە بەبەلگەى ئەم ئايەتەش كەدەفرمويىت: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ (آل عمران: ۴۲)، خواى گەورە زاناترە .

بەلام بۇچوونى زۆرەى جەمهورى زانايان لەگەل ئەوەدايە كە پىڭغەمبەرايەتى تايبەتە بەپياوان، وە (مىرم)يش بەرزترين پلەى ژنانى راستگۆبوو كە دووم پلەى دواى پىڭغەمبەرايەتییە لەپياوان و ژنانیشدا^(۱۸۹)، لەو بارەدا ئاسايىيە كە (مىرم) بەرزترين پلەى پاسگۆيان بيت هەموو ژنانى هەموو سەردەمەكان و بەلگەشيان ئەم ئايەتەيە پىرۋزەيە ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نَبِّئُكَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤفَكُونَ﴾ (المائدة: ۷۵)، خواى گەورە زاناترە .

ناوى (مىرم) لەگەل هاوشانى ناوى (ئاسيە، خەديجە، فاطمە)دا هاتوو، خواى گەورە لەهەموويان پازى بيت .

(پىشەوا احمد)^(۱۹۰) و بخارى و مسلم و ترمزى و نسائى بردويانەتەو، سەر (على كوپى ابى طالب) كە پىڭغەمبەر (ﷺ) فرەموويەتى: (باشترين ژنيان مىرم كچى عمران بوو و باتشترين ژنمان خەديجەى كچى خوەيلە)، ديسان (پىشەوا احمد)^(۱۹۱) فرەموودەيەكى بردووتەو، سەر (انس) كە پىڭغەمبەر (ﷺ) فرەمووى: (چواركەس لەژنانى جيهان بيتە ئەژمار، مىرم كچى عمران، ئاسيا ژنى فرعون، خەديجەى كچى خوەيلە،

^{۱۸۸} ئەژنەوين: ركوع، كېرەش: سجدە .

^{۱۸۹} راستگۆ: مەبەست لەر كەسەيە كەسوورە لەسەر پەيمانى خۇى لەگەل خوادا بۇ خواپەرستى تەواوئەتى .

^{۱۹۰} متفق عليه: احمد (المصند ۸/۸۴)، البخارى (۳۴۳۲)، مسلم (۶۲۲۱)، الترمذى (۳۸۷۷)، النسائى (۸۳۵۴) .

^{۱۹۱} پياوانى متمانەدار: المسند (۴/۱۳۵)، الترمذى (۳۸۷۸) .

فاطمه‌ی کچی (محمد)، هه‌روه‌ها چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی تری پیڼغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌یه ده‌رباره‌ی ژنه پایه‌دار و سه‌روه‌ره‌کانی جیهان و به‌زۆریش نه‌و چوار پیڼج ژنه‌ن (مریم، ئاسیه، خدیجه، فاطمه، عائشه)ن، گرنگ نه‌وه‌یه (مریم) (علیه السلام) یه‌کیکه له‌و ژنه ناودارو پایه‌دارانه‌ی که بی‌هاوتایه له‌سه‌ر ئاستی جیهانی، ئیتر کام له‌وانه له‌نه‌وانه‌ی تریان سه‌روه‌تر و پایه‌دارتره، نه‌وه‌یان زۆر گرنگ نیه بگره هه‌ریه‌که‌یان له‌ئاستی خۆیا‌نه‌وه پشتیوانی‌کی گه‌وره‌و دایکی‌کی دلسۆوو خواناسی‌کی مه‌زن بوون بۆ په‌ره‌پێدانی په‌یامی خوایی و پشتیوانی کردنی دلسۆزانه له‌پیڼغه‌مبه‌رانی خوا، ئیمه‌ش لی‌ره‌دا باسه‌که‌مان تاییه‌ته به‌پاکی و بی‌گرده‌ی و سه‌روه‌ری و دلسۆزی (مریم)ه^(۱۹۳) (علیه السلام)، باس‌مان له‌وه کرد که‌خوای گه‌وره (مریم)ی ده‌ست بژێرو پاکژ ناوبردوه به‌به‌راوورد له‌گه‌ل هه‌موو ژنانی سه‌رده‌می خۆی به‌لایه‌نی که‌مه‌وه، له‌فه‌رمووده‌ی پیڼغه‌مبه‌ریشدا هاتوه که (مریم) (علیه السلام) له‌گه‌ل (ئاسیه)ی ژنی فرعه‌واندا ده‌بنه هاوسه‌ری پیڼغه‌مبه‌رمان محمد (ﷺ) له‌به‌هه‌شت دا و له‌ته‌فسیره‌که‌شماندا و له‌کو‌تایی سو‌ره‌تی (التحریم)دا باس‌مان کردوه، خوای گه‌وره زانا‌تره .

نه‌وان به‌لگه‌یان نه‌وه‌یه که‌خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿يٰۤاَبَاۤرَکَآءُ﴾ (التحریم: من الآیه ۵)، و‌تراوه (ثیب) مه‌به‌ست له (ئاسیه)ی ژنی فیرعه‌ونه و (مریم)یش یه‌کیکی له (ابکار)ه‌کان، ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌و چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی تریش له (موضوع) ده‌چن و جینگه‌ی سه‌رنج و گومانن .

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا... فَاخْتَلَفَ الْأَوَّابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّسْجِدٍ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ (مریم: ۱۶-۳۷)، خوای گه‌وره چی‌و‌ک و به‌سه‌ره‌اتی (زه‌که‌ریا) (علیه السلام) باسی به‌سه‌ره‌ات و ژیا‌نی (مریم و عیسا‌ی کو‌ری) نه‌کات بۆ محمد (ﷺ)، وه‌ک سه‌ره‌تاو ناماده‌کاریه‌ک، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ... وَأَلْقَىٰ أَخَصَّتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُّوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا رِبًّا لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۹-۹۱)، پی‌شته‌ر باس‌مان له‌وه‌کرد که‌دایکی مریم، مه‌ریه‌می ته‌رخان‌کرد بۆ زی‌وانی و خزمه‌تی مزگه‌وتی (بیت المقدس)، وه می‌زدی خوش‌که‌که‌ی یان پوره‌که‌ی گرته‌یه نه‌ستۆی خۆی و که‌فه‌له‌تی کرد، که پیڼغه‌مبه‌ری نه‌و

^{۱۹۳} مه‌رکه‌سی‌ک زانیاری ده‌وینت ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی و سه‌روه‌ری نه‌و ژنانه با بی‌وانیته ده‌قی کتێبه‌ی عه‌رمییه‌که: لاپه‌ره ۵۱۳-

سهردهمه (زهكهریا) (علیه السلام) بوو، ئه‌ویش محرابی تایبه‌تی بۆ دروست كرد، جگه له‌ئوو خۆی كەش نەدەچوو، ئه‌و میحرا به‌وه، كاتێك بالق بوو، خۆی تهرخان كرد بۆ خواپهرستی به‌را ده‌یه‌ك كه‌هاوشانی نه‌بوو له‌و سهردهمه‌دا له‌رووی هونه‌ری خواپهرستییه‌وه، شتیوای لێده‌بینرا كه‌مایه‌ی دڵخۆشی و گه‌شپیوو بۆ (زهكهریا) (علیه السلام) فریشته‌كان قسه‌یان له‌گه‌لدا ده‌كرد و مژده‌یان پێ دا كه‌مریم هه‌لبژاردی خۆی گه‌وره‌یه‌و خۆی گه‌وره‌ش منالێکی پێده‌به‌خشی كه‌گه‌لێك ناوازه‌و زرنګ و چالاك و خاوین و خواپهرست و پێغه‌مبه‌ر ده‌بێت و باوه‌ر به‌موعجیزه‌كانی ده‌كرێت، ئه‌ویش سه‌رسام بوو له‌وه‌ی كه‌چۆن به‌بیبوونی باوك كه‌هیشتا مریم شووی نه‌كردوو ه‌مدا ئی ده‌بی، به‌لام فریشته‌كان پێیان راگه‌یاد كه‌خۆی گه‌وره‌ به‌توانایه‌و هه‌رچی بوی به‌ (كن) فه‌رمان ده‌كات به‌ (یكون) ئه‌نجام ده‌درێو دواناكه‌وی، ئه‌ویش سه‌رله‌نوێ پشت به‌خوا به‌ست و كاروباره‌كانی به‌په‌روه‌ردگار سپاردوو زانیشی كه‌ئو جوړه منالێوونه به‌شیوه‌ی نا په‌حه‌تییه‌کی گه‌وره‌ی بۆ دروست ده‌كات، خه‌لكی ده‌می خۆیان ناگرن و قسه‌ویاسی لابه‌لای ده‌كن، چونكه‌ ئه‌وان حیکمه‌تی ئه‌م موعجیزه‌یه‌ ناوان و لیلی تیناگه‌ن و ته‌نها بووكاری ناشكرای بووداوه‌كه‌ ده‌خویننه‌وه .

جا كاتێك به‌هۆی سوپی بینوێزه‌وه یان بۆ هه‌ركاریکی تایبه‌تی خۆی له‌مزگه‌وت هاته‌ده‌روه، په‌نگه‌ بۆ ده‌ستكه‌وتنی ناو خۆپاکی پێویست بووبی بۆخۆی، گرنګ ئه‌وه‌یه پۆژێك بۆ كاروباری خۆی له‌مزگه‌وت هاته‌ده‌روه (وانتبه‌ت) جیابه‌وه‌و كه‌وته‌لاوه‌و په‌نایه‌کی گرت به‌ته‌نها له‌لای خۆره‌لاتی مزگه‌وت (الاقصی) هوه، له‌ویدا خۆی گه‌وره‌ فریشته‌ی (روح الامین)، واته‌: (جبریل)ی نارد له‌لای له‌شیوه‌ی مروقیکی ته‌واودا هه‌ركه‌یی، مریم فه‌رمووی: ﴿قَالَ اِلٰی اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ نَقِيًّا﴾ (مریم: ۱۸)، (ابو العالیه) (۱۹۳) ده‌فه‌رمووت: واتا: من په‌نا به‌په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن به‌زه‌یی ده‌گرم له‌تۆ، فریشته‌كه‌ش قسه‌ی له‌گه‌لدا كرد و فه‌رمووی: ﴿اِنَّا اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكَ﴾. من مروق نیم و له‌لایه‌ن خواوه‌ په‌وانه‌كراوم بۆلای تۆ، تاكو منالێکی زیره‌كت پێبه‌خشم (له‌لایه‌ن خواوه‌) فه‌رمووی: ناخر چۆن منالیم ده‌بی؟ كه‌ من هاوسه‌رم نیه‌ و خۆیستم داوین پاكم و خراپه‌كار نیم، فریشته‌كه‌ فه‌رمووی سه‌رسام مه‌به‌ له‌كاری خوایی ئه‌وه فه‌رمانی خوایه‌و ئه‌و فه‌رموویه‌تی كه‌منالێکی پاك و بیگه‌ردت ده‌بێت و توش پاك و داوین پاکی به‌لای خواوه‌

^{۱۹۳} رواه ابن ابي حاتم .

ئەو كارىكى ئاسانە . ﴿وَلَتَجْلَنَ آيَةُ لِلنَّاسِ رُوحَهُ مِمَّا رَكَانَ أَمْرًا مُقْضًى﴾، واتە: ئەو دەمكەين بۆلەۋەي دروست كردنى مەنەكەي تۆ (عيسا) (عليه السلام) بېيىتە يەككە لەمۇعجىزەكان، تا خەلكى بزانى كەخوای گەورە توانايەكى تەۋاۋى ھەيە بەسەر ھەموو دروستكراۋەكانى خویدا، ھەرۋەكو چۆن خوای گەورە ئادەمى دروست كرد بەبى دايك و باوك، ۋە (حواء)ى دروست كرد بەبى دايك (واتە: بەبى رەگەزى مې)، ۋە عيساى دروست كرد بەبى باوك، ئىتر ھەموو گيانەۋەرانى تر دايك و باوكيان ھەيە .

﴿وَرُوحَهُ مِمَّا﴾ واتە: ئىمە بەزەيىمان بەبەندەكانى خۇماندا دىتەۋە، ھەرۋەكو چۆن عيسا لەقۇناغى ساۋايى و منانى و لاۋيو پىرىدا بانگەۋان بۆ خواپەرستى دەكات ﴿وَرَكَانَ أَمْرًا مُقْضًى﴾، ئەۋەش فەرمانىكى يەكلاكرائەيە، لەۋەدەچى تائىرەش ھەر قەسەي (جبرىل)بى(عليه السلام)، ۋەك (ابن جبرىل)^(۱۹۴) ھىناۋىيەتى، لەۋانەيە فەرموۋەي خوای گەورە گەۋرەش بىت، ۋەك كىنايەك دەريارەي فووپياكردنى جبرىل بە (مىرىم)دا، ھەرۋەكو خوای گەورە دەفەرمويت: ﴿زَالِي أَخَصَّتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَاتِّهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبىاء: ۹۱)، زياتر لەيەك كەس لە پىشېنەكان فەرموۋىانە كە (جبرىل) (عليه السلام) فويكردوۋە بەدەم و چاۋيدا و لەۋىۋە فوۋەكە دابەزىۋەتە خوارەۋە بۆ لەشى (مىرىم) و ھەرھەمان كات زگى بوۋە، ئەۋە كەسانەي كەپىيان وايە (جبرىل) (عليه السلام) فوۋى بەدەمى (مىرىم)دا كردوۋە يان ئەۋ كەسەي قەسەي لەگەندا كردوۋە فرىشتەيەكى تايبەتى بوۋە لەدەمىيەۋە لەشنىۋەي (روح)دا چوۋەتە ناۋ لەشەۋە، ئەمانە ھەموۋيان ھەلەن و پىچەۋانەي رەۋتى ئايەتەكەن، چونكە ناۋەپۆكى گىرەنەۋە قورئانەكە بەپرونى باسى ئەۋەي كردوۋە كە ئەۋكەسە يەككە بوۋە لەفرىشتەكان و (جبرىل)ىش بوۋە، فوۋى پياكردوۋە، ھەرۋەكو خوای گەورە دەفەرمويت: ﴿فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا﴾ كەبەلگەيە لەسەرئەۋەي كەفۋەكەي پىداكراۋە، نەك كرايىت بەدەمىدا يان بەسكىدا، (السدى)^(۱۹۵) و ھەندىكى تىرىش ھەر ۋا گىرەۋايانەتەۋە . (مىرىم) (عليه السلام) مەنەلە جوانەكەي ھەلگرت و پرويكردە شوينىكى لاچەپەك، چونكە دەيزانى كەخەلكى لە ھىكمەتى خۋايى تىناگەن و پروداۋەكەش ۋاكەم نىيە، چەند كەسەيك لەزانائو پاستگۈپىشېنەكان، لەۋانەش (ۋەب كۆپى مەنبە) دەفەرمويت: كاتىك نىشانەكانى دوۋگيانى لە (مىرىم)دا دەرگەۋت گەلەك

^{۱۹۴} ضعيف اليه: تفسير (۹/ج۱/۶۲) .

^{۱۹۵} حسن الاسناد: ابن جرير (۳۵۲/۱)، التاريخ .

له گنچه لباوز به دکارانی (بنی ئیسرائیل) کهوتنه قسه وباسی خراپ و تاوان خستنه پال مهريه می داوین پاک (عليها السلام) له وانهش یه کهم کهس که قسه ی خراپ و گومانی بلا و کرده پیاوینک بوو ناوی (یوسف کوپی یه عقوبی دارتاش) بوو، که پورزای مهريه می بوو، زور سهرسامانه پرو دواوه که ی بینى، چونکه نهو هه می شه مهريه می واده بینى که خهريکی خوا به رستیه کی تیرو ته سه ل و بهرده وامه، که چی واده بینى که سگی هه یه و دوو گیانه، له گهل نه و ه شدا که شووی نه کرد ووه و میردی نیه .

پوژنکیان به قسه وباسوه گرتی و له مهريه می پرسى: نه ی مریم نایا ده شیت پوهه که به بی توو برویت ؟ مریم فهرمووی: به لى: نه ی کى پوهه کی یه که مجار دروست کرد ؟ ئینجا پرسى: نه ی ده شیت دره ختیک به بی ناووباران گه شه بکات ؟ فهرمووی: به لى: نه ی کی یه که مجار یه کهم پوهه کی دروست کرد ؟ ئینجا گوئی: نایا ده شیت منالیک دروست ببیت به بیوونی ره گه زى نیر (واتا: باوک) ؟ فهرمووی: به لى: نه و نه یه خوای گه وره ئاده می دروست کرد ووه به بی ره گه زى نیرومى ! پنی گوت: دهه وانی خۆم بویاس بکه ! (مریم) یش (عليه السلام) فهرمووی: خوای گه وره مژده ی پنداوم ﴿بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا..... وَيَكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا مِنْ الصَّالِحِينَ﴾ (آل عمران: ۴۵-۴۶)، وه ده گیر نه وه که (زه که ریا) ش (عليه السلام) هه مان گفتوگو ی له گهلدا کرد ووه و نه ویش به هه مان وه لام وه لامی داوه ته وه، خوای گه وره زاناته ره .

هه روه ها (السدی)^(۱۹۶) گیرانه وه یه کی هیناوه که پوژنکیان مریم چوو بۆسه ردانی خوشکه که ی، خوشکه که ی پنی گوت: هه ستت به وه کرد ووه و زانیوته که دوو گیانم ؟ مهريه می ش فهرمووی: نه ی تو زانیوته که منیش دوو گیانم . له ویدا خوشکه ی ده ستی کرده ملی و دایکی (یه حیا) فهرمووی: واده بینم که مناله که ی ناو زامالی^(۱۹۷) من کړنووش ده بات بو (مناله که ی) ناو زامالی تو، نه و یه مانای نهو نایه ته ی که ده فهرمویت: ﴿مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ﴾، مه به ست له و کړنووشه کړنووشی سوپاس و پتولینانه، که له وسه رده مه دا باو بووه و له ناینى نه و کاته ش دا دروست بووه، هه روه کو چۆن فریشته کانیش کاتی خو ی کړنووشی پرتلینانیا ن بو (ئاده م) (عليه السلام) برد .

^{۱۹۶} حسن: ابن جریر (۲۵۲/۱) .

^{۱۹۷} زامال: الرحم .

(ابو القاسم) ده‌فهرمویت: مالک پیتی پاگه‌یاندیم که عیسای کوپی مەریەم و یەحیا ی کوپی زەهەریا (علیه السلام) دایکیان خوشک بووه، واتا خوێان پورزای یەکتەری بوون، دایکیشیان پێکەوه هاو دووگیان بوون، هەروەها پۆژێک دایکی یەحیا بە مەریەمی فەرموو: من وادەبینم که بەچکەکە ی ناوزگم کەرنووش بۆ بەچکەکە ی نازگت دەبات (واتا زامالت) (مالک) دەفهرمویت: واهەست دەکەم ئەو پێشانەدانی گەورەیی و سەرورە ی عیسا، چونکە بەهەرە ی زۆری پی داوه، لەوانە زیندووکردنەو ی مردوو، چاککردنەو ی کوپیری و کەرولاتی زگماکی .

لە(مجاهد)یشەو دەگێرێنەو که (مریم) فەرمووی: کاتێک بەتەنها دەبووم (عیسای کوپم دا لەناو زامالەو) لەگەڵدا قسە ی دەکرد، کە لەناو خەڵکیشدا دەبووم (واتە: عیسا) تەسبیحاتی خوای دەکرد (لەزامەدا) . پەرولەتی ئاشکرا بەم جوهریه: (مریم) (علیه السلام) ماوێ نۆ مانگ دووگیان بووه، وەکو هەموو ژنیکی ئاسایی، خوێنەگەر وانه‌بوا یە باس دەکرا، (ابن عباس و عکرمه) واباس دەکەن که (هەشت مانگ) دووگیان بووه، لەگێرانەو یەکی تری (ابن عباس) دا^(١٩٨) هاتوو که هەر دووگیان بووه و خیرا منالەکەیشی بووه، بگره لەم بارە یەو هەندیک فەرموویانە: تەنها ماوێ (نۆ) سەعات دووگیان بووه بەلگەشیان ئەم ئایەتە یە ﴿فَحَمَلَتْهُ فَاتَّبَعَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا﴾، بەلام راستەر وایە کە هەموو شتیکی بە پیتی سەروشتی خوێتە، وەکو خوای گەورە دەفهرمویت ﴿أَلَمْ نَرِ أَنْ اللَّهَ أَوَّلَ الْأَزَلِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ (الحج: ٦٢)، وەیان خوای گەورە دەفهرمویت: ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَوْنُوا لِطَمَامٍ لَحْمًا ثُمَّ أُنْشَأَهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ (المؤمنون: ١٤)، ئەوێش ئاشکرایە کە نێوان هەریە کە لەو قوناغانە چل پۆژە، وەک لە فەرموودە ی پێفەمبەردا^(١٩٩) (ﷺ) هاتوو .

(محمد کوپی ئیسحاق) فەرموویەتی: ئەم قسەوباسە لەناو (بنی ئیسرائیل) دا بڵاوبووه، ئەو تومەتانە ی دەخرایە پال مەریەم و کەسەکانی دەخراوە پال (زەهەریا) و خێزانەکەیشی (علیه السلام) تەنانت هەندێ بەدبەروای وەکو (یوسف) تاوانەکە ی خستبووه پال (زەهەریا) ش که لەناو مزگەوتە کەدا لەگەڵیا خواپەرستی دەکردو کە فەلەتی

^{١٩٨} متفق عليه: البخاري (٢٢٠٨). مسلم (٦٦٦٥) .

^{١٩٩} ضعيف الاسناد: النسائي .

دهکرد، له بهرنهوه مریم سهریڅوی هه لگرت له ده ست قسه وباسی نه وان و څوی پوښت و چووه شونځی پنه او بن قه دی دارخورمایهک له (بیت لحم)^(۲۰۰)، که دواتر هندی له پاشانی پښه کان خانویه کی گه وره یان تیادا دروست کردوه .

دیاره مریم زور خه می به وه خواردوه و هراسان بووه، بویه ناواتی مهرگی خواستوه یان څوژگه ی خواستوه که هر نه بویه، نه م نایه تهش به لگه یه له سهرنه وه ی که مرورف له کاتی تهنگانه دا بوی هیه داوای مهرگ بکات له څوای گوره له پیناو سه لامه تی نیمانه کهیدا ﴿قَالَ يَا لَيْتِي بَنُوتٌ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نِسَاءً مِثْلًا﴾ نه وان به درویان ده کرده وه و باوهریان پینه ده کرد، کاتیک به څوی و مناله که یه وه هاته ناویانه وه نه گهرچی گه لیک چاک و خواپهرستیشیان تیدابوو که دراوسی مزگوته که بیون و له گه لیدا و له پال خانه واده ی پیغه مبه ران و پهرستگه پیروزه کهیدا به ندایه تی څویان ده کرد، جا کاتیک نه وکه سه دراوسی و خواپهرست و نرکانهش گومانیان هه بی، (مریم) ناهه قی نیه که خه م و په ژاره یه کی زوری هه بی و نزای مهرگ له څوی نه کات .

﴿فَإِذَاهَا مِنْ تَحْتَا﴾ به دوو شیوه څویندراوه ته وه، واتا: له باری خواره وه بانگی مریم کرا، هندیک فهرموویانه (جبریل) (علیه السلام) بانگی کردوه، نه وانه ی که له گه ل نه م چوونه شدان بریتین له (عوفی) له (ابن عباس) وه^(۲۰۱)، وه ده لیت: (عیسا) ته نها له تاو خه لکه که دا قسه ی کرد و پیشتتر قسه ی نه کردوه، (سعید کوپی جوبه ییش)^(۲۰۲) وای فهرمووی له گه ل (عمرو کوپی میمون)^(۲۰۳)، (الضحاک)^(۲۰۴)، (السدي)^(۲۰۵)، (قتاده)^(۲)، به لام (مجاهد)^(۳) و (الحسن)^(۴) و (ابن زید)^(۲۰۶) و (سعید کوپی جبریل)^(۲۰۷) فهرموویانه نه وکه سه ی بانگی کردوه (عیسا) ی کوپی بووه و (ابن جریر) ییش نه وه ی هه لیزاردوه .

﴿فَإِذَاهَا مِنْ تَحْتَا أَلَّا تُخْزِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ (مریم: ۲۴) واته: نه ی مریم خه مبارو دلته نگه به څوای گوره پووباریک له ژیرپیت هه لده قولینی، جمهور ی زانایان له سر نه و

^{۲۰۰} في سنده ضعف: البيهقي - دلائل (۳۵۵/۲) .

^{۲۰۱} ضعيف إليه: ابن جرير (۶۸/۱۶/۹) .

^{۲۰۲} ابن ابي حاتم (۱۳۰۹۵) .

^{۲۰۳} صحيح إليه: ابن جرير (۶۸/۱۶/۹) .

^{۲۰۴} ضعيف إليه: ابن جرير (۶۸/۱۶/۹) .

^{۲۰۵} حسن إليه: ابن جرير (۶۸/۱۶/۹) .

^{۲۰۶} حسن إليه: (۶۸/۱۶/۹) .

^{۲۰۷} ضعيف إليه: (۶۸/۱۶/۹) .

بۆچۈنەن و لەفەرمودەيەكى لاوازىشدا ھەروا (الگېرانى) ^(٢٠٨) ھىناويەتى و (ابن جىرىش) ھەلىبىژاردوۋە كە راستەكەيە و ھەروەھا لە (الحسن) ^(٢٠٩) و ھەندىكى تىرىشەو و اباس دەكەن كە ئەو (عيساي كۆپى مريم) بوو، راستەكەشيان بۆچۈنى يەكەميانە بەبەلگەي ئەوئى كەفەرموۋى: ﴿وَهَزَى إِلَيْكَ بِجَذَعِ الثَّلَّةِ نَسَاطُ عَلَيْكَ رُطْبًا حَيًّا﴾ (مريم: ٢٥) كەتيايدا باسى خواردن و خواردنەو ھاتوۋە، لەبەرئەو فەرموۋى: ﴿فَكَلَبِي وَاشْرِبِي وَقُرِّي غِنًا﴾، واتە: بخۆ بخۆرەو چاودىلت پوون بى، و تراو: دارخورماكە ووشكبوو، و تراو: بەرداربوو، خواي گەورە زانائترە دەشيت دارخورماكە لەوكاتەدا بەرى پئوئەنبوييت، بەلام ووشك نەبوو، بەتاييەتيش (عيساي) (عليه السلام) لەوهرزى سەرماو زستاندا لەدايك بوو كەئە وەرە خورما بەرى پئوئە نى، مانايەكى تىرىش ھەلدەگري كەخواي گەورە لەپووي مەتى نىعمەتەكانىيەو پئى دەفەرموۋىت: ﴿نَسَاطُ عَلَيْكَ رُطْبًا حَيًّا﴾، (عمرو كۆپى مەيمون) ^(٢١٠) دەفەرموۋىت: ھىچ شتەك لەخورماي تەپوتازە بەسوودتر نى بۆ ژنى زەيستان، پاشان ئەم ئايەتەيش خويندەو .

(ابن ابى حاتم) ^(٢١١) ىش گېرئەوئەيەكى بردوئەوئەسەر (على كۆپى ابى گالاب) كەپئەمبەر (ﷺ) دەفەرموۋىت: (پۇزى خورما بگرن، لەو گە دروست كراو كەئادەمى لىدروست كراو لەدرختەكاندا درەختەك نى جگە لەخۆي متوربە بكات)، پاشان پئەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: (ژنە زەيستانەكانتان خورماي تازەو تەپيان دەرخوارد بەدەن، ئەگەر ئەوئەش نەبوو با خورماي ئاساييى، لەئەو درەختەكاننىشدا ھىچ درەختەك ھىندەي ئەو درەختە بەرپز نى كەمەريەمى كچى عمران چوۋە بن قەدەكەي، واتا: دارخورما) .

﴿فَإِنَّمَا تَرِي مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُلِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾ (مريم: ٢٦)، ديارە ئەم دەستەواژەيەش ھەر قەسەي ئەوكەسە بوو كەباكى كەريەمى كرد و فەرموۋى: بخۆ بخۆرەو لەسەبەرى ئەو دارەدا، جانەگەر كەسەك تۆي بينى ويستى پرسىيارت لى بكات بلى: من لەسەر خۆم داناو كە بەرپۆژوۋىم (ئەوئەش بەئامازە) لەبەرئەو ناتوانم قەسە بكەم، ديارە لەشەريەت و ئايىنى ئەو سەردەمەدا ھەركەس بەرپۆژوۋ بوايە، ئەبوايە قەسەيشى

^{٢٠٨} ضعيف: الطبراني الكبير (١٢٢٠٣) .

^{٢٠٩} صحيح الاسناد: ابن جرير (٧٠/١٦/٩) .

^{٢١٠} صحيح الاسناد: ابن جرير (٧٢/١٦/٩) .

^{٢١١} منكر: ابن ابى حاتم (١٢١١٣)، (ابى يعلى (٤٥٥)، ابن عدي (٤٣١/٦) .

نه کردایه، ههروهکو (قتاده)^(٣١٣) و (السدی)^(٣١٣) و (ابن اسلم)^(٣١٤) فهرموویانه و بهلگه‌یان خودی نایه‌ته‌که‌یه که ده‌فهرمویت: ﴿قُلْنَ اَكَلَمُ الْيَوْمِ اِلَيْهَا﴾، به‌لام له‌نایینی ئی‌مه‌دا نه‌وه باش نیه که پۆژووشکاندن دوا‌بخزیت بۆشه‌و. ﴿فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحِيْلَةً قَالُوْا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا يَا اَخْتَ هَارُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكَ اِمْرًا سَوًى وَمَا كَانَتْ اُمُّكَ بَيْعًا﴾ (مریم: ٢٨)، و‌اتا: (مناله‌که‌ی مه‌لگرت و هاته‌ناه و گه‌له‌که‌ی، پییان گوت: نه‌ی مه‌ریه‌م شتیکی خراپت کرد، نه‌ی خوشکی هارون، خۆتۆ باوکیکی خراپه‌کار و دایکیکی به‌دکارت نه‌بوو؟).

هه‌ندی له‌پیشینه‌کان له (اهل الکتاب) هه‌وه و هریانگرتوه‌و ده‌لین کاتیک مریم دیارنه‌ما له‌ناویاندا، به‌دوایدا گه‌ران و بیدۆزنه‌وه، به‌لکو خۆی مناله‌که‌ی مه‌لگرت و هه‌ر خۆیشی هاته‌وه ناو گه‌له‌که‌ی، دوا‌ی چله‌چوونی مناله‌که‌ی، (یا اخت هارون)، و‌تراهه گوتویانه: نه‌ی مه‌ریه‌م تۆ وه‌ک خوشکی هارونی که (هارون) پیاویکی خواپه‌رستی نه‌و سه‌رده‌مه‌بووه، و‌تراهه: (هارون) پیاویکی به‌دکار و به‌دپه‌روشت بووه له‌و سه‌رده‌مه‌دا ژیاوه، وه‌کو (سعید کوپی جوبه‌یر)^(٣١٥) وایفه‌رموه‌و، و‌تراهه مه‌به‌ستیان نه‌وه‌بووه که‌بلین تۆ له‌به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستیدا له‌ناستی (هارون) ی برای (موسا) دابویت، به‌لام (محمد کوپی که‌ب) به‌هه‌له‌داچووه که‌ پینوایه (مریم) به‌پراستی خوشکی (هارون) ی برای (موسا) بوو (علیه السلام) چونکه‌ چهن‌دین چاخ و سه‌ده له‌نیوان (هارون) ی برای (موسا) و سه‌رده‌می (مریم) دا هه‌یه، له‌وه‌ده‌چی نه‌و قسه‌یه کاری تی‌کردبی که‌جوله‌که‌کان ده‌لین له‌ته‌وراتدا و اباس کراهه که‌نه‌و پۆژه‌ی خوا‌ی گه‌وره (موسا) ی له‌ده‌ست فیرعه‌ون پزگارکرد و خراپه‌کانی نقوم کرد، (مه‌ریه‌م) له‌خۆشیاندا ده‌فی لی‌ده‌دا، که‌نه‌و پی‌ یوایه نه‌م مه‌ریه‌مه نه‌و مه‌ریه‌مه‌بووه، به‌لام نه‌وه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، له‌فهرمووده‌یه‌کیشدا که‌ پینده‌چیت برایه‌کی هه‌بووبیت ناوی (هارون) بووبیت، به‌لام په‌وتی نایه‌ته‌که‌و شیوازی گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی له‌قورئاندا هیچ ناما‌ژه‌یه‌کی وای تی‌دا نیه که‌ برایه‌کی هه‌بووبیت، خوا‌ی گه‌وره زاناته‌ره .

له‌گێرانه‌وه‌یه‌کدا که‌پیشه‌وا احمد هیناویه‌تی که‌ده‌بیاته‌وه سه‌ر (المغیره کوپی شعبه) ده‌ده‌لین: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) منر نارد بۆ (نه‌جران) له‌وی پییان گوتم: چۆن ئیوه نه‌مه

^{٣١٣} رجاله ثقات: ابن جریر (٧٤/١٦٩).

^{٣١٣} حسن الاسناد: ابن جریر (٧٤/١٦٩).

^{٣١٤} صحيح الاسناد: (٧٤/١٦٩).

^{٣١٥} ابن ابی حاتم پشتگیری کردوه (١٣١٢٠).

دەخویننەو (یا اخت عارون) لەکاتیکیدا (موسا) ئەوندە سائە پیش (عیسا) ژیاو ؟ دەلیت: منیش گەرامەو بۆ خزمەتی پیغەمبەر (ﷺ) ئەوم بۆگێرایەو، فەرمووی: ئەی هەوایی ئەوەت پێزانەگەیاندن کەکاتی خۆی ئەوان منالەکانیان بەناوی پیغەمبەر و پیاوچاکە پیشینەکانی خۆیانەو ناو دەنایەو؟ ^(٢١٦)، گێرانەوێهەکی تری هاوواتای ئەمەش (قتادە) ^(٢١٧) و هەندیکی تر هیناویانە کەدەفەرمویت: ئەوان کەسانیکی زۆریان تێدابوو کەناویان (هارون)بوو، تەنانت و تراو: کەهەندی ئەسپەردەکردنی تەرم هەبوو چوارەزار کەسی تیایدا ئامادەبوون کە ناویان (هارون)بوو، خۆی گەرە زانائە .

بەکورتی: ئەوان گوتیان: (یا اخت هارون) فەرمودەکەش واباس دەکات کەپێدەچی بڕایەکی راستەقینە هەبووین ناوی (هارون)بوو، کەسینکی چاکەکارو خواناس و خێرخوژابوو، گرنگ ئەوێهە بەو وشەیه دەیانەوی زیاتر زامداری بکەن، بگرە لەو زیاتریان کردوو، هەروەکو (ابن جریر) ^(٢١٨) لەمیژووێهەیدا دەفەرمویت: ئەوان (زەکەریا)یان بەو تەوانبار دەکرد، لەلەرئەو بەتەمای کوشتنیبوون، بۆیه لەدەستیان رایکردو خۆی لەناو کلۆرەداریکدا شاردهو و پاشان دۆزیانەو و شەهیدیان کرد، هەروەها یەکیکیتر لەوانە کەتۆمەتی دەخستە پال (مەریەم) (علیه السلام) بریتیوو لەخالۆزاکە خۆی کەناوی یوسف کوپی یەعقوبی دارتاش بوو، بەلامک لەوئەلامی ئەو هەموو هەپەشەو قسە دزیوو بێسەرەو بەرەنەیاندا (مریم) (علیه السلام) بەئامارە تێیگەیاندن کە بۆ وەلامی پرسیارەکانتان پووبکەنە کۆرپەکەم، کەسەتوێو گازەندەکارەکی ئەوان بە (مریم) گوت: ﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نَكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبًا؟﴾، واتە چۆن بەئێمە دەلیی: با ئەو کۆرە وەلامبەداتەو کەهینشتا زمانی نەگرتوو و لەسەر بێشکەیهو شیرەخۆرەیه، خۆئەو جاری دۆو پۆنەکە جیانا کاتەو، دیارە تۆ سوکایەتیمان پێدەکەیت و پێمان پادەبویری، ئەگینا وەلامەکەمان نادەیتەو دەست منالیکێ ساوا ! نیتەر بۆیه کەم جار منالەکە واتە: عیسا (علیه السلام) هاتەقسەو فەرمووی ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ... وَبُومَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾، سەرنج لەم یەکەم قسەیهی (عیسا) بدەین (علیه السلام) کەهینشتا مندالە ئەو دەگەیه نیت، کە

^{٢١٦} صحیح: أحمد (٢٥٢/٤)، مسلم (٥٥٦٣)، النسائي - الكبير (١١٣١٥)، الترمذي (٢١٥٥) .

^{٢١٧} حسن الاسناد: التاريخ (٢٥٢/٤) .

^{٢١٨} حسن الاسناد: التاريخ (١٣٥٢) .

دیسان خوای گه وره هر لهم باره یه وه ده فهرمویت: **﴿ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ... فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ﴾** (آل عمران: ۵۸-۶۳)، له بهرئه وه کاتیک نوینه ری گاوره کانی نه جران هاتنه خزمه تی پیغه مبه ر ددد که بریتیبوون له شه ست که س و لآخسوار، نه وانیش کاروباره کانی خو یان سپارده وه به چوارده که س له خو یان، دیسان نه و چوارده که سه ش له نیوان خو یاندا سیکه سیان هه لبرژاردو کردیان به نوینه ری و سه رکرده ی نوینه رایه تی خو یان، نه و سیکه سه بریتیبوون له (العاقب)، (السید)، (ابو حارثه بن عقله)، نه و سیکه سه له گه ل موسو لمانان که وتنه گفتوگو دهر باره ی حه زره تی مه سیح (علیه السلام) خوای گه وره ش ناو جه رگه ی سوره تی (آل عمران) ی لهم باره یه وه دابه زاند، تیایدا هه موو نه و لایه تانه ی پوون کرده وه که په یوه ندی به (عیسا) وه (علیه السلام) هه بوو، هر له دروستکردنی خو ی و دایکیه وه تاکو تایی هه نگاهه کانی تر، پیغه مبه ر (ﷺ) فرمانی کرد که نه فره تیان لیکن و فهرامو شیان بکه نه گهر به باشی وه لامی فره مانی خواییان نه دایه وه، کاتیک نه وان بارودوخه که یان وایینی گهرانه وه بو جهنگ نه کردن و مالواییکردنی ناشتیایانه، به لام قسه که ر به ناوی گاوره کانه وه (العاقب عبدال مسیح) پووی له پیرو دهسته که ی خو ی کردو پیی گوتن: نه ی نه صارا کان ! خو زانیتان که (محمد) (ﷺ) پیغه مبه ریکی ره وانه کراوه و زانیاریشی ته و اویشی پیدان دهر باره ی (عیسا) (علیه السلام) و جیا وازیه کانی له گه ل نه وه دا، وه زانیتان پیغه مبه ر بو هرگه لیک ره وانه کرابی، هر خو ی به گه وره ی نه وان ماوه ته وه، هرگیز بچوکه کانی نه و گه له پیناگه نه به هیئته وه نه و هاتووه بو بن برکردنی نیوه، نه گهر بچه سه ر دینه که ی، خو نه گهر نه چنه سه ر قسه کانی نه ویش، نه و له سه ر نایینی خو پیگر تووی خو تان ده میننه وه دهر باره ی (مه سیح) نه گهر به قسه ی من ده که ن واز لهم پیاوه (واته: محمد) (ﷺ) بهینن و بگه رینه وه وولاتی خو تان، نه وان نه م داواکاریه یان له پیغه مبه ر (ﷺ) کرد و جهنگیان په سه ندنه کردو داوایان کرد کیسه رانه یان له سه ردا بنری، وه پیاویکی ده ست پاکیشیان له گه ل بنیریت، پیغه مبه ریش داواکه ی په سه ندردن و (ابا عبیده الجراح) ی له گه لدا ناردن، نه م پرو دواوه ش له ته فسیری سوره تی (آل عمران) پوونمان کردوه ته وه ^(۲۱۹)

ناو جه رگه ی سوره تی (مریم) که باسی سه ره کیه کانی چیو ک و بوداوی (عیسا) ی کوپی مه ری می تیدایه (علیه السلام). نه م نایه تانه یه که ژماره کانیا ن نوو سراوه:

^{۲۱۹} ته فسیری (تفسیر القرآن العظیم) ی (ابن کثیر).

(۳۶، ۳۵، ۳۴)، ئەم ئايەتەنەش دەقى قسەكانى (عیسا) بوو (علیه السلام) كاتىك لەسەر بېشكەبوو .

﴿فَاخْتَلَفَ الْأَوَّابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مُنْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (مریم: ۳۷)، واتە: خەلکی سەردەمی لەدايك بوونی (عیسا) و خەلکانی دواتریش گەلێك قسەوباسی جیا جیا یان هەبوو لەسەر (مریم) و (عیسا) (علیه السلام) مەبەست لەجولەكەكانە: كەسی وایان تێدابوو دەيگوت: (عیسا) (علیه السلام) بێژەیه ^(۳۲۰) و بەردەوام بوون لەسەر كەللەپەقی و بێپروایی خۆیان، هەندىكىتر بەپێچەوانەو بەجۆرىكىتر

بێپروایی خۆیان سەلماند كە دەیانگوت (عیسا) خۆی (خوا)یە، دەرتەیهكى تر دەیانگوت: (كوپى خوا)یە، بەلام باوەردارەكانیان دەیانگوت، یان باوەرداران دەیانگوت: عیسا بەندەى خواو پەوانەكراوى ئەو و كوپى دایكى خۆیەتى و گۆیندەى ^(۳۲۱) خواوێ و كردوێ شیه زامانی مەریەمەو و پۆحیکە لەخواو، دیارە ئەم دەستەیه راستن و سەرفەراز و باوەرداران، ئەوانی دیکەش خۆای گەورە هەپەشەى سزای لێكردوون، وەك دەفەرموین: ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَوَّابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مُنْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (مریم: ۳۷)، واتە: سزاو وەیل بۆئەو كەسانەى باوەریان نیه بەخواو بەدیمنە ترسناكەكانی ئەو پۆژە گەورەیه (قیامەت) كە دێتە پێیان .

(پێشەوا بخاری) ^(۳۲۲) فەرمودەیهكى بردووەتەو سەر (عوبادەى كوپى صامت) كە پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتى: (هەركەس شاھەتمان بێنى بەوێ كە جگە لە الله پەروردگارى تر نیه و هاوێلى نیه، وە محمد بەندەو پەوانەكراوى خواوێ و عیسا ش بەندەو نێردراوى خواوێ، گۆیندەیهتى و خستوێتیه لەشى مەریەمەو و پۆحیکە لەخواو، وە باوەرى بەو هەبى كەبەهەشت و دۆزەخ هەیه، ئەوا خۆای گەورە دەیخاتە بەهەشتەو، جا هەركردەوێهەى كردبیت)، وە لەگێرانیەوێهەى تردا هاتوو كە دەچێتە بەهەشتەو لەهەركام لەهەشت دەرگاكانەو بیهوین .

خۆای گەورە لەسورەتى (مریم) ئایەتى (۸۸-۸۹) باس لەو دەكات كە ئەو كەسانە قسەیهكى خراپ و تاوانىكى گەورەیان كردوو كاتىك دەلێن: (عیسا) (علیه السلام) كوپى

^{۳۲۰} بێژى: بێژوو: باب نەزائراو .

^{۳۲۱} گۆیندە: كلیم .

^{۳۲۲} متلق علیه: بخاری (۳۴۳)، مسلم (۱۳۹) .

خوايه، يان قسه‌گانی تريان، وه له‌نايه‌تی (٩٠-٩٥) د باسی شه ده‌فرمويټ كه‌خه‌ريكه
ناسمانه‌كان كه‌رت و په‌رت و زه‌وی شه‌قار شه‌قاربې و شاخ و كيټوه‌كان به‌سه‌ريه‌كا به‌رمين
كاتيك نه‌وان شه قسه پوچ و ناشايسته و كوفرانه‌ده‌كهن و منال بوخوا به‌رياره‌ده‌دن، نه‌گينا
هه‌موو ناسمانه‌كان و زه‌ويش به‌نده‌ی خوی گه‌وره‌ن و له‌فرمانی شه لاناده‌ن و
هه‌ره‌موويشی لاینه‌و هاتوته نه‌ژمارو په‌يمانی به‌ريه‌رستنی خواداوو له‌پوژی دواییش
دا هه‌رکسه و به‌ته‌نها ديته به‌ر باره‌گای خوی گه‌وره، وه له‌سوره‌تی (الانعام) نایه‌تی
(١٠٣-١٠٠) ده‌فرمويټ: ﴿وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لَا تَدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ شه پوون ده‌کاته‌وه كه‌خوی گه‌وره بوخوی
به‌يه‌ينه‌ری هه‌موو شته‌کانه هه‌مووی له‌ژي‌ر ده‌سه‌لاتی شه‌ودايه، ئيتر چو‌ن منالی شه‌بيټ و
چ پيويستی به‌منال هه‌يه، منالیش پيويستی به‌دايک و باوک هه‌يه، خوی گه‌وره‌ش له‌و
شته‌نه‌ پاک و به‌دوو‌ره‌و هاوتاو هاوشيو‌ی ني‌ه، ديسان سوره‌تی (الاخلاص) به‌ته‌واوه‌تی
شه‌وی دهرخستوه كه‌خوی گه‌وره تاک و بي‌هاوتاو بي‌هاوه‌نه چ له (ذات) و چ له
(صفات) دا، وه چ له کرده‌وکار و فرماندا و هه‌رگيز (لم يلد) منالی نابي و ني‌ه‌تی، وه (ولم
يولد) خویشی له‌که‌سيکی پيشتره‌وه نه‌بووه، هه‌رخوی سه‌ره‌تاو کو‌تايه و بي‌سه‌ره‌تاو
بي‌کو‌تايه .

دروستکردنی ئادهم وایه به لای خواوه، که له گل دروستی کردووه و فرمووی بیه، ئه ویش (بوو) ه.

خوای گه وره له چه ند سوهرت و ئایه تیکی پیروژدا به جیاو تیکه لی باسی پروداوی دروستکردنی (عیسا) و به سه رهای دایکی و گه له که ی ده کات له کاتی خو ی و له داوی خو ی که چو ن قسه و باسی خراپ و ته فسیرو لیکدانه وه ی نابجی ده کن بۆ چو نیه تی پروداوه که، پاشان ده رباره ی نه زانیی نه وان ده داوی که نه وان به ئاره زووی خو یان پییان له سنور لاداوه و باسی عه قلیه تی یه که م و دووم و گه ردونه کان ده کن و دابه شیان ده کن، نه و هه و لدا نه رانه ی عه ره بییش بیریان کردو ته وه و بگره باسیان له نیرومی فریشته کان کردووه و جو ره ها قسه و لیکدانه وه بیمانایان دا رشتووه و هه لبه ستووه که دورن له پراستییه وه، بۆ زانیاری زیاتر له م باره ی وه ده کریچت بجیته خزمه تی ته فسیری نه م ئایه تانه به زمانی کوردی که لیکدانه وه ی سوهر ته کان و ژماره ی ئایه ته کان ده خه نه پرو: (الزخرف/ ۱۹)، (الصافات/ ۱۴۹-۱۶۰)، (الانبیاء/ ۲۶-۲۹)، (الکھف/ ۱-۵)، (یونس/ ۶۸-۷۰)، (النساء/ ۸۲)، (المائده/ ۱۷)، (المائده/ ۷۲-۷۵).

خوای گه وره ده فره مویت: ﴿إِنَّ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنَ النَّارِ﴾، واته هه رکه سیك هاو له بۆخوا دابنی، خوای گه وره به هه شتی لی حه رام کردووه و شوین ماوه ی ئاگری دۆزه خه وه سته مکارانیش هیچ که سیك پشتیوان و بزگار کاریان بیته، هه ره وه ها خوای گه وره ده فره مویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنَ النَّارِ﴾ (المائده: ۷۲)، (ابن جریس) و هه ندیکی تر ده رباره ی مانای نه م ئایه ته فره مویه: مه به ست له و سی کاره بی بروا کان بناغه ی کوفریان له سه ر دا رشتووه و به لای نه وانه وه بریتین له مانه: (باوک، کوپ، وشه ی ده رچوو له باوکه وه بۆ کوپ)، نه مه ش چه ند جیاوازیه کیان له نیوان خو یاندا بۆ دروست کردووه له نیوان (مه لیلی و یه عقوبی و نه سگوری) دا، نه فره تی خوایان لی بی، دواتریش به پشتیوانی خوای گه وره به ووردی باسی نه و کوفره یان ده که ین که بوونه ته سی کۆمه لی جیا جیا له سه رده می (قسطنتین کوپی قسطنس) دا، که سی سه د سانیش پیش پیغه مه رایه تی محمد بووه (ﷺ).

خوای گه وره ده فره مویت ﴿وَإِنْ لَمْ يَنْتَهِوا عَنْ مَا يَكْفُرُونَ لَيَكُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابَ أَلِيمٍ﴾، واته: نه گه ر نه وان ده ست به رداری نه و قسانه یان نه بن که ده یکه ن ده رباره ی خوای گه وره و

هاوئل بۆدائانى ئەوا بى بېواكانيان سزا بەئازاريان پىدەبېرى، دواينەو لە پۈوى
 رەحمەتى خۆيەو ديسان دەروازەى پەشيمان بوونەوەيان بۆدەكاتەو كەپاشگەزبىنەو
 تەوبە بكن، لەو قسانەيان، چونكە خواى گەورە بەبەزەيى و لىيوردەيە بەرامبەريان و
 لىيان خوش دەبى، وەك دەفەرموئىت:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾. واتە: ئەدى ھەر تەوبە ناكەن بۆلاى خوا، خو
 خواى گەورە لىيوردە و بەبەزەيىيە، پاشان خواى گەورە ئەو پۈون دەكاتەو كەمال و
 گوزەرانى ھەزەرتى (مەسىح) (عليه السلام) چۆن بوو و چۆن چۆنى لەدايك بوو، دايكىشى
 وەك ھەرمروڤىكى تر مروڤە و پىڭەمبەر نى، ھەروەھا (عيسا)ى كوپىشى ھەر مروڤە،
 بەلام پىڭەمبەر، كەواتە بەناراستەوخو وريايان دەكاتەو تىيان دەگەيەنن كە ئەو دايك
 و كوپە مروڤن، نە (خو)ن و نەكوپو كچى خوان .

ئەى ئەو نى (كانا ياكلان الطعام) س، واتە پاشەپۆڤيان، ئەمانەش خەسلەتى مروڤن
 خواى گەورە خواردنى پىويست نى، وەكو ئەو نەقام و ناحالىيانە گومانى وايان
 بلاوكردۆتەو، (السدى) دەفەرموئىت خواى گەورە مەبەستى لەئايەتى ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
 اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ ئەوئەيە كە ئەو بىپروايانە دەيانگوت (الله) يەكىكە لەسى خواكان، كە برىتين
 لە (عيسا، مريم، الله)، ئىنجا خواى گەورە ديمەنى ئەو كاتەيان بۆياس دەكات كە (عيسا)
 (س،خ) ل دواپۆڤدا زىندوو دەكرىتەو خواى گەورەش بۆ شەرمەزاركردنى ئەو
 بىپروايانە لە (عيسا) دەپرسى، ئايا تۆ بەو خەلكەت گوتووە كە من و دايكم بكنە دوو
 خواى تر جگە لە (الله) ؟ ئەويش دەفەرموئىت: پاكى و بىگەردى بۆتۆيە، من چۆن دەتوانم
 قسەيەك بكم كەماق من نى، خو ئەگەر شتى واشم گوتبىت ئەو خۆى لەمن باشترى
 دەزانىت و ھەرتۆ دەزانى چى لەناخ و دەرونى من دا ھەيە و من ھەرگىز نازانم چى
 لەدەروونى تۆدايە، خو خۆت زاناي بەھەموو نەيىيەكانى، من جگە لەوئەى خۆت فەرمانت
 پىكردووم ھىچى ترم پى نەگوتوون، كەپىم گوتوون خواى گەورە بپەرستن، ئەو خواى من
 و ئىوئەيشە و ھەرخۆشم شايتەم بەسەريانەو كەئەوئەم پىراگەياندوون، ئەوئەندى كە
 لەناوياندابووم، جا كەمن لەناوياندا ھەلگرت خۆت چاودىر و ئاگاداربوويت بەسەريانەو
 ھەرخۆشت بەسەر ھەمووشىكا بەئاگائىت، جا ئەگەر لەسەر ئەو تاوانەيان سزايان بدەيت
 بەندەى خۆتن، وئەگەر لىشيان ببوريت ھەر خۆت بەتوانا و بەحىكمەت، ئەمەش
 تەفسىرى ئايەتى (۱۱۸-۱۱۶) يە لەسورەتى (المائدە) .

سهرنج بدهین له کۆتایی نایه ته کهدا (عیسا) (علیه السلام) نه یغه رموو (غفور الرحیم)، به لکو فهرموویه تی (عزیز حکیم)، و اتا نه وانه شایسته ی نهو سزایه ن، به لām بریاریش بریاری خۆته، (پیشهوا احمد)^(۲۳۳) گێرانه وهیه کی بردۆته وه سهر (ابی نر) که پیغه مبههر (ﷺ) شهوێکیان تابه یانی ههر نهو نایه ته ی دووباره کردوه ته وه ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تُنْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَزِيُّ الْحَكِيمُ﴾، وه پیغه مبههر (ﷺ) فهرمووی: (من داوای تکام کرد بۆ ئومه ته کهم، خوای گهوره پنی دام، نه مهش به پشتیوانی خوای گهوره بۆ هه موو نه و که سانه یه که هیچ هاوه لیکیان بۆ خوا بریار نه داوه)، وه له چهند سوره ت و نایه تی دیکه دا خوای گهوره باسی گهوره یی و ته نهایی و بیهاوه لی خۆی کردوه و ده گریت بۆ مانا و تهفسیره که یان سوود وه برگیریت له تهفسیره کوردیه کان، که نه مهش ناوی سوره ت و ژماره ی نهو نایه تانه یه: (الانبیاء/ ۱۶-۲۰)، (الزمر/ ۴-۵)، (الزخرف/ ۸۱-۸۲)، (الاسراء/ ۱۱۱)، (الاخلاص/ ۱-۴) .

(پیشهوا بخاری)^(۲۳۴) گێرانه وهیه کی له پیغه مبههر وه (ﷺ) هیناوه که ده فهرمویت: (خوای گهوره ده فهرمویت: ئاده میزاد جنیوی پنداوم که وانه بووم، پنی وایه من منالیم هیه، به لām من تāk و ته نهام، به جۆرێک نه که سم لیبوو وه نه له کهس بووم، وه کهس هاوای من نه)، وه له گێرانه وهیه کی تر دا که له پیغه مبههر وه (ﷺ) ده فهرمویت^(۲۳۵) (هیچ که سینک نه به توانیت ئارامگیریت له سهر نهو نازاره ی که له خوای گهوره وه بیستومه ته وه و دایناوه بۆ نهو که سانه ی منال بۆ خوا بریار دهن و که چی ههر نهو خوایه شه پۆزیداون و پاراستوونی)، ههروه ها پیغه مبههر (ﷺ) فهرمویه تی: (خوای گهوره جله و بۆ سته مکار شل ده کات تاکو له نا کاو واده یگیریت که ده ربا زیوونی نه ییت)،

پاشان نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرْآنَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾ وه خوای گهوره له چهند نایه تیکی تر دا ئاماره ی به سزادانی سته مکاران و بی باوه ران و به دکاران کردوه که له نا کاو ده یانگیریت، وه کو نه م سوره تانه: (الحج/ ۴۸)، (لقمان/ ۲۴)، (یونس/ ۶۹-۷۰)، (الطارق/ ۱۷) .

^{۲۳۳} ضعیف: رواه النسائي (۱۷۷/۲)، احمد (۱۵۶/۵)، المسند وحسنه الاباني .

^{۲۳۴} صحيح: البخاري (۳۱۹۳) .

^{۲۳۵} متفق عليه: البخاري (۶۰۹۹)، مسلم (۷۰۱۱) .

^{۲۳۶} متفق عليه: البخاري (۴۶۸۶)، مسلم (۶۵۲۴) .

سەرھەتا بەسمان لەوێ کرد کە (عیسا) (علیه السلام) لە (بیت لحم) ی نزیك (بیت المقدس) لەدايك بوو، (وھب کوپی منبە)یش پێی وایە کە لە (مصر) لەدايك بوو، وە (مریم) (علیه السلام) لەگەڵ (یوسف کوپی یەعقوبی دارتاش)دا بەسواری گۆیدرێژێك كۆچییان کردوو و هیچ شتێك لەنیوانیاندا نەبوو لەسەر پشٹی وولاخەكە . . ! بێگومان ئەمەش راست نیە، چونکە ئەو فەرموودەیە پێشووتر بەلگەیە لەسەرئەوێ کە لە (بیت لحم) لەدايك بوو و هیچ بەلگەیەکیش ئەو راستیە ھەڵناوەشینیئەو.

(وھب کوپی منبە) ^(٢٢٧) دیسان واباس دەکات کەکاتیك (عیسا) (علیه السلام) لەدايك بوو، ھەموو بتەکانیسەرپووی زەوی لەخۆرھەلات و خوراوا بەدەمدا کەوتن و شەیتانەکان سەرسام و پەراکەندەبوون (عیسا) ی (علیه السلام) پێراگەیانندن و (عیسا)یان لە ژۆرەکی دایکیدا دۆزیووە کە فریشتەکان چاویان لەسەری بوو، واتا: چاودیژی عیسیان دەکرد ھەر ئەو کاتە ئەستێرەکی پرشنگذار و گەورە لەئاسماندا دەرکەوت، پاشای فارسەکان لەو دەرکەوتنی ئەستێرەکە داچلەکی و پرسپاری لەجادوگر و کاهنەکان کرد دەربارەیی ئەو روداو، ئەوانیش گوتیان: ئەمە لەدايك بوونی مرقیکی گەورەییە، پاشان نوینەرو نێردراوی خۆی پەوانەکرد کەزێو دیارییان پێبوو بۆ ئەو کەسە لەدايك بوو، کاتیك گەیشتنە شام، پاشای شام ھەوایی کارەکیانی پرسین و ئەوانیش رووداوێکیان بۆباس کرد، ئەویش پرسپاری لەوکاتە کرد، بۆی دەرکەوت ئەو کاتەییە کە (عیسا) (علیه السلام) لەدايك بوو، لە (بیت المقدس)، دەنگ و باسی لەدايكبوونی (عیسا)ش زۆریاو بوو لەو کاتەدا، چونکە لەسەر بێشکەبوو کەقسەیی کردوو، پاشاش نوینەرەکانی پاشای فارسەکانی بەخۆیان و دیاریەکانیانەو نارد بۆلای منالەکە (واتە: عیسا) (علیه السلام) وە کەسیکی شارەزایی لەگەڵدا ناردن تاكو دواخۆی تەکتیک دابنێ بۆ کوشتنی ئەو منالە (واتە: دواي گەرانەوێ نوینەرەکان)، کاتیك گەیشتنە لای (مریم) (علیه السلام) بەخۆیان و دیاریەکانیانەو گەرانەو، بە (مریم) راگەیەنرا کەپیاوانی پاشای شام بۆئەو ھاتبوون کەمنالەکەت بکوژن، ئەویش منالەکەیی ھەلگرت و بەرھو (میسر) کەوتنەپێ، لەوئێ مایەو تاكو تەمەنی (عیسا) ((علیه السلام) گەیشتنە دوازدە سالان، نیشانەکانی موعجیزەکانی داری و کەراماتی ھەر لەمنالیشیەو تێدا دەرکەوت، لەوانەش

واباس کراوه که نهو لښپرسراو هه ريمه ي^(٢٣٨) که نهوان لاياندايه ماله که ي، که تنهها هه ژار و داماوو کهم نه ندام پويان تيده کرد، بره پاره يه کی ليبراوو نه يده زانی کی بردويه تی، نهو هه واله درا به گوئی (مریم) دا (عليه السلام) نهو يش (واته: خاوڼ ماله که) پروی نه ده هات نهو به سهر (مریم) دا به سپښی .

کاتیک (عیسا) (عليه السلام) به ویزانی به پیاوړی کی کوړی گوت: نهو کورسیه هه لښگره له گهل دوا هه مین پیاوړی نهو ریزه داو هه ستره سهرپی، پیاوړه که گوتی: ناتوانم نهو به کهم، پیی گوت: ناو، ده توانیت هه روکو توانیتان له گهل نهو پیاوړی یاوړت دا به رزی به که نهو و پاره که ی که لهو کونه دیواره دا شاردرا بووه بیبهن، کاتیک (عیسا) ((عليه السلام) نهو قسه یی کرد، دوو پیاوړه که ش ئوبالیان کیشاو باوړیان به قسه که ی کرد، ماله دزراو که شیان گه پرانده ووه جینی خوئی، (عیسا) ش ((عليه السلام) له چاوی خه لکه که دا زور گه وره تربوو، له کاتیک دا هیشتا مندالیش بوو .

هه روها پروداوړی کی تر له وباریه ووه ده گپړنه ووه که کوړی لښپرسراوی هه ریم، داوړه تی کی گه وره ی بوخه لکی کرد به بونه ی خه تنه کردنی کوړه کانیه ووه، کاتیک خه لکه که نانیاڼ خوارد ویستیان مه ییخونه ووه، که له وسره ده مده ووباو بووه حرامیش نه بووه، نه مه ش به لای کوړی لښپرسراو که ووه گران بوو، چونکه مه ی شک نه برد له ماله که ی خویدا، کاتیک (عیسا) (عليه السلام) نهو بیزار بوون و وهرسییه ی به کوړی پاشاوه بیښی، هه ستاو به سهر کوپه به تاله کاند ا گه راو دهستی به سهر زار که کاند ا ده گپړا، دهستی به سهر هر کوپنکدا به ینایه پرده بوو له مه ی، به لأم باشرین جوړی مه ی، خه لکه که زور له ووه سهر سام مان، زور قه دریان گرت و به گه وره یان داناو مال و دیارییه کی زوریان بو هینان، به لأم خوئی و دایکه که ی دیاریه کانیاڼ وهرنه گرتن و به رهو (بیت المقدس) که و تنه پری، خوا ی گه وره زاناره .

(اسحاق کوړی بشر) گپړانه ووه یه کی (موضوع) ی هیناوه که باسی یه کهم وشو پرسته و وتار دهکات که بؤ یه کهم جار (عیسا) (عليه السلام) ده ریچړوه، جا له به رنه ووه ی فرموده که هه لښه ستراوه و امان به باش زانی که لیړه دا باسی نه که ین^(٢٣٩) .

^{٢٣٨} لښپرسراوی هه ریمه یی دیاری کراوی پاشان شینی له زمانی فارسی دا پیی دهوتریت (دهقان) .

^{٢٣٩} نهو نه ده به سه که خوا ی گه وره ده فرمونت (عیسا) فرمووی: (انی عبدالله)

(ابن هلعیه) دهیباته وه سهر (عبدالله کورپی عومهر) که ده لئیت: (عیسا) (علیه السلام) مندال بوو، له گهل مندالاندا یاریده کرد، بهیه کیڅ له منداله کانی ده گوت: ده ته وی پیت بلیم که دایکت چی بوشاردویته وه له ماله وه ؟ مناله که ش دهیگوت: به لی پیم بلی، نه ویش پیی ده گوت: فلان شت و فلانه شتی بو داناویت و بوی شاردویته وه، مناله که دهرچوه وه بولای دایکی خوی و دهیگوت: جاجیم بوه لگرتویت ؟ مناله که ش ناوی شته که ی دهربرد، به سهرسامییه وه دهیگوت: نه وه کی پیی گوتویت ؟ نه ویش دهیگوت: عیسا ی کورپی مهریم، ئیتر خه لکه که گوتیان: به خوا نه گهر واز له مناله کانتان بینن و له گهل عیسا ی کورپی مریم دابن، نه واتیکیان دهدات، ئیتر مناله کانیان له مالیکی کوده کرده وه دهرگیان لیداده خستن، عیسا ش ده هاته دهره وه بویان ده گهرا، نهیده دوزینه وه، پوژیک گوئی له دهنک و گهړه لاوژهی مناله کان بوو لهیه کیڅ له ماله کانه وه، پرسپاری دهربارهی مناله کان کرد، نه وانش وایان پیگوت: که نه وانه مهیمون و بهرازن (واته: به حساب سهریان لی تیڅ دهداو نه یانده ویست بلین: نه مانه منالن) (عیسا) ش (علیه السلام) فهرمووی: خواجه گیان وابت (واته: خواجه قسه ی نه وان بیت و مهیمون و بهرازن) ئیتر بوون به مهیمون و بهرازن، (ابن عساکر) یش^(۳۲۰) هه روا گیراویه ته وه .

(اسحاق کورپی بشر) گیرانه وهیه کی بردوته وه سهر (ابن عباس) که (عیسا) (علیه السلام) ههر له منالییه وه موعجزه و شتی سهیری لی بینراوه، نه م شتانه ش له ناو یه هودییه کاندایلاوبوه وه، عیسا گه وربه بوو، (به نو ئیسرائیل) یه کان ترسیان لی نیشت، دایکی ترس دایگرت (کشتیک به سهر کورپه که ی بیت) خوی گه وره وه چی خسته دلی مریم تا کو هه لیبگریت و برؤن بو (میصر)، نه ویه مانای نه ونایه ته که خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ (المؤمنون: ۵۰) .

زانایانی تهفسیر چهند بوچون و پای جیاوازیان هیه دهربارهی (ربوه) که بهواتای تهپولکه ی بهرزیی دیت، وه لیژده دا نه و تهپولکه یه، واباس کراوه که وهستاوو پر له کانیاه، نه م یاس کردنه ش بهم جوړه مایه ی سهرسامییه، چونکه مانای نه ویه شوینیکی بهرزه و سهرکه یشی دهشتیکی پان و بهرینه کانیاویشی تیدایه، که ئاوه که ی هه لده قولی و دهروات، که م شتی وای پی ده که وی له دهشتایی سهر لوتکه ی تهپولکه یه کی بهرزا ئاو هه بیت، بویه و تراوه: نه م شوینه هه مان شوینه که کاتی خوی دارخورماکه ی

^{۳۲۰} قصه عیسی: تاریخ دمشق، غیر مطبوع .

تیدا بووه که مریم (علیه السلام) په نای برده بهریو له ویډا (عیسا) ی بووه که (بیت المقدس) ه، بویه خوای گوره ش فرمویه تی: ﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ که جمهوری زانا پیشینه کان بوجوونیان وایه (سریا) مانای پوباریکی بچوکه . وه له (ابن عباس) یشمه وه هاتوره که نه وه پوباره کانی دیمه شق بووه، له وانه یه ویکچواندنی نه شوینه بی به پوباره کانی دیمه شق، وتراوه: نه شوینه له (میص) بووه، وتراوه نه شوینه (رهمله) یه .

(اسحاق کوپی بشر) دهیاته وه سر (وهب کوپی منبه) ^(۳۳۱) که ده نیت: عیسا که ته مهنی گه یشته سیازده سالن، خوای گوره فرمانی پیکرد که له (میص) وه بگه پرته وه بؤ خانووی (الیا) بؤ نه مهبسته یوسفی خالو زای دایکی له گه لیدا هات، نهویش سواری و لاخیکي کردن و له گه لیا ندا هات بؤ (الیا) و له ویډا نیشته جیبوون تاخوای گوره (نینجیلی) ی بؤنارد و فیږی (تهورات) یشی کرد، تا خوای گوره زیندو کړدنه وه ی مردووی پیښه خشی له گه ل چاک کړدنه وه ی نه خوشی و به له کی و زگماکی و پیزانین بهو شتانه ی که خه لکی له ماله کانی خو یاندا هشاری ددهن، خه لکی خو به خو باسی گه پرانه وه ی (عیسا) یان ده کرد و سهرسام بیون لهو کارو موعجیزه سهیرانه ی لییان ده بینی، نهویش بانگی کردن بؤ خواپه رستی و کاروباری پیښه مبرایه تیه که ی ده قی گرت و فرمانی له ناویاندا بلا بووه وه . (ابو زرعه) ی ^(۳۳۲) دیمه شقی دیباته وه سهر (معاویه) کوپی (صالح) نهویش له که سینکی تره وه ده گیریته وه که (تهورات) دوا ی شش شوی مانگی رهمه زان دابه زیه سهر (موسا) (علیه السلام) وه (زه بور) یش له دوا زده شوی دوا ی رهمه زاندا دابه زیه سهر (داود)، نهویش پاش تیپه ربوونی چوارسده و دوو سال به سهر دابه زینی (تهورات) دا، وه (نینجیل) یش له ماوه ی هه ژده شوی دوا ی مانگه رهمه زان دابه زیه سهر (عیسا) ی کوپی مهربم (علیه السلام) دوا ی تیپه ربوونی هزار و پینج سده سال به سهر دابه زینی زه بوردا، وه قورثان دابه زیه سهر محمد (ﷺ) له بیست و چواره می رهمه زاندا، ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ﴾ .

(ابن جریر) له (تاریخ) ه که یدا و اباس ده کات که (نینجیل) دابه زیه سهر (عیسا) (علیه السلام) له کاتیکدا ته مهنی (سی) سال بووه هه تا به زکراوه ته وه بؤ ناسمان به رده وام بووه

^{۳۳۱} حسن الاسناد: ابن جریر، تاریخ (۳۵۲/۱) .

^{۳۳۲} ضعیف: ابن ابی حاتم (۱۶۴۹)، احمد (۱۰۷/۴) .

لهگه ياندنی په يامی خواييدا، که نه وکات نه مهنی سيوسي سال بووه. به پشتيواني خوا دوايی به دريژي باسی دهکين .

(اسحاق کوږی بشر) گيړانه وه يه که ده باته وه سهر (ابوهريره) که ده فهرمويت: خواي گه وره وه چی نارد بو عيسای کوږی ميريهم و فهرمووی: نهی عيسا به چاکی فهرمانی من جيپه جي بکه و کهم تهرخه می تيدامه که، ببیسته و گوږپرايه لم به، نهی کوږی که ده داوین پاکه که، تو به يباوک دروست کراويت، من وام دروست کردويت که وه که به لگه و نيشانه يه که وابتت بو خه لکی، تنها من بپهرسته و تنها پشت به منيش ببهسته، نه م په يامه (نوسراوه) به هيژه وه وهریگره، بو سريانيه کان ليکيبده روه، له لايه ن خوته وه پايگه يه نه، وه منيان پيښاسينه که من هم و هقم و زيندو و بهرده وام و هرگيز له ناواناچم، بروبکه به و پيغه مبه ره نه خوښنده واره عهره بهی که دواتر بوتان دنيرم و خاوهنی و شترو تاجه، عمامه و زړی و نه عمل و جز داشه ی له بهردايه، بالاشمشالييه کی بروکه وانه یی برژانگ دريژه، سهرکولمه کانی گهش و ديارن و قزی لووله، پيشی پره، دووبروکانی ليک دراوه ته وه، لوتی چه ماوه و سنگی به رزو قورقوپراگه ی وه که بوری زيرين وایه، زير به پهراسوه کانيدا دهگه پری، مووه کانی رهش و دريژن و پيشی دهگاته سهرناوکی و له سنگ و گهردی مووی پيوه نيه جگه له وهی پيسي نه بی: چالایی قاچ و دهستی نيه و تهختن، که لا دهکاته وه به همه موو لایه کدا ده توانيت، که ده شپرات چالاکه و ده لئی بهرده لده که نی، که داده نه ویته وه تکه ی نارده قی لیده چوپری که وه که ده نککوله ی مرواری داده وهرنه سهرزه وی، بونی (ميسک)ی لی ديت، هرگيز پيش نه و يان دواي نه و هاوشيوه ی نه و وينه و نه بووه، بالایه کی نایاب و ريکی هيه، بونیکی خوشی ليديت، ژن زورده هيني و منالی که م لیده که ویته وه، چونکه پشتی نه و پروزو به نرخه و مالیکی له به هه شتدا بودانراوه که له قاميش دروست کراوه و هيچ هراوزانایه کی تيدانيه، نهی عيسا له (آخر زمان) دا تو که قیلی نه م پيغه مبه ره (واته: محمد) (ﷺ) بکه هره و کوچون زه که ریا (عیه السلام) که فاله تی دایکی توی کرد، له لای من شوین و پایمو پله يه کی نه و توی هيه که هيچ که سيکی تر نه وهی نيه، په يامه که ی قورثانه، نايينه که ی ئيسلامه، وه من خویشم (سلام) م، خوشی له وکه سه ی له سهرده می نه ودا ده ژي و پروژگاری نه و ده بينی و قسه ی نه و ده بیستی .

(عیسا) (علیه السلام) پرسى: ئەى پەرۋەردگارا (كۆپى) چىيە ؟ فەرموۋى: درەختىكە بەدەستى خۆم پۈندۈمە، بۆھەموو بەھەشتىيەكانە، رەگ و رېشەى لەبەھەشتدايە و ئاۋى (تەنسىم) دەخواتەۋە، ۋەكۇ كافور فېنكە و تامى (زەنجەبىل) دەدات و بۆنى (مىسك) لىدىت، ھەركەسنىك جارىك لىى بخواتەۋە ھەرگىز تىنۋى نابىتەۋە، (عیسا) (علیه السلام) فەرموۋى: خۋايە لەۋئاۋە تىراۋم بکە ! فەرموۋى: حەرەمە ھىچ پىغەمبەرىك لىى بخواتەۋە ھەتاكۇ ئەۋ پىغەمبەرە (ۋاتە محمد) (ﷺ) لىى نەخواتەۋە، ۋە حەرەمە لەسەر ئومەتقان ھەتا ئومەتى ئەۋ پىغەمبەرە لىى نەخواتەۋە، فەرموۋى: ئەى (عیسا) بۆلاى خۆم بەرزت دەكەمەۋە، فەرموۋى: ئەى پەرۋەردگارا بۆچى بەرزم دەكەيتەۋە ؟ فەرموۋى: بەرزت دەكەمەۋە بۆئەۋى لە (اخىر زمان) دا داتبەزىنمەۋە تاكو ئومەتى ئەۋ پىغەمبەرە گەرەپە بىيىنى و ھاۋكارىيان بکەيت لەكۈشتىنى (دەجال) دا، لەكاتى نوپۇزدا داتبەزىنم، بەلام نەكەيت پىش نوپۇزىيان بۆبکەيت، چونكە ئەۋ ئومەتە لىخۇشبۈۋ و لەدۋاى پىغەمبەرەكەيانەۋە ھىچ پىغەمبەرىكى تر نىيە .

(ھشام كۆپى عەمار)^(۳۳۳) دىياتەۋەسەر (ابن زىد) ئەۋىش لەباۋكىيەۋە كە (عیسا) (علیه السلام) فەرموۋى: ئەى پەرۋەردگارا ھەۋالم بەدەرى دەربارەى ئەۋ ئومەتە لىخۇشبۈۋە، فەرموۋى: ئەۋە ئومەتى ئەحمەدە ۋاتە: (محمد) (ﷺ)، ئەۋان زاناۋ ھەكىمىن: ۋەك ئەۋەۋان پىغەمبەرىن، بە بەخشىشىنىكى كەمى من پازىن كە بىياندەمى، ۋەمن بەۋە لىيان پازىدەبن كەھەنگاۋ ھەلگرن

بۇ كەردەۋى چاكە، بەۋتنى (لا إله إلا الله) دەيانخەمە بەھەشتەۋە، ئەى عیسا ... ئەى زۆرتىن كەسى بەھەشتن، چونكە ھىچ گەلىك ھىندەى ئەۋان زمانى خۇيان زەلىل نەكراۋە بۇ ۋتنى (لا إله إلا الله)، ۋە ھىچ گەلىك ھىندەى ئەۋان گەردن كەچ نەبۈۋن بۇ كىرپۈش بىردن بۇ خۋاى گەرە .

لە گىپرانەۋەيەكى تردا كەھەر (ابن عساك) ھىناۋىيەتى و دەياتەۋەسەر (عبدالله كۆپى عوسجە) دەلىت: خۋاى گەرە ۋەحى كرىۋ عىسای كۆپى مەرىم و فەرموۋى: من زۆر بەگرنكى بگرە، زەخىرەى خۆت لەلاى من دابىنى بۇ پۇژى دوايىت، بەنوپۇزەكانت (ۋاتە: نەۋافل) خۆتم لىننىك بکەرەۋە تاكو خۆشم بوپىت، پشت بەكەسىتر مەبەستە جگە لەمن ئەگىنا رىسۋات دەكەم، ئارام لەسەر بەلاكان و بەقەزاۋقەدەرى خۋاى پازىبە، شادم بکە

شادکردنى من به‌وده‌بى كه‌گوڤرايه‌لم بيت و ليم ياخى نه‌بيت، زور ليمه‌وه نزيك به، يادى من به‌زمانت زيندوو رابگره، هميشه باسوزى منت له‌سنگدايىنت كه له‌كاتى بيناگاييدا هوشتيارت ده‌كاتره، ژيرانه حوكم بكه، به‌خوشيى يان به‌زور له‌گه‌ل مندابه و بومن به، دلت تهرخان بكه بۇ ترسان له‌من، وريادارى شو بكه‌وه هه‌قى شادکردنى منى تيدا په‌وابيينه، پوژگار تينوويكه بۆنه‌وه پۆژه‌ى كه‌له‌لاى من تيراو ده‌بيت، پيشپرکى بكه‌وه هول بده بۇچاكه خوازيى دان به‌خيردايىن له‌هه‌ر شويىنك بيت، له‌ناو دروستكراوه‌كاندا به‌ناموژگارى من بجوليره‌وه، به‌دادگه‌رى من حوكم بكه له‌نيوان به‌نده‌كاندا، چاره‌سەرى وه‌سوه‌سەم بۇناردويت له‌ده‌ست نه‌خوشى له‌بيرچوونه‌وه، وه چاوپوونيم بۇناردويت له‌ده‌ست كول بونى په‌رده‌كانى چاو (واته: پوون بينى) بيه‌وش و گوش مەبه، وهك نه‌وه كه‌سه‌ى كه‌گيانى ده‌كىشريت له‌كاتيكدا زيندويت و هه‌ناسه‌ش ده‌ده‌يت .

ئه‌ى عيساى كوپى مەريەم . . ! هيج دروستكراويك نيه كه‌باوه‌پى به‌من هينابى و به‌رانبه‌رم (خاشع) نه‌بوويىنت، وه كه‌سيش نيه كه (خاشع)ى من بى و پاداشتى منى پينه‌درايىنت، ده‌تكه‌مه شايه‌ت كه‌هه‌ر دروستكراويك و ايىنت، له‌سزاي من به‌دوره نه‌گه‌ر خوى نه‌گوڤيىنت، يان سونه‌تى من نه‌گوڤيىنت و لى لانه‌دات، ئه‌ى عيساى كوپى مەريەمى بينگه‌رد بۇخودى بگرى له‌پوژگارە‌كانى ژيانندا، بگرى بۇ مالوايى كردنت له‌كه‌س و كارت و كه‌مى ماوه‌ى دنيا واز له‌حه‌زنوئاره‌زه‌كان بينه بۇ كه‌سانى خويان (باشه) بۆنه‌وانه‌ى ئاره‌زويان به‌لاى ئه‌وانه‌دا زياتر ده‌پوات تائه‌وه‌ى لاي په‌روه‌ردگار بۇيان دانراوه، له‌وباره‌يه‌وه قسه‌ت نه‌رم بى، سلاو له‌خه‌لكيبكه، بۇ به‌ناگابه له‌و كاتانه‌دا كه‌چاوى چاكه‌كارانيش خه‌ودايگرتوون، بترسه‌و وريابه له‌و شتانه‌ى كه‌به‌رپۆيه له‌كاروبارى پۆژى (مه‌عاد)دا، له‌گه‌ل ئه‌وه بومه‌له‌رزه به‌هيز و كاولكه‌ره‌ى ديتته پيتان به‌رله‌وه‌ى كه‌س و كارو سامان به‌فريات بگات، چاوت به‌كلى دلتەنگى بپژئه له‌وده‌مانه‌دا كه‌بيكاران پيده‌كه‌نن، هه‌رله‌وكاته‌دا خوڤاگره، لىت پيرۆزيىنت نه‌گه‌ر به‌رئه‌وانه بكه‌ويت كه‌ئارامگرن و په‌يمانى ياداشتى چاگم پيداون، ئه‌وه له‌دنيا چاوه‌پوان بكه كه‌ده‌تداته ده‌ست پوژگارنك تيايدا له‌به‌رده‌مى په‌روه‌ردگار زيندوو كراويته‌وه، هينده له‌دنيا بچپژه كه‌به‌شى مانه‌وت تيايدا بگات، تۆنازانى تامى ئه‌وه ئارامگريه له‌كويدايه ؟ وه ناشزانى ئه‌وه چپژو بۆن و به‌رامه‌يه‌ى له‌كوينه‌وت بۆت هاتوه ؟ به‌كاملييه‌وه له‌دنيا بچۆره‌دمه‌ره‌وه، ئه‌وه‌نده‌ت به‌سه كه‌ژيانينكى

زېرى تېدا بگوزهرېنى، دوايى دهزانيت كه بهرو كوښه، وا كاربكه كه تۆ بهرپرسيټ، گهرچاوت ئهوه بېيىنى كه بۆ وهلى و پياوچاكانم ناماده كړدوه له تاوانا دلټ دهتويته وه و دهرونت دهپوكتيه وه .

(ابو داود)^(٢٢٤) له (كتاب القدر) دا بردويه تيه وه سهر (ابن طاوس) ئهويش له باوكيه وه دهگيرتته وه كه ده لټت: جاريكيان عيساي كورې مريم (عليه السلام) شهيتاني، پيى گوت: ئهى نه ترانيوه كه هيچ شتيكت به سهرنايات ئهوه نه بيى كه خواى گهره له چارهى نورسيويت ؟ شهيتان گوتى: ده ست بگره به لوتكهى ئه و شاخه وه ئينجا خوت فرېده خواره وه، جا بزانه دتخو ده ژيت يان نا ؟ (عيسا) (عليه السلام) فرمووى: ئه دى نه ترانيوه كه خواى گهره ده فرمويت: بهنده كه م ناتوانيت زورم لييكات بۆ ئيشيك، من هرچيم بويت دهيكه م .

(الزهرى) ش ده فرمويت: بهنده خواى خوى تاقيناكاته وه، بهلكو خوا خوى بهنده كانى تاقيده كاته وه . (ابو داود)^(٢٢٥) گېرانه وه يه كى بردوه ته وه سهر (طاوس) كه ده فرمويت: شهيتان هاته لاي عيساي كورې مريم و پيى گوت: ئه گهر تۆ خوت به پاس دهزانيت، له كوښكه وه خوى فرېده مه خواره وه، فرمووى: وهيل بوټو، ئهى خواى گهره نه يفرمووه كه (ئهى ئاده ميزاد داواى تياچوونى خوتم ليمه كه، چونكه خوم چيم بويت واده كه م .

هروه ها (ابو التوبه بن النافع)^(٢٢٦) گېرانه وه يه كى بردوه ته وه سهر (خالد بن يزيد) ده لټت: ماوهى ده سال يان دوو سال شهيتان به فيل له گهل (عيسا) دا (عليه السلام) خواپهرستى كرد. پوژيكيان شهيتان چووه سهر لوتكه شاخيك و به عيساي گوت: تۆ ده لټى ئه گهر من ليروه خوم فرېده مه خواره وه ئه وه م به سهر ديټ كه له چارم نووسراوه ؟ (عيسا) (عليه السلام) فرمووى: من په روه ردگارى خوم تاقيناكه مه وه، بهلكو خوا من تاقيده كاته وه، هر كاتى بيه وټت، له مه وه (عيسا) (عليه السلام) زانى ئه وه شهيتانه و نيت لى جيا بوه وه . جگه له م پووداوه گه ليك پووداويتر باس ده كرين دهر باره ي گفتوگو ي (عيسا) له گهل شهيتان دا له و ماوه يه دا كه شهيتان به درو خوى كړد بوه هاوه لى ئه و بۆ

^{٢٢٤} اسناد صحيح: ابن ابي الدنيا، مكائد الشيطان (٥٥) .

^{٢٢٥} صحيح: رواه ابو نعيم في الحلية (١٢/٤) .

^{٢٢٦} له (اسناد) كه يدا ناوى نه ناسراوئيك كه (حسينى كورې طلحه) يه

خواپهرستی، وه چهندین جار خوای گهوره لهفیل و تهلهکهی ئهو شهیتانه پزگاری کردوه، بهپێویستمان نهزانی دهقی ههموو پووداوهدان لیڤه دا باس بکهین بهتایبهتیش که زۆریهیان لاوازن و جینگهی پشت پنبهستن نین .

حهزهرتی (عیسا) (علیه السلام) جگه لهچاکهو پیاوهتییه گهورهکانی بۆ (بنی ئیسرائیل) چهندین موعجزهیشی تێدابوو: لهگهڵ ئهوهش دا بیپرواکان بهوانهی بیپرواترو باوهرداران باوهرداتردهبوون، وێرای ههمووشیان هیشتا (عیسا) (علیه السلام) شوێنێکی خۆی لهسههر زهویدا نهبوو کهتیایدا بههویتتهوه، دهگێڕنهوه کهیهکههه کهسی مردوو که بهفهرمانی خوایی زیندوو کردوه، کچیک بوو، پووداوهدکهیشی بههه جوهرهبووه: پۆڕکیان (عیسا) (علیه السلام) بهلای گۆرستانیکدا تێپهڕی بیینی واژنیک لهسههر یهکێک لهو گۆرانه دهگری، (عیسا) (علیه السلام) لیپهرسی ئهوه ژنهکه بۆچی دهگری؟ گوتی: له دنیا تا قه یهک کچم ههبوو، ئهویش مرد (که ئهههه گۆرهکهیهتی) وهمن داوام لهخوا کرد کهلهه جینگهیهی خۆم ههلههستم ههتا وهکو ئهه منیش دهرنیت یان زیندووی بکاتهوهو تهماشایهکی بکهه، (عیسا) (علیه السلام) فهرمووی: ئهگهر بهزیندوویی بیبینی، واته: تهماشایهکی بکهیت دهگهڕیتتهوه دواوه، واته: واز لهگۆرهکهی دههینی؟ گوتی: بهلێ، وتراوه: (عیسا) (علیه السلام) چوو دوورکات نوێژی کرد و هات لهسههر گۆرهکهی دانیشته و بانگی مردوهکهی کردو فهرمووی: ئهه فلان کهس بهفهرمانی خوا ههسته لهگۆرهکهت وهره دهرهوه، گۆرهکه جولهیهکی لیها، بۆجاری دووههه بانگیکردهوه، ئهه جارهیان گۆرهکه کرایهوه، جاری سینههه بانگیکرد، کههههه لهگۆرهکه هاته دهرهوهو گلی سههرسهری تهکاند، (عیسا) (علیه السلام) بهکههههه گوت: ئهوه چیبوو وا بهخاوی هاتی بهدههه داواکهمهوه؟ کههههه گوتی: کهیهکههه جار بانگت کردم، خوای گهوره فریشتهکانی نارد هلام و لهشی پێکخستمهوه، ئینجا بانگی دووهههه پێگهیشته و بهوهش گیان گهرايهوه بۆلاشهه: ئینجا بانگی سینههههه پێگهیشته، کهوام زانی زیندوو بوونهوهی پۆژی دواپییه، بۆیه لهترسانا سهروهرۆ و برۆژهلهکانی چاوهم سپی بوون، ئینجا پرویکرده دایکی و پیتی گوت: دایه بۆچی دهتهوی دووجار چیرۆکی مههرگ بنۆشم، دایهگیان نارامگرو خۆراگریه و من هیچ کارنیک به دنیاوه نهماوه، ئهه عیسا داواکه لهخوای گهوره که بههههههههه بۆ ژانی دواپییم (واته باری پێشووی)، وه مههرگ لهسههر ئاسان بکات، (عیسا) (علیه السلام) نژی بۆکرد کههههه

مردوه، دایکه کهش گۆږه کهی بۆتهخت کردهوه، ئهم ههواره بهیههودیهکان گهیشتهوهو هیندهتر رقیان له (عیسا) (علیه السلام) ههنگرت .

لهبهشی کۆتایی ژیانی (نوح)دا (علیه السلام) ئهوهمان باسکردوه که (بنی ئیسرائیل)یهکان داویان لیکرد کهخوای گهوره لهسهردهستی ئهو (سام)ی کوپی (نوح) (علیه السلام) زیندوو بکاتهوه، ئهویش لهخوا پارایهوهو نوێژیکرد، خوای گهورهش ناوبرای بۆ زیندووکردنهوه پووداوی کهشتیهکهی بۆ گێپرایهوه، پاشان لهخوای گهوره پارایهوه و دیسان کردیهوه بهخاک .

(السدی)^(٢٢٧) گێرانهوهیهکی بردۆتهوهسهر (ابن عباس) کهتیایدا دهفهرمویت: یهکیک لهپاشاکانی (بنی ئیسرائیل) مرد و خستیانهسهر جێوشوینی خوی (واتا: شوینی دواپی مردوو) لهم کاتهشدا (عیسا) ((علیه السلام) هات و لهخوا پارایهوهو بۆی و زیندوو کردوه (بهفهرمانی خوا) خه لکه کهش ئهوهیان بهلاوه سهیریوو .

خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَبَدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ نَكَلًا فِي الْمَهْدِ وَكَهَلًا إِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالْقُرْآنَ وَالْإِنجِيلَ إِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأَذْنِي وَتَرَى الْأَكْمَةَ وَالْأَرْضَ بِأَذْنِي وَإِذْ أَخْرَجُكَ الْمَرْتَمِي بِأَذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جَعَلَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ. وَإِذْ أَخَذْتُ إِلَيَّ الْخَوَارِجَ أَنْ آمَنُوا بِرُسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ (المائدة: ١١٠-١١١).

لهم نایهته پیروژهدا خوای گهوره باسی ئهو بهخشیش و نيعمهته گرنگانه دهکات کهخوای گهوره بهخشیویهتی بهحهزهتی (عیسا و دایکی) (علیه السلام) که لهپێگهی (روح القدس)هوه (واته: جبریل)هوه خراویته ناوژامانی دایکتهوهو ههر لهسهر بێشکهو بهگهورهیی (لهههردوو بارهکهدا) قسهی کردوهو بۆ گهیااندنی پهيامی خواپی و خوای گهوره فیری کتیب و حیکمهت و تهوڤات و ئینجیلی کردویت و توانای ئهوهی پێداویت که پهیکهری بالنده دروست بکهیت و بهفوی تر بهفهرمانی من بوه بهبالندهی راستی وههخۆشیه زگمایهکانت چاک کردوتهوهو مردوهکانت لهگۆرستان زیندووکردوتهوهو منیش لهدهستی (بنو ئیسرائیل) پزگام کردیت که (دهیانهویست لهجاخت بدهن) وام لهحهواریهکان کرد که باوهڤت پێبینن و شوینت بکهون .

^{٢٢٧} حسن: صححة الشيخ احمد شاکر .

دیاره باورپهینانی خه لکه کهش به نهو، به شیکه له به خشیشه کانی خوای گه وره بو
 نهو، هه روه کو بو پیغه مبهری خوشمان (محمد) (ﷺ) هر به خشیشه له لایهن نه ووه
 که موسولمانانی به سهر بیروایاندا زال کردو خوشه ویستی له نیو دلیاندا چاند که هرگیز
 نهو شتانه به سامانی هه موو دنیا نایه نه دی، هه روه کو له سوره تی (الانفال) نایه تی (۶۲-۶۳)
 دا ده فهرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنُفْرِهِ وَالْمُؤْمِنِينَ، وَالْأَفْ تَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَفْقَتْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَفَتْ تَيْنَ
 قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (الانفال: ۶۳)، دووباره خوای گه وره هر له دوباره یه ووه
 له گه لیک پروکاری تره و باسی (عیسا) کردوه له قورنانی پیروزدا، وه کو ده فهرمویت:
 ﴿وَيَعْلَمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَكُرُوا وَاللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ (ال عمران: ۴۸-۵۴)
 فهرمانی خوایی بووه که موعجیزه ی هه پیغه مبهریک له پیغه مبهران (علیه السلام) شیایوی
 سه رده م و باوی خو یبووه، و اباس ده کن که بو نمونه: موعجیزه ی (موسا) (علیه السلام)
 شیایو بووه له گه ل خه لکی سه رده می خویدا که خه لکه که ی نهو سه رده مه جادو گه ریکی
 شاره زو زیره ک بوون، گه لیک به توانا بوون له هونه ری جادو گه ری دا، بویه خوای گه وره
 موعجیزه ی نه و تو ی پی به خشی که جادو گه کانی ماشیه ووه له ناوی بردن .

هه روه ها له سه رده می (عیسا) ش داسسس باو باوی سروشتزانی و حه کیمی و
 پزیشکی بووه، بویه خوای گه وره توانایه کی نه و تویدا به نهو که پیش هه موویان بداته ووه،
 به راده یه که نه خوشیه درێرخایهن و زگماکییه کان خوش بکاته ووه، جگه له مهش هر
 به فهرمانی خوای گه وره مردوی زیندوو ده کرده ووه، که نه مانهش به لگه یه کی پته وو
 به رچاوو ناشکران بو سه لماندن نه و راستیه ی که ره وانه کراوه و پیغه مبهری خوایه .

هاوکات موعجیزه ی پیغه مبهری خوشمان (محمد) (ﷺ) شیایوی خه لکی نه م
 سه رده مه یه، که قول بوونه ته وه له بواری زمان و نه ده ب و زانستدا، قورنانش تاکه
 سه رچاوه ی نه م ته وه ره سه ره کیانه یه، قورنانی که هرگیز شتی ناهه ق و ناریکی تیدا
 به دینا کری و هه رده قه که یشی مایه ی سه رسامیه و موعجیزه یه که بوخوی که خوای گه وره
 تهحه دای مرو و و جنو کاکانی پنده کات که هرگیز ناتوان هاوشیوه ی قورنان بهینن،
 گه رچی قورنان هر له و پشت و شان هس پیک هاتوه که پورانه پیی ده دوین، نه ک هر
 قورنانی ته واده سوره تی، یان یه ک سوره تی واشیان پینا هینری و بویان دانار پزرت و
 بگره نه یان توانیوه ناشتوانن، چونکه فهرموده ی به دیهینری که که له (ذات) و (صفات)
 و (فعل) دا هیچ ها و تا و هاوشیوه ی نه و نیه .

مهبست له‌وه‌یه که (عیسا) (علیه السلام) به‌لگه‌و سه‌لماندن‌ی خو‌ی له‌سه‌ر جی‌کردن و هه‌موو راستیه‌کی پێ‌راگه‌یاندن که‌چی زۆربه‌یان هه‌شتا هه‌ر سووربوون له‌سه‌ر بێ‌پروایی و هاوه‌ل بۆ خوادانان و تاوانکردن، ته‌نها له‌ناویاندا یه‌ك ده‌سته چاك و بۆخوا سولحاو دهرچوون، ئه‌وانیش به (انصار الله) ناسراون، چونكه پشתיوانی‌خو‌یان له‌گه‌ل (عیسا) (علیه السلام) ده‌کرد و ده‌یانپاراست و چاودێرییان ده‌کرد له‌كاتی‌كدا كه (بنی ئیسرائیل) یه‌كان به هاو‌پشتی هه‌ندی له‌پاشانی ئه‌وسه‌رده‌مه ته‌كتیكیان داده‌تا بۆ گرتن و سزادان و كوشتنی، به‌لام خ‌وای گه‌وره (عیسا) ی به‌رزكرده‌وه له‌نیوان ئه‌وانداو كه‌سیكیان له‌خ‌و‌یان گرت كه‌شك‌ل و شێوه‌ی (له‌به‌ر چاوی ئه‌وان) له (عیسا) ده‌چوو (علیه السلام) دیاره ئه‌وان كه‌وتنه هه‌له‌وه‌و به‌هه‌له‌ی خو‌شیان تی‌كه‌وتن، گه‌رچی تانیستاش له‌و هه‌له‌دا ده‌ژین .

خ‌وای گه‌وره ده‌فهرمو‌یت: ﴿وَمَكْرُوا مَكْرَ اللَّهِ وَاللَّهُ خَبِيرُ الْمَاكِرِينَ﴾ (ال عمران/ ۵۴)، واته: ئه‌وان فیل ته‌له‌كه‌یان كرد، خ‌وای گه‌وره‌ش فیل‌ی لی‌كدنه‌وه‌و دیاری خ‌وای گه‌وره‌ش سه‌ر كه‌وتوو بووه له‌كاره‌كه‌یدا، هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فهرمو‌یت: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُمْ لُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ (الصف: ۶-۸) تاكو هه‌ر له‌هه‌مان سو‌ره‌تا ده‌فهرمو‌یت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْخَوَارِئِ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِئُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ قَامَتِ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتُ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَذْرِهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾ (الصف: ۱۴) .

به‌ل‌ی (عیسا) (علیه السلام) كه‌دوا هه‌مین پێغه‌مبه‌ری (بنی ئیسرائیل) یه‌كانه وه‌كو وتارخ‌وینی‌ك له‌ناویاندا راوه‌ستاو مژده‌ی ئه‌وه‌ی پێ‌دان كه له‌د‌وای خو‌ی پێغه‌مبه‌ری‌كیتر دیت و ده‌بیت شو‌ینی بكه‌ون، ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ش نه‌خو‌ینده‌واره و پێشتریش هه‌رده‌باره‌ی هاتنی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره له‌ته‌ورات و ئینجیل دا پێیان گوتراوه، پاش باس له‌سیفه‌ته‌كانی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ده‌كات له‌گه‌ل هه‌ندی له‌سیفه‌ته گشتیه‌یه‌كانی شو‌ینكه‌وتوه‌كانی، وه‌كو خ‌وای گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه له‌گه‌ل هه‌ندی له‌سیفه‌ته گشتیه‌یه‌كانی شو‌ینكه‌وتوه‌كانی، وه‌كو خ‌وای گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه ده‌فهرمو‌یت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُونًا عِنْدَهُمْ فِي الْوُضَاةِ وَالْأَلْحِيلِ يُلَازِمُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَجَّوهُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الاعراف: ۱۵۷) .

(محمد كوپى ئىسحاق)^(۲۳۸) دەيىباتەۋەسەر كۆمەلنىڭ لە ھاۋەلانى پىڭەمبەر (ﷺ) كەفەرمويان: ئەي پىڭەمبەرى خوا دەريارەى خۆت قەسمان بۆيكە، پىڭەمبەر(ﷺ) فەرموۋى: (بوونم گىرابوونى نزاى ئىبراھىمى باۋكم و مژدەى عيسا، دايكم كاتىك من لەزاما ئىدا بووم وا خەونى پىۋە بىنىوم كە لەخەيدا ۋەك نورىكى لىھاتىيىتە دەرەۋەو كۆشكەكانى بوصرای خاكى شامى پوناك كردهۋەتەۋە)، چونكە كەكاتى خۇى ئىبراھىم (عليه السلام) مزگەوتى كەعبەى دروست دەكرد، فەرموۋى: ﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (البقرە: ۱۲۹)، جاكاتىك زنجىرەى پىڭەمبەرايەتى لەناو (بنى ئىسرائىل) يەكاندا بە (عيسا) (عليه السلام) تەۋابوو، (عيسا) (عليه السلام) لەناو گەلەكەيدا ھەستايە سەرپى و ۋەك وتار خوينىك وتارى بۆدان و ھەۋالى پىدان كەئىتر پىڭەمبەرايەتى لەناو ئەۋاندا كۆتايى ھات و پىڭەمبەرىكى ەمرەبى نەخويندەۋار دواى (عيسا) دىت كەناۋى (ئەحمەدە) (ﷺ)، ۋەناۋە تەۋاۋەكەيشى (مەھمەدى كوپى عبدالله كوپى عبدالمطلب كوپى ھاشم) ۋەلەپشتى (ئىسماعىل كوپى ئىبراھىم) ۋە (عليه السلام) خۋاى گەۋرە دەفەرموۋىت: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ (الصف: من الآية ۶) ئەۋ راناۋەى لەم ئايەتەدا ھەلدەگىرت بگەرىتەۋە بۆ (عيسا) يان بۆ (محمد) (ﷺ) .

خۋاى گەۋرە ھانى موسولمانان دەدات كە بەردەۋام بن لە سەرخستنى ئىسلام و باۋەرداراندا، ۋە سەرخستنى پىڭەمبەر و ھاۋكارىكردن و پشتگىرى كردنى لەبلاۋكردنەۋەى پەيامى ئىسلامداۋ بانگەۋازكردن بەسەر رىڭگەى خواناسى، لەم بارەيەۋە دەفەرموۋىت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْصَارُ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْخَوَارِجِ مَنْ أَنْصَارِي إِلَيَّ اللَّهُ قَالَ الْخَوَارِجُ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ ئەۋان لەگوندىك پىشتىۋانى خۇيان دەرىپرى بۆ ھەزەرەتى (عيسا) (عليه السلام) كەگوندىكە ناۋى (الناصرە) بوو، لەۋەۋە ناۋەكەى گۆپا بۆ (الناصرى)، خۋاى گەۋرە دەفەرموۋىت: ﴿فَأَمَّا طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ﴾ (الصف: ۱۴)، واتە: (عيسا) (عليه السلام) بانگەۋازى خەلكىكرد بۆلاى خواپەرسىتى، خەللكەكە بوون بەدوۋ بەشەۋە، بەشىكىيان باۋەريان ھىنا و بەشەكەى تر باۋەريان نەھىنا، خەلكى (ئەنطاكيە) بەتەۋاۋەتى ھەموويان باۋەريان ھىنا، ۋەك مېژوونووس و شارەزايان فەرموويانە، پاشان سى

^{۲۳۸} حسن: ابن جرير (۸/ج ۵۵۶)، الحاكم (۲/۶۰۰)، البيهقي (۸۳/۱)، احمد (۴/۱۲۷-۱۲۸)، احمد (۵/۲۶۲)، البيهقي (۸۴/۱)، الشيخ ناصر (۱۵۴۵) .

پهوانه کراویان بۆناردرا، یه کیکیان (شمعون الصفا) بوو، نهوانیش باوهریان پیهینا و وهلامیان دایه وه .

ئه مانه نهوسی پهوانه کراوانین که له سه رهاتی (اصحاب القریه) دا له سوره تی یاسیندا باسمان کردن، سه ره نجام زۆربه ی زۆری یه هودییه کان به بی باوهری مانه وه، ژماره که مه کهش که باوهریان هینابوو، خوی گه وه پشتیوانی لی کردن و هیشتنیه وه زالی کردن به سه ر بیتاوه ره کاند، وه کو خوی گه وه له باسی نهواندا ده فره مویت: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَرْيَمَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخِلَفُونَ﴾ (آل عمران: ۵۵) .

خوی گه وه ده فره مویت: ﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِئُونَ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ نَسْطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَرْسَلُهَا عَلَيْكُمْ فَأَمَّا مَنْ كَفَرُوا بَعْدَ ذَلِكَ فَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ عَذَابًا لَا أَعْدِيَهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (المائدة: ۱۱۲-۱۱۵) له ته فسیره که ماندا نهو فره مردانه مان هیناوه که ده رباره ی دابه زینی سفره که ن و له (ابن عباس) ^(۳۳۹) و (سهلمانی فارسی) ^(۳۴۰) و (عمار کوپی یاس) وه ^(۳۴۱) گپردراونه ته وه له گهل کۆمه لیک گپره ره وه یه کی تردا، ناوه پۆکی رودا وه که بهم جو ره یه: (عیسا) (علیه السلام) فره مانی به چه واریه کان کرد که سی پۆزی ته واه به پۆژووین، جاکاتیک سی پۆژه که یان ته واکرد داویان له (عیسا) (علیه السلام) کرد که داوا بکات له خوی گه وه تا کو سفره یه کی پر له خوراکیان له ناسمانه وه بۆ دابه زینی و دوا هه میان که سیان به ده وه له مه ند و هه ژاره وه لهو سفره یه پۆژوو که یان بشکینن و بیکه نه جه ژن و دلنیاش ببن که خوی گه وه پۆژوو که ی لیوه رگرتوون، (عیسا) (علیه السلام) زۆر ترسا له وه ی که نه یان تواتیبی سوپاسی خوا بکه ن و نه رکه که یان به ته واه و ته به جی نه هینابی، له به ره وه زۆر نامۆزگاری کردن که داوی شتیوا له خوا نه که ن، به لام نه وان هه ر سووربوون له سه ر داوا که یان، به نا چاری (عیسا) (علیه السلام) چوه شوینی نویژ کردنه که ی و مه سحی سه ریکرد و قاچه کانی پیک کرد و کیشای به سه ری خویدا و چاوه کانی سیلاوی فرمیسیکیان لی ژا و دهستی کرد به پارانه وه له خوی گه وه بۆ وه لامدانه وه ی داوا که یان، خوی گه ورهش داوا که ی قبول کرد و له ناسمانه وه سفره یه کی بۆ دابه زاندن، خه لکه کهش ته ماشای سفره که یان ده کرد که له نیوان دووپه له

^{۳۳۹} ابن ابی حاتم (۷۰۱۶)، ابن جریر (۵/ج ۷/۱۳۰) .

^{۳۴۰} سنده لایاس به: ابن ابی حاتم (۷۰۱۷) .

^{۳۴۱} موقوف: ابن ابی حاتم (۷۰۲۳)، ابن جریر (۵/ج ۷/۱۳۴) . الترمذی (۳۰۶۱)

هه‌وردا لایده‌دا و ورده . . . وردە . . . نزیک دەبووه لەزه‌وی، تانزیک‌تریش دەبووه (عیسا) (علیه السلام) زیاتر لەخوا دەپارایه‌وه که‌بی‌کاته مایه‌ی پە‌حمەت بۆیان ئە‌ک مایه‌ی ئە‌گه‌به‌تی، وه‌بی‌کاته مایه‌ی فە‌و بە‌ره‌کەت و سه‌لامه‌تی له‌گه‌ڵ‌دا‌یێت، وردە . . . وردە سفره‌که دابه‌زی تا‌کو هه‌تا بە‌رده‌می هه‌زه‌تی (عیسا) (علیه السلام) سفره‌که به‌په‌رده‌یه‌کی نایان دا‌پۆ‌ش‌رابوو، (عیسا) (علیه السلام) ده‌ست‌یکرد به‌لا‌بردنی په‌رده‌که له‌سه‌ری و ده‌یفه‌رموو: به‌ناوی ئە‌و خوا‌یه‌ی که‌باش‌ترین پۆ‌زیده‌ره، سفره‌که هه‌وت نه‌هه‌نگی گه‌وره‌و هه‌وت کولێ‌زه‌ی له‌سه‌ربوو، وتراوه: سه‌رکه‌یشی له‌سه‌ربوو، وتراوه: هه‌نارو به‌روبوومی تری له‌سه‌ربوو، بۆن و به‌رامه‌یه‌کی زۆ‌رخۆ‌شی لێ‌ده‌هات، خ‌وای گه‌وره‌ فە‌رمووی: (ببه)، سفره‌که‌ش یه‌کسه‌ر دروست بوو، ئینجا فە‌رمانی کرد که‌لێی بخۆن، گو‌تیان ئێمه‌ لێی ناخۆین، هه‌تاوه‌کو تۆ نه‌یخۆیت، فە‌رمووی: نا‌خ‌ر ئێ‌وه یه‌که‌م که‌س بوون که‌دا‌وای ئە‌مه‌تان کرد، به‌لام ئە‌وان هه‌ر پا‌زینی‌ه‌بوون به‌وه‌ی که‌ له‌پێ‌ش ئە‌ودا ده‌ست درێ‌ژ‌یکه‌ن بۆ سفره‌که، ئینجا (عیسا) (علیه السلام) فە‌رمانیدا که‌ له‌پێ‌شدا هه‌ژار و که‌م ده‌ست و نه‌خۆش و توش‌ب‌وان به‌نه‌خۆ‌شیه‌ درێ‌ژ‌خایه‌نه‌کان لێی بخۆن، نزیکه‌ی هه‌زارو سێ‌سه‌د که‌س له‌خ‌واردنی ئە‌و سفره‌یان خ‌وارد، ئیتر هه‌موو ئە‌و که‌سانه‌ له‌نه‌خۆ‌شیه‌کانیان چاک بوونه‌وه که‌ په‌له‌و ده‌ردو نه‌خۆ‌شی ئاسایی و درێ‌ژ‌خایه‌نیان هه‌بوو، ئە‌وانه‌ی به‌ش‌دارییان نه‌کرد د‌وایی زۆ‌ر په‌شیمان بوونه‌وه، کاتێ‌ک بینیان ئە‌وان چاک بوونه‌ته‌وه، وتراوه هه‌موو پۆ‌ژێ جارێ‌ک ئە‌و سفره‌یه‌یان بۆ دا‌ده‌به‌زی و خه‌لکه‌که‌ لێیان ده‌خ‌وارد، له‌یه‌که‌م که‌سیانه‌وه تا د‌وا‌هه‌مین که‌سیان هه‌تا وتراوه تی‌ک‌را نزیکه‌ی هه‌فتا هه‌زار که‌س له‌خ‌واردنی ئە‌و سفره‌یه‌یان خ‌وارد‌وو، ئینجا وردە . . . وردە، بوو به‌د‌وو پۆ‌ژ‌جاری‌ک، پا‌شان خ‌وای گه‌وره‌ فە‌رمانی کرد که‌ته‌نها بیدات به‌هه‌ژاران، یان د‌اما‌وه‌کان و ده‌وله‌مه‌نده‌کان نا‌گری‌ته‌وه، ئە‌وه‌ش به‌لای زۆ‌ربه‌یا‌نه‌وه زۆ‌ر سه‌خت و گ‌ران بوو، د‌و‌پ‌وه‌کان که‌وتنه‌ قسه‌و‌باسی نا‌به‌جی، ئیتر سفره‌که به‌ته‌وا‌وه‌تی پی‌چ‌رایه‌وه‌و لا‌برا و ئە‌و د‌و‌پ‌وه‌ به‌د‌گۆ‌و به‌د‌نمه‌کانه‌ش له‌لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌ کران به‌به‌ران .

له‌گێ‌ڕانه‌وه‌یه‌کی تردا که‌ (ابن ابی حاتم و ابن جریر)^(٢٤٣) هینا‌ویه‌تی له‌ (عمار ک‌وب‌ری) وه‌ که‌پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فە‌رمووی: سفره‌که‌یان له‌ئاسمانه‌وه‌ بۆ‌دا‌به‌زی و نان و گو‌شتی له‌سه‌ربوو، وه‌ فە‌رمانیان وا پی‌ک‌را که‌خ‌یا‌نه‌ت له‌و سفره‌یه‌ نه‌که‌ن، هی‌جی

^{٢٤٣} رواه ابن ابی حاتم (٧٠٢٢)، ابن جریر (١٣٤٤/٧/٥) .

لېلانە دەن و بۆ سبەينى نەيخەنە لاو، بەلام ئەوان خەيانەتيان کرد و خستيانە ئەولاو و بۆ سبەينىشيان ھەلگرت، خواى گەورە کردنى بەمەيمون و بەراز .

پوکارى ئاشکراى ئايەتەکە (انى منما عليكم) وانیشان دەدات کەسفرەکەيان بۆ دابەزىنراو، وەکو (ابن جرير) باسى کردوو، پەوتە قورئانیکەش وا دەريدهخات، خواى گەورە زاناترە.

(ابن جرير)^(٢٤٣) ديسان وادەگىزىنەو ھە (ابو الحسن البصرى) يەو ھە کەسفرەکەيان بۆدانەبەزى و لەو داواکارىەيان پاشگەزبۆونەو. کاتىک خواى گەورە دەفەرموئىت: **إِنَّمَا مَنَزَلُهَا عَلَيْكُم مِّنْ يَّكْفُرُ بَعْدَ مَنكُم فَأَنِي أَغْذِيهِ غَذَاءً لَا أُغْلِيهِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ** (المائدة: ١١٥)، لەبەرئەو و تراو (النصارى) ھىچ دەنگ و باس و ھەوالىکیان لەلانیە دەربارەى ئەو سفریە و لەکتىبى ئەوانیشدا باسى شتىوا نەکراو، کە دەبوايە زۆرچاک ھەوالیان بزانىبايە، خواى گەورە زاناترە، بۆ زانیارى زیاتر دەربارەى ئەم سفریە سوود وەرگەرە لەتەفسىرى ئەم ئايەتە.

(أبو بكر بن أبي الدنيا)^(٢٤٤) دەيباتەو سەر (بکر کوپى عبدالله المزنى) کە دەئىت: ھەوارىەکان (عیسا) ی پىغەمبەرى خۆيان لىوون بوو، پىيان گوترا: بەرەولای دەريا پۆشتوو، ئەوانیش بەشۆنیدا گەران و چوونەسەر دەريا، کاتىک گەيشتنە ئەوسەرى دەريا کە بينيان کە لەسەر ئاوى دەريا کە يەو شەپۆلەکان جارىک بەرزى دەکەنەو و جارێک دايدەبەزىننەو و بە دەم ئەو شەپۆلەنەو دەروات، بەرگىکى تاناوک و پشپۆشتىکى تاناوکى لەبەردايە، خەلکەکە گەيشتنە لای و يەکیکیان گوتى: بىم بۆلات ئەى پىغەمبەرى خوا ؟ فەرموى: بەلى ئىتر قاچىکى خستە ئاوەکەو و قاچەکەى تریشى بەرزکردو و تاکو ھەنگاوبى، گوتى: تاه . . . خۆخەریکە نقوم بى ئەى پىغەمبەرى خوا، فەرموى: دەستت بىنە، ئەى ئیمان لاواز، ئەگەر ئادەمیزاد ھىندەى دەنگە جۆيەک يەقىنى ھەبىت بەسەرئاودا دەروات .

لەچىزۆکى يەحياى کوپى زەکەريادا (عليه السلام) باسماں کرد کە (عیسا) (عليه السلام) بەرگى لەموو دروستکراوى لەبەردەکرد (واتە: بوزوو) وە گەلای دارى دەخوارد و ھەرگىز گوئینە دەدایە خانوو، سامان و کەس و کار و ھەرگىز شتى گەلآلە نەدەکرد بۆ سبەينى .

^{٢٤٣} صحيح الیما: التفسیر (٥/١٣٥/٧ج).

^{٢٤٤} ضعيف الاسناد: ابن ابي الدنيا في اليقين (١١) .

(ابن عساکر)^(٢٤٥) یش له (الشعبی) یهوه دهگیرتهوه که هرکات لای (عیسا) (علیه السلام) باسی پوژی دواپی بکرایه (واته: الساعه) هاواری لیبهرز دهبووه دهیفرموو: ناشیت باسی دواپوژ بکری له لای کوپی مهربم و کهچی نهویش بیدهنگ بیت، ههروهه دهگیرنهوه که هرکات لای (عیسا) (علیه السلام) باسی ناموزگا ری بکرایه هاواری دهکرد وهکو منال دهلالایهوه و ناله نالی دههات .

(عبدالرزاق)^(٢٤٦) گیرانهوهیهکی بردهوتهوه سهر (جعفر کوپی بلقان) که دهلئیت: (عیسا) (علیه السلام) دهیفرموو: خواجه گیان وامن پوژیکم کردهوهو ناتوانم نهو شته لهخوم لایدهم که رقم لئیتهی، وه ناتوانم نهو سوودهش دهست خوم بکهه که دهمهوئیت، کارهکانم به دهست که سیککی تره (جگه لهخوم) بووم به بارمتهیهکی وابسته به کردهوه کانمهوه، هیچ که سیککی له من هه ژارتر نیه، (له کردهوهی چاکه دا)، خواجه دوژمنه کهم به سهرمدا زال مهکه، هاوپیکهه والیکه خراپه به رانه به نکات، کوست به سهر ئایینه کهم دامه هینه، نهو که سه به سهرمدا زال مهکه که به زهیی پیمدایه تهوه .

(عیسا) پیغه مبهه (علیه السلام) که سیککی زاهد و له خواترس بووه، هه ربویه حکمهت و توانایهکی گه وهی هه بووه له وتهی به نرخ و ناموزگاری پر له حکمهت دا، که تاکو ئیستاش هه ندی له وتهو فرهمایشت و کارو رهفتارهکانی دهگوترینهوهو سودیان لی وهردگیریت، وا بو نمونه چهند دانهیهکیان دههینینهوه .

(اسحاق کوپی بشر)^(٢٤٧) گیرانهوهیهکی بردهوتهوه سهر (الحسن) و دهفرموئیت: (عیسا) (علیه السلام) سهردهستهی هه موو زاهیدهکانه له پوژی قیامهتدا، نهو که سانهی سهری خوین هه لگرتوه له دهست گونا هوتاوانیان له پوژی دواپی دا له گهل (عیسا) دا کو ده کرینهوه، ههروهه دهلئیت: پوژیکیان (عیسا) (علیه السلام) له سهر بهردیک سهرینایهوهو که میك خهوت، تام و چیرژی خهوتنی کرد، شهیتان به لایدا تیپهپی و پیی گوت: نهی عیسا تو وات بلاو کردوتهوه که هیچ شتیکی دنیات ناوی، کهچی نهو بهرده یهکیکه له شته دنیایهکان ؟ واته نهو بهردهی له سهری خهوتوویت ! (عیسا) ش (علیه السلام) ههستا بهردهکی هه لگرت و فرییدایه لای شهیتان و پیی گوت: نهو دهش بو تو له گهل دنیا دا .

^{٢٤٥} حسن الاسناد: ابن مبارك في الزهد (٢٢٩)، ابن أبي شيبة (١١٤/٨) .

^{٢٤٦} صحيح الاسناد: المصنف (١٩٨٣٦) .

^{٢٤٧} اسناد موضوع .

(معتمر کوپی سلیمان) ددھرموئیت: پوژنکیان (عیسا) (علیه السلام) هاته لای
 هاومله کانی که جبهیه کی خوری و پوژاکیک کی زبرو ساکاری له بهردابوو، پنیه تی و چاوپر
 له گریان و سهر ئالوزکاویوو، پهنگی له برسانا زهره له گهراپوو، لیوه کانی له تینوانا و شک
 هه لاتیبوون، فهرمووی: سلوتان لی بی ئه ی (بنی ئیسرائیل) یه کان ! من ئه وکه سه م
 که به موئی هه موو دنیا هی من ده بی (به فهرمانی خوا) به فخر و خو به زلزانیه وه وانا لیم،
 به لام ئایا ده زانن کامه یه ماله که م ؟ گوتیان کامه یه ماله که ت ئه ی (روح الله) ؟ فهرمووی:
 ماله که م مزگه وته کان و پیچ و لوولی شه پوله کانی ناوه و پینخوړم برسیتی یه و چراکه م
 مانگه شه وه و جی نویره که م خوړه له اته و پریحانه کانم پاقله مه نی زه وییه و پوژاکم خوریه،
 دروشم له خواترسانه و هه ژارو ده ست کورته کان هاو نشینمن، پوژده که مه وه و هیچ شک
 نابهم، شه و ده که مه وه و هیچ نیه، ده روونم چاک و پاکه و همرگیز گرژوو توپه نیم،
 ده یکه واته کی هیه له من ده وله مه ندرت بیت ؟ (عبدالله کوپی مبارک) گپرا نه وه یه ک
 ده باته وه سهر (خلف کوپی حه وشه ب) ^(٢٤٨) که ده فهرموئیت: (عیسا) (علیه السلام) به
 حه واریه کانی فهرموو: هه روکو پاشاکان حیکمه تیان بو به جی هیشتوون، ئیوه ش
 دنیا یان بو به جی به یلن .

(قتاده ش) ^(٢٤٩) ده فهرموئیت: (عیسا) (علیه السلام) فهرمووی: پرسیارم لیبه کن، من دلم
 نه رمه و نه قسم لای خو م زور بچوکه (واته: به فیزنیم)، (اسماعیل کوپی عیاش) ^(٢٥٠) له
 (ابن عمر) وه ده گپرتیه وه که (عیسا) (علیه السلام) فهرموویه تی به حه واریه کان: نانی جو
 بخون و ئاوکی ساده، له دنیا دا به سه لامه تی و دلنیا یی یه وه برونه ده ره وه، ده باره ی ئه و
 شتانه ی پیتان ده لیم، شیرینی دنیا تالی دواپوژه و تالی دنیا شیرینی دواپوژه، به نده
 خواپه رسته کانی نگروی نازونیه مه ت نین، هه ق به ئیوه ده لیم: خراپه ترینتان ئه وکه سه یه که
 ئاره زوه کانی خو ی زال کردووه به سهر زانسته که یدا و حه زده کات هه مووتان وه کو ئه و
 وابن. (ابو مصعب) له (مالک) وه ^(٢٥١) ده گپرتیه وه که (عیسا) (علیه السلام) ئه ی به نی
 ئیسرائیلییه کان ئاوو پاقله کیویلکه و نانی جو بخون، وریابن نانی ئاسایی مه خون،
 چونکه سوپاسی ئه و نیعمه ته نا که ن .

^{٢٤٨} صحیح الاسناد: احمد (١٧٢) .

^{٢٤٩} ضعیف الاسناد: احمد (١٦٦) الزهد (ج/١) .

^{٢٥٠} ضعیف الاسناد: احمد (١٧٣) الزهد (ج/١) .

^{٢٥١} مالک: الموطا - صفة النبي، باب (١٠) ص ٧١٠ .

(ابن وهب) یش^(٢٥٢) دەباتەوہ سەر (یەحیای کۆری سعید) کە دەفەر مویت: (عیسا) (علیه السلام) دەیفەر موو: بە سەردنیا دا رابوون و ئاوەدانى مەکەنەو، خۆشەویستی دنیا سەرتۆپی هەموو گوناھەکانە، تەماشاکردنى نابەجى (نظر الحرام) ئارەزووی خراپ لەدەدا دەپوینى.

هەر وەها دەگێر نەو کە فەر مویت: ئەى ئادەمیزای لاواز، لەخوا بترسە لەهەر شوینىك بیت، لەدنیا دا لاواز بە و مزگەوتەکان بکەر مالى خۆت، چاوت فیری گریان و لەشت فیری ئارامگری بکەر دلت فیری بیرکردنەوێ چاک بکەر، بایەخ بەزۆری سبەینیت مەدەر، چونکە ئەو هەلەو تاوانە، هەر وەکو چۆن هیچ کەس لەئێو ناتوانى لەسەر شەپۆلى دەریا خانوویەکی جیگیر بۆخۆی دروست بکات، دنیاى هەر وایە، ئاوارام و نەچەسپارو^(٢٥٣).

(سفيان الثوري)^(٢٥٤) دەفەر مویت: (عیسا) (علیه السلام) فەر مویت: خۆشەویستی دنیا و قیامت پێکەو لەیەك دلى باوەردار کۆنابیتەو، هەر وەکو چۆن ئاگر و ئاو پێکەو لەیەك قاپ دا کۆنابنەو. (ابراهيم الحربي)^(٤) گێر نەو یەك دەباتەوہ سەر (ابى عبدالله الصوفي) کە دەفەر مویت: (عیسا) (علیه السلام) فەر مویت: کەسى دنیاویست وەکو ئەو کەسە وایە کە لەئاوی دەریا دەخواتەو، هەتا زیاتر لى بخواتەو زیاتر تینووی دەکات _ چونکە سوێرە) تاكو دەیکوژیت، هەر وەها فەر مویت: ^(٢٥٥) شەیتان لەگەل دنیا دا، فیئەکانى لەگەل سامان دا، جوونکردنى لەگەل حەزەکان دا، لیوہ شاوہی لەگەل ئارەزوہکان دا.

(اعمش کۆری خثیمه)^(٢٥٦) دەفەر مویت: (عیسا) (علیه السلام) خۆراکی بۆ هاوئەکانى خۆی دادەنا و لەبەریان هەلدەستاو دەیفەر موو: ئاوا رەفتا لەگەل نزیکە کەنتان دا بکەر، لەمەو ژنىك پێیگوت: ئافەرىن بۆئەو زگەى تۆی هەلگرت و بۆئەو مەمکانەى شیریان پێداوێت، (عیسا) (علیه السلام) فەر موو: ئافەرىن بۆئەو کەسانەى کتیبى خواى گەورە دەخویننەو و کردەوێ پێدەکەر، هەر لەئەو وە دەگێر نەو کە (عیسا) (علیه السلام)

^{٢٥٢} سندھ لایاس بە: ابو نعیم فی الحلیۃ (١٤٥: ٨).

^{٢٥٣} صحیح الاسناد الی مکحول: رواه أحمد فی الزهد (١٦٥).

^{٢٥٤} لم أقف علیہ.

^{٢٥٥} ضعیف الاسناد / زیادات الزهد (١٧٤).

^{٢٥٦} ضعیف الاسناد: ابن مبارک - الزهد (١٢٤).

فەرمووی: ئافەرىن ... پېرۆز تەبىئەت لەو چاوانەى دەخەون کاتى دەترسن بە ئاگا بوونیان تووشى گوناھیان دەکات وە لەکاتى تاوان نەکردندا بە ئاگان .

(مالك كوپى دینار)^(٢٥٧) دەفەرموئەت: (عیسا) (علیه السلام) لەگەل هەندى لە ھاو لەکانیدا بەلای تەرمىكى مردارە وەبوودا پەتەبون، گوشتیان: چەند بۆنى ناخۆشە . . ! ئەویش فەرمووی: چەند دانەکانى سپیو سۆلە، بۆئەوێ فێرنەبن غەیبەتى کەس بکەن .

(أبو بكر بن أبی الدنيا)^(٢٥٨) دەبیاتە وەسەر زەكەریای كوپى عەدەى كەدەفەرموئەت: (عیسا) ((علیه السلام) فەرموویەتى: ئەى حەوارىەكان بەكەمى دنیا پازىین لەپینا و سەلامەتى ناینتاندا، ھەر وەكو دنیا و یستەكان بەكەمى ئاینیان پازىین لەپینا و سەلامەتى دنیا یاندا (أبو مصعب) لە (مالك) ھوہ^(٢٥٩) دەگێرێتە وە كەحەزەتى (عیسا) (علیه السلام)

فەرموویەتى: زۆر قەسەمەكەن كە یادی خۆى تێدانەبى، چونكە دلتان رەق دەكات، دلى رەقىش لەخواوە دورە، بەلام ئیوہ نایزان وەكو پەرەردگار سەیری گوناھى خەلكى مەكەن، بەلكو واسەیری بکەن كە ئیوہو ئەوانیش مەروە و بەندەن، خەلكى وەكو دوو پى وان، یەكیان ساخ و ئەوى تریان نەساخ، بەزەبیان بەوانەدا بیتەوہ كە بەلایان زۆر بەسەردى، وەسوپاسى خوا بکەن لەسەر ئەو لەش ساخیەى پى بەخشىون .

(عبدالله كوپى مبارك)^(٢٦٠) دەبیاتە وەسەر (سالم كوپى أبی الجعد) كە دەفەرموئەت: (عیسا) (علیه السلام) فەرمووی: بۆ خوا كار بکەن نەك بۆ گەدەتان، تەماشایەكى ئەو بەلەندەى بکەن كە ھەلەدەفرى و دەپوات، نەجوت دەكات و نەدرەو، كەچى خواش پۆزى بۆ داناوہ، جائەگەر بلىن: ئیعمە گەدەمان لەھى بەلەندە گەورەتر، دەتەماشایەكى ئەو مانگازل و ئاژەلە كینویانە بکەن كە دىن و دەپۆن، نەجوت دەكەن و نەدرەو كەچى خۆى گەورە پۆزىان دەدات، ... خۆتان لەدنيا پیاړىزن ... چونكە زۆر گویدانە دنیا بەلای خواوە تاوانە . (صفوان بن عمرو)^(٢٦١) دەبیاتە وەسەر (یزید كوپى مسیرە) كەحەوارىەكان بە (عیسا) یان گوت (علیه السلام): تەماشایەكى ئەو مزگەوتە بكە چەندە جوان و پازاوہ دروست كراوہ! فەرمووی: ئامین ئامین بەراستى پیتان بلىم: خۆى گەورە

^{٢٥٧} ضعيف الاسناد: ابن ابی الدنيا - الغيبة (١٥٨) .

^{٢٥٨} ابن ابی الدنيا في ذم الدنيا (٤٤٩) .

^{٢٥٩} مالك: الموطا - كتاب الكلام، باب (٧٥٣/٢) .

^{٢٦٠} صحيح الاسناد: رواه في الزهد (٨٤٨)

^{٢٦١} مالك، الموطا - كتاب الكلام - باب (٧٥٣/٢) .

تەنھايەك بەردى ئەو مزگەوتەۋە بەپتوۋە ناھىلى و ھەر دەپروخىنى بەھۆى گوناھى خەلكەكەۋە، -ۋاتە خەلكى ناۋى-خۋاى گەۋرە بەزىر و زىوۋ ھىچ شتىكى تر كەبەلاتانەۋە جوانە ھىچ شتىكى دروست ناكات -نەبەۋ بەردەجوانانەت كە سەرسامى كردون-بەلكو خۋاى گەۋرە دلىكى باشى پى لەۋانە باشتەرە، ھەربەۋەش زەۋى ئاۋەدان دەكاتەۋە ديسان ھەربەۋەش زەۋى كاۋل دەكات -ۋاتە كاتىك ئەۋ دلاۋە پىنچەۋانەى دلى چاك و چاكەكاران بن.

(ابن عساکر)^(۳۶۲) گېزىنەۋەيەكى بردەۋەتەۋە سەر (ابن عباس) كەپىغەمبەر(ﷺ) دەفەرموئىت: (عيسا، عليه السلام) بەلاى شارىكى كاۋل وىزانەدا تىپەرى، چۈنەتتى خانو بەرەكانى بەلاۋە سەير بوۋ، فەرموۋى: پەرۋەردگارا فرمان بەم شارە بكة كەۋەلامى پرسىيارەكانم بىداتەۋە، خۋاى گەۋرەش ۋەھى ناردېۋ شارەكەۋ فەرموۋى: ئەى شارە كاۋلەكە ۋەلامى (عيسا)بەرەۋە! شارەكە بانكى كردو گووتى: عيسا ! ئەى خۆشەۋىت چىت لىم دەۋى؟ فەرموۋى: ئەۋە دارو درەخت و پوبار و كۆشك و تەلار و خەلكەكەت چى بەسەر ھات؟ شارەكە گوتى: خۆشەۋىستىم فرمانى پەرۋەردگار بەپراستى ھات، دارەكانم وشك بوون، پووبارەكانم چۆپايان لى برا، كۆشك و تەلارەكانم پوخان س، خەلكەكەش مردن، فەرموۋى: ئەى سامان و مالەكەيان لەكۆى يە؟ گوتى ئەۋەى بەھەرەم و خەلال كۆيان كردبەۋە ھەموۋى لەناۋ گەدەى من دايە، مىراتى ئاسمانەكان وزەۋىش ھەر بۆلاى خوا دەگەرپتەۋە، لىرەدا (عيسا)عليه السلام بانكى كردو بەدەنگى بەرز فەرموۋى: سەرم سوپدەمىنى لەسى جۇرەكەس ئەۋ كەسەى دىناى مەبەستەۋ مەرگىش چاۋەرپى دەكات، ئەۋكەسەى كۆشك و تەلار دروست دەكات و گۆرېش شوئىنەكەيەتى، ئەۋكەسەى پەر بەدەمى پىدەكەنى و دۆزەخىش لەپىشىەتى، ئەى ئادەمىزاد نەبەزۇر تىر دەبى و نەبەكەمىش پازى دەبى، مال و سامان بۇ كەسنىك كۆدەكەيتەۋە كەسوپاست ناكات، ۋەدەچىتە خزمەتى پەرۋەردگارنىك كەبىيانوۋ لى ۋەرناگرى، چونكە تۇ بەندەى گەدەۋ ئارەزەكانى خۆتيت، بەلكو كاتىك گەدەت پەر دەبى (لەگل) كەخرايتە ناۋ گۆرەكەى خۆتەۋە، ۋەتۇش ئەى ئادەمىزاد مال و سامان كۆ دەكەيتەۋە -بۇ خۆت -كەچى لەتەرا زوۋى كەسىكى تردا بەدى دەكەيت . (سفيان الثوري)^(۳۶۳) دەبىباتەۋە سەر (ابراھىم

^{۳۶۲} ضعيف الاسناد: الجزء غير مطبوع. جۇرى فەرمودەكە (غريب)، بەلام چونكە ئامۇزگارى جوانى تىدابوۋ ھىناۋمانە.

^{۳۶۳} صحيح الاسناد: احمد (۱۶۳) في الزهد.

التميمى) كه ده فەرموئەت: (عيسا) (عليه السلام) فەرمويه تى: ئەى حەوارىيەكان گەنجىنەى خۆتان لە ئاسمان دابنن، خۆ دلى مروؤ گەنجىنە كەيه تى، هەركەس يك شت يك فير بى،^(٢٦٤) وه خەلكى فير بكات و كاريشى پى بكات لە ئاسمانەكاندا بەمەزن ناوى دەبرن، ئەو زانستە سوودى نيه كە لە شيوو دۆل - تەنگانە - نەتەپەرىننەوه و فرىتبداتە يانەكانەوه.^(٢٦٥)

(ابن عساكر) گيڕانەوه يەكى بردو تەوه سەر (ابن عباس) بە (مرفوع)ى، كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرموى: عيسا لە ناو بنى اسرائيلى يەكاندا هەستايە سەرى و پى فەرموون: ئەى حەوارىيەكان...! حىكمەت بۆ كەس يك باس مەكەن كە شايستەى نيه چونكە سەمیان لى دەكەن - ئەگەر واتان كرد - وە لەو كەسانەشى مەگرنەوه كە شايستەن، چونكە سەمیان لى دەكەن - ئەگەر واتان كرد - كاروبارە كانىش سى جورىان هەيه: كارىك كەبەتەواوەتى كامى و ئاشكرايە - كەچاك و حەلە - ئەوەيان شوينى بكەون، وە كارىك كە خراپەكەى ئاشكرايە، ئەمەيان خۆتانى لى لادەن، وە كارىك كە جىاوازىتان تىايدا هەيه دەربارەى، ئەوەيان بۆلای مخوا بگەرىننەوه - جل جلاله^(٢٦٦)

(عبدالرزاق) گيڕانەوه يەكى بردو تەوه سەر (عكرمه) كە دە فەرموئەت: (عيسا) (عليه السلام) فەرموى: مروارى بە بەراز مەبەخشن، چونكە بەراز ناتوانن هىچ لە مروارى دروست بكات، وه حىكمەت بەكەسى مەبەخشن كە نايەوئەت، حىكمەت لە مروارى چاكتەر، ئەو كەسەش كە نايەوئەت لە بەراز خراپترە، (وهب)^(٢٦٧) و هەندىكى تريس هەروايان باس كردو، هەر لە (عبدالرزاق) هەو دەگيڕنەوه كە (عيسا) (عليه السلام) بەهاو لەكانى خۆى فەرموو: ئىو خويى سەر زەوين، خۆ ئەگەر بۆ گەنتان كرد ئەوا دەرماتان نيه: ئىو خويى سەر زەوين، خۆ ئەگەر بۆ گەنتان كرد ئەوا دەرماتان نيه، كەبرىتە لەم دوو سيفەتە خراپەى نەزانينى، پىكەن لەكاتىكدا شت يك نەبىكە شايستەى ئەو پىكەنەبى، وەپۆژ كردنەوه بەبى شەو نەخونەك .

هەر لەئەوهوه دەگيڕنەوه كە پرسىار لە (عيسا) (عليه السلام) كرا كى خراپترين كەسە، يان خراپترين بەلا چى يە؟ فەرموى پى هەلخلىسكانى زانا، چونكە ئەگەر زانا پى

^{٢٦٤} رواه احمد - في الزهد (١٦٦)، البيهقي (١٧٩٩)

^{٢٦٥} يانە: شوينى كۆبونەوهى خەلكى بوە لەو سەردەمدا - وەگيڕ.

^{٢٦٦} ضعيف جداً: رواه الحاكم (٢٧٠/٤)، الطبراني (١٠٧٧٤)، العقيلي في الضعفاء (٢٤٠/٤).

^{٢٦٧} ضعيف الاسناد: العصف (٢٠٤٨٢)، عبدالله بن احمد (١٧٢).

هه‌لخزا، ئەوا خەلکیکی زۆریش پێیان هەل دەخزێ . وه (عیسا)(علیه السلام) فەرمووێتی:
 ئەو زانا خراپکارەکان دنیا تان خستووە سەر سەرتان و دواپۆرتان خستووە ژێر پێتان
 قسە کانتان دەمرانەو کردووە کانتان دەردونەخۆشی یە، نمونەتان وەک داری (دوفلا)یە،
 ئەو کەسە بیبێنی بە جوانیە کە ی سەرسام دەبێت، بەلام هەمە کەسێک لێی بخوات پێی
 دەمرێت خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿وَمَكْرُوا لَآلِهَ لِي تَخْلِفُون﴾ (آل عمران: ۵۵)،
 هەروەها دەفەرموێت: ﴿فَمَا تَقْضِيهِمْ﴾ (النساء: ۱۵۵) . لەم نایەتە
 پێرۆزانەدا خوای گەورە باس لەو دەکات کە کاتێک (عیسا)(علیه السلام) لەخەودا بوو
 مراندوویەتی و دوا ی بەرزیشی کردووە بو ئاسمان و پزگاری کردووە لە دەست ئەو خەلک
 و پاشا بێ بڕوایانە ی کە دەیانەویست نازاری بدەن، (حسن البصری و محمد کوپی
 ئیسحاق)^(۲۶۸) دەفەرموون: پاشای ئەو سەردەمە، بێ باوەڕو خراپکار بوو هەولێ داوێ بو
 کوشتنی (عیسا)(علیه السلام) ناوی (داون کوپی نورا) بوو، فرمانی کوشتن و لەخاچدان
 دەکردو، بۆ ئەم مەبەستە لە یەکیک لە خانووەکانی (بیت المقدس) گەمارۆیاندا، کاتە کەش
 کاتی خەوتنانی شەوی هەینی لە سەر شەممە بوو، کاتێک دوژمنەکان بۆی هاتنە ژوورەو،
 شیوەی خۆی بەخشی —بە فرمانی خوای— بە هەندێ لە هاوێلەکانی، (عیساش)(علیه السلام)
 لە کلاو پۆژنە یەکی ئەو مالهو بەرەو ئاسمان بەرزکرایەو و خەلکی ماله کەش تەماشایان
 دەکرد، هاتنە ژوورەو، ئەو گەنجەیان بەدی کرد ک شیوە عیسای تێدا بوو، گرتیان و
 بردیان لەخاچیان سدا، وایانزانی عیسایە، وەدێک و دالێان لە سەرسەری دانا، بۆ
 سوکایەتی پێ کردنی، تەنها ئەوانە لەسزای خوایی پزگاریان بوو کە لەو (النصارى)یانە
 بوون کە پووداوە کە یان نەدی و بەشدارییان تێدانه کرد، لەمەو خراپکاران گومراو
 ریسوا بوون، هەروەکو خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿وَإِنْ مِنْ قَبْلَ مَرْكَبِ﴾ (النساء: ۱۵۹)
 لەو نایەتەدا (قَبْلَ مَوْتِهِ)، واتا: (بعد نزوله الى الأرض في آخر الزمان) واتە: مردنی
 یە کجارەیی کە لە (ئاخەرمەمان دا) دێتە خواوەرو بەرەز دەکوژی و خاچ دەشکێنی و
 سەرانی دادەنی و تەنها شوێن ئایینی ئیسلام دەکەوی. ئەو شەمان بەدریژی
 لە تەفسیرە کەماندا باس کردو و لەکتێبی (الفتن والملاحم) یش دا بەوردی لێمان
 کۆلیوە تەو، هەروەها دەربارە ی کارەکانی و لەناو بردنی دەجال لە سەر دەستی ئەو .

^{۲۶۸} ضعیف الاسناد: ابن جریر (۴ / ۶ ج / ۱۴) .

(محمد کوپی اسحاق کوپی یه سار) دهفه رمویت: (عیسا) (علیه السلام) دهستی کرد به پارانوه خوی گه وره که مهرگی دوا بخت، بؤنه وی په یامه که ی به ته واو دتی رابگه یه نی و

£ 90

بانگه‌وازی خه‌لکی بکات بۆی و زۆر ترین کهس موسلمان بکات، و تراوه: دواژده پیاوی
 حه‌واریه‌کانی له‌ده‌وریه‌ریوو، که‌بریتی بوون له‌ئه‌مانه: بطرس، یعقوب کوپری زبدا،
 یه‌حنه‌ی برای یه‌عقوب، ئه‌ندراوس، فلیپس، ئه‌برثما، مه‌تی، تۆماس، یه‌عقوب کوپری
 حه‌لقه‌با، ته‌داوس، غه‌تاتیا، یۆدس، کریا یوطا، وه‌ که‌سیکی تریشیان تیدابوو که‌ماوی
 (سه‌رجس)بوو، که‌گاوه‌کان به‌ئه‌نقه‌س ئه‌و ناوه‌یان وون کردووه‌و ئه‌م که‌سه‌ش بوو
 که‌کاتی خۆی شیوه‌ی خرایه‌سه‌ر شیوه‌ی (مه‌سیح) (علیه السلام) هه‌ندێ له‌گاوه‌کانیش
 پێیان وایه که ئه‌و که‌سه‌ی له‌جیات ی (مه‌سیح) (علیه السلام) گرتیان و له‌خاچیاندا و شیوه‌ی
 خرابوه‌سه‌ر شیوه‌ی (عه‌یسا) (علیه السلام) بریتیبوو له (یۆدس کوپری کریاموطا)، خۆای
 که‌وره زاناته‌ره.

(الضحاک) له (ابن عباس)وهه^(٢٧٠) ده‌گێڕته‌وه که‌فه‌رمووی: (شه‌معون) له‌جینی
 (عیسا) دانیشته، گاوه‌کانیش ئه‌و (یۆدس)ه‌یان گرت که‌شیوه‌ی (عیسا)ی تیدابوو، وه
 (ئه‌حمه‌د بن مروان) ده‌فه‌رمووت: (محمد کوپری جه‌م) ده‌فه‌رمووت: گویم لی‌بوو (الفراء)
 ده‌ریاره‌ی مانای ئه‌م ئایه‌ته ﴿وَمَكْرُوا لِلَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ (آل عمران: ٥٤)، فه‌رمووی:
 (عیسا) (علیه السلام) ماوه‌یه‌ک له‌پووری دا‌برا و پاشان هات بۆسه‌ردانی له‌پێگه‌دا سه‌ری
 جالوته گاوه‌که‌ لوتی بوو به‌لووتیه‌وه، گاوه‌کان هه‌موویان هاتن و له‌به‌رده‌گای ئه‌و
 ژووره‌ کۆبوونه‌وه که (عیسا)ی تیدابوو، ده‌رگا‌که‌یان شکاند، جالوت سه‌ری برده‌ تاکو
 (عیسا) (علیه السلام) بگرت، خۆای که‌وره‌ چاوه‌کانی ئه‌وی له‌ئاستی (عیسا)دا کوێر کرد،
 ئینجا هاته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆلای هاو‌پێکانی و پێی گوت: نه‌مبینی، له‌وکاته‌دا جالوت
 شمشیرێکی پوتی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، هاو‌پێکانی وایان زانی ئه‌وه‌ عیسا‌یه، چونکه‌ خۆای
 که‌وره‌ شیوه‌ی ئه‌وی خسته‌بووه‌ سه‌ر شیوه‌ی (عیسا) (علیه السلام) گوتیان: تۆ عیسا‌یت
 په‌لاماریان داو گرتیان و کوشتیان و له‌خاچیان دا، خۆای که‌وره‌ش له‌م باره‌یه‌وه
 ده‌فه‌رمووی ﴿وَمَا قَتَلْتُهُ وَمَا صَلَوْتُ وَلَٰكِنْ شَيْءٌ لَّهُمْ﴾ (النساء: ١٥٧)

(ابن جریر)^(١) گێڕانه‌وه‌یه‌ک ده‌باته‌وه‌ سه‌ر (وه‌ب کوپری منبه) که‌ ده‌فه‌رمووت: (عیسا)
 هات و حه‌قده‌که‌سی له‌ حه‌واریه‌کان له‌گه‌ندا بوو، گاوه‌کان ده‌وره‌یان‌دان، کاتی‌ک لی‌یان
 نزیک بوونه‌وه، خۆای که‌وره‌ شیوه‌ی حه‌قده‌که‌سه‌ی خسته‌ سه‌ر شیوه‌ی (عیسا) (علیه السلام)
 گاوه‌کان پێیان گوتن: ئه‌وه‌ جادوتان لی‌ کردوین، یان خیرا (عیسا)مان بۆ جیا‌به‌که‌نه‌وه

^{٢٧٠} ضعیف الأسناد: رواه ابن جریر (٤ / ٦ / ١٤ - ١٥)

لەناو خۆتاندا - يان ھەر ھەموتان دەکوژين، لەم کاتە (عیسا)دا(عليه السلام) بە ھاوئەلەکانی
 ھەرموو: کى ئەمڕۆ گيانى خۆى بەبەھەشت دەفرۆشى؟ يەكێك لەو پیاوانەى لەگەڵى بوون
 ھەرموو: من، ئیتەر ھاتە دەرەوہ بۆناو گاوەرەکان خۆى گەورەش شیوہى خستە سەر
 شیوہى (عیسا)(عليه السلام) وە ھەرموو: من عیسام، ئیتەر گرتیان و کوشتیان و
 لەخاچیاندا، دوایى گومانیان بۆ دروست بوو کە ئاخۆ ئەو کەسە (عیسا)بووہ یان نا...؟
 ! تەنانتە گاوەرەکان خۆشیان گومانیان بۆ دروست ببوو، چونکە ھەمان کات و پۆژ
 (عیسا)(عليه السلام) بۆ ئاسمان بەرز کرایەوہ .

(ابن جریر) ^(٢٧١) گێڕانەوہیەك دەباتەوہ سەر (وہب) کە دەھەرمووئ: (عیسای کوپی
 مریم)(عليه السلام) کاتیك لەلایەن خواوہ پێى راگەییەنرا کە لەدنیا دەبریتە دەرەوہ، زۆر خەم
 و پەژارەى مەرگی لى نیشیت و بەلایەوہ گران بوو و بۆیە ھەوارىەکانى داوہت کردو
 خواردنى بۆ ئامادە کردن و ھەرموو: ئەمشەو لەلام بن، چونکە پێتان ھەيە، جاکاتى
 مانەوہو نانى ئیوارەیان لا خوارد، دەستى کرد بە خەزمەتکردنیان، کەلەنان خواردن تەواو
 بوو، ھەستا دەستى کرد بەشۆردنى دەستیان و بەدەستى خۆى دەستتۆژی پى گرتن و
 بەکراسەکەى خۆى دەستى بۆ وشك کردنەوہ، ئەوانیش ئەو کارەیان زۆرە گەورەگرت کە
 (عیسا)ئاوا بى خیزانە خەزمەتیان دەکات و نەیاندەھيشت، (عیسا)(عليه السلام) ھەرموو:
 ھەرچیم کرد ئەمشەو ئەگەر بەرپەرچتان دامەوہ ئەوہ نەئێوہ لەمن و نەمنیش لەئێوہ،
 ئەوانیش گوێیان بۆ گرت و دانیان بە خۆیاندا گرت ھەتا تەواو بوو، پاشان ھەرموو
 :وہکو من ئەمشەو خەزمەتم کردو، خواردنم بۆ ئامادە کردو و بەدەستى خۆم دەستم بۆ
 شۆردن، دەى ئێوہش چاکەم بەرانبەر بکەن ؟ خۆتان دەزانن من باشتەين کەستانم -بەبى
 شاناز-ئێوہش خۆتان بەسەر یەکتەیدا بەگەورەمەگرن، ھەندیکتان خۆتان ببەخشن
 لەپێناو ئەوانى تەرتاندا-واتا لەنەفسى خۆتان ببورن-ھەرەوہکو من لەخۆم بوردم
 لەبەرئێوہ، پێویستەکەى منیش ئەمشەو بەئێوہ ئەوہیە کە لەخۆى گەورە بۆم بپارێنەوہ
 تاكو خۆى گەورە مەرگم دوا بخت، جاکاتیك ئەوان خۆیان بۆ نزاکردن ئامادەکرد،
 خەودایگرتن و نەیانتوانى نزاى بۆ بکەن، ئیتەر لەخەو رايدەپەراندن و پێى دەگوئن سەبحان
 اللہ... ئەوہ چیتانە ئەرى شەویك لەخەوى خۆتان نابورن بۆمن تا نزام بۆ بکەن ؟ گوتیان:
 بەخوا خۆشمان نازانین چیمانەو بۆچى وامان بەسەر ھاتوہ، بەخواشەوانى تر

^{٢٧١} ضعیف الاسناد: رواه ابن جریر (٤ / ٦ / ١٤ - ١٣) .

دادەنىشتىن و قسەمان دەکرد، بەلام ئەمشەو لەويزە ماندانىيە و ھەركەدەمانەوى نزا بگەين
خەو داماندەگري و ديتە نيوان خۆمان و نزاكانمانەو، ڤەرمووى: شوانەكە پويشت و
مەپەكان بلاقوبنەو، بەم جۆرە قسانە نمونەى خۆى بەناپاراستەو خۆ پى دەگوتن، ئەم
گيپرانەوئەيه لەدروست و پاست ناچيت و ھەلبەستى خەلكى يە بۆ ناو ئينجيل .

لەگيپرانەوئەيهكى تردا كە (ابن عساكر) ھيئاويەتى لەپيگەى يەحيای كۆپى حەيبب،
دەڤەرمووت: مريم پاش تپەپويونى حەوت پوژ بەسەر كەسە لەخاچ دراوەكەدا بەداوى
مالى پاشادا دەگەرا، تاكو داواى لى بكات تەرمەكە لى بگەنەو، كەواى دەزانى (عيساى)
كۆپيەتى، پاشاش ھيئانەدى و ھەرلەوشوئەدا بەخاك سپيڤردا، مەريەم بە دايكى
يەحيای گوت: نايەيت بچين سەريكى لەگۆرەكەى مەسيح بەدين ؟ پويشتن، ھەركە
لەگۆرەكە نزىك بوونەو مريم بەدايكى يەحيای گوت: خۆت دانا پويشت؟ ڤەرمووى: جا
لەكى خۆم داپۆشم ؟ ڤەرموو: لەو پياوھى كە لەلاى گۆرەكە دانويشتو ! دايكى يەحيا
ڤەرمووى: كوا من كەس نايينم ! مريم زانى كەئەو (جبريل)، ليرەدا دايكى يەحيا
وہستاو مريم چووە پيشەو، (جبريل)(عليه السلام) ڤەرمووى: ئەى مەريەم بۆ كۆى دەچيت ؟
ڤەرمووى: سەردانى گۆپى مەسيح دەكە م و سلۆى لى دەكەم و پەيمانى لەگەلدا نوئ
دەكەمەو، (جبريل)(عليه السلام) ئەى مريم ئەو گۆپى مەسيح نيە، خواى گەرە مەسيحى
بەرز كردۆتەو و پاكي كردۆتەو لەو كەسانەيبى باوہڤن، بەلكو ئەمە گۆپى لاوہ ھاو
شيوەكەيەتى كە كوشتيان و لە خاچياندا: بەو ناويشانەى كەكە سو كارەكەى لييان ون
بوو نازانن چى بەسەر ھاتو ! تا ئيستاش بۆى دەگريەن، لەبەرئەو ڤلەنە پوژوكات
وہرەو بۆ ئيرە مەسيح دەبينى -بەزىندويى- مريم گەرايەو بۆلاى خوشكەكەى و
جبريل بۆ ئاسمان بەرز بويەو، مريم خوشكەى تينگەياند لەو ڤوداوہ دەنگوباسەى
جبريل، لەپوژى ديارىكراودا مريم چووەو بۆ پارەدى گۆرەكەو لەوى عيساى بينى، خيرا
پايكر بۆلاى و باوہشى پيدا كردو سەرى ماچ كردو ئەويش دەستى كر بەنزا كردن بۆ
دايكى - ھەرەكو جارى جاران خووى وابوو، ڤەرمووى: دايە گيان گەلەكەم منيان
نەكوشتو، بەلكو خواى گەرە بەرزى كردومەو بۆلاى خۆى و ئيستامۆلەتى داوم تابيم
بۆ لاى تۆ، بەم زوانە تۆش كۆچى دوايى دەكەيت، ئارام بگرەو زۆر يادى خوا بگە، ئينجا
عيسا (عليه السلام) بۆ ئاسمان بلىند كرايەو ئيتەر لەو جەرە زياتر نەيدەيەو تا كۆچى دوايى

کرد: (مریم)(علیه السلام) له پاش (عیسا)(علیه السلام) پینج سال مایه وه و له تهمنی په نجاو سی سالدیدا کوچی دواپی کرد.

(حسن البصری) ده فرمویت: نهو پوژهی که بهر زکرایه وه بو ناسمان (عیسا)(علیه السلام) (تہمنی سیو چوار سال بوو، له فرموده ی پیغمبریش دا هاتووه که ده فرمویت: (بهه شتیگان کاتیک ده چنه بهه شته وه په جال و سر پووتن و چاویان یه کله و له تهمنی سی و سی سالدیدان).^(۲۷۲)

له گپړانه وه یه کی تر دا فرموده که نه مېشی له گه لدايه: (له سر له دایک بوونی عیسا واته هاو تهمنی نهو) (جوانی یوسف)^(۲۷۳)، وه له گپړانه وه یه کدا که براو ته وه سر (سعید کوپی مستیپ) هاتووه که (عیسا) له تهمنی سی و سی سالدیدا بهر نه کراو ته وه. فرموده یه کی تر که (الحاکم) هیناو یه تی له (مستدرک) ه که یدا ده بیاته وه سر (عائشة) که ده فرمویت: (فاطمه) پی راگه یاندم که پیغمبر (ﷺ) فرمو یه تی: (هیچ پیغمبر یرک به دواپی پیغمبر یرکی تر دا نه هاتو، مه گره نه وه ی دواپیان تهمنی نیوه ی پیغمبر ه که ی پیش خوی بووه)، وه ده فرمویت: پنی گوت واته پیغمبر (ﷺ) که (عیسای کوپی مریم سدهو بیست سال تهمنی بو، واده بینم منیش بچه سهر و شه ست)^(۲۷۴).

(ابن عساکر) ده فرمویت: راستیه که ی نه وه یه (عیسا) (علیه السلام) تهمنی نه وه ونده نه بووه، به لکو مه بهستی ماوه ی مانه وه یه تی له ناو گه له که یدا هره وکو (سفیان کوپی عینی) گپړانه وه یه کی بر دوه ته وه سر (فاطمه) که پیغمبر (ﷺ) فرمو یه تی (عیسا کوپی مریم چل سال له ناو بنی ئیسرائیله کاند ا مایه وه)^(۲۷۵)، له گپړانه وه یه کی (علی کوپی نه بی (إلألب) دا که (عیسا)(علیه السلام) شهوی بیست و سی مانگی رهمه زان (عیسا)(علیه السلام) بهر زکرایه وه، هر هه مان شهو (علی) بریندار کراو پاش پینج پوژ کوچی دواپی کرد. (الضحاک)^(۲۷۶) یش له (ابن عباس) وه ده گپړته وه که کاتیک خوی گوره ویستی (عیسا)(علیه السلام) بهر زکاته وه، هه ورک له ناسمانه وه هات بولای و (عیسا) ش چوو

^{۲۷۲} حسن بمجموع طرقه: احمد (مسنَد ۲/ ۱۹۵)، ابن ابی شیبه (۸/ ۷۵)، الترمذی (۲۵۳۹) احمد (۵/ ۲۴۲)، الترمذی (۲۵۴۵).

^{۲۷۳} فی اسنادہ ضعف: ابن ابی الدنيا فی صفة الجنة (۲۱۵).

^{۲۷۴} ضعيف: الطبراني فی الكبير (۲۲/ ح/ ۱۰۳۱)، (۱۰۳۰).

^{۲۷۵} ضعيف: رواه ابو يعلى: (۶۷۴۲).

^{۲۷۶} ضعيف: ضونكة (الضحاک) راستم خو له (ابن عباس) وه وهی نه گرتووه.

لهسهری دانیشت، مریم هات بۆلای و مالآوایی لی کردو گریا، ئینجا بهرزکرایهوه و دایکشی بۆی دهپوانی، (عیسا) (علیه السلام) شانپۆشیکی دا بهدایکی و فهرمووی: ئهوه نیشانهیه که بێ لهنیوان من و تۆدا تا پۆژی دوایی (القیامة) وه میژهرهکهی کرده سهری (شهمعون)، دایکی بهپهنبه ئاماژهو خوا حافیزی لی دهکرد، تاکو لهچاوی ون بوو، دایکی زۆر زۆر خوشی دهویست، تهنا ته لههیچ گهران و کۆرئیکیش دا لئی جیانهدهبووه .

خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأِنَّهُ صِدْقَةٌ﴾ (المائده: ۷۵) و تراوه ناوی (مهسیح) ی بهسهربراوو چونکه بهردهوام بهسهر زهویدا گهراوه و لهدهست گهلهکهی شوینی دیاری کراوی نهبووه، لهوسهردهمه دا فیتنهو گنچهل لهناو گاوهکاندا زۆر زۆربوو و گهلی قسهو باسی خراپیان بۆ خۆی و دایکی ههلبهستوو، و تراوه هینده ده گهرا بهری پینی ساف ببوو، لهوهوه قساجهکانی رێک ببوونهوه - و اتا بهری پینی و دووبهزایی که و به (ممسوح القدمین) ناسرابوو.

خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آكَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾ (الحديد: ۲۷)، وه دهفهرمویت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ (البقره: ۸۷)، ههروهه گهلیک ئایهتی تری قورئانی پیرۆز باسی (عیسا) و پیغهمبهرایهتی ئهویان کردووه .

لهفهرمودهکانی پیغهمبهردا (ﷺ) وهك پێشتر باسمان کرد ئهوه باس کراوه که ههموو مثالێکی ساوا لهلایه ن شهیتانهوه زیانی پی دهگات جگه له (عیسا) (علیه السلام) وه باسی ئهوهیشی فهرمووه که - وهك پێشتر باسمان کرد - که ههركهس برۆی بهتهنهای خاوا پیغهمبهرایهتی محمد و عیسا ههیبیت و باوهپی بهبونی بهههشت و دۆزهخ ههیبیت ئهوا خوای گهوره دهیخاته بهههشتهوه جا کردهوهی ههه چۆنیک بووبیت .

(مسلم و بخاری) ^(۳۷۷) فهرمودهیهکی پیغهمبهریان هیئاوه (ﷺ) که دهفهرمویت: (ئهگهر کهسێک دایکی بهباشترین شیوه پهروهدهی بکات، وه به باشترین شیوه فیری بکات، پاشان بیگریته خۆی و ژنی بۆ بیئنی و ئهوا دوو پاداشتی ههیه، وهئهگهر باوهپی به عیسای کۆپی مهريهه هیئابی و ئینجا باوهپی بهمنیش هیئا بێ ئهوا دوو پاداشتی ههیه، وهئهگهر کهسێک لهخوای بترسی و گوێرایه ل گهورهکهی خۆی بکات ئهوا دوو پاداشتی ههیه)، ههروهه لهباسی شیوهی بالۆ پوو خساری (موسا و ابراهیم و محمد) دا

^{۳۷۷} متفق علیه: البخاري (۹۷)، مسلم (۳۸۵).

باسی ئەو سیفەت و پوختساری (عیسا)ش کراوه (کە لە شەوی (معراج) دا پێغەمبەر (ﷺ) ئەوانی دیوه، وە باسی (حەج)ی ئەوانیش کراوه .

(بوخاری)^(٢٧٨) فەرمودەیهکی بردووەتەو سەر (ابو ھریرە) کە لە پێغەمبەرەو (ﷺ) دەفەرموێت: ئەو شەوی بۆ ئاسمان بەرز کرامەو^(٢٧٩)، چاوم بە موسا کەوت کە پیاویکی چوارشانەیی بەسەر و شەو کەت بوو، وە چاوم بە (عیسا)ش کەوت کە پیاویکی سوورو سپی پوختسار پوناک بوو وەک و ئەو و ابوو کە ئەو کاتە لە گەرما و ھاتبێتە دەرەو، وە ئیبراھیم بێنی کە لە ھەموو مەنالەکانی دا زیاتر لە ھەموویان من شیوێم دەچووە سەر (ئەو)، ھەرەھا پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموێ: (عیسا و موسا و ئیبراھیم بێنی، عیسا، پیاویکی سورکاری قژ لوولی سنگ پان بوو،) فەرمودە کە ئیبراھیم کوپی (مندر) گێرانەو ھەیکە بردووەتەو سەر (عبدالله کوپی عومەر) و دەفەرموێت: پێغەمبەر (ﷺ) باسی جیاوازی نێوان (مسیح) و (مسیح الدجال)ی بۆ کردین و فەرمووی: (خوای گەورە یەك چاونیە، بە لām دەجال چاوی راستی کوێرە، چاوی دەریۆقیو بوو ئەمشەو لە خە و مدادیم، ھەرەھا پیاویکم بێنی لە ھەموو مۆرفەکان جواتر بوو قژی و توکی پێشی دابەزیبوو سەر ناوکی، تنۆکە ئاو لە سەریو ئەو ھەری، دەستەکانی لە سەر شانی دووپیاو دانابوو بە دەوری کەعبەدا دەگەراو وە دەسپرایەو، پرسیارم کرد ئەو پیاو ھەیکە یە؟ گوتیان: ئەو مەسیحی کوپی مەریەمە، پاشان پیاویکی قژ لوول و چرچی ناقولām بێنی کە چاوی مەراستی دەریۆقیو بوو و شیوێ لە (ابن قطن)^(٢٨٠) دەچوو، دەستی خستبوو سەر شانی پیاویک و بە دەوری کەعبەدا دەگەراو و ھەردە سپرایەو، پرسیم ئەمەیان کێ یە؟ گوتیان مەسیحی دەجالە: بەم جۆرە پێغەمبەر (ﷺ) ھەردوو جۆرە مەسیحە کە ی بۆ پوون کردوینەو تا کو کاتیك لە ئاسمان دابەزی، بێناسین، ھەرەھا (مسیح الدجال)یش بێناسین و خۆمانی لی لا بدەین^(٢٨١).

(پێشەوا البخاری)^(٢٨٢) گێرانەو ھەیکە بردووەتەو سەر (ابو ھریرە) کە پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: پۆژیک عیسای کوپی مەریەم چاوی لی بوو کە پیاویک دزی دەکرد: پێی

^{٢٧٨} پێشتر تەخریجی ئەو فەرمودەیان لە باسی ژبانی (عیسا) دا (علیه السلام) کردووە .

^{٢٧٩} واتە شەوی شەو پەوی .

^{٢٨٠} پیاویکی بێ براوی مۆزی خوزاعەبوو .

^{٢٨١} بۆ زانیاری زیاتر دەربارە ی دەجال، بڕوانە کتێبی (القیامە الصغری) د. احمد سلیمان الأشقر .

^{٢٨٢} متفق علیه: البخاري (٤٤٤)، مسلم (٦٠٨٩).

فهرموو: ئەو دزی دەکەیت ؟ گوتی: نا ... نابو خواهی جگە لەئەو پەرەردگاری ترنیه دزی ناکەم، عیسا(علیه السلام) فهرمووی: من باوەرم بەخوا هەیه، کەچی چاوم درۆی کرد ؟ هەمان گێڕانەوێش بەهەمان مانا لەلایەن پێشەوا (ئەحمەد) ^(٢٨٣) ەو هینراوه، ئەم پروداوه بەلگەیه لەسەر پاکی و باوەرپەرزى عیسا(علیه السلام) چونکە کاتێک ئەو پیاوه دزە سویندی بەخوای گەرە خوارد، (عیسا)(علیه السلام) وای زانی کەس نیه کە بەدرۆ سویند بخوات، بۆیه گومانی لەباوەرپەکەى خۆی کرد، هەلبەت من باوەرم لاوازه بۆیه چاوم درۆم لەگەڵ دەکات و وام زانی ئەو پیاوه دزە کرد، پەیتا پەیتا بەخۆی دەگوت من باوەرم بەخوا هەیه کەچی چاوم درۆی لەگەڵ کردم .

هەرودها (البخاری) ^(٢٨٤) گێڕانەوێهێک دەباتەو سەر (ابن عباس) کە دەفهرمویت، پێغه‌مبەر(ﷺ) فهرمووی: پۆژی دواى بەپروت و پەجالی سەر قۆتینی زیندوو دەکرێنەو، پاشان ئەم ئایەتەى خویند ﴿کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ ذُعْدَا وَغَدَا عَلَيْنَا، أَنْ كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ ^(٢٨٥) یەکەم کەس کەبەرگی لەبەر دەکری ئیبراهیمە، ئینجا بەلای راست و چەپدا هاوێلەکانم دەهینرێن و قسە یان لەگەڵدا دەکەم، لەم کاتەدا پێم دەگوتری: کە ئەو هاوێلەنەم لەدواى کۆچی دواى خۆم پشتیان لەئایەنەکەم هەلکردو و هەلگەراونەتەو، منیش وەک قسەى پیاوچاکە واتا عیساى کۆری مەریەم - دەئیم: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا..... غَزِيرُ الْحَكِيمِ﴾ (المائده: ١١٨-١١٧) هەرودها(بخاری) ^(٢٨٦) گێڕانەوێهێکی بردووتەو سەر (ابن عباس) کە دەفهرمویت: گویم لی بوو (عومەری خطاب) لەسەر دوانگە فهرمووی گویم لی بوو پێغه‌مبەر(ﷺ) فهرمووی: (زیاتر لەخۆم گەرەم مەکەن هەرودکو چۆن گاوردەکان عیساى کۆری مەریەمیان لەخۆی گەرەتر کرد، بەلکو من بەندەیهکی خوام - کەناوتان بردم - بلێن: بەندەو پێغه‌مبەری خوا).

(پێشەوا بخاری) ^(٢٨٧) گێڕانەوێهێکی بردووتەو سەر (ابی هريره) کە پێغه‌مبەر(ﷺ) فهرمووی: (هیچ منالێک لەسەر بێشکە قسەى نەکردو، جگە لەسى منال، کەیهکیک لەوانە عیسا) یە (علیه السلام) وەفهرمودەکەش دوورو درێژو زۆرەمان بیستومانە .

^{٢٨٣} صحیح لغيره: المسند (٢/ ٣٨٣) .

^{٢٨٤} صحیح: البخاري (٢٤٤٧) .

^{٢٨٥} سورقتی (الانبیاء). ئایەتی (١٠٤) .

^{٢٨٦} صحیح، البخاري (٢٤٤٥) .

^{٢٨٧} صحیح: البخاري (٢٤٣٦) .

(پیشخوا ئەحمەد)^(٢٨٨) گێڕانەوێهێکی بردووەتووە سەر (ابو ھریرە) کە دەفەرموێت: پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: پیغەمبەرەکان بۆ یەکترین لەمەبەستیاندان، ئاینەکیان یەک ئاینەو دایکە کانیان جیاوازن، من نزیکترین کەسم لەعیسای کوپی مەریەمەو، چونکە لەنیوان من و ئەودا پیغەمبەری تەرنیە، ئەو دادەبەزێتە سەر زەوی ئەگەر دیتان بەویدا بیناسنەوێکە پیاویکی چوارشانە سورو سپی یە، سەری وادیارە کەتازە شۆرابی و ئاوی لی دەتکی، بەلام ئاویشی بەرنەکەوتووە، خاچ دەشکێنی و بەراز دەکوژی و سەردانە دادەنێتەوێهێ هەموو میلەتەکان —واتا ئاینەکانیان— پەک دەخات لەسەردەمی خۆیدا جگە لەئاینی ئیسلام، ھەر لەسەردەمی ئەودا خۆی گەورە دەجال لەناو دەبات، بەرپادەیکە ناشتی و ئاسایش دێتە کایەو کە وشتەر و شێر پێکەوێ دەلەوێرێن و پلنگ و مانگاش پێکەوێ و گورگ و مەڕیش ھەر لەگەڵ یەکتەردا دەبن، منال و ساوایان یاری بەمارەکان دەکەن و ھیچ کامیان زیان بەوی تریان ناگەینێ، ئەوێندەیی خۆی گەورە بیهوێت و عیسا دەمینێتەوێ، پاشان کۆچی دوایی دەکات و موسڵمانان نوێژی لەسەر دەکەن و ئەسپەردەیی خاکی دەکەن) وە دەفەرموێت: (ماوەی چل سال دەمینێتەوێ، ئینجا کۆچی دوایی دەکات و موسڵمانان نوێژی لەسەر دەکەن). بۆ زانیاری زیاتر دەربارەیی کات و شوێنی دابەزینی (عیسا) (علیه السلام) لەکوئای دنیادا بڕوانە کتێبی (الملاحم) ی (ابن کثیر) یان مانای ئایەتی ژمارە (١٥٩) لە سورەتی (النساء و ئایەتی (٦١) ی سورەتی (الزحرف). ھەرودەھا پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرموێت: (عیسا لە منارەیی سپی دیمەشق دادەبەزێتە سەرزەوی کەلەو کاتەدا قامەت کراوە بۆ ئەوێ نوێژی بەیانی بەکۆمەڵ بکەن، پیشخوای موسڵمانان پێی دەلێت: فەرموو ئەو (روح الله) پیشنوێژیمان بۆ بکە، ئەویش دەفەرموێت: نا... ھەندیکتان بەسەر ھەندیکی تەتاندان ئەمین، ئەوێش بە خشیشی خوازییە بۆ ئەم ئوممەتە)، وە لە گێڕانەوێهێکی تردا (عیسا) (علیه السلام) دەفەرموێت: قامەت کراوە بۆ ئەوێ تو پیشنوێژی بکەیت، ئیتر لەدوایەوێ نوێژ دەکات، ئینجا خۆی و موسڵمانان سوار دەبن و بەرپی دەکەون و دەپۆن بۆ دۆزینەوێ دەجال، لەدەروازەیی (لوددی) دا پێی دەکەن و (عیسا) (علیه السلام) بەدەستی پێوژی خۆی دەجال دەکوژی^(٢٨٩). باسمان لەوێش کرد کەبە ئاواتیکی گەرودەوێ ئەم منارە یە لەخۆرەلاتی دیمەشق دا دروست کراوە کەکاتی

^{٢٨٨} صحیح: المسند (٢/ ٤٣٧)، (٢/ ٤٠٦)، ابو داود (٤٣٢٤)

^{٢٨٩} صحیح: رواه مسلم (٧٢٩٩)، ابو داود (٤٣٢١)، الترمذی (٢٢٤١)، ابن ماجه (٤٠٧٥).

خوی ئەوەیان سوتاند که تیک پوخابوو، بەخوی و دەورو بەرەکه یەو، نیتەر سەرلەنوی (عیسا) (علیه السلام) دادەبەزێتە سەر ئەو مزارەیه و بەراز دەکوژیت^(٢٩٠) و خاچ دەشکێنی و جگە لە ئیسلام هیچ ئاینیکی تر پەسەند ناکات و بەرەو حەج یان عەمرەیان هەردوکیان دەکەوێتە پێ، وە ماوەی چل ساڵ دەژی و پاشان کۆچی دوایی دەکات و گوتراوە: لەژوورەکە ی پێغەمبەردا (ﷺ) بەخاک ئەسپێردریت لەلای گۆری پێرۆزی هاوێلی خوی پێغەمبەر (ﷺ) وە ئەبو بکری صدیق و عومەری کۆری خطاب هەرچەندە (اسناد) ی ئەم گێڕانەوێه راست نیە .

(ابو عیسی الترمذی)^(٢٩١) گێڕانەوێهێک دەباتەو سەر باپیری (عبدالله ی کۆری سلام) که دەلیت: لەتەرپاتدا نووسراوە که عیسا ٧ لەتەنیشتی پێغەمبەرەو (ﷺ) بەخاک دەسپێردریت، (ابو داود) یش دەفرمویت: لەژوورەکە ی پێغەمبەردا (ﷺ) جینگە ی گۆرێک ماوەتەرە .

(پێشەوا بخاری)^(٢٩٢) گێڕانەوێهێکی بردوێتەرە سەر (سەلمان) که دەلیت: ماوەی نیوان عیساو محمد (ﷺ) شەش ساڵ بوو، (القنادة) دەفرمویت: پێنج سەدو شەست ساڵ بوو، و تراویشە: پێنج سەدو چل ساڵ بوو، (الضحاک) دەفرمویت: چوارسەدو سی و ئەوێندە^(٢٩٣) ساڵ بوو، بەلام شەست سەد ساڵەکه باوترینیانە، دیسان لەسەر ئەم شەست سەد ساڵەش مشتوو مەرەیه، هەندیک فرمویانە شەش سەد سالی قەمەری یە، هەندیکی تر دەفرمون (شەمش) یە خوای گەرە زاناتەرە.

(ابو حبان)^(٢٩٤) لە (صحیح) ه کەیدا گێڕانەوێهێکی بردوێتەرە سەر (ابی الدرداء) که پێغەمبەر (ﷺ) دەفرمویت: (خوای گەرە گیانی داودی کیشا لەناو هاوێلەکانیدا، نیتەر نەفیتنەیان نایەوێ نەئایینەکیان گۆری، وە هاوێلانی مەسیحیش ماوەی دوسەد ساڵ بەردەوام بوون لەسەر سوننەت و پێبازەرە کە ی).

(ابن جریر) لە (محمد کۆری اسحاق) وە دەگێرێتەرە که عیسا (علیه السلام) بەر لەوێ بۆ ئاسمان بلند بکریت ئامۆزگاری حەواریەکانی کرد که خەلکی بانگ بکەن بۆ

^{٢٩٠} ضعیف. الترمذی: (٣٦١٧).

^{٢٩١} صحیح: البخاری (٣٩٤٨).

^{٢٩٢} صحیح: البخاری (٣٩٤٨).

^{٢٩٣} ئەوێندە: لێزەدا مەبەستمان لە (بضع) ه. کە لە نیوان (٣-٩) دا یە

^{٢٩٤} ضعیف: لە ژبانی (داود) دا (علیه السلام) تەخریجەکه یمان میناوە.

یه کتا په رستی خوی گه ورو هه ریه که شیانې دانا له سهر هه ریه که له ده سته ی دانیشتونانی
 شاره کان و هه ریه کهانی ولاتی شام و خوره هه لات و (مغرب)، وای ده گپړنه وه که هه ریه که
 له و که سه دانه راوانه به زمانی نه و خه لکه ی نه و ددوا که حه زره تی مه سیح (علیه السلام)
 داینا بوون، واپاس ده کن که (ئینجیل) له چوار که سه وه گواستراوه ته وه و گه یه نه راوه له
 (عیسا) وه بۆ خه لکی نه و چوار که سه ش (لوقا و مه تی و مه رقه س و یو حه ننا) بوون، نه م
 چوار جوړه (ئینجیل) ش جیاوازی ژوریا نه نیواندا هیه و که م و زیادیان تیدایه، له و
 چوار که سه ش دوانیان (مه سیح) یان دیوه و له سه رده می نه و دایبوون، که (مه تی و
 یو حه ننا) بوون وه دوانه که یتیش هاوه لی (عیسا) (علیه السلام) بوون و بریتی بوون له (مرقس
 و لوقا)، خوی گه ورو زانتره،

یه کیک له و پیاوانه ی که باوه ری به مه سیح هینا بوو له دانیشتونانی دیمه شق ناوی
 (ضینا) بوو، به لام باوه ره یانانی خوی ناشکرا نه کرد بوو، بویه له نه شکه و تیکی (باب
 الشرقي) له نزیک که نیسه ی (المصلبه) دا خوا په رستی ده کرد، له ترسی (پولس) ی یه هودی
 که پیاوینکی دل ره ق و سته مکار بوو، ژور رقی له (مه سیح) و ناینه که ی ده بووه وه، هه رنه م
 سته مکاره کاتیک زانی برازا که ی خوی باوه ری به (مه سیح) (علیه السلام) هینا وه سه ری
 تاشی و به شاردا گیرای و پاشان به ردبارانی کرد تاشه هید بوو، دیسان کاتیک (پولس)
 زانی که (مه سیح) له به ره و دیمه شق که وتوته ری، خوی و لاخه کهانی ناماده کرد بۆ جهنگ و
 کوشتار و له ناو بردنی نه و، کاتیک له (کوکبا) به هاوه له کهانی (مه سیح) گه یشت و
 پووه پوویان بووه وه، له م کاته دا خوی گه ورو فریشته یه کی نارد و به لابلایک کیشای
 به پوخساریداو چاوی کویر کرد، کاتیک (پولس) نه وه ی به سه ر هات، به خویدا چوه وه و
 هاته دلی یه وه که باوه ری به (مه سیح) (علیه السلام) بکات، نه وه بوو هاته خزمه تی و په شیمانی
 خوی ده ربیری له و کاره ی که کردی، (مه سیح) یش (علیه السلام) پیشوازی لی کرد و لی
 خوش بوو، ئینجا (پولس) داوای له (مه سیح) (علیه السلام) کرد که دهستی پیروزی
 به سه رو چاویدا بهینی تاکو چاوی چاک ببیته وه، (عیسا) ش (علیه السلام) پی فرموو: برۆ
 بۆلای (ضینا) ی لای خوتان له دیمه شق، که له که ناری بازار گه ی (مستطیل) دایه به پروکاری
 (مشرق) دا بائه و نزات بۆ بکات، نه ویش چوو بۆلای و نزای بۆ کردو خوی گه ورو چاوی
 چاک کرده وه، به مه ش (پولس) چاکتر له جاران باوه ری به (مه سیح) (علیه السلام) توکمه تر
 بوو، وه دلنیا بوو که نه و بهنده و ره وانه کراوی خوایه، پاشان که نیسه یه کی به ناوی

خۆيەۋە بۇ دروست كرد لەدىمەشق داو ناسرابوو بە (كەنىسەى پۇلس)بەتايبەتیش
لەسەردەمى ھاۋەلانى(عيسا)دا(عليه السلام) باوى ھەبوو كەدىمەشقيان پزگاركرد،دواتر
پوخا

(قسطنطين)پاشا كانى خۆى (بيت لحم)يان دروست كرد لەو شوينەى كە (مسيح)
(عليه السلام) تيايدا لەدايك بوو: ۋە داىكىشى (هيلانە القيامە)ى دروست كرد لەسەر گۆرى
كەسە لەخاچ دراۋەكە، كە وايان لەگاۋرەكان تىگەياندوۋەكە گوايە لەخاچدراۋەكە
(مەسيح)خۆى بوو(عليه السلام) ديارە ئەوانە كەوتونەتە بى' بىروايەكى ئاشكراۋە، ھەروەھا
لەگەل' ئەوانىش دا ئەوانەى كە ياساۋ حوكمى ئەو تۆيان دارشتوۋە كە بەدەقى
(تەۋرات)يش حەرام كراۋن:لەوانەش خواردنى گۆشتى بەراز، ئەوان بەرەو پۆژھەلات
نويزيان دەكرد، لە كاتىكدا (مەسيح)(عليه السلام) ھەرگىز شتى واى نەكردوۋەو پوى
كردوۋەتە لاى بەردەكەى (بيت المقدس)، ھەروەھا ھەموو پىڭھەمبەرەكانى تريش لەدوى
(موسا)ۋە ۋا ھەر بەرەو ئەوى نويزيان كردوۋە، تەنانت پىڭھەمبەرى خوشمان محمد (ﷺ)
پاش كۆچكردنى بۇ (مەدينە)ماۋەى شازدەيان حەقدە مانگ لەنويزدا پوى دەكرە
ئەوى، پاشان بوى گۆردرا-بەفرمانى خوايى-بۇ ئەو كەعبەيەى كە (ابراهيم خليل) (عليه
السلام) دروستى كرد، ھەرئەوان ديوارو بن مېچى كەنىسەكانيان پەر كردوۋە لەنيگارو ويئە،
كەپىشتەر لە (عقيدە)ى ئەواندا شتى وانەبوۋە، بگرە جۆرە عەقىدەيەكى دارپژراۋى
دەستكارىكراۋى خويان ھىناۋەو منالەكانيان و ژن و پياويان لەسەر ئەۋە گۆش دەكەن،
كەناويان لىناۋە سپاردەو ئەمانەت، كەچى لەراستيدا فير كردنiane بەبى' بىروايى و
ھاۋەلدانان بۇ خاۋى تاك و بى' ھاۋەل، مەلەكيەو فەسٹۇرى و ھاۋەلانى نىسٹۇرس
كەكۆمەلنى دوۋەمن و يەعقوبىيەت كە ھاۋەلانى يەعقوبى بەرادەين و كۆمەلنى سىيەھەمن، ئەم
جۆرە عەقىدەيان ھەيەو جياۋاز يشيان ھەيە لەنيوان خوياندا لەرافەكردنى ئەو عەقىدە
دەستكار يكراۋە ئالۆزەدا بەداخەۋە ئەوان دەلەين: باۋەرمان بەپەرۋەردگارىكى تاك ھەيە،
كەريكخەرى ھەموو شتىكەو ئاسمانەكان و زەوى و شتە ديارو ناديارەكان ئەو بەدى
ھىناۋە، ۋەباۋەرمان بەو پەرۋەردگارە تاكە ھەيەكە يەسوع (مەسيح)كۆرى تاقانەى
خاۋىەو ھەرزوو لەباۋكى بوۋە ۋەك نورىكى پەرۋەردگارى ھەق ھەبوۋە، لەدايك بوۋە
دروست كراۋن: يەكسانە بەباۋكى لەجەۋھەرى ئەۋشتەى ھەموو شتىكى بەدەستە
لەپىناۋى ئىمەى مەۋقە و لەپىناۋى پزگار كردنماندا لە ئاسمانەۋە دابەزىۋەو لە (روح

القدس) و (مریم العذراء) دا بەرجەستەبوو، وردە وردە ھۆگری مرقایەتی بوو
 لەخاچ دراوہ لەسەردەمی (ملاطس) ی (نبطی) دا و گەلیک نازاری چەشتو و پاشان
 خراوہ تە گۆرەو، بەلام لەپوژی سیئەمدا ھەستاوہ تەو و چوہ تەو بۆ ناسمان و لەلای
 راستی باوکی یەو دانیشتو و دیسان جاریکی تر بەھەمان لەشەو –واتە بەرجەستە–
 دیتەو خواروہ تاکو کاروباری مردو زیندوان راپەرینی، کەخۆی و مولکی تەواو بونیان
 نیە، (روح القدس) یش ئەو پەرەدگارە زیندو کەرەو یەکە لەباوکەو پڑاو و ھەرلەگەل
 (باوک) یش دایە، وە کۆرەگەش کړنووشی بۆ دەبات . ئەمانە ئەو کوفرو بێ بېروایی و
 ھاوئەلەنانە یە کە ھەرگیز لەگەل عەقیدە ی پاکژو لۆژیکدانان گونجین و بێ باومرپەکی
 ناشکران و نەخشەییەکی ترسانکن بۆ بێ بېواکردنی پۆلە پاکو بێگەردەکان بەناوی
 عەقیدە ی ئاینی و پەيامی ناسمانیەو .

ئیمەش لێرەدا سەر لەنوی دەلین: پاک ی و بێگەردی بۆ خوای تاک و تەنھایە،
 کەبەدیھینەری ھەموو شتیکەو ھەبوو ھەر دەبێت، نەلەکەس بوو نەکەسی لێ دەبێت،
 خوا یەگیان تۆش لەپوی بەزەیی و میھرەبانیتەو لیمان ببورەو کار و گفتاری چاکەمان
 قەبول بفرموو ... خراپەکانمان بگۆرە بەچاکە، سوپاس بۆ خوای گەرە کە مۆلەت و
 دەرفەتی تەمەنی پێداین تاکو ئەم کتیبە بەنرخ و پێرۆزە بگۆرینە سەر زمانی شیرینی
 کوردی، بەندەش وەک وەرگێری ئەم کتیبە داواتان لێ دەکەم کە لە نزای خێر بێ بەشمان
 نەکەن .

خوا یە نزاو کارو گفتاری ھەموومان وەرگیرەو لەپەحمەتی خۆت بێ بەشمان مەکە ...

نامین امین یارب العالمین .